БИБЛЕЙСКИ РЕЧНИК НА ПРОРОКА

Доктор Паула Прайс

Съдържание

Посвещение 2
Предговор 2
УНИКАЛНОСТТА НА ПРОРОЧЕСКИЯ РЕЧНИК 2
СТОЙНОСТТА НА ПРОРОЧЕСКИЯ РЕЧНИК 4
ПРОРОЧЕСКИ ЕЗИК И ПРОРОЧЕСКИ УРОЦИ 6
КАКВО ПОЛУЧАВАТЕ ОТ ТОЗИ РЕЧНИК 8
КАК ДА ИЗПОЛЗВАМЕ РЕЧНИКА 9
РЕЧНИКЪТ НА ПРОРОКА ИЗОБЛИЧАВА ДРЕВНИ РЕЛИГИОЗНИ ОБИЧАИ И ТРАДИЦИИ 10
КАКВО ПРЕДСТАВЛЯВА МАНТИЯТА НА ПРОРОКА? 11
А - Аарон до Ащорет 12
Б - Бадем до Бяло 36
В - Ваал до Вятър 51
Г - Гавриил до Гърди 71
Д - Давид до Дъщеря 78
Е - Еа до Ешурун 106
Ж - Жаба до Жътва 119
З - Заблуда до Зърно 122
И - Идо до Ищар 135
Й - Йерархия до Йотор 145
К - Ка до Къща 149
Л - Ламиа до Лято 174
М - Маат до Мъченик 185
Н - Наби до Нют 208
О - Обелиск до Очи 220
П - Павел до Пясък 230
Р - Ра до Ръката на Господ 313
С - Сав до Сянка 322
Т - Таверна до Тяло 366
У - Угарит до Училище на пророците 373
Ф - Факел до фурии 379
Х - Хазон до Хус 385
Ц - Цар до Църква 396
Ч - Чакал до Чума 402
Ш — Шабат до Шумерия 411
Щ - Щит 414
Ю - Юг до Юту 415
Я - Яазиил до Ям 415

Посвещение

Преди всичко отдавам слава и благодарение на моя Господ и Спасител Исус Христос, без чиято мъдрост никога ни бих се опитала да извърша това паметно дело. Благодаря на църква "Вечен живот" в Тулса за техните молитви, време и подкрепа. Също бих искала да благодаря на моите служители, особено на Беки, за това, че тя неуморно и доброволно жертваше себе си, за да види тази книга завършена, както и на Шери, която допринесе за това книгата да бъде изключителна. Още искам да благодаря на моята дъщеря Тала и на моята дъщеря в Духа Тами, за тяхното окуражаване и помощ по време на работата върху тази книга, и на пастор Кен и Ян, които воюваха рамо до рамо с мен за тази публикация. Накрая искам да благодаря на моя съпруг Том, човекът, който е жертвал неизразимо повече от всеки друг за изключителния призив върху моя живот.

Предговор

Д-р Паула Прайс е направила доста задълбочено изследване и е вложила творческа мисъл, за да напише Речникът на Пророка. В този речник има толкова много думи, че едва ли някой средно статистически човек може да ги употреби през живота си. Въпреки това, както в Речника на Уебстър за често използвани фрази, така и този речник пояснява основните думи и фрази, използвани от пророците. За да може да има правилно разбиране между хората, думите, които се използват, трябва да носят едно и също значение за всяка от участващите страни. Всяка професия има своя собствена терминология, която е специфична за нея. Д-р Паула Прайс е написала речник с терминология, специфична за пророческото служение. Тя е включила термини, които не винаги се използват от всеки съвременен пророк. Въпреки това е много важно да знаем изразите, които са използвани от фалшивите и измамни пророци, за да можем да разграничим истинското Богопомазано пророчество от окултното пророчество, от ясновидството и демоничното, затова е написала речник с терминология, Много от днешните пророци не използват всички пророчески термини, когато обясняват тяхното служение и начина, по който функционират. Ето защо Речникът на Пророка е ценен инструмент за тялото на Христос. Надявам се този речник да доведе до по-голямо разбиране, до мъдрост, баланс и единство между всички пророци и тези, които желаят да черпят от благословенията от съвременните пророци на Бог и пророческото служение като цяло. Нека Божието благословение да почива върху това изключително произведение. Д-р Паула заслужава уважение за нейния новаторски Речник на Пророка.

Д-р Бил Хамън Основател и Президент на Международна Християнска мрежа

УНИКАЛНОСТТА НА ПРОРОЧЕСКИЯ РЕЧНИК

Речникът на Пророка ни дава определения, съответстващи на термините и фразите от пророческата област в християнското служение. Значенията са

дадени според както Създателят Бог ги е установил и употребил, за да бъдат използвани в сферата на пророческото. От тази книга ще можете не само да проверите значението на съществени пророчески фрази, но където е възможно ще добиете представа за тяхното практическо приложение в нашия съвременен свят. От речника ще получите разбиране за пророчески сънища, за духовни спрямо човешки сънища, за пророчески видения в общия им смисъл и ценни съвети в тълкуването на техния символизъм, на картини и знаци от определенията им. Речникът на Пророка ни дава духовното и символично определение на думи, използвани всеки ден от нас - често използвани заради тяхното вечно, минало или съвременно пророческо значение. Ключовете, часовниците, небесата и елементите например, са някои от термините, използвани за да опишат пророческия инструментариум на Създателя Бог. Древните езически обичаи и техните божества са описани, за да помогнат на пророците да познаят тяхната история и съвременното им проявление, особено стратегическото им влияние в днешния свят на развлечения. Всеки термин е дефиниран за Вас в пророчески контекст, за да могат да бъдат разбрани неговите значения и пророчествата от Библията. Пророчески обяснения показват как Бог използва творението Си, за да изяви Своето действие в духовния свят - "зад завесата", което впоследствие наблюдаваме като проявление във видимия свят. Ще добием представа за това как и защо Господ използва природата, цялото творение и всички живи същества, за да каже пророчески това, което иска да каже. Определенията включват метода, по който Той използва Своите невидими сили и божествени служители като например Неговите святи ангели, за да предаде и изпълни пророчествата си. Вие сте на път към едно необикновено образоване в свръхестественото, дори само да погледнете значението на пророчески думи и фрази в тази книга, които са представлявали интерес за Вас преди или такива, които ще дойдат към вас в бъдеще. Естествено не всичко може да бъде включено в книга като тази, нито пък е необходимо. Включени са само тези субекти и обекти, които имат изявена пророческа употреба и динамично въздействие. Целта на речника е да ви помогне да изследвате вашите пророчески преживявания и да изостри проницателността ви относно духовната дейност на Създателя Бог. Докато използвате тази книга, трябва да имате предвид, че всичко, което Бог е направил или ще направи, има пророческо естество и пламък, но въпреки това не всичко е с пророческо предназначение. Поради това трябва да бъдете внимателни, когато използвате този материал. Той е предназначен само за пророчески цели. Ето защо читателят трябва да внимава да не придаде на определенията неоснователни пророчески значения. Избягвайте да правите изводи и заключения, които не са библейски издържани или нямат видима връзка с пророчествата на Господ Исус Христос.

Въпреки това като инструмент за справка, Речникът на Пророка помага на пророци, пророкуващи и пророчески хора, псалмисти, хора с видения и сънища, ходатаи и пастори да разберат ума на Бог за Неговото духовно и свръхестествено творение. Пророческото като цяло е начинът, по който Бог задвижва и води до изпълнение Своето вечно Слово във всяко едно поколение. Този речник е незаменим инструмент за всеки, който е търсил надежден източник за основни откровения и ясни пророчески дефиниции. Хора от всички

сфери на живота могат да извлекат полза от тази книга. За тези, които изучават Библията, това ще бъде едно мощно допълнение към тяхното познание и подготовка за служение. Училища и образователни институции могат да използват тази книга, за да подсилят тяхното поучение върху определени теми, свързани с пророческото.

СТОЙНОСТТА НА ПРОРОЧЕСКИЯ РЕЧНИК

Ключът към успеха за всяка професия или индустрия е повсеместно и правилно разпределяне на конкретна за нея мъдрост и знание. Най-добрият начин за стандартизация в конкретна сфера на знание и дефиниране на нейните области е, като се уеднакви терминологията и. Дефинициите, които улесняват точната употреба на специфичната лексика и жаргон, са сигурен метод за унификация и хармонизиране на потока от информация за конкретна област. В случая с пророческото като Божествена институция, нещата стоят по същия начин. Мъдростта в тази област също трябва да се събере, организира и подреди в ясно дефиниран вид, така че да се увеличи ползата за Божиите служители и тези, на които се служи. За да могат пророците и хората, оперирващи в тази област да бъдат зачетени и да влязат в пълнотата на тяхното призвание, трябва да се съберат и обособят термините и фразите, характерни за пророческата сфера на действие. По този начин знанието за дадената област ще бъде ярко илюстрирано и концентрирано. Такъв инструмент ще допринесе за изостряне разбирането от неговата необходимост, за поколението, към което е насочен. Най-доброто решение в случая е речник. Този подход към пророческото, ефективно установява стандартизация, която да доведе до стабилност в пророка и да легализира неговите правомощия.

Поради тези причини, пророците имат нужда от унифицирани и съгласувани средства за пренос и употреба на информация и знание от откровение. Така също те имат нужда да узаконят техния пророчески мотив, преди да го освободят към този, на който служат. Тази нужда изисква речник, който да включва в себе си най-често употребяваните и основни термини и изрази. Сам Господ говори по уникален начин на Своите пророци, защото Неговия начин на обръщение е това, което установява същността на мантията на техните служения. Тези, които Той е призовал да бъдат в пророческо служение, трябва да бъдат в съгласие по отношение на това, което Той е изрекъл, казва или предстои да изговори. Ето защо всички термини, типични за Създателя и често срещани и употребявани в пророчески контекст, са събрани и дефинирани за ваша употреба в Речникът на пророка. Един сигурен начин да засилите и укрепите дадено пророческо служение, е да изучите и използвате включената лексика. Изразите и фразите в този речник имат духовно и символично значение, което е много важно, защото бедната терминология и фразеология могат сериозно да намалят и възпрепятстват проявлението на пророческия потенциал в пълнота. Имайки предвид, че комуникацията е може би най съществената част в пророческата област, една посредствена комуникация на откровение може лесно да създаде "пророческа бариера", която намалява ефективността на пророка. Твърде често неопитността на съвременните пророци е породена от липсата на адекватна пророческа лексика. В резултат на това, много от тях са ограничени в

служенията си. Пророческият набор от фразеология и терминология е важен, защото това е специфичен език, който дефинира същността на тази област. Той също трябва да бъде професионално обособен и затвърден като достоверен и надежден, което е целта на този инструмент за справки. Автентичните пророци признават, че има специфично задвижване и пророческа активност в тяхното служение. Тези специфики в повечето случаи са неуловими като проявление и ефект, затова често са неясни и трудни да бъдат определени или категоризирани според тяхната цел и действие. Тези действия, които са уникални за това служение, трябва да бъдат обяснени някъде, така че хората, имащи контакт с пророци и особено, когато има лично служение, да могат да направят справка относно тяхното пророческо преживяване. Например сънищата и виденията по подразбиране са приети като най-високото проявление на пророческото. Във връзка с това по света има много речници, които дават обяснение на видения и сънища за конкретни професии, така че хората да могат да имат тълкувание. За пророците това изискване е още по-важно. Всъщност то е много ключово за техните действия, след като Господ използва този начин на говорене непрекъснато и това е сърцевината на пророческото призвание. Пророците не могат да си позволят невежество относно начина, по който Бог използва всички пророчески дейности, за да делегира права и да дава назначения. За много пророци тази истина често е оставала неразбрана, въпреки че виденията и сънищата са опората на тяхната професия. Речникът на пророка запълва тази празнина, като позволява сънищата и виденията лесно да бъдат изследвани и разбрани. Сънищата и виденията са най важното духовно средство за комуникация, което Господ използва, за да въведе пророците в служение. Тази книга дава възможност за едно по-дълбоко разбиране върху сънищата и виденията, което е от жизнено значение за успеха на всяко пророческо служение. Книгата помага на активните пророци да предадат тези значения в техните служения и да разширят своя спектър от съвременни пророчески активности. Речникът допълва екипировката на пророка, за да може той да бъде по-компетентен, изпълнявайки Божия призив за своя живот. Друга важна точка са цветовете. Те също са често употребявани при тълкуването на бъдещи събития. Цветовете имат специфична употреба при откровенията.

Отчетливите цветове откриват и са пряко свързани със свръхестествено присъствие или духовна сила в ръцете на Божиите помазани служители или на Неговите свръхестествени помощници. Един ясен пример за връзката между цветовете и дейността на Бог е Неговата дъга. Някои казват, че дъгата първо е служила на Господ като оръжие. След като бе извършила Неговото намерение да прочисти земята от безбожната тирания на бунтовната, хуманистична и демонична раса на Сатана, Бог се закле да не атакува повече земята по същия начин. Тази клетва е записана в Битие, като завет, чийто символ е дъгата в небето - една многоцветна арка, която се появява след буря, за да успокои земното население. Припомнянето на това как бурята тотално изличи от лицето на земята всяко живо същество, можеше да причини страх от повторен потоп. Господ искаше да премахне този страх, който би се появил, всеки път, когато гръмотевична буря или проливен дъжд се излива от небето и затова Той постави дъгата. Цветовете, включени в дъгата, са приети за основни цветове и от тях са направени всички други - така наречените съставни цветове. Наред с цветовете,

виденията и сънищата, пророкуването е и най-главния инструмент на пророка. Основни познания относно това как Божиите посланици получават тяхното пророческо послание, са много важни за тях и за тези, на които те говорят. Такова познание подсигурява пророка по отношение на това той акуратно да получи и предаде словото, което Господ е вложил в него. Интересното е, че виденията и сънищата като средство за пренос на информация изплуват отново в тази област, защото пророческите сънища правят картината цветна. Те се прибавят към вербалната комуникация, за да допълнят средствата, чрез които Бог комуникира с пророците Си. Тази книга описва някои типични методи на пророческо влагане и подготовка, използвани от Господ.

ПРОРОЧЕСКИ ЕЗИК И ПРОРОЧЕСКИ УРОЦИ

В Библията можем да намерим обяснени подробно и в пълнота, пророческото зачеване и действие. В Нея виждаме описани видения и сънища на пророци, които им носят информация от духовния свят. По този начин пророческите съдове научават тяхната цел, роля и задачи на земята. Това, което често не е ясно обяснено, е как работата на Бог в областта на духа може да се преведе като пророчество. По какъв начин тези образи и събития, получени по време на сън, транс или размишление, могат да бъдат разтълкувани като точно и ясно слово от Господ? Отговорът на този въпрос е символизма. Неговите преобрази свидетелстват на пророците за това, че Господ е проговорил.

Тези преобрази са също и носителите на информация, чрез които пророците разбират какво трябва да изговорят. Точно затова начинът, по който тези образи и преобрази се тълкуват и използват, трябва да бъде ясно дефиниран. Така хората, докоснати от пророческото служение, ще могат да имат едно по-добро и по-дълбоко разбиране за работата на пророческия дух (пнеума). Като следствие, един по-широк спектър от съвременното общество ще може да бъде докоснат и променен от хората с пророческа екипировка. Способността на пророка да разбира и тълкува правилно словото, което Бог му дава, спомага за правилното и успешно прилагане на Божията мъдрост. Това е основата пророкът да бъде професионалист. Този термин означава, че Господ майсторски е обучил и тренирал Своя посланик, за да може той или тя да бъде ефективно употребен в единство с Неговите свръхестествени сили. Като следствие на това, пълнотата на Божията воля ще бъде съвършено изпълнена, тук на земята. Основният товар на това обучение започва с пророческо общуване от страна на вечността към земята. За да може пророческият офис, който Бог издига в днешно време да функционира в достоверност и истина, е необходим съответен стандарт. Всъщност пророческото образоване, допълнено с уеднаквен речник и терминология, е това, което помага най-много за единен пророчески стандарт. Пророците (и пророческото) имат специфичен начин на изразяване, който е от много голямо значение, а понякога дори съдбоносен за изпълнение на техните пророчества. Хората с пророчески дух и тези, на които Святият Дух е дал откровение (чрез пророческо обучение и наставление), инстинктивно имат разбиране за този специфичен начин на изразяване. Пророческите уроци представляват съществена част от екипировката на пророка, така че той да може да предава получени от Господ, за тези ситуации, за които неговата или нейната

мантия на власт се отнася. Необходима е правилната комбинация и употреба на думи, за да мобилизира и активира силите, съответстващи на конкретната човешка или земна ситуация. Нека да разгледаме като пример пророческите наставления на Бог в книгата Изход, когато Той инструктира Мойсей. Бог даде на Своя посланик няколко пророчески урока, преди да го прати при египтяните, за да изиска освобождаването на израелтяните. Божията подготовка включваше нагледни целеви уроци, които освободиха в действие Неговата мощ да призовава и активира конкретни свръхестествени сили. Посредством тези сили Бог демонстрира Своята ненадминатата мощ и превъзходство над египетските "богове". Мойсей беше научен на тайната сила, която Бог вложи в неговия жезъл (тояга), като получи няколко бързи урока за това как да накара природата да се подчинява на неговите думи. Той се запозна с духовните сили, които щяха да извършат чудеса и му гарантираха божествен достъп до мощта на Бог на боговете. Всичко това той получи, преди да бъде изпратен, за да извърши тази паметна задача - да освободи хората на Йехова от Египетското робство. Тази гаранция представляваше завета на неговото служение и потвърждение за властта му в духовния свят. Бог изпрати множество от Своите ангели-служители, за да подкрепи свръхестествено това начинание. Тези ангели трябваше да участват в тази невидима за човешкото око духовна битка, която служението на Мойсей разпали при неговата конфронтация с Фараона. В Библията, тази сложна битка е описана с различни детайли на много места. Например събитието е споменато в Осия 12:12-13 и също в Деяния 7 от Стефан. Павел черпи вдъхновение от тази битка в писмото си до Тимотей, когато говори за Яний и Ямврий. Битката също е разгледана в Евреи 3 и 11.

Амос е друг случай на пророческо обучение. Преди да бъде изпратен към израилевите бунтовни и нечестиви владетели, той също трябваше да премине през няколко пророчески урока, фокусирани върху тълкуване на сънища и видения. Бог използва символизъм в начина Си на изразяване и подготовка на Своя посланик. Тук ще наблегнем на начина, по който това се случи. Бог даде на Амос сънища, които той трябваше да разтълкува и после да ги предаде като пророчество. След като му показа тези символични образи, Бог попита Амос какво вижда. След като Амос разпозна какво му се показва във видението, Бог му даде пророческото значение, което той да отнесе до царя. Еремия, Езекиил и Исая - всички те бяха подготвени за техните съответстващи служения по подобен начин. Ето защо, за да се узакони и потвърди пророческото служение, е необходимо уеднаквяване и стандартизиране. Неговият специфичен език, терминология и начин на обучение трябва да са общодостъпни. Това важи особено за хората, пряко свързани със служението на пророка и тези, които са били повлияни по един или друг начин от мантията на пророка. Когато този общоприет стандарт липсва, става почти невъзможно да се направлява действието на пророческата мантия съответствие с Божиите цели и намерение. Също така намалява и вероятността да бъдат разкрити тайните, които Бог дава на носителите на тази мантия. Чрез инструмент като Речникът на Пророка, много от тези непреодолими в миналото пречки за успешно и ефективно пророчество, могат да бъдат елиминирани. За повече подробности и разбиране по какъв начин и защо, разгледайте дефинициите на Пророчески език и Видения и Сънища.

КАКВО ПОЛУЧАВАТЕ ОТ ТОЗИ РЕЧНИК

Както по рано беше споменато, Речникът на Пророка дава определения на думи, които имат отношение към пророците и пророческото служение. Речникът съдържа дефинициите на над 1600 думи и фрази, касаещи всеки, който по някакъв начин е обвързан или докоснат от пророческото. Може да бъде от полза и за хората, които биха желали да получат по-дълбоко разбиране за тази наситена с Божията мощ, област от земното служение. Много потребители ще намерят тази книга, полезна в областта на пророческо съветване и молитвени събирания. Последните две са функции на пророческо управление, които са подробно разгледани в тази книга като Пророческо третиране. По този начин книгата освен речник, може да бъде използвана и като наръчник на пророка. Когато изучавате дефинициите от речника, древното и съвременно значение на терминологията, това ще направи революция във вашето пророческо служение. По този начин ще бъдете ефективно екипирани за вашето настоящо и бъдещо служение. Речникът на Пророка осигурява полезна информация и за промените и трансформацията, която се случва с вас, ако имате пророчески призив върху живота си. Това, което Духът на Бог активира във вашия живот, е обяснено по достъпен и разбираем начин. В книгата ще прочетете за езика на тълкуване, обясняване и разбиране за пророческото съветване и откровение, чрез който насоките за ежедневно пророческо общуване и комуникация са ясно очертани. В случай, че вие не сте пророк, но допитвате до такъв за водителство или потвърждение от Господ, ще получите разбиране за пророческото слово, когато то е освободено към вас. Без значение дали това слово ще дойде под формата на притча, паралел или символ, Речникът на Пророка ще ви помогне много при тълкуването. За тези от вас, които не са били призвани да бъдат пророци, речникът може да се окаже също доста полезен. От него може да се получи предварително информация за това, какво може да очаквате от пророците или тяхното служение. Речникът демонстрира как да преценяваме акуратността на пророците и пророчествата, които ни засягат. Той също ни показва нашето място в Божия свят на пророческото. Когато изучавате речника внимателно и се обръщате за справки към него, ще получите потвърждение за пророчески проявления в живота си. Също така ще може да прецените и да дадете законно право на тези, на които се доверявате, да покриват вашия живот пророчески. Материалът в речника може да ви помогне да различите пророчество от магьосническо врачуване, така че да може ясно да се обосновете, къде и как точно се различават. Речникът спомага да бъдат разпознати пророците, които са от Господ Исус Христос, от когото е Духът на Пророчество и тези, които са самозвани. Вие ще можете лесно и бързо да направите справка за значението на пророчески термини и фрази, които разкриват основополагащи Библейски истини. Собственоръчно ще можете да изследвате духовна информация, която дава отговори на въпроси, отнасящи се до пророчески символизъм и притчи. Ще може да проникнете в същината на = свръхестествената работа на Бог и начинът, по който Той организира Своите пророчески дела. Ще тълкувате образите, използвани от Него, за да изяви Словото Си на земята. Ще откриете по какъв начин и защо сънищата и виденията се различават. Защо тези разлики са

толкова важни. Ще добиете познание относно древните езически божества и техните ритуали и обичаи. Ще видите как тези божества и обичаи са интегрирани в днешното съвременно общество. Ще можете на практика да приложете това знание за бъдещата работа в пророческото служение. Много от информацията, която ви е необходима да знаете и разбирате относно пророческото - минало, сегашно и бъдещо, е покрита в този речник.

КАК ДА ИЗПОЛЗВАМЕ РЕЧНИКА

Думите в Речникът на Пророка са класифицирани по азбучен ред, като с цел улесняване на справките, всеки термин или израз е номериран. Всъщност този уникален пророчески ресурс, може да бъде разглеждан едновременно като професионално ръководство и наръчник за справки. Неговото главно предназначение е да помага в изследването на пророчески детайли, които са били неуловими до този момент. Каквато и да е вашата функция или призив в тялото на Христос, Речникът на Пророка ви дава изключително предимство в пророческите проявления на предстоящия век. Учители, пастори и личности от всяка сфера на живота, могат също да ползват този набор от свръхестествено знание като важен и достоверен източник за справки и изучаване. Най-главната цел на този труд е да насърчи и поощри пророческата ерудиция. Пророците и апостолите са единствените служители днес, които нямат общоприета образователна система, която да използват в подготовката си за второто пришествие. Съществената част от пророческото обучение започва на прага на практикуването и по-точно умението да пророкуваш. И докато тази изходна точка е била приемлива преди, днес е необходимо много повече, за да могат пророците и апостолите да бъдат ефективни в битката с нарастващата демонична активност, която залива земята. На пророците, които са опитни в получаването и освобождаването на пророчество, често им липсва поддържаща мъдрост и разбиране, с които да потвърдят тяхната пророческа експертиза, когато някой разчита на тях или бъдат предизвикани от нарастващата демонична активност, като най-честото оплакване срещу съвременните пророци и пророчества е това, че на тях им липсва баланс. Повечето хора, срещнали съвременен пророк, казват, че той е твърде театрален, начинът по който действа е повече като шоу, има предразсъдъци и му липсва божествена мъдрост. Един общоприет пророчески курс на обучение ще бъде добро начало към разрешаването на проблема с духовната неадекватност. Започвайки с универсалните думи и фрази, които се отнасят за пророческото дело и служение, е важен фундамент. За съжаление поради разпокъсана информация, пророческото обучение е неефективно разпределено. Обикновено съвсем малко пророческо знание е наблъскано в няколко дни или седмици, докато това не е така по отношение на духовните ученици в други области. Днешните пророци се влачат далеч назад след техните окултни имитатори, като изостават сериозно в областта на духовно знание, достъп и опериране в свръхестествените ресурси, предоставени от Създателя. Най-добрият начин да се промени това за тези опериращи с пророческата мантия или докоснати от нея, е чрез пророческо обучение, което наистина запознава служителя с реалните цели на Господ.

РЕЧНИКЪТ НА ПРОРОКА ИЗОБЛИЧАВА ДРЕВНИ РЕЛИГИОЗНИ ОБИЧАИ И ТРАДИЦИИ

В днешно време варварските обичаи, окултното и идолопоклонството намират широка приемственост в световен мащаб. В сегашния мрачен духовен климат за всеки служител на Господ Исус Христос, пророк или призван към пророческото, е от съществено значение да разбира опасните стратегии, вплетени в съвременния бит и ежедневие. Литературата за така нареченото "духовно просветление" на много от известните модерни автори, всъщност е вдъхновена от древните религии и култове. Съвкупността от обичаи и традиции е старателно оформена, така че да пасне на нашето съвремие, като ни се подава от медиите дори и под формата на развлечение. Като пример ще разгледаме рекламата и поощрението към свободния и необвързващ секс. Запитвали ли сте се, защо повече от деветдесет и пет процента от филмите и музиката, популяризирани и разпространявани от съвременния медиен свят, съдържат в себе си някакъв вид сексуален акт или прелюдия към него? Дори самите компании, заети в тази област на бизнеса, наричат сексуалния акт - необвързващ, свободен от задръжки, първичен, защото това всъщност е съвременен вариант на древни езически обичаи за плодородие. Едно от значенията на думата необвързващ е "нежелан". Така че защо всъщност непрекъснато сме бомбардирани с този "нежелан" секс? Отговорът е - поклонение към древни демони. В миналото е имало публично извършване на сексуален акт, като принос за божество на град или село. Това е един от греховете на синовете на Илий, записан в 1 Царе 2:22 (1 Самуил 2:22). Друго значение на думата необвързващ е „допълващ". В светлината на това пояснение идва въпросът: какво точно допълват с тези покварени, порнографски актове. И на последно място, може би най важно, ще разгледаме към кого точно е насочена тази специфична форма на поклонение, която ни се предлага, дегизирана като развлечение. Хората, участващи в тези сексуални сцени, привличат зрителя в своите интимни светилища, за да може той да стане свидетел на тяхното поклонение към конкретни божества. Защо илюзорното, мистичното и магическото имат толкова голяма власт и популярност в днешни дни? Защо така усилено са пропагандирани чрез медиите като единствената разумна алтернатива? Като пример за това е как и защо точно Гръцката митология, древните богове и култове на тази култура, са си спечелили правото да бъдат изучавани като стандартен предмет в повечето висши учебни заведения? И въпреки това човек не може да каже и една дума за Христос? Учудва ли ви факта, че разделянето на управленска власт и църква, работи само в посока на Християнската църква? Астрология и хороскопи ни се натрапват от всички страни, като че ли техния корен не е изобщо религиозен. В тази книга ще разберете, че всичко това е ритуален принос и форма на поклонение, извратено пророчество, което работи в памет на древни божества и отдавна забравени, но неспиращи да работят духове. Като продължение на това, ще ви попитам: помисляли ли сте, колко много съвременни филми и програми са наситени и изпълнени с насилие, вулгарност и цинизъм? Тези програми ни дават портрет и представа за истинската същност на древни богове и богини. Всичкото това насилие и вулгарност е с цел да повлияе върху начина ни на мислене, което под една или друга форма да доведе до задоволяване на желанията на тези

божества. Както ще научите от Речникът на Пророка, вулгарността, насилието, ритуалния секс, голотата и пиянството са били изисквани от древните божества като форма на поклонение. Тази истина обяснява защо има толкова силна тенденция в световните медии, известни личности да бъдат представяни като богове и богини. Много от създателите на тези програми са си свършили работата професионално. Те са влезли в завет с тъмните сили на нечестието, които от своя страна ги възнаграждават пребогато за тяхното демонично свещеничество. Техните така наречени развлекателни програми, не са нищо друго освен маскирани древни езически обичаи. Всъщност същите тези стари обичаи и практики са довели до падението на древни цивилизации и култури, които медиите се опитват днес да копират. Болшинството от медиите са вдъхновени от същите духове, които заемат същите места в духовните сфери на Божието творение, от самото падение на Адам. Тези демони са движещата сила зад това принудително възраждане на древните ритуали и обичаи в днешни дни. Новата тактика е да се проникне и контролира ума на днешното поколение, с помощта на облечено в Ню Ейдж форма, древно и средновековно идолопоклонство. Единствената разлика сега е, че в момента формата на поклонение не е толкова очевидна и буквална, тъй като източникът и корените ѝ са забулени и скрити. Тази връзка е нещо, с което пророците на 21-ви век трябва да се борят, според Откровение 9:20. Докато изучавате Речникът на Пророка, ще видите, че това, към което ние се приближаваме с пълна сила, е още една мощна конфронтация от типа на тази, която Илия имаше на планината Кармил. За да успеят Божиите пророци, те трябва да са екипирани със съответното пробивно знание, информация и прозрение. Всъщност, не е ли това една от основните цели, към която Бог ни призовава в този век на информационните технологии - да имаме информационните технологии - да имаме познанието и ума на Царя, което е истинското и неподправено разбиране за нещата. Речникът ще ви помогне в придобиването на този тип знание, а и за много други неща.

КАКВО ПРЕДСТАВЛЯВА МАНТИЯТА НА ПРОРОКА?

В тази книга фразата пророческа мантия е използвана в много от дефинициите. За по голяма яснота и разбиране пояснявам, че пророческата мантия представлява наметалото или облеклото на пророка. В повечето случаи то може да бъде разпознато само духовно, рядко има и физическо проявление. За Божиите създания, мантията представлява отличителен белег, символ на служението на пророка. Мантията отразява пророческия отличителен белег, символ на служението на пророка. Мантията отразява пророческата сфера на власт, степента на отговорност и областите на пророческо служение, към които пророците са назначени от Бог. Мантията съдържа помазанието, има капацитета да поеме неговото увеличаване и е източникът, който определя диапазона на пророкуване и целите, към които даден пророк е призован или ограничен да действа. Силата на пророка и източникът на тази сила са загърнати в мантията. За подробности, разгледайте действията на Елисей, когато получи мантията на своя наставник и предшественик Илия, описани в 3-та и 4-та Книга на Царете (1 и 2 Царе англ.). Повече подробности, можете да намерите в речника при дефиницията на думата мантия

А - Аарон до Ащорет

1. Аарон - Брат на Мойсей, когото Йехова определи да бъде пророк на Мойсей. Името Аарон означава "носител на светлина". Изход 4:14.

2. Аароново свещенство - Точното наименование на свещениците, които служиха на олтара в еврейската религия според Стария завет, имащи изключителната привилегия да докосват святите предмети в храма на Йехова и да разполагат с тях. Свещениците са отговаряли за всички приноси и жертви, като има ясна граница между тях и Левитите, които са били техни служители.

3. Абидос - Свят храм на Озирис, а също и неговия гроб. Мястото, където са погребани много от фараоните.

4. Абракадабра - А-Бра-Ка-Дабра всъщност са първите букви от древната финикийска азбука. Събрани заедно, буквите съставят името на демон на заразите и болестите. Думата е използвана в миналото от заклинателите, за да декларират "нека нещото да бъде разрушено". Думата е заимствана от техните съвременни последователи, в смисъл "да стане", когато правят нещо да произлезе от нищо, което всъщност е още един опит за магическо призоваване. Други източници определят основното значение на думата като "проклятие".

5. Абсу - Халдейски духовен термин, означаващ пространство.

6. Абук - Първата жена, според народа на пигмеите. Нейната емблема като жена богиня, е била малката змия.

7. Авадон - В книгата Откровение, това име се отнася за Сатана, носителят на смъртта и погубителят на изгубените. Той е инструмента за съд на Бог и задачата му е да премахне всички невярващи от земята - съществува, за да погубва и разрушава. Божият съд на смърт и разруха се изпълнява чрез него. Най много тази дума е употребена в книгата Йов. Йов 26:6, 28:22, 31:12; В Псалм 88:11; Притчи 15:11, 27:20; Откровение 9:11. Преди Създателят Бог да даде откровение относно истинската същност на това духовно създание, древните култове са виждали Авадон като положително, даващо мъдрост божество. Името Авадон е било използвано като название на яма или пещера, в която последователи на мистични религиозни учения се влизали, за да се срещнат с божествата, на които ще служат. Това преживяване е разглеждано като ритуално въвеждане в тайнствата на учението, където "божеството" дава откровения на последователите си. Търсещите духовно просветление чрез този ритуал, са приемали билки, предизвикващи халюцинации. Състоянието на транс им позволявало да почувстват присъствието на невидима сила, която им давала духовно наставление.Често това наставление е било под формата на ужасяващи и кървави видения. По този мъчителен начин, кандидат-служителят на бога или богинята, се е запознавал с духовните сили, стоящи зад конкретното божество. Терминът ад се свързва с Авадон, поради болезнената и ужасяваща среща със свръхестественото по време на това посвещение. Тези срещи са част от процеса, при който падат всякакви пречки и задръжки в човешкия ум, така че той да се издигне до ума на божеството. Господ Исус Христос подчертаваше точно това относно ада, когато обясняваше как хората трябва да се подготвят за

живота в отвъдното. Той описа съдбата, очакваща тези, които отхвърлят милостта и изкуплението от Неговия Отец за сметка на това да робуват на греха, на Сатана и неговите демони. Господ дори подчерта, че ада всъщност е създаден за дявола и за неговите ангели, но впоследствие измяната на Адам отвори ада и за хората. Последователите на мистичните учения и религии по онова време, които са минавали през посвещението Авадон, без съмнение са виждали паралела между техните преживявания в пещерите и това, което Исус говореше. Една от главните цели на Господ, когато поучаваше за ада, беше да направи най-точно описание, което да бъде адекватно на преживяванията на хората в религиозните общества по онова време. Той искаше тези хора да разберат, че поробването на плътта в името на извратено благочестиви, лицемерно свещенически или други подобни причини, е нищо в сравнение с това, което очаква тялото и душата на обречените през вечността в ада. За справки Матей 25:41. Като Създател съвместно с Най-Великия Бог, Исус несъмнено знаеше, какви бяха мотивите на Отец, както и факторите, които изискваха създаването на място като ада - затворът за вечността. Неговата мисия като Спасител, беше да избави хората от вечна присъда в ада, тъй като Отец от самото начало не го е предвидил за тях. Случката в Матей 25, разкри Авадон и неговата измама, като показа основната характеристика на Сатана - баща на лъжата. Покварената лъжа, която дяволът беше прокарал относно същността на Авадон, е просто хитро изработена измама. По такъв начин Сатана си осигурява поданици за своето царство на мрака, над които ще владее за вечността като принц на тъмнината. Темата е засегната в Исая 28:11-19 (сравнете с Битие 3:22) и Езекиил 28:11-19. Следователно, когато апостол Йоан, чу името Авадон, споменато по време на видението за апокалипсиса, той много добре знаеше за кого му говори Исус. В Откровение 9:11 се казва: "И имаха над себе си цар - ангела на бездната, който на еврейски се нарича Авадон, а на гръцки името му е Аполион". Йоан беше поучаван директно от Исус. Поради същността на неговата подготовка, той много добре разбираше кой и какво е всъщност създанието Авадон, както и първоначалната цел, с която е било създадено от Бог. Йоан беше наясно с лукавата стратегия, чрез която дяволът подмамва свободната воля на хората, изкушавайки ги да направят ада своя избор за вечността. Това знание в апостол Йоан, вдъхнови неговото тълкование на видението за бездната. За справки - дефиницията на Ад.

8. Авакум - Един от малките пророци от халдейския период, който е функционирал приблизително между 655 и 600 година преди Христа, при царете Манасия или Йодай. Той дава свобода на объркаността си словоизлияние пред Бог относно Неговото декларирано разрушение за хората му. Неговото многословие свършва с това, че Авакум отива да търси убежище в своето пророческо място на страж, където да чуе отговора на Бог. Това, че той направи така, казва много за природата и условията за пророческата свобода на действие и толерантност от страна на Бог. Излиянията на Авакум можеха да бъдат строго съдени и може би наистина щяха да бъдат, ако някой друг изискваше отговори по такъв начин от Бог. Поради това, че пророците са всъщност устата на Бог, оборкването и скърбенето на Авакум, е съвсем възможно да отразява това на Бог. Въпреки всичко, той постъпи разумно, като се върна на мястото си на страж в своята пророческа кула. Заставането му в тази позиция, с цел да чуе от Бог, показва

разбирането на Авакум за неговите ограничения пред Бог. С почит и внимание, пророкът демонстрира разбирането си за приемливо поведение пред Господ, дори и под стреса на такива тежки пророчества.

9. Авва - А) Древна арамейска дума, означаваща баща. Б) Използвана от Спасителя като обръщение към Неговия Баща - Създателя Бог. В) Записана, за да можем да разбираме взаимоотношението, което християните имат със Създателя Бог, според откровението, което са получили чрез Неговия Син, Исус Христос, при новорождението и изпълването със Святия Дух. Марк 14:36; Римляни 8:14; Галатяни 4:6.

10. Авгур - Буквално "птицегадател". Предсказване и гадаене чрез знамения (предполагаем глас, който говори на жреците от обекти, животински или човешки вътрешности/черва и природни явления). Законова институция в древен Рим, авгурството е било извършвано от член или група членове от специфично обучени жреци в Рим. Чрез авгурство те са разкривали бъдещето и са се допитвали до Аполо като бог на пророчеството. Авгурите са били опитни в тълкуването на нощни видения и често са били прикрепяни към генерали, които придружавали по времето на военни походи. Те са били винаги на разположение, за да дадат съвета на боговете за конкретна военна операция или стратегия. Техните предсказания са включвали гадаене на базата на изучаването на дадени обекти и предположения на основата на очевидно знаменателни предчувствия. Авгурството е вид чародейство, което е действало в служебните места и позиции в Римския съд, палатите и храмовете. Разликата между авгурите и официалните пророци е била в това, че авгурите винаги са имали нужда от дадени окултни предмети, за да получат откровение. От друга страна, пророците на Дагон са били известни с това, че са били обладавани от духовете на посланията им. Много от тези състояния са били предизвикани по химичен път, така че пророкът да влезе в транс и див екстаз, за да може да освободи словото на божеството. В нормални условия, за тези пророци не е имало необходимост да търсят слово чрез обекти, въпреки че много от тях са използвали магьосничество или друг вид магически елементи, за да получат знание. Виж Левит 19:26; Второзаконие 18:10; 4 Царе 21:6 11:51; Евреи 11:4 и 12:24.

11. Авгурство - Вид чародейство, което предрича наближаващи събития, като извлича знаменията си от полета на птиците или поведението на животните. Предсказанията на авгурството се основават на ежедневни ситуации, които се случват по необичаен начин и оттам се приемат за знамения и поличби. Древен Рим е имал специална каста от жреци, посветена на авгурството. Тя е трябвало да следи и информира държавата, правителството, военните и обществото за предстоящото бъдеще и успехи в различни начинания. Думата авгурство идва от "полета на птиците". Вярвало се е, че полета и поведението на птиците при конкретни обстоятелства, безмълвно са отразявали насоката и волята на невидимите богове, за които се е смятало, че направляват и определят пътя и полета на птиците. Това поверие е довело впоследствие до убеждението, че божеството или неговия дух е обитавал в избрани птици.

12. Авдия – Обадия. Един от Малките пророци, който е бил в активно служение в интервала между 852-841 преди Христос. Обадия е бил изпратен да се занимае с враждата между едомците, които бяха наследниците на Исав и израелтяните, наследници на брат му Яков. Конфликтът бушуваше и беше подхранван поради непрекъснатото напомняне и предъвкване на Яковата кражба на първородството от неговия брат-близнак. И двете страни използваха тази история от миналото си като гориво за непрекъсващата вражда помежду им. Обадия е написал най-късата книга от Стария завет, като времето, по което е служил е преди Еремия.

13. Авел - Вторият син на Адам и Ева. Роден след тяхното прегрешение към Бог, когато са вън от Едемската градина, Авел е убит от по-големия си брат поради ревност. Авел имаше духовно разбиране относно правилната жертва, отредена от Господ за греха на баща му. По-големият брат, Каин, презря покорството на брат си и го уби, след като Бог отказа да приеме приноса му от плодовете на земята. Днес ние разбираме това като поклонение към природата, където създаденото се почита вместо Създателя. Кръвта на Авел шокира цялото творение на Бог. Като резултат Господ наказа Каин, изпращайки го в изгнание. Неговата смърт бе записана като мъченическа. Името на Авел като модел за подражание от времето на Едемската градина, е единственото отбелязано в Божията хроника на вярващи. За справки - Евреи 11. Името Авел се среща дванадесет пъти в Библията. Два от тях са в евангелията, където Господ Исус говори за Авел. Святият Дух ни го припомня в Евреи, също два пъти. За справки погледнете Матей 23:35; Лука 11:51, Евреи 11:4 и 12:24. От това става ясно, че Господ намира Авел за праведен и го вижда като жертва в тази ситуация. Останалите бяха маркирани и спомняни в Божиите хроники за техния живот само като престъпници. Книгата Евреи ни открива, че единствено Авел наследи вечен живот. Земното заточение и изгнание на другите - Адам, Ева и Каин показва тяхното вечно отхвърляне от присъствието на Бог. Да бъдеш включен или изтрит от Божиите земни хроники, означава да бъдеш записан или зачеркнат от Неговите книги, което води до вечен живот с Него, или до лишаване от присъствието Му за вечността. В Битие 5:3 нито едно от двете деца на непокорното семейство не е отбелязано. Името на Адам е споменато и след него раждането на сина му Сет, което дава началото на богоугодни хора. Мойсей е наясно с това, колко е важна Божията книга на вечността, което се вижда от Изход 32:32-33. В допълнение към това, вижте Откровение 3:5,8 и 17:8. Друг случай, който подкрепя тази теза е този на Витсавее. Когато се проследява родословието на Христос, тя е описана просто като "жената на Урия" - Евангелие на Матей 1:6.

14. Авен - Нищо, прах, руини. Библейската дума, използвана основно за руини. Виж Бет Авен.

15. Авеста - Свещените писания на религията Зороастрианизъм

16. Авраам - А) Емигрант от Ур Халдейски, южен Вавилон, който поради завета с Всемогъщия Бог, чрез Исак и Яков стана баща на нацията Израел. Б) Вторият пророк на Йехова. В) Името му означава "баща на множествата". За справки към

всичките определения Битие; 4 Царе 13:23; Неемия 9:7; Матей 1:1; Йоан 8:39; Галатяни 3:8-9, Римляни 4:20.

17. Авраамовото лоно - Терминът, който Господ Исус употреби в Лука 16:22-33 за временния рай, който се намираше в ада. Това бе мястото, където тези, които отговаряха на стандартите на Стария завет за "Авраамово потомство", бяха държани, докато Господ не отвори път за вечно изкупление. Новорождението, което позволяваше на починалите, напускайки този свят да идат направо при Бог, все още не беше достъпно. Исусовото дело на кръста направи достъпен за тях вечния рай, който е всъщност живот в присъствието на Господ Бог. Това е работата, която Исус извърши по време на тридневния Си престой в ада. 1 Петрово 3:20; Матей 27:52-53.

18. Автократ - А) Този, който има пълно самоуправление, неограничен монарх, тиранин. Б) Негативен термин, който може да се приложи към безскрупулни апостоли. В) Ровоам е един от многото автократи в Библията.

19. Автопророкуване - Практика на Новозаветната църква, основана на погрешното вярване, че всеки, който е познал Святия Дух и е кръстен в Него, може да си самопророкува и не се нуждае никога от пророк. Като под пророк тук се има предвид този, който стои в официалната, недостъпна за всеки длъжност, в офиса на пророка. Проблемът на Господ с това вярване е изявен от пророк Еремия, който казва в 17:9 - "Сърцето е измамно повече от всичко" и следователно не може да бъде познато от своя притежател. Еремия 10:23 дава още светлина по въпроса, като ни казва, че не е за човека да оправя сам стъпките си. Господ проектира Христовото тяло да функционира като Негово, тоест да има взаимозависимост между всичките му части, която да осигури изпълнение в пълнота на подкрепа, служение и поддръжка за всички, които са зависими от това. Това, което хората чуват директно и точно от Святия Дух, е словото на Господ за техния личен живот. Това не е изненадващо, след като тези, предаващи се на самопророкуване, са стриктно насочени в чуването на слово от Бог за лични и често егоистични причини. В светлината на тези обстоятелства 1 Солунци 5:21 ни увещава да изпитваме всички неща. Това изискване за "изпитването на всичко" е невъзможно да се спази при автопророчествата. 2 Коринтяни 13:5 е в съгласие с това поучение, като там се казва да изпитваме себе си, дали сме във вярата на Господ Исус Христос. Библията ясно казва, че има много гласове в света - свят, който е пълен с много лъжепророци и ежедневно се появяват нови. Ето защо е опасно за човек да уповава само на своя си дух за чуване от Господ, когато няма в себе си пророчески дух. Това е особено вярно в случая, когато Господ каза, че е много лесно за официалните пророци да последват своя си дух и да пророкуват суетни видения и въображения. Колко повече това е вярно за тези, които никога не искат да бъдат разочаровани. Хората търсят пророците на Бог, когато те наистина искат да чуят и да разберат Божия ум и сърце по отношение на тяхната ситуация. Хората, които не приемат тази важна институция на откровение (пророческата), за сметка на техните собствени мнения и заключения, всъщност търсят собствения си съвет под прикритието на духовно откровение. Виж Езекиил 14:1-12. Реакцията и отношението на Бог към пророците на Израел, които пророкуваха от собствените си сърца и дух е описана в Езекиил 13:1-9. Той

осъди тяхното автопророкуване, защото те не следваха Святия Му Дух, но според собствените си разбирания говориха, като смятаха, че носят словото на Господ. Когато Бог осъди тези пророци и тяхното лъжливо пророкуване, Той ни показа къде е проблема с такъв вид действия. Освен че ги сравни с лисици (образно за измамници, лъжци и разрушители), Господ описа тяхното отрицателно влияние. Според обвинението на Бог, в Езекиил 13:5 е ясно посочено, че пророците, които говореха според собствения си дух и сърце: “ Не се изкачиха в проломите и не издигнаха ограда около Израилевия дом". Те не се погрижиха за пробивите в защитните стени на земята. Не бяха издигнали защитната преграда и стена на държавата си, което се отнасяше за Божията свръхестествена стена на закрила. Виж Йов 1:10. Суетни видения, лъжливи чародейства, очаквани пророчества и непотвърдено от Бог слово, което няма никаква надежда да се изпълни, са обвиненията на Бог срещу тези посланици. Те оглавяват опозиция срещу Бог и застават срещу Него като противници. Езекиил 13:9 описва тяхното наказание; те незабавно са изгонени от общото събрание на Бог. След като отиват в изгнание, имената на обречените пророци са изличени от книгата на Божиите заветни хора. На последно място, тези пророци се отстраняват и им се забранява да влязат отново в земята на Божия народ. Тяхното небесно обвинение е обявено еднозначно - те са съблазнили хората на Бог с мир, когато не им е бил отреден мир. Израел беше съгрешил, те се бяха отвърнали от Йехова, за да служат на езически божества. Лъжливите пророчества, както научаваме от Езекиил 13:13, запалват стратосферична война, която се проявява чрез опустошително време и разрушителни градушки, показателни за Божия съд срещу греха, идолопоклонството и чародейското пророкуване. Бог изпраща този съд, за да разруши земята, като възмездие за нейното отстъпничество и отказ от Неговото царуване.

20. Агав - Новозаветен пророк, които пророкува световен глад и каза на апостол Павел, че ще бъде арестуван в Ерусалим. Името Агав означава "скакалец". Виж Деяния 11:28 и 21:10.

21. Агей - Първият от пророците след изгнанието по време на царуването на Дарий около 520 година преди Христа, Агей е имал относително кратка пророческа дейност. Смята се, че е бил доста възрастен, когато е влязъл в служение към Господ. Като пророк с манталитет на свещеник, той е бил изпратен да вдъхновява хората на Бог, докато те са възстановявали храма в Ерусалим и да подпомогне възвръщането на Святата Земя на израелтяните. Неговите пророчества завършват със силно окуражаване, защото първоначалните опити за покорство към Божията заповед, бяха посрещнати от силна съпротива на силите, окупирали тази земя. Тогава хората реагираха, изоставяйки задачата и обърнаха своето внимание към себе си и към личните си цели, които бяха да строят домовете си и да гледат семействата си, а бяха стигнали само до основата на Божия дом. Агей ги смъмри за тяхното безделие и страх, като ги подкани да се заемат отново със строежа и този път да го завършат докрай. Неговото служение беше паралелно с това на Захария, много по-млад пророк, с който като пророчески екип те надзираваха, вдъхновяваха и пророкуваха завършването на този проект за период от четири години. Завършването е било около 516 година преди Христа. Служението на Агей също така даде начало на

възстановяването на монархията в Ерусалим с Зоровавел. Пророкът подчертава връзката между възстановяването на храма и правилното поклонение на хората, приемливите ритуали и съответстващия на тях просперитет.

22. Агне - Невинна, чиста и безгрешна жертва, определена като приемлива за омилостивяване на божество. Агнетата са били най-честите животински жертви в древността, избирани поради тяхната абсолютна зависимост и покорство към пастирите си. Това най-ясно се вижда в характерното за тях нямо покорство при заколването им. Невинността на младостта е направила от агнето ефективна, чиста и безгрешна жертва. Агнетата са били постоянно използвани в ежегодните пролетни жертви. Изборът на животно и времето за жертва са били подбирани поради съвпадението с две важни събития. Първото е била възрастовата граница на агнето за жертване. Според възрастта им, веднъж след като са прясно отбити от майките си, те вече са били годни да бъдат принасяни в жертва. След като са били току-що отбити от мляко и често пъти преди да минат на друга храна, агнетата са били смятани за достатъчно чисти да участват в предвоенните жертвени ритуали. Вторият важен фактор е бил времето на тяхното отбиване, което често е съвпадало с пролетта, времето когато царете отивали на война, което е било ежегодния царски военен поход. Древните царе са отивали на война през лятото (2 Царе 11:1) и за да подсигурят успеха си, те са принасяли жертви на боговете си през това време на годината. Органите на заколеното агне са били използвани като начин за предвиждане на изхода на предстоящата битка, както и стратегии за нея. Богът на Израел, нареди на народа Си веднага да изгаря органите като принос към Него, тъй като техните знамения идваха от Всезнаещия, Всевиждащия и Всемогъщия Бог на цялата Земя, Господ Саваот. За езическите царе, изследването на органите и вътрешностите на мъртвото животно им е било показател за това дали планираните от тях походи ще бъдат успешни. Предпочитан орган за предсказване е бил черния дроб на агнето. Виж Дроб. Примитивните окултисти са вярвали, че вътрешната направа на дроба е наподобявала малък човек, който им е казвал тайните на бъдещето. Виж 4 Царе 3:11 за подробности по отношение на ежегодните военни походи на царете. Поради това, че дробовете са смятани като знамения за възстановяване и конфронтация, жертвите са били правени винаги по това време. Още от дълбока древност агнетата имат статут на предпочитана жертва в повечето религии. Умалителният термин на Създателя за Неговия Син Исус Христос, е Агнето на Бог, поради Неговото покорство да бъде божествена жертва за изкуплението на човечеството. Създателят Бог като Цар тръгваше на война срещу силите на мрака, които щяха да бъдат изгонени от тяхната дълга позиция на власт. За тази цел Бог снабди за Себе Си жертва за война, която жертва да бъде последна и абсолютна. Единствената жертва, достойна за Бог на боговете, беше Бог равен на Него. Поради това Неговия Син беше единственото същество, достатъчно безгрешно, което да превъзхожда агнето, заколено в Едемската градина след прегрешението на Адам. Агнетата като жертви са предвидени в Стария завет. Всичките ежегодни ритуали на Израел са изисквали жертви на агнета. При празника на безквасните хлябове е трябвало да бъдат жертвани седем мъжки агнета(овни), точно по време на порастването им на рога. Това е била необходимата възрастова граница за навлизането им в териториални конфликти. Числа 28:11 до 29:36 дава

инструкции за това агнетата да бъдат жертвани ежегодно в началото на всеки месец заедно с другите месни жертви. Интересно е да отбележим, че в този пасаж от словото, жертването на агнета е свързано с десятъка. На последно място, седемте агнета, принасяни ежегодно на празника на безквасните хлябове, съвпадат със седемте духа, стоящи пред престола на Бог и оттам със седемте църкви, които произлязоха от любовта и предаването на Христос. Една десета от ястието (жито или брашно) е трябвало да бъде смесена със святото миро и принесена на Бог. По този начин допълнително е подчертана връзката между десятъка и Църквата на Христос. Всяка година седем агнета е трябвало да бъдат жертвани по установения начин, което ни показва не само, че Христос е жертвеното Агне, но отразява и Църквата като Негово седмократно увеличение и потомство. Вижте връзката, която е красиво описана в Числа 28:26-29: "Също и в деня на първите плодове, когато принасяте нов хлебен принос на Господ, през празника на седмиците, да имате свято събрание и да не вършите никаква обичайна работа. И за благоухание на Господ да принасяте всеизгаряне две телета, един овен и седем едногодишни мъжки агнета. А хлебния им принос да бъде от чисто брашно, смесено с дървено масло,... и по една десета за всяко от седемте агнета". В този пасаж от Словото се явява същото приложение за първите плодове към Новозаветната църква. Очевидно повтарящата се жертва на седемте агнета е била предвестник не само на разпятието на Христос, но и на първите плодове от Неговата жертва. За пълна картина, прочети дефиницията на числото осем. Христос плюс седемте агнета прави осем, както и Давид беше осмия син, от който започна новия ден за Израел, като монархическа нация на Бог. Това съвпада и с Битие 2:7, деня след първия Шабат, когато Бог сътвори човека от пръстта на земята и му даде да владее над нея. По същия начин Христос е Царят на света чрез седемте църкви, покриващи земното кълбо. Те от своя страна са подкрепяни от седемте духа от престола на Бог, които са изпратени в света. Виж Михей 5:5 за подобни връзки. Виж дефиницията на Святи числа в Библията, Седем и за Седемте Духа на Господ.

23. Ад - Названието на ужасното място във вечността, в което са определени да идат обречените хора и ангели, отхвърлили Бог като свой Създател и Господар. Второзаконие 32:22, разкрива това място като отдушник за пламтящия гняв на Бог, който да не разруши земята преди времето й. Библията учи, че ада е дълбок и има различни нива (споменава се до дъното на ада), както и че е подвластен и уязвим пред своя Създател - Бог. Адът е достъпен само чрез смъртта и само душата може да влезе там. Има пазач и ангели, които ескортират и отвеждат обречените души дотам. В съседство с ада е Авадон, скитащият се разрушител, чиято единствена цел е да мами и съблазнява хората, така че те да идат в ада. Христос каза, че това място е огнено, където отиват обречените и проклетите от Бог. Място, което Създателя по принцип е приготвил за дявола и неговите ангели. Виж Матей 25:41. Исая 14:9 също е в съгласие с това описание. Еврейската дума за това място е шеол. Според всички пасажи от Словото, ада е за боклука, гнева и разрушението на Бог. Адът е приел гореописаните в очакване на падението на дявола и използването на свободната воля на човечеството, с която много отхвърлят Божието изкупление от греха.

24. Адад — А) Наричан още и Хадад, което е и името на асирийския бог на дъжда. Б) Другото му име е Римон, като и двете са използвани в съюз - Адад-Римон, според Захария 12:11.

25. Адрамелех - А) Създание от ада, с много висок демоничен ранг. Б) Този демон е наричан, съветника на Сатана и е източник на женкарския дух, изпратен от ада и работещ при мъжете като пожелание и похот. В) Адрамелех е древно вавилонско божество, на което се приписва силата, караща жените да се сношават с животни, както и да се принасят човешки жертвоприношения. За справки виж Зоофилия. Г) Месопотамски вариант на сирийския бог Хадад, почитан с човешки жертвоприношения. Окончанието "мелех" означава цар. Бог на сефаруимците според 4 Царе 17:31.

26. Азария - Пророк, чието име означава "помощ от Яхве".

27. Азия - Великден, място за главния или арх.

28. Айда Ведо - Змията, жена на Дамбала, върховния бог на вуду религията, който също е змия. В Хаити е позната като змия на дъгата, еквивалент на гръцката Ирис. Айда Ведо се присъединява към Дамбала в управлението и господството над водите, реките и изворите. Почитана е като помощник-сътворител, участващ в творението.

29. Айон - Името на финикийска богиня на отминаващото време и живот. Също е известна, като майката-богиня на древна Турция. Съвременната форма на тази дума е еон и се използва за означаване на векове и ери.

30. Акад - Един от вавилонските градове, построен от Нимрод. Дъщерен град от Вавилонската група - Ерех, Акад и Халне в земята Сенаар - шумерската люлка на древните цивилизации. Акадиа, друго име за същия град е разклонение (издънка) на Шумерия, древния град, който е известен с въвеждането на образованието, астрономията, астрологията и медицината. От тях идва знанието, което по-късно Вавилон доразвива и в последствие е предавано до днешни времена. От Акадиа идват аморейците, които владееха земите, по времето, когато Всемогъщият повика Аврам. Битие 10:10.

31. Акадийски - Означава език, а също и хора от древния град-област Акад, които се появяват след падането на шумерите. Библейски - Акад.

32. Акан - Богът на виното в културата на маите

33. Акациево дърво - А) Думата означава "под покрова на богинята Саосис". Б) Дървото е било боготворено като място, където са се раждали богове и богини. В) Наричано е дърво на божиите деца Г) Акациевото дърво е било символ на живота след смъртта при египтяните. Почитано е от тях като магическо дърво за изцеление.

34. Активиране - А) Това, което се случва, когато пророческото слово се изпълнява. Б) Средствата и ресурсите, които пророците използват, за да отключат и задвижат неразвити или латентни дарби и заложби в човека. Също и стартирането на определени природни процеси. В) Начинът, по който пророците

дават живот и проявление във физическия свят, на словото на Бог. Виж Пророческо мобилизиране. Езекиил 37:4;Яков 5:17-18; Еремия 23.

35. Активиращи пророчества - Действието на пророческата мантия, което служи като движеща сила за пророческите думи и дела. Този термин характеризира допълнителните ресурси, сила и мъдрост, дадени на пророка от Бог, за да може Неговия служител да задвижи изпълнението на словото Му. Само тези, опитни и калени в практиката пророци, които имат разбиране за иначе неуловимите и тайни подробности от офиса на пророка, както и за властта на този кабинет, могат успешно да изпълняват този прерогатив (изключително право) на мантията. Виж Ездра 5:1.

36. Алла - Еврейска дума за пророческото дело и работа по предаването и освобождаването на тези, които са предопределени за конкретно, издигнато място в Бог. Специфично използвана в Осия 12:13 и Езекиил 13:5.

37. Аллах - Богът на мюсюлманите. Божество, съществувало още в миналото, преди учредяването на мюсюлманската религия, на което са служели трите му дъщери-богини. Те са били наричани дъщерите на Аллах и са били почитани с присъщите за отминалите времена езически скверни ритуали. Всъщност символът на Аллах - полумесеца, е бил символ на няколко богини от древността.

38. Алегория - Начин на изразяване чрез преобрази, използван на публични места, за да обобщи и илюстрира общоприети истини за хората. Терминът е полезен при тълкуване на пророчески послания, имащи символичен характер. Алегорията на апостол Павел, която той направи с Агар и Сара като двете майки на Авраамовото потомство в Галатяни 4:24- 31, е един библейски пример за това.

39. Амазонка - Жена от нация на жени войни, възхвалявани от древна Гърция за техните бойни умения и сила. Името буквално означава "безгърдите". Амазонките убивали мъжките си деца, за да поддържат тяхното феминистко общество и тренирали техните дъщери да воюват. Виж Артемида (Дияна).

40. Аметист — Камък на сънищата, свързан тясно с пророческото. Цветът му - пурпурен (кървавочервен), е цветът на епископа и апостола. В древността аметиста е считан за камък на здравомислието и трезвеността, поради това е логично, че го виждаме като дванадесетия камък в основата на Новия Ерусалим, според Откровение 21:20. Интересното е, че в Старият Завет, върху нагръдника на първосвещеника, аметистът е бил на третата редица камъни, като е бил девети по ред. След делото на Христос, той се издигна до позицията на дванадесети камък, най високия етаж от Новото Творение на Бог. Промяната на неговата позиция свидетелства, че здравомислието и трезвеността е връхната точка на Новото Творение. Аметистът, камъкът на здравомислието, още е наричан камък на сънищата, в смисъл на пророчески сънища и видения. Свещеническия, апостолски и епископски камък показва целта на тези служения да изчистят объркани и еретични доктрини в Църквата. Виж Трезвеност.

41. Амон - А) Богът на тиванците, библейския Но-Амон на амонците. Б) Впоследствие слят и почитан като Амон Ра, Египетския бог на слънцето, наричан още скрития. Еремия 46:25.

42. Амон Ра - Върховен египетски бог на слънцето.

43. Аморейци - Едно от десетте древни племена, което Авраам, патриархът на Израел, трябваше да изгони от земите му, чрез потомството си. Аморейците са били сложна смесица от две древни вавилонски племена - шумерите (жители на древен Сенаар), които са се смесили с акадианците (от библейския Акад). Като краен резултат от това смесване, бил могъщият Вавилон, където е имало поклонение към ред божества, което впоследствие проникна в Израел, след като те завзеха обещаната земя. Племето на Дан беше погълнато от тях и накрая изгуби своето място в Божието вечно наследство, според Откровение 7. Израел така и не успя да забрави аморейското влияние и обичаи. От всички ханаански племена, аморейското поклонение Включваше най-широкия пантеон от божества за тогавашното време. Множеството езически божества, разпространени в тогавашния свят, са почти изцяло заимствани от аморейските ритуали и обичаи. Тяхното поклонение е оформило ритуалите на всички други религиозни системи по онова време, както и за много векове напред. Неизбежно то е било заимствано под една или друга форма и прилагано от следващи нации и световни сили. В добавка на поклонението към природата, аморейското идолопоклонство е включвало астрология, човешки жертвоприношения, обожествяването на животни и ритуални оргии. Тяхното поклонение, беше изявено по времето на Езавел, Еровоам и известния с позорна слава Манасия. Днес ние можем да видим възобновяването на това поклонение в религията Ню Ейдж, която разпространява широкия спектър от ритуали и вярвания, които процъфтяваха по време на древните аморейци. Справки за Манасия: 4 Царе 21. Виж Мари. Библейските евейци и амаличани са всъщност част от аморейците. Виж Битие 34:21 и 48:22; Числа 14:45. Също народът на Санир от Второзаконие 3:9. Хълмовете на Юда, преди да бъдат завладени от Израел, са били наричани Планината на аморейците.

44. Амос - Най-старата пророческа книга от Стария завет. Амос е бил пророк от Северен Израел, активен във времето около 750г. преди Христа, за кратък период от приблизително 10г. За него се твърди, че дава началото на редица пророци от 8-ми век преди Христа. Името Амос означава "този, който носи товара (бремето)". Той идва от Юда, където е бил говедар, когато Господ го призовава да влезе в служение. Като един напълно трениран от Господ пророк, който не беше част от признатите лидери по онова време, Амос беше призован и изпратен да убеди неговите сънародници да се покаят и така да предотвратят бедствието, което Господ се канеше да изпрати за техните престъпления. Той беше обучен да освобождава пророческо слово, като използва земеделски преобрази. Неговите послания са били посрещнати с неодобрение и гонение, поради призива за покаяние, предвещаните бедствия, изобличаването на хедонистичните разточителства в нацията, от царя до подчинените, и дори до обикновените хора. Амос е служил по същото време с Михей, Исая и Йона, посочен като малък пророк.

45. Амулети - Гравирани предмети, често от метал и злато, носени от хората, като се е смятало, че те придават на притежателя си божествена сила, чрез която могат да бъдат променяни съдби и събития. В днешно време носенето на амулети се практикува от уиканите (езическа политеистична религия, свързана с магии и почит към майката земя) и Ню Ейдж последователите, заимствали и възобновили древни религии и ритуали. Те са съживили тези практики и обичаи, търсейки власт, известност и просперитет. Тази информация е полезна за израсналите пророци, когато трябва да разпознаят окултно проникване в църквата, също и в разясняването на заблудени християни корените на произхода на съвременните мании и фетиши. Силата, която се е вярвало, че амулета съдържа, била извличана чрез ритуали и медитация, в която йога е заемала централно място. За подробности, виж дефиницията за Йога.

46. Анамелех- Вавилонски бог на небето за региона на Самария. След депортирането на израилтяните във Вавилон, Анамелех е приет като местен бог от тях. Това божество е сродник на Молох, който е бил почитан с детски жертвоприношения. Виж Молох. Амос 5:26; Деяния 7:43.

47. Анания - Лъжепророк, който открито конфронтира Еремия, като даде фалшиво пророчество, с което контрира словото на разорение, дадено от пророка. Йехова показа кое слово беше истинско, като порази лъжепророка, според пророчеството на Еремия. Виж Еремия 28 за подробности. Смъртта на Анания беше директен резултат от противопоставянето му на Еремия, който стоеше в истинския пророчески завет, докато всъщност Анания беше замислил и говореше бунт срещу Бог.

48. Анат - А) Богинята на секса при финикийците и ханаанците, чиято същност е идентична с тази на "небесната царица". Поклонението към нея е ставало чрез разврат, голота и сексуални оргии. Нейното изображение е било винаги голо, за да демонстрира сексуалната и сила, както и за да вдъхнови и подтикне нейните поклонници към съвкупление и взаимно възпроизводство, така че земята да даде изобилен плод. Тя понякога е бъркана с Ищар и други божества от типа на "майката богиня". Ирония е, че Анат е също и ханаанската богиня-девственица на плодородието. Еремия 44:19. Б) Покровителка на секса и войната, любовница на Ваал. Като небесна царица, тя е образа, отговарящ на Ашера и Ащорет от Стария завет. Разврата и голотата са основни белези на религията, насочена към поклонението на богинята на плодородието

49. Ангел- А) 1. Небесно (духовно същество). 2. Божествен пратеник. 3. Представител на Бог, изпратен като посланик или емисар да извърши конкретна работа в света на хората. Б) Може да бъде позициониран като териториален управник или деспот в държави и нации като тяхна духовна сила и власт. В) Еврейската дума за ангел е малак. На гръцки е агелос. Ангелите съставляват Божиите "протократични сили" на творението. Тъй като хората умират, ангелите съществуват, за да преразпределят назначения, както и да привдигат тези, които са избрани да заместят умрелите в конкретните времена на света. Бог не позволява те да бъдат елиминирани всеки път, когато хората (било то лидери или други), към които ангелите са прикрепени, умрат. Виж Протократичен.

50. Ангел на сънищата - Ангелско същество, за което хората от древността са вярвали, че е преносителя, чрез който техните сънища, видения и други свръхестествени феномени са се случвали. Според словото Гавриил е създание от такъв характер. Виж срещите на Даниил, Захария и Мойсей с Йехова. Ангелът на сънищата беше посредник за цялата книга Откровение. Господ Исус каза, че това беше Неговия ангел. Виж Захария 1:9, 4:4 и 6:4; Откровение 22:16.

51. Ангелска делегация - Свръхестествена стража или контингент от духовни същества, изпратени от Бог да подсилят и подпомогнат пророческо или друг вид служение. Делегацията представлява свръхестествените сили, които правят духовния свят да се проявява по съответния начин в материалния физически свят. Тяхната сила и право като жители на невидимите светове от творението на Бог е да свидетелстват чрез материално проявление или форма за Божието снабдяване на земята. Цялата свита се състои от духовни наблюдатели, ангели пазачи, небесния Санхедрин - състоящ се от двадесет и четирите стареи на творението, земни и небесни ангелски сили. Всичките тези представляват протократичните пазители на земята (виж следващите определения). Битие 28:12; Йоан 1:51.

52. Ангелска стража - Ангели, изпратени от Бог към специфична личност или организация, за да пазят, просперират и изпълняват тяхното дело. Това са святи ангели, които се противопоставят на демоните на Сатана и защитават светиите и делата им. Също така те следят за това снабдяването от духовните съкровищници на Създателя Бог да бъде изпратено към съответните хора, организации или дела. Виж Деяния 12:6-19, също Езекиил 9.

53. Ангелите на седемте църкви - Седемте ангела, към които бяха адресирани подробностите за Апокалипсиса, във видението на апостол Йоан. Обръщението беше към ангели, поради свръхестествената същност на Църквата и съответната й нужда от свръхестествена сила и възстановяване на земята. Ангелите, подобно на назначението на Михаил над нацията Израел, са разпределени от Господ Исус да покриват, служат и посредничат от Негова страна буквално като партньори с ранното Църковно лидерство, в неговото установяване и растеж на земята. Това е значението на Евреи 1:14. Във всички главни събития на земята, предците ни бяха често представяни на духовните сили, които ги подкрепяха и те ги познаваха (Исус Навин 5:14-15). Когато Господ изведе Израел от Египет, Той им каза, че изпраща ангела Си пред тях да ги пази и води в присъствието Му. На базата на този вечен протокол, Господ Исус ни гарантира, че без значение от продължителността на живота на Неговите земни лидери, Църквата е винаги в пълен състав, управлявана и ръководена от седем ангела. Изход 23:23, 32:34 и Откровение 22:16 постановяват този вечен принцип, като ни показват невидимите протократични сили, които извършват Божията воля и дела на земята. Когато Израел се отклони от това да следва заветния си Бог, този който свали Божията дисциплина върху тях, беше ангел (Съдии 2:1,4). За Бог е практика да назначи ангели към делата Си, за да подсигури успешното изпълнение на Неговата воля. Първата причина за това е, че естествената сила трябва да бъде подпомогната от свръхестествена мощ, за да извърши свръхестествени дела. Втората причина е, смъртността на човек. Господ не може да допусне делото Му да зависи от смъртни хора, затова всяка задача

първо се делегира на ангел и след това се предава на човек или хора, които да я извършат на земята. Раждането и живота на Господ Исус Христос бяха съпроводени на земята от присъствието на Неговите ангели. Същата е ситуацията и при апостолите. Ангели бяха изпратени от Господ да упълномощят и съдействат на апостолите в делата им. Напълно вероятно е ангелите, които ги освободиха от затвора и извършиха други чудни дела, да са същите, които са назначени към установяването на Църквата на Новото Творение. Това, което е съществено за ангелите на седемте църкви, е съвпадението на седемте ангела със седемте континента на земята, които Църквата на Новото Творение трябваше да насели. Също така има съвпадение със седемте духа, седящи пред престола на Бог, които бяха изпратени по цялата земя. Пророците виждат това ясно като друго измерение от плана на Всемогъщия да примири всички земни и небесни неща със Себе Си. Обяснението за това като делото и целта на Исус Христос, е дадено в Колосяни 1:20. На последно място можем да отбележим, че има седем ангела, които извършват финалния съд над земята, бидейки едновременно свидетели и посланици на Божия гняв. Виж Откровение 8:2,6. Виж дефинициите за Ангели и Протократичен. Дейността на седемте ангели по отношение на последните дни, започва едва след като Църквата, поверена им за закрила, е грабната от земята. Виж Откровение 7:9.

54. Ангелско въздействие - области от творението, над които ангели или духовни същества, имат властта да управляват, насочват и отсъждат. Това включва огън, вода и други природни елементи, хора и техния живот, нации и държави, управници, духовни или сферични територии. Виж Изход 23:23 и 32:34, Откровение 22:16.

55. Анна пророчицата - Новозаветна пророчица, която потвърди детето Исус като Христос, помазаникът и обещаният Месия виж Лука 2:36-38.

56. Анубис - Египетски бог на отвъдния свят и балсамирането. Божеството е било изобразявано като човек с глава на чакал, и почитано като водач към отвъдното. За подробности относно пророческото значение на това същество, виж Михей 1:8. Също чакал (виж по долу) е бил често разглеждан като дракон, за да покаже, че двете същества, въпреки физиологическите разлики, са имали еднаква демонична цел, едното на земята, другото във водата.

57. Апокалипсис - А) Откровение Б) Терминът, използван за събитията в последните дни, предречени за земята, според както е описано в Библията. Най-често се има предвид, страшния съд, последните дни и катаклизми от такава величина. Апостолската доктрина е наситена с откровения от този тип, което слага ударението на финализиране, транзиция и обновяване.

58. Апокалиптични числа - В контраст със свещени числа, апокалиптични са тези, които в Библията се отнасят за конкретно време от историята и обхващат целия спектър от пророчески събития, съдържащ се в този интервал. Апокалиптичните числа са свързани с началото на Божия съд, когато Той започва Своята програма по разнищване на творението Си, за да го замени с ново. Тези числа отмерват вградените кодове, които Бог е втъкал в творението, така че то да се покори на Неговата заповед за разпадане, в пълнотата на

отреденото от Него време или чрез човешки дела, или с тези на Господ. Виждаме ги най-често в апокалиптични писания. Тези числа са: **четири**, което отразява глобално влияние и въздействие; **седем**, да покаже, че това, което се случва, е инициирано и активирано от Господните духовни власти. Най често използваното апокалиптично съединение, е използвано и за отмерване на седмицата. То също символизира шабата (еврейската събота) и пнеума-небесното и божественото. **Шест**, да покаже, че разрушението, което идва, е поради хората и падналите ангели, които са заели тяхното място на земята. **Три и половина** е друго апокалиптично число, което представлява трикратно нарушен завет; между хората, между небето и земята, между дух и плът. Основано е на пълнотата на седем, като образец за завършен цикъл и духовно наложен земен период, съпоставен към непълната седмица (1/2). **Десет**, като апокалиптичен ключ, говори за завършеното създаване и изпълнение на човека според неговия Създател. Ето защо това е числото, избрано за десятък, за връщане обратно към Бог, числото на работата на един пръст от ръката на хората и плода от техния труд. **Дванадесет** е важно календарно число в системата на творението. Има дванадесет часа в деня и дванадесет месеца в годината. Поради тази причина то отговаря на човешките власти, установени от Бог, дванадесетте племена на Израел и дванадесетте апостоли на Исус Христос. Дванадесет е два пъти числото, което Господ определи за човека, за фалшивия пророк и звяра, което означава, че техният ефект и сила са ограничени, според определеното от Създателя поле и спектър на действие за всички земни управници. Дванадесет е винаги свързано с дневните, месечните и годишни функции на творението. Месеците съставляват лунните цикли и соларните години. **Четиринадесет** е друго апокалиптично число, защото то се отнася за Църквата на Новото Творение на Христос, според реда на Мелхиседек - седемте църкви под пнеума ръководството на седемте ангела на Христос. Тази връзка е основана на базата на седемте духа пред престола на Господ и седемте континента на земята, което свързва Божиите вечни духовни сили с Неговите земни управници. **Тридесет** като апокалиптично число се отнася за цял месец и възрастта, която дава право на човек да встъпи в свещеническо служение. **Четиридесет** като апокалиптичен код, говори за божествено пречистване чрез изпитания, с цел да направи човек, годен за Божието повишение и духовна употреба. То е удължено до **четиридесет и две** в Откровение, като пълната мярка на естественото и свръхестествено участие. Виж Откровение 11:12-14. **Петдесет** е числото на освобождението, Петдесятница; Шестдесет съответства на плътско лидерство и съветничество, което е с десет по-малко от Божието лидерство и съветници - седемдесет. Милениум, т.е. **хиляда**, е равнозначно на един ден на Бог. Също така означава денят на Господ. Милениумите са мерилото за това как Бог разпределя Неговите закодирани превратни точки в историята, така че да съвпадат с конкретните времеви цикли и зони на земята. Хиляда е десет пъти по сто процента божествена заповед към човека, и пълната мярка на десятъка от момента на създаването до безкрая на вечността. Всяко едно от предходните числа, свързано с хиляда, дава смисъл за вечността и световно значение в контекста с денят на Господ. Исус ще царува на земята за един божествен ден - хиляда години. Сатана ще бъде окован за хиляда години. Двамата свидетели от Откровение 11:3 ще проповядват и пророкуват хиляда

двеста и шестдесет дни, което са три години и половина, преди да бъдат убити и оставени на улицата като жертва за празнуване. Храмът на Бог ще бъде осквернен за четиридесет и два месеца, което е точното време, през което свидетелите ще пророкуват - три години и половина или хиляда двеста и шестдесет дни. Това число символизира денят на Бог, изчислен на базата на Неговата слънчева година, както и плътската управа, властваща в Неговия храм през този период. За да завършат значимостта на апокалиптичните числа, три групи от по седем ангела ще излеят съд на земята. Има седем печата, седем тръби, седем бокала и три пъти горко, за да се извърши този съд на земята. Седемте тръби на седемте ангела се отнасят за тяхното проповядване, което звучи като глас на тръба. Всичките тези неща са закодирани в творението и са назначени към ангели за изпълнение, което не е зависимо от човечеството или това кой умира или живее на земята. Като пример виж Откровение 9:14-15. Пророческата употреба на тези духовни подробности е очевидна. Необходимо е осъзнаване и разбиране от страна на пророците за тези кодировки, които мобилизират невидимите сили на Господ, за да извършат Неговата воля на земята. Когато пророците имат такова разбиране, тяхното пророкуване ще бъде в хармония с дейностите, които Господ е предопределил от и във вечността. Те също трябва да наблегнат на това, на което и Исус Христос наблегна по време на своето пророческо служение тук на земята, че това което е предопределено и закодирано в творението, ще бъде изпълнено, без значение от човешки животи, планове, усилия или грандиозни разписания и прогнози.

59. Апокалиптично пророчество - Пророчество, което се отнася за последните дни. То определя това, което Бог е планирал за края на човешката ера, предстоящото царуване на Исус Христос и Божият финален съд. Освен в книгата Откровение, проповедите на нашия Господ бяха пълни с апокалиптични пророчества за последните дни. Всъщност когато Той предаде видението за апокалипсиса на апостол Йоан, това беше просто разширена версия на Неговите проповеди, които са записани в четирите евангелия. Освен това преди Христос, Еремия, Исая, Езекиил, Даниил и Захария бяха някои от големите фигури, чиито предсказания съдържат в голяма част апокалиптични пророчества.

60. Аполон - Наричан богът-гадател, син на Зевс, почитан като бог на светлината. Вярвало се е, че той е източника и дарителя на светлината. Брат на Артемида, Аполон е бил почитан под много форми през вековете, като дори е бил призоваван на сватбите, за да благослови съюза на младоженците със сила и плодовитост. Аполон е брат-близнак на Диана, считан за убиеца на дракони и е вдъхновението стоящо зад празненствата на Делфийските оракули. Най-вече е считан за бог на изкуплението и пророчеството, което обяснява неговата връзка с Делфийските оракули.

61. Аполион - Същото като Авадон. Виж Откровение 9:11.

62. Апостол - Специално изпратен посланик на Господ Исус Христос. Бог е дал на апостолите суверенна власт и статус. Също е делегирал сферични началства и власти, над които те да владеят. Апостолите са Христовите стратосферични войни и губернатори на земята. Виж Деяния и писмата на апостолите в Новия завет.

63. Апостолите - Начинът, по който са наричани дванадесетте ученици на Христос, издигнати в апостолския офис от Него, по време на Неговото земно служение. Техните имена са Симон Петър, Андрей, Йоан, Яков, Филип, Вартоломей, Тома, Матей, Симон Зилот, Юда, брат му Яков Алфеев и Юда Искариотски. Техният еврейски еквивалент от древността се е наричал Шалиах. Това са били емисари на храма, пратени да обикалят и да събират десятъците и даренията на разпръснатия еврейски народ, както и да разпространяват поучения от храма. Матей 10:1-5.

64. Апостолос - Гръцката дума за апостол, използвана в Новия завет. Титла на военачалник-завоевател в Римската империя. Виж Апостол и Шалиах.

65. Апостолски - Свързан с апостол или отнасящ се за апостол.

66. Апостолски дом - Локалната еклесиална институция, която служи в пълнотата на Новозаветната диспенсация, представлявана от всички служители, изброени в Ефесяни 4:11. Църквите в Ерусалим и Коринт са силни библейски примери за апостолски домове. В книгата Откровение, четем че Ефес е бил известен апостолски център.

67. Апостолски съвет - Представен в книгата Деяния, като управляваща еклесиална група, на която Господ Исус е дал духовна и управленческа власт над Новозаветната Църква. Деяния 2:41.

68. Апостолско воюване - Поради спецификата на апостола като стратосферичен служител, влиянието от неговата дейност се усеща най вече в духовните места. Неговата агресия е концентрирана и насочена предимно към небесната област. Павел увещаваше Тимотей да воюва с пророчествата, които беше получил, като използваната тук гръцка дума е стратея, което означава апостолско воюване. Виж 2 Коринтяни 10:4; 1 Тимотей 1:18.

69. Апостолско лидерство - Като основа на Църквата, апостолското лидерство е крайъгълния камък на новозаветната жизнеспособност. Откровението, размишлението и образованието са важни ключове за апостолското развитие, като се набляга много на развитието. Поучението чрез въпроси и отговори за духа и вярата (катехизис), както и еклесиалната организация са едни от първите задачи на апостолския лидер. Запазването на организацията чрез подготовка и поставяне на правилните хора на правилни места е от съществено значение. Произход, история и древни институции са твърдо свързани със съответните апостолски поучения от конкретното време. Апостолите са тези, които предизвикват хората към постоянен растеж, да развиват себе си във вярата и да се издигнат над обикновеното светско ежедневие, за да служат на Бог на Неговото ниво. Апостолите са строители. Те са изобретателни, отворени за иновации, тласкащи непрестанно напред. Апостолите проповядват и установяват божествен ред, поклонението към Бог и свещенослужението на хората към техния Цар. Техният ум е фокусиран към вечността, като те желаят да свалят Христовата вечност тук на земята и да живеят в нея всеки ден. Като велики губернатори, управлението им не се ограничава просто до рутинно поддържане на Църквата, но се простира отвъд това като управление на част от Царството. Апостолските водачи са интелигентни, организирани и информирани.

Обучението и поучението са важни за тях, така че те да трансформират хората, от това което се случва с тях на кръста, към това, за което Бог ги е направил и призовал да бъдат във вечността. Тяхното интимно взаимоотношение с възкресения Христос ги прави убедителни водачи, ревностни работници, които пламенно освобождават Божията истина и демонстрират с авторитет и сила, славата на идващото Царство.

70. Апостолско потвърждение - Чудеса и знамения. 1 Коринтяни 12:12; Деяния 4:30, 5:13 и 16:20; Римляни 15:18; Евреи 2:4.

71. Апостолско-пророческо сътрудничество - Споразумение и съгласие на апостоли и пророци, назначени към едно начинание, да се обединят и да си сътрудничат, така че да доведат пълнотата на Божията сила, личност и мъдрост в постигането на общата им цел. Такова сътрудничество обикновено се развива от предшестващо разпознаване от страна на пророка и свързване с апостола, на когото той или тя (пророчицата) е свидетелствал. Всъщност тези предвестяващи пророци представят и въвеждат апостолите, към които техните мантии от Бог са изпратени, за да могат да проправят пътя им. От Авраам, пророкът който проправи път за Мойсей шалиаха (старозаветен прототип на апостола), до Йоан Кръстител, който беше изпратен да оповести и проправи път за Исус Месията, този метод на действие е установен в Словото. В новозаветния модел, след като Филип евангелизира дадена територия, апостолите и пророците отидоха, за да поучават и наставляват новоповярвалите в пълнотата на Божията истина. Първоначалното групиране от двойка апостоли, е било променено с цел формиране и изпращане на по-ефективен екип, а именно този на апостола и пророка. Предпоставката за това начинание е разгледана в Деяния 8:13. Виж Сътрудничество и Шалиах.

72. Апостолско управление - Това е духовна и свръхестествена хегемония (господство), установена и поддържана от Създателя Бог и Христос. То функционира като сферична власт, надзиравана от апостолските ангели на Христовата църква. Тези ангели направляват Христовите апостоли в тяхното управление на Църквата. Виж в книгата Откровение, ангелите на седемте църкви на Господ Исус Христос. В областта на духа, където вечните неща преобладават и доминират, се спазват правилата и границите на областно управление и господство. Библията ни казва, че Господ побеждава чрез Неговите мощни принцове. Друг термин за апостолско управление, можем да видим в Галатяни 6:16. Това е тази сфера от новозаветното творение, която наричаме канон. Също виж отношението на Павел за неговата апостолска област (сфера), друг начин да се изрази канон и управление в 2 Коринтяни 10.

73. Аптекар - Който се занимава с миризми и билки. Този, който приготвя благоуханни смеси за свята употреба като маслото за помазване. В днешно време - фармацевт. Виж още Фармакея. Изход 30:25, 35 и 37:29; Еклесиаст 10:1. Също 1 Летописи 9:30 и Езекиил 24:10.

74. Ариел - Божий лъв или лъвица. Символично име за Ерусалим. Лъвски.

75. Ариес - Произнасяно още и Арес. Това е гръцкия бог на войната и кръвопролитието, наричан още Марс. Ареопагът на Марс е хълм, посветен на него. Деяния 17:22.

76. Арка - Полуовална форма (овален свод), която е символ на превъзходството и съвършенството, излизането извън границите на земното към небесното . Йов 22:14; Амос 9:6.

77. Арктурус - Най-яркото тяло (звезда) от групата на Малката мечка. Използвано също и като събирателно за цялото съзвездие.

78. Армагедон - Името на финалната битка между силите на доброто и злото, между Бог и дявола. Времето на тази битка е след хилядата години управление и царуване на Господ Исус Христос и повторното населяване на земята с духа и силите на Сатана, заедно с неговите човешки служители. Откровение 16:16.

79. Артемида - А) Гръцката богиня на природата, войната и ловуването. Също почитана като богиня на светлината и нощта. Съответно приета и за богиня на луната (подобно на римската Диана, изобразявана с лък и стрела, поради предполагаемата и военна мощ). В ролята си на богиня на луната, тя е управлявала нощта, така че винаги да бъде срещуположна на Аполо, владетеля на деня, според вярванията на техните поклонници. Артемида е богиня на природата, почитана чрез животни, които са били специално прибавени към поклонението на млади момичета. В древността поклонението към нея е изисквало кърваво пребиване до смърт на млади момчета, вързани за нейния олтар в Ефес. Тя е била Азиатско божество, свещениците, на което са били евнуси. В по-старите религии, Артемида заменя статуса си на девственица с този на многогърдата богиня-майка. На нея са приписвани заслугите за зачеването, безопасността и здравето при раждането на деца. Поклонението към Диана е същото като към Артемида и Астарта, копие на поклонението на древните амазонки. Те са били преобладаващо лесбийско общество и култура, които са изхвърляли новородените деца от мъжки пол. Брутално са малтретирали тези, които не са могли да се върнат в селата на бащите си. Както във всички древни религии, които преди са били отхвърляни просто като митология, знанието за ритуалите на това божество и начина на поклонение към него позволява на пророците да разпознаят проявленията им в модерното общество. Обикновено то се поднася под формата на ефектни забавления или възвишена духовна форма на знание и учение. Виж Диана, Небесна царица и Венера.

80. Артемида от Ефес (Диана) - Гръцка богиня на девствеността, сексуалното блаженство при новобрачните, женска младост и детеродство. В древността тя е изисквала човешки жертвоприношения, особено боя с пръчки до смърт на малки момчета. Азиатската богиня със свещеници-евнуси, която се изобразява като многогърдата богиня-майка на зачатието. Като Ащорет, тя отново ни връща към амазонките и техния начин на поклонение.

81. Арфа - Инструмент на небесна музика, идваща от божествени хорове.

82. Архангел - Терминът, използван за главните ангели на Божието творение. Библията нарича архангели Михаил и Гавриил. Други с този ранг освен тях, няма упоменати. 1 Солунци 4:16 и Юда 9.

83. Арх (архи) - Гръцки префикс, обозначаващ най-висок ранг в политически или военен аспект. Лука 20:1 и 20:20.

84. Архистратег - А) Генерал, главнокомандващ над всички военачалници. Б) Титла, с която е наречен Архангел Михаил.

85. Архонт (Властелин) - А) Пръв по ранг и власт. Б) Думата архонт идва от древното предание, че земята е управлявана свръхестествено от седем властващи началства. Вярвало се е, че над всяко едно от тези началства, стои като надзор един от седемте архангела. Названието за тези духовни началства е архонт, откъдето идва и сборното название седемте архонта на творението. На базата на това древно предание, са били приети и земни архонти като вид институция. В) Архонт също се свързва с ранга на ангелите, отговорни за закрилата и защитата на тези сфери от човешкото съществуване, които отговарят на поверените им земни съответствия. Виж Юда б. Г) Ангелите, които оставиха първичната си служба, бяха ангелски началства, отговарящи за конкретни сфери от Божието творение. Д) Духовно, терминът се прилага за седемте управляващи сили на творението. Христос, като вечният Архонт е показан в Откровение 1:5. Е) Политически управник, властващ над другите като върховен принц. Ж) Член на специален съвет, високопоставени служители в древна Гърция. Виж Лука 18:18. Имащите този ранг, са служили като управници и главни магистрати. Архонтите в древен Рим са служили и като върховни жреци освен длъжността им на управители, тъй като са били участници в святите церемонии на съответната Римска провинция. Донасяли са информация на царя, като са упражнявали власт от негово име, особено когато страната се намирала между монархии. Лука 11:15, показва идентично приложение сред духовните началства на творението. Също Йоан 12:31 и 16:11.

86. Архонти на Сътворението - Седемте архангела, назначени за управници над творението на Всемогъщия. Те съвпадат със седемте континента на планетата и са изражение на седемте духа, седящи пред престола на Бог. Те също подкрепят ангелите на седемте църкви на Господ Исус Христос.

87. Аса - Цар на Израел от девети век преди Христа, които детронирал баба си, която беше издигнала олтар на идол в земята. За справки 3 Царе 15:13. Мощен цар на реформация, който се е борил, за да върне Израел към истинското поклонение към Яхве. Името Аса означава:"лекар, изцерител".

88. Асад - Акад в съвременния език. Един от градовете, съграден от могъщия ловец Нимрод, от времето на Стария завет. За справки, виж дефиницията за Акад и Нимрод.

89. Асирия - А) Древна Сирия, наричана още Ашур, родина и местообитание за древните семити и митаняни. Б) Голям център на древното поклонение към Ищар и родината на печално известния град Ниневия, към който пророк Йона беше пратен. В) В духовно отношение Асирия е символ и преобраз на насилие и

тирания, подбуждани от вражески заплахи. Показателно за наближаващ плен и опресия. Виж Битие 10:11-14.

90. Астарта - Ханаанска богиня, почитана също и в някои Арабски области като богиня на плодородието. Идентифицира се с планетата Венера, като нейна емблема, която впоследствие става част от самата и същност. Това божество е същото като Вавилонската Ищар, Диана и Артемида. В Рас Шамра, тя е известна като Ащарту. В исторически план се появява на различни места под различни имена. Астарта е почитана като богиня-майка и небесна царица. Навсякъде, където има движение и подбуждане на божества от женски характер(богини), духът отговорен за него е на това божество.

91. Асторет - Звезда. Финикийската богиня Ащорет, променена в дните на Соломон. Виж 3 Царе 11:5; 4 Царе 23:13.

92. Астрален - Това, което се отнася за звездния небосвод, небето и всички небесни тела (слънцето, луната, звездите и планетите)

93. Астрални божества - Планетите, звездите и небесата, почитани като богове. Веелзевул е пример за това. Матей 10:25 и 12:24; Лука 11:19.

94. Астрология - А) Изучаването на планетите и звездите с цел предсказване на бъдещето. Забранено от Създателя Бог. Б) Почитане на небесните творения над Създателя като форма на астрално и божествено поклонение. Астрологията се появява в Библията като съзвездието Мазарот (виж по долу). Като небесното множество в днешни дни, това е изучаването на зодиака. Астрологията е забранена от Създателя Бог, защото това човешко служение, което Той никога не е изисквал или очаквал от хората, няма нищо общо с разрешението или способността да се предрича бъдещето на Неговото творение. Първите сведения за астрологията датират от времето на древен Вавилон. Тя е била използвана за предсказване на бъдещето и извличане на небесна информация за хората, техния живот и насока в делата им. Това се основава на идеята, че всяко съзвездие или друга дадена група звезди на определено място в небето, появяващи се в определено време в годината, отговарят и владеят над живота на съответна група хора. Небесните тела са считани като обикалящи и пътуващи духовни форми, всъщност символи на стоящите зад тях паднали ангели, които действат под прикритие. Смятало се е, че тези форми и тела обитават в живота на конкретна група хора, които са се родили на земята във времето на преминаването на съзвездието в небето. Това вярване е основата, поддържаща съвременните практики, чрез които голяма част от човечеството се опитва да получи информация за своето бъдеще и съдба от изпадналите духове. Последните, от своя страна използват звездните форми в небето, които отговарят на животни, хибриди между хора и животни и уреди с всекидневна употреба (Голямата и малката Мечка, Водолей, Везни, Стрелец и т.н.), така че да придадат обем на невидимото за човека, който вярва в това. Смисълът на тези образи е да даде на поклонника/вярващия идея за небесните сили, контролиращи неговата съдба. В подкрепа на това поверие, древният свят е бил убеден, че тези небесни същества носят дори пряка текстова информация за съдбите на индивидуалните личности, над които те са владеели. Точно тази

информация е била използвана от астролозите и майсторите на хороскопи, с цел да предадат знанието от знак те претендират да тълкуват. Виж по-долу Хороскопите като форма на чародейство. Всяко съзвездие в зодиака е било считано като библиотека от съдби, получена от съвета на боговете. Смятало се е, че там е била информацията за всяко човешко същество (било то родено или не), като тези съзвездия са надарени със силата да декларират и изпълняват тези съдби, като чрез тяхната висша мощ и власт могат да изпълнят техните декрети в живота на съответните, подвластни на тях хора. За да спечели светско приемане и да избегне последствията от това да бъде отхвърлена като форма на религия, модерната астрология, се е съблякла от своите религиозни (но не и духовни) корени. Преименувани са много от нейните практики и обичаи, махнати са отявлено идолопоклонническите белези и постепенно е придобила форма на поредната наука. По този начин астрологията е успяла да се наложи в училищните часове като предмет, а също е станала приемлива и за интелектуалците. Хората започват да гледат на астрологията като на нерелигиозна форма и алтернатива на духовността. Модерните образователни системи съдействат за прокарването на този вид мислене. Те изискват обучение на учениците им за древните божества като вид митология, както и древни форми на поклонение, преподавани под формата на изкуство, археология и антична история. Следвайки този път, който разделя краищата на духовността и религията, астрологията добива широка приемственост като съвременен битов източник на информация, за планиране на бъдещето и предсказване на резултата от работата и начинанието на даден човек. Този вид мислене е разгласяван непрекъснато в медиите и от известни модернисти във всяка област и сфера на човешкото съществуване. Виж Второзаконие 4:19; 4 Царе 21:3; Деяния 7:42.

95. Астролози - Старозаветното разбиране за тази дума е било: този, който разделя или разрязва небесата. Терминът описва небесни предсказвачи, които са търсили и извличали техните предсказания от небесните тела и тяхното разположение в небесата. Поклонението към луната често е било ярко изявено в техните практики, тъй като много от предсказанията им са базирани на движението и позицията на луната в различни моменти. Исая 47:13 ни казва, че астролозите, разделят небесата, за да проследят вървежа им и после да назначат това движение към бъдещето на човека, който се ползва от услугите им. Тези, които разчитат основно на лунното движение, са видени от пророка като предсказвачи(предвещатели). Този вид дейност (хитро измислена човешка заблуда) е популяризирала врачуването още повече от просто стандартното предричане на бъдещето. Друга дума за астролог е "взиращ се в звездите", което напълно свързва дейността на астролозите с тази на звездите. Това също е форма на врачуване и гадателство.

96. Астрономия - Гръцки термин, които буквално означава "законите на звездите". Астрономията е започнала като древна халдейска наука, практикувана в античността от жреците. В началото си, свързана с астрологията, на тази наука се е разчитало за чародейство, предсказания и пророчески знамения. Историческата информация за тази наука датира от началото на втори век преди Христа. Астрономите са записвали положението на небесата, планетарната и

звездна активност и движението на съзвездията. Историята показва, че халдейските астрономи са развили много прецизна наука за предсказване на появата и приближаването на затъмненията. Словото ги нарича звездобройци/астролози. Виж Исая 47:13. От това просто и незначително начало, астрономията е превърната в сложна наука от съвременните астрономи, които не я свързват непременно с религия, предсказване или астрология.

97. Атеизъм - А) Нерелигиозно разбиране, което твърди, че не вярва в съществуването на Създатели или на какъвто и да е бог. Б)Крайно отхвърляне на съществуването на Бог. Отказ да бъде прието съществуването на Създател с духовна власт над делата на земята и човечеството. Атеизмът води началото си от парализиращо разочарование от Бог, молитва, религия или наследствена вяра. Като отмъщение за предполагаемото равнодушие и безразличие на Бог, атеистите просто създават начин на живот, който игнорира Господ. Друг корен на това неверие е прекомерното и небалансирано излагане на човек на дадена форма на поклонение или спазването на някаква форма на наложена религия.

98. Атена (Атина) - Гръцка богиня на мъдростта. Минерва е Римската и версия, чиито символи са сова, маслинено клонче и змия.

99. Аура - А) Нимбус, излъчващ сияние около дадена личност, символ на присъствието на божествена сила и власт. Б) Човек, облечен с духовна власт. Думата има латински корен, който означава "корона от злато". Наричан още ореол. Виж Притчи 4:9; Исая 28:5 и 62:3; 1 Петрово 5:4. В) Духовен термин за излъчването на духовна сила, с която е облечен човек. Разкрива се чрез цветовете, които показват природата и вида на духовната сила (славното помазание), която е дадена на човека да освобождава чрез божествено назначение. Виж Цветови символизъм и Нимбус.

100. Афродита - Богинята на любовта, по модел на финикийско божество с подобни атрибути. Наричана дъщеря на Зевс и Дияна, Афродита е свързана още с Уран, поради властта над небето и неговите промени, което се счита за нейна територия. Победата, войната и природата, също са се смятали за нейни сфери на влияние и мощ. Афродита е била жена на Адонис и върховна богиня на Атина, Коринт, Сицилия и Лесбос. В нейна чест, в Коринт е бил празнуван всяка година Афродизиак Фестивал. Култът към проституцията е бил в нейна чест и с него Коринт е бил известен в древния свят. Богинята е била почитана като красиво божество, отговорно за сексуалната наслада при хората. Нейното име означава "родена от пяната" и тя е била и богиня на суетата. Огледала и други атрибути за разкрасяване са били част от нейните ритуални предмети. Тази богиня е отговорна за организирането на общество от проститутки, където блудниците са наричани хетери. Те са били много популярни в Коринт, като при тях са ходили неженените мъже, търсещи удоволствие. От време на време, и женени са ходили да се "поклонят" на тези олтари, въпреки общественото неодобрение. Тези жрици на храма на Афродита, са живеели в нещо като съвременните бордеи, като по изисканото име за тях е било куртизанки. Били са лесно разпознавани по техния стил на обличане, който е бил оскъден, обещаващ задоволяване на сексуалните нужди на мъжете от обществото във всеки един момент. Афродита родила син, Ерос, наричан още Амур или Купидон, което

означава "силно желание (страст)". Нейният култ е изисквал от жриците й да се съвкупяват с поклонниците и покровителите на храма, за да може тя да умножи жътва на земята. Тя е старата азиатска богиня Ищар от древна Месопотамия. Поради произхода на Ерос, поклонението към Афродита се е прехвърлило също и към него. Ерос, богът на плодородието и еротичната любов, още се нарича Купидон. В негова чест се празнува на всеки 14 Февруари - Денят на Свети Валентин, счита се за вдъхновител на страстното похотливо желание. Странно защо е свързан с Арес (богът на войната) и с боговете на страха (Фобос) и тревогата (Деймос). Анимализмът (теория, отричаща духовната същност на човека) е една от основните и черти, тъй като нейните поведенчески мотиви са свързани със зверовете, които съставляват нейната компания. Афродита е наричана още и богиня на промискуитета (честа смяна на сексуалния партньор). Гръцката поетеса лесбийка Сафо, се е покланяла и е имала интимно познаване на Афродита. Виж Сафо, Лесбос, Диана и Астарта.

101. Ахав - Седмият цар на Израел, които вкара нацията в абсолютно идолопоклонство, което доведе до гибел и упадък на народа. Ахав извърши това, сключвайки брак на политическа основа с Езавел, принцеса от Финикия (и върховна жрица на Ваал). Тя обърна и замени поклонението на народа към Йехова с почитане на нейните национални божества. Виж 3 Царе 16 до 22 глава.

102. Ахия - Пророк по времето на царуването на Еровоам. Името Ахия означава "брат на Яхве". Той пророкува разделянето на Израел по времето на управлението на Еровоам, като съд за отстъпничеството на Соломон от Яхве, към боговете на неговите езически жени. Виж 3 Царе 11:29-30 и 14:2-6.

103. Ахура Мазда - Върховният бог на доброто в религията на Зороастрианизма.

104. Ашера - Езическа богиня от Рас Шамра, древен Сирийски Угарит. Ханаанска богиня на Тир, владееща морето. Жена на Ел, злият бог на войната и секса и по-конкретно на странните и ексцентрични сексуални ритуали. Името означава "дамата на морето". Ашера е била от време на време и придружител на Ваал, бог на гърма. Като неин символ и емблема е бил порнографски изобразен, дървен женски полов орган, в добавка към женски гърди. Тя често се е появявала като гола жена, обградена от ляво и дясно с лъв и лилия. Асоциацията с лилията за сексуална красота е служила, за да подчертае змийски обичаи за плодородие и садистична сексуалност. Ашера е била още изобразявана, привлекателно еротична със змия, усукана около нея, представляваща репродуктивните сили на божеството, в качеството си на богиня на плодородието. Култът към Ашера е бил в основата си свързан с мъжка проституция, където свещеници, наричани кадешими, са се отдавали на хомосексуализъм с поклонниците на божеството. Думата кадешим означава содомит. Ритуалите за плодородие на Ашера са включвали перверзни секс оргии, наситени с хомосексуализъм, които често са завършвали с избиване на участниците. Тези кървави ритуали са унищожавали мъжките поклонници на религията и най-точно се характеризират с масовите човешки жертвоприношения. Поклонението към Ашера, извършвано чрез ужасните човешки избивания, е позволявало на богинята, (за която се е смятало, че обича кървави дарове), да гази в кървавата баня на умиращите в нейните ритуали.

3 Царе 15:13; 4 Царе 21:7; 2 Летописи 15:16. Ашера е била богиня на брега, която е управлявала и моретата. Смятало се, че е можела да отнема и да дава късмет и сполука на мореплавателите. С течение на времето се превръща в жена на Ваал. Ашера е имала собствена група пророци, както е отбелязано в 3 Царе 18:19. Като образ и идол, тя е била поставяна непосредствено до образа на Ваал, чиято природа и нрав са били подобни. Ашера също се е считала освен като жена и сестра на Ел. Тя още е Астарта и Анат, като други нейни изображения я представят като гола жена, яздеща звяр и държаща змия. В този си образ, тя е била представяна и позната, като святата (посветена) куртизанка на храма. Проститутки и поквара са основните насоки на нейното храмово поклонение, с възвеличаване на похотта, а убийството е издигнато в церемониална форма на поклонение. Кървави оргии с клане на хора, най-вече мъже, са били правени, за да задоволят ужасния и апетит и желание за човешки части и кръв. Често жреците на богинята се е случвало да ядат от човешките части на закланите поклонници.

105. Ашур - Черен.

106. Ащорет - Ханаанска богиня, идентифицирана с Венера и Вавилонската богиня Ищар. Това лунно Финикийско божество е синоним на бременността, чувствената любов и плодовитостта. Тя е изисквала развратно и безнравствено поклонение, почитана е като богинята покровителка на войната и секса. Често Ащорет е била изобразявана чрез крайно неприлични дървени образи, които са показвали формата на нейното поклонение. Това са били сексуални оргии под дърветата, предполагаеми места на нейното обиталище. Аталия, дъщерята на Ахав, с предполагаема майка Езавел, от която най-вероятно се е учила на безбожните ритуали, е била отявлен последовател на поклонението към Ащорет. Библията нарича техните ритуали и обичаи, идолопоклонство и блудстване "под всяко зелено дърво и на всяко високо място". Дърво и високо място са синоними, главно използвани да обозначат поклонението, конкретно към това божество.

Б - Бадем до Бяло

107. Бадем - Бадемите в древността са били преобрази на спермата и оттам на възпроизводство и безсмъртие. Вярването е свързано с Еврейското свещено бадемово дърво, което за тях е представлявало очевидното възпроизводство на последователите. Това беше предпоставката за Ааароновия жезъл, който разцъфна. Числа 17:8. Концепцията за самовъзпроизводствената сила на бадемовата пъпка е потвърдена от знамението на Бог към Неговите хора. Разцъфването като подкрепа към избора на Йехова за Мойсей и Аарон, представлява Неговата невидима сила и Божественост, които стоят зад свещеничеството на Аарон и Мойсей като негов избран водач. Бадемовият символизъм говори за обновяване, бдителност и нежност. В конкретния пример с жезъла, бадемът също представляваше власт над политически размирици, автентичността на родовото управление и ликвидирането на бунтовници, които се съпротивляват на Божието теократично управление.

108. Базилиск (Усойница; Аспида) - А) Вид змия, споменавана в някои Библейски пасажи като огнена. Б) Символично, базилискът е посочен като

змията със смъртоносен поглед. Този поглед е свързан със злото око, завистта и нейните пагубни последствия, често свързвани с влечугото. Виж Исая 11:8 и 14:29. В) Усойницата е смятана за змията-вестител, която е плод на дракона.

109. Бакхус - Гръцки и римски бог на виното и пиянството. Счита се, че оргиите в негова чест, са повлияни до голяма степен от древното ориенталско поклонение към Ваал. Вино или понякога бира са били консумирани от поклонниците, докато са стигнели до пияно състояние на интоксикация, след което са се предавали на разврат и оргии. Даниил 11:31. Виж Дионисий и Таверна.

110. Банкрут - Състояние на тотална липса и лишаване от финанси, морал, етичност, духовност или физическо състояние. Без средства, безхарактерен, липса на душевно и емоционално отношение или чувствителност, духовно празен от всичко, отнасящо се до живота, съществуването и просперитета. Виж определението за Духовен Банкрут. 1 Тимотей 6:5; Матей 5:3; Лука 12:21.

111. Баня - На езика на сънищата, банята говори за отмиване на стари преживявания, замърсявания или плът, като подготовка за нов ден, за промяна или подобряване на начина на живот.

112. Бар - В древността, място на интоксикация и проституция, където боговете на бирата, виното и гуляите са били празнувани и почитани. Виж Таверна.

113. Бащински - Това, което се отнася за бащата и бащинството.

114. Баяч - Шаман, вълшебник, знахар, човек, който призовава духове.

115. Бдение - Пазене, стоене на щрек с цел предупреждение и/или реакция на някаква активност.

116. Бебе - В пророчески аспект (особено сънища), бебето символизира младите, незрелите и растящите. То отразява още началото на нещо започнато скоро или новородено. Бебе означава обещание. Когато не е използвано в буквален смисъл, символизира съответния потенциал на нещо, което е планирано или започнато. Поради тази причина, Библията нарича децата наследство, дар от Бог, който да предпазва родителите от тогавашните разрухи и опустошения. Най-великите пророчески примери за бебета като изпълнени обещания са: Исак, Яков, Мойсей, Самсон, Самуил и Исус. Бебетата от мъжки пол, говорят за семена, тъй като са семеносители или образ на посаденото в земя, което става дърво. Дърветата, разглеждани в този контекст, символизират нации. Исая ги нарича "посаденото от Него" (Исая 60:21-22 и 61:3-5). Бебетата от женски пол, говорят за плод, който е продукт на посадено и пораснало семе. Плод като резултат от справяне с Божиите задачи, според обещаното. Мъжкото бебе отразява потенциал, ако бъде гледано и хранено правилно. Нови проекти и начинания в зачатието си често са представени пророчески зачатието си, често са представени пророчески като бебета. Когато начинание е обрисувано като или в комбинация с бебе, това е, което се има предвид. Ако младенец е показан като управляващ, строящ или участващ по някакъв начин в контекста на дадено начинание, това говори за малкото начало, но и за предстоящ успех и завършек.

117. Бедро - В тялото, плешката е преобраз на Сила, основа и подвижност. Символи на стълбове на мощ, които могат да бъдат използвани за воюване, маневриране и предвижване. Освен тези области, бедрата представляват пътя към плодовитостта и размножаването. В духовен смисъл, бедрото е преобраз на царския или свещеническия дял. В древността бедрата са били смятани за мощни крайници на човешките способности, възможности и функции. Тогавашните божества са усвоявали жертвите и даровете като форма на възвишаеми приноси за умилостивение и примирение. Делът от жертвата, който по право се е падал на свещениците, е бил от плешката и гърдите, поради месестите им части и връзката с размножаването на човека. По здравата от двете части е била плешката и поради това е почитана, като частта, която дава сила за воюване. Поради тези причини порцията от плешката на животното е била сервирана на бъдещия цар или управник, преди или по време на банкета в чест на неговото назначаване. Целта е била символично да им бъде предадена духовната сила за естествено размножаване. Смятало се е, че по този начин тяхната династия и военно могъщество ще могат да оцелеят и победят. Поднасянето на плешката като жертва е представлявало преобраз на задължението на ръкополагания служител. Той е трябвало да освети всички свои размножителни и военни сили за божеството, което го е издигнало до тази висша позиция на служение. Виж 1 Царе 9:24; Левит 7:28-35, 8:25-26 и 10:14-15. Като символ на силата за воюване, в Библията често се говори за оръжия, които висят на бедрото. Оттук идва и неговата функция като подкрепа в битката. Това се отнася и за завръщането на Господ Исус Христос за Неговата последна битка на тази земя. При жените, оголеното бедро е бил задължителен реквизит на храмовите проститутки, чието служение е било да задоволят сексуално поклонниците на техния храм. Тази практика в миналото и сега в настоящето, е равносилна на робство. За проститутката това е било робство към храма и неговия бог, а за жените днес също няма голяма разлика, тъй като храма представлява тяхното тяло, което е обитавано от същите богове. Съблазняването е представлявало важна точка от услугите на блудницата, тъй като заплащането за сексуалния акт е представлявало съществена част от храмовите приходи. В по-голямата си част, болшинството езически храмове в древността са се издържали от проституция. Содомитите (мъжките проститутки, работещи обикновено в храмовете на богини), също са били длъжни да се обличат оскъдно, с цел да демонстрират готовността си да служат на поклонниците. В Стария завет, формата на Божията проверка и наказание за невярната жена или неморалната дъщеря, е включвала женски проблеми в слабините на жената, утробата и коремната област. За всички тези места се е смятало, че се поддържат от размножителните сили на бедрата, които също са били покосявани от болести и недъзи. Виж Числа 5:21-22. В свещенически и царски освещавания, жертването на плешката като движим принос към небесните, а не към земните божества, е представлявало установяването на мир между новия служител и неговия бог. Това е било вид установяване и празнуване на новия мандат на служение. Поради това плешката е имала значението на специално съглашение за мир. Чрез този вид умилостивение между божеството и новопостъпилия служител се е постановявала заветна хармония, благоразположение, снабдяване и закрила. Непрекъснатите жертви на

владетеля са поддържали този завет подобно на съвременните застрахователни вноски, които осигуряват покритието на полицата. Служението на свещеника към царя, в негово отсъствие е било главно да поддържа мира и общението между поклонниците и техния бог. В случай на неуспех, последствията са можели да бъдат войни, бедствия, глад или други национални или обществени бедствия.

118. Безглав - В пророчески смисъл, появата на безглава личност означава загуба на сила или власт. Това също така говори за нестабилност, страхливост и глупост. Когато е свързано с бизнес и организации, да бъдеш безглав означава липсата на каквото и да било или на качествено лидерство, което отваря врата за проклятия или превземане. В църквите на Господ Исус Христос, липсата на глава във видение означава изоставяне, бунт или съд. Той например изяви, че овцете ще бъдат без пастир. Виж Числа 27:17; 2 Летописи 18:16; 3 Царе 22:17; Матей 9:36 и Марк 6:34. Всички тези пасажи от словото показват според Господ, трагедията на стадата да бъдат без глава.

119. Безкраен - Съединяването и сияването на вечното с преходното в сферата на безкрайността в Бог. Безкрайно е мястото на налагането на небесното върху земното и естественото. Разликата с вечното е тази, че безкрайното има начало, но няма край. Виж 9:6; Даниил 4:34; Йоан 6:40.

120. Безплоден - А) Състояние на невъзможност да родиш или възпроизведеш. Б) Да бъдеш неспособен или без ресурси, да не можеш да извършиш нещо или дадено начинание да не даде жътва от семето или вложеното в него. В) Празен - лишен от власт, сила и енергия.

121. Безплодие - Липсата на плодовитост, неуспех на нечии усилия или неспособността да бъде произведен доходоносен и ползотворен плод. Безплодието може да бъде по наследство или резултат от външно, вторично влияние. Според Библията във Второзаконие 7:13-15, Бог установи безплодието като резултат на проклятието. Има няколко жени в Библията, чието безплодие беше отмахнато от Бог, за да се изпълни пророчество от Неговото обещание. При всички тези случаи, Божието слово беше изпратено, за да промени състоянието на жената и да премахне пречките за нейното забременяване. Виж Галатяни 4:27-29; Псалм 113:9. Разорението, което е резултат от безплодието е описано в Притчи 30:16- "Шеол и безплодната утроба, земята, която не се насища с вода и огънят, които не казва: Стига !". 4 Царе 2:21 - "И той излезе при извора на водата и хвърли солта в него и каза: Така казва Господ: Изцелих тази вода; вече няма да има смърт и безплодие по земята".

122. Безсмъртие - Състоянието на вечен живот. Безкраен, който не може да погине. Безсмъртието е било символизирано чрез скъпоценни камъни, които са бляскали и отразявали в различни цветове светлината. Думи като светлина, яркост и бляскавост са били използвани, за да илюстрират трудната за обясняване концепция за безсмъртието. Златото, което е смятано за духовен метал, означава присъствие и осветяване на духа над душата и също е един от символите за безсмъртието. Друга субстанция, която е използвана като подобен преобраз е емайла, поради бляскавия му вид. Всичко, което е емайлирано в пророчески преживявания, сочи към безсмъртие. Виж Безкраен и Вечен.

123. Бел(Вил) - Богът на Вавилон, който е преобраз на Ваал. Наричан още Мардук или Меродах, той е бил главното божество на тамошния пантеон. Този бог на слънцето е бил честван и празнуван през пролетта, за да бъде почетено събуждането и зачеването на природата. Средновековните друиди, според които името означава "блестящият", са възприели поклонението към това божество Бел е спечелил високата си позиция в пантеона на Вавилон, след като е убил богинята на хаоса Тиамет. Исая 46:1; Еремия 50:2 и 51:44.

124. Белегът на звяра - Терминът за числото 666, написано на дясната ръка или на челата на последователите и поклонниците на звяра, дракона и лъжливия пророк от книгата Откровение. Числото е трикратно установяване на духа на човек, който беше създаден на шестия ден, въпреки че беше поставен в тялото му на осмия ден, откакто Господ го създаде. Драконът от Откровение означава духовния контрол, звярът е душевното проявление, а лъжепророкът е физическото проявление на съществото. Заедно те съвпадат с тристепенната структура на човека: дух, душа и тяло. Целта на белега на звяра е да доведе докрай конфликта между Създателя Бог и Неговото създание Луцифер, (който беше понижен в Сатана). До края на тази ера разделението между хората е било на базата на култура, традиции, религия или икономика. След началото на ерата на звяра, всичко това ще се промени. Тогава цялото население на Земята ще бъде разделено по два признака: тези, които вярват в Живия Бог и Неговия Спасител Исус Христос и тези, които вярват в дракона, звяра и лъжливия пророк. Човешкото ежедневие се дефинира с "тук, сега и веднага". Хората желаят, това, което искат, когато го поискат, както го поискат и да стане незабавно. Скверната триада има силата на живота и смъртта, успеха и провала, просперитета и бедността, като цената за тях е идолопоклонства. Поклони се на звяра, публично засвидетелствай своята преданост към него и ще живееш и просперираш. Ако не го направиш, ще те очаква най-лошото. Виж Жаби, Нечист и Шест, Шест, Шест.

125. Бели дрехи - А) Праведните дела на Божиите светии, които се споменават в книгата Откровение. Б) Облеклото на прославените светии на Бог, което символизира тяхната победа в духовни битки и наградата да властват, поради това, че са победили.

126. Берил - Яркозелен скъпоценен камък - хрисолит(смарагд). Изход 28:20; Откровение 21:20; Езекиил 1:16 и 10:9.

127. Берит(Верит) - Буквално означава завет. Отнася се за бога на сихемците. Виж Съдии 9:46.

128. Бехемот - Воден вол. Възможно е да е бил хипопотам. Египетска дума за едър бозайник, често свързван с дракон или смятан за такъв. В древността, бехемота е смятан за земния еквивалент на левиатана.

129. Библия - Святото писание на Създателя Бог, написано чрез Неговите съдове и канонизирано и затвърдено чрез Неговия Син Исус Христос. Виж Лука 24:44-49.

130. Библейски пророци - Пророците трябва да познават историята на пророкуването. Това включва познаването на пророците от Библията и на това,

което те извършиха или им бе отредено да извършат. Списъкът на пророците от Библията дава името на пророка, което е показател за вида помазание и пророческа дейност, в които той е призван. Авдия - Той е възстановил; Ахазия Бог вижда; Захария - Яхве си спомни; Самая - Йехова е чул; Садок - праведен; Даниил - Бог е мой съдия; Натан - дар; Гад - Щастие от Бог, Авия - Брат на Яхве; Идо - Тържествен; Азария - Яхве помогна; Ханани - Милостив; Иуй - Яхве е Той; Илия - Яхве е Спасител; Михей - Кой е като Яхве; Йона - Гълъб; Исая - Яхве е спасение; Осия - Спасение; Амос - Който носи товара; Наум - Изпълнен с мир; Йоил - Яхве е Бог; Софония - Скрит от Яхве; Едутун - Хвалещ; Еремия - Яхве установява; Авакум - Прегръщане; Енох - Посветен; Ной - Почивка; Авраам - Баща на множествата; Яков - Изместващ; Аарон - Светъл; Мойсей - Изваден; Йешуа - Яхве избавя; Йосиф - Нека Той(Яхве) добави; Авдия - Слуга на Яхве; Езекия - Бог заздравява; Додо - Възлюбен от Яхве; Агей - Празничен; Малахия - Мой вестител; Йоан - Яхве е милостив; Агав - Възлюбен; Павел - Малък Урия - Яхве е светлина; Петър - Канара; Варнава - Син на увещание; Юда - Хвала; Сила - Дървен; Мириам - Упорство; Девора - Пчела; Ана - Милост; Олда - Къртица, скрита. От времето на Стария завет до сега, имената не са без значение. В Библията има още много имена, между които и тези на дванадесетте апостоли на Исус, които бяха и пророци. Изучаването на имената на пророците ни дава разбиране за делото, за което те бяха призвани да извършат и причината, поради която Господ ги избра за конкретната Му работа.

131. Библейски числа - Виж дефиницията за Свещени числа.

132. Библейско пророкуване - Термин, въведен специфично, за да идентифицира обхвата и да подчертае важността от изучаването на пророческата област според словото на Бог.

133. Бира - А) Питието, предпочитано от племенните вождове и войни, поради ефекта от него, върху пиещия - освобождаване на агресия, гняв и притъпяване на задръжките. Нещо обичайно е било да се пие бира, преди бой или военни действия. Смята се, че произхода на бирата е свързан с Египетския бог Озирис, който е предполагаемия снабдител на съставките, и той е благословил производството на питието. Бирата често е била използвана като част от ритуала на израстване(възмъжаване), пиршество в чест на боговете. Б) Една от напитките, виновна за пиянството и разгула, които Павел осъди в Римляни 13:13.

134. Блудник - Скитник, безделник. Думата идентифицира мъж, които се препитава, предоставяйки сексуалните си услуги в замяна на издръжка. След време, очернящите удоволствия на греха са се отразили отрицателно на паричния елемент, който е придобил по-дискретна форма и в някои случаи е изчезнал. Блудството обаче е останало, тъй като мъжете са търсили най различни причини и начини да придобият повече сексуални партньори.

135. Блудница - Личност, която поддържа сексуални връзки с множество хора. Първоначално думата е било употребявана, за да опише мъж, който е скитник и безделник. Той е предлагал сексуални услуги срещу заплащане, за да може да преживява и поради това думата е станала нарицателна за личности и от двата пола, които живеят така. Впоследствие мощното влияние на проституцията е

наложило употребата на думата към жените-проститутки. Много от проститутките в древността са работили към езическите храмове, където са използвали телата си, за да носят печалба на институцията на даденото божество. По високопоставените са обслужвали жреците и влиятелните посетители на храма. Разликата между блудница и проститутка се състои в няколко неща. Първата може и да не бъде част от храмов персонал, като освен да действа независимо, е възможно и да бъде дългосрочна спътница само на един мъж в замяна на неговата грижа. Въпреки това в миналото блудството почти винаги е било свързано с поклонение към някакво божество. Поради това в Библейски аспект и употреба блудството е равнозначно на идолопоклонство. Същността на поклонението се заключава в реалното влизане и контрол на божество в човешки живот, който му е дал пълен достъп до тялото и душата си. Близостта и интимността, породени от физическия сексуален контакт, са отражение на дух, който се заселва и се съединява с живота на поклонника. Поради това Господ посочва блудството като основния начин за предаване на духове от едно създание в друго. В качеството си на главната причина за това, идолопоклонството представлява приемането на живота и силата на божеството на даден човек и предаването му на друг.

136. Блудство (1) - Институция, в която проституцията и разврата са превърнати в обект на търговия като част от индустрия или бизнес. В общества, където съществува политеистично идолопоклонство, особено популярни са прелюбодейството и блудството, като форма на поклонение към природата и/или божествата. Цялата книга Осия е посветена на блудството на Израел. В нея Бог детайлно описва мъката и болката Си, чрез брака на пророка за проститутка, което е преобраз на брачната неверност на Израел към нейния заветен Бог.

137. Блудство (2) - Секс извън брака, като вид поклонение към проституиращи богове или богини. И еврейския, и гръцкия термин за блудство, свързват думата с култова проституция и ритуално сношение, в което участниците се покланят на боговете си или на боговете на тези, с които имат полов контакт. Сексът заради самия секс или така наречения в днешно време секс за удоволствие, никъде в словото не е посочен като такъв, дори и там, където се отнася за прелюбодейство и кръвосмешение. В нашето съвремие, можем да дефинираме това като порнография, което произхожда като дума от гръцките термини порнео, порнеос и порнейа. Всички тези думи се обединяват под общия знаменател порнография - виж дефиницията в речника. Синоними на блудство са разврат и прелюбодейство. Виж 2 Летописи 21:11; Исая 23:17; Матей 5:32; 1 Коринтяни 5:1; Юда 7; Откровение 2:20.

138. Бог - Създателят, Неговият Син Исус и Святия Дух. Виж Битие 1:26; Деяния 17:29; Римляни 1:20; Колосяни 2:9.

139. Богиня - Женски божества, почитани от древните и ранни цивилизации, поради вярването в техните сили на плодородие. Формите на поклонение са включвали проституция, оргии, хомосексуалност, лесбийство и травестизъм. Главни култови божества, приемащи тези форми на поклонение са Изис, Ищар, Венера, Астарта и Ащорет. Най-общо във всяка една култура, където се надига окултизма, следва възстановяване на движенията и обръщането към женските

божества. Когато тези две движения (окултизма и поклонението към някаква богиня), преобладават в дадено общество или култура, следва и възстановяване със зловеща решителност и мащаби на същите древни хомосексуални фетиши, които са доминирали и измъчвали отминалите цивилизации.

140. Богинята майка - Съществена фигура в езическото, неоезическото, друидското и викканското познание и учение. Майката богиня или Великата богиня-майка е земята и женския дух, за който се предполага, че е нейн създател. Поради това, че земята ражда в определените за нея сезони, варварските и езически умове са стигнали до заключението, че тя е женско божество, сама по себе си. Сравнявайки земята и жътвата с раждането на деца от утробата, те приписали на земята мистериозна женска сила. Произлизайки от древна религия на Средния Изток, богинята-майка е трябвало да бъде почитана като богиня на плодородието. С течение на времето, когато е била установена връзката между забременяването на жената и нейните взаимоотношения с мъж, на богинята майка и е намерен и съпруг. Така към женското божество се е присъединило мъжко божество, формирайки свещен съюз, от който е бил зачеван и е произлизал плода на земята. Известни имена на богинята-майка са Вавилонската Ищар, Сирийската Астарта, Египетската Изис, а най-популярната е Гая (земя). В допълнение към Ефеската Диана, гърците добавили още Хера, Реа, Афродита и Деметра. Римляните променили имената им на Мая/Майа, Телус, Серес и Опс. При всичките тези превъплъщения и имена, това обаче си остава все същата духовна фигура на мнимия женски дух (тъй като няма женски ангели или съответно женски духове). Той просто се прехвърля през вековете, приемайки образа, съответстващ на дадената култура и общество, през които той преминава. Имената на мъжките спътници, които богинята-майка е приемала през годините при себе си (корена и източника на духовните хомосексуални взаимоотношения) са Думузи, Адонис, Атис и Озирис. Тяхно е семето, депозирано в майката земя, за да доведе до ежегодното изобилие. Съревнованието им с Библейското християнство, произлиза от факта, че те в качеството си на богове на природата, са смятани за непрекъснато умиращи в края на сезона си (зимата) и възраждащи се отново през пролетта. Оттук произлиза и езическата концепция за прераждането или техния вариант на Християнското новорождение. В невежеството си, езичниците свързват древните религиозни вярвания с еднократното умиране, погребване и възкресение на Исус Христос. Възприемането на измислената фигура на богинята-майка в християнството е станало, чрез поклонението към дева Мария като Божия майка. Това е спомогнало за подхранване на заблудата и е направило още по-трудно за грешника да изостави Геа/Гая и нейните сподвижници и да избере спасението. По очевидни причини, много магьосничество, чародейство и вещерство са основни съставки в ежегодните ритуали, чрез които се празнуват прераждащите се богове и богини, с цел добиването на изобилна жътва. Тези ежегодни събирания се празнували, когато се е вярвало, че божествата се издигат от мъртвите отново или се появяват от небето за пореден път. Празненствата съвпадат със сезонните промени и движението на планетите и звездите, това което ние сега наричаме равноденствия и слънцестоене. Оттук можем да получим и обяснение за Хелоуин (деня на вси светии), когато всички вещици празнуват, защото това е един от най-известните и популярен в днешни дни

езически празник, съпътстван от изпълнение на конкретни ритуали и обичаи. В Галатяни 5:19-21 се казва, че чародейството и идолопоклонството са дела на плътта, като се има предвид точно участването в такъв вид поклонения и честванията. Поклонниците на езически религии възприемат множество от антични ритуали, които имат за цел да призоват невидимите духове, за да им помогнат в конкретния случай или ситуация. За да си осигурят трайното благоволение на духовете, регулярно са били извършвани ритуали, които да скрепят неразрушима връзка между жреца поклонник и духа, на който той служи поради предполагаемите му магически сили. Символът на богинята-майка е полумесеца. Всяка религия, която използва тази емблема, съзнателно или не, е поклонник на това божество. Виж Магьосничество, Чародейство, Богини, Шаманизъм, Религии на богини и Умиращият бог.

141. Богове - Идоли, почитани от непросветените и обречените.

142. Богове на плодородието - Езически идоли, изобразявани като символи на дърветата, природата, елементите, животните и дори звезди и планети, на които хората да се покланят и служат, очаквайки да получат в замяна свръхестествени сили за умножаване в земеделието, животновъдството и човешката раждаемост. Виж 3 Царе 15:13; 4 Царе 21:7 и 23:4.

143. Богохулен - А) Нарочния, престъпен и срамен акт на оскверняване на Бог, словото Му и Неговата святост. Б) Това, което преминава през защитата, стояща между праведността и греха, за да нарани, опетни и оскверни святото. В) Проституиране и омърсяване на човек или хора чрез ритуален секс. Г) Да нарушиш завета, в който стоиш, като по този начин се лишаваш от ефекта и преимуществата му в живота си. Д) Да сведеш святото до светско и обикновено. Е) Безбожен и покварен живот. Ж) Прекосяване прага на святото като преминаване от него към покварeното, с цел да се оскверни нещо или някой. З) Думата се отнася за неморални дела и действия, правени вътре или пред храма, за да бъде развалена неговата святост и да бъде омърсен. И) Описва светското или това, което се прави чрез него. Й) Духовно и морално мъртъв; опетнен от духовна рана. К) Това, което е забранено от Създателя Бог. Л) Духовно пробит, болен, износен и наранен. М) Омърсен/а, чрез употреба в култова проституция. Н) Блудство, прелюбодейство, кръвосмешение и лицемерие. Виж Левит 19:29; Исая 9:17; Числа 18:32; Езекиил 7:21.

144. Божествен мандат - Мандат, издаден от небесна власт към човек, чрез сън или видение като предопределен за него. Обикновено те се издават и получават чрез духовен феномен. Въпреки че гореописаното става в духа, то често е съпътствано от знаци и белези в реалния свят. Те са, за да уверят получаващия, че това, което той или тя получават духовно, със сигурност ще се прояви при упражняването на техните права и задължения, назначени от Господ. Тези знаци и белези са едноминутни или кратки версии на това, което Господ им поверява свръхестествено. Те рано или късно се потвърждават от Неговите съществуващи власти, които свидетелстват, че посветения и въведения в даденото служение е одобрен и утвърден от Бог.

145. Божествен нагледен урок - важен термин, който обяснява ситуациите от живота, които Господ използва, за да обучи Своя пратеник(или служител) в класните стаи на света. Най-често, пророците са обучавани на съзряване по този начин от Господ. Божествените нагледни уроци са ситуациите, в които учащите са поставени и буквално въвлечени и които ги предизвикват към действие и научаване на житейските уроци чрез опит, а не само на теория. Това е същността, която Господ иска да схванем и да научим от Неговото училище. Обикновено тези уроци се оказват трамплина, който оттласква служителите към бъдещите им служения и назначения. В пророчески контекст, този вид нагледни уроци могат да приемат формата на видения, сънища, символизъм и преобрази от Създателя или буквалните проявления и изпълнение на пророческо слово, което да е изговорено или да трябва да бъде изговорено от служителя.

146. Божествен план - Термин,който се използва, за да опише предопределения календар на Бог за събитията, които има да се случат, за да бъдат земята и човечеството синхронизирани с Неговия часовник. Пророчеството е свързано с Неговия план, а пророческото схващане и зачитане на Божието време е от съществено значение за успеха на пророците в служение към Създателя. Пророческо слово, което е изговорено, без да бъде съобразено с конкретното време и сезон, е опасно и оставя получателя на такива думи, уязвим за демонично влияние. Тези атаки най-често се изразяват в опит да се съблазни човека с фалшиво изпълнение на пророчеството, преди неговото време, което отвлича хората надалеч от истинското поклонение към Създателя Бог. Исус многократно говореше за това как словото на Бог трябва да се изпълни. Повече от веднъж Той подчерта, че писаното трябва да се изпълни. Докато времето се приближаваше към момента на кръста, Той съзнателно и непрекъснато наблягаше на учениците Си, че всичко това, което се случваше в живота Му, е според написаното слово и предопределената воля на Бог. Исус беше роден в Божия план и време. Той започна Своето служение в Израел според определеното Си време. Исус поучаваше, пътуваше, спеше и се покланяше в пълен унисон със словото на Бог за Своя живот. Той организира вечерята на общение там, където Господ Бог на Израел Му показа, знаейки много добре, че това, което е необходимо за изпълнението на Божиите воля и заповеди, е вече приготвено за Него. Исус тръгна от едно място, за да служи в друго, където трябваше да бъде по точно това време, според Божия план, за да поучава върху конкретната тема, която Отец беше предопределил за хората на това място. Когато Го арестуваха, Той напомни на тълпата и учениците Си, че те всички са част от глобалния, вселенски план, чийто край изобщо няма да е според техните очаквания. Когато застана пред Пилат, Господ Исус продължи към определената Си съдба, като поясни на управника, че той не би имал никаква власт над Него, освен ако не му е била дадена от Създателя. Той информира Пилат, че може да предизвика моментална намеса от страна на Бог, която да Го избави от смъртта, ако само пожелае. Исус каза, че може веднага да призове дванадесет легиона ангели, които биха Му дошли на помощ, за да предотвратят смъртта Му, освен ако не беше вече писано. Най-вероятно тази забележка е била отправена към силите на мрака, които знаеха наистина кой беше Исус, а не към Пилат, който изглежда си нямаше представа, какво се случва в момента. При всяко положение, Господ подчерта, че всичко, което се случваше и имаше да случи в

живота Му, е според плана на Бог, който не може да бъде променен или отменен. "Лошият късмет" и очевидно неправилното отсъждане и избор, всички са описани и предопределени от Бог в Неговия календар на творението и нищо не се случва вън от Божествения план за събитията, които Той е предопределил за вечността. Пророк Исая, подобно на много други, е схванал и много точно е изложил тази истина за нас. Той подчертава предсказанията на Бог, които се редуват в апокалиптични и пророчески откровения. Бог назовава края на нещо още от началото му. Той извиква поколенията по име. Пророкът пише, че всяка звезда, която Той някога е създал, е наименувана от Него и нито една от тях не липсва. Бог декларира още от древността какво има да се случи, като задържа известно количество информация за последния момент, така че да не могат непочтените да я използват и да приемат слава за себе си. Тези и още много други подобни изявления направи пророк Исая в своите пророчески писания, за да ни изяви това, което Господ прави зад сцената на света, отвъд рамките на нашето време. Виж цялата глава Исая.

147. Божествен пратеник (посланик) - Един, който предава информация на Бог или от Него. Това може да е ангел, пророк, служител или светия. Виж Притчи 13:17; Исая 42:19; Агей 1:13.

148. Божествена собственост (имот) - Духовна територия, която отговаря на сфера от човешкия живот и съществуване, над която пророк или апостол имат власт и контрол. Тази територия е под пророческо настойничество или апостолска сфера на влияние. Стражата, поверена на пророка в Авакум 2:1, е Библейско описание за откровението на Бог. Авакум казва, че ще се върне към стражата си(поста си), за да види, какво Бог ще отговори на укора му. Обикновено това означава началство от типа, който Стария завет нарича в някои пасажи - височини. Виж Авакум 3:19; 2 Царе 22:34 и Псалм 18:33. Височините в Стария завет, отговарят на небесните места или небесата, за които се говори в писанията на апостолите. Божествената собственост, базирана на тази дефиниция е това, което се споменава в Юда, където автора напомня за ангелите, които не опазиха първото си състояние, но напуснаха жилището си (имота си). В този контекст, фразата се отнася за територия, област, сфера, диспенсация, дом или обиталище.

149. Божествено предопределение - Никой пророк или пророческа душа не би разглеждала живота от друга перспектива освен през призмата на Божието време. Библията многократно споменава назначеното от Бог време, когато Той подчертава Своята суверенна власт над всичките дела на ръцете Си и всички световни събития. Пророчески, словото на Бог е упълномощено чрез две неща: Божието посвещение за изпълняването му върху творението и разписанието на Неговите събития, които са вградени в творението. Само по себе си, пророчеството е материала, чрез който предопределените от Създателя събития се активират. Виж Пророчески активатори. Амос 3:7 недвусмислено пояснява това с твърдението, че Господ Бог не прави нищо, без да го открие преди това на Своите слуги - пророците. Когато намерението на Бог бъде открито на пророка, отново Амос казва: "Господ Бог говори кой няма да пророкува?". Поради Неговите думи, които са живи и мощни, светът се върти и преобръща, като се случват безброй много събития всяка секунда, както във видимата, така и в

невидимата сфера. Виж Пророческо задвижване. Важен ключ за тези, които желаят Бог да им довери Своята пророческа сила, е изостреното чувство за времената и сезоните на Бог. В тези пророци са депозирани определени инстинкти, които да ги държат нащрек за променящите се настроения, тенденции и обрати, които Всемогъщия възпламенява. Докато календарните дати могат да бъдат или не са от някакво значение за дадени събития, то сезонните промени на Бог стартират и отекват чрез Неговите пророчески съдове. Исус наблегна на това, когато предизвика слушателите си да разпознаят лицето на небето, за да разберат пророческия сезон на Бог, по същия начин, както предсказваха нормалното време. Спасителят им даде принцип, чрез който те да разтълкуват естествените събития в свръхестествени знамения. Пророците на Бог са опитни в разпознаването на Божиите суверенни движения и промени на времето. Те знаят, че Неговата сила и присъствие, не са ограничени само в земните епохи, но се изпълняват и върху индивидуалните времена и сезони за животите, върху които те пророкуват. Бог учи посланиците Си своевременно, за видимите и невидимите белези и знаци, които показват начина, по който Той ще се задвижи и как точно ще се променят нещата. Най чувствителните в тази област пророци, предусещат и разпознават много от делата на Бог, без да са получили от Него някаква пряка информация като сънища, видения или пророчество. Божиите предопределени дела се извършват чрез словото, което Той е задвижил предшестващите пророци да запишат за Него, по време на техните служения. Техните писания освобождават и задвижват Неговите невидими протократи, които да извършат делата в определените ери от времето на творението, това което Той е предопределил, още преди да е съществувало времето. Авакум 2:3 е точно такъв пример. Виденията от Бог, веднъж ясно написани и детайлно обяснени, носят силата на небесни укази. Те могат да бъдат разглеждани като свръхестествени "задачи за правене" в програмата на пророците му. Тези пророчества, разпределят специално назначени ангели, които да следят и помагат за тяхното изпълнение. Това са не само добрите и святи служители на Бог, но и демоничните духове, които Бог също използва, за да изпълни и тъмните предопределения на Своя план. Библейски пример за това е Даниил 8:19, където се говори за времето, определено за края. Еремия 8:12, споменава времето на Неговото посещение и наказание. Псалм 103:13, говори за времето на Божието благоволение. Изход 9:5,18, набляга върху Божиите насрочени събития за определеното им време в историята. За допълнителни подробности виж Софония 2:2; Псалм 75:2; Исая 60:22; Матей 8:29 и 26:18. Еклесиаст 3:1-17 е място в словото, където е подробно описано Божието конкретно прилагане и налагане на Неговите сезони върху човешките събития и живот. Тридесет типично човешки събития и моменти от живота са описани, като направлявани от предопределеното време на Бог, като са дадени двете противоположни страни на всяко едно. Например Бог в мъдростта Си не ни е казал само, че има време за живеене, но го е балансирал с времето за умиране. Това е обяснено още и в Еклесиаст 8:9-10 и 9:12. Като обобщение на всичко това, можем да заключим, че Господ не прави нищо без предварително да не го е предопределил и заложил в даденото време и сезон. По това се отличават пророците Му - чрез думите, изговорени от тях, които се изпълняват на определеното или предопределеното им време. Божиите пророци, тези които почитат Исус - Логосът, като Духът на

пророчество, знаят, че да кажат, че нещо ще бъде или ще се случи, но Бог не го е говорил (или не е писано), е равносилно на магьосничество и чародейство.

150. Божествено пълномощно - Думата пълномощно тук се отнася за позволението, дадено от властимащия въз основа на неговото делегирано право или сила върху друг, който от негово име да извърши някаква дейност или да упражни съответно право или власт. Пророчески, терминът божествено пълномощно се отнася за правото да се действа от името или според волята на Всемогъщия. Свободата да бъдат извършени свръхестествени неща чрез божествено одобрение. Виж Матей 21:23; Лука 20:8; Съдии 9:37.

151. Божество - Безлично название, което не е конкретно използвано да определи произволно духовно създание, обикновено почитано като бог.

152. Божията майка - Свързана е с постоянно натрапващия се мит за това, че боговете се раждат жени, и създатели и създателки са източници на по-низши божества. Всяка богиня-майка в историята е смятана за източник на божествено поколение, нещо, което митологията изявява като отговор на това, какво е началото на творението и как то съществува. Възприемането на този упорит мит в светските религии, може да бъде ясно видяно от твърдението, че девицата Мария е издигната в божествен статус, поради ролята й на майка на Исус Христос. Да приемем това за вярно, означава да заявим, че земята е богиня, защото ражда плод. Това е напълно в унисон с твърдението на вещиците, окултистите, езичниците и политеистите, които вярват в съществуването и функционирането на богинята-майка в различните и форми и проявления. Някои от най-известните исторически имена на божества, които са смятани за майки на богове или още за небесни царици са: Ищар, Анат, Инанна, Диана и Венера. Със сигурност Христос знаеше за тази упоритост (едно от еврейските значения за Мария е упорита), здраво вкоренена в религиозните вярвания и положи голямо старание, публично да предаде своята земна майка на апостол Йоан, който да се грижи за нея, като за своя родна майка, а той да и бъде като син. По този начин Господ показа, че ролята на Мария като Негова земна майка е свършила и това не означава нейното обожествяване. Виж Йоан 19:25-27. Истината по този въпрос е подкрепена още от факта, че тя беше в горницата с другите ученици в деня на Петдесятница, когато Святия Дух дойде в Ерусалим. Тя също трябваше да бъде новородена. В допълнение към това, преди да беше отишъл още на кръста, Исус направи така, че Неговите книжници да запишат за идните поколения факта, че след като Той се роди, Мария роди още синове и дъщери. Виж Матей 13:55-56. Подобно на Анна, която след като посвети сина си на Господ, зачена и роди още деца. Също така Авраам, който след раждането на Исаак и смъртта на Сара, се ожени отново и имаше още едно семейство. Поради политически причини и изгоди, Римската след-апостолска църква, промени ролята на Мария, от тази на земна майка на Спасителя, в подобна на езическите богини-майки, които са доминирали масово със светските религии през вековете. Виж Религии на богини, Небесната царица, Богиня-майка, Умиращият бог и Митове за сътворението.

153. Бойна секира - А) Емблема на божествено въоръжение, особено на Ваал. Б) Оръжията на божества като например бойната секира, са били изработвани и

връчвани на жрици и жреци, при посвещаването им в служение в храма на божеството. Еремия 51:20.

154. Ботуши - А) Символично за приготовление относно трудна работа, задачи или път в живота. Б) Ботушите означават безопасност за краката, които могат да бъдат разглеждани като основа за движението, прогреса и силата в живота. В) Основата на живота на човек. Г) Предстояща работа, война или изкачване по стръмен склон, могат да бъдат причини за обуването на ботуши.

155. Брадва - В допълнение към това, че е работен инструмент, той също е символ на необратимо решение, вкарано в действие от и чрез божествена сила. Разрешение на проблем със сила. Емблема на божество.Исая 10:34; Матей 3:10.

156. Брак - А) Символичен образ във видения или сънища, който се отнася за завет, съюз, сътрудничество и смесено предприятие. Б) Означава интимни взаимоотношения и тайни съюзи.

157. Бременност - Във видения и сънища, бременността е символ на надежда, възраждане и безсмъртие. Присъствието на бременна жена във видение, означава среща с възможност и голямо обещание. В случай, че жената е здрава, обещанието ще бъде изпълнено и ефекта от него ще бъде дълготраен. Ако тя е болнава, обещанието, на което е преобраз нейната бременност има проблеми или недостатъци, като може да има проблеми, докато се изпълни или изобщо да не успее да стане. Всичко от горепосоченото е в случай, когато не става въпрос за буквално предаване на реална ситуация. Виж Откровение 12 и Бебе.

158. Бронз -Метал, който е символ и показател на понижаването на нещо или някой в безславно или бедствено положение. По-малка или по-низша небесна власт. Бронза представлява остаряла система за защита, преобраз на примитивното и непречистеното. Като метал, той е древен символ на мощ. Замяната на злато и сребро с бронз се е смятало за последствие от грях. В Библията бронза символизира разврата и блудството. Виж 3 Царе 14:25-27.

159. Бронзова змия - Медна змия, изработена от тъмен метал. Образът и е бил символ на изцелението от проклятието на греха. Идеята за нея е дошла от това, че змията е причината за всички болести, които са пряк резултат от греха в човек. Източникът на този грях е първия грешник - древния дракон, лукавата змия от Едемската градина. Поради това, Мойсей беше инструктиран да я направи в пустинята, така че когато израелтяните гледаха към нея, да се изцеряват. Впоследствие през управлението на Цар Езекия, змията стана обект на поклонение. Символизмът на бронзовата змия е пренесен през вековете, дори и до днес, където е символ на медицинската индустрия. Още наричан нехущан на еврейски, което означава: нещо от мед. Виж 4 Царе 18:4; Числа 21:9.

160. Бряг, Брегова линия - Пророчески, бреговете символизират границите, пристанищата, през които завръщащи се или вражески сили (включително демонични духове) влизат в дадена територия. Всички брегови линии са били и продължават да бъдат центрове за търговия. Тъй като много от пътуванията са били правени с кораби и големи обеми от внос и износ са разчитали на тях, бреговете станали известни с бизнеса, търговията, идолопоклонството и

проституцията. Оттам идва и връзката между търговията и проституцията, написана за последните времена. Моряците, които са далеч от дома, пътувайки по моретата, се нуждаят от всякакъв вид освежаване и разтуха. Проституцията е процъфтявала около пристанищата, където ритуалните блудници са припечелвали добре за храмовете и боговете си, обслужвайки зажаднелите за секс търговци и моряци. Жриците на Небесната царица, владетелката на земните царства или Вавилон, всички са били всъщност проститутки в бреговите публични домове. Тези домове възникнали поради търговския трафик и международната търговия, съчетани с езическите, идолопоклоннически обичаи, стоящи зад голяма част от този трафик. В Исая 47:5-7, Халдея, което е синоним за Вавилон, е наречена господарка на царствата, препратка към описанието на апокалипсиса в Откровение 18:3-23.

161. Буда - Основателя на Будизма като религия.

162. Будизъм (1) - Основна черта на тази политеистична религия е необходимостта от непрекъснато прераждане с цел придобиване и проявяване на разбиране и мъдрост. Виж Хиндуизъм, Будизъм и Прераждане.

163. Будизъм (2) - Вярване, много подобно на Хиндуизма, но различаващо се по начина на възникване. Един от основателите, Кралица Мая, майката на Сидхарта Гаутама, твърди, че е заченала своя син - Буда, в съня си. Тя твърди, че е забременяла от бял слон, който поставил детето в утробата и, преди тя да го износи и роди. Вследствие на това, детето се ражда със специални заложби и призив към аскетичен живот на мистичен учител. Обезпокоен от това, което Библията нарича заплатата на греха (или на закона на греха и смъртта) и нейните три разорителя - зарази, остаряване и смърт, младият мъж изоставил своето царско наследство. Той станал свят човек, посветен на издирването на вселенската мъдрост, която щяла да освободи хората от тяхната ужасна участ. Оттам е бил роден и мита за Нирвана. Дълбокото търсене и дългите пътешествия възнаградили неговото издирване - Буда вярвал, че е открил отговора на живота. Той измислил нещо, което нарекъл дарма (dharma- закона на истината, която води към Нирвана) и започнал да проповядва своята нова религия. Естествено, той се нуждаел от някакво божество, което да "осветява пътя". Тогава той се обърнал към Хиндуиския пантеон, чиито божества нарекъл покровители. С течение на времето неговия живот на факир, го довел до място, където той постепенно приел качествата на божество, откъдето и произлезли съвременните образи на тази религия. Базирана на човешки дела, тази религия прокламира осмократен принцип на живота. Неговата цел е да научи поклонниците и последователите си на правилния начин на живот на земята. Чрез него те трябвало да избегнат трите разрушителя, които ужасявали Буда: заразата, остаряването и смъртта. Системата на Буда духовно провъзгласява човешкото знание и интелект като пътя към просветлението и истината, която води до Нирвана. Според Буда монотонното напяване, подобно на това от йога, отваря врата за духовно общуване. То се извършва с цел да съедини звука на поклонниците с духовете на вятъра, които от своя страна да отнесат молитвите им в небето. Виж Хиндуизъм и Йога.

164. Буря - А) Естествен знак за духовно воюване, наближаващи неприятности и божествен тласък. Б) Символ на небесния съд и смяна на свръхестествени парадигми. Преназначаване на силите на природата и нейните изпълнителни агенции. В) Очистване, премахване и замяна на свръхестествените сили на Създателя. Това може да означава и изтриването и елиминацията им. Виж Наум 1:3 и Псалм 83:15.

165. Бъбреци - Филтриращите органи в организма. Духовно символизират емоционалното въздържание и вътрешен себеконтрол. Гръцката дума е нефрос, което означава юзди. Това, което проверява, оседлава и контролира емоциите. Виж Откровение 2:23.

166. Бял облак - А) Сън и спокойна почивка. Б) Славното присъствие и проявление на Святия Дух като част от Троицата. В) Управлението и защитата на Господ. Г) Подготовка за пророчество. Д) Показател за приближаването на Всемогъщия. Виж Откровение 14:14.

167. Бял слон - Свещено животно в Будизма, за което се вярва, че е оплодило майка си, царица Мая в нейн сън. Слонът е бил почитан за добър късмет и просперитет. Виж Буда и Будизъм.

168. Бяла свиня - А) Символ на Изис. Б) Животно, което е символ на плодородието. В) Богинята майка на Хорус, Египетския бог на слънцето.

169. Бяло - Цвят, който е символ на триумфа, праведността, чистотата и победата в конфликт. Той говори още за святост и успех. Виж Откровение 7:9 и 19:14.

В - Ваал до Вятър

170. Ваал - Древно вавилонско божество, поклонението към което е включвало разврат, кървави оргии, човешки жертвоприношения и церемониална проституция. Ваал е бил непрекъсната примка за заветните хора на Бог, които нееднократно се покланяха на това божество, поради неговото плътско и сладострастно привличане. Значението на думата Ваал - съпруг, господар и господ, е било прикрепено към Яхве, за да може да изгради неговото поклонение в Юдаизма. Идеята, че Яхве е съпругът на Израел (иши на иврит, Осия 2:16) е спомогнала за това дублиране и е улеснила поклонението към Ваал в религиозната система на народа на Бог. Развратното поклонение, съчетано с многократните сексуални контакти с различни партньори, представлява сериозна съблазън в допълнение към естествената склонност на околните езически народи да блудстват и да се кланят на идоли. Поклонението към тялото, което върви в комплект с обичаите за плодородие и човешките жертвоприношения, е било в добавка към мъжката проституция (кедешим) и ритуално блудстване на жени (кедешот). Този вид поклонение е свързвало поклонниците и жреците в перверзни сексуални оргии. Техните ритуални церемонии са били съставени от хомосексуални актове между содомитите и поклонниците. Вярвало се е, че юница е забременяла от Ваал, като му е родила смесено потомство, което е основата на неговия култ, ритуали и церемонии. Зоофилията също е била част от това поклонение, нещо което Бог забрани на хората си. Този обичай е бил

тясно свързан с поклонението към свещената крава в древността. Фактът, че главния бог Ваал се е съвкупил с юница, е дал възвишен статус на това животно в очите на поклонниците му. Най вероятно съвременното почитане на кравата в някои места по света, води началото си точно от горното вярване. 3 Царе 14:23; 4 Царе 23:7. Пророческата стойност на тези исторически факти, е разпознаването на подобни практики и обичаи, които се популяризират днес като мода, права за женска свобода и забавление. Въпреки, че името на Ваал е свалено, за да ги направи светски и общодостъпни, а не религиозни, това си остават същите дела под ново име. Те биват замаскирани като сексуална свобода и секс за развлечение. Всичко в този свят има корени в духовния свят. Тези обичаи са били внесени от ангелите, които са отпаднали от първото си призвание. В посланията на Петър и Юда, се говори за тези същества и техния сегашен статут. Чрез тях, древната стратегия на дявола да наложи неговата поквара и разруха на всяко поколение, продължава да се развива, още от времето на Едемската градина. Тези обичаи и ритуали, подпомагат за изпълнението на вечната му цел, да провокира проклятията на Бог и съответния съд, за да бъдат извършени върху греха и перверзията. Виж Ритуали за плодородие.

171. Ваал от Пеор - Моавско двуполово(хермафродит) божество, представяно като мъжко и женско тяло едновременно. Този дух съблазни младата нация Израел, когато тя преминаваше през Моавската земя, да се съединят с боговете на тази земя и така те разгневиха Йехова. Този инцидент провокира гнева Му, така че хиляди измряха в пустинята. Виж Числа 25 и 31:16. Исус Навиев 22:17.

172. Ваалзевул - Филистимската версия на Ваал. Смятал се за източника на мухите и е почитан като господар на чумата. В Новия завет, Ваалзевул също означава "господаря на небесните обиталища", той е разпознат като владетеля на демоните. Виж Матей 12:24.

173. Вааловата планина - Фразата се използва за планината Кармил в Библията. Това е мястото, където пророк Илия предизвика Езавелините пророци на Ваал и Ашера да се преборят с Господ. Победата на Илия беше последвана от избиването на цялата пророческа каста на тези две фалшиви божества и за известно време обърна поклонението на хората на Господ към Него.

174. Ваалови пророци - Това са били посланици на наби институцията на Ровоам, Езавел и други поддръжници на фалшивите пророци, като под фалшиви се има предвид, че те са служили само за пари и за тях заплащането е било най-важно. Те са били викани тайно, като са скланяли да служат само на тези, които ги подкрепят финансово. Виж Наби Институция. 3 Царе 18:18, 25, 40; 4 Царе 10:19; Михей 3:5-8; 2 Петрово 2.

175. Ваалово поклонение - То датира още от първото поколение на човека, когато Каин беше прокуден от бащината си земя и принуден да прекара живота си в изгнание, създавайки свои собствени правила. Най известните имена, с които Ваал е почитан в Тир са Мелкарт и Меродах. Дори поклонението към Зевс е заимствано от тези отвратителни ритуали. Преобладаващи в древността и най-известни като поклонение на Вавилон, този вид ритуали и обичаи са оказали

влияние на почти всяка култура, съществувала през историята. Името Ваал означава: "собственик, стопанин на дома, съпруг, притежател и господар". Поради тези епитети, божеството никога не е било в недостиг от поклонници. Първоначално Ваал е бил локално божество, чиято власт е била ограничена до селата. Впоследствие думата Ваал е придобила значението "господар" и е била добавена като представка към имената на много градове, които са го избрали за техен покровител и бог. Властта на божеството се е простирала над земята и прилежащите области от живота на хората. Ваализма (поклонението към Ваал) е изисквал човешки жертви, обикновено това е било първородното дете, според 4 Царе 16:3 и 21:6. Ваалите (господарите) обикновено са имали спътници (наложници), наречени Ащорет. Поклонниците на гореспоменатата наложница са гледали на нея, като на отражение на Вааловото лице, по същия начин, както луната отразява слънцето. Вааловото поклонение в Израел датира от времето на Йонатан и Давид, чиито синове имаха имена, получени от комбинацията с това на божеството. По време на Езавеловата тирания, ваализмът придоби същинските си финикийски черти. Впоследствие Ерусалим се превърна в столица на Ваал, когато поклонението към Яхве беше заменено с вааловото по време на династията на Ахав. Когато Ахав беше цар, удивителната бройка от четиристотин пророци служеха на жена му Езавел, а четиристотин и петдесет бяха пророците на Ашера, спътницата на Ваал. Освен тях е имало безброй жрици, жреци и содомити, служители на религията. Пророците на Ваал, неизменно са пророкували в посока към обичаите за плодородие, предричали са изходите от неправедни воини, насърчавали и подкрепяли демоничните ритуали като път към висшите сили на Израилевия Бог. Виж Левит 17:7; Второзаконие 32:17; 2 Летописи 11:15. Поклонението към Ваал е изисквало от жреците да изпадат в екстатично безумие и ритуални оргии. Каденето на благоухания е символизирало молитвите на поклонниците, също са били принасяни и цели всеизгаряния. Обичайно е било кръвопускането, което е трябвало да привлече вниманието на божествата, за да отговорят на молитвата. Като богове на природата, Ваал и жена му Ашера, са били празнувани и почитани с множество безсрамни ритуали за плодородие. В някои исторически текстове, Ваал е считан за син на Дагон и бог на бурите. Ваализмът има силно притегателна сила и хората са се пристрастявали лесно към него, поради перверзно-еротичното поклонение, извършвано от жреците и жриците на високите места. Фразата "високи места" е показателна поради това, че религията е изисквала нейните поклонници да извършват публично сексуални актове на високите хълмове, където всички могат да видят. Виж синовете на Илий в 1 Царе 2:22. Днес можем да видим еквивалента на тази показност, когато публично се демонстрира страстна любов и привързаност или се гледат филми с голи сцени. Белегът на всички Ханаански религии е крайното и често пъти садистично ударение и наблягане върху секса и правенето му на публични места. Божеството също е изисквало свещени ястия, вечери и похотливи танци (в съвременен вариант, извършвани в стриптийз барове и клубове). Обикновено е трябвало да се заколи нещо или някой, за да се покрие олтара с кръв. Подобно на спътницата си Ашера, храмът на Ваал е прототип на днешните бордеи (публични домове), а високите места, които бяха мерзост пред Господ, са еквивалента на съвременната порнография. Древните храмове са имали стаи за проститутките,

содомитите и блудниците, където да могат да бъдат обслужвани поклонниците, Виж 3 Царе 14:23-24; 4 Царе 23:7. Гуляй, развлечения и разпуснатост са основните черти на Вааловото поклонение. Това обяснява, защо Йехова имаше такъв проблем с тази религия и нейния ефект върху здравето, благосъстоянието и хигиената на Своя народ. Библейската версия на ваализма от Сокхот (още Сихем), е включвала заколване и принасяне в жертва на магарета, като мъжете поклонници са кръщавани "синове на магаретата", което свързва тези обичаи с Аморейското и Марииското поклонение.

176. Ваалфегор - Моавско божество, известно и почитано още като Чемош. Това е просто тяхната версия на древното поклонение към Ваал. Числа 25 описва историята на Израилевото съблазняване от това божество и цената, която платиха за това хората на Бог.

177. Вавилон - Древен град в Месопотамия,описан в Библията като "началото на царството на Нимрод". Първоначално наречен Бабел(объркване), този град е пораснал на големина, в сила и известност, под управлението на аморейския цар Хамураби. Означава още "портата на бог", но не на Всемогъщия Бог. Това е мястото, където Господ разбърка "значението на думите", езика на народите, които се опитаха да съградят кула, която да стигне до небесата. Областта също се нарича "земята на Сенаар" и мястото на великата порта на Ищар. Битие 10:10 и 11:9; Даниил 1:2; Захария 5:11.

178. Вавилония - А) Библейския Сенаар (Шина). Б) Източният регион на Плодородния полумесец. Вавилон е бил негова столица по времето на шумерите. По късно акадианците дошли и чрез размирици, войни и насилие, двата народа се смесили и станали известни като аморейци. Под управлението на Хамураби, приемат названието вавилонци. Битие 10:10, 11:2 и 14:9; Исая 11:11; Даниил 11:2; Захария 5:11.

179. Вавилонска астрономия - Най-древната известна наука за изучаване на звездите и планетите. Заслугата за въвеждането и усъвършенстването на това изкуство се приписва на вавилонците. Това дава основа и начало на астрологията, популярното в света врачуване и гадаене, пророческите оракули и предсказатели. Предпоставката за всички тези дейности е, че това не е просто естетическа украса на творението, а небесните тела имат по-голямо и дълбоко значение. Жителите на Вавилон са вярвали, че звездите и планетите са влияели на човечеството и неговото ежедневно съществуване. Смятало се е, че чрез внимателно изучаване на движението и активността на небесните тела, е можело да се даде обяснение за земните събития или да се предрече техния край и изход. Вавилонците са избрали числото седем като основно число с духовно значение и важност. Впоследствие то е било пренесено в Израел, който като нация получава обяснение за числото, чрез предаденото от Мойсей знание за сътворението. Слънцето и луната са били разглеждани като по-значими и специално отделени от другите седем планети. За всяко от тези небесни тела се е смятало, че е във владението на мощни духовни същества, имащи власт да влияят и манипулират хората и човешкия свят. Корените на модерната астрология, произлизат от тази древна цивилизация, както и голяма част от съвременното пророческо движение.

180. Вавилонска блудница - Буквално термина описва древната "владетелка на нациите" и се отнася в последните дни за града на блудство и разврат, осъден от Господ като мерзост в последната книга от Библията. Като голям търговски център, този град, (духовно означаващ майка с деца), е отговорен за падението на целия свят в идолопоклонство и блудство. Той е бил център на храмовата проституция на физическо и духовно ниво. Порнография, прелюбодейство, кръвосмешение и всяка друга сексуална и социална мерзост се е срещала в културата на тази земя. Вавилонската блудница още е наситила обществото с магьосничество, чародейство и фалшива духовност. Чрез въвеждането на тези древни религиозни форми и ритуали, тя ги е направила доходоносни в търговски аспект. Това е спомогнало за появата на гилдии, специализирани в разработването и внедряването на обектите на поклонение в търговията. Конкретни ритуали и молитви са били отправяни от тези професионалисти, за да подсигурят успеха и просперитета на членовете на гилдията. Виж Наум 3:1-6, където тя е наречена господарката на Ваал и с това е сложена под същия знаменател като древната Езавел. Това слово от пророка, описва една, която предава нациите на грях, магьосничество и чародейство, заедно с техните деца (идни поколения). Хомосексуалисти, проститутки и идолопоклонство, са социалните стандарти на нейното време. Виж Откровение 17:1-8.

181. Вавилонски плен - Терминът, който описва седемдесетгодишния период, когато нацията на Бог беше в робство на Навуходоносор, цар на Вавилон, поради упоритата им невярност и непокорство към Господ. Като резултат от тяхното неуморно вървене по пътя на идолопоклонството, израилтяните бяха осъдени да бъдат роби на Вавилонците. Езекиил 1:2 и 39:28.

182. Вавилонски религии - Древна религия, основана на сбор от разнородни форми на поклонение и фетиши, създадена от ранните цивилизации на Близкия Изток. Това са били арукейците, шумерите, акадианците и аморейците, всъщност групите, които заедно съставляват древна Вавилония. Те разпространили и разработили религията и духовния контакт в региона на Библейския Сенаар. Техните вярвания и ритуали се основавали на опитите на предците им да обяснят обстоятелства в живота си и да намерят отговори за мистериите на техния свят. Те също са искали да влязат в контакт с невидимите сили на творението, които без съмнение са се възползвали от тяхното невежество. Хората са си измислили множество божества, на които да се покланят и редица перверзни ритуали, за да ги умилостивяват. По този начин те са намерили разрешение на ежедневните си конфликти и объркване, свързано с човечеството и областите от творението, над които нямали контрол. Тези култури също са се опитвали чрез суеверията си да повлияят на своя свят и така да си осигурят прехрана от земята. Надявали са се да запазят животите си дори и след смъртта, чрез тяхното поклонение и жертвени ритуали. Всеки акт на поклонение е бил немощен жалък опит да участват или по някакъв начин да контролират и направляват силите на природата, които са имали власт над хората. Често употребявания термин вавилонски, обикновено използван за древните езически религии и поклонение, е бил свързван с разновидностите от ритуали, дарения, жертви и поведение, което хората си измислили и определили като начин за умилостивяване на боговете. Чрез техните идоли, духовните сили,

които ги владеели и контролирали тях и земите им, били молени за намеса и просперитет. Вярвало се е, че този пантеон от богове е имал власт и контрол върху времето, жътвата, благоуспяването, живота и смъртта Според това, което божеството е изисквало, поклонението на хората се е състояло от чародейство, авгурство, астрология, магьосничество, гадания и различни примитивни животински и човешки жертвоприношения. Този за плодородието е бил един от най-известните и важни ритуали, където човешкото съвкупяване е обединено и пряко свързано с жътвата, което е бил опит да се накара земята да даде изобилен прираст. В добавка към плодородието, древните религии са възхвалявали смъртта, понеже са вярвали, че това е изход от болката и страданието на света, както и потенциално издигане и еволюция на мъртвия в статус на божество. Много от тези ритуали и церемонии са били безсрамно разпуснати, съпроводени от пиянство и наркотизиране. Обектите на това поклонение са били почти всичко и навсякъде. Хората разделили божествата си на три групи - небесни богове (властващи над небето), земни богове (управляващи на земята), богове на смъртта (отговорни за живота в отвъдното - след смъртта на човека). Когато плодородието (живота) не е било обект на поклонение, хората са превъзнасяли смъртта чрез редица погребални ритуали, за да подсигурят просперитета и известността си в отвъдния живот. Тази концепция постепенно се вплела с Египетската религия, което от своя страна установило мистичното вярване в прераждането, като друг начин да се обясни мистерията на смъртта. Това впоследствие е станало един широко разпространен начин за успокояване и намаляване на мъката и скръбта от загубата на близки и обичани хора. Смятало се е, че те ще се върнат на земята под друга форма или в тялото на друго създание. Целта е била да се докаже, че смъртта е началото, а не края. С цел задоволяване на божествата на смъртта, често са били правени човешки жертвоприношения. Това се е правило с цел божеството да получи живот, идеално чист и безгрешен, (обикновено детски или девически), в замяна на благоволение, победа, успех и просперитет или просто за да може този, който жертва, да запази живота си. Небесното поклонение е било отправяно към върховните богове, които са били отговорни и властващи над най-важните области в живота. Тези божества са помагали на хората да печелят воини, да предизвикват дъжд, да се свързват с мощните духовни сили на творението и да придобиват свръхестествена информация за пророкуване и чародейство. Култът към смъртта е дефиниран чрез древните погребални ритуали. Прекалената сексуалност се свързва с ритуалите за плодородие на езичниците. Това, което остава да бъде обяснено е упоритото поклонение към небесата, което изплува поколение след поколение и в множество пророчества. Тук ще допълним дефиницията за Наследствено поклонение (вариация на поклонението към предците). Това е вярване, според което боговете са слезли на земята, сношили са се с хората и в резултат се е появило поколение, което е дало на хората правото да действат на божествено ниво. От тази презумпция е създадена институцията на окултизма, където чародейство, магия, ясновидство и астрология са властващи сили. Смята се, че силите, стоящи зад горепосочените дейности, са предадени от децата на боговете, смятани още за герои - полу-хора и полу-богове. Оттам се създали множества фамилиарни духове, които се свързали с дадени семейства, за да предават тяхното

божествено знание и мъдрост от вечността на простосмъртните от земята. Пророчеството, в светлината на тези обстоятелства, е било усъвършенствано като институция, без която никоя нация не е могла да устои. Царят най-често е бил избиран чрез някои пророчески аспекти - авгурство, знамение или чародейство. Преди да бъдат взети важни решения или да се предприемат действия, хората са се консултирали с духовните сили. Военните, хората от палата, съда и всяка прослойка на обществото имат своя дял в различни нива от пророческото, като са се допитвали до боговете за важни работи и въпроси. Старият Завет от начало до край, описва тези събития, разказани от Самия Господ. Аморейците, едни от древните израилеви врагове и съблазнители, са споменавани непрекъснато, тъй като те са били първоначалните жители на Ерусалим. Вярва се, че шумерите представляват древен Сенаар (Шинар). Ур Халдейски е регион от Вавилон. 4 Царе 21 е едно от най-подробните описания на поклонението, възгледите и мирогледа на тези антични култури. За повече информация виж дефинициите на Шинар и Ур Халдейски.

183. Валаам - Древен езически пророк, който беше нает да съблазни младата нация Израел, да изостави Йехова за сметка на Моавските религии. Моавският цар Валак плати на Валаам да прокълне Израел чрез магьосничество, чародейство и други окултни сили. Йехова се намеси и застави пророка да благослови нацията му. По-късно Валаам се обърна отново към заплатата на Валак и завърши работата, която беше започнал преди намесата на Бог на Израел. Той ги съблазни да съгрешат, като участват в ритуалните оргии на моавците, когато те се покланяха на техните си богове. Валаам накрая бива убит от армията на Израел, описано в Исус Навиев 13:22. Виж още Второзаконие 23:4-5 и Числа 24:1.

184.Варнава - Петнадесетия Новозаветен апостол, спътник на апостол Павел.

185.Васан - Аморейски град, който беше един от първите Ханаански градове, превзет от Исус Навин. Важен в пророчески аспект поради аморейската религия, която спъваше нацията на Израел през всичките и дни в древността. По времето на своето управление Манасия възстановява в пълнота обичаите и ритуалите на това поклонение. Това негово действие, предвещa гибелта на нацията, тъй като Израел не успя да се възстанови от влиянието на местните, което беше просмукано с мръсотия и деградация. Виж дефиницията за Аморейци. Наум 1:4 и 2 Царе 21.

186.Вграден (Запечатан) - Нещо, което е сложено в приготвена, подкрепяща субстанция. Обект или качество, в повечето случаи невидимо, което е съществено и неделимо от цялото като част от него. Често то действа под повърхността или е незабележимо на фона на очевидните дела и операции на цялото. Активира се чрез тайни сигнали или чрез тихи, или безшумни импулси. В пророчески аспект, терминът се използва, за да идентифицира обекта на пророческа активация и задвижване, които следват изговореното слово и осигуряват изпълнението и проявлението му в реалния физически свят. Думата е описателна за духовния депозит на Създателя, който Той е вградил в земята при сътворението й. Виж Яков 1:21; Римляни 5:13; 1 Йоан 2:5; Битие 28:12-13; Еремия 4:28; Йоан 12:48.

187.Веве - Магическа пентаграма, използвана от вуду жреците или жриците, чрез която те са призовавали духовете на предците, боговете на мъртвите и демонични духове, влияещи на природата и/или нейните елементи. Ритуалът на призоваване включва танцуване и пеене, което да подсили молитвата на поклонника за материализиране и служение на духовете.

188.Веелзевул - А) Дяволът, Сатана, който е паднал херувим, трансформиран от падението си в зъл дух. Виж Откровение 12:4 и Лука 10:18. Б) Титлата на езическо божество, което се смята за покровител и господар на злите духове. В) Главният дух на злото, който съблазнява човечеството. Г) Противник на Създателя и първия жител на ада, който става и негов началник. Д) Същото като Ваалзевул, което буквално означава "господаря на мухите". Отговаря на Библейски акаронски "бог на бунището", поради афинитета на мухите към боклука и ларвите, които те снасят там, за да се умножат. Виж Ваалзевул.

189.Везни (Люспи) - А) Инструмент на баланс, използван най-често, за да отмерва тегло. Символ на непредубеденото правосъдие, истина и божествен съд. Балансът и потенциалния дисбаланс, който може да бъде предизвикан поради изобилие или недостатъчност. Духовен преобраз за претеглянето на човешките дела и начин на живот. Б) Библейски термин за щит, броня, предпазител, защита или покритие. Използван, за да покаже природата и силите на Левиатана в Иов 41.

190.Венера - Ищар, за която се е смятало, че е богинята на едноименната планета. Наричана е още и утринна звезда, което е било едно от многото имена на тази многолика богиня на войната. Виж Диана и Артемида.

191.Венец - А) Духовен символ на жива корона, наречен така поради това, че е направен от цветя и растения. В) В миналото хората са вярвали, че венците дават божествени сили на закрила и размножаване на техните преносители. Те са били атрибути, правени, за да засвидетелстват позицията и преимуществата на святите хора. В много случаи венците са били давани като трофеи, особено за победителите в игрите на древна Гърция. Виж Корона и Деяния 14:13.

192.Вестибюл (антре) - Дължината на вестибюла, подобно както и при коридора, е показател за продължителността на пътуването на субекта на съня или видението от началото до края му. Това е времевия период, които определя пътуването на транзиция. Осветлението говори за степента и природата на откровение, което човека получава по пътя си. Различните цветове осветление имат различно значение, тъй като те говорят за вида на светлината, която може да бъде срещната по време на пътуването. Ширината на антрето, от своя страна дава прозрение за мястото, което е достъпно за маневриране по време на вървенето. Конструкцията на вестибюла също е важна, защото тя говори за природата, стила и вида на направлението, към което се пътува. Подът говори за основата на преминаване, върху която ще бъде извършен прехода. Дали това е откровение или предсказание, можем да съдим по това, какво се случва при влизането и при излизането от вестибюла. Времето на преход, също може да бъде приблизително измерено от тези две подробности, както и какво води човек към антрето и какво се случва, след като той завърши пътя си. Виж Коридор.

193.Вет Авен (Бет Авен) - А) Дом на идоли. Б) Един от двата главни центъра на идолопоклонство по времето на цар Еровоам. Там е било мястото на храма, където са се покланяли на златното теле. Преди Израел да превземе земята, областта е била използвана за същите идолопоклоннически цели. Едно от местата, където шпиони отидоха да разузнаят по заръка на Исус Навиев. Еровоам се възползва от историческото минало на тази област и възстановява и дори легализира идолопоклонството, в качеството си на управник на земята. Виж Ветил.

194.Вет семес (Бет Шемеш) - Дом на бога на слънцето. Виж Исус Навиев 15:10.

195.Ветил - Първоначално е означавало "домът на Бог". Впоследствие става едно от двете основни места за идолопоклонство. Те са издигнати от Еровоам, бунтовния цар на Израел, който прави това, страхувайки се народът на Израел да не отиде в Юда, за да се покланя на Яхве. Еровоам постановил поклонението към телето, за да отклони поклонението на хората от Йехова. Другото подобно място е било в Дан. Виж Битие 12:8 и 3 Царе 12-13.

196.Вещерското кредо - То гласи "прави каквото искаш,но не наранявай никой". Този древен постулат е известен като основен закон, който регулира практикуването на окултните сили на вещиците. Всеки логично разсъждаващ човек може да види, че това не е нищо повече от хитроумен капан, който да заблуждава хората. Позовавайки се на свободната си воля и това кредо, те безотговорно нахлуват в чуждите съдби. Един прост разбор на това твърдение, което да бъде сравнено с делата, мотивите и целите на вещерството, напълно изключва възможността то да бъде реално спазено. Поради това, че всичките им действия се въртят около налагането на своята (в частност чужда) воля върху други хора, това предварително гарантира, че някой ще пострада или ще бъде ощетен от техните магии, отменени благословения и разнообразни похвати. Вещерството, магьосничеството и чародейството са похвати за пресяване на предопределените човешки съдби, като вещицата избирателно ги манипулира за свой собствен интерес. Тя узурпира, отменя и погазва личните прерогативи на другите, за сметка на изпълняването на своята лична воля чрез различни форми на манипулация и контрол върху хора и обстоятелства. Към това се включва нуждата от заблуждаване на жертвата, за да може да стане уязвима спрямо това, което вещицата иска да направи. В Библията в 1 Йоан 2:21 се казва, че никоя лъжа не е от истината. Манипулацията винаги е основната цел на вещерството, тъй като естеството му се състои в това да променя естествения ред на събитията за човечеството. Без значение от каква гледна точка се преценява, невъзможно е да се нахлуе в сферата на личния живот на друг човек, без това по някакъв начин да не разстрои или отмени курса на човешкия живот за нечия вреда. Ако изключим всички възможни потенциално вредни последствия, практикуването на вещерство е вредно, дори поради самия факт, че Всемогъщия е предопределил път на съществуване за всяка душа, която е направил. А това е знание и информация, които са недостъпни за магьосниците, вещиците и чародеите. От казаното дотук можем да видим, че е невъзможно да се изолира едно човешко същество, върху което да се въздейства чрез магии и това да не повлияе отрицателно на него или на тези, с които е свързан. Поради всички тези причини, Господ осъди магьосниците, вещиците и чародеите.

Техните действия никога не биха могли да бъдат безвредни, а мотото им е логически неизпълнимо. Потенциалните проблеми и последствия водят към незабавни или предстоящи щети и вреда за субектите на вещицата, както и за тези, свързани с тях.

197.Вещерство - А) Занаятът на агентите на дявола, които упражняват неговите тъмни сили с цел изпълняване на волята му. Б) Институция на сатанински жреци и жрици на мрака. В) Проявление на мъжката похот, практикуването на спиритизъм и некромансия. В духовен смисъл, вещерството представлява злоупотреба с творението за постигане на собствени цели. Това става чрез налагане на демонични желания върху волята и живота на други посредством магия, вълшебство и други окултни средства. Виж 1 Царе 15:23; 2 Летописи 33:6 и Наум 3:1-б.

198.Вещица - А) Магьосница, Вълшебница. Жена, която се осланя на окултни методи, магьосничества и вълшебства, чрез които се манипулира свръхестественото. Личност, която влияе чрез горепосочените методи върху Божието творение. Б) Нелегална употреба на духовното творение с цел въздействие върху естествени форми или обекти от страна на невидимите сили на творението. В) Човешки съдове, които се противят на силата и властта на Христос и Неговата църква на земята, използвайки тъмни и жестоки похвати на воюване срещу тях и срещу Божията истина. Виж Изход 22:18 и Второзаконие 18:10.

199.Вечен - А) Сферата и областите на творението, които се намират извън видимия свят и са неограничени от параметрите време и пространство. Б) Вечността е мястото, където Създателя Бог обитава и откъдето Той извършва волята Си. Това още е сферата и територията на духовното творение. Виж Второзаконие 33:27; Йоан 5:39; Римляни 6:23.

200.Видение - Виждането на събития или проявления на свръхестествения свят в будно състояние, с духовно активирана и повишена сетивност. Виж Битие 15:1; Исая 1:1; Даниил 9:23.

201.Видения и сънища - обичайният начин, по който Господ събужда духовете на пророците, за да им покаже, че те са призвани за този кабинет. Според Числа 12:6, това са основни пророчески възприятия и сетивности, без които един пророк не може да бъде пълноценен. Следователно липсата на такива при установен пророк, е показател за Божието наказание за непокорство, бунт или злоупотреба с дарбите. Виж Даниил 1:17.

202.Виждащ пророк - А) Надзиращ пророк, който получава информация от Бог предимно чрез видения. Мантията на виждащия пророк съдържа в себе си силен пасторален елемент. Б) Такива пророци спадат към категорията Рое Пророк. Това название има за цел да покаже надзорническите атрибути на мантията, които я разграничават от Шозех.

203.Вино - Алкохолна напитка,за която се вярва, че притежава животворна сила и способност да пренася духовни благословения. Преди Новия завет на Исус Христос, виното е било символ на спасение, веселие, истина, духовно

просветление и изцерение. За да активира или придаде тези резултати, виното се обединява с водата. То е било ценено още и поради това, че хората са смятали, че то има трансформиращи свойства. Презумпцията за тях е произлизала от промяната на гроздето в напитка. Тези са някои от причините, правещи виното символ на божествено благословение. Виното е било предпочитано питие от духовно ориентирани или пророчески хора, които са го използвали като своеобразен катализатор за видения и пророчества. Тази група от хора са вярвали, че напитката е изявител на истината и води към духовно просветление и разбиране. Виното е било използвано и за ритуални възлияния, където поклонниците са го поглъщали, за да влязат в общение с духовете, обект на тяхното поклонение и търсене. В Новия завет виното е преобраз на Святия Дух, заедно с водата, която го допълва. Поради това Духа на Истината символично е сравнен с вино. Аналогията произлиза от добре известните ефекти на виното, което отваря сърцето и отпуска хората, като променя тяхното нормално поведение. В миналото тези свойства на виното са били смятани за продукт на възвишения съюз на пияния с неговия или нейния бог. Приликата по цвят на виното с кръвта, която е смятана от древността за източник на живота и деликатес за божествата, допълнително е придавала духовна значимост на питието. Виж Левит 23:13; Ефесяни 5:18. В Библията виното като продукт на лозата, е също и преобраз на Божия гняв. Както споменахме по-горе, виното е преобраз на истината, поради ефекта, който оказва върху сърцето и волята на пиещия. Древните хора са отчитали факта, че виното прави човека по възприемчив към духа и по-податлив на невидимо влияние или нахлуване в тялото му. От тези архаични вярвания от Близкия изток е извлечено сравнението с влиянието на Святия Дух в живота на новородения християнин. Павел увещава Новозаветната Църква в посланията си вместо с естественото вино да се изпълва с Духа на Бог, Който е Истинският Дух на промяна. Като символичен ритуал, изливането на вино на земята е имало за цел да й придаде живот, който да гарантира плодовете и по време на жътва. Мотивът, стоящ зад изливането на кръв върху земята по време на жертвоприношения, е бил същия както при виното. В древен Израел, изливането на вино по земята е действало и като вид спирачка за изпиването му, както е било обичая при поклонение към Египетските богове. Господ заповяда да не се извършват такива неща с цел да бъде чут гласа Му, въпреки че виното беше част от техните обичайни ритуали като напитка на общение. Виж Матей 9:17; Ефесяни 5:18.

204.Винопийство - Опиянение с цел плодородие и придобиване на свръхестествена мъдрост. Пример за този ритуал може да бъде намерен в Числа 28:7. На много места словото съветва против опиването с вино. Виж Притчи 31:4 и Езекиил 44:21.

205.Виолетово - Цветът на аметиста. Цветът символизира скромност, сдържаност и трезвеност. Също така той е показател за промяна от рязкото, грубото и бруталното към спокойното и ясното. В науката за скъпоценните камъни, аметистът е камъкът на трезвеността, който е вдъхновение за пророчески сънища. В книгата Откровение, аметистът е дванадесетия основен камък в Новия град на Бог. Това също е цвета и камъка на епископа (апостола). Виж Откровение 21:20.

206.Високи места - Върхове на хълмове, където е било извършвано поклонението към езически божества. Самуил отведе Саул до своето високо пророческо място, за да му говори за призива му да бъде първия цар на Израел. Също така в Авакум 3, терминът е използван отново като определящ сферата на власт, сила и служение, над които е поставен да отговаря служител на Бог. Виж 1 Царе 9:13; Псалм 18:33; 2 Царе 22:34; Авакум 3:19.

207.Вихрушка (Вихър) - А) Божествена сила и инициатива в действие. Демонстрация на Божията намеса в дадена ситуация. Може също да бъде инструмент на божествен съд, особено такъв, който води до очистване. Б) Бог я използва като средство за разпръскване или очистване на нещо, обикновено нация или народ, които са осъдени от Него като неверни. В) Може да бъде разглеждано като символично на колело. Виж Захария 7:14; 4 Царе 2:11.

208.Власт - законно право и сила да наложиш покорство на човек или група от хора, за да контролираш или промениш поведението му/им. Б) Правото да наложиш специален ред на поведение, корекция, глоби или да накажеш неправилно поведение. Притчи 29:2; Матей 20:25; Лука 4:36; 1 Коринтяни 15:24; 2 Коринтяни 10:8.

209.Вода - Думата се среща в Библията почти хиляда пъти. Човек не може дълго да издържи без вода, която е древен символ на освежаване, напояване и растеж. В Библейски времена, водата често е била оскъдна и поради това в словото много пъти е използвана такава символика. В Библията пише, че човек може да живее и чрез словото на Бог, чийто преобраз е водата. Без съмнение тя е преобраз на живота, тъй като е от съществено значение за пиене, готвене и чистене. Виж Йоан 3:5 и Ефесяни 5:26. Най-важният символ, който представлява водата, е Божието слово. То е духовен поток, знание, учение, духовна или религиозна доктрина. Пример за последните две е Откровение 12:15, когато змея изпусна от устата си вода като река, за да завлече жената със своята нечистота. В случая става въпрос за еретична доктрина, която е различна от тази на жената, която е преобраз на Църквата на Новото Творение, проповядващо Божието слово. Фалшивата доктрина може да бъде разпозната по това, че е строго интелектуална или мистична по характер. Водата е сравнена с животоспасяващата сила на изкуплението и човешките духове, които тя отвежда при Христос, за да се превърнат в Негови кладенци на спасение. Виж Исая 12:3.

210.Водач (Съветник) - Популярно в Ню Ейдж и други окултни жанрове, водач е названието на духовете-измамници, които се явяват на хора, (особено скърбящите, наранените и обърканите) като помощник, който да ги подкрепи и да им даде сила да преминат през делата на този живот и да ги позиционира правилно за следващия. Тези демонични духове се представят като любезни помощници от духовния свят, които поради причина на престорена щедрост, са назначени към техните повереници, за да им осигуряват достъп до духовния свят и неговите ресурси. Тези духове дават способност на хората чрез духовните сили и мъдрост на творението да оказват влияние върху делата на този свят. Обикновено наричаните духове-водачи, а всъщност нечистите духове, описани ясно в Библията, се появяват в живота на хората в много уязвим момент. Тогава предлагат услугите си като облекчение и подкрепа в кризисния момент, под

претекст божествена намеса. При по-младите хора и децата, те могат да се появят под форма на въображаеми приятели, които бързо се възприемат от детето като отговор за самотата, отхвърлянето, малтретирането или несигурността. Тези паднали ангели, които минават под знаменателя на духовни водачи, използват своите духовни сили чрез хората, с които са свързани, на базата на нещо като извратен завет. В последствие те толкова дълбоко се установяват в човешката личност, че след няколко години е трудно да се разбере кой, кой е. Практикуващите некромансия, шаманизъм, астрално проектиране и извън телесни преживявания са свързани и действат с помощта на някакъв водач. Магьосници и вещери оперират по същия начин и черпят от същите източници на сила. Важно е да се отбележи разбира се, че най-често водачите получават достъп в живота на хората, които са призвани да оперират с тъмните сили на творението, чрез някаква форма на наследственост от предците им или фамилиарен дух, като по-често е втория случай. Това означава, че фамилна фигура с позиция на авторитет или е обещала тези качества за поколението си или конкретно семе от потомците си, или просто човекът несъзнателно е послужил като проводник за преминаването и предаването на духа надолу по родословното дърво на фамилията. Виж Йоан 8:44; Захария 13:2; Лука 11:24; Откровение 18:2. Също така виж 1 Царе 16:12-16, 18:10 и 19:9; Деяния 19:15-16.

211.Воду - Наименованието на вуду пантеона от духове на предците, които са издигнати до вуду статут. Базира се на вярването, че починалите от даден род хора преминават в ранг на божество след смъртта си. За тях се е смятало, че продължават да наблюдават, управляват и напътстват семейния род от своята възвишена духовна позиция за вечността. Виж Вуду и Духове на предците.

212.Военен данък - Дял от завладяното по време на война, който отивал за свещениците и Левитите, които са отговаряли за храма, светилището и Божиите предмети, докато армията е била на бой в името на Господ и е спечелила войната. Военният данък е подобен на десятъка в това, че се изважда от цялото и се дава на Божиите представители и техните служители, вместо на Бог. Това е знак на признателност и почит към Бог, за това, че е помогнал да бъде спечелена битката. Данъкът е бил взиман от войниците и победителите, които са спечелили богатство от техните победи за общото благо на народа, към който принадлежат. Този вид данък е бил разделян по следния начин: след като двете групи са получавали дяловете си от триумфалното завръщане, останалото от плячката е било разделяно още веднъж. Една петстотна е отивала към свещениците като възвишаем принос за Господ и една петдесета към Левитите за тяхното служение. Духовният смисъл и презумпция за това се базират на разбирането, че делото на свещениците, техните жертви, служение, възлияния, молитви и ходатайство са свръхестествена подкрепа и причината за спечелването на победата. Тогавашните хора са вярвали, че духовната работа, извършвана от Божиите служители е елиминирала духовните им врагове, стоящи зад вражеските армии в естественото. Веднъж след като духовния враг(демоничните сили) е бил отстранен, видимата победа във физическия свят е била само въпрос на време. По същия начин Левитите, които са служили на свещениците, бъдейки пазители и уредници в храма, са им давали възможност

да посветят времето и вниманието си на по-висши и сложни духовни задачи. Така свещениците са можели да се фокусират върху подпомагането на победата срещу вражеската армия и съответните последствия на просперитет за страната. В днешно време еквивалент на това е петкратния кабинет, който служи на Христовото тяло, от името на Новозаветната еклесия в неспиращата битка срещу армията на Сатана. На мястото на Левитите стоят презвитерите и старейте, които са служители на Божиите апостоли, пророци, евангелизатори, пастори и учители, помагащи в изпълнението на техните поръчения. Съвременната църква ги възприема като виночерпци, помощници, оръженосци, ходатаи и молитвени войни. Това са хората, които в миналото са получавали една петдесета от всяко нещо, спечелено от армията в битка. Свещениците са получавали една петстотна от всичко. В днешно време това може да се прехвърли като една петдесета от всеки долар(лев) или негова равностойност на спечелено нещо от естествените войни на Божията църква. Това са бизнес хората, адвокатите, докторите и другите пазители, които служат на Господ Исус Христос. Съответно делът на свещениците е една петстотна от всичко. Военният данък е бил даван отделно от десятъка, който при всяко положение е на Господ и поради това, даващият го не е имал право върху него. Отговорностите на войниците са се състояли в това, да върнат богатството и ценностите, които врагът е откраднал от техния заветен Бог, всеки път, когато Той ги използва за тази цел в битка (духовен конфликт). Нещо повече, главните служители спечелили битката, които са генерали, капитани, командири и т.н. са принасяли допълнителни дарове на Бог, поради това, че са спечелили без да изгубят живота или крайниците си. Въпреки, че са имали право да вземат от плячката всичко, което си пожелаят, като първите плодове на победителите, те все пак са били достатъчно благоразумни, за да дават първото и най-доброто на Бог, за да си подсигурят Неговото благоволение в следващите битки. Виж Числа 31:28-31.

213.Военна хитрост - А) Специфична военна маневра, която представлява умел ход или действие. Б) Думата стратагем, която е синоним на военната хитрост, означава още и генерал или един, който е начело на армия. В) Има общо с апостолското дело.

214.Вотан - Древният германски бог, за който се смята, че е баща и покровител на Германските племена. Известен е с неговия афинитет към опиянението. Типични напитки, участващи в неговите празници и поклонение са бирата, сома и медовината. Специални сортове от гъби, които причиняват халюцинации, също са били употребявани от неговите поклонници. Това божество напълно е обладавало своите хора, като ги е обсебвало с мисълта и желанието за война и жестокост спрямо враговете им. Символи на Вотан са роговете за пиене и пиянството, които са предшествали служението на поклонение към него. Бойците от племената на Германите са се опивали преди битка, с цел да подтиснат или напълно да се освободят от всякакъв разум. По този начин те са ставали напълно подвластни на неговия дух, който са вярвали, че се вселява в тях и ги води в жестоки битки срещу враговете им, за които те вярват че са и негови врагове. Това променящо се божество, сменя своите форми с цел да се адаптира и подпомогне своите завоевания. Змията, драконът, змеят и върколакът са неговите предпочитани физически форми. Състоянието, което

най-точно характеризира присъствието на Вотан, е безумна лудост, изразена чрез жажда за кръв. Поклонниците на божеството се предавали тотално на неговото влияние, за да могат да извършат зверски жестокости спрямо себеподобните си. Смята се, че Адолф Хитлер и Нацисткото движение са получили вдъхновението си от Вотан. Виж Върколак и Свастика. Съвременният пророк трябва да има разбиране за влиянието на този дух, за да може адекватно да идентифицира демоничните сили и да освободи вързаните или съблазнените от тях.

215.Воюване - Враждебни или съпернически битки между врагове или конкуренти, където нещо ценно е заложено или може да бъде изгубено. Гръцката дума е стратея, която освен значението и на воюване, има значение на военно служение и апостолска кариера. В значението на думата се включват и подразбират походи и експедиции. Библейското значение добавя към казаното дотук, изпълняването на апостолските задължения от този, на който са поверени. Виж 1 Царе 28:1; Исая 40:2; 1 Коринтяни 9:7; 2 Коринтяни 10:4; 1 Тимотей 1:18.

216.Воюване с пророчество - Фраза, която е взета от посланието на Павел към Тимотей. Отнася се до правилния отговор и реакция при получаване и приемане на пророчество, в случаите, когато то не е пренебрегнато, небрежно оставено настрана или избегнато поради страх. Единственият случай, когато е допустимо пасивно възприемане на пророчеството, е тогава, когато е очевидно, че обещаното ще отнеме време, преди да се изпълни. В останалите случаи е необходимо да се предприемат динамични духовни и практични стъпки, които да активират силите, отговорни за изпълнението на словото. Това са действията, за които става въпрос, когато се говори за воюване с пророчество. Някои от най-важните такива са незабавна молитва, редовно оценяване и претегляне на ситуации и обстоятелства в светлината на словото, промяна на начина на живот, поведение и отношение в съответствие с пророчеството. Съвкупността от всички тези неща ни дават предпоставките за изпълнението на словото. В случаи, когато словото е записано на електронен носител, важно е да бъде редовно прослушвано, така че обещанията, значението и условията към него да бъдат винаги свежи в ума и сърцето на човека. Ако е написано на хартия, то трябва да бъде редовно четено и препрочитано поради същите причини. Друго важно нещо е завета и взаимодействието с доверен духовен приятел и молитвен партньор, който влиза в съгласие с пророческото слово на Бог и се бори и очаква неговото изпълнение. Добре е да има насрочено време за обща молитва и дискусии по отношение на пророчествата на партньорите, така че да бъдат фокусирани само върху позитивните дейности, които касаят изпълнението на словото. В случаите, когато времето е от съществено значение, а нуждата от изпълнението на пророчеството е спешна, особено важно е ежедневното стоене и ходатайство пред Господ, базирано на полученото слово. Виж Пророчески проект. Когато пророкът е посочил, че словото се отнася за по-далечно бъдеще, тогава е възможно то да се разглежда по-рядко, докато не се открие в молитва, че времето на изпълнение е наближило. Две от най-разрушителните реакции спрямо пророчеството са нарочното безразличие и/или съзнателното отхвърляне на посланието или пратеника. Това са начини, които гарантират аборта или стагнацията на пророчествата, докато са още във форма на зародиш.

Това е така, защото адекватната реакция при получаването на пророчество е от съществено значение за неговото изпълнение. Когато изпълнението на дадено пророчество е наближило, Бог изпраща други пророци, които да затвърдят първото слово и да отключат и задвижат силите, отговарящи за неговото изпълнение. Човек обаче трябва да е нащрек, с цел да направи необходимите вътрешни и външни промени за успешното и навременно изпълнение на пророчеството. Това може да са ново поведение, цели и желания, които да доведат начина на живот и вяра в съгласие с пророческите изисквания на Божието слово, за да може то да се изпълни. Молитва, общение и стоене пред Бог са инструменти за получаване на информация и подробности по въпроса. Когато молитвата по отношение на времето и условията е силна и настоятелна, Господ изпраща друг пророк с Неговия отговор за възможни причини или предпоставки за забавяне на обещаното от Него. Воюването с пророчество не означава борба с Господ, което да насили изпълнението на словото Му. Трябва да разбираме, че ние вече имаме Неговото съгласие и одобрение, тъй като Той е бил Инициатора още на първото пророчество. Воюването също не е и прилагане на човешки усилия и мотивация, чрез които да бъде извършено Божието слово, но според човешката воля. И двете изброени неща водят до объркване и негодувание, когато Бог откаже или обърка подобни човешки вмешателства в определения от Него календар. Това, което Павел искаше да предаде на Тимотей, когато му даде съвета за воюване, бе истината по отношение на нещата, които се случват, когато словото на Господ дойде към хората Му. Очевидното от този пасаж е, че обясняването на воюването и всичко свързано него, не са били необходими. Привидно безгрижния начин на използване на тази фраза от Павел е показател, че обучението във воюване е било важна част от развитието на младия апостол. Павел просто искаше да окуражи, смелото прилагане на наученото в действие от страна на Тимотей. Апостолът му каза да воюва с пророчествата, които се отнасят за него, защото Тимотей вече е публично свидетелство за човек, обучен от Павел. "Тази заръка предавам на теб, сине Тимотей, според по-ранните пророчества за теб, за да воюваш съобразно с тях като добър войн" 1 Тимотей 1:18. В случая Тимотей не просто трябваше да воюва с получените в миналото пророчества за неговия живот и служение, но същите тези думи трябваше да станат част от неговия настоящ и бъдещ апостолски арсенал и въоръжение. Виж Пророчество, Пророческо воюване и Проявление на пророчество.

217.Врана - Знак за предстояща война или смърт, символично за отчуждение и усамотение. Враните винаги са били предвестник на беди и нещастия. Пророчески, тези птици са лошо знамение. В миналото се е смятало, че те са духовни водачи с качество да предсказват. На тях е гледано като проводници за гласа на Аполон и неговото потомство, божества от подобен характер. Враната е показател за свръхестествен посланик, изпратен от мрака, чиято главна цел е да донесе унижение и обезсърчение. Виж Гарван.

218.Врат - Тази част от тялото, която се намира между главата и раменете. Вратът, често е използван като преобраз и изражение на волята. За врата се вярва, че е доказателство за сила, особено за силата на волята.

219.Врата - Символ за хоризонтално преминаване и транзиция. Вход, достъп или възможност, която се отваря.

220.Време - А) В пророчески аспект, думата има две значения: 1) Периодът, в който пророческо откровение е дадено и поставено. 2) Брой години, през които личност, място или нещо е живяло или съществувало. Б) Степента на съзряване, която е била необходима, за да може личност или събитие да порасне, да се развие или изпълни. Когато времето е обект на сънища или пророчески видения, детайлите на съня или видението трябва да бъдат внимателно разгледани и изследвани, за да се определи века, епохата или десетилетието, в което се случват събитията. Томове информация могат да бъдат получени за значението на посланието, като внимателно се изследват и разглеждат тези детайли. Най-видимият и бърз резултат на този подход е разбиране за времето, към което посланието от съня или видението е насочено. Когато разбираме правилното време, можем да оценим много по акуратно целта съдържанието на пророческото послание. Когато например разглеждаме и си спомняме сън, които подчертава време като фактори център на посланието, трябва да обърнем внимание на спецификите на обстановката и фона на посланието. Стилът и ерата на облеклото, мебелировката, музиката или пейзажа, които са предадени в съня, посочват тенденцията и модата, преобладаващи във времето на съня. Тези подробности могат да кажат много по отношение на това, което на пръв поглед липсва в съня и въпреки всичко се предава от него. Когато разпознаем и сложим времеви аспект на съня, можем да разберем много по отношение на политическия, социалния, религиозен или духовен климат на поколението, за което се отнася сънят или видението. Такива фактически индикатори, които ни откриват времето, когато събитията от съня се случват или кога е вероятно те да са се случили вече в исторически аспект, са много ценни при тълкуването. Смисълът на сънят или видението, предаван чрез образи и картини, които ние виждаме, става много по-ясен с помощта на тези детайли От съществено значение за правилното разбиране на смисъла и целта на посланието от страна на сънуващия, е това дали фонът на съня е съвременен, стар, древен или фиксиран някъде в ранните години на цивилизацията. Свръхестествените сили, които са действали задкулисно за конкретното време, могат да изпъкнат при едно старателно разглеждане на детайлите. Посредством този метод може да се разкрие паралел между действието им в настоящето и периода, включен в съня. Това разкрива смисъла на времето за сънуващия, като исторически, хронологичен или периодичен. За повече подробности виж Сънища и видения, както и Ера.

221.Всекидневна - Говори за общение, почивка и удобство. Тя е преобраз на познатото и уютното място, където няма стрес. Всяко нещо в пророчески контекст, което се случва във всекидневната и е необичайно за нейното предназначение, е сигнал, който е индикация за целта и значението на посланието. Например миенето на чинии е нещо нехарактерно за тази стая. Следователно сънуващият трябва да определи връзката, която произхожда от работата в кухнята и защо тя се извършва във всекидневната. Защо такова нещо трябва да се прави там? Какво би накарало Господ да сметне за уместно дадено нещо да се извърши на неподходящо на пръв поглед за него място? Това са

някои от основните въпроси, които човек трябва да си зададе, когато има подобен сън или видение.

222.Всемогъщият - А) Името за Създателя Бог, като титла и обръщение към Него, в контраст с всички други богове, почитани от хората, които са без завет с Него. Б) Терминът е необходим за тези, които не познават Създателя като Бог на боговете и им предстои да разберат, че Единственият Бог е по-горен от всички други. Виж Битие 17:1; Изход 6:3 и 34:14; Исая 43:10; Псалм 82:1 и 86:8.

223.Встъпване в длъжност - Да призова и ръкоположа в длъжност, организация или в група, с цел работа, дълг или като официално задължение.

224.Вуду - Синкретична религия, обединяваща много мистични елементи от популярни вярвания, оцелели през вековете. Развита е от африканските роби като форма на поклонение към починалите им роднини, превърнали се впоследствие в техни идоли. Виж Духове на предците и Поклонение към предците. На починалите са били оказвани специални почести и поклонение, в замяна на тяхното благоволение, защита и напътствие. Във вуду, божествата (наричани лоа), представляват духовете на предците. Пълният спектър от божествени създания, наричан воду е духовна група, която е един вид посредник между хората и техния създател, наричан Гран Мет. Главния лоа е Данбала-Ведо, чието име означава Великата Змия. Той е изобразяван като питон или боа-удушвач. Питоните винаги са свързани с фамилиарни духове, което е същото като духовете на предците. В съответствие с подобните му древно-езически религии, главното божество на вуду също има своя спътница, която е била изобразявана като малка змия. Преобладаващо змийската символика във вуду е подобна на много от древните племенни обичаи за плодородие. Вуду използва музика, бърз ритъм и мистични напеви, които имат за цел да доведат поклонниците до състояние на екстаз и забрава. Това е първата крачка към подготвянето им за обладаване от фамилиарни духове, които използват телата на хората за свои проявления и нечестиви действия. Подобно на много други религии, вуду жреците и жриците са представлявали тълкувателите и устата за думите и волята на лоа-божествата. Магьосничество, чародейство и фармакея еликсири и отвари, преобладават в ритуалите на поклонение в тази окултна и демонична религия. Поглъщането на интоксиканти е водило хората до състояние на пълно безразличие и липса на собствена воля, когато влезлите в този транс са принудени да вършат безпрекословно всичко, което лоа им заповядат. Това състояние е предизвикано от комбинация на халюциногени и хипнотизиращи билки и отвари.

225.Вулкан - Емблематично за бог Хефест, известен като създател и покровител на огъня в древен Египет.

226.Вход - А) Вратата или портала, който дава достъп към град, палат, царство или конкретно обособено място или област. Б) Отварянето на портал между Божиите видими и невидими светове. Стълбата на Яков е такъв портал, където нововъведения патриарх на Божието Царство бе представен на силите и ресурсите, които бяха на негово разположение в качеството му на човек в завет с Бог. Исус каза, че има подобно снабдяване от Божествен портал, откъдето

идваха още по-превъзходни ресурси за Неговото служение. В Езекиил 44:6, пророкът казва, че Ерусалим е мястото, където е престола на Бог и Неговия храм, който се намира там, духовно и сферично. Това го прави да бъде вход на вечността, през който благословенията и снабдяването на Бог се изливат на земята, откъдето и разбираме защо Той даде земята на Неговия заветен народ. И докато тази истина може да няма голямо въздействие върху модерната Новозаветна Църква, то древният свят е знаел как е придобил земите си и това, че отнемането им от тях е всъщност едно от най-тежките проклятия. Това е било равнозначно на живот под непрестанно проклятие от техния бог и разделянето на народа му с благословенията и богатствата на съответния бог или богиня. За нашите предшественици не е било малко нещо боговете им да ги изоставят или да ги предпазват в земята им. За едно божество да депортира своя народ, нация или избрано потомство от тяхната земя, е било най-строгото наказание, което един гневен теократ може да отсъди. Това прекъсва връзката между божеството и хората му и затваря входа, през който благословенията стигат до земята. Виж Битие 28:17, където Яков "случайно" попадна на вратата на Бог, за която разбра че е вход към Божия дом. Днес входа към съкровищницата на Господ и Неговото снабдяване са на разположение за всички новородени от Неговия Дух. Божието бащинско взаимоотношение с децата Му им дава право и свободен достъп до Неговото царство и богатство. По-подробно това е описано в посланието към Ефесяните. Виж Портал.

227.Въздух - А) Елемент, който символизира превъзходството на духовната над естествената материя. Б) Въздушните сънища и видения се отнасят до небесното като противоположност на земните субекти и обекти на Бог, включително божества. Виж Ефесяни 2:2; 1 Солунци 4:17;Откровение 9:2 и 16:17.

228.Възлияние - А) Ритуален термин за пиенето като форма на поклонение. Б) Питие, споделяно от поклонника и неговия бог.

229.Възнаграждение- Заплата, надница, отплата.

230.Вълк - А) Символ на свирепа и коварна духовна жестокост и животинско прокрадване и промъкване. Б) В пророчески контекст това е знак за хищник, който е животински инстинкти. Вълците са символ на наглост, безочливост и зло. Изявен сексуален мъчител и използвач, алчен и ненаситен развратник и поглъщател. тласкан от безмилостна алчност и Вълците са духовен преобраз на силите на злоупотребата, хаоса, насилието и бедствието. Те изпълняват своите планове и цели чрез дяволска хитрост, участвайки като свръхестествени бойци в духовни битки. Още от древността това животно е емблематично за вещиците, от което и произлиза мита за върколака. Според някои вярвания, човек се е превръщал във вълк с помощта на заклинател или вещица. Присъствието на това животно в сън или видение, символизира дявола и е знак за ерес в религиозен, духовен или доктринален аспект. Вълкът отразява още и присъствието или нахлуването на духове на съблазън. Виж Битие 49:27; Езекиил 22:27; Матей 7:15 и 10:16; Йоан 10:12; Деяния 20:29. Виж Върколак.

231.Върколак - Измислица на развлекателната индустрия, която изобразява хора, които при пълнолуние се превръщат във вълци. Виж Вотан и Свастика.

Съвременната представа за върколака произлиза от древното поклонение към бога на войната Вотан. Дрехите от вълча кожа, които са използвали племенните войни, покланящи се на това божество, са били основна част от подготовката им за битка. Друг важен елемент преди бой е бил церемониалното опиняване. Облечен във вълчи кожи и погълнал порядъчно количество опиати, боецът е влизал в битка, напълно лишен от разум, чувство и състрадание. Жаждата за кръв и жестокостта на бог Вотан е обладавала напълно съзнанието на поклонниците му. Единственият начин да бъдат задоволени тези страсти, е бил в кръвопролитна битка. Предполагаемата трансформация на човека във вълк е била нужна, за да може изпадналия в транс войник да изгуби всякакво човешко възприятие и да се предаде напълно на вълчата природа. По този начин се е вярвало, че той става почти неуязвим и способен да стигне до пълно себеотрицание, влизайки в битка на живот и смърт. Това състояние на ума е една от основните предпоставки за създаването на мита за върколака. Множество лунни богини на войната са участвали съвместно с патриархалното присъствие на Вотан при вливането на сила, гняв и жестокост за война на своите поклонници. Този дух е бил призоваван чрез определени древни ритуали, за да се всели в търсещия и да му помогне да изпълни своите планове за унищожение на човешки същества.

232.Вълшебник - А) Буквално думата означава "знаещ, познаващ, изкусен в занаята, изкуството или уменията си". Отнася се за магьосници, фокусници, вещици, екстрасенси, спиритисти, врачове и чародей. Б) Такъв, който притежава и разбира принципите, чрез които да впрегне и използва свръхестествените сили на творението в областта на черното изкуство. Виж Левит 19:31; 1 Царе 28:3; Исая 8:19 и 19:3. В) Един, който призовава духовете на миналото. Г) Заклинател на фамилиарни духове. Д) Гадател, ясновидец, некромансер. Човек, способен в тези сфери. Симон магьосникът е пример за такава личност. Виж Деяния 13:6, 8; Левит 20:27; Второзаконие 18:11.

233.Вършител на чудеса - Такъв, който по рождение притежава капацитета и дунамис качествата и силата, необходими да действа и функционира в сферата на чудесата за своя Бог. Виж Дунамайт. Виж 1 Коринтяни 12:28 29.

234.Вътрешна екипировка - Вътрешните духовни запаси на човек, дадени му от Бог като свръхестествена екипировка, която подготвя служителя за призванието му и му дава сила за него.

235.Вътрешности - Символ на емоционалния център на човека. Мястото, където е седалището на страха, смелостта и ужаса. Това е още и източника, откъдето се задвижва състраданието, милостта и пророческото зачеване и развитие. Виж Езекиил 3:3; Авакум 3:16; Откровение 10:9-10.

236.Вътрешности - Черва. Телесни органи, за които се е смятало, че отговарят за интуицията и действието на човешките инстинкти. В древността хората са ги изследвали според този магически смисъл с цел добиване на мистично, свръхестествено знание и разбиране, чрез което да предскажат бъдещето. Поради тази причина Бог заповяда на хората Си да изгарят вътрешностите на животните, които те ползваха като жертва или за храна. Виж Изход 29:17-25.

237.Въшки - Разрушители.

238.Вяра - Нематериалният механизъм, който дава субстанция на материалните благословения и снабдяване, произхождащи от Създателя Бог. Виж Евреи 11:1.

239.Вятър - А) Присъствието или идването на духовно създание. Б) Често използван преобраз за Святия Дух. Виж Йоан 3:8.

Г - Гавриил до Гърди

240.Гавриил - Един от ангелите, споменат в Библията. Другият споменат е Михаил. Гавриил е смятан за ангел - предвестник или посланик. Името му датира още от времето на шумерите, където не са били използвани гласни. ГВР е корена на името му, което означава "управник". Според това, той е смятан за управника или началника на всички Божествени пратеници и тяхната институция. Тази титла е равнозначна с еврейската дума малак - виж дефиницията й в речника.

241.Гад - А) Името на пророка, който е служил на цар Давид. Той е бил пророк книжник, който е служил на царя с мъдрост и съветване особено когато Давид се отклоняваше от пътищата на Йехова. Неговите таланти на историк и книжник са спомогнали в службата към царя, тъй като той е един от тримата, заедно с Натан и Самуил, които записваха делата на Давид. Виж 1 Летописи 29:29. Името Гад още означава "добра съдба". Б) Името на Бога на късмета. Винаги е свързано с Мени. Виж Исая 65:11.

242.Гарван - Птица мършояд, която има общи черти с враната. Гарваните са знак за смърт, загуба и война. Птицата е свързана с предсказването, като често е символ на този вид чародейство. От древността се смята, че гарваните са хищнически амулети на боговете на войната. Символът на Один е бил гарван. Гарваните са показателни за силите на ума, особено паметта, тъй като за тях се смята, че са надарени с изключителен инстинкти проницателност. Знанието за гарвана сочи гарвана и неговата роднина враната като преобрази на дивите и сурови създания, които се покоряват или биват подчинени от пророците. Оттук следва употребата на птицата като соларен символ (поради предполагаемото просветление, което носи) в областта на оракулите и гледачите. Също така в миналото гарванът е свързван с птиците вестоносци. Той е предпочитана птица и спътник на вещиците. Тук птицата е в ролята си на приемник за предсказателни демони, чрез които господаря на птицата да пророкува. Господ се пошегува, като даде храна на Своя пророк чрез гарвани, когато Илия бягаше от Езавел. Иронията в случая е, че гарванът представляваше пророческия символ на много лъжепророци по онова време. В случая техния символ служеше на пророка на Всемогъщия Бог, което е ясен и отчетлив сигнал, отправен към силите на мрака, изпратени срещу живота на Илия. Виж Врана.

243.Гая - Името на Земята като майката богиня. Пазител на Делфийския оракул (в смисъл на всички тамошни гадатели). Главният обект на поклонение във всички религии и култове, центрирани в почитане на женски божества.

244.Геа - Родена от хаоса, жена на Уран - богът на небето и майка на всички първични богини-майки. Виж Богини-майки и Небесна царица.

245.Героизъм- Модернизирана форма на поклонение към предците.

246.Гигант - Драконовски символ. Знак за животинското, тромавото, тежкото и якото. Виж 2 Царе 21:16 и Йов 16:14.

247.Глава - Символизмът на главата в Библията и в древността е бил от съществено значение. Напълно нормално е било да се свърже с главата, всяко нещо, което получава силата си или се отнася до мъдрост, контрол и власт. Конкордансът на Стронг дефинира главата като символично за: "първо, главно, принципно, най-висше и властимащо". Като център на въображението и мислите, главата е била и все още се смята за командния център, който разпределя решения и задачи, които тялото да изпълнява. От гледна точка на живота, главата е мястото, в което се намира мозъка, който служи като процесор на интелекта за човешкото същество. В преносен смисъл, главата е управника на всяко едно нещо; на физическо тяло, организация или операция. Алегорично, покритата глава означава закрила или анонимност, когато е открита, означава разкриване или разобличаване. Сресаната и здрава глава означава, че субекта или обекта, за който става въпрос е в контрол. Когато главата е рошава и/или наранена, това означава безредие или липса на контрол и власт. Плешивата глава според Библейския символизъм показва, че обекта или субекта, за когото се касае съня или видението е засрамен или опозорен. Когато в словото се споменава гола глава или плешивост, обикновено става въпрос за нарочно избръсване на главата поради духовни, практични или ритуални причини. Често жреците на езически божества са изисквали техните служители да бъдат плешиви за да им служат, така че тяхната лъснала кожа на главата да може да отразява образите, които божеството предполагаемо изпраща. Без значение от причината, дали тя е естествена или нарочна - плешивостта от перспективата на Всемогъщия не е Негов идеал или желание. Ето защо, Той е изисквал от Своите свещеници да носят шапки, така че тяхното естествено оплешивяване, което се получава с остаряването, да не бъде пречка за служението им към Него.

248.Главен маг (Везир) - Този, който представлява духовната и свръхестествената сила и мощ на една страна, палат, съд или светилище, началникът на магьосниците. Според Еремия 39:3 и 13, това е служител, който е главния, надзорника над всички магьосници, астролози, предвещатели, гадатели, чародеи и халдейци. Предполага се, че Даниил като служител в палата на Навухудоносор е заемал точно такава длъжност. Виж Даниил 5:11. В древността, раб-магът, което е било другото название за началника на магьосниците, е бил смятан за земния еквивалент на духовната власт и авторитет, стоящи зад него. Въпреки че характера на работата му е бил основно пророчески и респективно чародейски, тя е имала подчертано свещенически афинитет. Главният маг, често е бил титулуван като господар на астролозите. По какъв начин и защо Даниил дойде до място да служи на Бог от толкова висока позиция в йерархията на Вавилон, можем лесно да разберем, тъй като, дарбите му далеч надминаваха тези на неговите колеги. В древността главните магьосници-служители са били обикновено взимани на длъжност от царете или

самите те са били издигани в царска длъжност. Често управника на земята се е покорявал на тяхното настойничество и ръководство, като са ставали дори техни ученици. Всеки царски дом е имал служител на такава длъжност, който е действал като духовен разузнавач и източник на мъдрост за монарха. Такива личности са били наемани да виждат, разбират и тълкуват небесните феномени, като имат способностите да ги възприемат правилно, така че да могат да усвоят и да се възползват от силата, знанието и напътствието им. Главните магове са били изкусни и компетентни по отношение на делата в царството, историята му и позиционирането му в небесната и земната сфери. Везирът е бил специфично настроен към това, което се случва в отвъдния свят, откъдето и идва връзката с често използваните некромантични практики на този вид служители. Те редовно се срещали и разговаряли с боговете, отговарящи за съответната сфера на влияние, което може да се види от срещата на Валаам с Господния ангел, който искаше да го убие. От това, което виждаме в случая с Валаамовата мантия, пророците в миналото са функционирали и като магьосници, които сръчно са боравили с магическите сили на божествата, които са ги покровителствали. Пример за пророк, упражняващ свръхестествена власт, е Елисей, протеже на Илия, който от своя страна имаше власт да съди греха на цялата нация и дори да заповяда огън от небето. Апостолите на Христос очевидно бяха добре запознати с присъствието и легитимността на духовната сила, за което съдим от изпълнените със свръхестествени проявления случки по време на тяхното служение. Съвременните магьоснически дейности копират тези на древните религии, с помощта на същите демони, които са подкрепяли техните предшественици. В днешно време, тези духовни сили набират и вербуват служители от съответните поколения, наследници на тези от миналото.

249.Главен пророк - Старши пророк, който най-вероятно е бил отговорен за обучението и подготовката на младите пророци. Глава на група от пророци или на пророческо училище. Пророк с постоянни или нарастващи отговорности или задължения. В Библията често такъв човек е наричан "божи човек". Взаимоотношенията между Илия и Елисей, както и между Мойсей и Исус Навин са примери за пророческа приемственост. Виж 3 Царе 12:22 и 13:21; 1 Тимотей 6:11.

250.Глобус - Сфера или обл обект, който символизира световно господство или абсолютен авторитет. Това е символ на мощ, който е бил използван още в Римската империя. Глобусите още са символ на истина, богатство и слава, изобилие и справедливост. Също така глобусът символизира всеприсъствието на Бог. Често използван и като знак за ореол. Виж Левит 21:12.

251.Гнусота - А) Развратните, груби и първични проявления на сексуални извращения, популяризирането на които предвещава наближаващо зло. Б) Широкоразпространените различни форми на гнусота са предвестници на скоропостижна гибел и разрушение. Виж Езекиил 16:27 и 23:44-49. Това, което е отвратително и похотливо, предизвикващо или укрепяващо нищетата и мизерията. В) Предварително обмислена и планирана атака чрез перверзия, разврат или поквара. Г) Нарочно дело, което да оскърби чрез някаква форма на ексцесия. д) Отвратително от морална гледна точка. Е) Гнусота е това, което не трябва да се гледа, поради неговата нарочна цел да оскърби и атакува

скромността и чистия морал. То също така се стреми да разпали страстите, за да може да се стигне до пълна морална деградация.

252.Говорене на други езици - В контраст с молитвата на други езици, която се споменава само два пъти в Новия завет като форма на ходатайство, говоренето на езици набляга основно върху духовните заповеди, декрети и смъмряне. Говоренето на други езици представлява диспенсация на Новия завет. Тя екипира Църквата на Господ Исус Христос, за да може хората Му да взаимодействат с духовните сили на творението на тяхното ниво и време. В 1 Коринтяни 12:28-29 се казва, че това служение е официално назначено в Новозаветната Църква, като някои от нейните членове са ангажирани напълно в това. Подобно на тези, които вършат чудеса (Виж Дунамайт), това официално назначение се отнася до служителите на Бог, които оперират основно в сферата на свръхестественото, като главния им ресурс е говоренето на други езици. Това е начина, по който те установяват декретите на Всемогъщия Бог и изпълняват заповедите на Христос, които включват активиране и изпращане на Неговите свръхестествени пратеници. Говоренето на други езици делегира Христовите задачи към Божиите ангели, чрез духовен изговор. Апостол Павел продължава в същия ред, като обяснява, че има различни видове езици, които позволяват съответно разнообразни начини за активиране на свръхестественото в нашия физически свят. Използването на думата различни, добавя още и измерението на способност за промяна на нещата в областта на духа, което да доведе до видима промяна в човешкия свят. За Господ, тази официална функция е необходима, за да извърши Своята воля на планетата. Типичният служител за тази задача е или „нощна птица“, който е призван в служение от Господния Дух през ранните часове след полунощ или човек, който става много рано преди развиделяване. И в двата случая става въпрос за нощна работа, поради това, че тогава има най голяма концентрация на духовна активност и съответно и на демоничните действия. Силите на мрака се възползват от времето, когато жертвите им спят и са най-уязвими. По време на сън, демоните неусетно влагат волята си в сърцата и умовете на хората, защото тогава тяхната защита е най-слаба. Гръцката дума за езици, употребена в 1 Коринтяни 12:28 е глосса. Думата, употребена за разни или други е генос, която се отнася за родове и дефинира вербалното разнообразие, което Бог е дал на нации, държави, етноси и поколения. Двете думи заедно показват, че в случая става въпрос за всеки език, говорен някога на земята и духовния свят. Те представляват сумарно езиците на общуване във всичките светове на Създателя. Това означава, че призваните към този офис, се отличават по техния широк спектър от езици, когато става въпрос за говорене или молитва в духа. В допълнение към това, те обичат да се молят и когато участват в молитва, могат лесно да се издигат в областта на духа, както и да остават там по-дълго, отколкото останалите в молитвената група. В повечето случаи това са молитвените войни - ходатаи на служението или църквата, към която принадлежат. Това са тези, които притежават духовна сила, достатъчна да подкрепя хиляди чрез молитвите им. Поради това, техните езици са нещо повече от инструмент за духовен достъп. Те обединяват ресурсите на Господ и ефективно призовават на бой и задачи духовните сили на творението. От казаното дотук, можем да заключим, че говоренето на други езици надхвърля отиването в духа и молбата към Бог за

благоволение и намеса. Всъщност е общоприето, че молитвата е акт, който е насочен изключително и само към Господ. От друга страна, говоренето на езици не е ограничено само към Бог. То обхваща и администрирането на Неговите духовни дела на земята, от позицията на автентична власт над силите на мрака, която власт е заветно право на Новото Творение. Виж Молитва в Святия Дух и Молитва на други езици. Гореописаната функция надминава дори и това, което апостол Павел описа в 1 Коринтяни 14:2, като говорене на тайни на Бог чрез други езици. В 1 Коринтяни 14:4 той говори за случая, когато човека изгражда себе си чрез молитва, споменат също и от Юда. Официалната функция, която е постановено да извършват другите езици като част от екипировката на Новозаветната Църква, е посочена в 1 Коринтяни 12:28-29.

253.Годеница - А) Духовни срещи, които включват брачни партньори, са показател за заветни взаимоотношения, партньорство и съработничество. Б) Това може и да бъде израз на копнеж за компания, интимност или желание за по-добър брачен съюз. В) Терминът годеница в Библията е употребен само в Песен на песните.

254.Година - Един цикъл на соларна орбита, който е равен на триста шестдесет и пет дни или дванадесет месеца.

255.Големи пророци - Библията съдържа писанията на четири големи пророци, които са наречени така поради техните мащабни служения и големия текстов обем, който са оставили зад себе си. Четиримата големи пророци са Исая, Езекиил, Еремия и Даниил. Виж още Библейски пророци и Малки пророци.

256.Голгота - Названието на мястото, където Христос беше разпънат (Лука 23:33). Думата, използвана в този стих означава череп. Друго нейно значение е рог, което е свързано със сила, мощ, доминиране и управление. Голгота, преди и сега, се е отнасяло за военен контингент, състоящ се от триста, петстотин или хиляда мъже. Като тази военна група е смесица от конници и пешаци. Групирани по този начин, те са били стратегическа част от военните походи и операции. Аналогията с нашия Господ и Спасител, Исус Христос, ни разкрива стратегията на духовно воюване и свръхестествената военна битка, която Христос води срещу силите на мрака, за да наследи Своето вечно царство. Това е, което Той всъщност извърши в духа, като възвърна обратно царството на Отец.

257.Голота - В пророчески контекст, голотата е преобраз на уязвимост, примитивност, е преобраз на уязвимост, примитивност, бедност и срам. Да бъдеш съблечен гол, означава да бъдеш унижен, заклеймен като пленен от врага, поради това, че пленяващия в миналото е съблича пленниците и затворниците си. Голотата във видение означава наличието или приближаването на едно от гореописаните преживявания върху субекта на съня или видението. Това, от което произлизат негативните му значения, отива отвъд елементарното религиозно желание, описано в историята с Адам и Ева, да бъдат покрити. Създателят Бог, бъдейки съвсем практичен, е наложил голотата като табу, поради редица здравни и хигиенни рискове, на които необлечените култури и общества са излагали себе си и своите обкръжения. Това че Бог се противопостави на голотата, е свързано с излагането на незащитената кожа на

елементите: студено, горещи жеги, летящи обекти и замърсената атмосфера. Това са замърсяващи фактори, които имат силата да разболеят тялото и да доведат до слабост, от която за човека могат да последват робство и плен на болести и зарази. Аспектът на срама произлиза от това, че голото тяло няма какво да облече или поради бедност, или поради това, че му липсва мъдрост. Без тази мъдрост и разбиране, човекът не може да разпознае заплахата и неприятните последствия, които могат да произлязат от неговата голота и незащитеност, както за него, така и за околните.

258.Гомор - На Еврейски Амор. Корена на думата е амар, което означава търговци на стоки, търговци на роби и тиранични манипулатори.

259.Гора - Примитивно място на мистицизъм и мистерия, където хората са отивали, за да получат окултно знание и мъдрост. Начина за достигането на това познание в света на възрастните. За горите още се смята, че са обиталище на по-низшите богове и духове, особено тероризиращи духове, които се хранят от страха на хората. Виж Еремия 5:6, 10:3, 21:14 и 46:20-25.

260. Господар - Термин на почит и покорство към владетел. Думата означава управник, владетел и цар. Еврейската дума за Господар е Адонай. На гръцки е Куриос.

261.Господният ден Шабат - Денят за почивка. В Новозаветната Църква, това е неделя, първия ден от седмицата, когато християните се събират заедно, според Деяния 20:7 и Откровение 1:10. В Христос термина се отнася за този период от историята, който настъпи след Неговото възкресение и възнасяне и няма никога да свърши. Това е ерата на Църквата на Новото Творение. В пророчески или символичен контекст, терминът може да загатва духовно всяко едно от горните обяснения. Виж трета и четвърта глава на Евреи.

262. Готически - А) Отпратка, сравнение към нещо от времето, културата и цивилизацията на Германите. Б) Духовно и символично означава представител на митологията, примитивността и варварщината. Готическото в пророчески контекст съпътства и сочи към пустото, изоставеното, страховитото и насилственото като форми на проявление. Както с всяка една ера, с която се сблъскваме пророчески, имена на нации, държави и времеви периоди, трябва да бъдат разглеждани светлината на духовните сили, преобладаващи в конкретното време. В) Плод на въображението, който вдъхновява и подкрепя безвкусното и варварщината. Подчертава липсата на красота, елегантност и ЦВЯТ.

263.Граница - Когато се прилага за пророческото, думата се отнася за духовна или естествена граница, която разделя, ограничава или забранява достъпа, пътя или обсега на пророка, неговите действия или сфера на служение. Библията я нарича межда. Йов 26:10; Михей 7:11; Псалм 16:5-11; 2 Коринтяни 10:13-16.

264.Гребло - Включено е в речника, поради популярното учение, отнасящо се за този аспект от Християнското дело, който се свързва с гребеца на лодката. Гръцката дума гребло или греба е хуператес. Терминът е бил обикновено използван за официални длъжностни служители. Той означава още и гребящ или такъв, който с труда си предвижва. В древността греблото е било символ за

царска власт, за изпълнителна власт и за умение. То е било една от основните движещи сили във водата, както и начин за направление. В миналото греблата са били още и емблема на речните богове.

265.Гръб - А) Заминаване, отхвърляне или отказ. Б) Гърбът говори за отрицание или завършеност. В) В древността най-добрия начин да почетеш старей или известна личност е бил, като се оттеглиш от присъствието им с лице към тях, заднешком (да не се вижда гърба ти). Това с особена сила е важало за слугите и робите. Днес това поведение се счита за унизително и отразява презрение към човека, с който имаш среща. Понякога да покажеш гръб е знак за защита на някой или към този, който иска да остане в тайна или анонимен. Виж Битие 9:23. Гърбът е още символ на сила и стена на подкрепа.

266.Гръм - А) Символ на божествена мощ, духовно воюване или действия. Б) Гласът и делата на Бог. Виж Изход 9:23; Йов 26:14: Марк 3:17; Откровение 6:1.

267.Грях - Библейски термин, използван от Бог като събирателно за бунт, беззаконие и неправедност. Това са делата на дявола и впоследствие и на жителите на земята. Думата обобщава вяра, отношение и поведение, които са противоположни на Божия първоначален план, направа и цели за хората. Според определението на Бог, неправдата е обратното на основополагащите Му цели за цялото Негово творение. Възприемането на Неговия начин на мислене по отношение на творението е ключа за разбирането на съответните морални и смъртоносни последствия от греха. Само по себе си самото намерение на Създателя за Неговите творения, определя кои са приемливите и неприемливи стандарти за човешкия живот. Човешките идеи и размишления по тези въпроси не могат да обяснят базиса за Божия стандарт на живот. Те нямат духовно откровение, на базата на което да основат своята преценка. Единственият активен принос на хората към този стандарт е избора да го приемат или да го отхвърлят, като понесат съответните последствия за своето решение. Грехът представлява поведение и начин на живот, които са несъвместими с направата, идеите и целите на Всемогъщия. Грехът отделя хората от Създателя им, като по този начин ги прави безполезни за Него, както в този живот, така и за вечността. Грехът прави създанието да бъде несъвместимо със своя Творец и в резултат на това, то не може да влезе или да стои в присъствието на Създателя.

268.Гун - Богът на желязото и войната. Другото име на Африканското божество на метала Фон.

269.Гущер - А) Религиозен символ в древните цивилизации, който е имал качества, подобни на змията. Б) Почитан като източник на мъдрост, хитрина, чародейство, магьосничество и заклинания. Египетски символ на всичките гореизброени качества и дарби, както и всяко скрито познание, гущерите са били търсен окултен съветник, поради мистичните им сили, използвани в тайните изкуства и практики. В) Образите на гущери са били използвани като символ на чудовища-пазачи, като гаргойлите и статуите на древните герои. Те също са представлявали духовете на предците, които са почитани като пазачи на семейния род през поколенията. Г) Думата означава мускулест, як и прелъстителен.

270.Гълъб - Символ на Святия Дух. По традиция, в древността тези птици са смятани за небесните или астрални пратеници на мъдрост или благодат и благоволение, които са бележели началото на събитие или намеса от духовна страна. Виж Матей 3:16; Марк 1:10; Лука 3:22; Йоан 1:32. Като символ на кръщението, за гълъба се вярва, че придава мир (добродетел на благодатта) и хармония на поклонника, от страна на неговия бог. Крилете на гълъба са почитани като символи на любовта. В миналото, гълъбите са били символ на майчината любов и внимание, където майката, която силно обича децата си, се грижи за тях във всяко едно отношение. Тя ги отглежда добре, като ги обучава и подготвя за стабилен живот на просперитет. Святият Дух, който слезе върху Христос под формата на гълъб, беше символ на вечната любов на Отец за Неговия Син, който напълно предаде себе си за греховете на човечеството, Йоан Кръстител, който разпозна Святия Дух, във формата на гълъб, получи откровение и провъзгласи бащинския и майчински съюз на Бог, който доведе в съществуване Христос в нашия материален свят и скоро щеше да роди и Неговата Църква. Поради тази причина, Йоан призна и потвърди Исус като Агнето на Бог, което носи греха на света. Нещо повече от това, в неговото потвърждение стоеше и надеждата за целта и завършването на делото на Месията - Неговото тяло, Църквата, която щеше да се роди в света. Виж Йоан 2.

271.Гърди - Те са очевиден символ на майката, който е показателен за закрила, изхранване и отглеждане. Гърдите също са показател за материална и майчинска любов. Голите гърди са символичен преобраз на жени в плен, взети като военна плячка. Виж Езекия 23:29. Оголването на женските гърди в миналото е давало на потенциалните бъдещи съпрузи, поглед върху стоката, която са купували или завзимали. Храмовите проститутки, често са оголвали гърдите си, с цел да съблазнят потенциалните поклонници, които да похарчат парите си при тях. Богините, изобразени с голи гърди, са символ на силата на съблазънта, които също дават увереност на жителите на тяхната земя, че ще има достатъчно плодородие, което да осигури изобилие по време на жътва. Това плодородие е било резултат на сексуалните приключения на тези богини с различните божества от тогавашния пантеон. Противно на съвременните теории, оголените гърди не са били част от облеклото на жените войни. Те съвсем ясно са разбирали опасността от наличието на гола плът по време на битка. Многогърдите фигури са били друг символ на богините на плодородието. Вярвало се е, че те са свръхестествено надарени, способни да дадат кърма на цялото творение в подходящото време. Преувеличено и несъразмерно големи гърди са били образ на Майката Земя и нейните разнородни култове за плодородие.

Д - Давид до Дъщеря

272.Давид - "Възлюбен от Бог". Вторият цар на Израел, който беше също и пророк. Това не беше някакво изключение, тъй като повечето царе от древността имаха и задължения на пророци. Основните функции на царя по това време са били да бъде пастир, свещеник и пророк на земята и в допълнение на всички тези, да изпълнява и функцията си на цар на земята (под земята се има предвид царството му). По подразбиране, царят е бил и върховен главнокомандващ. Това

е било така, поради факта, че качването му на престола е било подпомогнато от военните му умения. За повече подробности виж 1 Царе и Летописи.

273.Дагон - Името му означава едновременно и зърно, и риба. Виж Зърно. Дагон е божество от Месопотамия, изобразявано с тяло на риба и човешки ръце и глава. Вярвало се е, че той е носил живот в природата чрез водата. Дагон, едно от главните Филистимски божества, е също почитан като покровител на земеделието.

274.Далай Лама - Постоянно прераждащият се водач на Тибетския Будизъм. Изискването за постоянно прераждане с цел да се прояви една по-висша и по-древна мъдрост е ключово за тази политеистична религия. Виж Хиндуизъм, Будизъм и Прераждане.

275.Дамбала - Представян като богът-змия, това е най-висшето божество в религията вуду. Смята се, че той обитава дърветата, близо до водни извори и е почитан като дух на плодородието. Той още е считан за бащата на всички лоа, които са вуду божества. В Хаити той е наричан "добрия бог". Цвета на свещеното облекло на това божество е бял. Виж Вуду, Лоа и Духове на предците.

276.Дан - Петият син на Яков от Рахил, роден чрез Вала, слугиня на Рахил. Неговото име означава "съдия". Дан получи доста неблагоприятно пророчество от баща си, което доведе неговото племе в степен на дълбоко идолопоклонство и неморалност, от които племето на Дан не успя никога да излезе. Според Битие 49:17 той щеше да се превърне в змия, въпреки че неговия призив беше да бъде съдия в Израел. Сравнението със змия в това пророчество се отнасяше за неговото увлечение към пътищата на езичниците и желанието му да ходи по тях. Пророчеството на Яков се оказа истинно, защото според Съдии 1:34 Дан не успя да влезе в своето наследство и беше победен от силните и предпазливи аморейци. Дан се предаде на тяхната съпротива и съжителстваше заедно с тях, което доведе до неговото унищожение. Според Съдии 18 племето на Дан се беше предало напълно на тяхната култура - хора, тотално повлияни и подобни на аморейците. По-късно тяхната земя стана един от двата центъра на идолопоклонство, постановено от цар Еровоам. Това стана поради печалната слава на този регион като земя на демонично поклонение. Поради това Еровоам използва покварата на Дан, за да отклони вярата на Израел от Ерусалим към своята собствена територия. В Откровение 7 е очевидно, че племето на Дан отсъства от списъка на дванадесетте племена, запечатани през време на Апокалипсиса. На тяхно място е поставено племето на Манасия. Виж 3 Царе 12:30.

277.Даниил - Един от големите пророци от Стария завет. Последният от четиримата, Даниил беше втория пророк на Яхве, назначен към езическа нация. Другият беше Йосиф, който беше призван да служи пророчески на Бог в Египет, под управлението на фараона. Тази отличителна черта е важна, тъй като показва суверенното управление на Бог над цялата земя. За да може Неговото слово да бъде освободено към нациите, Бог нагласи обстоятелствата, така че Неговите пророци да бъдат установени в дворците при царете. Божието посвещаване и въвеждане в длъжност на тези двама пророци е почти идентично.

И двамата бяха тълкуватели на сънища и видения, и също така имаха и те самите пророчески сънища и видения. Двамата бяха взети от домовете си в ранните си години. Както Данаил, така и Йосиф се явиха пред царете си, за да разтълкуват техни сънища. Тълкуванията и на двамата им осигуриха висок ранг в царството; Йосиф стана втори след фараона, а Даниил стана един от тримата началници след цар Дарий. Техните сънища ги направиха божествени ясновидци и пророци, а техните тълкувания ги поставиха на международна позиция като пророци с властнически авторитет. Сходството между двамата пророци и начина на встъпването им в длъжност пред Бог са уникални. Изглежда, че дарбата тълкуване на сънища, нещо на което не се обръща обикновено много внимание в Новозаветната Църква, е важна за нациите. Точно поради това Господ ги употреби, за да даде на пророците си политическо влияние и власт сред езичниците. Даниил, пророкът от Юда, живееше в изгнание във Вавилон. Той служи последователно при царуването на Навуходоносор, Валтасар и Дарий от империята на Медо-Персите. Неговата Халдейска подготовка подплати Юдейското му служение в Ерусалимския палат като пророк на знатни и царски особи. Взискателна тригодишна Вавилонска подготовка предшестваше прослушването на Даниил от цар Навуходоносор. Той търсеше най-добрите експерти в духовната област, които да вземе за съветници в двореца си. Тази аудиенция беше нещо като последен изпит, където се намери, че Даниил и другарите му бяха десет пъти по-добри от всички книжници, гадатели, астролози и магьосници в цялото царство. Тогава царят направи Даниил да бъде главен над всичките тези, стоящ в позицията на главен маг, най-високия духовен ранг за това време. Впоследствие изключителния пророчески дар на Даниил отново беше изпитан и доказан. Това стана, когато той разтълкува за раздразнения цар, значението на тревожен сън, който беше изпратен на царя от Всемогъщия Бог. Успехът на Даниил беше отново щедро възнаграден и той беше поставен за владетел над цялата Вавилонска област. Посвещението на Даниил към своя Бог, често беше изпитвано, като при едно от тези изпитания, той беше хвърлен в рова на лъвовете. Въпреки това, той излезе от рова без драскотина, тъй като Господ беше с него и го избави. Мантията на Даниил включваше политика, видения, сънища и документирането им. Неговото сериозно образование му служеше добре при получаването на феноменалните апокалиптични видения от Бог. Те включваха както настоящото време и развитие на света, така и бъдещи събития, дори и такива, отнасящи се за последните дни. В живота си Даниил се среща с ангели, вижда небесата отворени и Всемогъщия Бог като Стария по Дни, Съдията, свидетелстващ за Своя суверенитет над световните началства и власти, както човешки, така и духовни. В седма глава на Даниил, той предсказва раждането на Месия като Човешкия Син и неговия абсолютен триумф и победа над мрака, за да даде Божието царство за владение на светиите на Всевишния. Виж Даниил 7:13-18. Когато изследваме практическата стойност на мантията на Даниил, можем да получим уникално прозрение относно пророците и техните способности, позиция и мощни функции в света.

278. Данък на победителя - А) Известен още като Юбилеен дял. Б) Това е половината от десятъка, която отива за свещеника, участвал в битката заедно с война, помагайки му чрез духовни стратегии за постигането на победата. Виж Числа 31. Пет процента е бил също и дялът, определен на Израел. Той е

трябвало да бъде даден на Левитите като тяхната част от общите блага на Израел.

279.Дар на пророчество - Дар на Святия Дух, описан в Римляни 12:6, приготвен за предопределени личности. Отнася се за тези случаи, в които се набляга повече на проповядване, отколкото на предсказване и пророкуване. Липсва му подкрепящата, активираща и вдъхваща живот сила на официалния пророк. Проповедник, който функционира в областта на предизговора е човек, който оперира с този дар. Виж Предизговор.

280. Дарба и Действие - В пророческата сфера, различаването между тези две е от фундаментално значение. Много често се казва за хората, че имат пророчески дар, докато в Библията по-често се използва думата действат или оперират. Разликата между двете можем да видим като съпоставка на форма или вид на проявление спрямо нарочно и съзнателно действие. Пророческите действия (пнеупатикос) включват "прилагането на пророческо умение към божествени или човешки въпроси, с цел да бъдат постигнати предопределени резултати в този свят". Виж Пнеуматикс. От друга страна, пророческото надаряване или дар, говори за способността на даден човек, които има пророчески заложби и капацитета да ги проявява. Това става в определени обстоятелства на духовно вдъхновяване, когато те могат да изговорят предсказателно слово, подтикнати от Господ. Способността на Саул да пророкува, колкото зъл и извратен да беше той, е един такъв пример. Пророческото действие или опериране, от своя страна е функционално използване и съзнателно упражняване на пророческа дейност, черпейки от ресурсите на Създателя и творението му. В този случай дарът може да се проявява по всяко време, по желание на опериращия. Във времето, когато човекът не е влязъл официално и напълно като агент на пророческия кабинет, компетенцията и силата му на действие не са в своя оптимум. Надареният трябва да бъде образован, трениран, изпитан и шлифован, за да може той да оперира в своя дар, било пророчески или друг, като добре усвоено умение и способност. Без това обучение, тренировка и окастряне, най доброто, което може да предложи пророчески надарения човек, е спорадични точни попадения, съчетани с непрекъснати тъпи пророчески изказвания. В такъв случай, хората непрекъснато изостават и просто не са на нивото на пророческа зрялост и действие, което те са призвани да постигнат и да ходят в него. Разликата между надарения и реално действащия дава отговор на въпроса защо едни пророци са способни да действат в много области и имат многообразни проявления, докато други са просто спорадични предсказвачи. Без съмнение пророк Самуил изявяваше мощен пророчески дар като свидетелство за неговия призив. След като неговото пророческо обучение и тренировка приключи, той вече можеше да върши с умение, свободно и естествено всичко това, за което беше надарен и което проявяваше отначало. Когато прехвърлянето на сила, което стана от смесването на свещеническо с пророческо, беше завършено, очевидната дарба на Самуил да пророкува, беше издигната в офиса на пророка. Това добави други основни функции и черти към пророческото му служение, освен тези на лидер, съдия и воюване. Виж Дар на пророчество.

281.Дарби на Духа - Естествено надаряване или таланти, дадени от Бог, за да подпомогнат призива на човек за конкретна работа или служение. Описани са в Римляни 12:1-8 и включват пророчество, имайки предвид по-скоро проповядване под вдъхновение с леки елементи на пророческо откровение, на което липсват мощните предсказателни черти на думите на Господ, изговорени спонтанно от официалния пророк. Също така липсват и други важни аспекти на пророческата мантия. На пророчески надарения му липсват активиращата, извикваща и мобилизираща сила на думите, която рутинно присъства в пророчествата на официалния пророк. Сравни Агав, Елисей, Илия, Мойсей и други описани в Библията. Често по погрешка бъркани или използвани заедно с проявленията на Духа, според писаното в 1 Коринтяни 12:3-9.

282.Дарение (Жертва) - Даренията играят съществена роля във всички религии. В пророческата област, те са аспект, който не може да бъде пренебрегнат. На няколко пъти в Библията, даренията са свързвани с пророческото служение: от времето. когато Валак плати на Валаам, за да му чародейства, до момента, когато Сириеца Нееман предложи награда на Елисей, за това, че го изцери от проказата му. Когато Саул, потърси пророчество и разбиране от Самуил по отношение на местоположението на бащините си магарета, той също така използва дарение. Помощникът на Саул, каза че може да отиде при Божия мъж за отговор. Саул се съгласи, но му каза, че не могат да отидат без дарение (Виж 1 Царе 9:7). Когато Илия отиде при вдовицата от Сарепта, той поиска от нея дарение, въпреки че жената му беше казала, че да го нахрани, означава да лиши себе си и сина си от планuваната им храна. Виж 3 Царе 17:13. Идеята зад това е, че пророкът в ролята си на Божий представител и пратеник, беше там от Негово име, за да разреши проблемите, поради които е бил пратен. Ето защо, в почит към Божията благодат и милост, присъствието на пророка е изисквало адекватно дарение да бъде издигнато към Бог, чрез което да бъде подкрепено конкретното служение. В Новия завет, Апостол Павел поддържа и защитава тази теза в Галатяни 6:6; Римляни 15:27; 1 Коринтяни 9:11-14. Тези пасажи свързват духовното служение с материални блага, като утвърждават това, че служителите на евангелието могат да очакват получаването на материално възнаграждение. Като допълнение следва подробното разглеждане на въпроса от страна на Павел в 1 Коринтяни 9. В тази глава от Словото, апостолът потвърждава, че специфични жертви и дарения от материален характер са неразделна част от Новозаветното служение. Той припомня за храмовите служители, които получават прехраната си от храма (ситуация от Стария завет), като взимат дял от оставеното на олтара, след което продължава, като заявява, че по същия начин проповедниците на евангелието ще живеят от него. Очевидно е, че в това число освен всички останали служители влизат и пророците.

283.Дванадесет - А) Числото на божествена власт и апостолско управление. Б) Символ, който резюмира в пълнота божественото и човешко управление, под властта на Създателя Бог. В) Дванадесет е числото на Божиите заветни хора, които управляват със сила. Г) Дванадесет е числото на духовните управници, които владеят над физическия свят. За сравнение с него, седем е числото, показващо обратното - духовна сила, съсредоточена в човешки съдове, които

имат правото и капацитета да упражняват влияние чрез най-висшия катализатор за Божия намеса в Неговото творение.

284.Две - А) Числото на завета, взаимността и хармонията. Б) Брак и партньорство.

285.Двукрила врата - Символ за достъп към високостоящи, път към царе, власти и управление. Двукрилите врати представляват входа към палати и съответно към царства. Да бъдат отворени насила, говори за превземане. В случай, че са отворени, означава, че това е покана за влизане или издигане в ранг или позиция.

286. Дева - Божество.

287.Дева Мария - Нарицателното име за младата жена, която зачена и роди Исус Христос, Божият Син, според предсказаното в Библията. Виж Лука 1 и Исая 7:14. Също така това е издигнатата в божествен статус жена в Римската Католическа Църква. Виж Лунни богини, Ищар, Ашера, Небесната царица и Божията майка.

288. Девет - Числото на бременността, възпроизводството и завършеното развитие.

289.Деви (Девай) - Наименованието на Хинду и Будистки богове и богини.

290.Девствен - Човек, който не е женен или омъжен и не е имал сексуални контакти. Целомъдрена личност, която се е обвързала с обещание да се въздържа от блудство и прелюбодейство. Човек, който се въздържа и страни от всичко, носещо потенциална опасност от оскверняване или стимулиране на сексуална нечистота. Също така важи за тези, които са избрали да останат завинаги със същия бог, който ги е изкупил и владее над тях в момента. Това още е човек, който живее в състояние на духовна чистота. Един, който е чист, неосквернен и неопетнен от света.

291.Девора - Пророчица от Стария завет, която служеше в Израел по време на Съдиите. Ролята на Девора като командир и главнокомандващ, отразява делегираният от Господ авторитет и сила върху нея, което показва, че тя е функционирала повече като апостол, от типа на Мойсей. За значението и ролята на Съдия виж Самуил и Шафат. Виж още Съдии 4 и 5.

292.Дейзъм - А) Вяра в природата, като форма на религия. Б) Твърдението, че Бог не е свързан със създанията Си и няма интерес към тях, и те не са отговорни пред Него.

293.Декрет - Да заявя юридически законно или да издам закон, чрез изговарянето му.

294.Делегация - А) Посланици Б) Представителна група, изпратена от организация, компания, държава или суверен към дадено, обикновено далечно място, с цел да извършва бизнес или преговори от името на изпращащата страна. В) Задача, поверена на подчинен от по-висш от него. Виж Лука 14:32 и 19:14; Исус Навиев 9:4, 14:6; 22:13; Съдии 21:13; 4 Царе 2:17;18:17; Деяния 12:20.

295. Делегирана власт - Правото да упражняваш власт, получена от друг, чиито ранг, позиция или авторитет са по-високи от твоята.

296.Делфи - А) Думата означава делфин на Гръцки. Б) В древна Гърция център на оракули, предсказвачески служения и чародейство от всякакъв вид. Град на жените пророчици, които служат чрез гадания на техните съграждани. В) Мястото, където е ходил всеки, имащ нужда от пророчество или предсказване на бъдещето.

297.Делфийски оракул - Термин, събирателен за инструкциите и насоките, получени чрез предсказване и гадания за хората от древна Гърция, поклонници в Делфийския регион. Поклонението е било насочено към делфините, като спасители, освободители и божества. Делфините още са считани за транспортни средства на боговете.

298.Делфин - А) Преобраз на хуманистичното спасение, изкупление и освобождение. Б) Атрибути на древните богове Посейдон, Нептун, Афродита, Ерос и Деметър. В) Делфините са използвани още и като символи на шумното и разгулно божество Бакхус. В древността делфините са били обект на поклонение в Делфийската област на Крит и са силно свързани с чародейския тип пророкуване. Виж Тит 1:12.

299.Демон - Нечист дух, с божествен или по ниско стоящ статус, способен да влияе на човечеството и неговите дела, като дава късмет на хората или им причинява страдание. Отнася се за богове и за богини. Тези създания имат свой собствен набор от съдби, които разпределят според волята си, в замяна на поклонение и служение. Например изкушението на Христос от Сатана, където той предложи да Му даде всичките световни царства, ако Спасителя му се поклони. Демоните се различават от дяволите, по това, че освен техния божествен статус, те още изпълняват ролята на фамилиарни духове. Това означава, че демоните според древните разбирания, са свързани и се предавали чрез родословието на първия обладан. Това е така, понеже дяволите са един вид духовни бащи на демоните. Последните са всъщност тези, които падналите синове на Бог, родиха от човешките дъщери. Бунтовните ангели, отстъпници, нахлуха на планетата и си устроиха богоподобно селище, което стана център на тяхното управление. След това, те си избраха млади жени, които да забременеят и да им осигурят потомство. В Коринтската църква, Павел смъмри хората за това, че извращават Господната вечеря, като вид връщане към техните езически пътища. Под прикритието на културата, традициите и семейните обичаи, същите наследствени дяволи, чрез които хората бяха почитали техните езически богове, се бяха завърнали под нова форма. Те все още можеха да вършат старите си мерзости, използвайки просто ново име. Демонът оставя хората да си мислят, че са в общение с Христос, използвайки същите начини и тайнства, предадени им от предците. Павел разпозна тази стратегия и каза, че това което правят, е равносилно на поклонение и общение с демони. От това, което Спасителя поучаваше и от конфронтациите между Него и силите на Сатана, можем да видим, че основно демоните са отговорни за деформациите, мутациите, заразите и разрухата в хората. Докато дяволите по-скоро са духовни началства и власти, териториални принцове на демоните, които служат под тяхно управление

и се покоряват на думите им. Някои демони дори могат да изглеждат привлекателни за кратък период от време. Това е тактика на съблазняване и подмамване. Виж Второзаконие 32:17; Псалм 106:37; Матей 9:33; Лука 8:29; 2 Коринтяни 11:15;1 Коринтяни 10:20-21;1 Тимотей 4:1;Откровение 9:20,16:14;18:2.

300.Демонична опресия - Състоянието, в което изпълнен с духа вярващ, е угнетяван и повърхностно манипулиран от нечист дух. Обикновено причината за такова потисничество е забранен контакт и неморално общение, плътщина или фалшива духовност. Виж Исая 61:3 за "унил дух (дух на тежест)". Виж действията на духовното угнетяване в Осия 4:12-18 и 5:4. Симон магьосника, след неговото първоначално обръщение в християнството е друг пример за това. Той остана потиснат от неговите предишни сили и беше разобличен в това, когато поиска от Петър да купи силата на Святия Дух. В общия случай, демоничната опресия произлиза от това, че вярващия се е завърнал към предишния си начин на живот или е направил нещо, което е правил, преди да предаде живота си на Христос. По този начин човекът отваря вратите за завръщане на духовете (демоните), владели наследствено живота до момента на неговото спасение. Това е основата, на която Господ Исус предупреди тези, които беше освободил, да си вървят и да не съгрешават повече. Прекратяването на греха или състоянието, изискващо Неговата божествена намеса, е условието за поддържане на освобождението в човека. Виж Йоан 5:14 и 8:11.

301. Демонично обладаване - Състоянието на вътрешен контрол и пленничество на съда от страна на демонична сила, чието легитимно право да контролира и притежава обладания, може да бъде разчупено само чрез изпълване със Святия Дух на Бог, който да замени духовната (фамилиарна) сила, управляваща съда. Когато човека не е член на семейството на Исус Христос, демоничното обладаване е напълно законно. Човек се ражда като Адамово потомство в този свят и това легализира действието на демоните. Те упражняват това си право още при раждането или дори в утробата. Причината за това е, че Святия Дух не може да дойде в човека, преди той да се покаял от греховете си и да е приел Господ Исус Христос. Тъй като всички получават духовния си живот от някакъв духовен източник, при раждане това е духа на света и неговата сила и ценности. Това е така до момента, в който спасението не изгони светския дух от хората, които той притежава и го замести с Духа на Живия Бог. Това може да се извърши само при Новорождението. Виж Езекиил 11:17-20 и 36:24-27.

302.Демонично обладани християни - Въпросът за това дали християни могат да бъдат обладани от демони, е надвиснал застрашително над главите на новоповярвали и на утвърдени вече вярващи. Могат ли да бъдат обладани от дявола или Новорождението ги прави неуязвими във всяка ситуация и обстоятелство. Отговорът е, че Новорождението дава на всички християни Духа на Новото Творение и ги прави обиталище и храм на Святия Дух (виж Езекия 36:26-27), което прави невъзможно да бъдат обладавани от демони. Въпреки, че те могат да бъдат изкушени и дори за момент да бъдат повлияни от дявола, те не могат да бъдат напълно обладани освен ако съзнателно не се откажат от Христос. (Духът е новороден, но душата и тялото не са. Християните не са обладани в духа, но може да бъдат натоварени в душата и тялото.) Според

Библията има две главни причини за това християни да бъдат обладани от демони, което е друг начин да се каже, че те са отстъпници, отрекли се от Бог. Пророците трябва да са наясно с тях, за да могат да помогнат при освобождаването на пленниците. Първата причина е сексуална нечистота. Втората е богохулство. Като примери в Словото за обладани от демони християни, поради тези две причини виж 1 Коринтяни 5:1-5 и 1 Тимотей 1:20. Предпоставките за това са показани от Бог в Йоан 8:34; 1 Коринтяни 6:15; Римляни 6:16; 1 Тимотей 1:19.

303.Демонстрация - Показно или пример, даден за да покаже наследствен потенциал, мощни постижения или скрити таланти или заложби на някой или нещо. Виж 1 Коринтяни 2:4.

304.Демонстрации на Духа - Дела, извършени от Бог, чрез Святия Дух, за да бъдат изявени на хората Неговата невидима сила и качества, които да посрещнат човешките нужди и да отговорят на техните молитви. Това могат да бъдат знамения и чудеса, дадени като знак, свидетелстващ за Неговото одобрение, присъствие или предпочитания. Демонстрациите на Духа в същността си обикновено са пророчески, защото предвещават или потвърждават нещо, което Бог е говорил или се е приготвил скоро да извърши - 1 Солунци 1:5.

305.Ден - Сияние. Целият двадесет и четири часов период от изгрев до изгрев или в случая с Евреите от залез до залез. Буквалната дневна част от деня е дванадесетте часа светлина (в идеалното съотношение), равна на същия брой часове тъмнина. Битие 1:5,8. Символичното значение на деня е осветяване, откровение и проявление. Денят на нещо е също и периода, духовно нареден в едно с библейския ден, когато нещо преопределено от Господ се случва и се сбъдва, в качеството си на пророческо слово от Него. В този ден е фраза, която се използва много често в Библията. Тази фраза се отнася за времето, определено според календара на Създателя. Деня, когато ще се случи нещо, пророчески фиксирано и предопределено, което не може да се промени или избегне.

306. Денят на Господа - Основно апокалиптичен термин, който говори за времето в човешката история и космогония, когато Създателят се намесва чрез гнева Си, волята Си или чрез някакво предварително насрочено събитие, което е предназначено да взаимодейства с или да попречи на нормалния ход в земните дела. Обикновено когато Библията използва тази фраза, тя се отнася за гнева на Бог, чието изливане върху земята е запазено за определен период от човешката история. Краят на предварително определен цикъл събития, който е довел до Неговия гняв. От гореописаното можем да видим, че фразата денят на Господа е не само апокалиптична, но и пророческа. В сънища и видения, този ден е бил разкрит като световни войни, катастрофално време или земни бедствия - чуми, глад, епидемии или суша. Виж Исая 2:12, 13:6,9; Еремия 46:10; Амос 5:18-20; 1 Солунци 5:2; 2 Петрово 3:8,10; 1 Коринтяни 5:5;

307. Десет - Числото на небесния закон на Създателя Бог. Духовната значимост на числото включва Неговите вечни заповеди, предписания и наредби. Законът за десятъка е един от тях. Той се явява в Стария и Новия завет едновременно

като десятък и като стандарт за Авраамовия закон за вяра. В хронологията на събитията, десет като десятък е институционализирано преди Христос, а не е просто следствие от спасението. В този смисъл, десет е числото на небесната икономика и нейните разнообразни елементи.

308.Десетата част - Десятъка.

309.Десетте заповеди - Законът на Бог за човечеството, който беше даден чрез Мойсей на Синайската планина, където Бог го написа с пръста Си. Виж Изход 34:28; Второзаконие 4:13 и 10:4.

310. Десница - Инструмент за работа, служение и духовност; дейности на служение, които изпълняват словото и волята на Бог.Виж Пръст. Виж Осия 12:10.

311.Десятък - А) Думата буквално означава "една десета". Десет е число, което е символ на заповедите на божествено управление. Б) Размера на десятъка, Божия дял, който Той суверенно изисква от Неговите хора като подкрепа за Неговата икономика. Идеята, стояща зад изискването на Бог за десятъка е балансиране спрямо земната икономика. Правилно даваните десятъци имат за цел да компенсират опустошенията и властта на греха над планетата. Десятъкът е форма на защита срещу загуба, унищожение и разруха. Това е презумпцията на Божието слово в Малахия 3, където Той говори за правото на поглъщателя да влиза в дома на тези, които не дават десятък и да ги лишава от ресурсите им. Следователно даването на десятък пази дома на заветните хора на Бог, като възпира и/или удържа влиянието на греха в даден живот или земя. Даването на десятък е особено важно за тези, с които Бог е в завет. Пример за това е Авраам, който в Битие 14:18-20 даде десятък на Мелхиседек, служител на Всемогъщия Бог. В) Според случая с Авраам, можем да видим, че даването на десятък е инстинктивно. То произлиза от дълбоко взаимоотношение, което е базирано на истински съюз между могъщия и слабия. Погледнато в исторически аспект, десятък са давали само тези, които са спечелили триумфални победи и са успели да просперират поради своя бог. Обичаят води началото си като форма на даряване на процент от придобитото във война. Делът на бога (царя) на победителя е представлявал дължимото му, поради това, че е осигурил победата в битката. Когато десятъкът е бил даван на божество (възможно е да бъде даден и на цар), той е смятан като връщане на дължимото. Човекът, който се е бил в битката и е спечелил, е смятан за изпратен от бога да възвърне това, което по право му е принадлежало. Наградата за тяхната успешна битка са били оставащите деветдесет процента от завладяното. Бедните, робите и пленниците не са давали десятък, защото това е било въпрос на свободен избор, който е представлявал по-скоро привилегия, отколкото задължение. Бедните са можели да работят за заплата и поради това не са давали десятък, а са били облагани с данъци. Виж Амос 5:11. Този данък е бил духовен и граждански белег за това, че те са странници, депортирани в чужда земя, пленени в изгнание. Йехова промени тази традиция радикално, като им каза, че те вече са глава, а не опашка. Заветът им с Него беше гаранция за снабдяването на целия народ, като всеки един трябваше да дава десятък от прираста си. Вън от този завет, само малцина са били тези, които са победители, силни и просперираща достатъчно (или очакващи просперитет поради завет), за да могат да си позволят или да се

осмелят да дават десятък. Даването на десятък е било вид демонстрация на смелост пред бог или цар, която е произлизала от разбирането на даващия, че той принадлежи и зависи от своя бог за своята победа и просперитет. Това е било показател за това, че придобитите земни притежания са част от привилегиите за служението на техния бог. Даването на десятък е било още и лична отговорност, доброволно изпълнявана, за да осигури продължителното съществуване и просперитета на земното обиталище на бога и неговите служители. Виж Числа 18:26; Матей 23:23; Евреи 7:5-9. Интересното по отношение на десятъка е, че сумата на десятъка на дадения човек, представлява родословно наследство, което осигурява богатството на даващия и на неговото потомство.

312.Дианична уйка - Религиозно поклонение, което величае и почита богинята с подчертано матриархален авторитет. "Дианична" е думата, която вещиците, които са основни противници на патриархалните религии, използват като притежателно за тяхното божество - богинята Диана. Това божество е идентифицирано в Библията като Ефеската Диана. Поради тази причина Дианичните уикани обикновено изключват или подчиняват мъжките божества и мъжкия авторитет и власт на женския. Това движение отговаря на неоезическото поклонение към природата, където вещиците величаят и празнуват смяната на сезоните. Характерно е също и домогването до лична свръхестествена власт и сила, чрез езически ритуали и призоваване на демони. Уика във всичките й форми е основно феминистка религия, своеобразно връщане към отминали времена. Уика съживява поклонението на древните езически религии. Това основно са култовете към до-Ханаанската Ашера, Анат, Астарта и други богини на плодородието от различни култури, предшестващи нашето съвремие. Систематично, след всяка победа на всеки следващ крал, тези езически богини са били реформирани и преименувани, така че да паснат на ситуацията и мирогледа на настоящото общество и култура.

313.Дива - Богиня, за която се смята, че е паднала от небето, за да обитава сред хората в дадена област. Дива също е наричана и жената-жрица на такива божества. Поклонението към идолите им е включвало символично изпълнение, подобно на театър, където дивата е изиграваля падането на божеството, неговото идване сред хората, делата му в миналото, настоящето и бъдещето за неговия народ. Такива изпълнения, също са включвали и описание на поведението, характера, отношението и начина на живот на божеството. Две групи са носили отговорността за организацията и подкрепата на този вид "драматургия" на боговете в културата на древна Гърция. Това са били хорегео и лейтургос, виж дефинициите за тях в речника. Ефеската Диана, заедно с нейните храмови жрици, особено върховните жрици, са били наричани диви.

314.Диви зверове - А) Представлява въплъщение на хора и нации в словото. Използването от Господ на такъв вид паралел между хора и зверове е свързано със състоянието на човечеството след греха на Адам. Виж Еклисиаст 3:18-21. Грубостта, бруталността и разрушението, които биват заложени в човечеството след падението, са характерни за зверовете, които според Създателя са сътворени с тези цели. Б) Ниските и първични неща в живота, с които се занимават човешките същества. Те живеят и се развиват в противоречие със

Създателя си, стараейки се да ят далече от Неговото пречистване и благодат, подобно на безумни животни. Използването на паралела със зверовете, подчертава проблема на Бог с хората и тяхната склонност към разрушение и зверства. Поради това Той освобождава пророчествата Си за земята и човечеството, използвайки като символика зверовете. В различните случаи са употребявани различни зверове, които са преобраз на конкретни черти, които преобладават за дадения човек. Това е неговата същност, която той проявява в своя личен и обществен живот.

315.Дидактично (Поучително) пророкуване - Този аспект на пророкуване, тип профетея (от Гръцки), главно се концентрира върху поучаване и инструкции от пророческа перспектива. Откровението и предсказването са засегнати в по-малка степен, въпреки че те служат на пророческото помазание като знамения за потвърждение. Помазанието на дидактичните пророци, често е покрито и подплатено със силен писателски дар, поради което те лесно могат да функционират като писмени пророци.

316.Дим - А) Символ на издигащите се молитви и/или очистването на душата на покланящия се. Б) Белег за присъствието на божествен дух. В) Показател за искрена жертва. Г) Покривало на божество и начин на духовно общение с небесните създания. Виж Псалм 144:5.

317.Дионисий - Богът на възраждането, обновлението, виното, оргиите и плътската страст. Още бог на огъня, най-често асоцииран със сатири, изобразявани до кръста с тяло на коза, а оттам на горе с човешко. Те са имали издължени нагоре и уши и носове подобни на зурли. Смятало се е, че се скитат и обитават из горските райони. Това са били развратни духове, смятани за подбудители на изнасилването. Емблемата на Дионисий е била бръшляново листо, което впоследствие станало и негов символ. Наричан още Бакхус, богът на бирата, гуляите и веселието.

318.Диспенсация - Дума, която се използва, за да идентифицира уникалната икономика на Божието царство. Диспенсацията означава настойничество, управление, разпределяне и надзор над чужда собственост. Това е нещо повече от определен период от време, през който Словото да бъде проповядвано-това е вид икономика. Думата включва в себе си термини като "дадено под аренда, разпределени фондове, изплатени дялове, разноски и субсидиране". Субсидиите носят в значението си: помощ, разрешение, осигуряване и премии. Към последните, Бог прибавя и думата провидение. Следователно диспенсацията е нещо повече от епохата на проповядването. Тя включва финансирането, снабдяването и паричните облаги, произтичащи от това. Това е важно за пророка, защото Библията свързва офиса му и тези докоснати от него с просперитет, изобилие и богатство. Тъй като Бог прави всичко чрез словото Си, Той го изговаря винаги за Своя полза. Господ, Който е олицетворението на всички богатства и изобилие в творението, разпределя щедро във всяко поколение и на всяка душа. Пророците получават по-голяма мярка от изобилието на Бог за техните мантии, защото те са упълномощени от Господ да придават способността за просперитет на другите. Виж 2 Летописи 20:20; Исая 48:17; Еремия 2:8,11;7:8;23:32. Всички тези пасажи свързват пророчеството с печалба,

успех или липса на такива в зависимост от отклика на човека и истинността на пророка.

319. Длан - Важен комуникативен жест, дланта на ръката, участваща в пророчески контекст, може да означава много неща. Хоризонтална отворена нагоре длан означава готовност и желание за получаване или даване на подкрепа или помощ. Обърната наобратно ръка, евентуално удряща маса или подобен обект, означава затваряне, отхвърляне или прекратяване. Помахваща ръка, означава поздрав, одобрение или приемане. Стисната в юмрук длан, е знак за заплаха, скъперничество, решителност или съд. В случаите, когато затворената длан е израз на отсъждане - юмрук, който удря ритмично, е еквивалент на съдийското чукче, с което съдията обявява своето решение. Основната символична връзка между дланта и словото е аналогията с палмовите клонки, използвани като символ на мир и победа. Виж Откровение 7:9. Други изпъкващи в Библията примери са Празника Шатроразпъване и триумфалното влизане на Христос в Ерусалим, малко преди Неговото разпъване. Други приложения на дланта в словото са праведност, победа и празнуване.

320. Длъжност на мощ - Служителски пост, които отговаря и се състои основно от свръхестествени подвизи и събития. Виж Михей 3:8; Лука 1:17 и 24:49; Деяния 6:8 и 10:38.

321.Длъжностно лице - Такъв, който е натоварен с конкретни задачи и отговорности по заповед на правителствената власт, с цел публичното му функциониране и изпълнението им.

322.Длъжностно лице - Агент на принципала, който действа, води или управлява от негово или нейно име. Мястото и човека, който извършва работата на принципала. Този или това, което има природата на нещо, което го прави способен да проявява или изпълнява неговата оперативна цел. Това, което се характеризира със специфична функция и се прави чрез или за оперативните функции на принципала. Агент, агенция или представителство. Служение на Бог във всяка официална способност на конкретния човек, го прави да бъде длъжностно лице, което върши Неговата воля чрез властта Му, представлява изпълнение на Неговата длъжност за нашия живот. Това може да се разглежда като същността на смисъла на човешкия живот и съдбата му. Практическото изпълнение на назначенията на Създателя върху нашите животи, са отговор на Неговите нужди, за които са дадени на всеки от нас специфични функции. Така Господ превежда Своите нужди към нашите функции и тези функции се тълкуват като нашата цел в живота.

323.Дом - Символично за приемане (отхвърляне или неодобрение в някои отрицателни обстоятелства), безопасност и сигурност. Топлина, отпускане и хармония. Познато място и убежище.

324.Допотопни (пределувиални) - Название за населението на земята, което я е обитавало по времето на Ной и впоследствие е унищожено от потопа. Битие 7:6-17 и 9:11-28.

325.Дракон - Гръцката дума за змей. Названието на едноименното съзвездие, което е смятано за покровител на древния Вавилон. Виж Откровение 12:3 и 20:2. Виж Змей.

326.Драма - Проводник за изкуството и сцена за изобразяване на въображения. Първоначално, този жанр възникнал като градски или религиозни постановки за честване на радостни събития, победи и религиозни тържества. Въпреки скромното си начало, поради изключителния интерес и внимание, които драмата привличала, скоро станал явен нейния голям финансов потенциал. Постепенно драмата се превърнала в конкурентна пазарна ниша. Продуценти и актьори почнали да получават корони, трофеи, хонорари и допълнителни възнаграждения за успешните си представления от царя или други публични управници. Като част от развлекателната индустрия, за да привлекат и впечатлят публиката, първоначално актьорите използвали драмата, за да осмеят или възвеличат невидимите дела на техните богове. С течение на времето това се превърнало в доста привлекателна платформа за публично прокламиране на възгледи, мироглед, критика или обсъждане на обществени проблеми и ситуации. Още от създаването си драмата е развивала конфликтите и темите си чрез актьорска игра, в която пресъздава общочовешки и/или политически ситуации. В древността такива драматизации са били смятани за възгледа и отношението на почитаното божество към съответния проблем или ситуация. Последните съответно са били разрешавани или разглеждани през призмата на драматичната постановка. В днешно време нещата не са по-различни и отношението, вярата и перспективата, които актьорите представят на сцената или екрана, имат същата мотивация. Вярванията на актьорите, режисьорите и продуцентите са предадени чрез тяхната драматична постановка и представление (игра). Тези възгледи определят поставените истории и начина, по който те се представят. По този начин техните религиозни идеали са били превърнати в забавление и развлечение за публиката, което е превърнало драмата в мощен инструмент и способ за предаване на даден мироглед. Съвременната драма е главния източник на социалното, човешкото и културното отношение, вяра и поведение. Нейното бляскаво и очарователно пресъздаване на вътрешните идеали, образи и вяра, моделира общественото мнение и неговата идентичност. Тази индустрия работи усърдно за разпространение на социалното подсъзнание, моделирайки по свое желание мнението на обществото, тактически използвайки популярните и модерни тенденции. Това се базира на презумпцията, че това, което хората виждат, в това и ще повярват. Това е идентично на вдъхновението и мотивите, стоящи зад драмата в миналото. В древността драматичните постановки обикновено са били започвани с молитва и жертвоприношения към божеството-покровител. После ритуалните церемонии са отстъпвали пред честването и драматичното изпълнение. След като встъпителната част е свършвала, свещениците на честваните божества са били заменяни от актьорите. В съвременното общество, Новозаветната Църква има възможността да направи същото нещо. През годините, пророческото е било представяно по различни творчески начини. Въпреки, че най известния способ за освобождаване на пророчество е говоренето, от древността съществуват и други методи за неговото предаване, които са били използвани още от времето на неговото зараждане. Исая, Езекиил, Агав и много други са примери за това, чрез

използването на пророческа драма (виж дефиницията). В типичното служение на поклонение, пророците са демонстрирали словото на Господ чрез драматични преобрази.

327.Дредлокс - Вид прическа, която представлява дълги, рошави масури, които не са специално сплитани. Води началото си от принц Рас Тафари от Ямайка, чийто последователи носят косата си по този начин. Този принц е основата на Растифарианизма, като форма на религия, основана от Маркъс Гарви. Прическата е вид уважение и поклонение на това вярване, според което принц Рас Тафари е месията и лъва от племето на Юда. Дълго пуснатата, развяваща се коса е преобраз на гривата на лъва, който е почитан за неговата сила, могъщество и ловни умения. Лъвът, като цар на джунглата, е символа, чрез който тази религия празнува култа към своя цар. Виж Растифарианизъм.

328.Друид - Древна каста от келтски жреци, популярни в Британия, Ирландия и Галия (Франция). Произхожда от подобна жреческа каста, съществувала около трети век преди Христа. Друидите са съставлявали висшата класа на древните религии, които са се покланяли на пантеон от богове и богини на природата. Известни с техния интелект и мъдрост, тези жреци са били главните учители и източника на образование за своите общности. Те вярвали в миграцията на душата и прераждане, но отхвърляли идеята за вечния съд. Природата е била тяхно място на поклонение и тяхно светилище. Горите, реките и езерата са били предпочитани места за техните ритуали и церемонии, защото те вярвали, че това са обиталищата на боговете им. Друидите почитали дъба и измислили редица ритуали, свързани с това дърво. Известният имел, плод на дъба, е бил свят за Друидите, които са източник на вярването, че целуването под дъба по време на зимното слънцестоене, е било гаранция за плодовитост. Освен магьосничество и чародейство, друидите са принасяли животински и човешки жертви. Единствената сила, която разчупила тяхното владение е била християнството. В последствие те отвърнали на неговата атака чрез сливане с него, за да оцелеят и да станат по-приемливи. Присъстват в християнските легенди като магьосници и чародеи, пазещи църквата. Друидизмът е тясно свързан с Уика и магьосничеството, тъй като много от техните форми на поклонение са идентични. Бригит, богинята на светия пламък е техния еквивалент на божество-покровител. Исторически изследвания сочат, че тази група от самопровъзгласили се неоезичници, силно наподобява на древните Персийски магове.

329. Дунамайт - Термин (от гръцки), който точно описва служителя, който върши чудеса, отредени за Новозаветната Църква. Виж 1 Коринтяни 12:28-29.

330.Дунамис - Гръцка дума, която означава динамична, действена сила, която произвежда и изявява чудесата на Бог. Виж Матей 11:20; Лука 1:17; Деяния 2:22; Римляни 1:16; 1 Коринтяни 12:28; 2 Тимотей 1:6-7.

331.Дух - А) Нематериално създание. Б) Член на невидимите светове на Божието творение.В Битие 1:2; Псалм 143:10; Захария 7:12; Марк 1:10; Евреи 1:7.

332.Дух на питон - Дух на чародейство, който се проявява при допитване чрез фамилиарни духове. Често това става със спиритични сеанси или некромансия. Виж Деяния 16:16. Виж Фамилиарен дух, Демон, Дух на предците.

333.Дух на поколенията - Терминът, даден за демоничните сили, които смятат себе си за притежатели на даден фамилен род. Те се прехвърлят от поколение на поколение докато по-висша сила не ги измести. Виж Йоан 9:1 като потвърждение за тогавашните разбирания и особено за това, че недъзите и нещастията, породени от духовете на поколенията са били приемани по времето на Исус за нещо нормално. Има поколение, в чийто импулсивен начин на живот, темперамент и манталитет са всадени ерата и духа, който преобладава по това време. Главна роля в мотивирането на тези хора играят духовете на предците (виж дефиницията в речника).

334.Дух на пророчество - А) Термин, който е използван в Библията, за да опише създаването на атмосфера, която е проводник и благоприятства пророкуването и изявяването на Божието слово. Духът на пророчество обхваща атмосферата и обстоятелствата, които съпътстват свръхестественото и спомагат за неговото проявяване. Това е нещо отделно от функционирането на официалния пророк. Б) Изявяването на Божието слово, основно в предсказателен контекст и характер. Рядко пъти може да има и оттенъци на откровение. В) Христос е изявения Дух на Пророчество. Виж Откровение 19:10; 1 Коринтяни 12:10 и 13:2; Римляни 12:6.

335.Духовен - Това, което се отнася за нематериалните и невидимите сфери на Божието творение. Виж Осия 9:7; 1 Коринтяни 2:15 и 15:44-46.

336.Духовен банкрут - Това е фраза, която е важна в пророчески аспект. Тя обяснява пустошта, неотговорените молитви и постоянния недостиг, който изпитва дадена личност. В повечето случаи, когато човек се новоражда, той влиза в Божието царство с никакъв или със съвсем малък духовен ресурс в сметката си. През първите няколко години, обикновено на третата (Виж Лука 13:7-9; Второзаконие 14:28 и 26:12) той изграждат ценностна система и плод в духовната област, в случай, че е покорен и се съобразява с принципите на Бог. Божията икономика се заражда и изгражда в процеса на служение, жертване, дарения, десятъци и лишения. Комбинацията от тях изгражда сферата на икономическата поддръжка и впоследствие реално снабдяване с материални блага и ресурси в живота на дадения човек. Когато се тегли от този депозит или някаква форма на духовно извличане поради непокорство, разклатена вяра, грях или неправда е насочена към натрупаните ресурси, духовната икономика на човека почва да се свива. В случаите, когато не се обърне сериозно внимание на признаците за това, ресурсите биват изчерпвани и следва духовен банкрут. Когато Спасителят говореше за бедните по дух, това е, което Той имаше предвид. Принципът е описан в Откровение 3:17-18 :"Понеже казваш: Богат съм, забогатях и нямам нужда от нищо, а не знаеш, че си окаян, нещастен, беден, сляп и гол. Затова те съветвам да си купиш от Мен злато, пречистено през огън, за да забогатееш; и бели дрехи за да се облечеш и да не стане явен срамът на твоята голота; и очен мехлем да помажеш очите си, за да виждаш".

337.Духовен бараж - Фраза, която описва необяснимите духовни атаки, които вярващите преживяват от думи, молитви и лъжливи обвинения от братя и сестри в духа. Някои от тях имат вид на реално вредящи атаки, а други всъщност не нанасят реални поражения. Обикновено духовният бараж се проявява като внезапно усещане за демонично нахлуване и атака. Дарбата на Святия Дух - разпознаване на духове, може да разкрие тяхното присъствие и вражески действия. Духовният бараж е ефективна атака, защото силата му се увеличава поради духа на Новото Творение и разрешителното на Святия Дух, с които разполага атакуващия. Неговите думи отварят врата и дават право на демоничните сили да влияят в сферата на живота на жертвата. Това е причината, поради която Господ Исус подчертава важността на прошката, да не се лъжесвидетелства и обвинява, както и да не съгрешаваме, когато се гневим. Голяма част от духовното воюване, в което са въвлечени светиите, идва чрез тези, вдъхновени от Сатана реакции. Виж Ефесяни 6:12-19 и 2 Коринтяни 12:7.

338.Духовен водач - Идея, която е възприета и популяризирана от последователите на Ню Ейдж движението. Според нея, този, който търси по-висше познание и мъдрост чрез медитация и други Ню Ейдж прийоми, се свързва с фамилиарен дух - така наречения "водач". Този дух разкрива на търсещия "дълбоките" неща и му помага да се свърже със светлината (Луцифер). Водачът се появява при повикване и започва да съблазнява човека с предполагаемите тайни откровения, които са недостъпни за по голямата част от света. Той може да се проявява като дух на предците, който в миналото е съблазнил и оплел в мрежите си основателя на мистериозен култ или тайно общество, като се явява част от родословието на търсещия. Духът може да бъде и древен дявол, който си търси проводник за съживяването на отминала религия. Често пъти тези нечисти духове идват, представяйки се за посредници на прогреса и знанието, като по този начин прилъгват човека към общение и служение. Духовните водачи се назовават със специфични имена, които в повечето случаи са заимствани от древните Близко-източни и Средно-източни религии и практики. Те използват човека, когото са примамили като входна точка в нашия свят. През нея духовете налагат отдавна забравени и погребани окултни практики на окултни вещици, магьосници и други, за да могат да възродят делото им в съвременния свят. Духовният водач е това, което Библията описва като фамилиарен дух. Виж Фамилиарни духове и Водач.

339.Духовен портал - Библията използва този термин в неговите духовни контексти като "врата за преминаване навътре и навън, както и за транспортиране на продукти между две местонахождения". В духовен смисъл това означава между два свята. Свръхестествените портали транспортират и доставят невидимите продукти на творението към земята, за да получат физическо измерение и да бъдат употребени от човечеството. Употребата на думата врата, установява транспорта като двустранен. Земните молитви са събирани и изпращани на небето, където биват разменяни за благословенията, които са техни отговори, чрез духовните продукти на Създателя (Откровение 8:3). Виж още Проявление на пророчество и Пророческо проявление. По природа и предназначение тези духовни продукти са създадени за земята. Създателят Бог направи портали във вечността, които да действат като точки за

преминаване, за да може да бъдат изпращани благословенията на земята. Виж Михей 4:2 и Исая 18:7. Принципът на действие на небесните портали е оприличен на този на слънцето, което завършва своята обиколка и залязва. Поради това, се смята, че порталите на Бог се отварят от изток и се подчиняват на определена периодичност. Метафората със слънчевата обиколка, обяснява, че порталите на духовния свят имат времена и сезони за своето отваряне и използване. Поради това пророк Михей казва, че излизането на Исус е от изгрева на слънцето и Неговата светлина преминава и пренася Божиите благословения и съдби на земята. Най-добрият пример за това освен стълбите, по които слизаха и се качваха ангели при Исус и Яков, е внезапното появяване на Бог и двамата Му ангели при Авраам в Битие 19. Друго значение за еврейските думи маутсаа и мотса, които Михей използва, за да обясни излизане и изгряване, внася допълнително светлина върху значението на портала. Тези думи показват, че внесеното на планетата произлиза от духовна мина с богати залежи. Порталите в духа са подобни на това, което днес бихме нарекли канали или тръбопроводи. В древността духовните портали са били възприемани като места на божествен експорт и изливане. На тези определени места, нещата предназначени за дадена дестинация са събирани и транспортирани, като най-близка аналогия може да се направи с организация на търговски пристан. Това ги прави сравними с отварянето и затварянето на устата, поради същата причина. Връзката на духовните портали с устата може да бъде по-задълбочено обяснена с това, че устата е отвърстие за изговореното слово, чрез което пророците пророкуват. Техните пророчества, от Божия гледна точка, служат като преносител на небесните вечни и духовни продукти, предопределени за този свят и транспортирани на крилете на духа (събирателна метафора за Святия Дух и ангелите на Бог). Всичко това е инициирано и постигнато чрез пророчество. Месианска подкрепа на тази истина е представянето на Христос в Библията едновременно като Словото на Бог и Духът на пророчество (Виж Откровение 19:10). В допълнение към всичко казано дотук, порталът най-общо може да бъде определен като врата, фонтан, проход или път. Връзката с хората може да бъде обяснена, като разгледаме семейния род, чието начало и произход е Бог, от Когото сме били сътворени и поставени на земята. Духовните портали също така са поддържани от небесните духовни стълбове. Виж Началства и Протократи. Пророческият мироглед включва знанието и разбирането, че всичко, което е видимо, не представлява всичко, което съществува. Съответно няма проблем с осъзнаването и приемането на това, че съществува свят отвъд нашия, който има граждани, сили, царства и власти, по-велики от земните. Виж Тит 3:1. Пророците знаят, че източника на тяхното свръхестествено знание и дарби е духовния свят на Създателя и Неговите сили. Пророците разбират, че всички отпратки, заключения, предпоставки, условия, модели и прототипи на този свят се съдържат в Библията. Поради това, те възприемат всичко, което се случва на земята, като пряк резултат от отреденото в духовния свят или това, което се случва в небесата. Когато става дума за портали (Виж Порта и Врата), пророците знаят, че Господ като Създател е сътворил входно-изходни точки на планетата, чрез които Неговите духовни създания да влизат и излизат при нужда. Разбира се, ние трябва да знаем, че не само добри създания ги използват, но трябва да приемем тяхното съществуване, защото словото на Бог говори за тях. В Словото

порталите са представени като източници на светлина, откровение и благословение. Чрез тях се освобождават щастие, снабдяване и просперитет. Порталите на Бог са сравнени с плода на маслиновите дървета и лъскавото масло за помазване, което в онези дни е било преобраз на светлина. Поради това метафората на светлината е свързана и използвана често редом с порталите, когато те се отварят и освобождават светлината на другия свят. Духовният портал е еквивалент на всичко, което помазанието може да снабди, като знак за Божието одобрение и заветно снабдяване. В такива случаи хората често казват, че небето е отворено над главата на благословения. Следните пасажи в словото се отнасят за духовни прозорци(портали). Битие 7:11 и 8:2;Исус Навиев 6:19; Исая 24:18,60; 4 Царе 7:2,19; Еклисиаст 12:13. Виж още Второзаконие 28:12 и 32:34. Във Второзаконие 28:12, Бог декларира, че има съкровищница, която е склад на снабдяване, както на небето, така и на земята. Тези съкровища са предопределени и предназначени за определени времена. Те могат и да не бъдат освободени поради различни нарушения на законите на Създателя. Откровение 4:1 и 11:19 допълнително подкрепят реалността на Божествени, небесни портали, чиито начало можем да проследим назад до Исая 48:16-17. В тези стихове Исая говори за изпращането на незнайната тогава втора Личност от Триединството. Друго такова място в Библията е Михей 5:2, където се говори за произхода на Божия Син, който посредством Божествен портал, подобен на стълбата на Яков, ще добие форма и ще дойде на земята. Михей дефинира врата за преминаване, както и продукти, които са създадени, за да бъдат транспортирани през нея. Тук отново използваните думи носят като подразбиране значение на циркулация, подобна на слънцето, което изгрява за нов ден. Порталите се появяват в момент на зазоряване и ново начало, както в духовен, така и в буквален смисъл. Когато пророк Михей използва този термин, той напълно осъзнаваше, че това за което говори е място за транспортиране, където неща от духовния свят биват пренесени материалния. Изпращането става по заповед от Духа и пророчески избор, като и двете са разглеждани и използвани като транспортно средство. Пример за това са благословенията и снабдяването от Бог, които се освобождават в света чрез Неговите пророчески гласове. Думата портал представлява също и описание на врата, фонтан, канал или тунел, като всички тези описания са свързани с фамилния род на човека чак до началното му иницииране от духовни места. Те са наблюдавани и управлявани от вечността, чрез вечните стълбове на творението като например Господ Исус, Който е Първосвещеник, Неговите стражи, ангели, небесния Санхедрин и Мелхиседековото свещенство. Когато в Михей 5:2 пророкът писа за идването на Христос, това не означаваше, че това е първия път, когато Той идва на планетата. Въз основа на това, което Исус каза, че никой човек не е виждал Отец (Йоан 6:46), можем да заключим, че всъщност Той е бил Този, който дойде при Авраам заедно с двамата ангели в случката от Битие 19. Тяхното появяване стана без съмнение чрез божествен портал, поставен за Авраам и неговото потомство, чрез който те да получават потока от благословения от своя заветен Бог. Чрез ходатайствена молитва и други действия на духовни протоколи и праведност, човек отваря и поддържа отворени порталите в своя живот. Ефесяни ни казва как те биват активирани и освобождавани, като това основно включва пророческите гласове, назначени към християнския живот и ходене на

човека. По този начин, това, което в миналото служеше за национално снабдяване за естествения Израел, се превърна в личностно такова за всеки индивидуален член на тялото Христово.

340.Духовен сън - Сън, който разкрива дейностите на невидимия свят, посредством нормалния начин на общуване за съществуващия. Духовният сън използва символизма на творението, който е вложен от Създателя в Неговия свят. Това е един от начините за получаване на пророчества и пророчески видения. Духовните сънища често пъти се нуждаят от тълкуване, за да могат да бъдат разбрани от съществуващия, така че той да може да приложи по правилен начин, освободената от тях истина. Всеки човек може да има духовни сънища, като не е необходимо за него да бъде пророк или с пророческа насоченост. Тези сънища са един от начините за комуникация между невидимия и човешкия свят. В Юда 8 се говори за духовни сънища с негативен характер, които водят към нечестиво и развратно поведение. Въпреки това, думата употребена за сън в този стих, носи в себе си значението на това, че образите имат духовен произход. Според Деяния 2:17, има сънища, които са вдъхновени от Святия Дух и служат на Божиите висши цели. Духовните сънища могат още да бъдат дадени и чрез Господните ангели на съня. Сънят на Навуходоносор в книгата на Даниил е пример за това. Виж Йов 33:15-17; Съдии 7:13; Числа 12:6. Виждащите пророци и мощните ходатаи, са хора които могат да имат чести и дълбоки духовни сънища, особено след интензивно ходатайство. Това става възможно, защото ефекта от духовното им посещение във високите места, отваря за тях врата в духовния свят, откъдето те могат да видят нещата от невидимия свят. Духовният сън може да се появи и като пророчески сън, въпреки че не е задължително. От сънищата на Валаам, можем да видим как Господ отговори на запитването му по отношение на Валак и неговата цел да атакува Израел. Първият сън на Валаам по този въпрос, беше духовен, тъй като в него беше формирана среща с Господ като негов Началник. Виж Числа 22:8-13. Друг пример за това е сънят на жената на Пилат, който се отнасяше за ролята на съпруга ѝ в съда и разпъването на Исус Христос. В Матей 27:19 се казва, че тя пострада много на сън (духовен сън), поради засилената духовна активност около разпъването на Господ. Въпреки, че тя не получи някакво пророчество, сънят и беше форма на предупреждение. Друг пример за това е Матей 1:19-25. В духовния сън Господ освобождава нещо, което е запечатано в духа на съществуващия, преминало през период на инкубация в усилено ходатайство и молитва. Поради това информацията е достигнала момента на съзряване и бива открита в сферата на душата на човека. В такива случаи, сънят е отговор на ходатайствено запитване. Такъв тип сънища спадат към категорията на откровенията, тъй като отговарят на въпроси, касаещи съществуващия и определени решения, които той трябва да вземе. Също така, чрез такъв тип сънища, Господ успокоява страховете на човек по отношение на неща, които са в Неговата воля и Той иска да бъдат направени. Това, което прави тези сънища да бъдат повече духовни, отколкото пророчески, е подбудата за съня. В повечето случаи тя не е непременно предсказателна сила, която отключва съня, а е Божия инициатива в отговор на емоционалните грижи на човека по отношение на вече откритата или предполагаема воля на Господ. Въпреки че мотивацията за това е духовна, това все още не представлява изявяване на бъдещето, а е един вид излагане на съществуващия на Господните невидими светове

и сили. Духовните сънища могат също да бъдат предизвикани в момент, който е критичен за съдбата и земния път на сънуващия. В естествените сънища не присъства нито едно от тези влияния и всъщност те са резултат от дневния живот на сънуващия, вътрешните му желания, подтисната воля и/или емоционално съществуване. В Еклисиаст 5:3,7,12 се казва, че тези сънища са продукт на зает живот и развинтено въображение. Всъщност човешкият дух може да предизвика сън от духовен характер, който може да бъде разпознат по това, че е изразен като поклонение, вид духовна активност или въпроси в тази насока. Причината може да бъде и любопитство по отношение на дадени духовни или свръхестествени ситуации. В общия случай, те рядко са егоцентрични и самовдъхновени, тъй като причината за тях се корени в духовната нагласа и намерения на сънуващия. Виж Битие 28:12.

341.Духовна активност - Делата и движението, които се случват в невидимите светове на Божието творение или тази част от тях, която е прикрепена към пророческите съдове на света. Църквата като цяло, трябва да е непрекъснато въвлечена в някаква форма на духовна активност. Това означава, че народът на Бог по подразбиране е въвлечен в изпълнението на Неговите земни дела чрез дарбите, способностите и призивите, които са разпределени от Бог върху децата Му. Апостолите, пророците, ходатаите, псалмистите и тези, които вършат чудеса - всички те са жители на Небесното Царство, като регулярно участват в духовната активност. Виж Битие 28:12; Йоан 1:51; Евреи 1:14.

342. Духовна власт - Коренът на всяка една власт, упражнявана в естествения свят. Основава се на протократичните закони на Божието творение, където ангелите и други духовни същества са в управнически позиции. 2 Коринтяни 10:8.

343.Духовна дреха - В Библейски смисъл, фразата се отнася за духовното състояние или статус, който има дадена личност пред невидимите сили на Божието творение. За Християнина това е покритието, получено при спасението му, неговия или нейния статус на праведност или липсата му. Цвета и направата на дрехата носят определено значение, поради което е важно да им бъде обърнато внимание в сънища или видения. Това допълнително спомага за правилното разбиране на посланието, идващо от невидимия свят. Поведение и отношение са други две неща, които биват отразени чрез вида на духовната дреха. Един от пример от Библията за това са дрехите на хваление. Виж Духовно облекло.

344.Духовна дупка - Духовното състояние на съборена стена в даден човешки живот, заедно с всички последствия и проблеми, произтичащи от нея. Виж Пробита стена.

345.Духовна екипировка - Невидимия и нематериален набор от инструменти, арсенал и униформа на свръхестественото служение на пророка. Пророците не са единствените, които имат ясно изразена духовна екипировка. Виж 2 Коринтяни 6:7.

346. Духовна манипулация - Термин, който описва налагането на лично желание и индивидуална воля върху други, които са в противоречие с това на манипулиращия. Виж 3 Царе 21:1-19.

347.Духовна контраатака - Фраза, която дефинира отмъщението, отпора и атаката на мрака, спрямо триумфа на християните, тяхната жътва или откровения, получени от духовния свят. Контраатаката се проявява под формата на злополуки, провали, загуби или изпитания, които се случват непосредствено след победата на вярващия. Причината за тях произлиза от изгонени и/ или покорени духове, които са имали влияние над живота на вярващия в миналото. Това често се случва след събрания с висок духовен заряд, пророчески конференции, откровения по отношение на духовни въпроси, снабдяване или пробив. Човек може да стане жертва на такъв вид духовно противодействие, дори и в случаите когато не е служител и не действа директно от името на Бог. Едно благословение от Господ може да стане причина за такава реакция от страна на силите на мрака. Всъщност всеки християнин, който се стреми да живее благочестив живот в съвременния свят, ще страда от гонение. Виж 2 Тимотей 3:12. В допълнение към това е свидетелстването на приятел или роднина за Господ, което често пъти влиза в конфронтация с неговите разбирания и мироглед. В такива случаи, повечето незрели християни могат да предизвикат духовен отпор и отмъщение от духовен и/или религиозен характер. Атаката може да приеме форма на Клюки, сплетни, слухове и критицизъм. В повечето пъти е лесно гореописаните последствия да бъдат проследени до неправилно схванатата обида от жертвата, чиито последващи действия са очернили репутацията на светията,който е свидетелствал. 1 Петрово 3:15-18.

348.Духовни песни - А) Песни, създадени и изпълнявани, за да откриват невидимото и свръхестествено хваление на Божието царство. Б) Песни от духа, които са вдъхновени, създадени и изпълнявани от дълбочината на човешкия дух. В) Песни, които са вдъхновени от духовни създания. Песни с горепосочения характер са отправени към Господ като отклик от човешки ситуации или състояние. Духовните песни, за които става въпрос в Новия завет, са песни на увещание, окуражаване, взаимно насърчение и мелодия от сърцата на вярващите, която има за цел да изрази любовта и щастието, които Святия Дух поражда в нас. Виж Ефесяни 5:19 и Колосяни 3:16. От тези пасажи е видно, че духовните песни са различни от псалмите, одите и поемите, които са изпълнени с музикален съпровод. Тези песни обикновено са пророчески химни, наситени с елементи на откровение (песни на хваление, които подчертават Божията добрина и сила; един вид празнуване за Неговите благословения в нашия живот). Духовните песни могат да имат в съдържанието си всеки един от тези нюанси, но основната им отличителна черта е, че те са продукт на духа, който стои над човешкото сърце и неговите емоции. Въпреки това песните могат да стартират като подсъзнателен отговор на някаква душевна емоция или преживяване. Разликата с душевната песен обаче е, че тя е напълно съзнателно планирана и изпълнена като форма на изразяване за нещата, ставащи в нашия свят. Друг отличителен белег за духовните песни е, че те се изпълняват от изкупените в Исус Христос, които се покланят на Господ с духа си. Виж Исая 26:9 и 57:15-16. Виж Псалми.

349.Духовни прозорци - Те отразяват небесни портали, изходи и входове. Поради това, че в повечето случаи долния им край не съвпада с пода, прозорците символизират вертикално преминаване. За разлика от тях, вратите

са показател за хоризонтално или земно предвижване. Прозорците представляват за духовните елементи това, което са вратите за хората. В пророчески контекст, спрямо словото, те говорят за издигане. Погледнато от духовна гледна точка, прозорците позволяват на нещо, което е на високо да се спусне надолу или това, което отдолу да се издигне нагоре. През тях могат да преминат по-малки и леки обекти, които основно са птиците, вятъра или други духовни елементи. В древността хората са гледали на прозорците като източници на светлина и въздух (мъдрост и дух) и проводник за небесните благословения, които правят човека щастлив. В библейски контекст прозорците са споменавани като ниша за птици, отдушник на дим и отвор за наливане или изливане. Всички тези значения имат обща духовна значимост. В миналото птиците са били смятани за преносители на духове. Димът е бил вид духовно проявление, а водата е била за кръщение и очистване, за духовно развитие и придобиване на принадлежност. В Библията прозорците са описани като средство за изливане на небесни благословения или съд. Прозорците могат да бъдат разглеждани и като отвор, който позволява на земното да получи или да се яви пред небесното. В Апокалипсиса на Йоан се говори за небесен прозорец (в някои преводи врата), през който Бог му показа Своето светилище, по чийто образ беше направено земното. Тогава той му показа и още много други детайли в областта на духа, които Йоан можеше да разбере само при такива обстоятелства. Виж Битие 7:11 и 8:2; Исая 24:18 и 60:8; 4 Царе 7:2, 19; Еклисиаст 12:3. Виж още Врата, Портал и Порта.

350.Духовно воюване - Термин, които се използва, за да опише конфликт и невидими поражения и атаки, които произлизат и се случват в невидимите сфери на творението. Това воюване се случва между невидимите създания на Бог, които воюват с молитвите на Неговите светии, членове на Църквата на Исус Христос на земята. Молитви на вярващите на Новото Творение, опозиция, завист, междуособни борби в Царството и плътска съпротива, могат също да предизвикат духовно воюване. Виж 2 Коринтяни 10:4.

351.Духовно връзване и развързване - Фраза, която е използвана в Матей 16:19 от Библията. Тя идентифицира силата на християнина на Новото Творение да връзва делата на демоничните духове и да освобождава снабдяването на Христос и Бог. Тази концепция, както всички духовни практики и протоколи, води своето начало от древните религии. Според тях сблъсъците и борбите между боговете, на които са служили хората, са завършвали чрез духовно поробване на поклонниците на победения бог. Последователите на божеството са били смятани за негово потомство. Вярвало се е, че богът, на когото се кланя даден човек, му дава способности, сила и власт, чрез която да връзва силите на вражеските богове. Чрез тази власт, поклонниците на божеството са можели да държат всяка нападаща вражеска сила. По време на своето земно служение, Исус демонстрира властта Си над всяка възможна демонична сила, без ограничения от нейното име и духовен източник. Той изгонваше, покоряваше и подчиняваше всевъзможните агенти на мрака, с които се конфронтира на земята. Господ направи това като демонстрация пред човешкия и духовния свят, която да покаже, че Неговата власт е абсолютна. Когато Той и Неговото потомство упражняват духовната си власт, тя е реална и неоспорима. Знанието за такъв

тип действия и права по онова време и разцвет на политеизма е било широко разпространено. Поради това, когато Исус каза на последователите Си, че имат власт да връзват и да развързват в духа, Той не навлезе в някакви по-дълбоки и обширни разяснения. Виж Лука 10:1-24. Виж Изгонване на демони.

352.Духовно извращаване - Съществуват много закони и принципи в творението и всички те имат духовен корен и произход. Духовното извращаване говори за действието на определена сила в творението, която е активирана от паднал ангел или човешка употреба на демонични духове с цел манипулация и достъп до невидимия свят. Фразата говори още за отклоняването на духовната дейност на Господ от нейните святи цели, методи и резултати. Като пример за това може да бъде посочен Яков, който измести Исав. По този начин той обърна духовния закон за правото на първородния в своя полза. Това задвижи множество невидими сили, чиито действия кулминират в благословението на Яков от баща му, което трябваше да бъде всъщност за първородния. Трябва да отбележим обаче, че всичко това стана според пророчество, освободено още по времето, когато и двамата братя бяха в утробата на майка си. Друг Библейски пример за извращаване на духовни закони е Еровоам, който отне свещеничеството от племето на Леви и синовете на Аарон и го даде на други. Той направи не само това, но и измести поклонението към Яхве с такова към демони. Виж Второзаконие 32:17; Псалм 106:37; 2 Летописи 11:15.

353.Духовно назначение - Задачи, задължения и отговорности, дадени от Бог на пророците и пророческите хора. В миналото служители от типа на свещениците, също са били изпълнители на духовни назначения. Виж 1 Летописи 23:11.

354. Духовно нападение - Термин, който дефинира негативния вербален поток, освобождаване между вярващите, лично или индиректно. Тези думи впоследствие стават проводник и отварят достъп за нечисти сили, които всъщност са и първопричината за духовната атака срещу човека. Служителите обикновено стават жертви на такъв вид атаки, като най-често това се случва на пророците. Това става, тъй като те са задължавани от Бог непрекъснато да казват неща от Негово име, които обаче хората обикновено не приемат или дори ненавиждат. Същия вид атака бе употребена срещу Спасителя, което доведе до Неговото разпъване на кръста. Виж Матей 27:40; Йоан 19:7; Деяния 25:16; 2 Царе 19:27.

355.Духовно облекло - Термин, които описва духовните дрехи, които съставляват пророческата мантия. В древността облеклото на пророка е било от съществено значение. Начина, по който са се обличали пророците, е бил един вид символ и отражение на тяхната духовна природа, сила на откровение и предсказателна перспектива. Обикалящите пророци са били известни с това, че са носели дрехи от животински кожи и са имали по-груб вид. Храмовите или придворните пророци са носили богато украсени облекла. Йоан Кръстител също имаше специфичен начин на обличане. Пророк Самуил също беше идентифициран чрез мантията си, когато вещицата от Ендор го извика от мъртвите, за да пророкува за последно на Саул. Виж 1 Царе 28:13-19. В този случай мантията му го определи като пророчески активен, дори и след

физическата му смърт. Неговото служение, което водеше началото си от земния му живот, беше толкова мощно, че Самуил можеше да предскаже на Саул събитията, които го очакваха. Тази случка демонстрира, че починалия пророк беше също толкова верен и адекватен по отношение на светските събития, колкото беше и по време на земния си живот. Посланиците на Господ и техните мантии дават подробна информация на духовния свят. Природата, естеството и вида на духовното им облекло, са показател за невидимите създания на Господ, прикрепени към Неговите земни служители. Те имат за цел да подкрепят изпълнението на техните думи и служения, както и да се противопоставят на силите на мрака, изпратени срещу тях. Виж Задгробен живот, Космести облекла и Мантия.

356.Духовно очерняне - Термин, който описва практиката на християните да злословят, клюкарстват и да вярват на непотвърдени слухове за техни братя и сестри в Господ. Фразата е показателна за тяхното нежелание да разследват фактите, за да получат истината за това, което чуват. Духовното очерняне е смъртоносно за пророческите хора, поради силите на мрака, които са назначени да противостоят на това движение. Те са екипирани с богат набор от лъжи и полуистини, които християните сплетници обичат да чуват и да разпространяват. Духовното очерняне води до духовна атака, която може да има тежки последствия за делото на Господ и прогреса на Неговото слово. Виж Числа 14:36. Виж Духовна манипулация.

357. Духовно покритие - Термин, който описва свръхестествената закрила, покровителство и защита на пророка срещу духовни същества, които се опитват да атакуват хората, зачислени към неговата или нейната мантия. Духовното покритие също така може да бъде осигурено от родителите. Например сираците са особено уязвими, поради липсата на родителите си. Съпругът в семейството е друг пример за духовно покритие. Членовете на дадена църква или служение са покрити от мантията на пастора. Виж 1 Коринтяни 9:1 и 1 Петрово 5:2.

358. Духовно разбиране - Фразата се намира в Колосяни 1:9, където апостол Павел пише: "Поради тази причина и ние от деня, когато чухме за това, не преставаме да се молим за вас и да копнеем да бъдете изпълнени с познаването на Неговата воля, чрез пълна мъдрост и духовно разбиране". А) Според употребата си в цитирания по-горе пасаж от Словото, духовното разбиране представлява способността на човек да направи връзката между нещата от духа и ума си. Б) Интелигентният поток от знание и разбиране, чиято комбинация води до по-пълно схващане за живота и неговата мъдрост. Този тип разбиране набляга на благоразумието и разсъдливостта, които представляват внимателното обмисляне и претегляне на информация, предхождащи и направляващи посоката на действие. В Притчи многократно се подчертава важността от това да имаме този вид мъдрост, която произлиза от Бог. Духовното разбиране са отличава по това, че дава способността за адекватно и навременно преценяване на събития и ситуации, след което води до най оптималното решение и насока за действие. Притчи 4:5,7 обединява мъдростта с разбирането. В случая става въпрос за тази мъдрост, чрез която са създадени световете и която управлява творението и изкупената част от човечество. Това е природата и обхвата на духовната мъдрост, която насърчава и води до

духовното разбиране. То представлява активно осъзнаване на основополагащите за земята и света духовни закони и правила (Псалм 24:1) и разбиране за това как те влияят на поколенията и техния начин на живот. Виж Второзаконие 4:5-8. Духовното разбиране произлиза от Божията мъдрост и надминава човешката и светската мъдрост, поради това че издига невидимото в позиция преди видимото, неосезаемото пред материалното и вечното спрямо преходното. Духовното разбиране разчита на гореспоменатите, за да се справи с човешки или земни ситуации. Божията мъдрост включва в себе си Неговата мъдрост от всичките му светове, техните закони и движещи сили на цялото Му творение. Духовния протокол, протокрация, грях и праведност, святост и истина са неща, които са дълбоко вплетени в творението на Господ, играят важна роля и са неделима част от Неговата мъдрост. Поради това е от съществено значение да имаме по дълбоко и пълно разбиране за духовното разбиране, защото то е особено ценно в пророчески аспект. Освен казаното дотук, то се отнася и до култивирането на Божието знание и мъдрост в нашите естествени способности и умения. Виж Исая 26:9; Ефесяни 4:23 и Амос 14:9.

359. Духовно спрямо свръхестествено - В едно общество, което е с висок духовен заряд, всяко нещо, което излиза отвъд рамките на видимия и емпиричния свят, е предмет на копнеж и желание. Пророците обаче, трябва да имат разбиране по отношение на духовното и свръхестественото, които твърде често се използвани като синоними, че те не са непременно едно и също нещо. Думата духовно се отнася за това, което се намира отвъд времето и пространството и въпреки това не е задължително да е вечно. От друга страна, свръхестественото е проявление на духовното в нашия свят, така че ефекта от него става видим за хората. Като обобщение можем да кажем, че духовното е описание на сфера или място, а свръхестественото е проявлението на ресурса или силата, която се намира в невидимия свят.

360. Душа - Нематериалната страна на човека, която е съд и проводник за емоциите, интелекта и желанията към тялото. Душата може да се подхранва по два начина: външно — чрез тялото и външни дразнители и вътрешно - от духа. Редът на потока на човешката информация и подхранване е следния: духът подхранва душата, душата подхранва и поддържа сърцето, а то предава към ума. Сърцето е първото физическо място на влагане, откъдето следва разпределението към човешкия ум. След като сърдечните въпроси достигнат до ума, те биват обработвани според човешкия интелект, желания и образование, след което се ретранслират под формата на импулси, сигнали и желания към тялото. Виж Битие 2:7, 35:18; Псалм 22:29, 16:10; Деяния 2:31; 1 Коринтяни 15:45.

361. Дъб - А)Символ на мощ, стабилност и издръжливост. Б) Дъбовете са били свещени дървета за древните гръмотевични богове на западните народи. За тях те са представлявали мъжката потентност, мъдрост и сила, поради това и тези дървета са били почитани от тях. Много от боговете и богините от древността, са били свързани с дъба, особено тези, които са имали пророческо естество и природа. Кората на дървото в миналото е била използвана за направата на сопи, които са били предполагаемите бойни оръжия на божествата и героите. В) Съцветията от дъбови листа са използвани като емблеми и отличителни знаци във войсковите части на Съединените щати.

362. Дъбово дърво - А) Дървото на чародейството и гадаенето. Б) Място на мистични проявления и пророческо прозрение. В много земи, където дърветата дават подслон на птиците, са смятани за места, където може да бъде чуто от духа на боговете, които изпращат птиците с конкретно послание. Дъбът, като най-старото и най-силно от дърветата, постепенно е изградил репутация, като едно от най-достоверните места за такъв тип чуване. Дънерът на дъбовото дърво, образ на пророческото от началото на двадесети век, е смятан за такъв, поради гореописаните подробности. По това време се е оформил култ, според който духовете на починалите хора, обитават в дърветата. Това е била причината, последователите на култа да се събират около такива "специални" за тях дървета, където да получат слово от отвъдния свят, за което са предполагали, че ще им помогне в реалния живот.

363. Дъга - Символ на завета на Създателя за вечността и просперитета към земята. В древността дъгата е била смятана и за символ на богинята Ирис, за която се е вярвало, че е вдъхновител на пророческото. Поради това хората са придали на този небесен феномен перспектива на откровение и вид пророкуване. Това е причината дъгата да се възприема като пророчески знак за добрата воля на богинята Ирис, която тя изявява от небето.

364. Дъжд - Символ на небесно изливане. Може да означава благословение, което облекчава сушата и подпомага растежа на плода на земята или съд, в случаите, когато става въпрос за проливни валежи и наводнения, които причиняват разрушение. Лекият дъжд говори за милост, златният дъжд за благословенията на просперитета, мъдростта и духовните проявления. Символи на дъжда са мълниите, светкавиците, змиите, влечугите и дракона, тъй като за тях се смята, че имат мъдрост, сила и власт над времето и неговите елементи.

365. Дълг - Поведение, отношение, задължения и работни функции и назначения, които да бъдат извършвани като регулярна отговорност към по-висшестоящи или управници, от страна на тези в позиция на служители. Виж 2 Летописи 8:14; Ездра 3:4; Еклисиаст 12:13; Лука 17:10 и Римляни 15:27.

366. Дървета - Растения, създадени от Бог. Преобраз на нации. Виж Исая 61:3. Вън от Господ, дървото представлява място за гнездене на небесните и земни духове. В миналото се е вярвало, че душите на мъртвите са обитавали в дърветата. Те имат съществено значение, като места за чародейство и гадания, а птиците чиито гнезда са били на дървото, са смятани за съд за духове, който пренася и предава духовна информация. Дебелите, високи и големи дървета са символ на мощните и разширяващи се царства и човешката сила в тях. На последно място, дърветата са знак за дар слово в областта на откровенията и снабдяването, което произлиза от техния плод. Виж Космическо дърво.

367. Дърво - Естествен обект, който е лесен и удобен за обработка и употреба от хората. Често става обект на суеверно поклонение и магия. В пророчески контекст дървото е преобраз на безполезната човешка доктрина, която се противопоставя на Божието слово и делото на Святия Дух. Пророкът казва в Еремия 10:8 "учението им е суетно, то е само дърво". Дървените образи са белег

за окултна догма, доктрини и учения, култа към Ашера и тотемите, посветени на духовете на предците.

368. Дяволи - Думата, дадена за падналите ангели на творението, които се разбунтуваха срещу Създателя си и се осмелиха да опитат да завладеят небесното царство. Луцифер, който поведе бунта, започна война, която доведе до изгонването на всички бунтовници от небето и вечно изгнание вън от царството на Бог. Тогава името му беше променено от Луцифер (който носи светлина или син на утрото) и той стана баща на лъжата и на дяволите, и всички по-нисши духове на мрака. Дяволите имат по-висок ранг от демоните, които са техни роби. За разлика от демоните, дяволите са тези, които са същинските началства и власти в сферата на мрака. Те са стратезите, които назначават и изпращат демоните. Виж Фамилиарни духове. За демоните се смята, че са смесеното потомство от браковете на дяволите с човешките жени.

369. Дяволът - Сатана е принцът на всички дяволи и демони. Той някога е бил Луцифер, синът на утрото и помазаният херувим. Виж Исая 14:12; Езекиил 28:14. Дяволът е този, който управлява тъмните небесни области от творението на Бог. Чрез силата на мрака той прокарва волята си на земята, като я налага на хората. Най-главното проявление на дявола е символизирано чрез мъжки козел, особено рунтав и с големи рога. Той използва също и други животински образи за форма на проявление. Някои от митологичните изображения включват сатира и горския бог. Дяволът оглавява архонтите на тъмнината в духовните сфери. Павел съвсем практически и без никакви преобрази се отнесе към проблемите с дявола, като ги окачестви като блудство, което и преди, и сега се свързва с поклонението към демони. Още един пример за това виждаме в 1 Тимотей 1:20, където Павел каза, че е предал двама християни на Сатана, за да се научат да не богохулстват. Виж Козел и Помазаният херувим.

370. Дякон - Служител в Новозаветната църква. 1 Тимотей 3:10 и 13.

371. Дъщеря - А) Използвано в Библията, като към жена, която е източника на отглеждането на децата, потомството на бащата. Б) Дете от женски пол, чието естествено предопределение и удовлетворение идва от раждането и отглеждането на деца. В) Дете от женски пол, източника на мляко за децата през идващите поколения, правейки паралел Църквата. От тук и думата определя Църквата на Господ Исус Христос като снабдител и източник на Неговото слово. Виж 1 Петрово 2:1-4. Г) Символично може да означава град и неговите жители. В Библията градовете на Израел, често са наричани "дъщерите на Израел". Д) Дума, изразяваща нежност и привързаност. Бащински еквивалент на "зеницата на окото ми". Чрез тези думи Бог показва какво означава Израел за Него (Второзаконие 32:10), заедно със Сион (Захария 2:8), наричан често "Сионска дъще", град, който Бог много обичаше и пазеше. Виж Мляко. Псалм 48:11 и 97:8; Исая 16:2.

Е - Еа до Ешурун

372. Еа — Върховен бог, почитан като спасител в древността. Вавилонският бог на лекарите и медицината.

373. Еанна - Храм за древния Вавилонски пантеон божества, който се е намирал в Урук, библейския Ерех (Битие 10:10).

374. Еаннеад - Събирателно название за деветте божества на династиите в древен Египет.

375. Ева - Жената на Адам, която той наименува след тяхното прегрешение в Едемската градина. Преди падението, Бог се обръщаше към двойката просто като Адам. Ева получи името си, след като те отстъпиха от волята на Бог. Виж Битие 3:20; 1 Тимотей 2:14.

376. Евангелизатор - Една от насоките на петкратното служение, която влиза в графата пътуващи служители. Третата длъжност, изброена в Ефесяни 4:11.

377. Евех - Шумерският бог на планините, който е бил победен от Инанна.

378. Европа - Финикийска принцеса. Още земята на божеството Феникс, което е било отвлечено от Зевс, за да му роди деца, едно от които е Минос.

379. Египет - Библейският Мизраим, наричан така поради черната си земя, разположена около реката Нил. Голям център за политеистично поклонение с главно божество Хорус, бога на слънцето за Гърците и Ра в Египет. Първоначалният дом на хамитските племена, където впоследствие нахлуват семитите от Вавилон. Виж още Озирис.

380. Египетски плен — Четиристотингодишният период, за който Бог пророкува на Авраам, бащата на Израилтяните, че неговото поколение ще бъде в робство на Египетската нация. Това се изпълни, когато Йосиф бе отведен в Египет и изпрати да доведат и неговото семейство, което по онова време наброяваше седемдесет души. По време на техния престой в Египетската земя, първоначално поради настъпилия глад, а после превърнал се в робство, броят на Израилтяните драматично се увеличи. След като вика на народа Му, стигна до ушите на Господ, Той издигна спасител измежду тях. Това беше Мойсей, отгледан от жената на фараона и потенциален наследник на Фараона. Чрез Мойсей Бог избави потомството на Авраам от Египет. Виж Битие 15:13.

381. Едгар Кейс - Популярен светски пророк, почитан като изцерителят на вяра от Кентъки. Неговият основен принос е бил популяризирането на доктрината за прераждането в духовната и религиозна среда в Америка. Най-известен е със своите медицински диагнози, поставени състояние на транс, чрез който той изцерявал физически болните. Учредява и установява Асоциацията за Изследване и Просветление. Любимец на последователите на Ню Ейдж учението, много от които са възприели неговите практики и теории, като част от своята вяра. Неговите състояния на транс му позволявали да предаде тялото си като проводник за комуникация с починали хора (паднали ангели), които са му

давали информация за пациентите, която е невъзможно да се получи по естествен път.

382. Едем - Думата означава рай на блаженство. Това беше първия дом, който Бог създаде и предвиди за човека - Адам и жена му Ева. Едем представляваше градина, в която имаше от всяко възможно добро нещо, източник на удоволствие, радост и наслада, за които Господ се беше погрижил да даде на Своето творение - човека. Задачите на Адам бяха само да я пази и да владее над нея. Имайки предвид обстоятелствата на падението (виж дефиницията), това означаваше, че работата на човека беше да допуска в градината само това, на което мястото му е там и служи за доброто на Едем и нейните обитатели. Адам напълно се провали в тази заръка и в резултат на това, отвори път и позволи на духовете и силите на греха и смъртта да влязат и да поемат властта над цялото човечество.

383. Едемското прегрешение - Термин, описващ греха на предателство, който Адам извърши срещу Създателя Си и цялото човечество, като не се подчини на забраната от Господ, относно дървото за познаване на доброто и злото. Неговата постъпка поведе след себе си последователни събития, чиято кулминация стана смъртта и нейното разпространяване във всички хора, въпреки че само той съгреши. Виж Битие 2-3.

384. Единадесет — Числото на смяна на парадигмите (примерите и образците). Единадесет е число на транзиция, което е символично за промяна в отношението на силите. То е позиционирано между десет, числото на божествена заповед и управление и числото дванадесет, което символизира управлението на заветните хора на Бог, особено Неговите апостоли. 3 Царе 6:38; 4 Царе 9:29; Еремия 1:3 и 39:2-3; Матей 19:28; Откровение 21:12-14.

385. Една десета - Десятъкът. Една десета от плячката след битка, получена от победителя в сражението, е била за Господ. Дарението е било принасяно от водачите на армията победител. Една пета от оставащата част е била задялана като дял на свещениците. По този начин свещеника е поддържал дома на Господ, изхранвал е семейството си и е давал на тези, които са били назначени под негово управление.

386. Едно - Число на пълнота и единство.

387. Едутун - Псалмист от племето на Мерари, служил под управлението на цар Давид, като музикант на светилището. Виж 1 Летописи 9:16 и 16:38, 41-42.

387. Езавел - А) Финикийска жрица, която се омъжи за царя на Израел, Ахав. Тя заля Израел с поклонение към Ваал, Тамуз, Ашерот и други противни божества. Името на Езавел е до такава степен известно с лошата си слава, че в книгата Откровение, тя е спомената като духовното влияние, стоящо зад лъжепророчествата, езическите ритуали и неморалното свещеническо служение към Бог. Нейното главно отклонение беше да съблазнява хората, особено управниците и лидерите на Яхве, към боговете на нейния баща. Б) Пророчица в Тиатира по времето на ранната Църква, която стоеше вън от храма и пророкуваше на хората, идващи да се поклонят. Тя комбинираше пророчество с

професионална организация и вокално въздействие. Нейното служение окуражаваше общуването с демони, вероятно като начин за увеличаване на богатството си, чрез разнообразни жертвени ритуали на даряване.

389. Езекиил - Един от големите пророци с мантия на свещеник. Пророческата кариера на Езекиил беше пъстра, драматична, наситена и състояща се в по-голямата си част в духовната сфера на творението. Той беше призован към офиса на пророка четири години след депортирането му във Вавилон. Това го направи да бъде пророк в плен на езическа култура и земя. Служил около пети век преди Христос, посланието му е било центрирано главно върху Юда, с малки изключения и към другите нации. В неговото служение са включени театър, драма, рисуване и разнообразна смесица от прийоми. В неговия случай, Бог използва всякакъв вид достъпни средства, методи и начини, чрез които да изяви волята Си на хора, които бяха толкова затънали и оглупяли, че Той трябваше да визуализира наближаващия върху тях съд. Никой друг пророк не обхваща толкова много от драматичния начин на изразяване на Бог. Той каза на Езекиил да нарисува идващата обсада и падение на Ерусалим, да се съблече гол и да лежи така пред хората, за да им покаже степента и тежестта на тяхното предстоящо робство. Той още трябваше да им изиграе как те щяха да ядат боклук и отпадъци в робството си. Това и още много други преобрази, Езекиил пресъздаде, за да бъде пример за пълното изоставяне от страна на Бог към хората Му, на произвола на жестоки, враждебни сили. В ролята си на свещенически пророк, Езекиил проповядва и изисква ритуална чистота и святост в храма на Бог. С цел да придаде смелост на пророка и по-дълбоко разбиране, Бог се разкри пред него като Създателя и абсолютния Суверен на цялото творение. Езекиил стана свидетел на изумителни посещения от Бог, изключителни видения за Неговото творение и имаше регулярни посещения от ангелите Му. Пророкът бе използван да проповядва на съгражданите си в тяхната земя чрез Божествено транспортиране. Святият Дух на Бог просто отнасяше пророка на определените места в конкретното време. В единия от случаите, когато Езекиил проповядваше в Духа на лидерите на Израел, единият от тях умря на място. В записите на неговите пророчества можем да видим, че Бог на няколко пъти излезе отвъд рамките на законите на времето и пространството, като отнесе пророка, във времето и мястото, където трябваше да говори. В Новия завет, евангелизаторът Филип, беше използван от Бог по подобен начин, за да ускори разпространението на словото на спасение в Исус Христос. Виж Деяния 8.

390. Езеро - Място, където се събира вода, без да изтича. Символ на бездната, смъртта, затвора и погребани тайни. В миналото езерата често са били места на магьосничество, където вещици и чародеи са отивали да практикуват уменията си. Огледалната повърхност на езерото означава, че човек винаги може да види себе си, като чистотата на образа е била причина да се гледа на езерото като на огромна кристална топка. Това е и връзката на езерата със свръхестественото и най-вече с ясновидството.

391. Език на Духовния свят - Ако нямат разбиране на езика на духовния свят, пророците са буквално некомпетентни. Въпреки че разбирането на лингвистика и земно изразяване са важни за физическия свят, за да може да се поучава

откритото знание от Бог, в случая с духовния свят, това не винаги е така. За да получиш свежо откровение, изисква изцяло духовен набор от обстоятелства. Гражданите на вечността и безсмъртните - всички са много активни в използването и комуникацията на този език.

392. Език на сънищата - Комуникация по време на сън. Общуване, което разчита на преобрази, символизъм и знаци, които говорят нещо специфично на спящия, за да предадат посланието си. Не всички сънища са пророчески. Част от тях са причинени от вътрешни тревоги, притеснения, желания или взети решения.

393. Езици - Библейски термин, който е нарицателен за молитвата в Святия Дух, според писаното в Юда 1:20. Молитвата или говоренето на други езици е дар на Святия Дух, който е предопределен за Църквата. Показател за това, че говоренето на други езици е очаквана функция за служителя на Новото Творение, може да бъде видяно в 1 Коринтяни 12:28,30. По този въпрос се говори и в 1 Коринтяни 12:10, като форма на специално проявление на Святия Дух, когато се случва сред събиране на християни. Според 1 Коринтяни 14:14-18 молитвата на езици се различава от говоренето на други езици, според както е описано в други места от същата глава. Освен всичко това, в словото са разграничени два вида езици - едните са човешки, а другите на ангели. Това откровение внася допълнителна светлина върху обхвата на силата и влиянието на тази практика. Според Библията, молитвата на други езици дава способност на християните да общуват с Господ и Отец, на ниво дух с дух. Допълнително предимство е това, че могат да управляват невидимите сили на творението с по голяма акуратност, като избягват влиянието на собствените си предубеждения. Друго преимущество на говоренето на други езици е, че вярващите в Христос имат достъп до всеки език, произлязъл някога от устата на Създателя Бог. Различните форми на общуване са създадени от Господ според нуждите на Неговите духовни и вечни дела на небето и земята.

394. Езичник - А) Термин, който първоначално е означавал "планинец". Отговаря на библейското описание на аморейците, чиито отвратителни демонични практики, станаха причина народа на Бог да бъде депортиран от земята си. Б) Думата дефинира ритуалите и обредите на поклонение на Уика, друидите, вещиците, вълшебниците и магьосниците. Съвременното популяризиране на думата, описва тези, които практикуват окулт, черна магия, тъмни изкуства и заклинания. Виж аморейците в 4 Царе 21:3-11. Думата още описва "западняците", които са били планински обитатели, чиято политеистична форма на поклонение е била непозната за монотеистичния Израел. Такива религии са били изпълнени с идолопоклонство и потопени в магия и демонична намеса, около което са били центрирани ритуалите им. Преобладавала е некромансията, която е била една от най широко разпространените практики. Въпреки че на пръв поглед думата езичник, изглежда безобидна, нейните корени реално идват от разклонилите се религиозни практики на хората от древността. В ума на Бог, езичник е синоним на варварин и хедонист. Терминът "западняк" се е отнасял предимно за аморейците и тези произлизащи от техния разнороден клан. Техните ритуали са били противни на Всемогъщия Бог на Израел, Който забрани на народа Си да научава и да следва езическите им пътища. Той постанови тази

забрана, защото знаеше, че аморейското поклонение и начин на живот със сигурност ще отведат сърцата на Неговия заветен народ, далеч от Него. Най-известното име, което също така е станало и нарицателно за езичници е аморейци. Те са били като събирателно за целия спектър от идолопоклоннически практики. Впоследствие, Аморейската (планинската) религия е смятана за първоизточник на поклонението към природата, което представлява обожествяване и издигане на творението, по-високо от Създателя. Това поклонение е отразявало религиозната институция, издигната от Каин, впоследствие предадена на Нимрод и надолу през поколенията. Аморейските форми на поклонение са първопричината тази раса да получи името езичници. Те са практикували всякакъв вид астрално, земно и подземно поклонение към съответния вид божество. Астрологията, епикурейството, демонизма, ритуали при смърт и зоофилията са били доминиращи сред поклонението на този народ. Освен гореизброените, всяко друго извращение, което хората са можели да измислят, е било практикувано от планинците в името на религията. Основата за техните религиозни системи е било самосъхранението от елементите и суровите трудности на живота, което да завърши със спасение в отвъдния живот. Като заключение от всички тези данни, можем да кажем, че езичеството е предзнаменование и предпоставка за навлизането и влиянието на нечисти и фамилиарни духове.

395. Еклесиа - Гръцката дума за църква, която Христос обяви в Своето царство, като термин и нарицателно за Неговото тяло от вярващи. Духовната конфедерация на Създателя Бог и състоянието на Неговото Ново Творение. Думата се базира на древно-гръцка институция, която се е състояла от граждани, избрани в тази организация, за да разрешават различни ситуации и проблеми в обществото. Еклесията още е работила съвместно с управниците, императора, съдебната, политическата и военна власт на града и държавата. Виж Матей 16:18 и 18:17; Откровение 1:4.

396. Еклесиална йерархия - В Новозаветната Църква на Господ Исус Христос, йерархията е главно очертана на две места от словото: Ефесяни 4:11, където се концентрира върху режима на управление и 1 Коринтяни 12:28-29, където точната подредба в структура, е дадена от Господ чрез апостол Павел, в реда, който Той иска Църквата да последва. Легитимността на този ред е ясно потвърдена от самото начало на стиха:" Господ е поставил тези в църквата да бъдат". Думата поставил е главния термин, подкрепян от дискретния ред на йерархията. Значенията на термина показват идеите за установяване, ред, назначаване, фиксиране и поставяне. Описаният модел тук не просто декларира това, което Господ постанови като йерархия на Своята Църква, но слага рангове на съответните позиции и диспенсации в реда, по който Той иска да бъдат и да управляват: - първо апостоли - второ пророци - трето учители - следват чудеса - после изцелителни дарби - помагане - управляване - различни езици. Моделът, описан от Павел, е нареден според реда, в който Църквата възниква в съществуване, привлича последователи и впоследствие се поддържа чрез посрещането на нуждите на спасените. Апостолът като специално изпратен, е този, който стартира процеса. После идва пророка, за да подкрепи работата с помощта на актуално слово от Бог и просветено духовно образование. От

служението на учителя произлиза такъв, който да пречисти вече оформеното от апостолското дело тяло. След като хората са излезли от света на греха и смъртта, логично е да бъде посрещната нуждата им от изцерение. Това е така, защото хората са съществували в света заедно с множество нечистота, зарази и развала, все още стоящи върху тях. След като спасените са установени здраво във вярата и в дома на Бог, работата по строене и поддържане на служението започва. Поставянето на Божиите хора да работят в Неговото царство, е много важно за тяхното вкореняване и установяване в Него. Тук се Включва служението на помагане. Следователно, управлението идва на дневен ред. Увеличаващото се стадо се нуждае от управление, което да се справи с хаоса и бунта. При така установената основа, служението на свръхестественото започва да се проявява и идват разните езици. Този модел е не просто организиран, но и практически съвсем уместен. Почвайки с инициативата на апостола, която е стратегическа, свещеническа и военна, до момента на реалното издигане на военната сила на Царя - духовните войни от Църквата, която Той отреди да се развива и разширява на земята.

397. Екзорсизъм - Виж Изгонване на демони.

398. Екзорсисти - Такива, които изгонват демонични духове от хора чрез клетви, обети и обещания към духовете или към божествата, които те представляват.

399. Експерт - Майсторство, изключително умение, съвършено познаване на дадена област или дисциплина, придобито чрез практика и учене на конкретното умение или знание. Да бъдеш експерт, означава да си изключително добре подготвен професионалист от висока компетентност. Виж 1 Летописи 12:32-37; Песен на Песните 3:8; Деяния 26:3.

400. Ел - Жестоко и тиранично божество от Месопотамия, което е било почитано като бога на секса и войната. Израел, отстъпнически го свързва със своя Бог Яхве. Това им действие е довело до промяна в обръщението към Йехова, в което Неговите атрибути са били обозначавани с префикс Ел - името на езическото божество. Това име е било използвано също и като префикс в имената на много градове, споменати в Библията.

401. Електричество - Светлини, изкуствено осветление и др. Показател за направеното от човешки ръце или човешко просветление. Модерни източници на сила.

402. Елементи - Основните, съществени (съставни) части на нещо. В пророчески аспект, думата се отнася за съставни обекти, предмети, субстанции или дисциплини, нещата, които образуват и генерират дейностите, съществени за функционирането на гореизброените съставни. Елементите като вид пророчески символи, отразяват безнравствеността на света, според неговите четири елемента - въздух, вода, земя и огън. Само огънят може да бъде създаден и управляван от човека. Без тези четири елемента, творението не би съществувало въздух за дишане, вода за освежаване и хигиена, огън за отопляване и земята, от която сме създадени и откъдето получаваме храната си. Тъй като те са основополагащи за живота, голяма част от пророческата

терминология и ресурси ги употребява и се основава на тях. Виж Галатяни 4:3 и 9; 2 Петрово 3:10 и 12.

403. Елиезер - Пророкът, който провъзгласи Божия съд срещу съюза на Йосафат с Израилевия цар Охозия. Виж 2 Летописи 20:37.

404. Елисей - Наследникът на пророк Илия, който поиска и получи двойна мярка от помазанието на учителя и наставника си. Необикновената мярка помазание му позволи да извърши два пъти повече чудеса от своя предшественик. Елисей още е наричан и избиващия пророк. Виж 3 Царе 19:15-21. Неговият импулсивен и напълно себичен отговор към подигравките на местни младежи, го накараха да използва своята новопридобита сила, за да предизвика смъртта на четиридесет и двама души, които бяха разкъсани от мечки в резултат от неговото проклятие. Единственият пророк в Библията, който умря от неизлечима болест.

405. Емайл - Символизира безсмъртие - аналогията идва от покритието и здравината на зъбите.

406. Еман - Пророк от 1 Летописи 6:33-42, който е служил по времето на Давид. Еман беше пророк-псалмист и музикант към светилището. Под негово ръководство стояха свещеници-музиканти, които хвалеха Господ чрез песни и музика. Той също е наричан и царския гледач. Виж 1 Летописи 25:1-8.

407. Енки - Вавилонски бог на вятъра и водата.

408. Енлил - Вавилонски бог на въздуха.

409. Енох - Седмият от допотопните (пределувиални) патриарси. Той е бил първият пророк, за когото се споменава в Библията. Неговите думи са се запазили за доста дълъг период от древността, дори до времето на написване и събиране на Новия завет. Юда дори го цитира в своето послание. Името Енох означава "посветен и приет", другия му смисъл, който е леко негативен е "смъртен". Виж Битие 5; Лука 3:37; Евреи 11:5; Юда 14.

410. Енсай - Важна за пророческия символизъм дума, защото тя дефинира древния цар свещеник, който е управлявал населено място или общност, родена и установена поради дадено божество. Такъв тип служител беше Мелхиседек, свещеника на Всемогъщия Бог, чието древно обиталище беше Ерусалим, много преди да го представи и даде за наследство на Авраамовото потомство. Това обяснява как и защо Господ легално можеше да изгони предните обитатели на мястото. Впоследствие Той установи Своя народ там, както е било обичайно за онова време да правят боговете с избраните си хора. След като се е установявало коя е избраната от божеството раса или националност, даденият бог ги е въвеждал в земята, която предварително е била вече негова. Обикновено това е била земята или мястото, където богът първо е дошъл, когато се е спуснал на земята. Пример за това е Синайската планина, където Йехова слезе. Това хвърля допълнително светлина върху наблюдението на Исус, за Неговото раждане в света, за това че Той не е просто следващото божество, което се появява отнякъде. Виж Второзаконие 32:12,17. Исус е вратата на овцете, защото Той влезе през портата на обора, както човешко същество се

ражда на този свят. Идеята за царя-свещеник в стария свят се базира на случая, в който всичко се задвижва и става в определената земя или област, поради смесеното управление на духовно същество и човек. Виж Портали, Ерусалим и Мелхиседек.

411. Епископ - Гръцка дума от Новия завет, за човек, който е от стареите, такъв, който е с най-висок ранг в Христовата църква. Апостолите по подразбиране и презумпция са епископи, докато обратното не винаги е вярно. Виж 1 Тимотей 3:1-2; Тит 1:7;1 Петрово 2:25.

412. Епископски жезъл - Извита тояга, носена от епископите, която е била символ на властта на пастира. Символиката идва от техните пастирски задължения и приликата на техните хора със стадо, което Бог им е поверил, да се грижат и да го пазят. Тяхната тояга е смятана за символ на духовния им авторитет на пазачи и слуги с управнически задължения, които Бог им е възложил според Своята мярка. Извитата тояга е древен символ на управниците от нациите на Близкия Изток, които са били хора в управлението, военните сили или посланици. Извивката на края на гегата е преобраз на апостолска власт, подчинена на Христос като Негови подпастири.

413. Ера - Ясно разграничаващ се период от време, забележителен поради неговите последователни събития. Различните ери гравират в обществата своите забележителни исторически профили и драматични приноси на съответното време. Те са установени според степента на влияние и промени, които се осъществяват в обществото, културата му и даденото поколение. Виж Време.

414. Еремия - Вторият от големите пророци в Библията. Той е бил призован за пророк в много ранна възраст. Еремия е бил толкова млад, че не е имал желание да се покори на призива си, страхувайки се, че липсата на зрялост ще му попречи да изпълнява добре функцията си. Господ отвърна на извинението му с факта, че той не е призван поради възрастта си, но поради това, че е създаден да бъде пророк на нациите още от утробата. Служението на Еремия като пророк на съд и поражение, е изпълнено с мъка, тъга, отчаяние и депресия. Думите, които той е освободил, не са били нито популярни нито желани. В повечето случаи Еремия е изпращан към управници и царе. Той предсказва разрушението на родината си и съда на Бог върху управниците. Еремия е бил арестуван, прокуждан и наказван по всякакви възможни начини, защото тогавашните царе не са искали да чуят истината. Правени са няколко опита за покушение срещу живота му, докато той принудително се покорявал на гласа на Бог. След толкова много враждебни реакции към думите му, естествените инстинкти за самосъхранение на Еремия го водят към опити да се съпротиви на словото на Бог. Пророкът прави оброк да не говори и дори да не получава слово от Бог, но бързо разбира, че силата на Господ над него е много по-голяма. Той записва как неговите напразни усилия да се бори с Духа на Господ са му причинили единствено физически дискомфорт, облекчение, от който е идвал само след като изговори пророчеството. Еремия разказва за треперене в костите си, изгарящо сърцебиене всеки път, когато решавал да не пророкува. Даниил и Захария са други двама пророци, които споменават подобни физически усещания, свързани

с получаването и освобождаването на слово от Бог. Господ говори на Еремия чрез видения и сънища. Той използва притчи, гатанки, енигми и символизъм, за да предаде Своите мисли на пророка и да обрисува думите, които иска той да изговори. Реакциите на хората към думите на пророка са били толкова резки, че Анания, който беше един от главните пророци на царя, отне пророческия товар на Еремия от врата му. Еремия се оттегли и се върна по-късно с отговора на Бог. Анания щеше да умре до дванадесет месеца, защото се беше осмелил да учи на бунт срещу Господ. Словото му се изпълни и Анания умря, според както беше предсказал пророка на Бог. В допълнение към това, земята беше предадена на Вавилонския цар, който позволи на Еремия да живее в страната си, оставайки на собствеността си. Така се изпълни обещанието на Бог за това, че той вярно предаде словото Му. В същото време закоравелия цар на Израел и управниците му бяха отведени в плен и депортирани извън страната си, според словото на Еремия.

415. Ерех - Един от градовете, построен от Нимрод. Виж Битие 10:10. Известен впоследствие като Урук.

416. Ерес - Най-прокълнатата тактика на ереста е нейния плод. Библията казва, че никоя лъжа не е от истината и всяка неправда е грях. Ереста заобикаля тези две твърдения, като представя малко истина, придружена с голямо количество примамлива измама. В основата си, ерес е доктрина на заблуждение, която бива възприемана като мнение и впоследствие като база за начин на поведение и публично разпространяване. Богът на християните възприема ереста като акт на агресия от страна на измамени или неуравновесени души. Целта на ереста е да бъде оборкана обичайната вяра на светиите и да се отклонят усилията на автентични служители на евангелието на Исус Христос. Еретикът е благосклонен към грешката и отказва да бъде разубеден от личните му виждания за въпроси, касаещи Библейски, ортодоксалното християнство. В Галатяни 5:20, ереста е представена като съизмерима с бунта, което е форма на измяна. Тя е раздорна, лицемерна доктрина, която декларира и разгласява обратното на това, което словото открива и има предвид. Ереста е човешка доктрина, правена за хора и предназначена за личности, които напълно пренебрегват Господната правда и я превръщат в лъжа. Крайният резултат е, че езичниците и народите хулят Божието име поради такива еретици. Виж Римляни 2:24. Поради това, че ереста е продукт на човешката воля и личност, тя намира изява като се изтъква и цели да измести установената истина. Една от нейните стратегии е да предефинира вече известна доктрина и нейните характеристики. Тя действа чрез тайно разработени процедури за прилагането на новата догма, като еретикът напълно се посвещава на разпространението на грешната доктрина. Ереста има за цел да отежни, разруши, раздели и в края на крайщата да спечели последователи за едно изкривено, но с претенции да е по-леко християнство, в което страданието е презряно, а комфорта и удобството са пропагандирани. Неговите заблуди са толкова завоалирани и бледи, че ядрото истина засенчва лъжите. Думите на пророк Еремия най-добре описват виждането на Бог за ереста. В Еремия 23:30 четем: "Затова, ето, Аз Съм против пророците казва Господ, които крадат словата Ми, всеки от ближния си". Това енигматично изказване, казва много за ереста и нейния път. Нейната догма се състои от откраднатите думи на Господ,

които се поучават като ново откровение на Божествена истина. Целта е да бъде атакувано и разклатено библейското християнство, както и да бъде разрушен библейския начин на живот, следващ примера на Христос, според писаното в 1 Йоан 2:6. Тези откраднати и преиначени думи, които имат духовен произход и природа, изглеждат като открити тайни. Тъй като идват от Господ Бог, те имат вид на вечни, въпреки че ереста не е нищо повече от свръхестествен опит да бъде узурпиран живота на хората и да бъдат отделени от Живия Бог. Ереста се явява като алтернатива на безкомпромисната истина. Тя е подканяща доктрина, целяща да смекчи и облекчи, което я прави да е съвсем близка до стандартното предсказване на бъдещето. Ереста успокоява хората, така че те да заобиколят и избегнат покаянието, като същевременно подкопава и Святостта. Обикновено ереста се сблъсква със специфични неотменими елементи от Библейската доктрина, които трябва да останат непроменени. Най-основните от тях са: Божията праведност; Неговата истина - Той не може да лъже, защото това е просто невъзможно за него; Неговите наредби и съд. (чиято цел е да донесат живот); Божията святост и отделянето от света; и накрая е мотива, който Го задвижва да прави всичко за творението Си - Неговата любов. Гореописаните са стандартните основи на Божествената истина и те характеризират фундаменталните белези и отличителни черти на Бог Отец. основните от тях са: Божията праведност; По отношение на Бог Син, Исус Христос, можем да отбележим прилежащите Му неотменни качества и призив към: покаяние - основно изискване за влизане в царството Му, спасение чрез Новорождение, освещаване от мъртви дела чрез Неговата истина (Йоан 17:17; Евреи 6:1-2) и идването на Святия Дух, Който да живее във вярващия, като Се изявява чрез мощни демонстрации на словото Му в дела и истина (1 Коринтяни 4:20; 1 Солунци 1:5). Разбира се връхният камък на всички тях е святостта. Чрез Исус, всичките гореизброени изисквания се проявяват върху Неговите ученици, които обичат Отец и Неговия Син еднакво и дават свръхестествено изразяване на тази любов на земята и помежду си. И най-накрая, е Святия Дух, последния киселинен тест на Създателя Бог за ереста. Библията поставя изключително ударение върху работата на Святия Дух в живота на хората (Виж Ефесяни 5:9-10). Присъствието на Бог в духа на човек, означава полагането на вечни фундаментални истини, които изтръгват греха и плътското от душата и подготвят хората за живота им през вечността. Двадесет и един от дискретните елементи и проявления на Святия Дух, освен тези от 1 Коринтяни 12:7-11 са: 1) Духът на Бог; 2) Духът на Господ: 3) Духът на твоя Баща; 4) Духът на мъдрост и разбиране; 5) Духът на съд: 6) Духът на горене; 7) Духът на съвет и могъщество; 8) Духът на знание; 9) Духът на страх от Господ: 10) Духът на благодат; 11) Духът на истината; 12) Духът на святост; 13) Духът на живота; 14) Духът на Исус Христос; 15) Духът на осиновление; 16) Духът на смирение и кротост; 17) Духът на свободата; 18) Духът на откровение; 19) Духът на слава; 20) Духът на спасение и изкупление; 21) Духът на пророчество. Доктриналните откровения, които предстоят да бъдат разкрити по време на нашия живот тук на земята, трябва да бъдат в унисон със словото и да бъдат тълкувани и прилагани, според двадесет и едната характеристики и цели на Духа. Да бъде проповядвана и разпространявана истина, която пренебрегва или занижава важността на святостта е ерес. Същото важи за рекламирането на свободата, която

извращава освещението и святия начин на живот. Спасение без покаяние е нещо, което Святият Дух не може да прости или да извърши. Да направи това, би било за Него отстъпване и заобикаляне на най-главния критерий за изкуплението - новорождението. Да се разпространява мъдрост, която отмахва страха от Господ, е ерес. Да бъде проповядвано универсално изкупление, което не зависи от свободната воля на хората и тяхното задължение да изберат да бъдат спасени от Господ Исус Христос и да станат обиталище за Святия Му Дух, е ерес. Да бъде отменена Божията справедливост и съд чрез Неговата благодат, любов и милост е ерес. Пророците, които са подбудени да изследват и преценяват ереси, трябва да изучат много внимателно дадения учебен материал, вида, в който той се поднася и ефекта, който цели. Трябва също така да изследват как ще се развие дадената доктрина, когато бъде възприета в живота на вярващия. По какъв начин едно подозрително учение, което влиза в конфликт с установена истина, се проявява в действие. Какъв е плода, когато учението зарази и други, е важно за пророческото изследване и трябва да бъде предвидено. Въпреки че може да е трудно да вникнем проницателно във всяка една нова доктрина, която се издига, един добър метод на елиминиране е, да бъде оценен плода от нея и къде стои той спрямо Духа на Бог. Крайният плод на здравата доктрина е праведност, която води до святост, което е твърде често пренебрегвана истина. Виж 2 Коринтяни 9:10; Филипяни 1:11. Други плодове са покаянието (Матей 3:8) и плодовете на Духа (Римляни 8:23). Въпреки че е винаги добре да знаем етимологията на различните термини, особено на такъв като ереста, в крайна сметка плода от дадени думи или доктрина е този, който ни дава най-точен анализ. Гамалиил беше този, който даде най-добрия отговор в Деяния 5:34-39. Ереста трябва да бъде опровергана и отхвърляна, но когато тя устоява, това е единствения разумен съвет, който да се приеме. Времето разкрива истината.

417. Еретик - Учител на ереси и агент на лъжливи доктрини и неортодоксалност.

418. Ериду - Град в древна Месопотамия, който е бил най-ранното човешко установяване в тази област. Също така мястото на храма на водния бог Еа. Древните градове са важни, поради това, че те маркират крепостите на основаващото или завладяващо божество, които в повечето случаи са активни и управляващи и до днес над тези области.

419. Ерихон — Моавски град, чието име означава "лунен град" или "благоуханно място”. Исус Навин, водача на Израел и наследник на позицията на Мойсей, изпрати съгледвачи, които да разузнаят в града, преди да го нападне. Там те бяха посрещнати и подслонени от блудницата Рахав, преди да се върнат обратно да докладват на началника си. По-късно, когато града беше покорен, Рахав и семейството й бяха пощадени поради гостоприемството й към съгледвачите. Впоследствие нейната милост и спечели място в родословието на Израел, като вечен наследник на обещанията. Виж Числа 22:1.

420. Еровоам - Ефремски син на вдовица, която прислужваше на цар Соломон. Неговата изобретателност му спечели управлението и властта над десет от племената на Израел. Той направи две златни телета за поклонение в Израел, които бяха на пътя към Ерусалим. В Библията пише, че той измисли своите

фалшиво-религиозни култови центрове от собственото си сърце. Еровоам направи това, защото се страхуваше да не би поданиците му да го напуснат и да отидат под управлението на Юда. Двете места, където той организира поклонението, бяха Ветил и Дан.

421. Ерос - А) Бог на любовта и секса. Пакостливо създание, което е било смятано за секс партньор на Псухе, богинята на душата. Б) Еквивалент на гръцкия Купидон, който е божеството, почитано на ежегодния празник Св. Валентин. Преобраз на разрушителния първичен инстинкт, който се отключва чрез екстремното и нерационално непрекъснато преследване на плътски удоволствия.

422. Ерусалим - Столицата на Израел, която беше завзета от втория им цар Давид, от евусейците. Това е главния град на Юда, който е наричан с няколко други имена в Библията: Салем, Ариел, града на Бог, светия град и Сион - Божията крепост или високо място. Името му е свързано с двете големи планини, които се намират около него. Виж Планини. Обобщаващо, името му означава "основано притежание на мира", което съвпада с Езекиил 43:7,12. Ерусалим е толкова древен, че има запазени Египетски текстове от трети век преди Христос, в които се споменава. Неговият произход, според както е описано от пророк Езекиил, е от Ханаанската земя. Продукт на смесен брак, от баща амореец и майка от хетите (Езекиил 16:3). Неговият произход предвещава съдбата му - да бъде населяван, да дава подслон и от него да произлязат всички народи (Деяния 2:1-13). Аморейците и хетите бяха две от десетте племена, за който Господ каза на Авраам, че неговите наследници са призвани да ги изместят. Виж Битие 18-21. Преди да дойде във владение на израелтяните, Ерусалим се наричаше Евус (Виж Исус Навин 18:28). Неговото население - евусейците, бяха победени от Исус, който проправи път за предстоящото идване на цар Давид, който щеше да направи града своя крепост и столица. Духовната материя на Ерусалим може най-добре да бъде видяна чрез следните пасажи от словото: Псалм 46:4, града на Бог; 4 Царе 5:6-7, града на Давид: 2 Летописи 25:28, града на Юда; Псалм 48:12, Сион; Матей 4:5; светия град. Пророк Исая го видя като верния град в Исая 1:21,26 и като града на правда в 1:26. Друг Старозаветен пророк Захария, нарича Ерусалим града на истината в Захария 8:3; в Псалм 48:2, Ерусалим е града на великия цар, имайки предвид Исус Христос, Месията. В днешно време, града е все още основно под Мюсюлмански контрол, като дава убежище на най-големия спектър религии на планетата. Първоначално града е наречен Салем и управляван от настойника на Всемогъщия - Мелхиседек. Той е назначен от вечността, за да установи и да го задържи за неговия предопределен наследник. Това е откровение, което показва, че Ерусалим винаги е бил и винаги ще бъде крепост на Създателя. Историята на Ерусалим и битките за него и около него, датират от незапомнени времена. Управлението на Мелхиседек, като цар-свещеник (енси) е съществена подробност, тъй като призива на евреите да бъдат народ на Всемогъщия, който да се установи в този град, е загатнат от неговото владеене на Ерусалим. В Евреи 7, Мелхиседек се описва като безсмъртно същество, чието родословие не е земно. За него се казва, че дните му нямат начало и край. Сравнението на произхода на Мелхиседек с този на Исус Христос не е за да го приравни с Него,

но за да покаже, че той влиза в категорията, описана в Йов 1:6. Този пасаж има за цел да покаже неговата направа, която въпреки че изглежда на външен вид човешка, е повече ангелска или най-малкото от небесен характер. Такова феноменално откровение, установява това, че Създателят, заедно с всички останали "божества" е поставил Своя регент в плътта. Господ още му е делегирал правото да упражнява Неговата суверенна власт и да разпределя богатствата Му на земята от мястото, наречено Ерусалим. Това е всъщност, което е било правено още от началото на дните с Адам, дори и след изгонването му от градината. Прокуждането на Кайн, от своя страна е довело до разширяването на тази концепция и нейното действие върху синовете на мрака. Виж Шумери. Поради това, че е дело на свещеници (особено на царе-свещеници, постановени от своите богове), които да размишляват, управляват и разпространяват благословенията на божеството върху земята, ролята на Мелхиседек, като цар-свещеник на Ерусалим става още по ясна. Очаквайки първия човек, който да дойде и да поеме управлението на Божия духовен център на сила, Мелхиседек е натрупвал богатство, провизии, положение и известност, които да предаде на Авраам, за когото той без съмнение знаеше, че идва. От реакцията на Авраам към Мелхиседек можем да видим, че това е било широко разпространено отношение и обичай за тогавашните дни. След победата си над петимата царе, той показа специално отношение към царя на Салем и го третира като свещеник и цар на своя нов Бог. Авраам го почете и даде десятък от цялата плячка на царя, която той да постави в храма на Всемогъщия. Фактът, че е имало храм в града, е установен поради това, че всички тогавашни древни градове с местни божества, са им строили храмове, разположени в центъра на града. От ролята на Мелхиседек можем да заключим, че Яхве е имал храм в Ерусалим, където свещеника и група от свръхестествени служители са стояли в застъпничество и като посредници на падналото творение. Виж Храм. Множество култури, религии и така наречени божества, са били владетели над Ерусалим, като най-ценното място, център на земята, за което Създателя казва, че там е Неговия престол (Езекиил 43:7, 12). Ерусалим е град, който е бил завладяван и изгубван по едно или друго време от почти всяка една доминираща сила на планетата. Битките за него и вида му на съществуване ще продължат до момента, в който Новия Ерусалим, описан в Апокалипсиса, не слезе от небето. Виж Мелхиседек и Енси.

423. Есагила - Име на един от най-известните храмове във Вавилон.

424. Естествен - Дарби и таланти, дадени от Бог на хората, за да подпомогнат техните цели на планетата. Те допринасят и усилват естествения наклон, желания и възможности на дадения човек.

425. Естествен сън - Сънно състояние, по време на което виждаме образи на ситуации, състояния, емоции и т.н. от нашия живот. Това не са непременно пророчески сънища.

426. Етиопия - Областта Хус (Куш). Производно от дума, която означава обгорели лица. Нарицателно за хора от африкански произход.

427. Ефод - Одеждата (къса горна дреха), която са носили свещениците, при изпълнение на техните официални задължения, особено когато са се допитвали чрез Урим и Тумим. Виж Изход 25:7 и 28-ма глава.

428. Ехидна (Змия) - А) Символично за мистичен дух. Б) В сънища и видения това влечуго символизира присъствието на тъмнина и демонизъм. Змията е използвана като преобладаващ демоничен символ, който е белег за култовите дейности на силите на мрака. В) Белег за придаване на окултни сили и власт. Виж Битие 49:17. Виж Змия.

429. Ешурун - Поетичното и умалителното име на Бог, с което Той нарича Своята възлюбена нация Израел. Думата означава "Неговите праведни" или "Моят праведен народ". Също така, името може да бъде преведено и като "Божията земя на праведност". Според това, което е написано в словото, Ешурун е термина на Яхве за това, колко му е скъп и мил, Неговия заветен народ. Виж Второзаконие 32:15 и 33:5, 26; Исая 44:2.

Ж— Жаба до Жътва

430. Жаба - Символично, тя е преобраз на перверзен дух, които най-често се проявява като сексуална неморалност. Изображенията на жаба се отнасят за Египетската богиня на раждането, Хеката. Също така, жабата е древен символ на плодородието. Библейски известна е като показател за ерес, използвана еи като чарм за предизвикване на дъжд. В книгата Откровение, жабите са описани като нечисти духове, излизащи от устите на дракона, звяра и лъжепророка, което е показателно, че те са преобраз на нечисти лъжепророчества.

431. Жаба - А) Демоничен символ на отровното. Б) Лунен обект на извращение.

432. Жена (1) - Думата, която се използва, за да изрази полова принадлежност за жената, без значение дали тя е девица, омъжена или майка. В Библията думата се използва като обобщаващо за жените като пол, в Битие 1:27 и Галатяни 3:28, където ясно е посочено, че Господ не е пристрастен към единия или другия пол на творението Си. Оттук можем да видим, че разграничаването на жената като майка или съпруга, според което тя обикновено се смята за подчинена на мъжа си, е въпрос на земен призив, а не статус за през вечността. Обичайните предразсъдъци, базирани на пола, са плод на човешкото мислене и ум, а не йерархия, постановена от Създателя. Когато разграничаваме мъжа и жената според физиката и физиологията и според функциите и позицията, която те биха или не биха могли да заемат в живота, трябва да бъдат взети под внимание всички подробности. Когато жената е съпруга, нейния мъж, като глава на семейството има влияние върху свободата й или когато тя е майка, трябва да бъдат изтъкнати задълженията към децата й. Освен тези два случая, няма друг, при който нейните права и способности да бъдат ограничаващи фактори в призива на Бог за нея. Извън брака и майчинството, женската свобода и право са ограничавани от предимно мъжките възгледи, обичаи и човешки традиции. Виж Мъж.

433. Жена (2) - Жените са символ на узрелия плод. Състоянието на жената, която участва в съня или видението, отразява зрелостта и въздействието на

нейния плод. Здравата жена означава здрав плод, докато болнавата говори за обратното. Очарователната жена може да загатва за суета, докато обикновената говори за скромност. В пророчески контекст жената може да носи широка гама от послания. Разкриването на различния вид символизъм, помага за разбирането на истинския духовен смисъл, който стои зад даденото пророческо преживяване. Обстановката, която заобикаля образа на жената, също има съществено значение за правилното тълкование на посланието. Една добра основа за това е оценяването на разнообразните и разнородни роли и позиции, които жената заема в живота и обществото. В случаите, когато жената е показана в някаква конкретна физическа дейност, като например гледаща дете или бебе, това означава, че тълкуването на съня или видението трябва да бъде разглеждано в светлината на майчинство, било то духовно или естествено. И в двата случая, действията на жената са показател, че посланието се отнася за родителските грижи на майката, които тя полага, отглеждайки своето семейство. Когато сънят или видението показват жената във взаимоотношения с мъж, тогава трябва да се изследва дали това е или не нейния съпруг. Отново това трябва да бъде разглеждано както в духовен, така и в естествен аспект. Начина, по който жената се държи с мъжа, също е важен за разбирането на посланието. Няколко примера, които говорят сами за себе си са безразличие, интимност или гняв. В случаите, когато мъжът е нейния съпруг, посланието се отнася за природата и състоянието на техния брак. Ако жената е представена в конкретна професионална, домашна или социална роля, естеството на нейната дейност, обстановката, в която я извършва и как е възприемана от околните, са някои от ключовите фактори за правилно разбиране на съня. В допълнение към всичко казано дотук, можем да добавим възрастта и националността на жената, които също не са без значение. Младата жена говори за новост, сила и плодовитост. Възрастната отразява мъдрост, зрялост, опитност и стабилност. Цветът на косата може да бъде тълкуван по следния начин - белокосата жена означава мъдрост, победа и милост. Когато косите са сиви, това е знак за земна мъдрост, придобита от дългия живот. Блондинките са преобраз на склонност или влечение към светската мода, червенокосите са символ на пламенност, избухливост, импулсивност и горещ темперамент като цяло. Тъмната коса може да означава спокоен характер, замисленост и типичност. Начинът, по който жената е облечена, е важен за посланието, в което тя участва. Това често може да е показател, който разкрива нейната духовна същност и вътрешни мотиви, дори и да са коренно различни от на пръв поглед видимото и поведение. В Притчи 7:10 се говори например за облеклото на блудница. В Откровение 12 се описва жена със златна коса, което е демонстрация на нейното духовно управление в сферата на човечеството. Костюмите и бизнес облеклото говорят за професионализъм, докато небрежния или отпускарски стил на обличане говорят сами за себе си. В случаите, когато съня или видението, подсказват необходимост от определени дрехи за дадена ситуация, а жената не е облечена в тях или носи нещо различно, това може да подскаже много за целта на посланието. Например тържествено облекло рано сутрин или бански костюм на погребение са варианти, които са странни. Ярки контрасти като тези могат да имат ключово значение за правилното разбиране на посланието. Въпреки символичното приложение на всичко казано дотук, цялата информация трябва

да бъде разгледана и буквално. Някои сънища и видения казват точно това, което се вижда. Виж Мъж.

434. Жезъл - А) Скиптър на лидерство, управление, пастируване и корекция. Б) Емблематичен символ на сила и власт, който се предава на човека, заемащ дадена позиция или длъжност, особено когато става въпрос за свещеничество. В) Жезълът представлява още и знак за наказание, според властта и правомощията на неговия притежател. Виж Битие 32:10; Съдии 6:21;1 Царе 17:40; Матей 6:8.

435. Желязо - Елемент, който символизира неизменност и твърда сила.

436.Живи създания - Свръхестествени същества с четири лица, които служат в небесното светилище на Всемогъщия. Виж Херувими.

437.Животински жертвоприношения - Заколването на животно с цел помиряване и комуникация с божество. Типични животински жертвоприношения са били овце, волове, кози, агнета, кучета, коне, магарета и мулета. Също са били използвани като жертвоприношения и разнообразни видове птици, влечуги и насекоми. Евреи 7:27 и 10:6. Виж още книгата Левит.

438. Животински кожи - Използвани като фетиши, животинските кожи са били важни за древния свят и са били използвани от жреците и шаманите като облекло и украса, която е представлявала образа на тяхното племенно божество. Кожите на животните имат значителна роля в Библията. За първи път виждаме тяхната употреба в Битие 3:21, където Господ направи от тях облекла за Адам и жена му, след като тяхната първоначална слава изчезна. От този момент бе установена очевидната употреба на животинските кожи. Дори днес, кожа и други животински обвивки са използвани за топлина и облекло. Въпреки това, както при всички други неща, хората от древността са използвали въображението си да свържат кожите и с друг елемент от комуналния си живот. Жреците на дадена религия, вяра или култ често се обличали с животински кожи, с които да представляват тяхното божество по време на поклонение и ритуали. Кожите се били използвани от тях повече като украшение, отколкото като облекло. Считало се е, че те притежават защитни сили, както и способността да прогонват злите духове. В този контекст, кожите са били използвани като фетиши. Виж определението за Фетиш. Видът им е бил избиран често според животното, така че да представлява естественото изображение на боговете на земята. Змии, лъвове, тигри и дракони са били популярни, както и някои части от птици. В случаи, когато облеклото или украсата не са били от цялото животно, използвали са се само определени части, представляващи силата и мощта на животното. Вярвало се е, че жрецът, носещ тези животински атрибути, е притежавал силата на животното, кореспондираща на съответната животинска част (зъби, крила, лапи, глава). Обикновено животинската кожа се е придобивала от притежателя и в битка с животното, като човекът е убивал животното и го е одирал. Веднъж избрана, животинската кожа се е носила продължително, за да напомня на другите хора за силата на притежателя й, както и за източника, откъдето тази сила е извлечена.

439. Животинско поклонение - Наричано още зоолатриа, поклонението с животни датира още от времето на древен Египет. Примитивните хора, въвлечени в тези ритуали, са вярвали, че техните благословения, здраве и други, идват от силите на природата. Поради това поклонението към природата изпъква ярко в тяхната история, дори зоофилията - секса с животни произлиза от тези религиозни практики. Зоофилията като форма на животинско поклонение е проследена като начало от близо 2750 години преди Христа. Различните видове животни са били боготворени чрез изображения, магьосничество и смесица от ритуали. Много от тях са били почитани като безсмъртни, чрез изображенията им, участващи в ритуалните церемонии. Целта на поклонението към животните е била да се използва животното, особено когато е било убивано, като проводник и посредник за присъствието, силата и благоволението на съответното божество. Например богинята Гула е била почитана като богиня на кучетата. Кучета са били убивани ритуално за нея, понеже са били символ на богинята. Древните фараони са били пазени от кучета, като се е вярвало, че духовете на предците им са живеели в тези кучета. Това поверие направило поклонението към предците, неделима част от династията на Фараоните. Съвкупяването на кучета и други животни с жени е било практикувано като човешки принос към божеството, което би трябвало да обитава в животното. Оттам идва и зоофилията, която в древността е била част от обичаите и ритуалите за плодородие. Йехова, Богът на Израел я забрани, но Евреите паднаха в този грях въпреки забраната. Това стана поради преобладаващата вяра, че монотеистичното поклонение не е толкова възнаграждаващо, колкото политеистичните ритуални оргии на заобикалящите ги чужди племена. Тази животинска хедонистична практика подтикна Израел, когато Аарон им направи теле да му се кланят в пустинята.

440. Жило - А) Центърът или върхът на даден обект, който инжектира отрова, за да причини вреда, страдание или смърт. Б) Метод за проникване на врага в тяло, за да постигне гореописаните цели. В) Символично за импулс, който е възникнал в духовния свят. Виж Откровение 9:10.

441. Жълт облак - А) Присъствието на силите и ангелите на великолепието и славата. Б) Идването и проявлението на небесни благословения. В) Диспенсацията на слава и просветление.

442. Жълто - А) Просветление, злато, откровение. Б) Духовно прозрение или откровение, получено от духовни източници.

443. Жътва - Време за жънене на това, което е било сято по време на сезона на сеене. Време на прибиране или откъсване, което означава отделянето на плода на земята от неговите корени като жътва. Видения за откъснати клонове и храсти също са отражение на времето за жътва.

З - Заблуда до Зърно

444. Заблуда - Стратегическа грешка и нейните измамни ефекти, целящи чрез подигравки и лъжа да съблазнят, заблудят и отклонят от истината. Виж 2 Солунци 2:11; Матей 27:64; 1 Йоан 4:6.

445.Завеса - В духовен контекст означава разделяне, разцепление или покривало. Виж Матей 27:51 и Евреи 10:20.

446.Завеса (Перде) - Виж Воали. Завесите изпълняват функцията на покривала, параван и украса. Липсата на завеси, говори за откритост и уязвимост. Спуснатите пердета говорят за потайност, отделяне и забрана. Вдигнатите завеси означават откровение, влизане на светлина. Цвета и дизайна на завесите е важен, за да може да се открие природата на посланието, което те носят в пророчески смисъл.

447. Завет - Дума, която определя съгласие. Официално съглашение или договор между две страни, където по-силната влиза в съюз, който води до обща цел и укрепява, заздравява и подобрява качеството на съществуване на по-слабата страна. Духът на завета, подобрява и повишава жизнения стандарт на по-слабата страна. Битие 6:18 и Левит 2:13.

448. Завет на служителя - Уговорката между Бог и служителя, която се състои след неговата длъжност, чрез обещание за небесна подкрепа от страна на Бог. Завета на служителя е подобен на завета на пророка, с това изключение, че първият трябва да бъде дефиниран в смисъл на Божието специфично снабдяване, обещания и ограничения. Той е подчертано свързан с конкретния вид служител и сферата на служение, назначена му от Бог. Човек не може да приеме за даденост завета на служителя. Той трябва да е абсолютно сигурен за това, което Господ му е казал, че ще подкрепи и снабди в служението му към Него. Да има догадки и предположения в тази област, може да е опасно както за служителя, така и за тези, на които той или тя служи. Виж Завет.

449. Завещано (Дарено) - А) Безплатно дарение, което да финансира или снабди нужда на човек или операция. Б) Снабдяване от страна на благодетеля (благотворителят) с нещо стойностно, което се дава в замяна на минава мъжа, за да получи жена си. В миналото това е включвало пазарене, откупуване и зестра, за да може да бъде дадена жената за съпруга от родителите й. Виж Изход 22:16.

450. Загадка (Гатанка) - Съвет. Загадъчно изказване, енигматично слово или притча, която задава въпрос, който първо трябва да бъде разбран, за да може да бъде отговорен. Гатанките и енигмите са типични въпроси за пророци, поради техните затъмнени откровения, които обикновените служители пренебрегват или не успяват да разберат. Според Даниил 5, пророкът беше известен с неговата способност да разбира и тълкува загадки, сънища и видения. Терминът, който е използван в Библията за загадка, буквално означава "трудни изречения". Това са въпроси, чийто очевиден отговор е по подразбиране грешен. Пророческата способност да улавя желаното психологическо, духовно и практическо приложение на коментари, които изглеждат твърде прости, за да бъдат приети буквално. Господ използва този метод като предизвикателство към интелигентността и пророческата съобразителност на Своите служители. Това може да бъде видяно в Езекиил 17:2, където Бог дава пророчество чрез притча и загадка В Матей 13:35, Исус, Великият Пророк напомня Псалм 78:2-6, според който неясното слово или енигматичните загадки, биват използвани, за да

представят божествена истина. Истина, която е била изговорена още от сътворението на времето, но в скрита форма, защото Господ иска да впримчи лукавите в собственото им високоумие.

451. Загатване(Сянка) - А) Нематериален обект или събитие, което говори за предстоящо такова. Например Закона на Мойсей загатва (маркира видими очертания) за изкуплението в Христос. Б) Духовно проявление на нещо, което е показателно за приближаването на нещо друго за в бъдеще. На практика това може да бъде обяснено на човек, като един вид безплатен костюм, който той получава точно преди да получи работата, която Господ е обещал да му даде. Костюмът загатва работата, понеже тя е била нещото, което е липсвало на човека, а дрехата е специфичното потвърждение, че тази нужда скоро ще бъде удовлетворена.

452. Задача - Работа, определена от някой в позиция на власт към негов подчинен, според дадени условия.

453. Задгробен живот - А) Термин, който характеризира състоянието и съществуването на духа, като съставна част от човека, след смъртта на тялото му. Б) Хората, които са спасени, знаят, че има само две места, където безсмъртната им душа може да отиде рай и ад. Окултистите и невярващите, считат че съществува и трета възможност - прераждането. Според тях душата се връща обратно на земята или никога не я напуска, а просто сменя тялото (формата), което обитава, за да избегне вечна смърт, или съответно, за да се издигне до по-висок ранг или позиция в идващия свят. Те вярват в тази идея, защото това е привидно добра перспектива - да се върнат в този живот, но на различно ниво, надявайки се да е по добро. Соломон написа в Притчи 23:18, че наистина има такова място. Въпреки всичко, колкото и да искат хората да игнорират или изменят неговия вид и характеристики, това място не е нещо, на което те могат повлияят, освен само във въображението си. За справка виж предупреждението в Евреи 9:27, което е написано точно по този въпрос. Също виж определението за Прераждане.

454. Заклинание - Думи на магия, изговорени от човек, който иска да атакува или манипулира живота, добруването или просперитета на друг човек или група от хора. Виж Магия.

455. Заклинания - Терминът се отнася за окулта, като е синоним на магии, напеви и вещерство. Заклинанията се използват с цел да обвържат, манипулират, помагат или да наранят обекта на магията. Чародейството и проклятието също спадат към тази група.

456. Заклинател (Магьосник) - вълшебник, фокусник, който използва магиите си, за да освобождава или извиква свръхестествени сили, които да извършат необикновени неща за него. Често дори и само за да заплени и забавлява околните. Често значението на думите заклинател, баяч и шаман се припокрива поради това, че те всички се движат в една и съща свръхестествена сфера на дейност.

457. Закодиран - Специфичният генетичен код за комуникация между различни системи. Кодирането на послание от един език или форма на общуване към друг. Пророчески, това е еквивалент на откровенията, пророчествата и мистериозните елементи, изложени явно и скрито в словото. Често за това закодиране са употребени съвсем обикновени и ежедневни събития и детайли. Виж Йоан 5:2; Откровение 9:11 и 16:16.

458. Закон - А) Тяло от правила, норми и забрани, социален и морален код на поведение, както и политиката, чрез която се управлява. Б) Наредби, които установяват и поддържат ред в дадено правителство и управление. В) Това, което възпира злото и неправилното и поддържа и подкрепя разума и покорството. Законите не само включват забрани, но и съответни наказания за тяхното неспазване. Целта на закона е защитата на правата и свободите на едно общество и да осигури безопасност и просперитет на земята, царството и неговите хора. Библейската употреба на думата закон има за цел да предаде идеята за съвкупност от правила и наредби, които насочват, учат, инструктират и стават извор на живот за човека. Виж Притчи 13:14. Друга цел на закона от Божия перспектива е да има страх от Господ и от закона на живота.

459. Законът на Мойсей - Първоначално това са Десетте Божи Заповеди, които впоследствие еволюират в едно огромно множество от наредби, постановления, правила и забрани, които Бог дава на хората Си. Мойсей е първоприемника на закона за божествен живот, служение, труд и поклонение. Библията има много закони, чрез които Бог показа на хората Си как да се отнасят към всяка една област от техния живот, поведение, емоции и реакции в Земята му. В Левит 7:37 са описани следните закони "Това е законът за всеизгарянето, за хлебния принос, за приноса за грях, за приноса за престъпление, за посвещенията и за примирителната жертва." Има и специални закони за животните, упоменати в Левит 11:46: "Това е законът за животните, за птиците, за всяко одушевено същество, което се движи във водата или пълзи по земята..".

460. Законите за приносите - Тук са изброени и синтезирани тези закони и местата, където можете да ги намерите в Библията. 1.Законът за всеизгаряният - Левит 6:9 2. Законът за хлебния принос - Левит 6:14 3. Законът за приноса за грях - Левит 6:25 4. Законът за приноса за престъпление - Левит 7:1 5. Законът за примирителна жертва - Левит 7:11 6. Законът за прокажения - Левит 14:1 7. Законът за тези, които имат течение - Левит 15:32 8. Законът за ревността - Числа 5:29 9. Законът на Назорея - Числа 6:13 10.Огненият закон - Второзаконие 33:2 11. Законът на Мойсей - Исус Навиев 8:31 12. Законът на Бог - Исус Навиев 24:26 13. Законът на Господ - 4 Царе 10:31. 14. Законът на Бога на небето - Ездра 7:12-14 15. Законът на царя - Ездра 7:26 16. Законът на свещениците - Неемия 12:44 17. Законът на святост - Езекия 43:12 18. Законът на Бога на Праведността - Псалм 37:31-32 19. Законът на Израел - Псалм 78:5 20. Законът на Бога на Яков - Псалм 81:4 21. Законът на Божията уста - Псалм 119:72 22. Законът на твоята уста - Псалм 119:72 23. Законът на твоята майка - Притчи 1:8 24. Законът на мъдрите - Притчи 13:14 25. Законът на благост - Притчи 31:26 26. Законът на светлина - Притчи 6:23 27. Законът на дома Господен — Езекиил 43:12. 28. Законът на мидите и персите - Даниил 6:8 29. Законът на истината - Малахия 2:6 30. Законът на бащите - Деяния 22:3 31. Законът на евреите -

Деяния 25:8 32. Законът на вяра - Римляни 3:27 33. Законът на мъжа - Римляни 7:2 34. Законът на телесните части - Римляни 7:23 35. Законът на греха и смъртта - Римляни 8:2 36. Законът на Духа на живота в Христос Исус — Римляни 8:2 37. Законът на праведността - Римляни 9:31 38. Законът на Христос Галатяни 6:2 39. Законът на заповедите - Ефесяни 2:15 40. Законът на плътските (преходните) заповеди - Евреи 7:16 41.Царският закон (закона на царя) — Яков 2: 42. Законът на свободата - Яков 2:12

461. Зала - Голяма стая за много хора, където се празнува, съди или се правят публични събрания.

462. Заместник - Избран. Тези, които са се заклели или заемат делегирана длъжност, също са заместници.

463. Заместително пророкуване - Форма на пророкуване, използвана от Бог, за да наложи Неговата воля и съд върху Неговите създания и техните ситуации. То подбужда към духовно подчинение човечеството и творението, чрез Божиите свръхестествени сили, които хората са пренебрегвали или са се съпротивлявали спрямо тях. Пророк Езекиил използва този аспект на пророчество, илюстрирайки чрез драма, художествени сравнения и театър, нещата, които Бог искаше от Своите хора и щеше да изпълни за тях при определени условия. Друг пример за това можем да видим в Даниил 10, където пророкът се покая от името на целия народ, въпреки че те не го знаеха или че не желаеха лично да се покаят. Необходимо е ходатайство в сферата на посредничеството, където пророкът се застъпва, поемайки върху себе си Божия гняв за своя народ. По този начин той заема тяхното място пред Него, в качеството си на разкаян извършител и получател на съответното наказание или прошка. Това е различно от проявлението на пророчество и симбиотичното пророчество, защото то се базира на това, което пророкът вече е видял и знае за дадената ситуация. Той дори е участвал в съда над прегрешението или предвижването на пророчеството, дори той или тя да са отхвърлени или пренебрегнати от хората. В такива случаи Бог използва публична драматизация, където Неговия служител изиграва под формата на театрална постановка поведението на хората и Неговата ответна реакция и съд. Когато Бог каза на Езекиил да лежи на едната си страна четиридесет дни, по един за всяка година на греха на Израел, пророкът беше заместител и изпита нещата, които Бог щеше да извърши на Своя народ. Това беше нещо, което Господ беше изявил предварително на пророка. Идеята на този вид пророкуване е, че хората които са заслепени от греха си, все пак биха могли да реагират на драмата чрез покаяние, като по този начин да предотвратят Божия съд, уповавайки на Неговата безкрайна милост. В такъв случай покаялите се ще могат да продължат да се наслаждават на Неговата непрекъсната диспенсация от заветни права, привилегии и преимущества.

464. Занимавам (Забавлявам) - А) Дейност или действие, насочено да отклони вниманието на наблюдаващия, с цел измама или заблуда. Б) Да ангажираш вниманието на някой чрез заблуда, шега, игра. В) Да ангажираш, разсееш или озадачиш с игри. Г) Да се позова на чувството за хумор на друг с шеги. Д) Унасям се в размишление. Е) Пророчески, думата се появява като описание на

стратегия, която цели да постигне горепосочените състояния в човек или група от хора, за да поквари или отмени съдбата на Господ за техния живот. Съдии 16:25.

465. Запад - А) Посоката на залязващото слънце. Б) Западът говори за лунни сили, които са разграничават от източната посока на слънцето и съответните соларни сили. Залязващото слънце говори за края на нещо, което може да бъде ден или сезон. Поради това, запада посоката на мрака, а изток - тази на светлината. Виж Изток. Запад е още и водна посока, която е символ на големите водни площи, които са моретата и океаните. Тази водна символика показва запада като посока на лунните сили, за които също се смята, че подобно на водата търпят флуктуации и изменения. Араб е едната еврейска дума за запад, която носи в значението си смисъл на размесване и движение. Другата дума, която е по-често употребявана в смисъл на посока е ям, което е и името на бога на водата и моретата.

466. Захария - Един от така наречените малки пророци, чието служение е било главно с апокалиптична насоченост. Част от пророчески екип, който се е състоял от него и Агей. Двамата заедно подпомагат духовно начинанието на Ездра да възстанови стената на Ерусалим. Подобно на Даниил, Захария също е пророк, който оперира много в областта на сънища и видения. Неговата духовна комуникация става основно във визуална форма, като той вижда и взаимодейства с ангели, наблюдавайки действията им на управляване и надзираване на творението. Също както Езекиил, той става свидетел на изумителни пророчески пътувания в Духа на Бог. Третата глава на написаната от него книга е описание на едно такова пътешествие, в което той става свидетел и участник на въвеждането в длъжност на първосвещеника Зоровавел. Захария става също и свидетел на възстановяването на родината му, храма и двете идвания на Господ Исус.

467. Звезда и полумесец - Популярен древен свещен символ на религиите и култовете към плодородието и основно тези, чиито патрон е женско божество. Тези религии са свързани с различните орбитални фази на луната, поради което последователите им смятат, че силата име най-голяма през нощта, т.е. когато луната се вижда най-ясно. Различните религии и култове вярват, че силата им се увеличава или намалява в съответствие с различните лунни фази. Подобен тип религии имат склонност да бъдат много гъвкави, с висок емоционален заряд и лесно изпадащи в крайности, под влиянието на лунната орбита. Звездата и полумесеца е универсалния свещен символ на Исляма. Виж Ислям и Лунни богини.

468. Звезди - А) Още от началото на сътворението, звездите и планетите са държали в плен човечеството. Според словото на Господ Бог, когато Той създаде небето и земята, небесните тела имаха за цел да изпълняват важна функция в живота на човечеството. Те трябваше да показват времената и сезоните на вградения в творението календар на Създателя. Думата използвана за звезда в Библията, буквално означава "обсипан", което свидетелства за заобикалящото ни изобилие от небесни светила. Б) Естествени обекти, създадени в небесата с цел да отбелязват времена и сезони на земята. В) В

миналото звездите често са били почитани като богове. Към тях са били отправяни молитви за помощ, намеса и защита. Г) За звездите се е смятало, че определят съдби, поради това, че явяването им е съвпадало с определени земни събития, причината за които е приписвана на небесните тела и тяхното местоположение. Д) Звездите са още и символичен преобраз на ангели, които владеят над различни сфери от творението на Бог. Е) В Библията често пъти се споменава като фраза "небесното множество". Ж) Звездите са синоним на Божиите духовни управници на творението и поради това са свързани с божествена власт. В ума на някои от древните хора, те са били виждани като вид тълкуване на Божиите закони и особено тези на творението. Виж Галатяни 3:19 и Евреи 2:2. Това, че нашия естествен свят е управляван от специално назначени ангели, може да бъде видяно от Числа 24:17; Деяния 12:23; Съдии 2:1 5; Даниил 4:13, 23. 3) Звездите са още и преобраз на това как множеството поколения на хората всъщност произлизат от един източник. Бог сравни потомците на Авраам със звездите на небето. По този начин Господ показа, че силата на Авраамовото потомство е сравнима с тази на звездите, небесните посланици. И) Йосиф видя своите родители и братя като част от небесното множество. Баща му беше слънцето, майка му - луната, а братята му бяха единадесет звезди. Това има пряка връзка с начина, по който Йехова показа на Авраам неговото потомство, години по-рано от съня на Йосиф. Виж Битие 11:9; Йов 38:7; Исая 13:10 и 14:13; Амос 5:8; 1 Коринтяни 15:41; Юда 12; Откровение 1:20 и 12:1, 4. Виж Съзвездия и Звездни формации.

469. Звездни формации - Групи от близкостоящи звезди или цели съзвездия. Преобраз на поколенията.

470. Звездобройци - Библейският термин за древните занаяти и практики на астрология. В миналото гадателите често пъти са били и звездобройци, които предсказват бъдещето по звездите. Виж Исая 47:13.

471. Звънец - Съвременен начин за повикване. Призив за отговаряне или вид отклик към звънящия(търсещия).

472. Звяр - Дума, използвана в словото от Бог, за да разкрие вътрешното духовно естество и природа на човешките същества. Той често използва термина за управници, особено царе, чието господство се основава и характеризира с конкретното животно, използвано от владетеля. Фараоните например са използвали кобри, змии или влечуги за техни емблеми. В Исая 16:1 управниците са наречени агнета, докато в други места са наречени овни и т.н. Зверовете също изобразяват буквалното въплъщение на водач или основател на движение. Звярът в Откровение всъщност е духовното създание, оглавяващо своите последователи. Даденият вид животно, което последовател на религия или учение е избрал за своя емблема, или е наричан от други така, отразява природата, характера и поведението му: леопард, мечка, лъв, агне и т.н.

473. Здрач (Полумрак) - Съществено време за пророческа активност. В библейски контекст, това е края на работния ден, когато хората отиват да си почиват. Като въплъщение на Божието разнообразно дело, това намира реален израз и за Бог, и за човека. В Библията пише, че работния ден за Господ свърши

вечерта, а новия започна на следващата сутрин. От това можем да видим, че здрача е синоним на транзиция и промяна. Всъщност тогава започва друг вид работа, която има духовен характер. В миналото, даровете и жертвите са били принасяни на здрачаване. Това е този интервал от деня, когато нощните създания излизат от бърлогите и скривалищата си, за да бродят и вият. Това е преобраз и на действията на много хора, които са също част от населението на земята. Подобно на животните, много хора излизат през това време, възползвайки се от предимството на анонимността, за да вършат престъпления. Времето на здрач е показател за настъпване на промяна, поради това че хората работещи през деня, напускат местата си, за да пренасочат вниманието си към домашни или социални дейности. За полумрак или здрач се смята времето, когато луната е най-ярка и най-близо до земята, за добро нощно осветление.

474. Зевс - А) Гръцката версия на царя на боговете. Б) Синоним на римския Юпитер. Виж Деяния 14:12-13 и 19:35.

475. Земя - Родителят-майка. Пророчески, това се отнася за фигурата на богинята-майка в древните религии. Всички вярвания, които включват в себе си това поклонение, са вид магьосничество и смятат и почитат земята като майка, богиня и създателка. Според Библията, земята е архива на Бог. Той я използва, като свидетел за всичко, което казва. Земята приема словото Му като един вид депозит. Това е един от многото начини, чрез който Бог осигурява присъствието на словото Си на планетата, без значение дали е или не е пророчески изговорено от човек. Господ Исус каза, че тези думи са дух. Често те се предизвикват и събуждат от Него на определеното им време, като намират пътя към сърцето и/или духа на пророка, за да бъдат освободени на земята. Виж Битие 4:10; Исая 26:9; Второзаконие 30:19 и 31:28; Откровение 18:1, 23.

476. Зелено - Цветът, който обозначава свободно продължаване или днес "премини". В древността зеленото е било смятано за цвета на пророка и е било показател за божествена дейност. Свързано е с богатство и просперитет, както и с духовно благоденствие и пророческо функциониране. Виж Смарагд и Смарагдово зелено.

477. Зима - А) В пророчески контекст това е сезон на тъмнина, студ и безплодие. Б) Време на стагнация и скриване. В) Най-общо зимата е сезон на забавяне или пълен застой, поради леността, съпътстваща студеното време. Г) Знак на временно преустановена дейност и продуктивност. Безплодието на зимата може често да бъде придружено от период на духовно подиграване и присмех, укор и унижение, които имат за цел да откажат човека сред трудностите и изпитанията, през които преминава. В пророчески аспект, сънищата и виденията, които визират зимата, могат да са показател за остаряване и време на оклеветяване. Сезон, през който човек е уязвим, изоставен, открит или оголен, подобно на дърветата, лишени от листата си. Замръзналият образ на зимния сезон, присъщите за него сняг и лед са показатели за тежък труд и за ниско възнаграждение. Възможно е обаче и да става въпрос за време на празнуване, почивка и възстановяване. Зимата често се свързва с посоката север.

478. Зигурат - Масивен храм с много стъпала, които отвеждат поклонника или жреца в небесното обиталище на боговете. Вавилонската кула е била постройка от такъв характер. Според съвременните изследователи това са били храмове, посветени на астралните богове и небесните сили, като една от най-известните от тях е била Ищар.

479. Злато - Елемент, който символизира пречистването на духа; също така царственост и издигане. Златото още е преобраз на духа. Изобилно богатство и духовна сила.

480. Златно теле - Древен обект на поклонение в Източните страни, обикновено е бик. За богиня е било използвано съответно крава. Поклонението се е състояло от обичаи за плодородие и оргии.

481. Змей - Влечугоподобно същество (левиатан), Силно уголемена версия на змията. Змеят е Сатана още от древността, според Откровение 12. Също така и известен окултен символ. Змеят е смятан за източник на силата на магьосника, причината за измамата, жестокостта и злото. Класифицирани в тази група са гущера, крокодила и змията. Змейовете са смятани за владетелите и причинителите на засушаванията и сухите сезони. Виж Даниил 11:6, където този вид(змейска) сила е приложена към човешката сфера или управление. Други символични отпратки към змея са Раав (Исая 51:9), Египет (Езекиил 29:3), Вавилон (Еремия 51:34). Виж дефиницията за тези думи, на друго място в речника. В древността фараоните са вярвали, че силите им идват от змея. Те се обличали и украсявали в змиеподобни елементи, като били символично почитани като "царете-дракони" и съответно, като потомци на змея. Вярвало се е, че змеят е притежавал окултно, духовно и свръхестествено знание, което съответно е разпределял на тези, който му служат. Без съмнение това е проблясък от миналото, когато змията измами Ева и превзе световното господство, дадено първоначално на Адам и поколението му. Ето защо и съществена част от този символизъм, неизменно включва някакъв вид влечуги или подобни създания. Виж Псалм 91:13; Исая 51:9; Езекиил 29:3. Веднъж след като християнството беше установено като духовна крепост, Христос даде откровение за истинската природа, същност и работа на змея. Привързаността, която на времето имаше към Източната мъдрост, бе заменена с отвращението, което това създание и неговия духовен владетел заслужават. Виж Сатана, Влечуго и Змия.

482. Змейски - Драконоподобен, отнасящ се за дракон или змей. Виж Откровение 13:11.

483. Змия — А) Влечуго. Б) Змей, дракон. В) Създание, което още от древността е символ на магически сили, мистично познание, плодовитост и тъмни сили. Змията е била предпочитан символ за божества сред древните народи и е споменавана многократно в Библията. Повечето от тези отпратки са във връзка с окултното. За пръв път в Словото, това създание се споменава в Битие. Според описанието му, можем да заключим, че това е било животно, което е можело да се движи изправено, притежавало е изключителен интелект и способността да говори. Змията измами жената на Адам, която до този момент беше известна

само като негов спътник, за да може да получи легален достъп на земята, чрез потомството на хората. Плана на змията проработи, тъй като жената повярва на змията и в последствие убеди съпруга си да влезе в бунт и непокорство към Създателя си. От този момент до сега, змията е била боготворена и почитана от падналото човечество. Следващата отпратка в Библията, която касае змията, е описанието на конфронтацията в Египет. Мойсей се изправя против мощното й духовно управление, когато се сблъсква с интересите на Фараон. Историята на тази духовна битка, която прилича на приказка е предопределена в духа от Бога на Израел. Виж Изход 7:9. В Египет змията е била почитана и боготворена като едно от създанията покровители на държавата. Фараоните са гледали на нея, като източник на своите свръхестествени и политически умения, знание и сила. Те също така са носили на короните си образа на кобра. Когато Господ дава на Мойсей силата да превръща, това е с цел пророка да изяви Него като истинския Създател, Чиято мощ и сила не могат да се сравнят със змията и нейните подчинени. От Словото става ясно, че магьосниците на Фараона са практикували този вид демонстрации на сила, чрез превръщане на жезлите си в змии, като лесно го направиха и пред Мойсей. Други исторически източници също показват, че директното призоваване или превръщането на пръчка в змия е било често срещан дворцов номер. Новото в случая с Мойсей, е елемента на борба или състезание между няколко призовани или превърнати обекта. Това е знак, който е имал за цел да послужи като предупреждение за Фараон и Египетските богове (Изход 12:12), че властта на змията над народа на Яхве и в перспектива над цялата земя, приближава към своя край. Последователно с всяко едно следващо знамение, различните богове и вярвания на Египет биват съсечени от Бога на евреите, докато накрая не се стига до триумфалното освобождаване на народа Му от хватката на Сатана (змията). Впоследствие змията се споменава по време на пътуването на Израел през пустинята. Там тя е огнения разрушител, който бива употребен от Господ, за да извърши целите Му. Виж Числа 21:9. В Йов 26:13 се казва, че Господ е създал извитата змия. Качествата, които Бог приписва на змията са летене, огън и отрова. В Исая 27:1 змията е наречена "извиващия се змей и Левиатан", което я свързва и с дракона. В Амос 9:3 се казва, че Господ заповядва на змията и тя върши волята му. Откровение 12:9 и 20:2 изобличават Сатана, като змията, змея и дявол.

484. Змийска отрова - Символично за магьосничество и неговите магически билки и отвари. За тях се е смятало, че отварят достъп до дълбоките тайни на света и най вече до владенията на Сатана. Отровата често е била поглъщана в качеството си на еликсир на мистицизма, като вид предизвикателство към смъртта и свързване с по-висшите демонични сили. Опиянението от отровата позволява на магьосника да участва в съблазните на окулта, като власт над смъртта, приемане на духовен живот и мигновена способност за духовно откровение. Змийската отрова още е преобраз на горчивина, завист, злоба и обреченост.

485. Змийската скала - В Библията е Ен Рогел. Място на гадателство и чародейство в древността. На същото място е имало и поток с мистични сили. Както скалата, така и потока са имали за цел да послужат за срещата,

обучението и израстването на човека в своя духовен призив, подобно на Пещера на инкубация и Пещера на чародейство.

486. Знак - Събитие или чудо, дадено от Господ, което има по-дълбоко и съществено значение, отколкото на пръв поглед се забелязва. Господ използва знаменията и знаците за потвърждение. Виж Деяния 16:20. Виж Семейон.

487. Знамение (Белег) - Символичен знак от Бог, даден като форма на частично или предшестващо чудо. То представлява предвестник за изпълнението на словото на Господ, изговорено от пророк, видяно в сън или получено по някакъв друг начин.

488. Знаци и сигнали на пророческа промяна - Термин, който описва съзнаването и разбирането на пророка за времената и сезоните на Господ и задължението на пророка да бъде адекватен спрямо тях. Фразата дефинира вътрешното усещане, което предупреждава пророка за знаци, получени от Господ. Тези сигнали са показател, че Бог разпалва и/или задвижва нещо, което вече е пророкувано. Когато това е ставало, словото е било освободено със знак за разпознаване, като един вид етикет или маркиране. Този знак е включен с цел пророка да го види и да му бъде индикация за изпълнение на пророчеството. Предстоящото изпълнение на словото не може да бъде започнато без прилежащия сигнал или отделено от обявената промяна, съпътстваща самото пророчество. Понякога сигнализирането на промяната бива усещано от пророка само вътрешно. В други случаи може да се разпознае чрез подобно или корелационно пророческо преживяване. Какъвто и да е случая, когато имаме среща с естествен елемент, който е определено пророчески по произход, това е подсещане за пророка, че активирането на по-ранно изговореното слово е налице. Обикновено сигналът за пророческо изпълнение може да бъде спомен за видение или сън. Друга възможност е чуването на нещо познато или свързано с конкретна ситуация, което напомня на пророка за думите на Господ, дори и те да са били запомнени при други обстоятелства. Ситуацията където Петър си спомни думите на Исус, че петела ще пропее три пъти, когато той се отрече от Него, е пример за пророчески сигнал за промяна. Това беше слово, което Господ освободи накрая на своето служение. Тогава Той обясняваше предстоящите му страдания и мъки, които щяха да му бъдат причинени от ръцете на Неговите обвинители. Така Той предсказа събитията, които предстояха да се случат, като свидетелство за това, че света никога повече няма да бъде същия. Въпреки че Петър се противопостави на пророчеството, в момента когато петела пропя, той се сети за думите на Исус и разбра, че живота му ще бъде променен завинаги. Нов лидер, избран на власт, може за повечето хора да не означава нищо, но за пророка това може да бъде сигнал, че слово получено от Господ е близко до изпълнението си. Отиването или преминаването покрай реална сграда, позната до момента само от пророчески преживявания е друг вид сигнал. Всяко едно от горепосочените преживявания, както и много други, са не просто сигнал за стартиране на пророчество, но недвусмислено отговарят на конкретна промяна. Тя от своя страна е свързана с пророчество, което я е предсказало като брънка от верига събития, следващи конкретния сигнал. Пророческите сигнали и знаци за промяна работят съвместно или предшестват задействането на пророческите активатори. Знаците, които регулярно следваха Господ Исус по време на

Неговото земно служение, имаха за цел да държат нащрек тези, които внимават. Тази специфична сигнализация, показваше че Господ Бог ще извърши нещо ново и статуквото вече е променено. Още в началото на тяхното служение, пророците са обучавани да бъдат нащрек за Божиите сигнали. Когато нашият Спасител учеше хората как да разпознават последните времена, Той насочваше вниманието им към елементите на природата, небето, полета на птиците и др. Той също подчерта да бъдат внимателни към текущите събития като например войни и слуховете за тях, защото това щяха да бъдат знаци за Неговото приближаващо завръщане и изпълнението на Неговите пророчества. Промяна в човешкия живот, смяна на политически власти, издигане или сваляне на известни семейства и лидери - всички те могат да бъдат сигнал за наближаващо изпълнение на пророческо слово. Пророчеството на Исая, за това че девица ще бъде бременна с дете, е един от известните примери в Библията. Словото беше изговорено с прикачено към него земно събитие, което имаше за цел да покаже, че словото на Бог се изпълнява някъде на земята. Пророчеството на Исус за мерзостта на запустението е друг такъв пример. Виж Матей 24:15.

489. Зодиак - А) Думата за дванадесетте звезди и планетите, които непросветените почитат като астрология. Б) Наречен още Мазарот в Йов 38:32. В) Стълбите, стъпалата или стълба на духовното творение. В Амос 9:6, звездите са описани като горния етаж на Неговото творение и обител. Астрология е съвременното название на науката, изучаваща звездите с цел предсказване на бъдещето. Тя също така класифицира човешката природа и същност според зодиакални знаци. Чрез тези методи астрологията се опитва да обвърже събитията от живота на човека с движението на звездите и планетите. Звездите и съзвездията на тази наука носят имената, основно на хибридни митологични създания. Те представляват смесица от човек и животно, като един пример за това е кентавъра (стрелец) или други същества със специални сили. За тях се смята, че имат власт да дават и променят човешкия път и съдба. Образите на тези създания съвпадат с древните божества на отдавна изчезнали цивилизации, което поставя зодиака далеч извън сферата на науката и интелектуализма. Поради казаното дотук, астрологията съвсем точно може да бъдат класифицирана като течение в областта на религията и езическото поклонение. Виж Съзвездия, Митология и Астрология.

490. Зоофилия - Най-унизителният и отвратителен от обичаите за плодородие, осъдени в словото. Зоофилията е съвкупяване на човек с животно. Освен проблема с хигиената и здравето на човека, Бог основно е загрижен за неправилното ползване на властта, която Той е дал на човека над животните. Също така неправилното използване и влагане на човешкото семе, от което започва човешкия живот и съдба на този свят. В Левит 18:23, Бог постанови: "С никакво животно да не легнеш и да се оскверниш с него, нито жена да застане пред животно, за да се съвкупи с него - това е извращение". Продължава в Левит 20:15-16 "Ако някой мъж легне с животно, той непременно да се умъртви, както и животното да се убие. И ако жена се приближи до каквото и да е животно, за да се съвкупи с него, да убиеш и жената и животното; непременно да се умъртвят; кръвта им да бъде върху тях". Смисълът на този акт е бил, да се събудят и извикат в действие животинските сили на зачеване. Това е една от многото

мерзости, които са били възприети като обичаи и ритуали в древността. Това са били магьосничество, чародейство, зоофилия, хомосексуалност, проституция и други Ню Ейдж религиозни практики, които процъфтяват под същия общ знаменател.

491. Зорница - Думата я има само в 2 Петрово 1:19. Означава утринна звезда или още може да се разбира и като планетата Венера. Буквалното значение на думата е "носител на светлината" и се отнася за звездата на любовта. Говори за веселие в духовния живот, отнасяйки се за този, който ни е даден от Господ Исус Христос. Зорницата е преобраз на озарението, откровението, изявителя на истината и просветлението на умственото разбиране. Отнася се още и за пророка отвътре. Зорницата, за която Петър говореше, беше тази, която учи от Дух в дух. Господ, който утвърждава и поддържа вътрешния човек (духа на човека). Утринната звезда, що се отнася до пророческото слово е обединението на ремата и логоса в едно. Зорницата е звездата, която пребъдва и през деня, освен че осветява и тъмнината.

492. Зороастър - Древният персийски пророк, който е основал религията Зороастрианизъм.

493.Зороастрианизъм - Древна медо-персийска религия, на която се основава жреческата каста на Магите. Основана някъде около шести век преди Христос, тази религия има за свое главно божество Ахура Мазда. Според преданията той е в непрекъсната борба със злия бог Ахриман. Поради това поклонниците на религията имат код на поведение, който се състои от добри дела, даващи сила на Ахура Мазда, за да може да надделее в битката си с Ахриман. Тази религия функционира на базата на магьосничество и чародейство, проповядва прераждането и е основен източник на идеи за съвременното Ню Ейдж течение. Типични за нея са нелогичните и ирационални вярвания за живота след смъртта, които са често срещани в повечето религии от този исторически диапазон. Виж Маги, Друид, Магьосничество, Чародейство, Задгробен живот, Митове за задгробния живот, Прераждане, Хиндуизъм и Будизъм.

494.Зърно - Исус разказа няколко притчи в Библията, използвайки зърното като преобраз и символ. Той каза две важни неща относно зърното, които имат по-голямо значение, отколкото се забелязва на пръв поглед. В Йоан 12:24, Господ разказва за силата на зърното да се възпроизвежда, след като умре. Той обяснява, че веднъж попаднало в земята, зърното умира и тогава се възпроизвежда според вида си. Второто важно откровение е не по-малко впечатляващо. Когато описва вродената сила на земята, се появява на класа. Духовният смисъл на този факт е, че исторически погледнато, народите с преобраз на човека, Господ казва, че процеса на развитие, който започва невидимо, впоследствие се проявява ясно, когато зърното номадски начин на живот са виждали зърното като преобраз на семето на царя. Това, което го прави още по-впечатляващо относно Спасителя е, че семената порастват само когато първо са кървили и после са умрели. По този начин Господ Исус говореше на слушателите си, като използваше начин на изразяване, разбираем за тях. Той разкри Себе Си като Царя, Който ще пролее кръвта си и ще умре, за да може Неговото семе да покълне и впоследствие да израсте в земята. Първо като

стрък, после клас и накрая пълно зърно в класа. Важно е да отбележим, че от всичките зеленчуци, които можеше да използва, за да обясни царството Си, Господ избра зърното - символ за царското семе и потомство.

И - Идо до Ищар

495. Идо - Пророк - гледач и книжник, служил при цар Соломон, Еровоам и Авия. Името означава "празничен, тъжествен".

496.Идол - Обект, същество, създание или място, което е обект на поклонение, на разчитане и доверяване като на бог. Идеали, концепции, доктрини и вярвания от религиозен характер, измислени и създадени в душата на поклонника, също могат да бъдат идоли.

497. Идолопоклонство - Поклонение на друг бог или на обекти, символи, хора или постижения, концепции и идеали, считани за по-висши от тези на поклонника. Посвещение и почит, Отдавани към представители на гореизброените. Поклонение и робуване на божество, обекти или места, управлявани от лъжливи богове.

498. Избран - Гръцката дума за избран е еклектоис. Това буквално означава най добрия от своя вид или клас. Предпочитан или любим поради неговото първично превъзходство. Значението на думата включва: 1. Избран за конкретна длъжност или позиция. 2. Избран от Господ, като способен да получи и благоуспява чрез Неговото благоволение. 3. Отделен, за да бъде избрано богатство на Бог. 4. Избран, за да бъде направляван и пазен от Бог. 5. Специално отгледан с цел да изпълни дадена задача или резултат от целенасочен избор.

499. Извратено - А) Преиначено, изопачено. Б) Изкривено. В) Непокорно, измамно и лъжливо,

500. Извращение - Това, което е измамно, нечестно или с преиначен първоначален смисъл, направа или цел. Покварено, нечестно или деформирано, според описаното в Исая 19:14. Грешно тълкувание, което води до поквара. Виж Левит 18:23 и Притчи 15:4.

501. Изгонване на демони - Актът на изгонване на демоничен дух от душата на човешко същество. Тази практика датира от преди времето на Христос, както можем да видим от въпроса, който Му зададоха, за това чрез чия сила Той гони демоните. Христос отговори: "Ако аз изгонвам демоните чрез Веелзевул, чрез кого ги изгонват вашите синове?" (Матей 12:27). Това ни показва, че екзорсизма, термин, означаващ изгонване на демони, е била често срещана практика, която е процъфтявала в онези дни. Началото й се губи далече назад в древното минало, като дори и до днес почти няма религия, която да не е включила тази концепция в нейните ритуали и обичаи. Вярата, че има демони, живеещи на земята, които могат да влияят на хората, може да бъде проследена назад във времето, когато се е появило поклонението към духовете на светлината, предпочитани пред тези на тъмнината. Според древните народи и техния политеистичен мироглед, всичко е било или е имало потенциала да бъде някакво божество. Техният начин на мислене е изключвал съществуването на един единствен всемогъщ бог. Те са

живеели и вярвали според презумпцията, че е имало божества в небесата, богове на земята и подземни богове. Боговете, които са били желани от хората, съответно са били почитани и използвани, като на помощ са били викани съответните техни роби(демони). Боговете, които не са били желани, са били изгонвани, освен ако човек не е искал да бъде обладан от тях, с цел да се възползва от духовния им достъп до свръхестествена сила и власт. Яхве, разруши тази система на вярване и поръчковото й практикуване, като разкри и установи Себе Си като единствен истинен Бог, за Когото всички Негови пророци свидетелстват. За да подготви учениците Си да приемат Святия Му Дух и да бъдат напълно обърнати към Него, Господ Исус изгони много демони, които Го познаваха и често опитваха да го разкрият преди определеното време. Използвайки властта си като Създател и Абсолютен Бог, Той изгонваше демони и дяволи (виж дефинициите в речника) и прокарваше път за скорошното идване на Святия Дух, чието обиталище и храм сме ние. Преди да се възнесе, Исус делегира властта Си и заръча да бъде продължено делото Му до Неговото завръщане, като увеща учениците Си да гонят демони в Неговото име. Вместо някакъв достолепен и внушителен ритуал, Исус директно и властно изгонваше демоните, като им забраняваше повторно да се връщат в живота на човек. Това, което разгневи и раздразни неговите съвременници тогава, беше истинското и тотално освобождение на пленниците. Причината бе, че те печелеха много от престорения и мним тогавашен екзорсизъм, поради непрекъснатото влизане и излизане на демоните, които те се преструваха, че изгонват.

502. Издигане - Да се разшириш или да се изкачиш над определени граници. Виж Ефесяни 4:8.

503. Изис - Египетска богиня на плодородието, жена на Озирис. Еквивалент на гръко римската Астарта.

504. Изкуство - Буквално занаят или изработен обект. В Библията е описан като "образ". От самото му начало, изкуството винаги е било основано на базата на поведението на обекта, който се изобразява, според перспективата на твореца. Процесът на създаване на изкуството е започнал първо, от изобразяване същността и пове ението на божеството на занаятчията (творецът, който изобразява обекта). Впоследствие, творецът/ художникът е разширявал сферата си на действие, като е включвал изобразяване на поданиците на божеството. Накрая, изображенията са включвали поведения и ситуации в природата, природни явления, исторически събития, предполагаемо започнати и направлявани от боговете на земята. Ръчната изработка, изкуство, занаяти, бродерия и аптекарство - всички влизат в тази категория от Писанието. Обработката на метали и музиката са записани като съществуващи от Бог, с дата от периода на Битие, където двамата сина на Ламех изявяваха тези дарби и таланти. Еремия 10:9 и Битие 9:24.

505. Измамно пророкуване - Пророческо служене, което е погрешно, подчиняващо, манипулиращо и егоистично. Служение, което не функционира според Божиите стандарти или отклонява сърцето на слушателя (субекта на пророкуването) от Живия Бог. Виж Еремия 23:13, 32.

506. Израел - А) Име, което Всемогъщият даде на своя народ и държава. Б) Името на дванадесетте племена, родени от Яков, синът на Исак, първородния на Авраам от Сара, в стариите им. Яков, чието име означава „изместам с хитрост", беше преименуван след тежка борба с ангела на Бог, назначен към него, за да доведе успех и последващото му издигане към власт и одобрение. Яков чрез двете си жени и техните две слугини, стана баща на дванадесет сина и една дъщеря - Дина. Името Израел означава "принц на Бог" според Битие 32:28 и още "Бог победи". В Битие 35:10 е установен обичая, според който бога на първородителя дава заветно име на поколението. Винаги когато божество е взимало човек за своя нужда, с намерение това да бъде през поколенията, името на избрания е било променяно, за да разчупи връзките му и идентичността му с неговия предишен живот и семейство. Това се е правило с цел да се съедини личността към родословието на божеството, което го е призовало и предполагаемо му е дало живот. Името Израел идва от еврейското сара, което означава "да бъде победител като принц и един, който има силата на принц". То носи идеята за един, който е във властническа позиция, който издържа, докато не победи напълно с триумф. Окончанието ел, означава "да победиш с Бог или със силата на Бог". То още означава да бъдеш силен, могъщи властоимащ по природа, като резултат от съюза ти с твоя бог. Събрани заедно тези две значения, смело прокламират, това което Господ направи с Яков и предстоеше да направи на Израел, неговото потомство. Второзаконие показва, че тези значения са издържани в контекста на духовна и материална сила и господство. Там Господ казва, че ще направи Израел, Своя народ да бъде поставен високо над всички други нации. Думата, използвана тук за високо е елион. Тя има значението на титла на Всемогъщ Бог и е била прилагана към царете, наследници на Давид, към Бог, Всемогъщият и други имена, използвани за Него и Неговите управници, било то човешки или ангелски. По същият начин, както Яхве направи Мойсей да изглежда като бог на фараона, Израел беше направен елион за нациите от света.

507. Изток - Природната посока на изгряващото слънце. Изток говори за духовност, произход и начало на човешките събития и история. Това е посоката, от която нашия Господ се издигна и появи на земята. Източните религии и поклонение се коренят в примитивното търсене на човечеството за неговия произход, цел и сили на живота. Изтокът се отнася за древното и вечното в Божия духовен език. Когато се използва пророчески, то означава възстановяване и обновяване, които са основни черти на новия ден. Както водите символизират запада, така планините са символ за изтока. Виж Числа 3:38. Поради това, че изток е слънчевата посока, тя говори за посяване на духовно семе. Според очевидно ориенталската перспектива, видения от и за изтока, са показателни за духовна комуникация, постановена още от древността. В сънища и видения, източните посоки и направления отразяват абсолютната пророческа цел за живота и събитията в Новия завет.

508. Иуй - Пророк на съда над Израел, който служеше по време на властването на цар, който уби предшественика си, за да вземе трона. Вааса беше царят, който изби цял род от царски наследници. Иуй също така смъмри цар Йосафат

за неговия неразумен съюз с царя на Израел. Името Ииуй означава "Той е Господ".

509. Икона - Изработен от хората образ, който да символизира или наподобява нещо скъпо, почитано или смятано за божество. Умален, мащабиран модел на реален обект.

510. Икономика - Идеята на икономиката е, човек да има достатъчно, за да съществува и оцелее, а впоследствие, за да може да просперира и преуспява. Вродената в човек икономика е дар от Създателя. Това е начина, по който хората успяват и се конкурират ефективно, за огромното богатство и ресурси, които има на земята. Икономиката включва ефективност, организация и систематизация. Това е сбора от компоненти, които даден човек има на разположение и тяхната оптимизирана подредба и употреба в служба на неговите нужди, интереси и цели. Смисълът на икономиката е продуктивна консумация и разпределение на това, с което човек разполага или до което има достъп, за да постигне най-добро усвояване и максимална степен на възвращаемост. Божията икономика включва Неговото назначение към всяко едно поколение, да бъде администратор и настойник на Неговото огромно богатство и ресурси по целия свят. Икономиката на Създателя се различава от тази на смъртните хора по това, че тя включва в себе си духовни дарби, таланти и способности. В този списък влизат етиката, морала и качествата, като съвкупността от тях осигурява изпълнението на съдбите, който Бог определя за всяка една душа, родена на земята. Тези свръхестествени дарове генерират естествените притежания и облаги, които човек придобива през живота си. Божията икономика се простира върху времена, поколения и нации в цялата история на творението. В този контекст спестяването, съхраняването, опазването, управлението на живота и добиването на умения и способности, са важни параметри за една успешна икономика. В Библията, думата икономика се отнася до диспенсацията на словото на Христос, което е богатството и ресурсите, разпределени в Неговото Царство. Словото е потока от духовна сила и потенциал, който Господ Исус притежава и разпределя според Своята щедрост и богатство. В еврейския език има две думи, които много точно описват изключителната икономика на Бог и това са тоуб и маас. Виж 2 Летописи 12:12 и Исая 29:23. Тези две думи са събирателни за Божиите мисли за преуспяване за нас, като включват в себе си следните значения: добрина и милост; удоволствие и духовен екстаз; мир, любов и радост; Божествено превъзходство; вечни ценности и богатства; духовен и естествен просперитет; праведност, морал и етика; облагодетелстване в щедро изобилие от дарове и красиви притежания; добруване, мъдрост и изящество; скъпоценни притежания; прилежност, трудолюбие, старание и първенство. Божествената икономика включва всички минали, настоящи и бъдещи дела на Господ на земята. Тя отговаря и за всички минали и предстоящи инициативи на хората, техните бизнес цели, работа и предприемачество, които да бъдат доведени до успешен край. Продуктите, целите и делата на Създателя, добавят към мярката на очаквания, желан и търсен просперитет, което е заложено във всеки един човек и неговата сфера на живот. Имайки предвид, тази изчерпателна информация, можем по-ясно да разберем, какво точно са имали предвид авторите на Новия завет, когато са

използвали думата ойкономиа. За повече информация виж дефиницията на термина Диспенсация.

511. Илия - Пророк, който служеше на Господ по време на царуването на Ахав и Ахазия, около девети век преди Христос. Илия се отличаваше с много забележителни чудеса, които извърши през живота си. Той е бил твърд, непреклонен и непримирим пророк, който е проповядвал и изисквал вярност към Яхве и придържане и спазване на стандартите на религията, завета на Израел с Бог. Всемогъщият употреби този смел пророк, собственоръчно да премахне лъжепророците на Езавел, като ги изкла след случката на планината Кармил. Илия буквално означава "Господ е мой Бог". Помазанието на Илия бе постановено като една от пророческите мантии, които са освободени на земята. То символизира духа на покаяние и връщане към единствения истински и жив Бог. Тази мантия беше дадена на Йоан Кръстител. Заминаването на Исус от земята беше предшествано от посещението на прославените Мойсей и Илия. Най-големият и съществен конфликт на Илия беше с лъжебожеството Ваал, което често изместваше поклонението на Израел от техния заветен Бог.

512. Илюзия - Образ или концепция, взети от реалността и представени на естествения ум, преувеличени или променени до неузнаваемост, най-често с перверзен характер и природа.

513. Инана - Друго име за езическата богиня Ищар.

514. Инкубация — Престояване в храма с цел получаване на божествени знамения, очистване и сила за служение. Това изискване е било най-вече към управника на святото място или свещеника. Този древен ритуал е бил съблюдаван от ранните религии и техните цивилизации. Според него е трябвало новопокръстените или тези, които предстои да влязат в служение, да бъдат изпратени на изолирани, често пъти подземни места, за да срещнат божеството на съответната религия. В по развитите култури, това преживяване е ставало в храма на божеството. Идеята на този ритуал е била, че поради изолацията, в която се е състоял обреда на посвещение, той ще изработи пълно освещение в новопокръстения или бъдещия служител за служението към неговия бог. Друго място за инкубация често са били пещери, пустини или ридове по високи планини, ако призива е бил към висока позиция. В много случаи, някакъв вид опиати са били използвани в комбинация с постене, чрез които да бъдат получени видения и евентуално посещения от божеството или неговите духове-служители. Основната цел на инкубационния период е избрания човек да бъде пропит и изпълнен с божиите мъдрост, дух, идеи и насоки. Давид е един пример за това нещо, когато беше принуден от Господ Бог да обитава в пещерата Одулам. Свещеници, царе и най-вече пророци са били редовно принуждавани да прекарват време в пещери и уединени места, където да търсят лицето на божеството и да бъдат променяни в неговия образ и подобие. Това е ставало с цел те да бъдат пригодни да заемат впоследствие своята позиция на сила и власт. Исус Навин също се съобрази с това висше духовно изискване, тъй като когато служеше при Мойсей, той отиваше в скинията и не си тръгваше, докато не получеше всичко, което Господ имаше да сложи в него за бъдещото му служение. Когато свещениците на Йехова бяха освещавани за тяхното служение

и позиция, всеки един от тях трябваше да прекара седем дни в храма пред Господ, преди да почне да Му служи. Виж Левит 8 и Пророческа инкубация.

515. Инкубационно преживяване - Времето на посвещение за духовно издигане, точно преди конкретният човек да заеме своята позиция, отредена му от Бог. Експериментално погледнато, това преживяване симулира класическите инкубационни изисквания на творението. Човек влиза в него, когато внезапно и необяснимо започва да се чувства отделен, откъснат и изолиран от това, което някога е било за него, познато и безопасно. Често инкубационните преживявания на пророците са много драстични и сурови. При пристигането им на мястото на тяхната тренировка и подготовка за Божествено служение, те могат да се срещнат с радикални промени на живота. Това могат да са внезапно обтегнати или дори срязани взаимоотношения, или промени и прекратяване на работа в професионално отношение. Без някаква видима причина, те подобно на Христос, биват откарвани в дивото на живота, където непрекъснато се сблъскват и борят с диващина, неразбиране, опасности, лишения и бруталност. В древността пророческите преживявания на посвещения са били нещо, което хората са желаели и търсели, но сега често те са яростно отхвърляни и нежелани от всяка популярна сфера и известна област в съвременното общество. На бъдещите пророци се случва без предупреждение да останат безработни, бездомни, без приятели, принудени да се обърнат само към Господ, за да се научат от Него и Неговите пътища в нови, шокиращи измерения. Реакциите на такива хора се разпалват от Неговото принудително обучение. Те служат за образоване на бъдещия пророк по житейските въпроси и света, който ще бъде докосван чрез неговата или нейната пророческа мантия. Периодът на инкубация зависи от количеството мъдрост, което трябва да бъде придадено на обучаващия се и времето, необходимо, за да може той достатъчно добре да научи уроците си и да ги прилага и използва за задачите и целите на Бог. В исторически аспект числото седем е свързано с времето на инкубацията, като съответно това означава седем дни, седмици, месеци или години. Изборът на числото седем е поради духовните сили, власти и агенти, които са назначени над цялото творение на Бог и всичките негови области и сфери. Инструкциите и участието на всяка една от тях са включени в периода на обучение. Вечноприсъстващите седем духа пред престола на Бог са свидетелство за числото, което Той смята за основна духовна мъдрост и практическо излагане на това, което човек ще срещне и ще трябва да преодолее в служение. Това прави седем нещо повече от човешко число или такова, чрез което се измерва времето на създанието. То е едно вечно число, чието значение не бива никога да бъде пренебрегвано. В историята на духовната мъдрост е записано, че в съответствие на тези духове има и седем архонти на творението, (управляващи началства и власти) над творението. Виж Седем Духа. Исус, Давид, Исус Навиев, Самуил (в храма на Илий) и много други, бяха извикани към инкубационни опитности, преди да могат да им бъдат поверени техните служения.

516. Иногурация - Церемонията, чрез която официално се встъпва в длъжност. Обикновено това в миналото е означавало съединяване с бога на съответната позиция, длъжност или земя. Да бъде въведен някой в длъжност чрез авгурство. Използване на знамения от полета на птици, пътя на светкавиците или

ненормални деформации по рождение с цел предсказване на бъдещето. Последните също са използвани за добиване на мъдрост за конкретни ситуации, включително избиране и издигане на цар, свещеник, военен или обществен лидер. Консултиране с божество посредством тези методи. Иногурацията също означава освещаване на дадено място или позиция, която започва да служи на божеството, владеещо конкретната земя. Да бъде чародействано чрез предсказания и лъжливи гадания, авгурство за предсказване на успеха или провала на военна операция.

517. Институционален пророк - Пророк, обикновено наби, който е служил в светилище, палат или храм в древността. Днес такъв човек, би бил смятан за пророк на дома.

518. Ирис - Името означава дъга. Тази богиня е почитана като владетелка на дъгата и нейната употреба във воюване. Името още означава "един, който говори, произнася или извиква". На нея се приписва заслугата за това, което ние днес наричаме рема-слово. Богинята Ирис е била почитана като вдъхновителка на пророчиците. Виж Битие 9:13; Откровение 4:3 и 10:1.

519. Исая - Първият от големите пророци в Стария завет, който е оставил доста подробно и изчерпателно писание след себе си. Името Исая означава "Господ Спасителя" или "спаси Господи". То определя пророческия наклон на неговата мантия, който е да пророкува и запалва спасението на Господ. Неговият период на служение обхваща време, приблизително около седми век преди Христос. Това покрива като период на действие четирима Юдейски царе. За Исая се знае, че е бил от царско потекло, откъдето и неговия свободен достъп до горния ешелон на тогавашното общество. По време на неговите приблизително четиридесет години на служение, той е пророкувал на цар Озия, Йотам, Ахаз и Езекия, което е показател за впечатляваща пророческа кариера. Неговото родословие и семейна среда без съмнение са го подготвили за призива му, в който той е трябвало да се справя с военни, политически, социални, царски и религиозни задачи, давани му от Господ. Исая е бил съвременник на Амос, Осия и Михей, трима от малките пророци. Според осма глава от неговата книга, той дори е имал и училище за пророци, където учениците му са се обучавали от изключителните откровения и мъдрост, които Бог му е поверил. Пророческите задължения на Исая са включвали държавник, посланик, изцерител, лидер, Божествен книжник и царски представител на служението на Бог. Той още е известен с това, че е написал най-дългата пророческа книга в Словото. Тя се състои от шестдесет и шест глави, което е равен брой с тези на главите в цялата Библия, оттук Исая може спокойно да бъде смятан за една мини-Библия сам по себе си. Той адресира под една или друга форма всички елементи от словото от Битие до Откровение. Смята се, че той лично не е написал всички глави от книгата си. Твърде вероятно е неговите ученици да са записали и задържали някои неща за определено време. Впоследствие те са събрали и организирали неговите откровения и писания в исторически и пророчески аспект, прилагайки ги към неговите съществуващи вече лични записки. Това е била често срещана практика между настойниците пророци и техните наследници-ученици. Пророческата мантия на Исая е била лирическа и ритмична, което са два ефективни инструмента на пророчество, чрез които да се преодолее високото

съпротивление на интелектуалния слушател. Съвсем не е изненадващо, че поради неговия широк спектър на пророческо приложение, Исая е наречен месиански пророк, чийто по-късни писания предвиждат и предсказват идването на Христос, световния евангелизъм, петдесятното изливане на Святия Дух и накрая абсолютното властване на Месията над цялото творение.

520. Ислям - Името идва от арабското значение "покорство към Бог". Това е религия, която е основана през шести век след Христос от пророк Мохамед. Базирана е на Библейската Юдео-Християнска вяра, откъдето Мохамед е извлякъл своята нова религия. Юдейската и Християнската религия, както и множество езически божества са били много популярни по неговото време. Въпреки че е приемал и признавал известните Библейски месиански пророци, Мохамед ги е виждал просто като негови предшественици, а той като последния пророк, говорещ от името на единствения истинен бог, когото е нарекъл Аллах. Роден през пети век след Христос, Мохамед е отраснал в политеистичната култура на Мека. Неговият удачен брак с богата вдовица, го изтрелва към богатството и известността. Въпреки всичко, религиозния синкретизъм на Мека го мотивира да търси единствения истинен бог. Мохамед се уединява в пещера, където да се срещне със своя бог (виж Пещера на инкубация). Накрая той имал свръхестествено посещение от Гавриил, който пророкувал Йоан Кръстител на Евреите и Исус Христос на дева Мария. Гавриил, при своето предполагаемо посещение, разкрил на пророка името на Аллах, което Мохамед да разгласява като името на единствения истинен бог в неговата нова религия. Ангелът му дал и черен камък, който да бъде символ на основаването на новата вяра. След това го инструктирал относно петте стълба на Исляма, което било "пътя на живота". Той дал още на пророка и това, което впоследствие щяло да стане свещенната книга на Исляма - Коран (декламация). Стиховете от тази книга се превеждат от арабски като символи. Незабавно покръстен от тази божествена среща, Мохамед тръгва да поучава своята нова доктрина и да обърне своите сродници от идолопоклонство. Те го отхвърлят и го изгонват от Мека. Оттам той отива в Медина, известна като града на пророка, където приобщава много последователи. Там той събира достатъчно голяма и силна армия, чрез която да въведе насила Исляма в неговия свят. С тази войска Мохамед се връща обратно, откъдето е изгонен и води своята свята война, известна като джихад. Успешно заличава политеизма и прави своя свят да бъде земя на Исляма, където хората се покланят само на един бог - Аллах. С цел да скъса абсолютно окончателно с езическите корени, Мохамед променя календара на региона си с лунен, установявайки по този начин Исляма като войнствена и лунна религия. Така той отбелязал своя успех, давайки начало на Мюсюлманския календар, който се използва и в днешно време. Новата религия прокламирала добрата воля и насилвала хората да бъдат щедри един към друг и особено към бедните. След смъртта на Мохамед, новооснованата религия била подложена на няколко разцепления, където нови течения се оформили от последователи, които избрали своите лидери от най-близките сподвижници на пророка. Те се нарекли респективано Сунити, Шиити и Суфити. Последните са най-изразителни и мистични от всички. Мюсюлманите вярват в ангели, демони, Сатана и смятат, че Мохамед е претърпял някакъв вид частична или пълна трансформация в божество. Ислямът се лигитимира и идентифицира с Исмаил, който е

първородния на Авраам. Отдава се специална почит на Адам, за когото се вярва, че Авраам му е построил храм. Също така, специално внимание получава и египтянката Агар, която е майката на Исмаил. Ислямският начин на живот се основава на идеята за петте стълба, символизирани от женска ръка, тази на дъщерята на Мохамед - Кадиджа. Наричан е още и "ръката на Фатима", което е нейното друго име. Стълбовете са правила, наложени върху всички мюсюлмани, които те трябва да вършат, за да съблюдават вярата си и да се покоряват на Аллах. Те трябва да признаят и изповядат, че няма друг бог освен Аллах и Мохамед е неговия единствен пророк. Всички мюсюлмани трябва да се молят пет пъти дневно, с лице към Мека. Трябва да постят веднъж всяка година на празника Рамадан, да дават милостиня на бедните и поне веднъж в живота си да отидат на поклонение до Мека. В добавка към Корана, неговата свещена книга, Ислямът има и свещен символ, който по ирония съвпада с този на богината на луната. Същият символ е бил възприет от идолопоклоннически християни, като знака на дева Мария. Виж Лунни богове и богини, Звезда и полумесец, Богинята майка и Свещени символи. Единствената връзка на Ислямът с Библията се намира в пророчеството на Господ към първородния на Авраам от робинята на Сара. Битие 25:12-16 установява мястото на Исмаил в потомството на Авраам. Първата отпратка към това се намира в Битие 17:20-22, където просто поради факта, че той е от семето на Авраам, той е благословен. Вечното, предаващо се и глобално благословение обаче, отива към Исак, обекта на Божиите обещания към баща му. Исмаил е наследник на Авраам, но Исак е наследника на света. Римляни 4:13 казва, че Авраам е направен наследник на света от Създателя му, защото е роден свободен. Като жена, Сара също е включена в пророчеството (Битие 17:15-16). Нейната специална физеологична направа, е призвана да даде живот на определените от Бог нации и царе в света (стих 16: "и тя ще бъде майка на нации, царе и народи ще произлязат от нея"). Такова обещание никога не е било давано на Агар. Следователно децата на сина и Исмаил, въпреки че са благословени като внуци на Авраам, не са деца по обещание, но на робство (в духовен смисъл). Въпреки това, Мохамед основава религията си на базата на гореописаната презумпция. След нещо като откровение, той очевидно е разкрил своята и тази на народа си съдба от живота и обръщението на Авраам към единствения истински Бог, което и довело до неговото напускане и отхвърляне на родния Халдейски политеизъм. Впоследствие религиозните практики на Мойсей, които се смятали за Авраамови, са били заимствани и смесени с Юдейския закон и част от християнството. Привлекателни страни в закона на Мойсей са били неговите хигиенични изисквания, които заедно с много от християнските добродетели са формирали това, което днес наричаме Ислям. Въпреки че той е пропагандиран за една от трите монотеистични религии, той все пак си остава езически, поради това, че Аллах не е бога на Авраам. Може би желанието на Мохамед е било наистина това да бъде една монотеистична религия, подобна на тази на евреите и християните, които познават Единствения Истински Бог, но Аллах като такъв просто не съществува. Богът на Авраам не е бога на Исляма, когото пророка е основал и няма как да бъде, защото тази религия е родена след Христос, Чието семе даде начало на последната човешка раса, която има да се роди на земята. Виж Матей 1:17; Йоан 3:3-8; 2 Коринтяни 5:17; Галатяни 6:15. В съответствие с принципите си, Ислямът и подобни

религии, могат да съществуват само по два начина: да бъдат производни на християнската вяра или да съживят древна политеистична религия. Символите на лунната богиня, луната и полумесеца, които са възприети от Исляма, са също така и древни религиозни символи на Ищар, което загатва възможността, произхода на религията да е свързан с това божество. Историята за това как звездата и полумесеца са станали официален символ за мюсюлманите и тяхната религия сочи, че те са взети от лунната богиня Диана, която е военно божество. Луната и полумесеца се появили в небето по времето на велика битка, в която ислямските страни са били атакувани. Виждайки ги в небето, един от военните командири, го приел като знамение от Аллах, че те ще спечелят войната и ще бъдат добре, поради вярата си. Всички религии - било то езически, древни, монотеистични, политеистични и свръхестествени, разказват за духовния си произход. Това е бил момента, когато техния бог се е открил на човешкия им баща или майка, за да оповести, че новия живот на божеството е инжектиран в спермата или яйцеклетката на родителя. Това нещо се е случило и при потомството на Исмаил, важното в случая е, че не Аллах го е направил, а еврейския Бог Яхве. Оттук можем да видим, че Ислямът наистина може да се нарече монотеистичен, но той е единствената езическа монотеистична религия. Неговият универсален символизъм, който произлиза от лунна богиня, отвежда корените му далече от монотеизма, тъй като всички други религии, използващи тези символи, са определено политеистични и базирани на поклонение към плодородието. За една религия да бъде валидна в божествен смисъл, според законите на творението и вечността, трябва да има събиране на основателя й с бога на потомството й, за когото и чрез чието семе божеството ще насели земята. Смисълът е прост и традиционен според 2 Коринтяни 6:18; Евреи 2:10 и Йоан 8:44. Духът на божеството обхваща семето на основателя (Лука 1:55; Йоан 7:42; Римляни 9:8-9; Галатяни 3:16, 29; Евреи 11:18) с цел да бъде възпроизведен в тези, които има да се родят от взаимоотношението на основателя с божеството (виж Битие 18:19). Такова събиране обикновено е било скрепявано с жертвени приноси, които са създавали завет, подпечатан с кръв. И Юдаизмът, и християнството като монотеистични религии, могат да се похвалят, че тяхното зачеване отговаря на законите на божествена натурализация. Прочети случката в Битие, където Всемогъщият осинови Авраам и особено петнадесета глава. Виж Евреи 2:16 и Откровение 12:17, през призмата на Битие 3:15 и непрекъснатите повторения към вярващия на Новото творение, който в Исус Христос е осиновен в семейството и рода на Създателя. В Ефесяни 3:15 се казва точно това. Всичките гореспоменати отпратки в словото правят Йоан 1:12-13 по-ясно за разбиране. От това, което е записано относно раждането на третата монотеистична религия, нито едно от тези неща не се е случило. Мохамед просто говори за ангелско посещение, което му е дало разбиране за това кой и какъв е Авраам за неговите хора. Така че Мохамед е приел религията на своя праотец, но я е приписал на друг бог, отхвърляйки истинския Бог на своя прародител. Хората от неговия род обаче са съществували вече и знака на завета, който е бил обрязването, наложено на Авраам, също е бил обичаен за потомството му, включително и за арабите. Виж 1 Йоан 3:9. Това, което очевидно е получил пророка на Исляма-Мохамед, е било обяснение, което е трябвало да изпълни обещанието на Всемогъщия Бог към Авраам, относно потомството на

Исмаил : "той също ще стане велик народ и дванадесет принца ще излязат от него" (Битие 17:20 и 25:16). На последно място, пророчеството, което включваше Сара, като жена на Авраам, никога не е било дублирано или започнато с Агар, майката на Исмаил, въпреки че в Исляма точно тя е обект на почит и честване. Ангелът на Господ, който благослови Исмаил, след като той и майка му бяха отпратени от Авраам, напълно игнорира нейната роля, като тази, която го е родила и довела в съществуване. Тя просто е помогнала с утроба, за един много велик човек, от когото са щели да произлязат две големи нации, но това не включва за нея някакъв по-специален божествен статут освен този на майката. Виж Израел, Звезда и полумесец, Слънчеви и лунни богове и богини.

521. Истина - А) Словото на Създателя Бог и всичко, което е в съгласие с него. Б) Името на Господ Исус Христос, в качеството си на Словото на Истината.

522. Исус Навиев - Помощник и наместник на Мойсей, който доведе децата на Израел в Обещаната земя. Исус Навиев беше сериозно подготвен от Мойсей, старателно гледан от Йехова и постановен в длъжност, след ръкополагането му от Мойсей, описано в Числа 27:15-23. В първата глава на едноименната книга, която всъщност означава "Яхве е спасение", Господ въвежда Исус в служението му и го изпраща да завърши тази част от задачата, дадена на Мойсей в Изход, която той самия не можа да завърши. Вярата на Исус беше впоследствие допълнително опитана, когато той отказа да бъде сред непокорните към заповедта на Йехова, които не искаха да влязат в Обещаната земя. Преди това, заедно с Халев, той показа смелост и убеждение, като застана срещу бунта на дванадесетте племена и издигна и защити Божията сила и репутация пред тях. Това събитие му даде позицията на командир и главен началник над новата нация. След като раздели Обещаната земя на племената според плана на Бог, Исус Навин управлява над младата държава до смъртта си.

523. Ифа - Геоматична форма на чародейство и гадание, според която пясъчни линии и други форми и белези на земята се тълкуват като знамения и се използват за предричане на бъдещето. Заедно с Вуду Сантерия, религията базира своите чародейски техники на борови шишарки, дървесен прах, стърготини и гадател-шаман(жрец). Смисълът е да се привлече вниманието на далечния апатичен създател, който е изоставил творението си и се е скрил в небесата, за да слуша и отговаря на въпросите на живота. Липсващият създател се призовава с помощта на духове-посредници, като в борбата с този бог вълшебник се получават откровенията на тази чародейска религия. Ифа се практикува в Северна и Западна Африка от Йорубите.

524. Ищар - Вавилонска богиня на плодородието, чиято религия се е родила при издигането на Нимрод и Мардук, което е всъщност другото му обожествено име.

Й - Йерархия до Йотор

525. Йерархия - Силова структура. Сред многото нейни синоними е и думата служение. Във връзка с приложението ѝ към служението, йерархията говори за инфраструктурата на правителството, което отговаря за Новозаветната църква. Думата дефинира режима на организацията, линията ѝ на власт и отговорност, и

бюрокрацията, която администрира нейното управление. Йерархията включва законови норми и план на управление.

526. Йерархия на човешката природа - Пророческото умение се обогатява чрез знание и понеже това е човешко служение, което е предназначено за хора и чрез хора, от името на техния Създател, знанието за човечеството е от съществено значение за ефективността на служението. Библията често обръща внимание на въпроса как Бог е направил хората. Също така се разглежда защо Той е направил хората и различните подробности от тяхната направа. Йерархията има голяма роля по отношение на тези въпроси. Господ набляга на влиянието на духа над душата, на душата върху плътта и волята на сърцето над интелекта на ума. В творението всяко нещо има йерархия според създаването си. Човешкото същество не прави изключение от това. Начинът, по който хората се научават да реагират на обстоятелства в живота, кога и как се предават на Бог - всичко това е част от тяхната направа, която се влияе от преживяванията им. Духът е най-властната част от трите, като душата и тялото са направени, за да му се покоряват. На него му е дадена абсолютна власт. Той е направен по подобие на Създателя Си и поради това се държи и функционира по същия начин. Виж 1 Коринтяни 2:10-12. Душата е моста между духа и тялото. Тя ги свързва, така че волята на трите части да бъде балансирана и по равно разпределена. Тялото е роб, последно в редицата, чрез което става контакта с физическия свят. Тялото дава външно изражение на това, което другите две сфери са решили вътрешно. Сърцето е хранилището и съкровищницата, която получава и разпределя чрез мисли и воля, това, което душата желае и тялото копнее да направи. Веднъж след като духът е обновен и обърнат към Бог, той става роб на управляващите до момента душа и тяло, докато не заеме правилната позиция на управляващ чрез обучение и израстване в словото на Господ. На пръв поглед, веднага след спасението духът изглежда да има най-малко думата за взимане на решение. В процеса на обновление на духа, описаното в Ефесяни 4:23 и Римляни 12:2 се случва и впоследствие новия човек (което е друг начин да се назове духа), започва да диктува, това, с което трябва да се съгласят другите две части и да го извършат. Душата е разкрита като центъра на човешкото същество, в контраст с духа, който в словото е представен като божествената част (Римляни 2:9; Псалм 16:10; Матей 10:28; Деяния 2:27 и 31; Откровение 16:3). Според това различие виждаме, че душите са създадени по различен начин от духовете, за да могат да позволят функционирането и действието им в земния свят. Духът е приспособен да обитава небесните области на Бог, което дава яснота върху откровението от Матей 25:41. Публичното изгонване на дявола и неговите ангели от небето, ги отведе и заточи в това място, което Господ установи като Своите долни светове, като ада е най-долния според Второзаконие 32:22 и Псалм 86:2. По този начин тяхното присъствие в долните области на творението съвпада с тяхното изгонване от небесата в областите на земята. Произходът на човечеството-от същите долни области на творението, е покана от Господ да се стремим да спечелим правото да се издигнем в най-високите места чрез духа. Ролята на душата се изразява в обитаването на земята, което е подготовка на хората за техния вечен живот на небето, първоначалния промисъл на Бог за тях. Виж още Исая 57:16 и 43:7; Йов 32:8; Битие 1:27.

527. Йероглифи - Древна форма на писменост, която използва фонограми и логограми, подредени в хоризонтални и вертикални линии.

528. Йехова - Християнизираната форма на името на древния Бог на Израел - Яхве.

529. Йоан-Апостола - Йоан е верен на контекста на апостолската мантия, бидейки един от дванадесетте, а освен това и пророк, какъвто беше неговия Учител и Пример за подражание, Исус Христос. Най-дълбокото пророчество на Йоан е откровението на Исус Христос. В гръцкия език то е известно още и като Апокалипсиса. Другите творби на Йоан са в по-голямата си част дидактични откровения, въпреки че някои съдържат пророчества.

530. Йоан Кръстител - Пророк, предвестник на Господ Исус Христос, чиято мантия представляваше съживяване на тази на Илия. Служението на Йоан беше от типа транцизионно, тъй като то сложи край на дългата линия от Старозаветни пророци и представи новия пророчески ред, който произлиза от Господ Исус Христос. "Покайте се и приемете Този, Който кръщава с огън" беше призива, който той разтръбяваше. Вида на служението му може да бъде ясно видян като негова визитна картичка, чрез презимето му. Той беше кръстен с вода и кръщаваше с вода, сочейки пътя към Този, Който кръщава с огън. Има шест месеца възрастова разлика между Йоан и Исус, които бяха братовчеди, като и двамата бяха хора, заченати по свръхестествен начин.

531. Йога - А) Термин, който буквално означава "впрегнат, обвързан, свързан чрез и в общение с дадена божествена същност". В основата си йога представлява духовна връзка между човека и божество, което е поканено в неговото тяло, от самия човек. Б) Невидимата сила, която идва в човешкото тяло, свързвайки се с него чрез йога медитация, обикновено е дух на предците, свързан с човешкия живот. В) Думата хомот е близка по значение на думата йога, поради нейното духовно приложение. Виж Хомот. Г) Път на духовно просветление, мир, радост и хармония, избран и следван от последователите на будизма и хиндуизма. Тази практика се състои от определени пози, позиции и стойки, комбинирани с подходящите жестове на ръцете и вербални звуци. Според практикуващите йога, това им дава възможност да се издигнат над плътското и материалното, за да могат да общуват с многото богове на тази религия. Различните движения и пози са създадени, за да призоват специфични духове, заедно с техните сили и внимание, които в някои случаи могат и да влязат в телата на поклонниците. Напевите, които съпътстват така наречените упражнения, са взети от звуци, за които древните будисти са вярвали, че са получени като наследство от техните и от хиндуиските богини. Това са думи, срички и звуци, смятани за женски, поради това, че след като бъдат изговорени, те носят плод. От казаното до тук, можем да видим, че претендираната безвредност и безобидност на йогата е твърде преувеличена, като приложението на тази практика за терапевтични, лечебни и спортни упражнения се опитва да скрие истинските й цели. Исторически факти показват, че йога е течение, което е представлявало един вид въведение към древни индо-азиатски обреди и ритуали за плодородие. Неговите основатели са го развили с цел да отворят пътя за духовете на тяхната религия, които свободно да влизат и да обхващат

душите на техните поклонници. Йога е била основата на церемониални обреди, в които са призовавани божества, чрез изговор на имената им, посредством определени монотонни напеви. Крайната цел на йога е да обедини практикуващия с дадени древно-азиатски божества. Йога е един от основните инструменти за поклонение към богините и природата, главно към Майката Земя. Виж Шакти.

532. Йоил - Пророк от Южното царство, който беше в служение тридесет и девет години под управлението на Цар Йоас. Смята се, че пророчеството на Йоил е най-старото за Юда и се спекулира, че то предвещава Юдовото управление. Думите му се изпълняват в Деяния 2:14-17 с идването на Святия Дух на първата Петдесятница на църквата на Новото Творение.

533. Йона - Един от малките пророци от района на Галилея, в близост до Назарет, където нашия Господ е живял и започнал служението Си (4 Царе 14:25). Тази връзка не остана неотбелязана от Исус, Който я спомена и свърза изключителното преживяване на пророк Йона със Своя собствен призив. Той трябваше да умре и да бъде погребан, само за да може да възкръсне от мъртвите три дни, след като изпълни Своята съдба като вечен Избавител и Спасител на света. Йона беше изпратен към Ниневия, силен и порочен град в Асирия, който по някакъв начин знаеше за Бога на Йона и се страхуваше от Него. Хората се покаяха поради проповядването на Йона и успяха да забавят предреченото от пророка бедствие. Реакцията на Йона към тяхното радикално и тотално покаяние, водено от царя им, беше мълчаливо негодувание. Той реагира по този начин, защото Всемогъщия не извърши съда от пророкуването му, което на пръв поглед изглеждаше като дискредитиране. Йона беше разгневен на Божията прошка спрямо грешния град. Той се разсърди, защото Господ не съсипа земята, според както го беше изпратил да прокламира. Бог използва реакцията на Йона, за да го научи на ценен пророчески урок. Пророчества, които убиват и погубват животи не са най-доброто от Бог. В случая повече от сто хиляди човека в Ниневия се покаяха, поради Неговото проповядване, което трябваше да зарадва Йона повече, отколкото тяхното унищожение. Във време след неговото обаче, словото на пророка се изпълни и Ниневия беше напълно разрушена.

534. Йосия - Цар на Юда, който е известен с най помитащите реформи на нацията. Всеобхватната национална кампания на Йосия успява да доведе народа до покаяние и съживление на поклонението към Яхве. Колкото и силна да е била тази реформация, тя се задържа краткотрайно, според както Олда пророкува. Страната се връща към идолопоклонството си, скоро след смъртта на царя.

535. Йотор - Тъстът на пророк Мойсей. Жрец от Мидия, под чиито крила Мойсей престоя по време на четиридесет годишното му заточение от Египет. Важността на Йотор се вижда от неговото идване в пустинята при Мойсей, след триумфалното освобождение на Израел от Египетско робство. Там той още веднъж, за последен път посъветва зет си Мойсей за организацията и администрирането на новото царство, което той беше наследил от Йехова. Тогава Йотор инструктира Мойсей по отношение на най ефективния подход за

управление на хората. Образованието на Мойсей, касаещо гледането на овцете, без съмнение дойде от тъста му, което обяснява, защо той съвсем спокойно можеше да отиде и да му каже как по-добре да върши своята нова работа. Авторитетният тон на Йотор показва, че той беше свикнал да съветва и инструктира зет си по отношение на въпроси от по-важен характер. Виж Мойсей.

К - Ка до Къща

536. Ка - Египетски бог на духовността, който дава лична енергия на другите, за да продължат живота си, след като телесния им съд е умрял. Божество на отвъдното, свързано с мита за прераждането.

537. Кабала - Тайнствена религия, произлизаща като извращение на ученията на Авраам, основателя на Еврейската вяра. Създадена във Франция през 11-ти век, впоследствие пренесена в Испания, името Кабала е взето от трона-колесница от видението на пророк Езекиил. Религията вярва в трансмиграцията (форма на прераждане), божественото излъчване и употребата на амулети (фетиши и муски), за да практикува магьосничествата си. По-късно се преплита със средновековното християнство. В днешни дни Кабала се почита от хасидските евреи, езичниците, неоезичниците и уиканите.

538. Кабод - Еврейската дума, която е използвана в Библията, за да опише славата на Бог. Означава ослепителния блясък, великолепие и величие, които носят присъствието на Бог. Кабод описва силата и превъзходството на Божието присъствие и помазанието, което Той дава на хората Си. По дефиниция славата представлява тежестта, изискващото и надаряващо с власт и сила помазване и подкрепяне от Всемогъщия. Това е необходимо упълномощаване със сила за всеки, който има да върши работа за Господ. Възлагането на Божията слава, моментално освещава човека за приближаващата употреба от Бог. Славата Му издига човека в статус и позиция в царството и веднъж дадена, тя привлича множество преимущества, благословения, почести и привилегии.

539. Кадис - Среща се още като Кадис-Варни и Ен Мишват, думата означава "пустинно свято място". Кадис е производно на куадеш, което значи свят. Тази област е била дом на амаликчаните и аморейците, като е имало време, през което дори и патриарха Авраам е пребивавал там. Кадис послужи още и като място за временно пребиваване на израелтяните за цели четиридесет години, по време на пътя им към Обещаната земя. Местността се намира на около двадесет и три километра от планината Хорив і Синайската пустиня, където Бог даде Своя закон - Десетте заповеди.

540. Каин - Първородният син на Адам и Ева, който е определен от апостол Йоан буквално, като син на злия (Сатана). Виж 1 Йоан 3:12. Каин беше доказателство за необратимата грешка на Адам. Духът на завист, който беше роден от греха в него, го накара да се надигне срещу брат си Авел и да го убие. Делото на Каин доведе до първото човешко кръвопролитие в историята на творението. Заради това той беше прокуден от обществото на Създателя Бог. Убеден, че законите за отмъщение на Създателя ще му отплатят за смъртта на Авел, Каин се страхуваше от наказанието си, което смяташе, че няма да може да преживее.

Ето защо Бог постави ужасен белег на челото му, който беше повече духовен, отколкото физически забележим, за да може да го предпази от тези, които биха го убили поради престъплението му. Този знак го предпази и го подпечата като маркиран престъпник и беглец от Божията справедливост, който поради милостта на Бог беше оставен да живее. Виж Битие 3-4. Трансформацията и транзицията на Каин от син на Бог в беглец, беше отражение на неговата истинска духовна същност тази на дявола. Подобно на Луцифер, който се превърна в Сатана и избяга, като змия-ренегат, неговия първороден човешки син беше обречен на същата участ.

541. Кали - Хиндуиска богиня на тъмнината, известна още като "майката на мрака". Тя е представител на матриархалната жестокост и опресия.

542. Калаен (оловно-сив) - Символичен цвят, отразяващ средновековието. В пророчески контекст, този цвят е показател за завръщане към характерните за средновековието магьосничество, вълшебства и мистицизъм. Виж Готически.

543. Камбана - Обект за прогласяване, тревога или събиране. Първосвещеникът в Стария завет е носил камбанка, когато е влизал в Пресвятото място. Нейният звук е бил свидетелство за хората отвън, че той е жив и че Бог е приел техните жертви. Когато звукът от камбанката е спирал, е означавало, че Бог не е приел жертвата, и първосвещеника е умрял в присъствието на Господа.

544. Кампания (поход) - Термин, свързан с апостолското, който буквално означава воюване, експедиция или апостолско начинание.

545. Камък - А) Материал за строеж. Б) Камъните са били използвани като градивен материал в храмовете, поради тяхната здравина и дълготрайна издръжливост. В) Навсякъде, където хората са имали силни духовни преживявания, са били правени каменни олтари. Те са били благославяни, помазвани с миро и освещавани за божеството, на което е посветен олтара. Г) Камъните са свиделствали за завета между поклонника и божеството, което той е срещнал. Камъните са били един вид физическо, земно доказателство за този завет. Те са маркирали като свято мястото, където се е състояла срещата, така че другите хора да знаят кое божество обитава там. Виж Битие 31:44-46. Д) Христос е Главния Крайъгълен камък на Църквата, а Петър (Кифа) е основополагащия и управляващ апостол. Също така свещенството на Новото Творение и Новозаветната църква са описани като живи камъни. Виж Матей 16:18; Йоан 1:42; 1 Петрово 2:5-9.

546. Кана - Буквално "земя на тръстиките".

547. Капитан - Главнокомандващ на военна част или единица. Хората под негово командване могат да бъдат от петдесет до хиляда.

548. Кардинали - Древен термин, използван за църковни водачи. За тях званието е носило смисъла "принцове на църквата".

549. Кастор и Полукс - Гръцки богове, известни като "близнаците", "синовете на Юпитер" или "момчетата на Зевс". Те били почитани, като боговете на пътниците, конниците и мореплавателите. Деяния 28:11.

550. Категории на служба - Терминът, който описва измерението на действие и работа, към които е насочена и предразположена дадената мантия на пророка.

551. Кафяво - Цвят, който символизира земята.

552. Качество - Специална, отличителна черта, способност или умение, които спомагат за изпълнението на конкретни задачи, дела и подвизи, уникални за дадена личност или клас служители.

553. Качулка - Вид покривало или наметало за главата, което в пророчески контекст говори за тайнственост и прикритост. Качулки са носени от тези, които желаят да бъдат скрити от аудиенцията си и да останат неизвестни, докато се намират на публично място. облекло за мистици, са показателни за Качулките като вид предпочитано и обичайно отхвърляне на светлината на истината, която е от Словото. Въпреки че в ежедневието качулките пазят от слънчевата светлина и елементите на природата, в религиозен смисъл, те са носени с цел да вдъхват на последователите достъп до нещо тайно и недостъпно за обикновените хора. Повечето мистични и аскетични религии и учения е силно вероятно да изискват или ползват качулки за ритуалите си или дори като част от ежедневното облекло. В някои случаи, присъствието на качулка като част от облеклото, може да бъде белег за постижение, ранг или посвещение. Виж Маска.

554. Кедешим - Еврейска дума за мъжка ритуална проститутка. Означава содомит.

555. Кедешот - Еврейска дума за жени, ритуални проститутки. Означава блудница.

556. Кедър - Често споменавано в словото дърво, което е символ на дълголетието и стабилността. То е знак за непоклатимото, вечното и непроходимото. Тази символика идва от древните шумери, които са гледали на него като на тяхното дърво на живота.

557. Кесия - Новозаветната дума за торба.

558. Кифа - Името, което Христос даде на апостол Петър, когато го взе при себе си. Думата означава “камък", но такъв, който е бил ползван за получаване на откровения. При правилно използване на камъка като вид посредник, той е разкривал мистериозни истини и тайни на притежателя си. Духът на тази дума носи значението на гръцкия термин псефос. Като камък той е бил използван за гласуване, хвърляне на жребий или взимане на избирателно или съдебно решение. Като пророчески инструмент, резултатите от хвърления жребий са били приемани като решението на божеството, покровител на този избор. Апостол Петър като канарата на Църквата е изпълнявал всичките тези приложения. Виж Откровение 2:17.

559. Класове Ангели - Според Словото ангелите са разделени на различни класове служители. Това са серафими, херувими, архангели и ангели, управници и настойници над многобройните сили и стихии на природата. Като допълнение към тях са ангелите пазители и тези, които изпълняват волята и целите на Създателя Бог на земята. Сред тях са и наблюдателите, които надзират

поведението и живота на световните лидери и техните управления, за да поддържат баланса на силите в съотношението, постановено от Бог. Най-накрая са седемте архонти на творението и заедно с тях ангелите на седемте Христови църкви от Откровение. Виж Псалми 80:1 и 99:1; Езекия 1:5-25 и 10:1-10; Исая 6:2-6; 1 Солунци 4:16.

560. Класики на Новото творение - Двадесет и едно възвишени качества и характеристики на Триединството, които стандартизират духовните норми на поведение - отношението, държанието и перспективите, които трябва да притежава едно новородено дете на Бог. Представени и разгледани в книгата "Изграждане на Съвременния Пророк", от д-р Паула Прайс. Виж 2 Петрово 1:4-8; Галатяни 5:22-26; Ефесяни 4:22-30.

561. Ключалка - Според употребата си в Словото, където обекти и ситуации са разглеждани като механизми с определена цел, думата идентифицира това, което препречва или затваря пътя. Значението на думата обяснява нейните подразбиращи се духовни приложения и подчертава това, което Господ Исус каза, че не достига на законоучителите от Неговото време. Тъй като бяха отнели ключа на знанието, те държаха затворени вратите към Божията мъдрост, а оттам и потенциалния път към вечен живот. Затварянето на вратата на знанието за Израилевия Бог и Неговия Месия, осъди тези, на които тепърва предстоеше да чуят и да научат относно духовната тъмнина и произтичащото от нея робство и опустошение. Така законоучителите държаха пътя към спасението затворен. В Лука 11:52 Исус каза: "Горко вам, законници! Защото отнехте ключа на знанието; сами вие не влязохте и на влизащите попречихте."

562. Ключове - Символ на власт, просперитет, авторитет и вход към познанието. Често ключове са били давани като част от ритуали на посвещение и въвеждане в длъжност. Те са легализирали достъпа и принадлежността към религиозно общество или мистичен култ. Да отключиш с тях означава да откриеш тяхната тайна и скрито послание. Ключовете са още и емблема на официална или градска власт. Златните и сребърни ключове са били белега на властта на понтифекса от времето около триста години преди Христос. Да притежаваш ключа, за каквото и да било място или нещо, е равносилно на това да бъдеш негов пазач или да имаш свободен достъп до път за алтернативно преминаване от един етап (ниво) към друг. Когато Христос каза на Петър, че му дава ключовете на Царството, според тогавашните разбирания, това означаваше, че Петър получи ключовете за вечните небесни архиви, за влизане там в свръхестествените места и духовен печат на власт. Всичко това Петър получи, тъй като обичая по онова време го изискваше за тези, които застават на позиция в съвета като властници и управници в творението. Да притежаваш ключовете на съвета означава внушителна власт над всички дела в дадената провинция или област, над нейния архив и записи и накрая над крепостта, в която хората от местността могат да прибягнат за укритие. Човекът, който притежава ключовете, е част от високо поставен консул, водеща фигура в управлението и протичането на официални, държавни и съдебни дела. Ключовете символизират съществото или единицата, над която притежателят им упражнява административна, финансова, военна и международна дейност. Организацията, над която главния съветник, притежателя на ключовете, е председател, се събира регулярно и

нейните членове често стоят в залата или мястото на събиране, за да взимат специфични решения. Управленско тяло от такъв характер е "интервюирало" и квалифицирало потенциални владетели, генерали и посланици. Когато Христос каза това за Петър, Той имаше предвид такива функции по отношение на неговата роля в новата еклесия, която Бог скоро щеше да доведе в съществуване. Господ установяваше Петър и другите апостоли като лейтургос в Неговото вечно общество. Това обяснение внася допълнителна светлина по отношение на ранга, ролята и функционалната власт на апостола на Бог.

563. Книга - Събрани писания, които разказват, регистрират, откриват, нареждат или регулират нещо. Отвъд техния външен вид, книгите представляват начин за предаване на желания, мисли, вяра, идеали и други. Книга в сън или видение означава мъдрост, знание или обучение. Тя е предмет на изучаване и инструмент за записване. Книгите символизират божествено откровение и духовна истина. Като метафора от вечността, книгите представляват запис на животи, родословията и делата на хората. Да погълнеш книга в сън или видение, означава да придобиеш знанието от нея. Затворена книга означава завършеност по нейната тема или изключване от нея. Във втория случай, това може да е покана да спечелиш правото да отвориш и да научиш съдържанието на книгата. Отворена книга означава свободен достъп до знанието в нея и включва покана да бъде освободена информация или откровението от нея. Горящи книги отразяват отказ, изоставяне или разрушение на тяхното знание или информация. Затворена на дясно книга, означава знание, което предстои да бъде научено и изследвано. Затворена на ляво книга, означава край на сезон на обучение, подготовка или изучаване. Книга на лавица е преобраз на неразкрита истина или откровение. Книга в процес на написване е символично за работа, която се извършва, път на обучение, който трябва да бъде поет, за да се придобие мъдрост. В Библията често срещаме книги, които се пишат и използват от Създателя. Те включват Книгата на Живота, Книгата на Живите, Книгата на Христос, Книгата на Закона, Книгата на Битките на Господа и Книгата на паметните събития и т.н. Виж Откровение 20:12, 22:19; Второзаконие 29:1; Исус Навин 10:13; 1 Летописи 29:29; 2 Летописи 34:30; Естир 6:1; Еремия 36:8,10; Матей 1:1, 12:26; Малахия 3:16; Лука 3:4 и 20:42; Филипяни 4:3; Евреи 10:7; Псалм 40:7, 56:8, 69:28 и 139:16.

564. Книгата на Адам - Пророчески термин, които установява разликите между пророчество от духа на Христос и чародейство, базирано на книгата на Адам. Чародейството от книгата на Адам освобождава предричане от областта на душата, потърсено от фалшив пророк или незаконно вмъкване в пророчески поток на някакъв дух, който е в близост до автентично пророческо движение. Виж Чародейство. Често пророци и тези, на които те пророкуват, задават въпроса как екстрасенси и врачки, могат да изговарят и освобождават очевидно точни слова от областта на духовното. Често гадатели, гледачи на карти таро и баячи казват на техните клиенти действителни неща, които не са непременно верни. Това, което прави разлика между двете понятия (действително и вярно) е книгата на Адам. Тя съдържа проклятията, които Създателя позволи да работят в живота на грешниците и да бъдат резултат от делата им. Те са изговорени и постановени на земята, няколко пъти от Господ. Първият път е при прегрешението на Адам в

Едемската градина. Вторият е, когато Ной и семейството му излязоха от ковчега след потопа и третия е, когато Мойсей изведе Израел от Египет. Вариации на същите тези закони и принципи са повторени от Господ Исус по време на Неговото служение на земята. На хълмовете (планините) Гаризим и Гевал бяха постановени проклятията за непокорните и благословенията за тези, които служат на Всемогъщия Бог според завета Му. С всяко следващо постановяване, летвата на забраните беше вдигана още по-високо, докато Господ Исус Христос не финализира техните духовни, вечни и изкупителни елементи. Всяка диспенсация от пророческото, разширява и набляга върху тези последствия и закони на Създателя. Бог ги нарича благословенията на живота и проклятията на смъртта. Проклятията бяха написани за греховете на адамовото поколение и най-вече на тези от родословието на Каин, който беше покварения. Каиновото поколение е споменато в Йоан 8:44, където Христос го разкрива на поколението му като убиец, който не стоеше в истината. Царството му се състоеше от противници на божието поколение от Адам, което почна да се развива на земята след Сит (Битие 4:26). “Също и на Сит се роди син, когото наименува Енос (смъртен). "Тогава започнаха да призовават Името на Господа." Синът на Сит отбеляза началото, откъдето човечеството започна да разпознава Господ и да се покланя на истинския, единствен и жив Бог. Битие 5:1 изрежда поколенията на Адам, тези, които произлизаха от семето на първия баща на човечеството, бъдейки смъртни, обречени да умрат под наказанието на Бог за греха и смъртта. В това родословие нито Каин, нито Авел са споменати като Адамово семе. Странно защо, когато Бог вдъхновява историка да запише синовете, родени на Адам, те започват със Сит. Още когато Ева роди Сит, тя знаеше, че той бе от Бог и заместваше Авел, а не Каин. От Своя страна, Бог игнорира съществуването на Каин и Авел, все едно Адам не е имал такива синове. В по-късните векове, под помазанието на Святия Дух, апостол Йоан определи Каин като син на злия, маркирайки неговото потомство като плевели от Сатана. Като първата човешка жертва за грехове, името на Авел се появява във вечния регистър на тези, чиято вяра се вменява за правда в Евреи 11:4 и 12:24. До този момент, законите и указите на Каин преобладаваха, тъй като съдбата му се определя заедно със съдбата на синовете на Адам. Виж Римляни 5:12-21. Цялата седма глава на Римляни потвърждава, че благословенията, проклятията и обречеността бяха точки от Каиновото право, което стана възможно, поради това, че Каин беше първородния от дявола в човешка плът. Змията, която беше измамила неговата майка и надхитрила човешкия му баща, даде право на Каин да управлява и да извращава творенията на Създателя на земята. Това се вижда особено ясно от позоваването на Ламех на законите за прелюбодейство, двуженство, убийство и жестоко отмъщение. Виж Битие 4:19-24. Във връзка с пророчеството, когато врач(екстрасенс) получава информация за живота на даден човек, източника му е от същите духове, които са част от акцията на дявола срещу своя Създател. В книгата на Адам, Създателят осъжда делата на плътта, подкрепяни от врачовете, чародеите и екстрасенсите. Бог прокле греха, смъртта, заразите, помятането, хомосексуализма, двуженството и многоженството. Бог наложи строги санкции срещу политеизма, убийството, кражбата и сексуалните извращения от всякакъв вид. Похотта на плътта, пожеланието на очите и гордостта на живота са грях пред Бог. Ето защо, когато гледачите говорят за секс

партньори, любовници, общуване с починали близки роднини и т.н., това е информация, която те взимат от Адамовата книга на обречените. Това е важна световна пророческа мъдрост, защото обяснява как и защо спиритисти, мистици и медиуми могат да изглеждат точни, дори и в очите на християни. Областта на душата има своята съдба по същия начин, както и областта на духа. Когато медиум даде слово, което изглежда точно, това е мъдрост, свързана с духовете, които му служат. Всичката тази информация идва от областта на душата, въпреки че спиритистите наричат тези духове свои водачи. Господ, обаче има друго обяснение за това - Той ги нарича фамилиарни духове. Виж дефиницията за Фамилиарни духове, за по-изчерпателни подробности относно тези отявлени противници на истинското пророческо дело. Тези духове получават информацията си от областта на дяволските архонти, от които самите те са произлезли незаконно при сътворението на света. Това е, което ги прави да са фамилиарни духове. Те са свързани с родословието на демоните, древните потомци на дявола и неговите паднали ангели. Тяхното безбожно свързване с плътта, позволява на медиумите да черпят и да упражняват духовна власт, която се предава на земните семейства, към които тези духове са прикрепени. Сред тези сили е чародейството, магията и предричането, откъдето води началото си и предсказването на бъдещето. Чародейството, което е безбожната противоположност на пророчеството, е негов основен съперник. Това е слово, носещо духовна информация, но получена от демонични духове. В Исая 8:19, Създателят Бог казва, че те получават информацията си от мъртвите. Това всъщност се отнася за фамилиарните духове, които бяха родени на земята от синовете на Бог, които се съединиха (сношиха) с човешките дъщери. Една от многото дефиниции, които са дадени за обществото от безбожни отстъпнически ангели е “бърборещ/мрънкащ". Това идва от мънкащите думи и мърморенето под нос на имената на боговете на предците, от страна на медиумите, които се опитват да добият духовна информация и напътствие. Много от практикуващите спиритисти са некромансери. Те нямат достъп до истинско слово от Бог за хората, понеже те са дух и затова са скрити от тях. Това, което имат всъщност, е информация, съпътстваща съда на Бог чрез проклятията, изговорени на планината Евал. Те процъфтяват поради елемента на заблуда на дявола, който изопачава истинските дела на Бог и делегира на своите паднали ангели да ги вършат по земята (Матей 25:41). Малко християни съзнават и биха признали, че предпочитат медиумите на Сатана пред пророците на Бог. Въпреки това, твърде много вярващи са излъгани и измамени, защото са се допитвали до тях. Дяволът и неговите ангели са достатъчно хитри, за да не позволят на измамените хора да осъзнаят, че всъщност са под проклятието и съда на Бог. Тези анти създания смесват няколко елемента истина в техните съблазни, за да убедят хората, че всеки и всичко духовно е от Създателя и Неговия Син Исус Христос, за да могат да умножат броя на душите, отиващи в ада. Душите, които работят за Сатана и неговите духове, казват това, което дяволът и допитващия се до медиума човек иска да чуе. Словото на жертвите е било поставено в сърцето им още преди това и веднъж подали се на измамата, те имат нужда да го чуят. Това е, което дяволът е програмирал душите им да желаят, така че спиритистите всъщност казват на хората, това, което те самите искат да чуят, понеже съзнателно или не, те са в завет с дявола. Обикновено това, което човек получава от медиумите и

екстрасенсите, произлиза от нещата, които Господ е проклел като зли, дори и когато думите изглеждат мили, внимателни, загрижени и дори точни за конкретната ситуация на слушателя. Но те са лишени от волята, времето и изискванията на Създателя, защото те своеволно са избрали да изключат Неговите стандарти и протокол. Поради това, всичко което правят или говорят, попада в графата зло. В случаите, когато гадаенето на спиритиста не е непременно зло, медиумът подобно на незрял пророк, може да каже с точност какво ще се случи, поради това, че вижда духовната сила или аура, както някои я наричат, която заобикаля даден човек. Тази слава прави да се извършат наближаващите за личността събития. Аурата идва от присъствието на ангели или други духове, изпратени да извършат свръхестествените слова, било то от Бог или от дявола. Пророците, спиритистите и повечето свръхестествено развити личности, могат да почувстват и понякога дори да видят присъствието на ангели или демони. Медиумите са способни да освободят точно слово, за това, което има да се случи, защото най-духовно чувствителните души на Създателя, са много проницателни и имат интуиция за невидимите дела в духовните области на творението. Тези хора могат да видят и да тълкуват славата и сиянието от тяхното присъствие. Нещата, отнасящи се до живота под слънцето, както Соломон каза, са източника на информация за адамовите посланици, защото те мразят Създателя и са в завет да объркват делата и плана Му за хората. Какъвто и грях да е на мода в момента, те са за него: прелюбодейство, блудство, хомосексуализъм - всичко, което води към съд и осигурява обречени съдби и пропилени животи на земята. Спиритистите са агенти на тъмнината, било то съзнателно или не, те разрушават и отменят бъдещето и съдбите на тези, които влязат в допир с тях. Те преднамерено подкрепят и насърчават това, което Всемогъщият е проклел, като прелъстяват души към грях и отхвърляне на Бог. Без значение дали хората знаят или не разбират, те са измамени от медиумите. Тяхното бъдеще е изкривено, така че те да оставят Господ. Бог подчертано се нуждае от пророци, тъй като те са оръжието и баланса срещу пагубното влияние на спиритистите. Книгата на Адам е била написана от Господ, преди да съществува творението, за да отбележи последствията от избора на хората, упражнявайки правото си на свободна воля срещу своя Създател. Книгата на Адам показва на поколенията му, алтернативните резултати и последствия при алтернативен избор. Като главен такъв стои пътя и възможността да отхвърлят Господ Исус Христос и праведността на Всемогъщия.

565. Книгата на поколението на Адам - Спомената в Битие 5:1, тази книга е запис на имената и животите на цялото потомство на Адам, родено по време на сътворението под формата на семе в слабините му. Родословието на Адам се ръководи от своята собствена пророческа съдба, предписана от Създателя - съдбата на плътта. Тя предначертава според мрака в нея и се ръководи от разорението, което е следствие от стремежа на плътта. Съдбите от Книгата на Адам, вид предначертан път към смъртта, са нещо, което окултистите лесно разчитат. Тази съдба управлява живота на хората, докато не дойдат при Христос. Книгата на Поколението на Христос доминира, при положение, че изкупените пребъдват в Святия Дух. Отстъпниците християни се връщат обратно към съдбата от Книгата на Адам. Тогава пророческите думи, записани от

Всемогъщия за техния плътски живот, водят до обреченост поради проклятието, изговорено върху Адам и неговото потомство. Медиумите неотменно предсказват това, което отговаря на делата на плътта и подкрепят бунта срещу Създателя. Това е смисълът на тяхното съществуване, тъй като медиумите предугаждат, предричат и разпознават делата на плътта в живота, подчинен на грях и отстъпничество. Виж Фамилиарни духове.

566. Книгата на Христос - Това е цялата Библия. Понеже това е словото на Създателя, Който е Дух и неговото измерение не може да бъде обхванато с нашата мярка за време, то също е като смисъл и пророческо. Терминът е важен за пророците, поради реалността, че всичко, което Господ Бог направи, Той беше преди това записал и невидимо кодирал в цялото творение. Господ записа това, което направи и предстоеше да направи чрез невидимите сили на Неговото царство, които Той бе назначил да извършат волята Му. Накрая, Той записа това, което направи и предстоеше да направи за хората на земята. Книгата на Исая потвърждава, че всичко, което Всемогъщия прави, Той го извършва според писаното Си слово. Когато Божиите пророци пророкуват, те говорят в съгласие с Неговото писано слово, създадено преди творението, така че пророкувайки, да го активират и словото да се изпълни в конкретно и точно време и сезон. В Битие 1 се казва, че дори звездите и небето следват предначертаните от Създателя събития. В Псалм 19:1 се казва, че небесният свод възвестява Божията слава, а в Псалм 97:6 пише, че небесата провъзгласяват Неговата правда и всичките хора я виждат. 1 Петрово 1:20 казва, че Господ е постановил земните събития в словото Си, където са пророкувани и откъдето се пророкуват чрез Неговите посланици. Пак в 1 Петрово 1:10-11 се потвърждава, че Господ действа според това, което е предопределил от самото начало на сътворението. Когато Христос говореше за словото, което трябваше да се изпълни, това бяха нещата, които имаше предвид. В Даниил 10:21 ангелът Гавриил обявява вече определеното от Господ бъдеще, което предстоеше да се случи на Неговия народ и възлюбена нация. Псалм 119:89-90 казва, че във вечността словото Му е вярно. Притчи 8:23 казва, че Господ притежаваше мъдрост от самото начало, като я постанови още преди да бъдат създадени земята и цялото творение. Друго място в Библията, откъдето можем да научим по въпроса е Ефесяни 3:9, където пише за тайната, която Господ скри от сътворението на света. Виж още Исая 40:21; 41:4,26; 48:3,5,7,16. Всичките тези пасажи от Библията обясняват уникалното различие между чародействата на медиумите и екстрасенсите и пророческото слово на Всемогъщия Бог, Създателя на цялото творение. Фактът, че Бог прави всичко чрез словото Си, е ясно потвърден от цялото Пророческо писание. Това, че Той явява изпълнението на думите Си, е видно от писаното в следните места: Битие 26:24; Числа 12:6; Исус Навиев 1:1-3, 7; 2 Царе 3:18 и 7:5,8; Исая 44:26-28. Всичките тези места в Библията показват как силата на Бог е активирана и изпълнена чрез словото Му. Това е словото, което Бог показва на пророците Си, като ги назначава в определеното време да освобождават и декларират думите му към света. Когато пророк изговори дума от Господ, тя е част от писанието на истината, от написаното за вечността и декларирано още от древните пророци, слово на Бог. Пророците, които изговарят вярно Неговото слово, както например в Еремия 23:28, могат само да повторят, вече написаното във вечната книга на Бог. Оттам идва силата на Христос за Неговата мисия, Неговия авторитет и

побеждаваща истина. В Йоан 2:22, можем ясно да видим пророческото слово относно Христовата мисия и думите, изговорени от Христос в съгласие с това слово. Когато Исус служеше, Той действаше според написаното от Отец слово. Виж Йоан 7:28, 42. Йоан 10:35 казва, че писаното слово не може да бъде отменено. Книгата на Христос е важна и нейното изпълнение е от първостепенно значение, за да могат да бъдат установени волята и царството на Бог. Йоан 13:18; 17:12; 19:24,28,36; 20:9 потвърждават това твърдение. Римляни 4 ни показва, че апостолите на Исус бяха достойни последователи на Своя Учител и пребъдваха в Неговото слово. Те откриваха истината, намираха ръката на Бог и декларираха Неговата воля според Писанието - слово, което свидетелстваше за Спасителя, за Неговата смърт, възкресението Му и Неговото вечно царство. Когато дойде време да затвърдят и потвърдят сигурността на изкуплението, това стана отново чрез писаното слово. Виж Римляни 19:11 и 11:2. Моделът, даден от Исус, постанови пътя, който Църквата трябва да следва през живота и съществуването си. Отново и отново се стига да този модел и пример за подражание през цялата история на Църквата. Посланиците на Бог днес нямат друг логичен избор освен да продължат да се движат според примера на Исус от словото. Пророческата значимост на тази информация лежи в това, че Книгата на Исус(Словото) е стандартен пътеводител, с който трябва да се съобразят всички минали, настоящи и бъдещи пророчества. Пророците не могат да си позволят лукса да изменят или да излизат извън рамките на словото на Господ. Ако те биха направили това, то ще означава, че служат с лъжа. Тогава пророчеството би излязло извън областта на истината, което автоматично го определя като чародейство. За да останем в съгласие с истината, пророчеството трябва да съвпада със словото, така както го казва Бог, на този, на когото говори, във времето, когато Господ инструктира Своя посланик да изговори думите му. Същото е вярно и се отнася за личното пророчество. Псалм 139:15-18 и други пасажи на откровения от Библията, установяват тези пророчески прозрения, както за индивидуални личности, така и за цялото тяло на Христос. Виж задълженията на Мойсей в Изход 18:16-20.

567. Книгата на поколението на Христос - Аналогично на Книгата на Поколението на Адам, това е дългата линия от синове, глави на домове, тези, които са родени в истинския род на Исус Христос. Пророчествата от автентичните посланици на Бог произлизат от този текст, докато вярващия продължава да пребъдва в Христос. При положение, че той отпадне, влизат в сила думите от Книгата на Адам, които всеки екстрасенс може да разчете. Поколенията на Адам са много, но поколението на Христос е едно. То е последното човешко и божествено поколение на Създателя. Като Църквата на новото творение, Христовото поколение обединява началото и края на Неговите духовни и физически поколения. Кръстът на Христос завърши плана, понеже той беше средството, чрез което духовното и физическото измерение се обединиха. Вследствие на това, Духът на Святостта завинаги обитава в плътта, белег за обединяването на божественото с човешкото.

568. Книжовен пророк - Пророк, който има изключителна писателска дарба и литературни способности спрямо словото на Бог. Това е служител, определен от Него да записва пророчества за бъдещи поколения и да пише пророчески към

съвременниците си. Редки са случаите, в които книжовните пророци написват само една книга. В повечето случаи те са призвани да завършат серия от творби, които са с поучителен, образователен и откровенчески характер, насочени към светиите като цяло, било то настоящи или бъдещи. Натан, Гад, Шемая, както и големите и малките пророци от Библията са илюстрации за този пророчески призив.

569. Княжество - Територията и/или сферата на влияние на принц, който е потомък на цар или царица. Виж Хегемон, Апостол и Машал. Църквата на Господ Исус Христос е Неговото княжество на земята. Особено апостолите на Господ, са тези, които установяват региони на това огромно княжество по целия свят.

570. Кобра - Свещена змия, за която се е смятало, че притежава магически сили, неземна мъдрост и други окултни и демонични способности. Поради тези причини египтяните са се покланяли на кобрите и са ги боготворили. Вярвало се е, че кобрите са се вселявали във владетелите от древността, давайки им силата си да управляват. Египетските фараони са носели корони под формата на кобри, изхождайки от горното поверие. Ветрилообразното разширяване около главата на кобрата е придавало изключително царствен вид на короните им. Аналогията на змията с царската позиция е идвала точно от това разширяване около главата на кобрата, което е било считано като мантия на авторитет. Оттам и прическата на фараоните имитирала подобна форма около главите им. Виж Змия и Дракон.

571. Ковчег - Огромният, уникално проектиран от Бог морски съд, който допотопния Ной построи, за да спаси себе си и семейството си. Бог пророкува, че ще унищожи земята и всичко на нея, с невиждан по размери и сила воден потоп като съд за греховете й. Хората от тези дни са известни като допотопни (пределувиални).

572. Ковчегът на Завета - Сандък (кутия) с религиозно значение, носена и почитана от израилтяните, съдържаща техния закон и други святи предмети. Ковчегът е символизирал спасението на Яхве, завета и изкуплението. Неговият еквивалент във вечността, който е първообраза и модела за земния ковчег, е описан в Откровение 11:19. Виж Битие 6-8; Изход 25 и 40.

573. Козел - Известен символ за сила, полова потентност, похот и лукавство. Козелът е знак за разрушително присъствие, когато се появява в пророчески обстоятелства и обикновено означава мъжката диващина и деспотизъм. Козлите са еврейския знак за разюзданост и обект на животински сексуални оргии. Те са били нещо обикновено в Мендезийския култ (Египет). Като демоничен символ козелът означава жестокост, бруталност, перверзност и символизира грешника. Козел е животното, използвано като принос за грях.

574. Кокошка - Символично за жена-некромансер. Също така сприхава и властна майка.

575. Колан - Духовен символ на официална власт, потенциал и авторитет. Отразява основата и поддръжката, която напътства и управлява нечий живот. Наричан също и пояс. Също символизира подготовка за война или работа.

Показва готовност за длъжност, задача или назначение. Носен често като част от официална униформа, обикновено военна, той е бил показател за бойна смелост и устрем. Коланът също е символ на самоконтрол и въздържане. Еремия 13. Деяния 21:11; Матей 3:4; 4 Царе 1:8; 1 Царе 18:4; Ефесяни 6:14. Виж Пояс.

576. Колан от кожа - Подобно на облеклата, изработени от животинска кожа, той също е имал стойност като показател за победа, освен качествата му на трайност и издръжливост. В миналото, за човек да носи кожа от животно (било то дреха, обувки или колан) е означавало, че той е победил животното в смъртен двубой. Това е било още отпреди времето, когато занаятчии са ловували за храна и облекло. Носенето на кожи от дадени животни, е било символ на смелостта и победата на човека. Виж Животински кожи.

577. Колективна диспенсация - Сумарната диспенсация на Божията благодат, излята върху всички тези, които са съдове за Святия Дух на Бог. Диспенсацията е еквивалент на икономиката за Новозаветната Църква. Виж 1 Коринтяни 9:17; Ефесяни 1:10 и 3:2; Колосяни 1:25.

578. Колело - Древен символ на творческа сила и движение. Транспортното средство на небесни духове и божествени сили. Виж Езекиил 1:15. Колелата са още и преобраз на Божието движение в творението Му. Те представляват положителен знак на прогрес и напредък. В пророчески сънища и видения, колелата са показател за движение на творението и Божията намеса в него. Виж още Езекиил 10:13.

579. Колесница - Символ на господство и управление. Емблематично за военна мощ и пророчески знак, тя символизира триумфалното шествие на военния главнокомандващ. Колесниците са били смятани за превозните средства на боговете. умение. Знак за духовна власт. Като Виж 4 Царе 2:11-12; 2 Летописи 18:34; Псалм 104:3; Захария б глава.

580. Коляно - А) знак на подчинение и молба. Б) Преклонените колена означават смирение и почит. В) На колене се застава за молитва, като също така е позиция на почитане и поклонение пред божество.

581. Коментар - Формално изявление или сбор от информация относно дадена тема, учение или изследване, която дава на четящия изчерпателна информация и развива в дълбочина дадената тема. Коментарите съдържат мислите и отношението на автора им, които са представени на вниманието на конкретна група слушатели, най-често тясно специализирани в дадената област. В нашия случаи, това помага за просветлението на хората, изучаващи Библията, от перспективата на обширен набор от учебни материали, които допринасят за тяхното обучение и подготовка.

582. Комета - В древността смятана за меча на ангели или на небесните богове, кометата е била знак за наближаващо зло, бедствие или катастрофа. Считало се е, че кометите предшестват промяната и са били тълкувани като падащи царства и/или управници. Кометите са били отбелязвани като дати и от тях се е търсило мъдрост за предвиждане на войни и глад. Управлението на царе и тяхното

детрониране са били винаги свързани със звездите, за които се е вярвало, че са причината за тяхното възцаряване и последващо слизане от престола.

583. Комос (Комус) - Бог на празненствата и гуляите. Поклонението към него е било под формата на надпиване, пиянски събори и развратни оргии, като част от свещените обреди на поклониците. Шумни и размирни, сладострастни и перверзни веселби, са придружавали неговите събирания. Виж Римляни 13:13 за подробности относно духа му, който е същия, стоящ зад гуляите на купонджийския живот.

584. Компетенция - А) Екипиран, напълно подготвен. Б) Наличието на солидни или повече от достатъчни изисквани ключови умения, качества и способности, които правят даден човек квалифициран за определена работа. Компетентен е този, който правилно е усвоил и развил конкретни умения и способности, свойствени за дадена работа, което от своя страна му позволява да бъде високо ефективен в нея. Думата компетенция се отнася за потенциала и ефективността на Христовите служители. Виж 2 Тимотей 3:17.

585. Комуникации - Първоначално думата е означавала да информирам, тоест да формирам нещо в някой чрез предаване, слагайки част от нещо в него. В днешно време, думата е събирателно за средствата, чрез които информация и знание биват предавани; като сбор от информация, разпространяване, образование, предаване и откровение за истината. Комуникациите най често съдържат разпространението на факти или детайли, необходими и важни за функционирането или сигурността на дадена единица или група, било то държава, институция или отделен човек. Комуникациите включват в себе си предаването на мисли, идеи и чувства, както на отделни личности, така и на цели групи от хора. Виж Лука 24:17; 1 Коринтяни 15:33.

586. Компютър - А) В пророчески контекст, компютрите говорят за модерни технологии, сложна работна сила, изкуствен интелект и обработка на електронна информация. Б) Направена от човека (вдъхновена от духа на света), мозъчна сила, обработваща с изключителна скорост информация. В пророческия символизъм, компютърът представлява същия арогантен дух, който стоеше зад създателите на Титаник, защото той е издигнат до божествен статус, чрез идеята за изкуствения интелект.

587. Кон - А) Животно, символизиращо мощ, война и бързина. Б) Символ на Божието свръхестествено обикаляне на земята и неговата надзорна функция според Захария 6. В) Конете още са били смятани за транспорта на боговете, особено когато това са крилати коне. Конете на съд и агония, описани в Откровение 9, са илюстрация за това. В същото място можем да видим конете като свръхестествени бойни символи. Г) В пророчески контекст, белия кон означава чистота и победа. Той също е бил символ на дъждовете, които са носели изобилие в земеделието и голям просперитет от жътвата. Е) Черният кон е символ на суша и глад, които водят до смърт. Виж Еремия 51:21; Амос 2:15; Захария 1:8, 9:10 и 12:4; Откровение 6:2,4 и 19:11,19-21.

588. Конклав - Събиране, където еклесиалните служители на Църквата, се заключват, за да обсъждат, молят и гласуват за промени в техните редици. Виж

Деяния 1:13. Споделянето на тайни от страна на Бог с пророците Си, според описаното в Амос 3:7, е равносилно на конклав, свикан от Господ, за да събере пророците Му. Виж Сод.

589. Конник - Духовното значение на конниците е посланници на съд, свръхестествен патрул или битка. Виж Исая 21:6-9; Захария 1:8, 9:10 и 12:4.

590. Конска грива - Славата на гърма. Знак, украса на властта, особено около врата. Символ на бързо и ловко предвижване и сила. Виж Йов 39:19. Важно за пророческото обучение, поради това, че много религии от древността и популярни модни тенденции сега, са възприели пускането на дълга, разпусната коса, по тази причина. Войни и хора, участващи в боеве и битки, често пускат косата си да порасне дълга, като символ на могъщество, неортодоксална власт и специално духовно значение.

591. Консул - Служител, избран и назначен от правителство, за да бъде изпратен в чужда страна с цел да отговаря и извършва определена работа, обикновено от търговски характер. Един от посланическите термини за апостол и пророк. Всеки служител на суверен(било той цар или правителство), който разполага с делегирана власт и дипломатически задължения.

592. Конфронтация - А) Среща лице в лице, обикновенно сблъсък, където се противопоставят идеи, интереси, вяра и мисли. Б) Целта на конфронтацията е разрешаване на някакъв конфликт. Виж 4 Царе 2:11; Йов 38:1; Галатяни 2:11.

593. Корем - Центърът на мислите и живота, също и мястото, източник и показател за просперитета. Виж Псалм 17:14; Притчи 18:20. Поради това, в Словото коремът е посочен като фонтана на живота. В миналото, на корема се е гледало като източника на смъртта и възкресението, след изпитание и/ или съд. Сърцето в духовен контекст, функционира като утроба на духовността и централния източник на смелост и увереност. Виж Йов 32:19 и 40:16. Пророческото слово се усеща в корема като бълбукане и източника на вътрешна сила се усеща там. Виж Вътрешности. Смятало се е, че коремът е центъра на сърцето, откъдето са произтичали чувствата и емоциите. Изхождайки от това си вярване, се е смятало, че хранейки корема си, човек храни духовно сърцето и душата си. Коремът е мястото, откъдето словото на Господа извира като потоци от жива вода. Господ Исус Христос използва това пояснение, когато поучаваше за идването на Святия Дух и мястото, откъдето ще извират тези потоци от жива вода (Йоан 7:38). Коремът също символизира мястото на духовен апетит, затова духовното лишение и недостиг са сравнявани с глад за храна и жажда за вода, при тези хора, които Господ притегля към Себе Си. Също има и негативен смисъл, при тези, които угаждат на плътта си, а не хранят духа си. Римляни 16:18 и Филипяни.

594. Корен - Източникът на живот за нещо, причината и обяснението за съответния плод. Библията използва думата корен, за да определи природата на даден човек и неговото поведение и начин на живот. Бог сравнява отношението на човек към Неговото слово и движението на Неговия Дух според състоянието на корена на човека, който се намира в сърцето му. Корените могат да бъдат плитки или дълбоки. Вторият вид корен е по-издръжлив, здрав и с по-голям шанс

да произведе хубав и траен плод. Дърветата със здрави корени, често са хвалени от Бог, поради гореописаните качества. Виж Псалм 1, 92:12-14. Господ Исус поучаваше често чрез притчи по отношение на вкоренените, на тези с плитък корен и хората, които съвсем не развиват такъв. Най-ярък пример за това можем да видим в притчите за сеяча, семето и различните видове почва.

595. Корени (изсъхнали)- Божествен съд, според който Бог изтръгва от корен нация или нейните наследници до пълното й унищожение и премахване.

596. Коридор - Същото като вестибюл. Представлява ограден път, който ограничава и същевременно с това приканва към преминаване. Коридорите са символ на вътрешна, често дълбока или скрита транзиция. Изборите в този случай са само напред или назад. Коридорите са индикация за началото и края на много целенасочено и обикновено ограничено пътуване. Вратите по стените на коридора са преобрази на възможности, които пътуването предлага. Вратите на самия път са символ за двата възможни избора относно преминаването до края: напред към целта (съдбата) или назад обратно към мястото на тръгване. Осветените коридори са показател за просветено и известно пътуване. Тъмните или слабо осветени коридори представляват затруднено виждане или безцелно лутане в мрака. Разположението на осветлението, също е важен детайл. Светлини, които постепенно избледняват и изчезват в мрака, говорят за ясно начало, което е замъглено впоследствие. Ако разположението на светлината е обратно, това означава, че неяснотата и тъмнината се вдигат на края на коридора(пътя). Чистите коридори означават, че пътя на практика е безпрепятстван. Ако в коридора е бъркотия и хаос, могат да се очакват препятствия, опозиция или разсейващи фактори по пътя. Непрекъснатата светлина и чистия коридор са показателни за това, че докато сънуващият стигне края, го очаква тесен път с ограничени или никакви възможности за отклонение.

597. Корона - А) Гръцката дума е стефанос, а Латинската е корона. Те била символ на военен триумф и победи. Короните са били слагани на главите на управници, като белег за това как те са получавали позицията си власт. От тази информация можем да видим, че конфликтите и короните са взаимосвързани, както и Нашия Спасител загатва в книгата Откровение. Като специални отличия, короните са били символ за най-високите постижения, които коронования е извършил. Като емблеми на победата, короните са били част от наградите, печелени от атлетите, вид отличие за чест и смелост. В Стария завет, короните на свещениците са били наричани и митри. Понякога украсени тюрбани са били използвани в смисъл на корони. Откровение 2:10; Изход 28:4, 37, 39; Левит 8:9 и 16:4. Б) Оплетена или златна диадема, носена от победител в атлетични състезания или военни походи, или издигнат в позиция на управление. Короните са символи на постижения, награди за служба и заслуги или емблеми на властничество и управление. Скъпоценните камъни в короната са символи на богатството, мъдростта, ресурсите и средствата, с които разполага царството на коронования. Роговете на короните обикновено са давани на военоначалници за техните военни победи и завоювани области или царства. Номерът на роговете по короната е показвал каква част от света е под влиянието на коронования. Корони обикновено са носени на церемониални процесии и понякога и за формална служба като например събрание, съд или повишение в ранг на даден

човек. Символизмът на короната е много често срещан в апокалиптичните пасажи в Библията. Всяка една такава препратка има за цел да покаже какво е постигнал коронования, какво е победил или над какво е получил власт. Короните със седем рога са показател за световно управление над всички духовни сфери на Божието творение. Диадемите имат някои различия от короните. Диадемата, дадена на човек от царско потекло, обикновено синьо-бяла, представлява обръч за главата, който изглежда като тюрбан. Диадемата всъщност представлява вид царска шапка. Диадемите са шапки, давани за победа, доблест, смелост или за специални заслуги в града или обществото. Виж Шапка.

598. Коса - В древността косата е била изключително важна. Дори и днес тя продължава да свидетелства за неща, които отминалите цивилизации са разбирали от нея. Пророчески, косата обяснява и казва много за субекта или обекта на съня или видението, и целта му. Много важен е и самия цвят на косата. Виж за пояснение Цветови Символизъм. Косата може да засяга широк спектър от значения и приложения, според нейното разположение, украса, гъстота или дължина. Косата по главата означава нещо различно от тази по краката, ръцете и гърдите. Космите по гърдите имат различно значение от тези по лицето. В пророчески контекст, остарелите, посивели коси говорят за възраст или ако са на по-млад човек, за изключителна мъдрост. Тъй като сивата коса е разглеждана като отражение на възрастта, когато тя бъде видяна върху по млад човек, дава духовно разбиране за неговата мъдрост, интелект (дори и само потенциал) в сравнение с годините му. Бялата коса говори за слава и прибавя съответстващо издигане в статус или старшинство в църква или консултативна, контролна или управническа позиция при светски призив и работа. Това е белег за божествено постижение, опитана и тренирана мъдрост, която предшества, свързаното с нея повишение като резултат. Нашият Господ Исус се яви в Откровение с бяла коса, която е белег за Неговия променен статус за цялата вечност, от Човешкия Син, Когото Йоан познаваше в плътта, до вечния Победител Бог в новото Си прославено тяло. Неговото явяване на Йоан е отражение на видението на Даниил, който видя Древния по Дни. Там Всемогъщият изяви Своето суверенно съществуване още от преди началото на времето. В случая, това, което Даниил видя, не се отнасяше до остаряване, можем да заключим, че става въпрос за древност и дълговечност. Създателят не старява, понеже старостта е белег и част от проклятието, което Той наложи при падението на хората. Това, че Исус се яви на Йоан точно както Своя Отец, е показателно за Човешкия Син, тъй като Той също е прославен, безсмъртен, неостаряващ, триумфиращ и вечен Син на Създателя Бог. През цялата Библия, белият цвят е символ на победата, праведността и триумфа на истината. Космите по лицето (брадата) имат съвсем друго значение. В общия смисъл, хората от времената, описани в Библията, са ги разглеждали, като представляващи кротост, смирение и могъщество. Настръхналата коса е показател за уплах и шок. Виж Йов 4:15.

599. Космат козел - А) Това е, което се има предвид в Левит 17:7, когато става въпрос за жертване на косматите козли(демони). Демонично създание, свързано с Вавилон, което танцува при смъртта и унищожението на злите, след като ги е

съблазнило към тяхната гибел. Б) Козелски идол, според Откровение 18:2, символ на злите духове. Идол, който черпи силите си от демони. Косматият козел е спътник на Бакхус, като преобраз на похот и бруталност. Пророкът го използва като преобраз на Гърция в Даниил 8:21.

600. Космести облекла - Често облеклата са вид определени мантии в словото и непрекъснато се упоменават в Библията. Това, което човек е носил, особено като професионално облекло, е било показателно за другите относно каква е тяхната работа и за какво биха могли да бъдат ползвани услугите им. Облеклото за божествено служение е било още по-важно, тъй като чрез тях са се идентифицирали жреците на божеството спрямо неговите поклонници. Дрехите са помагали на последователите да могат по-добре да си представят как изглежда тяхното божество. Също така, чрез облеклото на жреците, поклонниците са можели да разберат природата и вида на трансформацията, която божеството прави в живота на избраните си представители в плът, носещи специалните одежди. Виж Духовно облекло и Мантия. Животинските кожи, които са били носени поради плътната им окосменост, са били нещо повече от удобни и полезни дрехи. Обикновено те са били един вид възпоменание на триумф или победа в битка, публично ръкополагане в длъжност, където сложни ритуали са били извършвани. Служител, носещ косместо облекло, говори много относно божеството, на което служи. Посланията, които идват чрез него, отразяват ума на божеството и са пряко свързани със самата същност на пророческото. Камилската кожа е израз на това, което хората от времето на Библията автоматично са свързвали с пророците. Те са били възприемани като далечни пустинни обитатели, които са се появявали на сцената по време на криза или промяна, за да комуникират словото на божеството към тях за конкретния сезон. Камилите, чиято кожа често е била носена, са били многоцелеви животни, лесно адаптиращи се към сурови условия на живот. Камилите са създадени и пригодени да живеят и да служат в едни от най-тежките условия на живота. Те са носачи, снабдители и помощници. Камилите лесно се пригаждат към суровата и тежка пустиня, като имат изумителната способност да разграждат почти всичко от натрупаните в тялото им резервни вещества при екстремни условия. Те са изключителни складови и превозни създания, което още веднъж перфектно отговаря на пророческия призив и поведение. Камилите са представени като придирчиви, темпераментни, твърдоглави, упорити и дори опасни, ако не се работи правилно с тях. Тук още веднъж можем да видим точния паралел с пророка. Всичко това заедно помага за разбирането на стойността на полевото (работното) облекло на пророка. Камилската козина като тази, която Илия и Йоан Кръстител носеха, е показателна за тежкото и остро слово, което често пророците говорят. Подобни сравнения в пророчески контекст, целят да изявят примитивния натиск, който пророците освобождават към своите слушатели. Преработените камилски кожи, от които се правят палта, са често сравнявани с най качествената и отбрана вълна и поради това те са показател за богатство и просперитет. Символично, това е преобраз на усъвършенстване и култивиране. От своя страна, козята козина, поради своята непромокаемост и гъстота е била използвана за покриване на палатки. Други видове животински кожи са били използвани като пълнеж за възглавници.

601. Космическо дърво - Почитано още от древността, това е дървото, което Писанието нарича "дървото на живота". До преди Юдео Християнското откровение, всички езически народи са почитали дърво, което те са виждали като център на вселената, свързващ небето и земята. Според някои религии, това дърво е родило потомството на боговете. Други са вярвали, че дървото е обиталище на богове и феи и са го третирали като обект на предсказание и чародейство. Според Норвежката митология, келтите са се покланяли на могъщия дъб, заради неговото дълголетие и предполагаеми предсказателни качества и атрибути. Освен че е било обиталище на демони и други духове, космическото дърво е било и място за среща на хората с боговете. Много малко от древните религии изключват знанието и вярванията относно космическото дърво. Това че пределувиалната (допотопната) история, бе пренесена и предадена чрез Ной и неговото потомство, което даде начало на новото заселване на земята, отговаря донякъде на въпроса как и защо толкова много от култовете на следващите поколения, са възприели идеята за специално дърво, което е било посадено, отглеждано и използвано от боговете, на които хората са служили. Библията нарича Ной, проповедник на правдата за неговото време. По това можем да съдим, че той живееше и проповядваше праведността на Всемогъщия Бог. Очевидно обаче, историята на сътворението, която Енох предаде на своето поколение, се беше разцепила и покварила през годините. Така известното дърво на живота, което Бог използва, за да изпита предаността на Адам в Едемската градина, се е превърнало в поредния мистичен култов обект на поклонение от страна на заблудените следващи поколения. Виж 2 Петрово 2:5; Битие 6-8; Митове за сътворението.

602. Котка - Символ на бдителност, чувственост и трансформация. Котките са били и все още са свързани с жените. Печално известни с техния непостоянен и зъл нрав, откъдето и думата "котка" се използва за описание на неприятните жени, клюкарките и злословещите жени. Подобно на всеки обект на поклонение от женски пол, котките също са свързани с лунните богини и са били духове-покровители. Черните котки са смятани за лоша поличба, а като цяло са били използвани в магьосничеството, като въплъщение на самия дявол. Котките още са били смятани, като съдове и приемници на демонични или фамилиарни духове и са били използвани в сатанински ритуали и оргии. Котките са били и все още са любимци на вещиците.

603. Кохорта - Военен контингент в древен Рим, съставен от десет хиляди души, част от легион. Обикновено кохортата е била една десета от легиона, като е била разделяна на групи от по четиристотин и двадесет, всяка от които е имала различна цел и военни задачи. Организацията е подобна на тази на съвременните военни специални части. Центурионите и манипулите са управлявали до десет кохорти. Като единица кохортата е била използвана в пехотата, кавалерията и също като императорска стража в дворците. Нощната полиция и пожарникарите в Рим са били организирани в кохорти. Духовно термина се прилага за организацията на армията на Сатана. Виж Матей 27:27; Марк 15:16; Йоан 18:3 и 12; Деяния 10:1 и 27:1.

604. Кошар - Ханаански бог на вулканите. Древен египетски бог на огъня.

605. Крава - А) Езически символ на богинята майка. Б) Символ на женската плодовитост и душевните предсказания, особено тези на лъжливите пророчици. В) Кравите са били използвани за правене на предсказания, като за целта са били извършвани развратни обичаи за плодородие, които да бъдат за умилостивление. Виж Езекиил 13:17-19; Амос 4:1.

606. Крави на Васан (Васански юници)- Лъжепророчици, укорени в Амос 4:1 и Езекиил 13:17-19. Васан се отнася за древния Аморейски дух на предсказание. Виж Васан.

607. Крадец - в пророчески преживявания, крадецът означава духовно и символично точно това, което е и в действителност. Един, който взема нещо, което не му принадлежи, навлиза в територия, върху която няма легални права и лишава хората от тяхната заслужена радост, просперитет, мир и снабдяване. Това са целите на кражбата, за които Исус говори в евангелията. Във всяка култура и поколение, кражбата е била и остава сериозно престъпление. Обикновено щетите и са ограничени до загуби и лишения. В пророчески смисъл, крадецът може да бъде някой близък, влиятелна личност или доверен приятел, чиито вътрешни мотиви са да лиши или причини загуба на тези, с които е свързан. Поради това, действията на крадеца, неговото облекло, мястото и времето на престъплението имат важна роля за правилното тълкуване на видението или съня. В Библията се казва, че когато крадеца бъде хванат, той трябва да възстанови двойно или седемкратно. Всяка среда, където богатството и снабдяването са неравномерно разпределени, може да бъде предпоставка за развитие и/или увеличаване на кражбите. Много от крадците се наслаждават на мисълта, че правят нещо, което не е правилно, придобивайки с малко или никакви усилия, като взимат от тези, които смятат за по-слаби от тях. Отвличането също е форма на кражба. То представлява откradване на човек с цел да бъде продаден обратно за откуп. Според Второзаконие 24:7, наказанието за този вид престъпление е смърт. Виж Изход 22:1-8; Левит 6:4; 2 Царе 12:6; Притчи 6:30 и 29:24; Йоан 10:10.

608. Крака - А) Символ на основаваща сила в пророческите среди. Краката представляват земята или основата. Б) Те също показват средство за придвижване, преобраз на примитивен и елементарен метод за транспорт. Означават бавно, тежко и изморително пътуване от едно към друго място. В) Еднообразен и дълъг път към местоназначението. Виж Палец на крака. Битие 19:2; Исус Навиев 3:13; Второзаконие 11:24; Исая 60:13; Наум 1:15; Захария 14:4; Ефесяни 6:15.

609. Крака (2) - В пророчески контекст, краката са преобраз на колони или стълбове. Символ на опорни греди, продължението на човека. Наричани са още преносно поли, поради следите, които оставят. Поради това, често краката са споменавани като поли. Виж Исая 47:2.

610. Кризма - Фамилното помазание, което всички вярващи получават при обръщението и новорождението си. Мирото, за чието помазание се говори в 1 Йоан 2:27. Важно е да разграничаваме кризма помазанието от крио помазанието.

611. Крилат - Небесен символ на инициатива от страна на Божиите духове. В Библията често се споменават различни крилати създания.

612. Крилата змия — А) Дракон. Б) Символ на съюза между земните мистични сили с небесните откровения, особено тези, идващи от небесните божества. Виж Исая 14:29 и 30:6. В) Това създание е известно още и като крилат змей.

613. Криле - А) Символ на небесното, което се проявява под формата на вдъхновен интелект, бързина и свобода. Б) Знак за издигане, безграничност и небесна закрила. В миналото крилете са били често използван символ на слънчевите и небесните божества. Виж Малахия 4:2.

614. Крио - Гръцката дума за помазание, което е специфично насочено да подсили човек, ръкоположен и/или функциониращ в служение. Крио снабдява, това което е необходимо за да бъдат разбрани и извършени типично служителски задължения. Неговото приложение придава божествените сили, необходими за служение към Господ. Паралелно на това, крио активира латентните заложби и таланти на служителя. Придаването на нови сили и активирането на латентни дарби съставляват силовото помазание за служение на пророка, чрез което да приема и освобождава мощта на Бог. Виж Деяния 10:38; Лука 4:18; 2 Коринтяни 1:21.

615. Крио помазание - Силовото помазание за служение, получено чрез кръщението в Святия Дух на Господ, което квалифицира човек да работи за Бог в служение. Различава се от харизма, по това че то е специфично определено да подпомогне служението чрез съпътстващи знамения и чудеса. Крио помазанието потвърждава призива и точното изпълнение на работата, определена от Господ. Петър и апостолите мощно изпитаха силата му, след като се помолиха за сила и смелост да свидетелстват за възкресението на Исус Христос, чрез знамения и чудеса. Виж Деяния 4:31-33.

616. Кристал - Вид камък, който символизира мъдростта, поради неговата прозрачност и яснота. В окултизма, кристалът е много популярен точно поради това негово свойство - да е съвършено прозрачен. Използва се за чародейства, предсказване на бъдещето, като талисман и чарм за късмет. Поради естествения му земен произход (не както например стъклото е направено от хора), кристалът е смятан за инструмент на творението и неговите божества, създаден с цел да бъде използван в авгурството. Кристалът играе важна роля в областта на пророческото и в сферата на духовното познание. Той е символ, който говори за яснота в мисленето на човек и духовно откровение към него. Оттам е началото на идеята, стояща зад кристалните кълба. Предаване на информация от страна на духовното към естественото, аналогично на принципа на приемането и предаването на радио-вълните. Чистота, която е трудно да се развали, поради нейната прозрачност, е това, което кристала загатва и осигурява. Смята се, че Урим и Тумим са използвани на базата на гореописаните разбирания. Виж Езекиил 1:22; Откровение 4:6, 21:11 и 22:1; Йов 28:17. Виж Авгурство.

617. Кръв - В миналото кръвта е била използвана като еликсир за ритуали, поради нейната сила на живот и животоподдържащите и функции в човешкото тяло. Това е било ясно откровение за хората от древните цивилизации. Считало

се е, че кръвта излъчва, макар и само частично, божествена енергия. Смятало се е още, че тя е имала свой собствен жив дух. Кръвта на овце е била използвана за подпечатване на брачния завет в ранните общества. Следователно, за да може бракът да бъде благословен и младоженците да живеят успешно, е трябвало да се пролее жертвена кръв. Много религии, особено култовете към Ваал и Ищар, са избирали за тази цел кръв от бикове, като според тях успеха на брака се е дължал на мъжествеността на съпруга. Считало се е, че ако няма направено жертвоприношение, младоженците ще останат бездетни. Това е и една от главните причини, поради които на кръвта се приписват магически сили. Да бъдеш залят с кръвта на бик, е означавало кръщение в силата на нейната магия, способност, сила и плодовитост. Като плодоносна течност, кръвта от човешки жертви се е смятала за най-ценната и силна кръв. Божествата, свързани със слънцето, са били почитани и умилостивявани най-често с човешка кръв. Вярвало се е, че такива жертвоприношения са гарантирали зората и изгряването на слънцето. Смесването на кръв с нещо друго, символизира формирането на семейна връзка или братство. Кръвта като печат бележи завета между Бог и човечеството. Кръвта на Спасителя освободи цялата сила на Бог и всички облаги върху хората. Исус проля кръвта Си като Бог, Който прехвърли своите качества и ценности на човечеството. Поръсената кръв означава мир, укротяване, очистване и изкупление. Нейното присъствие върху свещен предмет е бил единствения начин, по който божеството е можело да приеме предмета като свят. Това също е променяло хората или предметите от състояние на разруха или смърт в живот и сила. За подробности по този въпрос, виж книгата Левит и по специално Левит 17:11. Според този пасаж, жертването на кръв, засяга състоянието на душата. Като очистващо средство, силата на кръвта е разгледана в Римляни 3:25. Тук тя е свързана с умилостивението, дума, чието значение включва в себе си щастие, успех, променена съдба и просперитет, поради мира, който Бог сключи с творението Си чрез кръвта на Христос. По този начин, кръвта на Спасителя ни дава правото да участваме в тези благословения от Неговото наследство. Кръвта определя кръвната линия на човек, родословието му и цялостната физическа конструкция. Състоянието на кръвта на човек, открива здравето или болестта на плътта му. В добавка към това, се е смятало, че кръвта определя призива на човек, според наследеното от баща му. Статусът и постиженията на бащата са били признак, който е определял съдбата на потомството - известна и велика или обикновена и нищожна. Виж 1 Коринтяни 10:16; Ефесяни 2:13.

618. Кръвен завет - Съглашението между божество и неговите заветни хора. Обичаят на кръвния завет датира още от падението на Адам, когато Бог покри неговата и на жена му Ева, духовна и физическа голота. Следващо Авел, който закла животно и принесе кръвта му на Господ, след прегрешението на родителите му и изгонването им от Едем. В сферата на божественото, кръвта е най-висшата от приемливите жертви, защото в нея е духа на живота. Без кръв, телата от пръст спират да функционират и се превръщат обратно в пръст и прах. Това означава, че същността и есенцията на живота се заключва в кръвта. Единственият видим елемент от човешкото тяло, който излиза извън измеренията на пространство и време, е кръвта. Няма част от тялото, която да не е достигната и повлияна от кръвта, която е единствената подвижна тъкан в

човешкото тяло. Тя единствена се докосва и осъществява връзка и комуникация с всеки орган и тъкан в тялото. По този начин кръвта служи като алармена система и има информационни свойства. Когато Каин уби брат си, Господ каза, че кръвта на Авел вика от земята. Очевидно в духовния свят кръвта притежава глас и интелект. Бог узна, че Авел е мъртъв, поради това, че кръвта, която даваше информация преди на тялото на Авел, сега викаше тази информация от земята. Понеже кръвта на Авел проговори, тя се идентифицира и показа, че кръвта е жива система, имаща свойствата да помни. Това обяснява защо и как, тя е живота и пълнотата му в цялата плът по земята. Духовният живот, който се съдържаше в кръвта, продължи да вика към Създателя Си, въпреки че физическото тяло на Авел беше мъртво. Виж Битие 4:8-10. По-късно, в Евреи 11:14, писателят отново повтаря, че кръвта на Авел, пролята в миналото, все още говори, хилядолетия след неговата физическа смърт. Това е безсмислено кърваво убийство, в сравнение с пролятата кръв на Исус, която не престава да говори за цената на изкуплението ни и пътя, който тази кръв отвори за нас. От историята на братоубийството, която без съмнение се е предавала през поколенията, езичниците са били вдъхновявани чрез същия дух, който отне живота на невинния Авел. Те са убивали невинни жертви, като са ядели от плътта им и са пиели от кръвта им. Те са смятали, че така техните животи са бивали удължавани и нова и свежа сила се е вливала в тях. В отговор на това, Яхве каза на народа Си да изливат кръвта от жертвите им на олтара пред Него, така че живата сила на жертвите им да се връща към Него. В Левит, особено се набляга на високата стойност, която Бог влага в кръвта и особено човешката. На хората е забранено да проливат човешка кръв, да не ядат месо с нея или да пият от нея. Кръвта, според Левит 17:11 12, изкупва човешката душа. Виж също Левит 4:25, 7:2, 14:25. От гледна точка на Създателя, кръвта е тази, която Му дава пълна и изчерпателна информация за човека (живота му, здравето му - било то, духовно, емоционално или физическо). Поради всички тези причини, кръвните завети са служели на божествени духове и са били изисквани при завета на Израел с Яхве.

619. Кръвта на Изкуплението - В съгласие с кръвните завети, кръвта на изкуплението, извършва това, което самото й име означава - "купуването или откупуването на хората от настоящето божество в полза на друго, с по висок ранг". Кръвта, която е същността на живота във всяка плът, е всъщност единствената валута, която има едновременно измерение във времето, пространството и вечността. Ето защо, да се пролее кръв, означава да се задейства комуникация, която излиза извън естествените области на живота. Колкото е по-висок ранга на пролятата кръв, толкова по добри и ефективни са жертвата и приноса. Кръвта на невинните е била високо ценена, защото не е имало греховни действия или живот, който да я зарази. Кръвта на царска особа е била по-добра, защото е съдържала в себе си източника на живота, даден от божеството, което е стартирало дадената царска родословна линия. Следователно да се пролее царска кръв, е било смятано като белег на завоюване и победа над бога, стоящ духовно зад убития родоначалник. Кръвта на свещеник е била специална, защото тя е била носител на силата, работеща в живота на свещеника, отговорен за цялото събрание от хора, да бъде предадена в ръцете на друг бог. Поради всичките тези причини, кръвта е била и остава

досега, най ефективното и свято средство за размяна от страна на земята. От гореописаното можем да видим факторите, които правят кръвта на Исус Христос, най ефективната и изключителна жертва. Никакъв грях нямаше в Неговата кръв, която беше духовно и физически съвършено чиста. Божественото зачеване на Спасителя осигури тази чистота. Той е Синът на Създателя, Който е Цар на царете и съвършено отговаря на критериите за царско потекло. Като верния Първосвещеник от вечността, чийто преобраз беше представен от Създателя чрез вечния свещеник Мелхиседек, кръвта на Христос преминава отвъд границите на времето и пространството. Тя достига небето, мястото на прегрешението на Луцифер и стига чак до Едем, за да отмени последствията от него. Поради Своето естество, едновременно човек и Бог, кръвта на Вечният Йешуа Хамашиа е ефективна до края на този век, така че да покрие всички, които има да се родят на земята. Виж Кръв и Кръвен завет. Също Евреи 9-10.

620. Кръст - изправен т-образен стълб, който по времето на Рим е бил използван за екзекуцията на престъпници, осъдени на смърт. Разпъването е било често използвано при изпълнението на смъртни присъди още от древността. Нашият Господ и Спасител беше разпънат на кръст, на хълма на черепа - Голгота, като жертва без грях, заместител за нашите грехове. Поради отхвърлянето на Неговия Син - Месията, от страна на света, Бог предсказа чрез пророците Си в Стария завет, че Исус ще бъде овесен на дърво, което в древността се смяташе за смъртна присъда на човек, който е проклет от своя бог. Според Битие 40:19, този вид екзекуция датира още от времето на египтяните, там Йосиф разтълкува съня на началника на хлебарите и предрече, че той ще бъде убит чрез обесване на дърво. Второзаконие 21:22 го постановява и в закона, предаден от Мойсей. В добавка, към това да бъде за наказване на престъпниците, Римската армия е разпъвала и военнопленници, като това е било вид публично показване на трофеи. В Новия завет, кръста е обект и тема на обсъждане на двадесет и девет места, което идва да подчертае важността му като паметник на християнската вяра.

621. Кръщение (Баптизъм) - А) Церемония, обред на посвещение и въвеждане. Б) Потапянето на човек във вода като преобраз на потапяне в знание, което бележи раждането на новопокръстения и отварянето на очите му за божество, поклонение и доктрини на култ или религия. Обредът се е извършвал, за да потвърди встъпването на човека в доктрини или предстояща в бъдещето перспектива. Прилагано в много вярвания и религии, кръщението е било прието християнски обичай чрез началото на служението на Йоан Кръстител.

622. Куадеш - Сирийското име на богинята на свещената любов, т.е. ритуалните сексуални актове. Терминът е използван често в Стария завет за храмова или култова проститутка, която е била един вид ритуална блудница. Думата може да бъде намерена като част от названието на село, град или населено място, които според обичая свидетелстват божеството, почитано от жителите му. Понякога в Библията думата може да бъде намерена като Кадеш или Кадис. Значението на думата показва, че областта, с която е свързана, е място, където владее култ към плодородието.

623. Куетеш - Сирийска богиня, еквивалент на египетската богиня-майка Хатор.

624. Кула - Символично за възход, поради позитивни и продуктивни качества. Кулите са преобраз на издигане в по-висши добродетели на живота и прилежащата закрила и известност, които са допълнителни следствия от този възход. В древността кулите са представлявали символ на закрила и бдителност. Виж 2 Летописи 20:24 и Лука 14:28. Кулите са представлявали също и храмови укрепления. Виж Съдии 9:46.

625. Кулата на Вавилон - Древната кула, за която се казва в книгата Битие, че представлява повратна точка, когато Господ Бог разбърка езика на хората по земята. Кулата беше причина за това Негово действие, защото хората се бяха събрали да строят с цел да стигнат до небето и там да се поклонят. Кулата е щяла да бъде храм на Мардук и Ищар, според различните култови аспекти на поклонение. От тогава, Библейския смисъл на Вавилон е объркване. Строителите на кулата са я наричали портата на бог.

626. Култ - Термин, използван за религиозни групи и тайни общества, които проповядват мистични учения и скрита изолация от семейството и/или обществото, аскетизъм и манипулиране на волята и благосъстоянието на последователите, с цел лична изгода и облагодетелстване. Виж Второзаконие 23:17; 3 Царе 14:24 и 15:12; Йов 36:14; 4 Царе 23:7; Осия 4:14; Деяния 6:9.

627. Култ към Ищар - Древният Вавилонски култ на поклонение към богинята Ищар. Освен всички свои отвратителни мерзости, това божество е изисквало от младите момичета да стоят разсъблечени на стъпалата на храма, за да проституират. Шумерите също заимстват и включват култа в своето общество. От тогава то е пренасяно през вековете под много различни имена и форми, които са били приспособявани към поклонението на следващите поколения. Когато странници и всякакви мъже идвали в храма да се поклонят, младите жени се съревновавали, за да привлекат поклонника в своето легло. Това още е било обществено изискване, което е служило като един вид изпитание за жените, които са търсили приемане в обществото. Главната цел е била да изгубят своята девственост. По обичай от тогава, мъж не е могъл да се ожени за девственица, поради това, че девствеността им е принадлежала на храмовите жреци. Младите момичета съответно е трябвало да прослужат определено време в храма на Ищар, преди да станат квалифицирани и свободни за встъпване в брачен завет. Момичетата, на които мъжете непрекъснато отказвали церемониалния сексуален акт, са били смятани за нежелани и негодни. Историята за синовете на Илий, които блудстваха с жени в храма на Яхве, е пример за това скверно жертване на богинята на плодородието.

628. Култ към мъртвите - Древна религиозна практика на поклонение и прославяне на мъртвите или умиращите. Нейните символи са свирепи и жестоки вампирски обичаи, в които кръвта присъства изобилно по време на празненствата на поклонение, (намеквайки за жертвите на идоли от миналото). Култовете към мъртвите са разновидност на поклонението към предците. Целта на този вид култове е да издигат ада и покварата, като се опитват да ги направят по привлекателни и желателни за грешника, отколкото прошката и изкуплението. Както при всички култови съблазни, култовете към мъртвите и смъртта прокламират свобода от всякакви задръжки, морал и праведност. В същото това

време, тези групи обещават вечна свобода, която всъщност не може да е истинска и реална, тъй като тези, отделени от телата си, нямат никакъв контрол или власт над това, което ще стане след смъртта им. В допълнение към това, култовете проповядват нараняване, болка и разрушение на техните последователи, вярвайки че живота след смъртта, някъде под земята е по-добър от този на лицето на земята. Идеята за вечен живот на небето е напълно отречена и немислима. Най-мощният култ към мъртвите и смъртта е този при древните египтяни. В тяхната култура са били предприемани подробни и изчерпателни ритуали и действия, които да подсигурят вечното обиталище на Фараоните и да могат те да имат възможността да се издигнат и да бъдат съединени с бога на слънцето Хорус. Виж Некромантия и Вотан.

629. Култова проститутка - Термин, използван за да наименува блудниците в дадена религия. Думата най-често е употребявана за мъже содомити. Проститутките са били първоначално, плътските чернoработници на древните религии. Като служители на култовото божество те са живеели в храмовете, където последователите на съответния бог са идвали да се поклонят. Жените са били отглеждани и дори раждани, с единствената цел да се съвкупяват с поклонниците. Това е ставало или публично като церемониален акт, който е бил воден от жреците, или насаме, за да задоволи физическите желания и нужди на специални членове. Парите, събирани от храма за тези услуги, са били използвани, за да финансират неговото съществуване и за заплати на работещите в него. 3 Царе 14:24. Както и с всички други основни положения в сферата на земното съществуване, (виж Седем сфери), проституцията възникнала от представата, че сексуалните услуги представляват вид религиозен принос. Следователно тя не би могла да съществува самостоятелно, без да има божество, към което да е отправен приноса. Духът, подхранващ проституцията, почива върху блудницата, за да пороби нейните клиенти под властта на божеството, на което тя служи. Проститутката съзнателно като служител на божеството, използва тялото си, за да съедини този, с който тя блудства с нейния бог. Виж 1 Коринтяни 6:15-16. Ефектът е същия при тези, които са въвлечени в незаконен сексуален акт. Според словото на Господ Исус Христос, тези, които вършат това, се съединяват в духовно и телесно общение с чужд бог в завет на блудство, нещо, което Господ никога не е постановявал или освещавал.

630. Кунтия - Будистка богиня на милостта и закрилата.

631. Купа (съд) — А) Обект на духовно и божествено изливане, може да служи за ядене, също и за умиване на ръце от съдии или хора в управленски позиции. Б) Наричано още съд в превода Кинг Джеймс. Според Еклесиаст 12:6-7, купата е съд за душата, по същия начин както духът е нейния светилник. 1 Царе 10:1; Откровение 16.

632. Купи, бутилки, чаши - Общото между всички тези обекти е, че те са вид съдове и имат мярка вместимост. Според Библията те са съдове, които съдържат някакви вещества. Това, което е в съда, е важно, защото съдържанието определя употребата на съда: това може да е за съхранение вместо за ядене или пиене; за пренасяне вместо да стои на едно място; да

съдържа ядене вместо пиене и т.н. В пророческата символика най ясно видимо в книгата Откровение, чашите са извор на Божия гняв, съдовете представляват божествени диспенсации, съдби или духовни благословения. В Откровение 5, това са молитвите на светиите, изобразени като тамян, отнасян от ангел до олтара на Бог. Купите, които обикновено са по големи от другите два съда, могат да съдържат и твърди и течни вещества. В Библейски контекст, бутилките са съдове определени само за вода или вино. Чашите най-често са използвани за вино, по време на ядене. Това е ставало при общение или взимане на Господна Вечеря. Библейската употреба на всички съдове е най често за вода или вино, два от най изразителните преобрази и символи на обитаващия в нас Свят Дух.

633. Купол (Свод)- Древен символ, който в пророчески контекст (сънища, видения и слово), говори за небесното обиталище и покривало на боговете. На гръцки думата най често е срещана като суфикс, който говори за някакъв вид обиталище или сграда - доме. Думата ойкодоме е един такъв пример. Виж различни производни в Матей 24:1; Ефесяни 2:21 и 2 Коринтяни 5:1.

634. Купидон - Другото име на бог Ерос. Богът, с когото блудствала Псухе, по време на установените дни за празнуване на нейната несподелена любов към това божество, покровител на оргиите. Купидон е името, с което се свързва съвременния празник Свети Валентин, който е всъщност честване на Ерос.

635. Куче - Мършояд по природа, опитоменото куче е всъщност доста популярен домашен любимец. Животното често е виждано като утеха, водач и пазач. В древността кучетата са били свързвани с боговете на вятъра, особено в Египет. От това разбиране произлиза и наименованието на мъжките проститутки, които също са били наричани кучета, поради служението в храмовете на техните богове. Без значение е било дали духовния покровител (бог) на храма е бил от мъжки или женски пол. За служителите се е вярвало, че са въплъщение на духовете на предците и оттам и на тяхната мъдрост, като тези духове идват посмъртно, за да помагат на обитателите на земята в техните дела. Според Библията, кучетата се смятат за осакатяващи вредители. Господ Исус използва тази метафора, за да опише недостойните слушатели на евангелието: отстъпници, окаяни, развратени и лицемери. Виж Матей 7:6. В днешно време кучетата символизират хищници, още и мъже, които са блудници, развратници и алчни. Виж Блудница и Блудник.

636. Кушит - Етиопец.

637. Къща - Място за живеене, обиталище, скиния или палатка. Укритие, безопасно място. Символ на придобиване, просперитет, притежание и постижение. Център на семейната дейност. В духовен смисъл, фамилен род, династия или нация.

Л - Ламиа до Лято

638. Ламиа - Божество-хермафродит със змийски очи, появявайки се във формата на женски вампир.

639. Левиатан - А) Спираловидно животно. Б) Буквалното значение на думата е "един, който е навит, даден при обединяване чрез завет". В) Управляващо началство от семейството на змиите, чието духовно място е оприличено с това на дракона. Г) Древно драконоподобно създание, синоним на дявола и символ на мистичното познание, интелект и дива сила. В миналото левиатана е бил морско създание, което е било представително за свирепите и абсолютни сили на природата. Д) Символ на "непокоримото" и елемента хаос. В духовно отношение, левиатана е още и съзвездието Дракон, което е възприето за духовна власт над древен Вавилон, който от своя страна е бил известен в миналото като Дамата на Морето, в съответствие с Откровение 17:1. Беседата за левиатана, описана в Йов 41, алегорично обрисува сферата на духовна сила и човешки опит, където гордостта управлява, описана като левиатана, владеещ над децата на гордостта. Лъжливата религия, илюзията и заблудата са придружителите на силата на това създание. Други форми на това застрашително и съблазнително същество са гущери, динозаври и крокодили. Ж) В древен Ханаан левиатана е бил наричан още Лотан, който е наподобявал Тиамет - богинята на хаоса. З) Бягащата змия, описана в словото, също е наречена Левиатан. И) Древен Угаритски дракон. Й) Символ на морските чудовища и морския хаос. К) Дълбоката бездна. Л) Рожба на зодиака. Еврейската дума за змиевидните създания в Библията е таннийм, което дефинира дракон. През 1907-ма година, според Етимологичния Речник на Барнард, левиатан е бил превърнат в термин, който описва огромен, велик и мощен човек или нещо. Виж Вавилон, Дракон и Змия.

640. Левит - Член на свещеническия род от децата на Израел, известни като Левитите. Те са били специфично и изключително назначени да се занимават с функциите на служението и жертването в храма, като форми на поклонение в Стария завет. Впоследствие името става нарицателно за служител, особено за Новозаветните дякони.

641. Левитско свещенство - Събирателно за съвкупността от всички свещеници, които са служили на Бог в Израел.

642. Легион - Армия, голямо множество. Бойна единица в Римската армия, която се състои от хиляда души - пешаци и кавалерия. Думата означава буквално "събрани".

643. Лейтургос - Тази гръцка дума е използвана в Евреи 8:2, за да дефинира човек, който е официално длъжностно лице и служител в храм. Думата определя този, който е служител и поклонник на Бог, а оттам и облагодетелства човечеството. Един, който работи в светилището на Бог, трудейки се за доброто на Божия народ. Думата е използвана четири пъти в Новия завет, като нейната важност произтича от последствията, заобикалящи употребата й. Виж Римляни 13:6 и 15:6; Филипяни 2:25; Евреи 1:7. В категорията, описана от думата, освен Господ Исус влизат светски служители, служители на евангелието (апостол Павел към езичниците) и Божиите ангели. Лейтургос-служителите от времето на Исус, са били интересни хора с уникална мисия. Поради тази причина, Павел съвсем нарочно използва термина, за да опише тяхното служение и да предаде някои мощни истини, за това как публичното служение на Бог трябва да бъде извършвано чрез дарбите, за да посрещне нуждите на Църквата. По времето на

Христос и после Павел, лейтургос-служителите са били тези, които са извършвали обичайни и изключителни служения към хората от името на бога на земята. Без изключение техните задължения са били налагани от държавата или местното управление, като само богатите от обществото са можели да бъдат избрани за тази длъжност. Тази група от обществени служители са финансирали годишните драматични постановки и честванията на божеството. Спонсорирали са тренировките и обучението на атлетите и професионалистите и техните състезания и пиеси. Лейтургосите са плащали и са надзиравали грижата и поддръжката на святите места в земята, като също така са покривали и всички разноски по святите мисии. В качеството си на храмови и държавни служители, те още са финансирали и воините на страната, което е включвало строене на обсадни машини, екипиране на войниците и снабдяването им с оръжия и храна. Поради това, че са избрани от страната с цел да вършат тези неща, те са били разпознавани, приемани и награждавани с престиж, позиции и мощно влияние в земята. Местните сенатори, благородници и техните наследници са били най-честия избор за тази длъжност. В областта на военните снабдявания, лейтургосите са били съработници заедно с генерали, стратези и провинциалните управници. Те също така са работили заедно с хорегео, които също са били тясно свързани с тези дейности. Използването на този термин от апостол Павел в Библията се отнася за определен тип ходатайствен служител, като целта му е била да разшири вижданията на църквата по отношение на целия спектър от божествено служение, в който някои от тях са щели да бъдат пряко въвлечени.

644. Леопард - А) Символ на жестокото, безмилостното и мощното, което върши подвизи и завоевания. Б) Показателно за покварена гордост, под прикритието на човешка смелост. В) Знак за бързина и потайност, мобилизирани заедно за атака. Леопардът е древен символ на шаманизма и свещеното животно на египетския бог Сет. Неговите характеристики са подобни на тези на Дионисий (Бакхус), гръцкия бог на гуляите, примитивната жестокост, сексуалните извращения и пиянството. Петната на леопарда са били свързвани с многото очи на бог Аргус. Леопардът още е наричан и Пума. Поради тази причина, черния леопард се смята, че е кръстоска между лъва и пантерата.

645. Лесбийство - Секс между две или повече жени. Историята показва, че лесбийството получава своята перверзна известност и почит от древния гръцки остров Лесбос. На това място, поетесата Сафо е писала за нейните сексуални преживявания с богинята Афродита, което впоследствие популяризирало тази практика. Сафо възприемала себе си като духовен водач, който да помогне на развитието на млади жени, призвани да събудят и издигнат своята сексуалност до нови нива. Поетесата е вярвала, че нейния призив е да ги подготви за брака. Преди жените да се оженят, те са прекарвали определено време на обучение за живота при Сафо. Тя събрала специална група от жени-лесбийки, които станали печално известни, а на някои места смятани за тотално покварени поради тяхното развратно сексуално поведение. Начален тласък и пример за подражание на това течение е било твърдението на поетесата, че има сексуална връзка с богинята Афродита. Това обяснява как и защо съвкупността от поклонението към богини и лесбийството се проявяват в обществото ръка за

ръка. Апостол Павел осъди този акт и неговата известност като оскверняване в Римляни 1. Фактът, че чрез него се извършва поклонение към други богове, го класифицира като идолопоклонство. Също така, изискванията определени от Създателя за брака, не могат да бъдат удовлетворени от еднополови партньори. Нещо повече, поклонението към други богове е осъдено и заклеймено в Словото и такива хора не могат да наследят царството Му. Виж Богини, Сафо и Лесбос. Виж още Юда 1:7 и Римляни 1:26.

646. Лесбос - Името на гръцкия остров, където през шести век е живяла поетесата Сафо. За нея се смята, че е отговорна за установяването на лесбийството в модерните общества и културата на Запада. Нейните творби отразяват любовната и афера с богинята Афродита, известна още като Венера, богинята на любовта. Парадоксалното е, че точно на базата на този вид взаимоотношения, древната езическа богиня е проповядвана като девственицата. Тя е била почитана от цели поколения лесбийки, тъй като нейната работа на земята е включвала предаването и обучаването в перверзно хомосексуално поведение.

647. Лешояд - Един, който разкъсва. Символ, който представлява хищна птица, използвана като образ-пазител на Фараоните в Египет. Пазители на царица Некбет, предполагаемата древна закрилница на Горен Египет, била изобразявана обикновено с корона във пазителка на институцията на Фараоните. Тя е формата на лешояд. Лешоядите са мършояди и унищожители, които са преобраз и знак за присъствието на настойнически духове. Впоследствие те са избрани да бъдат свещените птици на Рим, поради предполагаемите им пророчески сили. За този вид птици се знае, че имат изключително добре развито зрение, свирепа преданост и сила, а оттам и презумпцията за пророческите им качества. В пророчески контекст, те могат да символизират опозиционна алчност и ненаситност, поради хищническата природа на птицата и нейната способност за тихо промъкване към уязвима плячка. Птицата още е почитана за своите инстинкти за защита, което е и причината да бъде избрана за пазител на Фараоните. Виж Левит 11:14.

648. Лидерство (Водачество)-Термин, който описва събранието от лидери над някаква организация. В общия случай се има предвид повече от един ръководител, когато се използва този термин, защото той е почти синонимен със съвет(множествено число - събирателно).

649. Лилит - Името на женски демон, наречен от Бог "кукумявка" в Исая 34:11-15. Името произлиза от Акадианското лилиту, което означава демон. Неговото проявление и поява е във вид на женски дух, който представлява блудница в естествен и/или духовен аспект, която се противопоставя на праведността на Бог. Името означава още и "тя от нощта". Лилит е дух на похот, който често търси да съблазни и обладае мъжете, които да блудстват с нея, обикновено през нощта. Нейното име идва от еврейската дума за привидение. Означава още призрак. Лилит представлява извиваща се спираловидно сила, която призовава жертвите си към духовното небе на мрака, със сладострастни обещания за сексуални удоволствия. Като създание на мрака, Лилит излъчва тъмнина и се появява, като самотно виещо създание, имащо вид на богиня. Според словото тя

обитава винаги в изоставените и пустинните места. Името й се свързва още с кукумявки, сатири и други идоли, чието поклонение е било чрез перверзни и необуздани сексуални оргии. Името Лилит е синоним на "злокобно и застрашително нещо".

650. Лилия - За тези, които са писали Словото, думата е означавала "стълб на природата". Това цвете е било почитано поради неговата привлекателност. Стълбовете са имали много приложения, тъй като те са поддържали неща, помагали са още за укрепяване, транспорт и увесване на неща. В Библията освен като метафорично представяне на Спасителя, лилията е представлявала и образ на дългата тръба, чрез която събрания и армии са били свиквани. Нейният венчелист наподобява арковидната горна част на врата, което е символ на покритие и достъп. Като метафора на Исус Христос, нейният символизъм е ясен. Той поддържа света и цялото творение в качеството си на изявеното в плът Божие слово (Виж Евреи). Като водна лилия, Той дава сухо убежище за водните създания. В качеството си на тръбата, Той е призива към изкупление, към общение, към поклонение и към война. Като арката, Той е шатрата на Бог, която пази от топлината и елементите на света. Като преобраз на вратата, Той дава достъп и излизане към и от присъствието на Бог Отец. Завесата на Неговата плът е начина за преминаване между двата свята, този на Бог и нашия. Виж Йоан 10:7, 9; Ефесяни 2:18 и Колосяни 1:17.

651. Линеен пророк - Такъв, който служи сред свикано пророческо презвитерство, разпределяйки и споделяйки пророческия товар над многолюдното събрание.

652. Лира - А) Хармонията на земното и божественото. Б) Символ на музикалните сфери от творението. В) Знак на поетичното.

653. Лиричен пророк - А) Пророк, чието служение е наситено с поезия и рима, често освобождавани под формата на песен, която не е свързана с истинските написани псалми. Б) Посланикът, който функционира по този начин, е възможно да е истински псалмист, а може и да има само спорадични проявления.

654. Лисица - Символ на лукавство, злина и лицемерие. Червената лисица е преобраз на огнен демон - мошеник и измамник. Лисицата се идентифицира с древното норвежко божество Локи. Лисицата може да бъде и синоним и предупреждение за съблазнителна жена.

655. Литан - А) Седемглавия. Б) Навитата змия. В) Тиранин в духовен смисъл. Г) Драконът на хаоса. Д) Изчадието на Тиамет. Виж Лотан.

656. Лице - Изглед на предната част на някой или нещо. Лицево изражение или конфронтация. Също може да означава среща. Кимването е показател за освобождаване, открита реакция, одобрение или несъгласие или друг вид емоция. Виж Битие 1:2 и 17:3, 17; Лука 9:53; Деяния 17:26.

657. Лоа (лои) - Вуду думата, събирателна за всички некро-божества на тази религия (некро означава мъртъв или смърт). Лоа са духове, обитаващи и пазещи територия или регион(обикновенно на мъртвите), към който са назначени. Други

лоа представляват небесни божества, които са представлявани и водени от жрец или жрица, наричани съответно хунган и мамбо. Съвременните лоа са примесени с християнски светии от средновековието, за които се смята, че представляват тези обитаващи на земята духове, с религиозно значение и цел.

658. Лотан - Седемглаво ханаанско божество, което е било морско чудовище. В Библията, древното хорейско божество, за което се е вярвало, че владее над земята им. Седмоглавият е представлявал бога на злото. Името още е и синоним на левиатан.

659. Лошо (Зло око) - Термин, използван от Исус в евангелията, за да опише състоянието на сърцето, което покварява и омърсява плътта. Злото око е синоним и израз на завистта. Това включва тази степен на пожелание, която включва в себе си разрушение на обекта на желание, така че притежателите му да бъдат лишени от него. Фразата зло око се прилага за завист, ласкателство, лицемерие и разврат. Може да бъде свързано също с окулт и магьосничество, където се е смятало, че чародеите притежават такава сила, че могат да унищожат жертвите си само с поглед. Оттам идва и нарицателното "уби го с поглед/ смразяващ поглед". Виж Притчи 23:6 и 28:22; Марк 7:22.

660. Луна (1) - А) Светилото на нощта, което е било често пъти обект на поклонение в древните култури и цивилизации. Б) В миналото се е вярвало, че то влияе на човешкото поведение и водата, както и други природни елементи. В) Луната е базата за първото измерване на времето, от страна на човека. Нейното влияние може да бъде видяно в различни форми на поклонения, празненства и други религиозни или светски събития. Г) Лунният цикъл е бил и очевидно продължава да бъде важен за Господ Бог, който има много времеви планове на Свое разположение, за да избира из между тях календар, който да назначи за Своята нация. Египтяните например са имали осем-дневна седмица, която са почитали, елиминирайки четните числа от всяко съществено събитие. Въпреки това, Създателя постанови седем дневна седмица и лунен месец, вместо соларен. Често, в по-късните години, женските божества са били обект на лунно поклонение. Оттук идва и менструалното поклонение, което съвпада с месечния цикъл на жената, което впоследствие е обособено като култ, боготворящ жените, където те са издигнати и почитани като богини.

661. Луна (2) - Името на богиня от древността. То означава "лунна богиня" или "богиня на луната".

662. Лунни божества - Божества, които владеят над нощта, като най-често имат женски образ. Шумеро-Вавилонската е най-известната в Месопотамия култура, която се покланя на множество нощни божества, от които Ашера, Ищар, Дияна и Венера са най-главните.

663. Луцифер - Името на херувима, който някога беше лидер на небесното хваление в присъствието на Божията слава. Смятан погрешно за архангел, тъй като Словото съвсем ясно го определя като херувим - някога помазания херувим. Думата помазан, която е използвана, за да опише неговия бивш статус на херувим, е използвана само веднъж в Библията. Това е думата мимшакх. Луцифер, помазания херувим, е единствения, който получи такъв тип помазание

от всички създания на Бог. Неговото име беше променено на Сатана, когато той започна война срещу творението и своя Създател, когото мислеше, че може да победи. Езекиил 28 и Исая 14 разкриват неговата същност.

664. Лъв - А) Библейски символ на управление според Стария завет, имащ предвид конкретно царя. Б) Представлява Господ Исус Христос като Лъвът от племето на Юда. В) Символично представяне на апостолския служител. Г) Лъвът е бил почитан като символ на слънчевата мощ и оприличаван на слънцето. Д) Представлява типичната царска власт с всичките и най-положителни качества и мощни атрибути. Лъвовете са били смятани в миналото, както за разрушители, така и за спасители. Те са нощни ловци, които са силно социализирани. Древните хора са ловяли и убивали лъвове с цел да демонстрират сила и умения над богоподобните същества. Победата в тези съревнования се е предполагало, че осигурява продължителен и дълъг живот. Виж Йоил 3:16. Поради гореописаните причини, лъвовете са означавали военно надмощие и смелост в битка. На последно място, за тях се е смятало, че са разрушители на злото и закрилници на светлината и живота. В Гърция лъвовете са били емблема на Дионисий, Фобус, Артемида и Сибела, поради съвкупността от техните управляващи, господстващи, силови и защитни качества.

665. Лъвът и Агнето - Израз, описващ двойнствената роля на Христос, добродетелите и атрибутите на Създателя Бог, управляващ и владеещ Цар над всички царе и Неговото жертвено Агне, принесено в жертва за греховете на света. Христос, Божия Син, стана Божията абсолютна и последна жертва, от Него и чрез Него, за опрощение на греховете на света, породени от бунта, който зарази творението Му. Възставането на Луцифер срещу властта на Създателя, вкара в света духовете на грях и смърт, които преминаха върху човечеството.

666. Лъжа - А) Това, което не е истина или е в противоречие с истината, която Създателят Бог е открил и поддържа. Б) Това, което е против законите на творението и неговия Създател. В) Според Библията и особено в книгата Откровение, всички лъжци, дори тези, които измислят или вярват непрекъснато на лъжи, ще бъдат хвърлени в огненото езеро. Виж Откровение 21:8. 3. Лъжец - Който лъже непрекъснато и по навик. Човек, който отрича и отхвърля истината.

667. Лъвът от племето на Юда - А) Едно от символичните имена за Господ Исус Христос, поради Неговия суверенитет, сила и власт над цялото творение, както и абсолютно върховенство над всички дела на Божиите ръце. В) Човешкото родословие на Христос, който произлиза от племето на Юда като потомък на Цар Давид, поради което Неговото властване беше наречено според Израилевото племе.

668. Лъжепророци - Пророк, който не е член на свещеничеството на новото творение в Исус Христос. Такъв, който пророкува и изпълнява пророчески функции от името на дявола, дори и в плътта си. Според Библията лъжепророците говорят от името на други богове. Пророкуват от собствените си разбирания, от сърцата си, като най-често са мотивирани от частна цел и егоистични амбиции. Това са хора от вида на Валаам, където получаването на възнаграждение или заплата за пророкуване е единствения начин, по който те

могат да освободят слово от Господ. Мащабът и силата на словото, което лъжепророка ще изговори, са в права пропорционалност на обема на възнаграждението, донесено от търсещия пророчество. Такива хора изискват подаръци или пари, преди да освободят своите предсказания, за да бъдат сигурни, че няма да предскажат по-голямо добро или просперитет, отколкото стойността на донесените дарове. Повечето лъжепророци в днешно време, могат да бъдат лесно разпознати, поради това, че никога не поучават или говорят от Библията. Те говорят думи, които са определено окултни и заредени с посланието на Ню Ейдж, нямащи никаква подкрепа от страна на словото на Бог, за това, което казват. Виж посланието на Господ към Тиатирската църква в Откровение 2:18. Лъжепророците следват собствените си духове вместо Святия Дух. Днес те оперират по същия начин, освен че сега в допълнение към тяхната измама, се включва отхвърлянето на спасението и изкуплението на Господ Исус Христос. Подобно на спиритистите, лъже-пророците също поощряват неморалността и я поддържат като вид поклонение към демоничните духове, стоящи зад тяхното функциониране. Те дават приемливи обяснения и подкрепят прелюбодейството и блудството, тъй като това са форми на ритуален секс, който всъщност е поклонение към демоните. Лъжепророците предсказват престиж, богатство и сила в замяна на живот на отстъпничество, бунт, неморалност и разврат. Това е същия вид размяна, с която дявола изкуши Исус да падне и да му се поклони. Фалшивите пророци няма да разберат и да осъдят човешкия грях и слабости. Те преувеличават теглото на отговорностите на човека към Бог, като хуманизират прекалено човешките недостатъци и съответно стандартите и личността на Спасителя. Често това става чрез думи като : "Бог разбира, че ти не можеш да ходиш на църква заради..., Той знае, че ти ще се покориш на призива Му, само ако може да..., Бог е любящ баща, Той не се притеснява от твоето ..". Всички тези думи са добри, дотолкова, доколкото не нарушават или не влизат в конфликт с модела, който Господ ни предаде за разрешаване на човешки и духовни проблеми. Виж Еремия 23 и Езекиил 13, където са едни от най-подробните поучения и информация върху темата за лъжепророците. Виж също Михей 3:6. Терминът лъжепророк не се появява в Библията до Новия завет. Всъщност Господ Исус идентифицира и наименува тези, които заблуждават и мамят хората с фалшиви предсказания, които не са част от Стария завет. Въпреки че може да има много причини за това, най-очевидната е тази, че Светлината на света, Пътя, Истината и Живота, не беше още изявена на хората по времето на Стария завет. Допреди Христос да дойде като въплъщението на живото слово на Бог, пророците не бяха разграничавани като истински или лъжливи, а просто на такива, които служат на Господ Бог и всички останали. За да илюстрираме това, ще използваме за пример Валаам, който беше използван от Бог като пророк. Той знаеше това и Бог също го знаеше. Авраам беше пророк, още преди Господ да изяви своята възлюбена нация. Йов също бе смятан за пророк на Всемогъщия, както и много други. Идеята за истински и фалшиви бе въведена доста по-късно, като никой от тези нямаше духовния капацитет да разпознава и разбира на нивото на Бог. По това време Израел имаше само едно слово от Бог, това което бе написано в закона на Мойсей. Останалите пророци, бяха просто чародеи. Първоначално Бог се бе разкрил на бащите на нацията Израел (Авраам, Исак и Яков) и според написаното в Евреи 1, сега го прави чрез

Своя Син. Бог на Евреите разкри своя вечен план за изкупление чрез неизявеното до сега Второ Лице на Троицата, Исус Христос. В очакване на това време Мойсей постанови в Закона основите за пророческото служение на Исус. Виж Изход 18. През време на последващите пророчески движения, словото на Бог според Закона бе вечно развиващо се откровение за Месията, Който има да дойде и да доведе всичко до пълнота. През годините от устата на пророците са излизали частични прозрения и проблясъци от цялостната картина. Епоха след епоха от живота и историята на Израел, Бог е разкривал постепенно Своята същност и план. Всеки следващ пророчески изговор е подкрепял покорството към Закона, заедно с обещанието, че един ден той ще бъде изпълнен в един човек. Предсказано е, че дългите и еднообразни законови предписания за угаждане на Йехова, които непрестанно бяха отхвърляни и извращавани от хората, един ден ще бъдат отменени, като бъдат изпълнени веднъж и завинаги. Пророците на Яхве от миналото, посочиха, че идва време, когато Йехова ще откупи хората Си, избавяйки ги от гроба, от лукавия и възстановявайки тяхната земя към нейното предишно великолепие, сила и слава. Това всъщност бе просто началото на плана. Останалото щеше да се изпълни с идването и служението на Обещания Пророк. В Откровение 19:10 виждаме Духа на пророчество, който казва, че пълнотата на Закона и словото на Бог, което хората спазват, свидетелстват за Него. На базата на това, че Словото на Създателя стана плът и на пророчествата, които дойдоха от устата на пророците, Исус дефинира и разграничи истинските и лъжливите пророци. По време на служението Му, Той разкри характера, заниманията, целите и думите на тези, които не говореха истината на Неговия Отец, Създателя. Това не означава, че въпроса не е разгледан в Стария завет, защото на много места бяха адресирани тези, които говориха думи от себе си. Твърдото разграничаване и идентифициране на лъжепророка, като такъв не бе направено в Стария завет. Виж Второзаконие 13:1, 5 и 18:20 22. Друг пример, където Йехова изобличи такива пророци е 3 Царе 13. Тук Бог използва стария пророк, за да измами арогантния младеж, който влезе в непокорство към Него, за да злорадства в своето твърдо служение на съд към цар Еровоам. В книгата на Еремия, цяла една глава е отделена за истинските пророци и лъжепророците, макар и да не са наречени по този начин (Еремия 23). В 28 глава е показан конфликта на Еремия с лъжепророка Анания, който беше един от платените придворни пророци на царя. В същия дух и тематика Осия 4:5, 9:7-8 и Михей 2:11 разкриват допълнителни подробности по отношение на пророка, който ходи в измама и лъжа пред Господ. Най-накрая, апостол Петър беше този, който маркира лъжепророците като такива и това той можа да направи само поради неговото обучение и ученичество при Месията. Тъмнината в хората по време на древен Израел е била такава, че да бъде направено било безрезултатно. Виж отношението на Божието сърце по този въпрос във Второзаконие 5:29 и 29:4. Там се обяснява това, което Бог виждаше и знаеше за Своя народ и творение и причината, поради която Той не им обясни тогава различията между истинските и лъжепророците. До времето, в което нашия Господ дойде на земята, за да изпълни обещаното от плана на Неговия Отец, институцията на лъжепророците беше здраво установена в културата на Неговите хора. Този народ вече не беше Негов, а беше превзет от пророчески гласове от всякакъв вид. Поради това, че

спасението беше определено за целия свят (евреи и езичници), числото на тези, които щяха да се издигнат и да се обявят за Божии пророци, щеше драматично да се увеличи. В 1 Йоан 4:1, апостолът предупреди Новозаветната църква относно тези хора. Виж още Деяния 13:6. разграничението на пророците в онези дни, би В добавка към това, изпълнението на словото, изговорено от пророк Йоил за изливането на Святия Дух върху всички, е финалната предпоставка за създаването на лъжепророци, които само Господ Исус можеше да изобличи. Това, което Бог локализира навремето само върху Израилевите пророци, сега щеше да бъде умножено хилядократно. За повече подробности относно тази ситуация виж Деяния 2:17-18: "И в последните дни, казва Бог, ще излея Духа Си на всяко създание; и синовете и дъщерите ви ще пророкуват; юношите ви ще виждат видения; старците ви ще сънуват сънища; още на слугите Си и на слугините Си ще изливам от Духа Си и в онези дни те ще пророкуват". Това изпълнено със сила и мощ пророчество, е пълно с информация и откровение. Духът на Господ не само ще наводни земята и изпълни всяка плът, но ще освободи масово духовност върху всички хора на земята. Резултатът от това ще бъде приток на свръхестествена активност и многократно умножено множество от пророци, било то истински или лъжливи. Поради това, Спасителят предупреди и инструктира Своите Си по отношение на различията между двата вида пророци. Виж Матей 7:15, 24:11, 24; Марк 13:22; Лука 6:26. Отново в същия дух на откровение към Йоан, Господ подчерта предупреждение в Своето апокалиптично важността от разпознаването на лъжепророците. Във втората половина на книгата Откровение е описана кулминацията на светското движение от лъжепророци и неговата цел в ръцете на Всемогъщия. Откровение 16:13 ни въвежда в това движение, като започва с описание на пророческите оръжия - техните уста Въпреки че тези, които слушат посланието им, могат и да не разпознаят демоничното, Господ вижда думите на лъжепророците като нечисти духове, излизащи от устите им като жаби. Тук обяснението на Исус напомня за случая в 3 Царе 22:22-23, където Михей, получи видение на небесен събор пред престола на Бог. Там се обсъждаше, непрекъснатия бунт и беззаконие на Израилевия цар срещу Господ, Който бе намислил зло и съд против него. Единственият тогава истинен пророк на Господ видя духовния план, който бе замислен и задействан, за да свали царя от мястото му. Един дух пристъпи пред престола и поиска работата, като заяви, че ще подмами царя към бедствие. Господ го освободи да направи това и каза, че ще успее. Тази случка, подкрепя откровението на Христос към Йоан за лъжепророка, който е подпомаган от трите подобни на жаби духове. Фалшивите пророци имат нужда от помощ, за да изпълняват дейността си, а тази помощ идва от нечистите духове, освободени с позволението или назначението на Господ.

670. Лъжепророчество - Предсказания и Откровения, които не са част от вечният план на Бог за човека и земята, но са изговорени като пророчество. Известно е още, като псевдо-пророчество. Това е слово, което е изговорено, но Бог не го е изпратил към земята, нито е вдъхновил пророка да го изговори. В общия случай това е много прочувствено слово, което носи лъжлив мир и успокоява човека, който наистина заслужава Божието порицание и съд. Лъжливото пророчество говори за мир и окуражава, когато очевиден или разкрит грях е налице. Този вид пророкуване процъфтява в атмосфера на духовни

грешки и демонични доктрини. Лъжепророчествата винаги насърчават и поощряват отстъпниците и развратните хора в техните грехове. Това е слово, което ласкае, пренебрегва праведността на Създателя и Неговото изкупление и мотивира съзнателния грях. Последствията са по-уверено вървене в пътя на греха и тотално изоставяне на всякакви морални ценности и задръжки. Псевдопророчествата пренебрегват или крият последствията от поведението на субекта, като изопачават плода от истинското пророческо служение. Те никога не говорят за дълг или отговорност към Бог или когато го направят, то е за да доведат дух на осъждение и тормоз върху субекта. Това става обикновено в случаи, когато човека, на който се пророкува е праведен и пътя му е установен в Божията праведност. Тогава осъждението се използва като оръжие от Сатана, за да унищожи човека, поради праведните му дела и потенциалната заплаха, която те представляват за царството на мрака. В случай като описаните по-горе, дяволът изпраща лъжепророк, който да уплаши и тормози светията, така че последния да се откаже от делото, което Бог му е назначил да извърши. Целта в този случай е да бъдат ограбени светиите от Божиите обещания, награди и резултати от тяхното покорство. Такъв вид лъжепророчества, довеждат страх, плашат със съд и предсказват неуспехи. Понякога това става толкова неусетно и фино, като вид истина, на която е отнето само малко. Предсказват се несъществуващи препятствия или се изкривява леко тълкуването на сън или видение, така че да бъде предимство за дявола, вместо за прослава на Бог. Незрели или безбожни молитвени събрания са вероятните източници на такъв вид думи. Не достатъчното развитие или стоенето в непокорство на събранието, е отворена врата за духовете на опозиция. Те съответно получават достъп и могат да вкарат образи или видения в умовете на по-чувствителните или надарени духовно хора, които впоследствие се тълкуват по човешки. Всеки, който получава слово при такива обстоятелства, трябва много внимателно да го претегли, преди да го освободи. Думи, които носят истински страх и ужасяват сърцето, трябва да бъдат заменени или преборени с правилното откровение и неговото адекватно приложение в конкретната ситуация. Лъжепророчествата са винаги свързани с духовното непокорство. Изговарят се, за да подкопаят смелостта и вярата в това, което Бог е назначил да се направи. Виж Неемия 6:14, където той разпозна такъв вид слово, което изговори пророчицата Ноадия заедно с други лъжепророци, като стратегия против него. Неемия ги спомена в молитвата си към Бог, за да бъде защитен и оправдан. В Еремия 23:16-38 също има пример за подобна тактика от страна на врага, който използва лъжливите пророци. Еремия 28 описва сблъсъка между Еремия и лъжепророка Анания.

671. Лютня - В миналото е смятан за музикалния инструмент на влюбения. Лютнята също така е била символ и е представлявала стил, който е странна смесица от схоластика, сватба и управление.

672. Лява ръка - Символ на емоционалната сила и перспектива; още изразява сантименталността.

673. Лято - А) Време за прибиране на плодовете за през зимата. Б) Благоприятно време за жътва. В) Време на тишина и почивка. Г) Лятото представлява обикновено топъл и сух период, който може да бъде и показател

за трудности, изпитания или сезон на съзряване чрез тях. Лятото още е символ и на Юг.

М - Маат до Мъченик

674. Маат - Еврейската дума за истина. Маат също така е и името на Египетската богиня, за която се смята, че отговаря за истината, като една от добродетелите.

675. Магове - А) Племе от Медите. Б) Жреци на образ. В) Състав от Персийски придворни съветници. Маги също така е името на петнадесет класически групи окултни служители. Техните области на професионално и свръхестествено знание и служение са: 1) Учители на свято поклонение към природата. 2) Тълкуватели на знамения и природни феномени. 3) Заклинатели. 4) Екзорсисти. 5) Гадатели. 6) Магьосници. 7) Чародеи. 8) Астролози. 9) Извиквачи на съдби. 10) Звездобройци. 11) Лунни гадатели. 12) Вълшебници. 13) Вещици. 14) Спиритисти. 15) Обайватели. Г) Главните експерти по духовни въпроси. Те се издънка от Зороастрианизма, поклонници към природата, астролози и основополагащите жреци на магията, която включва природата, духове, магии и налагане на съдби върху хората. Виж Друиди, Магус и Зороастър. Магите са били още и каста от Източни жреци, основно астролози, чародеи и вълшебници. В книгата Деяния се говори за тях, когато се споменава за Варисус, който беше известен като Елима и чието име означава магьосник. Връзката между магите и магьосниците, е че двете думи са почти пълни синоними. В Стария завет, магите са били редовни членове на Вавилонския придворен съвет. Освен техните изключителни духовни способности, магите са били регулярно търсени като тълкуватели на сънища. Другото име за магите е старши астролози, поради това, че астрологията е била основополагаща за тяхното божествено служение. Чародейството, което е главния продукт от услугите на магите, е било извършвано чрез комплицирана смесица от религиозни ритуали, обреди и магьоснически помощни средства, чрез които да бъде получена информацията от духовните създания и последните да бъдат накарани да съдействат в манипулирането на човешките и земни дела. Като каста на жреците в древната Мидо Персийска империя, магите са били пазителите на свещения огън и поклонението към природата. Те са тези, които са извършвали погребалните обреди, като част от техния некромансерски мистицизъм. Магите са били установени и известни като извършители на свръхестествени дела, за които основната заслуга е била приписвана на магията. С помощта на призованите духове, които са ги обладавали, магите са получавали сила и умение да разговарят с мъртвите. По този начин, те са можели да призовават зли духове, които са се преправяли на скъпи починали роднини, с цел да манипулират и влияят на човешките решения и дела. Пророците имат нужда да разбират и разпознават този контингент от духовни деятели и сътрудници на силите на мрака. Виж Некромансия, Чародейство и Магия.

676. Магия - Незаконното манипулиране, принуждаване и нахлуване в свръхестественото с нечестиви и безбожни цели. Думата магия произлиза от Латинското магика, което означава изкуство. На гръцки думата е магике, което означава текне, или това е префикса за думите техника и техничен. Произлизаща от магите, магията емулира тяхното архаично умение в

свръхестествените области. На практика, магията е изкуство, където личности със свръхестествени умения, упражняват незаконна духовна власт, за да задвижат чрез определена техника невидимите сили, източници и ресурси на творението за нечестиви и подривни цели. Новозаветната дума за магия е фармакея, защото голяма част от успеха й зависи от използването на билки и дрогиране. Основни агенти на магията са халюциногените. Това е част от древните ритуали на примитивните хора, които са приемали наркотични вещества преди, по време и след поклонението и обредите си, за да могат да видят и чуят боговете си. Интересно е да се отбележи надигащата се вълна от пристрастяване към наркотиците в нациите и културите, които са свързани с практикуване на магия и как това върви ръка за ръка с нея. Еврейската дума за магия е кашаф, която означава „да прошепна магия, да омагьосам и омая, да практикувам магия". Връзката между магията и древно-персийските маги показва, че магьосниците са жреци, което ги изобличава като идолопоклонници, кланящи се на същите езически божества, които са били разпространени в миналото. Те са жреци и свещеници на паднали ангели, които се маскират под формата на божества или същества от друг свят. Практикуващите магьосници твърдят, че съществува два типа магия - бяла(безвредна) и черна (вредна). На повърхността, това звучи съвсем правдоподобно и невинно, докато човек не осъзнае, че функциите и действията на описаните по-горе два вида, са всъщност еднакви, като единствената разлика е в различните степени на манипулация и контрол. И двете форми имат за цел да употребят или злоупотребят със свръхестественото с изцяло егоистични мотиви и подбуди. И двата вида пренебрегват вградените в творението закони и влизат в конфликт с протократичните сили на Бог, които поддържат тези закони. И бялата, и черната магия, отхвърлят идеята за свободната воля на човек, наслаждавайки се в това, да се наложат над волята на човек да обича, служи, дава и други форми на поведение, които при нормални обстоятелства, човек би отказал да направи. Всяко нещо, което магьосниците желаят дадена личност да направи, поради каквато и да е причина, без значение от това колко мека или лека е формата им на манипулация и контрол, е изявление и цел на магиите им. Когато става въпрос за бялата магия и твърдението на тези, които я практикуват, че тя не вреди на никой (Виж Магьосническо кредо), истината е, че това е невъзможно. Да вземеш това, което не ти е дадено или е притежание на някой друг, да призовеш чрез магия това, което не е спечелено или заслужено, да окажеш влияние върху това, което нормално се намира извън сферата на човешкото влияние - всички те са вредни за тези, към които са насочени. Магията включва магьосничество, вещерство, заклинания, чародейство, омайвания, отвари, вълшебство и демонизъм от всякакъв характер. Предпоставката за съществуването на магията е нелегалното нахлуване на падналите ангели на земята. Това нещо се случва и работи преди тяхното изхвърляне и последващо заточение от Всемогъщия, описано в Откровение 12:12, да влезе в сила за земята. Нашествието, което внедри и разпространи магията сред хората, е описано в Битие 6:5; Юда 1:6; 2 Петрово 2:4. Описаните в горните стихове бунтовнически създания, успели да упражнят своите трансцедентални сили върху човечеството, поради тъмнината, която влезе в човека от греха на Адам. С цел да използват хората и да действат чрез тях, демоните и дяволите са придали своето духовно знание на тези, с

които се съединили в плътта. Това знание, после възприето като магия (и до днес от съвременните маги), е включвало разбиране за физиката, кинетиката, билки, астрономия и друга духовна информация, голяма част от която впоследствие се е превърнала в подструктура на човешката мъдрост. Споделяйки информацията, от която се нуждаели, за да контролират човешката раса, тези по-висши създания назначили жреци, които да упражняват техните сили, за да поддържат обществото в подчинение и да могат да манипулират поклонниците. Съвкупност от обреди и обичаи, в които се използвали жертви и опиати, са дали началото на религия, която е позволявала на падналите духове да поддържат постоянен поток от свръхестествени действия и изпълнения, чрез които да упражняват контрол и да запазят властта си. Маскирани като божества, те са поддържали непрекъсната линия на жертвоприношения, обреди и ритуали, чрез които да държат отворена врата и легалното им право на влизане и излизане от планетата. Това е стратегията им, чрез която те преследват крайната си цел - да населят земята със своето духовно потомство. Виж Маги, Магьосници, Вълшебство, Вълшебник и Зороастрианизъм.

677. Магнит - Древен метал, използван поради предполагаемите му сили, за които се смята, че са управлявани от слънцето. Металът е бил символ на Хорус, Египетския бог на слънцето, почитан като управник на движението на небесните тела. Магнитите също така са били използвани като любовни амулети и чармове.

678. Магус - А) Друго название за маги, древната Мидо-Персийска жреческа каста, която е отговаряла за религията на Зороастрианизма, под властта на божеството Ахура Мазда. Б) Друга дума, използвана за мъдрите мъже от библейските времена. В) Думата включва в значението и смисъла си функционирането като магьосник и/или вълшебник.

679. Магьосник - А) Такъв, който практикува магия. Б) Вълшебник. В) Фокусник, който действа чрез магия, за да забавлява или да отклони вниманието. Г) Такъв, който си служи с черното изкуство. Д) Заклинател, некромансер, вълшебник, чародей и илюзионист.

680. Магьосничество - А) Избиране чрез жребий на човешките съдби, което е форма на направляване на нечисти духове. Б) Магия, некромансия, чародейство, вълшебство. В) Използването на свръхчовешки сили над хора и обекти с помощта на нечисти духове. Г) Практикуване на чародейство, заклинания, магии и отвари. Д) Действие чрез манипулация на хора и събития, която да доведе до желания от окултиста резултат. Такива хора се намират далече от стандарта за праведност на Създателя. Те използват отвари, опиати, магически заклинания и каквото е необходимо, било то реално или илюзорно, за да постигнат своята цел и желание. Е) В Новия завет магьосничеството и чародейството са идентифицирани като фармакеа, поради редовната употреба на билки и отвари, прилежащи към съответните заклинания и магии. Виж Галатяни 5:20.

681. Мазарот - Еврейската дума за зодиака, според Йов 9:9 и 38:32. Думата буквално означава съзвездието Мечка. Друг вариант на думата, означава планетите като зодиак. Първоначалното значение на думата е било "мечка-пазител", чийто смисъл е да покаже духовен, ангелски страж.

682. Майка на блудниците - Термин, с който е неречен мистичния Вавилон в Откровение 17:5, поради духовната и естествена връзка с древността, богините и техните Вавилонски култове за плодородие.

683. Майчински - А) Това, което се отнася за майчинството. Б) Действията и работата на майката, като родител. В) Когато в Библията се споменава за майка, това включва значението и целта на утробата, използвано от пророк Исая относно идването на Христос. Виж Исая 49.

684. Малак - Еврейската дума за ангел, която означава нещо повече от просто божествен пратеник. В значението се включва и смисъла на духовен управник, който е притежател на назначена територия, над която управлява като свръхестествен губернатор.

685. Малакх - Еврейската дума за наместник, които стои под авторитета на управник. Последният е делегирал властта си на наместника, който работи, изпълнява и представлява господаря си най-често в отдалечена от него територия.

686. Малахия - Свещеник и пророк от Стария завет, живял и служил по времето на Неемиевата мисия. Той е един от малките пророци, който конкретно адресира неправилното поведение сред свещениците, нечистите жертви, извратените ритуали и злоупотребите в брака. Малахия е живял в периода около 400-та година преди Христос и името му означава "Моят Вестител". Той говори за това как Господ слуша внимателно коментарите на народа Си, относно Него и записва какво са изрекли. Малахия разкрива в посланието си, че Бог записва оплакванията на критикарите и лоялността на верните. И двете групи са записани в съответните им книги, според които Бог определя техните награди.

687. Малките пророци на Библията - Имената на дванадесетте малки пророци в Библията са: Осия, Йоил, Амос, Авдия, Йона, Михей, Наум, Авакум, Софония, Агей, Захария и Малахия. Те са наречени Малки пророци поради техните малки по обем пророчески творби, в сравнение с това на четиримата предшестващи ги пророци. Виж Големи пророци и Пророци в Библията.

688. Мамбо - Названието на вуду жрица, която служи на култа към мъртвите в тази религия.

689. Манасия - Син на Езекия, които наследи трона му над племето на Юда. Този цар върна Юда към предните му години на идолопоклонство в цялата им земя. По време на неговото царуване е станала отново популярна астрологията и сърцата на Божия народ са били напълно обърнати към техните предишни аморейски фетиши. След отвеждането му в плен, обръща сърцето си към Бог в смирение и покаяние, вследствие на което бива възстановен от Господ.

690. Мандат - А) Публично доверие или власт, дадена от висшестоящ към подчинен, която му позволява да действа, съди или управлява в качеството си на представител на съд, страна или суверен. Б) Прилага се в юрисдикцията, териториално и при изпълнение на официални дела. В миналото това се е

смятало за термин, който идентифицира божествено възлагане, направено пасторално или чрез ангелски пратеник и специфично послание.

691. Мандрагора - Наркотично растение, използвано в миналото за магьосничество, забременяване и магически отвари. Вярвало се е, че то притежава свръхестествени свойства и поради това е широко разпространено в правенето на магии и заклинания. Поради наркотичните му предразполага към плодородие и още и с лечебна цел, като с него са били третирани множество възпалителни процеси и зарази. качества е било използвано като афродизиак, т.е. средство, което възбужда сексуалния апетит и желание и евентуално възпроизводство. Растението е използвано

692. Маневра - По-лека форма на думата манипулация, която е използвана най-често, за да опише триумф над врага след успешни военни действия срещу него.

693. Манна - А) Буквално означава "какво" или "каквото". Б) Тя е символ на божественото снабдяване на благодат, демонстрирано и проявено чрез чудо. В) Също така е преобраз на храна, която може да дойде единствено от Бог. Поради това Христос говори за нея в Йоан 6, когато разкри Самия Себе Си като небесния хляб. Библията още казва, че Господ храни с манна Израелтяните в пустинята. Г) Манната е смятана за небесната храна. Форма на божествено препитание, която е преобраз на духовни мисли и идеали. Виж Псалм 78:25; Изход 16; Йоан би Откровение 2:17 разкриват духовния произход на манната.

17. Манипулация - А) Древен гръцки термин, описващ ловка и хитра военна стратегия. Б) В днешни дни, това е дума, с която най-често се описва пророкуването с користни подбуди, за лична облага, душевни думи, които да предизвикат благоволение, подчинение или подкрепа от даден човек. Друго приложение на този термин в Новозаветната църква е опресиращото или подмолно действие на особено силен лидер. Особено важно е всякакви обвинения от подобен характер да бъдат старателно сравнявани с честността, мотива и зрелостта на човека или хората, от които произлизат, преди да бъдат вземани каквито и да било мерки. Това често могат да бъдат хора, които не обичат някой да им казва какво да правят или такива, които не се подчиняват на никаква власт, отвъд тази на светските закони и обичаи. Те обикновено стават източници на подобни фалшиви обвинения, спрямо пастор или друг църковен лидер, за когото твърдят, че ги манипулира или го е правил в миналото. При ситуации от такъв характер, обвинителят трябва да бъде разпитан за детайли и да обясни точно кое действие на служителя, потърпевшия вижда като манипулация. Такива хора трябва да бъдат помолени да опишат искрено ситуацията, която е провокирала според тях манипулативната намеса. Обвиненията от този вид са много опасни и никога не бива да се приемат от пръв път. Те следва да бъдат старателно и отговорно разгледани по отношение на това как, защо и дали наистина свидетелстват за служителска манипулация. Когато става въпрос за пророческото служение, възможността за пророчества от тежък характер е винаги на лице. Това означава, че пророците могат и много от тях лесно са се подхлъзвали и са навлизали в манипулативни тактики, за да могат думите им да се изпълнят или да си измият ръцете в случай, че пророчеството се провали. Въпреки всичко, не винаги става въпрос за такова

нещо, когато някой е обвинен в манипулация. Колкото често е бил в грешка пророка, толкова пъти и обвинителя не е бил прав. Както вече споменахме, подобни твърдения трябва да бъдат първо старателно разследвани, преди да бъдат приемани като сто процентова истина. В доста случаи щателно разглеждане на фактите е открило, че оплакващият е бил непокорен и разгневен на това, че пастора, лидера или наставника му го е накарал да направи нещо, което той не е искал. В допълнение към това пророците, които са наставници, са редовно критикувани поради тяхната сила и дисциплина, от техните ученици, които са смятали, че обучението им трябва да е по-удобно, не толкова натрапчиво и със сигурност по-забавно и леко. Корекциите, дисциплината и реда не са били никога част от тяхното първоначално видение за пророческото дело. Когато тези неща са дошли в живота им, резултата е бил опустошителен. Изправени лице в лице с истинските изисквания на взаимоотношението на ученичество, много новаци, прясно назначени към пророк, настръхват срещу призива към покорство, уважение към властта или строгите изисквания към служението на ученика. Като форма на отмъщение, те твърдят, че са манипулирани, с цел да прикрият своята собствена непокорност към програмата за развитие, която Бог е назначил за тях. За съжаление твърде често тяхната защитна стратегия работи добре, защото наивни слушатели, заквасени със смесица от небалансирано поучение, свои собствени пристрастия или чувствителни места, освобождават обвинителя от своята отговорност да преценят обвиненията срещу мъж или жена на Бог. Вместо това те приемат чутото за истина и го повтарят без никакво доказателство, с което разрушават репутацията на служителя. Неподозиращи души, слушайки променената вече до неузнаваемост история, продължават този цикъл, докато някой мъдър светия не го спре и не потърси доказателства и детайли, преди да го предаде нататък като истина. В случаи, когато все пак се отнася за вина на пророка, както и не малко пъти се оказва, казусът трябва да бъде отнесен до вниманието на отговорна и добре балансирана власт, която може и ще избави новака от това непродуктивно взаимоотношение.

695. Мансия - Суфикс, добавян към много термини, който показва стил или вид чародейство и оттам и духа на заблуда - некромансия, хиромансия, хидромансия и т.н. Окончанието на края на тези думи показва, че процесът, чрез който се изявяват, е чародейство. Когато видим това конкретно окончание, разпознаваме, че е въвлечено чародейство или негова форма. Виж Чародейство.

696. Мантик - А) Гръцкият термин за технично врачуване и предсказване на бъдещето с чародейство, знамения и авгурство, като продукти на природни феномени или машинации. Б) Изваяни схеми или мисли, примесени с магия. В) Древните мантици са разчитали на хироскопия за голяма част от тяхната чародейска информация, т.е. изучавали са органи и вътрешности, за да предсказват. Г) Окултна дума за пророк. Д) Чародей или баятел. Е) Такъв, чийто послания са предавани най-често в състояние на транс и обладаване от духовни сили, често постигано чрез опиати и интоксиканти.

697. Мантия - Свободно падаща наметка, носена от пророци и други длъжностни лица с власт, като символ на тяхната позиция и сила да упражняват контрол и да

владеят. Мантиите отразяват свобода на действие, позиция, престиж и снабдяване за носещия наметката, както и легалното право да ги използва.

698. Марай — А) Древен град в Месопотамия, разположен на брега на река Ефрат. Център на Аморейското царство по времето на 1800 та година преди Христос. Неговият най известен цар е бил Зимри-Лим, като разкопки са разкрили изключителен палат и впечатляващ храмов зигурат, посветен на Ищар. В Марай, поради аморейците са процъфтявали астрологията, чародейството и магьосничеството във всичките му форми. Главното божество на града е била Ищар. Една от малкото цивилизации в древността, която е поддържала еднакви права и за жените, и за мъжете. Б) В миналото богиня на времето и бурите. Тя е била дух на царица, който е обладавал жените-управници. Еквивалент на Ирис, лунната богиня, която е била рисувана с ореол в цветовете на дъгата.

699. Мариам - Сестра на Мойсей и Аарон. Те е и пророк на Израел. Господ напомня за нея на пророк Михей, като я обявява за третия лидер на Израел. Виж Михей 6:4.

700. Мардук - А) Име на древно акадианско и вавилонско божество, за което и двете култури са вярвали, че е създател. Б) Също така асирийски и вавилонски бог на слънцето. Заедно с богинята Ищар, Мардук е бил обрисуван с лъвски образи. Асоциацията произлязла от вярването, че и двете божества са били почитани сред хората като пазители на боговете. В) Наричан още Меродах; божественото име на Нимрод в земите на древен Вавилон.

701. Марс - Планета от слънчевата система. Името на бога на войната в древен Рим, на когото нацията е отдавала благодарности, за това, че е баща на Ромулус, родителя на Римския народ.

702. Маса - Ниска платформа, до която хората сядат, за да се хранят, да разискват делата си или да изпълнят определени ритуали. В древността е съществувала така наречената свещена маса, на която номадските управници са извършвали религиозни обреди. Когато са минавали през пустинята, свещената маса често е била подреждана, като е имала официално и обществено значение. То е произхождало от политическите, военните и ритуалните поводи, по които са се събирали военни и управници пред своите богове. Масата също така е била често използвана и като място за извършване на търговски сделки и транзакции. В Новия завет масата се използва за свещени цели, подобни на предназначението й в храма от Стария завет, където присъствените хлябове стоят на нея. В духовен смисъл масата е преобраз на олтар, който символизира човешкото сърце. Виж Еремия 17:1; Римляни 2:15. Изход 39:36 и Притчи 3:3. За царската и религиозна употреба на масата виж Исая 21:5. Пророческото приложение на думата може да бъде видяно от сравнението на масата(плочата) с човешкото сърце. На базата на това в Словото пише, че Святият Дух е гравирал словото на Господ на плочата на сърцето ни. Библията нарича масата, олтар на сърцето, където се разрешават подобни на гореописаните въпроси, които обаче касаят конкретно живота на притежателя на сърцето.

703. Маслина - Маслината е символ на духовния плод, по-конкретно такъв, който е характерен за Святия Дух. Маслините са знак за мир, радост, снабдяване и

безсмъртие. Те са преобраз на изобилие и непорочност. Преди идването на Христос и Святия Дух, маслините са били символи на богинята Атина. В Старозаветния свят, този плод е бил съществена част от храната на евреите и други етноси от същия географски регион. Освен поради хранителните и медицинските си качества и свойства, плодът на маслината е използван и в много ритуални обреди и обичаи. В качеството си на преобраз на плода на Святия Дух, маслината отговаря на Божия мощен и силен плод в нашия живот.

704. Маслинови венци - Символ на победата. Използвани са още и като един вид корони. Появяването им в пророчески контекст, означава покоряване на царски сили.

705. Маслинови клонки - Преобраз на сила и мощ. Показват или предвещават още приятелство и успех.

706. Маслинови листа - Символ на девствеността.

707. Масло за помазване(зехтин; миро) - Субстанция, направена от маслини или други плодове или зеленчуци, използвана в храната като лекарство и за осветяване. С течение на времето, тези практични приложения и употреба са придобили религиозен и ритуален смисъл. Помазването с масло е почнало да се използва с цел освещаване и отделяне на предмети или хора за дадено божество. Това е означавало освещаване за божествено служение, като аналогията с практичната ежедневна употреба на маслото определяла акта на помазване като "духовна поддръжка, духовно и свръхестествено изцеление, придаване на сила за съответния офис, както и откровение, и божествена мъдрост." Царе, свещеници и управници от всякакво ниво са били въвеждани в длъжност чрез ритуално помазване с миро. Слово за ръкополагане в офис и/или пророческо слово обикновено е било изговаряно след помазването, от страна на този, който е представлявал божеството, под чиято власт и вдъхновение се е извършвало помазването. Извършването на този акт, се е считало като упълномощаване на новата власт в района, земята или страната. От този момент, се е смятало, че помазаният получава легално право да управлява успешно и благодат да се справи с мандата си. Свещеници, пророци, служители и царе е трябвало да бъдат помазвани и ръкополагани чрез използването на миро. Виж Изход, Левит и Числа за подробности. Библейската перспектива за мирото е, че то освещава чрез отделяне от ежедневната рутина към издигнатото и възвишено служение към Бог. Духовният смисъл на изливането на масло върху главата е формирането на духовна корона на авторитет, която ние познаваме като ореол. Еврейската дума за корона, използвана в Левит, е незер, която идва от корен назар, откъдето идва и термина Назорей. Следователно в древността, да бъдеш помазан за свещенослужение, е равносилно на това да бъдеш божествено определен за Назорей. Най-популярните значения на ритуала по помазването и до ден днешен са: а) да отделиш някой или нещо за божествена служба; б) да посветиш в свещеничество; в) да осветиш първосвещеник; г) да отделиш за царуване; д) да направиш някой посветен на Господ; е) да установиш помазания като Назорей. Помазването с миро е божествен обред, който показва на последователите и/или поданиците, че духът на ръкополагащото божество почива върху нововъведения служител. Мирото е отразявало невидимото

присъствие на божеството, което означавало, че свещеникът, пророкът или царят са под пряко духовно ръководство и с божествен авторитет. Когато маслото е било изливано върху някой, това е означавало предаването на божествена сила за служение. Можем да видим подобно нещо в Числа 27:15-23 и при избора на Господ Исус Навин да замени Мойсей в Исус Навин 1:8. Като добавка към всичко това, помазването с масло по главата е било за управление и управническа мощ. Можем да го видим описано от Господ в Левит 21:12. Така е и пророкувано, според изпълненото в Матей 2:23, че Исус ще бъде наречен Назарянин, Месия, Исус Помазаникът.

708. Маска - Символ на преструването, скритото, увъртането, прикриването и въплъщението. В много мистични церемонии се използвали маски, с цел да се представи дадено божество. Когато видим маска в сънища или видение, това означава, че едно от горните описание е в действие. Когато Библията говори за светиите, които гледат на Господ с открито лице, тя загатва точно за тези древни религиозни практики. Мистичните религии и аскети са покривали лицата си с маски, обикновено изработени с образа на техните богове, за да могат да наложат вида на божеството върху поклонниците. Мойсей беше принуден да покрие лицето си, след като беше наситен с Божията слава, защото хората не можеха да понесат това, че той отразява Божията съвършена и завладяваща светлина. Виж 2 Коринтяни 3:6-18 и дефиницията за Качулка.

709. Матриархален - А) Майчино или женско лидерство в дома. Б) Прекаленото надмощие и доминатност на жени. В) Силата на жените. Г) Използвано в отрицателен смисъл в Новозаветната църква за всяка една жена, която е силна, компетентна и уверена.

710. Машал - А) Правителство, империя. Еврейската дума за това, което ние разбираме като началство. Б) Може да бъде използвано за апостолско началство в днешно време. В) Важно за пророческото разбиране, защото се отнася за невидимото началство на Господ Исус Христос (Ефесяни 1), за което Неговата църква е от съществено значение. Виж Михей 5:2 и Еремия 51:27.

711. Медиум - Човек, който предрича бъдещето чрез окултни средства, като чете от областта на душата и плътските сфери на слушателя си. Медиумите наблягат на живота от отвъдното, като се допитват до мъртвите (некромансия) и света (космополитанизъм), който е ограничен до земните неща. Медиумите подбуждат към грях и отстъпничество спрямо Създателя Бог и Неговите закони. Тези хора и думите им се съсредоточават около дома, брака, парите, секса (в неморален аспект), човешката тъмнина и плътски мироглед. Медиумите говорят това, което вече си е проправило път от духовния свят, понякога дори и от Духа на Господ, но силно изкривено в момента на освобождаване. Това са съдби, освободени на земята, гравитиращи под формата на изкушения, в очакване да впримчат човешките души. Поради това Господ каза, че техните думи са продукт на фамилиарни духове.

712. Медия - Средство за пренасяне или изразяване на мисли, идеи и информация. Първоначалното значение е било "средна земя".

713. Мелхиседек - Царят-свещеник на вечното творение на Всемогъщия Бог, който в Битие 14:18 срещна Аврам след неговата битка и победа над петте царе. Мелхиседек служеше като божествен енси или цар-свещеник в Ерусалим в далечното минало. Ерусалим, който в древността е бил наричан Салем, е бил единствения град, избран от Всемогъщия за Негово обиталище. Мелхиседек, от позицията си на цар-свещеник на Бог, потвърди завета на Аврам с Всемогъщия, като изнесе хляб и вино (Господната вечеря) и го благослови. Този акт символизираше ратификацията на завета, който Господ сключи с Аврам. Мелхиседек е споменат още в Псалм 110:4, като вечния свещеник на Всевишния Бог. Името му означава “цар на праведност". По-късно, в Новия завет той е определен като официален изпълнител на небесната свещеническа институция на Господ, която беше сянка и предвестник на свещенического ред на Новото Творение, установен от Исус Христос. Мелхиседек беше предвестника на царското свещенство на Новото Творение, един вид прототип на Божието сливане на свещеник и цар завинаги, за което се говори в Откровение 1. Уникалността на неговото служение се състоеше в това, че той пазеше свещеническото посредничество между небето и земята. Служейки като свещеник на цялото творение, Мелхиседек извършваше дейността си на единствения олтар на планетата, предвиден от Създателя, да бъде мястото на изкупление за всичките щети, нанесени от бунта на Луцифер и следващото го демонично множество, което когато бе изгонено от небето, слезе да тероризира земята. Виж Евреи 5 и 7-10. Нашият Господ Исус Христос стана Първосвещеник според Мелхиседековия чин, според както е писано в Псалм 110; Евреи 6:20 и 7:11,15 и 21. Мелхиседек е действащия свещеник на Новозаветните десятъци и дарения, давани на Създателя Бог, според това, което е написано в Евреи 7:8. Мелхиседек живее и до днес, оперирайки под първосвещенството на Господ Исус Христос и според Евреи 7 не е роден на земята, но е създаден на небето. Виж Ерусалим, Енси, Свещеници и Свещеничество.

714. Мелхиседеково свещенство - Вечният ред от свещеници, които служат от името на творението и човека към Бог, с цел да изкупят греха, който избухна в творението след бунта на Луцифер. Мелхиседековият чин съществуваше и все още го има, за да умилостивява Господ за кръвопролитията, които се случиха в творението. Мелхиседек постанови началото на това свещеническо служение, като негов главен свещеник, до времето когато Господ Исус дойде и изпълни словото Си и зае позицията Си на Първосвещеник на вечността. Христовата църква на Новото Творение е включена в този вечен ред от свещеници, като царско свещенство на Бог, според написаното от апостол Петър и в Откровението на Исус.

715. Менай - Богът на съдбата и ориста, споменат в Исая 65:11, на когото хората са се покланяли за късмет. Върви ръка за ръка с бог Гад, покровителя на добрия късмет.

716. Менестрел - Певец и музикант, чието служение се състои от хваление и поклонение с пророчески аспекти. Човек, който може да свири на един или повече музикални инструменти. Елисей повика менестрел, когато Йосафат искаше слово от него по отношение на военния поход, който той и царете на Израел и Едом бяха планирали срещу моавците. Виж 4 Царе 3:15.

717. Ментор (наставник) - Такъв, който тренира, обучава и инструктира друг, подготвяйки го за професионална служба или кариера.

718. Меоненим - Думата е използвана в Съдии 9:37, за да опише магьосник, чародей или вълшебник. По-конкретно, тя дефинира такъв, който предава себе си да призовава и да бъде проводник на фамилиарни духове. Виж Второзаконие 18:10,14; 4 Царе 21:6 и Михей 5:12.

719. Мерзост - А) Това, което поощрява и води до духовно, морално, религиозно, социално и церемониално оскърбление, нечистота и бунт срещу Всемогъщия Бог. Б) Всяко нещо, което сериозно извращава, първоначалната направа и цел за творението от Създателя. В) Библията определя езическите и идолопоклоннически изображения и ритуали като мерзост. Г) Дефиницията на мерзост описва и духовното отражение, което включва освобождаването на "духовна смрад" по земята, като от разложение на труп. Е) Йехова осъди като мерзост, болните и сакати животни, които Му се принасяха в жертва от свещениците. ж) Травеститите и хомосексуалистите, както и половия акт с животно (зоофилия) също са мерзост. За справки Левит 18. Чародейството, магьосничеството, астрологията и спиритизма са други практики, които Господ определи като мерзост. Думата се отнася за отхвърлените, отвратителните и омразните. Противните и гнусните, също са определени като мерзост. Езическите богове, особено тези, които са изисквали човешки жертви и оргии, също са наречени мерзост. 3) Думата мерзост може да бъде преведена като "зла поличба, предвещаваща приток на зло в общността или нацията, която насърчава и върши такива неща. Левит 18.22; Еремия 8:12; Езекиил 16:50; Даниил 12:11; Малахия 2:11. Също отбелязано в Марк 13:14; Лука 16:15; Откровение 21:27.

720. Меродах - Мардук, името на акадианския бог, който служеше като пример за подражание на Нимрод, който от своя страна изгради религии около себе си и за себе си и ги разпространи и поощри сред древните вавилонци. Виж Вавилонски религии.

721. Месец - А) Един цикъл на луната. Б) В пророчески аспект месеците говорят за лунния цикъл на времето, според който то се измерва спрямо орбитата на луната, а не на слънцето. Когато бъде срещнато, формата и фазата на луната са важни, за да може да бъде разбрано и разтълкувано правилно неговото приложение в Божия пророчески календар. Функционалното действие на числото дванадесет, произлиза от лунното 29,5 дневно обикаляне около земята и това, че се случва дванадесет пъти за една година.

722. Месопотамия - А) Земята между двете реки. Б) Областта на Плодородния полумесец.

723. Метал - А) Небесен обект с духовен потенциал. Б) Показателен за една или повече от седемте планети, почитани от древните цивилизации. Например луната е преобраз на среброто, а слънцето на златото.

724. Метеорит - А) В духовен смисъл, задача от управляващите духове над даден регион. Вярвало се е, че те го разпалват чрез елементите и силите на

творението. Б) Според друго вярване, за метеоритите се твърди, че са духове на паднали ангели, които някога са управлявали региона. В предишния си статус, те са сияели като небесните звезди. В) Смята се, че това са пристигащи нови ангели в нашия свят.

725.Меч - А) Божествено оръжие и инструмент на Създателя Бог. Б) Символично за словото на Бог. Виж Исая 1:20; Притчи 12:18; Ефесяни 6:17; Евреи 4:12.

726. Мечът на Духа - Словото на Бог, според Ефесяни 6:17.

727. Мечка - А) Символ на хищник. Б) Символизира хладнокръвна бруталност и жестокост. В) Древен символ на боговете Один(смърт) и Артемида (война). г) Изобразява хищнически дух и жесток войн. Д) Мечката е била използвана като символ в миналото, а дори и досега от някои Европейски страни, особено Швейцария и Русия, може би поради техния студен климат. Пророчески, мечката е използвана в Даниил 7:5-7.

728. Миграция на душата - Подобно на идеята за прераждането, тази фраза се отнася за вярването във възможността душата да се премества от едно тяло в друго. Според това вярване се смята, че човешката душа може да премине по собствено желание в друго тяло, когато нейния настоящ приемник почине. В случаите, когато тя не се променя, за да мигрира в друг човек или дори животно, душата почива върху някакъв обект, докато не намери подходящия приемник за себе си. Някои религии наричат преродени, създанията, за които се смята, че са приемници на стара душа. Сравни с дефиницията на Новорождение. Някои хора твърдят, че определени животни са приемници на починали роднини и близки. Смята се, че мъртвите изчакват в животното, докато не се появи подходящото човешко тяло, за да могат да се преродят в него. Дали те съжителстват мирно заедно със законния собственик на тялото или го подтискат изцяло, за да узурпират властта, са отворени въпроси, подлежащи на дискусия според определения от религията случай. Други вярвания, като например Хиндуизма, смятат, че човешката душа печели право на ново съществуване след смъртта на тялото, което се основава на нейния начин на живот до момента на смъртта. Йога е път, за който се смята, че просвещава душата и я приготвя за благоприятна миграция при смъртта на нейното настоящо тяло. в древността Друидите са поучавали подобна концепция, според която обаче, душата на починалия мигновено се прехвърля от едно тяло в следващото, без да има междинен период на изчакване. В този случай отново не се обръща много внимание на това, което би трябвало да стане с душата, която е законнородена в тялото — приемник. Според древните египетски поверия за трансмиграцията на душата, когато тялото й почине, тя се възнася, за да се съедини със своя бог. В този случай това е един вид повишение в ангелски статус или в някои случаи дори и в божество. В някои определени епохи е имало, за да могат да се преродят в него. Дали те съжителстват мирно заедно със законния собственик на тялото или го подтискат изцяло, за да узурпират властта, са отворени въпроси, подлежащи на дискусия според определения от религията случай. Други вярвания, като например Хиндуизма, смятат, че човешката душа печели право на ново съществуване след смъртта на тялото, което се основава на нейния начин на живот до момента на смъртта. Йога е път, за който се смята, че

просвещава душата и я приготвя за благоприятна миграция при смъртта на нейното настоящо тяло. В древността Друидите са поучавали подобна концепция, според която обаче, душата на починалия мигновено се прехвърля от едно тяло в следващото, без да има междинен период на изчакване. В този случай отново не се обръща много внимание на това, което би трябвало да стане с душата, която е законнородена в тялото - приемник. Според древните египетски поверия за трансмиграцията на душата, когато тялото й почине, тя се възнася, за да се съедини със своя бог. В този случай това е един вид повишение в ангелски статус или в някои случаи дори и в божество. В някои определени епохи е имало известни изменения във вярванията на египтяните, според които душата е можела да се пренесе в нещо друго.

729. Милком - А) Амонско божество. Б) Наричан и оприличаван още на Молох, Меркурий, Хермес и Мелхом. Виж Софоний 1:5.

730. Мин - Името на Египетския бог на жътвата. Той е бил почитан, като животворящо божество, което е силата, стояща зад възпроизводството.

731. Мисли в съня - Най-големият Библейски пример за това е прелюдията на Навуходоносор към съня с огромния образ. Случаят е описан в Даниил 2 (визираме конкретно 2:29), където царят почиваше на леглото си и размишляваше за неговото царство и какво ще стане с него в бъдеще. Всемогъщият Бог, използва мислите му на нивото, на което Навуходоносор го по познаваше, за да стартира пророческо събитие, което доведе до издигането на Даниил в позиция началник над всички мъдреци във Вавилон. Мислите в съня са размишления, търсещи отговори от предсказателно естество, които могат да доведат до активиране на пророческо видение. Като друг такъв пример, можем да разгледаме случая, в който сънуващият разбира, че размишлява върху темата на събитията в съня. Друга такава ситуация е осъзнаването на сънуващия, че мислите му участват активно в съня, като той ясно разбира, че това е сън.

732. Мисионерски пророк - Пророк, чието главно назначение е да бъде изпратен от Бог към специфични области, където да изпълнява пророческа длъжност.

733. Митове за задгробния живот - Това са различни хипотези, които правят опит да разгадаят тайната на състоянието и местообитанието на душата след смъртта на тялото. Тези митове и теории датират още от времето на Кайновата религия. Упадъкът на хората, потопи човечеството в тъмнина и невежество по отношение на това, какво става в нашия свят и в света след смъртта на тялото. Вследствие на това, в днешно време преобладават теории и спекулации, по отношение на задгробния живот, които са далеч от реалността. Най-популярното и успокояващо вярване, е че човекът, който е умрял е издигнат до позиция на божество или прехвърлен в друго земно тяло. Всяка от горните две вероятности се смята за привилегия на покровителите и духовете на предците, които пазят конкретното семейство, до смъртта на водеща патриархална или матриархална фигура от него. Още наричано преселване на душата (виж Трансмиграция на душата) в шаманизма. Те подкрепят това вярване, защото шаманът е бил

почитан като човек ескортиращ мъртвите, пазач на душите им, които направлява техния път след смъртта, така че те да пристигнат на местоназначението си безопасно. Друго твърдение за задгробния живот, което отразява едновременно преселването на душата и прераждането е това, според което починалата личност просто напуска тялото си, за да отиде в ново. По този начин душата се връща многократно на земята в други тела или дори в други форми на живот. Виж дефиницията за Прераждане. В унисон с теорията за обожествяването на мъртвите, някои религии вярват, че добрите хора след смъртта си са подготвяни или биват моментално повишени до статут на ангели, които впоследствие ще станат богове. На базата на това суеверие хората са измислили съпровождащи смъртта ритуали, предавани през поколенията чрез духовете на предците или на праотеца - начинателя на рода. По отношение на вярването за задгробния живот, окултистите и особено тези, практикуващи черна магия, приемат, че ще отидат в ада, без обаче да имат разбирането за него, според това, което Исус каза в Марк 9:44-48. Вместо това те виждат ада като мрачно място, където хората отиват по избор, просто алтернатива на горния свят, предпочитана за вечността. Допълнителна илюстрация за тяхното убеждение, можем да получим от това, как те се отнасят към ада, като място - долният или подземният свят. Те вярват, че тези, които отиват в ада, ще управляват с власт в съюз с боговете на тъмнината, които не се смятат за вредни или като нещо нередно. Практикуващите окултисти вярват, че има демони от ада, които могат да бъдат назначавани към тях и призовавани на земята, с цел изпълнение на техните извратени планове. Тези хора смятат, че мъдростта и силата на демоните са под техен личен контрол, поне докато те са верни на божеството, отговорно за свръхестествените им способности и дела. Виж Исая 28:18 и Откровение. 6:8. Според друга теория за смъртта, човек просто умира и изпада във вечно безсъзнание, като не знае и не чувства абсолютно нищо. Някои разклонения на тази теория, я доразвиват в учение за това, че духът на човек напуска тялото и обитава някъде в космоса. Те определят състоянието на тези духове като нещастно и окаяно, поради това, че са изгубили тяхната материална същност. Твърди се, че някои от тези духове се връщат на земята, като участват наравно с живите хора в живота им като помощници. Мистиците, спиритистите и шаманите почитат това вярване, виждайки себе си като хора, чиято задача е мирния и спокоен преход на починалите от света на живите до тяхното обиталище за вечността. Тези преобладаващи в днешно време учения са мощни инструменти за измама, които вербуват волята на човек и неговата емоционалност, за да го накарат да отхвърли Христос. Чрез тази измама хората са прилъгани да изберат сами да се спуснат до сърцето на земята, вместо да бъдат издигнати в небесата с Христос. Освен стриктните закони, движещи физическия и духовен живот, това което прави всичките тези теории абсурдни и нелепи, е словото на Създателя. Библията ни учи, че има живот след смъртта и хората ще бъдат съдени, според делата им, докато са били живи. Също така, адът е реално място, където жаждата е неутолима и беэтелесните червеи на Геена (името на древно бунище) измъчват душата през вечността. На последно място, Библията ни учи, че рая и ада не са просто концепции, които отговарят на нечия предпочитана гледна точка, но са реални места, където хората избират да прекарат вечността. Като област от творението, чиито закони и протокол са отвъд човешкия контрол и

манипулация, адът е приспособление, което държи затворени душите и духовете на бунтовните до времето на Откровение 20:14. Виж Второзаконие 32:22; Йов 26:6; Евреи 9:27; Деяния 2:31-32; Откровение 1:18 и 20:13. На последно място, в Евреи се казва, че на хората е дадено веднъж да умрат и след това настава съд.

734. Мистични религии - Пророците трябва да имат необходимото знание и разбиране, за да могат ефективно да се борят със своите противници. Светиите на Бог не бива да бъдат невежи относно стратегиите и съблазните на Сатана и неговото царство на мрака. Пророците знаят, че други религии са в непрекъснато съперничество и борба за вярата и душите на тези, които Исус Христос копнее да види изкупени. Езотеричната мъдрост на вековете, която е проповядвана и пропагандирана от тези мистични учения и религии, е много примамлива за всеки, който търси да придобие по-дълбоко и висше познание и мъдрост. Още от времето на Адамовото грехопадение, търсенето на човека на начин, по който да обедини отново духа и душата с физическото си тяло е било висша цел за много хора. Това вътрешно осъзнаване за собствената си тъмнина и липса на Божията светлина и духовни откровения, е съпровождало и мотивирало човека в неговото търсене на Божията светлина, често пъти обаче използвайки за тази цел мъдростта на тъмнината. Средството, което най-често е използвано за достигане до тези висши духовни цели, само познание и мистично просветление, е религията и най-вече мистичните учения. Източниците са така наречените тайни общества, които обявяват, че имат отговора и достъп до мъдрост и познание, което е недостъпно за обикновения човек. Нещо, за което голяма част от хората копнеят да имат. Проследявайки корена на тези общества, се вижда, че неизменно те са свързани с древните египетски и вавилонски религии и божества. Същността на всяко едно от тези измислени от тъмнината учения е Луциферианизма. Това е смъртоносната светлина на падналия херувим, Луцифер, описан в Езекиил 28. След изгонването му от небето, той получи властта да упражнява свръхестествените си способности, да управлява и успява на земята, поради падението на Адам. Някои от тези организации са Луции Тръст, Ню Ейдж, Розенкройцерство, мистериозните Илуминати, Теософията и Свободното Масонство. Разбирането им е важно в пророчески аспект, поради тяхното симулиране на автентично християнство, което всъщност е едно извращение на истината и поклонението към единствения, истинен и жив Бог. Тези организации обещават и твърдят, че са източник и разпространител на древни сили, но това става чрез демони, примесени със средновековно християнство, философия, наука, мистицизъм и езически обичаи. Това е начина, по който те освобождават тяхната забулена ерес. Включването на християнството в техните поучения, ги прави една реална опасност за истинските вярващи и дори посветени служители могат да рискуват своето спасение. Вярвайки, че служат на истинския и жив Бог, те се опитват да постигнат така наречената "дълбоко познание" за истинския Месия (Матей 24:24). За тези мистични религии се знае, че са основната мощ на света, която е под контрола и управлението на злия, според Ефесяни 2:2 и 1 Йоан 5:19.

735. Митология — А) Формалната институция за измислица, неистини и празни въображения. Б) Думата, която е използвана, за да рекламира и разпространява древни езически религии и техните божества. В) Модернизиран термин за

древното идолопоклонство. Виж 1 Тимотей 1:4 и 4:7; 2 Тимотей 4:4; Тит 1:14; 2 Петрово 1:16.

736. Митологичен пантеон на богове и богини - от времето на шумерите до средновековните християни, различните богове и богини са преминавали през аналите на историята. Променящи имената си, сливащи се с божества на други култури и променящи своята форма, образ и ритуали, те са продължавали своето съществуване, за да зареждат всяко следващо поколение с пресни идоли за поклонение. Валидно за всички тях е, че те са базирани на природата, нещо, което датира още от времето на Кайн, който взе решение да се поклони на Всемогъщия с плодовете на земята. Виж Битие 4:3. В допълнение на това, болшинството от тези учения включват ритуален секс, използване на опиати, жертвоприношения и други "духовни" функции, добавяни към поклонението им. Неизменно е и присъствието на магия(природна и свръхестествена), заклинания, вълшебства и чародейство, които изпъкват като главните артерии на всяка една религия. Класическият пантеон наброява между седем и дванадесет божества, на които са приписани различни аспекти на природата и нейните елементи. Също така често наблюдавано е да бъде приписано на всеки месец по едно божество. Ан, който впоследствие се превърна в Ану, е бил бог на небето. Обикновенно това са били богове-създатели или ключови фигури в творението. Синът на Ан, тъй като всички богове са имали синове, е бил Енлил. Той е богът на бурите, господар на въздуха и ветровете, владетел над някои по-нисши богове. Ваал, Хадад и Мардук са все известни библейски имена. Енки, известен още като Еа и Оаннес е бил бога на водата. Отговаря в някои религии на Апсу и Нун. Думузи, любовникът на Ищар, е библейския Тамуз, за когото жените, описани в Езекиил 8:14 страдаха и го оплакваха. Кингу е робско божество, за което се смята, че е сътворител на човечеството, а Дагон е бога на зърното при филистимците. Ям е богът на океаните, а Мот е бог на смъртта и сушата. Богинята на земята е Нинхурсаг, известна още и под други имена (Гея, Гая и т.н.). Виж дефиницията за Богини. Юту е бил бог на слънцето, като едно от имената, използвано в Библията за него е Шамеш. Нанар, богът на луната е библейския Син. Инанна, известна още като Венера е наричана "утринна звезда". Сибил е известна, като майката на великодушието, великата богиня майка (виж дефиницията), любовница на Дионисий, известен още като Бакхус. Дванадесетте гръцки божества от Олимп са: Зевс, известен и като Юпитер, Хера, която ей Юно, Посейдон, който е и Нептун. Следват Деметра (или Серес), Аполион (Аполо), Арес(Марс), Хермес(Меркурий), Хефест (Вулкан) и Атина (Минерва). Ефеската Диана се проявява и като Артемида, а Афродита е Венера. На последно място е Дионисий, който е също и Бакхус. Хилядолетия от човешкото и земно съществуване са минали под егидата и проявленията на тези основни сатанински съблазни. Те имат за цел чрез многообразните си форми и промени да привлекат максимално количество хора от всяко едно поколение към вечност в ада. Много от техните имена са използвани в модерните технологии като наименования на компютри, софтуерни продукти, комуникации, сървъри и услуги. Как и защо са били избрани техните имена, вместо това, което прославя Всевишния Бог, можем да разберем, от старателното им изучаване в университетите. Пророците трябва да имат разбиране за това, че висшето образование в повечето страни има специални дисциплини. Те включват

обширно и подробно изучаване на тези божества. Това става под прикритието на митологията, хуманистите, древната история и археологията, като напълно се пренебрегват религиозните им корени и духовни значения и ефект. Същевременно не се отделя такова голямо внимание на християнството или Бог от Библията. Поради това общественото образование служи като непрекъснат прозелитски център за демонично и окултно познание. В резултат на това, митологичните истории, загнездени в дъното на умовете на много мислители, намаляват способността им да прозрат и приемат Божията истина. Вместо това, те служат като вдъхновение за търсещите висша форма на мъдрост и знание, които се обръщат към тъмнината и отхвърлят светлината на Христос. Когато се проповядва евангелието на Исус Христос, техните фалшиви учения влияят силно на слушащите, като се опитват да ги убедят, че няма разлика между тези древни божества и митовете за тях и вестта за Спасителя на света, Исус Христос. Като добавка към това, когато млади хора, които са отгледани в Христос, отидат да учат в тези институции, за да получат висше образование, те често са задължавани без право на избор да изучават митология. Това е предпоставка за тяхното объркване и/или по-нататъшната им неефективност Затова е нужна пророческа мъдрост и прозрение, чрез които да се противопоставим на тяхното влияние върху неспасените и да установим душите на изкупените, които са били в досег с такива учения. Виж Умиращият бог.

737. Митове за Сътворението - Разкази, догадки и теории, които търсят обяснение за сътворението на физическия свят. Има много митове за сътворението, като някои от най известните са: екс-нихило, божествени битки и конфронтации, божествено съвкупяване и съзнателно и нарочно проектиране и създаване. Познаването на тези митове е важно, защото голяма част от тях са преподавани в почти всички образователни системи по света. Митът, защитаващ тезата, според която света е възникнал от нищото, известен като теорията на "големия взрив", не може да даде обяснима причина за това как от нищо става нещо. От своя страна, според митът за битките и воюването, светът е възникнал при борба за надмощие между божества, при която един е спечелил ие подчинил останалите, които под негово управление владеят над вече съществуващата, но хаотична планета. Идеята за божествената копулация, допълва предния мит, като твърди, че божествени създания, чието начало се крие в далечното минало, са се свързали и от тяхното сношение са произлезли планетите, елементите (вода, огън, вятър и т.н.) и всички други обекти на творението. Най-популярният мит за сътворението е "Вавилонската епопея на Гилгамеш". В нея, пределувиалния (допотопния) пътешественик Думузи, разказва историята за началото на света според своите собствени приключения. Митовете за сътворението дават обяснение за човечеството, чрез своите разнообразни истории, в една от двете крайности - или като абсолютно зло или като върховното постижение на боговете, които винаги са били представяни като множество. Типичният мит за сътворението пресъздава взаимоотношение създател творение, което е поробило човечеството да слугува на злия и непостоянен нрав на боговете. Според тези митове, човека е създаден, за да освободи боговете от товара на делата им, като един вид техен черноработник. Сътворението, което Библията описва, ни показва, че света е продукт на целенасочен, добре обмислен и блестящо изпълнен план от страна на Твореца.

Човечеството бе създадено във вечността и поставено в тяло, след което Създателя вдъхна в него от дъха на живота. Това действие, за един миг депозира духа и душата на човек и цялото негово потомство, чрез кръвта, течаща в човешкото тяло. Креационистите, обикновено юдео-християни, знаят, че това, което пише в Битие 1:1, е истина. “В началото Бог създаде небесата и земята. Ефесяни 3:9 добавя, че Бог направи това чрез Исус Христос, Неговия възлюбен син и основателя на християнската вяра. Историята на сътворението, разказана от Мойсей в Битие е единствената, която описва човечеството като сътворено да служи не като роби, което е виждането на всички останали лъжесъздатели. Според Битие човек беше сътворен като вице-управител по образ и подобие на своя Създател. Цялостната цел и съдбата на човека е да постигне на земята, за своя Бог в плътта си, това, което Създателят е постигнал във вечността. Виж Битие 1:26-28. Тъй като много образователни системи учат върху митовете за сътворението, пророците трябва да са добре запознати с тях, за да могат да се противопоставят на заблудата, в която дори и вярващи християни могат да попаднат, разбирайки, че сътворението от Библията не е единствената популярна история за сътворението на световете (вселената). Виж Космическо дърво и Митове за задгробния живот.

738. Михей (1) - А) Пророк от Юда, който пророкуваше срещу лъжливите и измамни пророци, пророкуващи само добри и успокоителни думи към хората на Бог, въпреки че те Го бяха изоставили напълно, вървейки в неверие, непокорство и неморалност. Техните "добри" пророчества, запалиха гнева на Бог и станаха причина Той да затвори за тях потоците от пророческа светлина и откровение. Б) Символизмът, използван от Михей, за да предаде словото на Бог, е дълбоко проникновен и трябва да бъде старателно изследван от всеки, който живо се интересува от пророческия жанр. В) Михей функционираше при управлението на Йотам, Ахаз и Езекия. Името му означава "кой е като Бог?". То директно сочи към антагонистичните въпроси, които Йехова го изпрати да конфронтира.

739. Михей (2) - Странстващ пророк от времето на Ахав. Михей беше въвлечен в конфликт с институцията на придворните набийм на Ахав. Това бяха четиристотин наети пророци, които заедно пророкуваха, че царя трябваше уверено да продължи със своята битка срещу Сирийската армия, въпреки, че неговия Бог беше отредил разрушението му да стане чрез тях. Цар Йосафат обаче имаше разпознаване относно тяхната истинност и поради това подтикна Ахав да намери истински пророк на Бог. Царят знаеше точно къде да намери такъв и изпрати да го повикат. На път към пророческото презвитерство, пратеникът умоляваше Михей да се съгласи с пророчеството на другите пророци, което насърчаваше царя да излезе на бой в наближаващата битка. Михей отвърна, че ще говори само словото на Бог. Когато отиде там, първоначално той повтори словото, което другите преди него бяха говорили. Странното е, че цар Ахав знаеше, че той е задържал словото на Бог и му заповяда в името на Господ да каже истината. Когато беше притиснат, Михей разказа видението, което го беше подготвило за тази задача. Михей разказа как е видял небесното войнство, което беше свикано на събрание относно бунтовния Ахав. Йехова беше решил да разруши царя, като използва обичайното непокорство и арогантност на Ахав срещу самия него. Изпълнението на Божието

решение беше споделено с Михей, който видя какво точно ще се случи. Това стана, като на един лъжлив дух се даде власт над възлюбените на царя пророци, които щяха да го убедят в един измислен успех. Когато Ахав чу словото, той изпрати пророка в тъмница, продължи с изпълнението на своите си планове и като резултат беше унищожен, поради своята твърдоглавост и упорство.

740. Мишмар - От шамар, което означава да пазя, бдя, стоя на стража.

741. Мишмерет - А) Отново произлиза от корена шамар, думата означава стражева кула или позиция за наблюдение. Б) Място, в което заловените затворници се държат под стража. В) Може да се отнася за мястото на стража на пророка, неговата кула или позиция за наблюдение над поверената му сфера или област на влияние.

742. Мишфат - Терминът, даден на сферата на праведност и справедливост, които са характерни за управлението на Бог. Тази сфера включва християнина на Новото Творение, служителите на Господ Исус Христос, както и съда и управлението на Създателя Бог и Неговите протократични агенти.

743. Млечният път - А) Знак, мост или граница между небето и земята. Б) Знакът на древната небесна змия, на която са се покланяли античните идолопоклоннически религии.

744. Мляко (1) - Символ на божествена храна, възстановяване, духовен растеж и оцеляване. Според древните мъдреци млякото е знамение за безсмъртие, получено като следствие от храната на дадено божество. В духовен смисъл млякото е питието, което е трябвало да се пие от посветените ученици с цел да ги изведе към по-високите добродетели и познание за духовните неща. В миналото се е вярвало, че човешката мъдрост е произлизала от пиенето на тази основна суровина на човешкия живот, особено за живота на младенците. Поради това учениците (новоприети и новопосветени в нещо), е трябвало да го пият, докато са се обучавали и са възприемали базовите принципи, догми, рудименти и доктрини на тяхната вяра и/или дисциплина. Като символ на духовна храна, за млякото се е смятало, че представлява чистотата на групата, разчитаща на неговата духовна консистенция, за да получи знание. Ето защо апостол Павел в своето първо послание, насърчаваше новоповярвалите християни, да желаят "искреното и чисто мляко на Божието слово".

745. Мляко (2) - Това, с което Господ постанови Своята Новозаветна църква, в качеството си на майка за новородените християни, да храни децата си - чистото мляко на Божието слово. Дълг на Църквата към новоповярвалия е да го учи на елементарното, лесно за възприемане Божие слово, за което 1 Петрово 2:1-2 увещава, да бъде прието като съществено поучение, следващо изкуплението. Използвайки думите искрено и чисто, Петър подчертава, че всеки новороден християнин, трябва да бъде научен на основните базови положения на евангелието и царството на Бог. В Евреи 6:1 то е наречено "първоначалните учения за Божието слово". Когато стига до Евреи 5:12-14, авторът на това послание определя тези основи вече като елементарни. Бог вижда Своето потомство, Църквата на Новото Творение, като преносителя на млякото на Неговото слово, което протича чрез Святия Му Дух. От позицията на този

символизъм, ние можем да разберем духовната позиция на Новозаветната църква - да ражда, изхранва и подготвя, тези които идват при Бог чрез Исус Христос. Църквата на Новото Творение, в качеството си на майка от Господ за изкупените, трябва подобно на естественото желание на майката да се грижи за новороденото си, докато то бъде отбито и стане готово за твърда храна. Функцията на изхранването с твърда храна е за тези, описани в Ефесяни 4:11. След известно време, млякото, което е словото на Бог се заменя за силна храна, която да изведе растящия християнин до зрялост в пътищата на правдата и пълнотата на Божията мъдрост.

746. Мойсей - Първият официален пророк на Израел, след като нацията напусна Египет. Всъщност той бе Старозаветен прототип на апостола, поради естеството на неговата мантия. Мойсей беше роден в семейство на Левити и избавен от смъртта, поради целта на живота му. Той успя да избави от Египетско робство Божията първа и единствена заветна нация. Мойсей беше въведен в своето служение към Яхве на четиридесет годишна възраст, след като беше избягал от Египет, където щеше да бъде следващия Фараон. Мойсей разбираше, че беше призван към нещо различно още от ранна възраст. Той обаче не можа да влезе в пълнотата на призива си, преди да премине през четиридесетгодишния период на изгнание в Мидия. Там той мина подготовката на Бог, за да може да поведе хората Му и да ги избави от плен. Впоследствие Бог издаде и постанови чрез Мойсей управлението и реда на новата нация. Мойсей назначи нейните политически, религиозни и обществени лидери, както и съдебна система. Помагаха му Аарон, неговия по-голям брат и сестра им Мариам. Като подготовка за неговата експанзивна съдба, Мойсей беше отгледан и израсна в дома на Фараона като негов син, защото дъщерята на Фараона го извади от реката. Така той стана син и легален наследник на Египетския трон. Мойсей посмъртно е смятан и почитан като най-великия пророк, живял преди Спасителя Исус.

747. Молех - Националното амонско божество, споменато в Левит 18:21 и Еремия 32:35.

748. Молитва - Смирена молба на вярващ, отправяна към божество или по-висша сила. Да бъде умолявано божество или сила.

749. Молитва в Святия Дух - А) Молене на езици. Виж Юда 1:20. Б) Учено в Новия завет, като предимство на Новорождението. Способността за това бе дадена на ранната Църква в деня на Петдесятница. Тогава Святият Дух слезе върху сто и двадесет души, които се бяха събрали, чакайки Го в горницата, според заръчаното от Исус. Идването на Божия Дух, известно още като изливането на Духа, се прояви под формата на огнени езици, които дойдоха и почиваха там върху хората. Тогава те бяха кръстени с този огън и всички започнаха да говорят на език, който никога не са учили. В резултат на това, когато чуждите хора ги слушаха, те чуваха за Създателя Бог и Неговите чудесни дела на своя собствен език. Оттогава славният дар на Святия Дух се е превърнал в стандарт и белег за тези, които са новородени. Молитвата в Святия Дух с цел обяснение и пояснение, представлява комуникацията на божествения език на Троицата. Нещо повече - този вид общуване обхваща всеки език, който някога е бил говорен на планетата, от създаването на Адам, както и всички, за

които предстои да дойдат. Виж Битие 10:20, 31; Псалм 55:9; Марк 16:17; Деяния 2:4-11. Молитвата в Святия Дух дава достъп до комуникационната мрежа на духовния свят и позволява общуване тип Дух към дух, между Господ и Неговите светии. Молитвата в Святия Дух дава възможност на Божиите протократични сили да чуят от сърцето на светиите, това от което те наистина се нуждаят и искат, за да могат да го получат в съответствие с волята на Господ за тях. Виж Деяния 10:46. Виж Молитва на други езици и Говорене на други езици.

750. Молитвена манипулация - Молитва, която е изговорена, за да декларира, застави или предизвика определено желание да се изпълни в живота на друг, независимо от неговата или нейната воля, нужди или желания. Такава молитва пренебрегва също така и волята на Господ и целите Му за живота на хората. Договора на Валаам с Валак срещу Израел е пример за такъв вид молитва. Виж Валаам. Виж Числа 22.

751. Молитва на други езици - Друг начин за определяне на молитвата в Духа. Молитвата на други езици позволява на светията на Новото Творение да комуникира на езика на свръхестественото, и ефективно да атакува, смъмря и преодолява силите на мрака. Това общение позволява на Божиите деца да изваждат от света на Духа, нематериалните още, но съществуващи в духовна форма благословения и снабдяване. Тук се включват всички добри неща, които Господ е снабдил за нас чрез Новия завет в Неговата кръв. Апостол Павел, който беше пратен към езичниците, безапелационно разкри, че речта на езиците включва както земни, така и ангелски езици. Той обясни това в своето слово за любовта и нейното превъзходство над всеки вид духовни дарби. По този начин той оповести, че ангелите на Бог, изпратени да служат на наследниците на спасението, могат ефективно да комуникират нуждите им, използвайки всеки език, говорен някога на земята. Нещо повече - ангелите имат ресурсите и способността да го предават под формата на всяка форма на общуване, известна на цялото творение. Виж 1 Коринтяни 12:10,28,30; 31:1; 14:2-6,18,21. Съществува очевидна разлика между молитвата на други езици и говоренето на други езици. Молитвата на езици включва класическите елементи на молитва, които са дискутирани в словото, с изключение на това, че тя не е изговорена на родния език на вярващия. Тази разлика става още по-важна, след като човек разбере целта на двата вида молитва (на собствен и на чужд език). Молитвата на други езици включва действията на Святия Дух, обитаващ в човека, който се моли и покланя. Според Римляни 8:26, Духът помага да бъдат превъзмогнати нашите немощи и недостатъчност на духовна сила, чрез която да достигнем въпросите и целите, които ни подтикват към молитва. Слабостите, упоменати в този стих означават слабост на ума поради емоционална умора и стрес или просто умствена и физическа умора, причинени от непрекъснатите изтощителни изпитания и премеждия. Също така немощта може да произлиза просто от духовна наивност относно Бог, принципите и пътищата на Неговото царство. В допълнение към всичко казано по-горе, слабостите могат да произлизат от плътските мотиви за нашите молитви. Това става, когато молим Бог за неща, породени от човешки желания и страсти. Немощи още могат да бъдат наречени естествените човешки ограничения, които му пречат да влезе в сферите на Духа, за да може славно да изпълни волята на Бог, чрез духовните принципи, закони и

сили, които Той е отредил. В повечето случаи тези ограничения произлизат от липсата на основни духовни умения, съчетано с естествената умствена и физическа слабост, които може евентуално да имат връзка, но не задължително с някакъв вид болест или недъг. Поради всичките тези причини, авторът на Юда ни увещава да се молим непрекъснато в Святия Дух(други езици). Изглежда, че има конкретна връзка между този вид молитва и изграждането на вярата. Павел допълни в потвърждение на това, когато каза, че молитвата на езици назидава молещия се. Виж 1 Коринтяни 14:4.

752. Молох - А) Семитско божество, което изисквало от поклонниците си да принасят децата си като всеизгаряне. Б) Иронично е, че това божество е смятано за любящ и закрилящ баща. В) Смята се, че е същото като Мелех.

753. Монотеизъм - Вяра само в един бог. В световно отношение, общоприетите монотеистични религии са Юдаизъм, Християнство и Ислям. Според Библията обаче, Яхве на Юдаизма е баща на Исус Христос и Той е единствения истински и жив Бог. Сътворението, греха, изкуплението и кръста, всички установяват вярата в Христос като единствената истинска религия за Новозаветния вярващ.

754. Морета - В пророчески контекст моретата представляват разнообразното население на земята. Издигането на зверове от морето е показател за идеите, мотивацията и вътрешната духовна направа на тези, които са в лидерски позиции над масите. Хората, които представляват множествата по земята, най често биват представяни като големи водни маси. Изборът на тази символика е показателен за нестабилната същност на човека, често пъти хаотично съществуване и принос към бъркотията в земния живот. Водния символизъм говори още за лесната промяна на състоянието и нестабилност в духовно, поведенческо и мисловно отношение. Виж Исая 17:12.

755. Морско синьо - Цвят, който символизира военна власт, мощ и назначение.

756. Морфей — А) Бог на съня и сънищата Б) В пророчески аспект отразява ленност и мързел. В) Извратено подобие на ангела на съня, който е описан в Библията, като носещ и съпътстващ виденията и сънищата. Виж Малак.

757. Мост - Символ на преход и най-вече транзиция през високите и трудни периоди на живота. Мостовете могат да бъдат символ на промени, свързани с трудности в живота, както и правото на човек да премине от един в друг етап от живота си. Пророчески, мостът е аналогия за свод/арка над водите, било то спокойни или развълнувани, според причините, довели до мястото на прекосяването им. Сравнен с тунела, мостът означава външен и видим преход или преминаване. Тъй като мостовете позволяват прехода да се извърши над препятствието (долина или води), те отразяват небесен или духовен (възвишен) преход и транзиция. Често мостовете известяват духовно смъртта и отказването от старото, за сметка на преминаване в нов и по-добър начин на живот. Ходенето пеша по мост е символично за бавния и мъчителен път на преминаване. Шофиране по мост може да означава целенасочено преминаване изцяло в контрол на шофьора. Спиране по средата на моста, отразява бездействие и застой по време на преход. Стоене в началото на моста, говори за

решение - да се премине от другата страна в нещо ново или да се продължи по стария начин.

758. Мот - Вавилонски бог на смъртта.

759. Мощ - Способност да извършваш и изпълняваш различни дела. Сила, чрез която да окажеш натиск или да повлияеш. Виж Потенциал.

760. Мрежа - Мрежата символизира на пръв поглед крехката сила на този вид устройство, което е предназначено да улавя и омаломощава силните. Тя е преобраз на душите, които са уловени крадешком, като невидимото покорява и завладява видимото. Мрежата също така е преобраз на естествената хитрина, която има за цел да улови, това което е неукротимо, неуловимо и непокоримо. Мрежата илюстрира триумфа на Христос над изгубените души, които за Него представляват риби, хванати от моретата на света. Неговата метафора с мрежата, представлява морската Му власт и сила като Създател и Изкупител. Той лови хората от водите на живота, спасявайки изгубените и избавяйки тези, които са Негови чрез мрежата Си. В този контекст, мрежата се отнася за Словото на Бог, което е заложено и метнато във водите на света от Святия Дух. Според тази символика, Господ нарече Своите пратеници "ловци на хора".

761. Музикално пророкуване - Пророческо служение, което разчита или е видимо обогатено, когато бъде едновременно съпроводено с музика. Елисей нареди да повикат музикант, който да служи заедно с него, когато Йосафат го извика за съвет относно отиването му на война заедно с Ахав. Когато музикантът започна да свири, пророкът освободи словото на Господ. Виж Менестрел.

762. Мухи - Облаци насекоми, чието появяване, описано в Библията, е знак за съд на Създателя, от епидемия и зарази по земята. Мухите в пророчески контекст са показател за проявление на разрушителното присъствие на дявола, особено когато се отнася за рояци мухи. Виж Изход 8; Псалм 78:45 и 105:31. Виж дефиницията за Ваалзевул.

763. Мъгла - Знак за приближаващо духовно явление, откровение и транзиция. Прелюдия към нещо свръхестествено и/или духовно проявление. Мъглата е отражение на преминаващото, временното и на това, което няма плътност. Лъжепророците и скитащите се бунтовни ангели са определени в Библията като мъгла.

764. Мъдрост - Думата, която обхваща знание, прозрение, разбиране и информация, която човек използва в ежедневния си живот и духовните области на творението. В древността символи на мъдростта са били виното и водата. Духовните цветове на тази добродетел са златното и синьото. Числото на мъдростта в древния свят е било седем, което е отразявало универсалното и приложение и необходимост. Мъдростта дори е персонифицирана в Библията като дама в Притчи 8. Там тя е описана като велика личност, която управлява и раздава свръхестествените съкровища на Всемогъщия. Виж Притчи 8 и 9. Виж Седемте Божии Духа, Седем дни и Инкубационно преживяване.

765. Мъж - А) Пророчески се отнася за родоначалник, източник и семе. Б) Син, съпруг и баща. В) Човек от мъжки пол, обект, сила или духовно същество. Виж дефиницията за жена. Както жената е символ на плодородието, така мъжа отговаря на юначеството и силата. Виж Жена и Мъжки.

766. Мъжки - Общо описание на човек от мъжки пол, за когото не е отбелязано да носи специфично бащинско име или да е женен. Виж Жена.

767. Мълния - А) Древен символ на небесни оръжия и духовни битки в небесата. Б) Инструмент на промяна чрез катаклизми и нападение на небесни създания над хората. В) Символ на парадигмите. Виж Йов 28:26 и 38:25.

768. Мъченик - Новозаветната дума е свидетел. Смисълът на думата е, че така определеният човек е бил очевидец на жизнено убедителна истина, поради която той не се е страхувал да загуби живота си като свидетелство. В Новия завет, дяконът Стефан беше първия мъченик за евангелието. Неговият случай е описан в Деяния 22:20. В Откровение 2:13 Исус говори за Антипа, Неговия верен свидетел (мъченик).

Н - Наби до Нют

769. Наби - Еврейската дума за официален пророк.

770. Набиим - Множественото число на думата наби, означаваща на еврейски пророк. Думата се отнася за повече от един и по-точно пророчески съвет, дружина или събрание, подобно на това описано в 1 Царе 10.

771. Наби институция - Древната пророческа институция, която е била неделима част от обществата в миналото и техните управници. Тя е била добре организирана. Считана е за професионална кариера, чието духовно значение и стойност са били толкова важни, колкото и която и да било светска(според нашите разбирания) кариера. Членовете на тази група са оформяли мощни гилдии в миналото, които са били духовна подкрепа на всяка една основна област от живота и работата на човека. Библейски пример за това е Ахавовия пророчески персонал, който беше част от този на жена му Езавел, имаща общо осемстотин и петдесет пророци на нейно разположение.

772. Наблюдател - Страж, войник, пазител, охрана или патрул. Термин, който е даден на пророците, поради техния тип стационарни длъжности спрямо определените им граници. Виж Авакум 2:1 и Осия 12:13.

773. Набу - Вавилонски бог на учението, ораторското слово и литературата. Древните навилонци са смятали, че това е божеството, което е духа, даващ сила и слово на пророците.

774. Нава - Еврейската дума за пророчество, което капе или дестилира, като дъжд, тоест се излива като конденз от облаците.

775. Навал - Глупак, зъл. Своенравен и опак човек, който отказа снабдяване на Давид от своето изобилие, когато бъдещия цар бягаше от Саул. Съпругата на Навал, Авигея, спести на Давид съда за убиването му, което той щеше да

извърши в гнева си. Впоследствие Бог извърши това над Навал и даде жена му и притежанията му на царя, когото Той беше избрал. Виж 1 Царе 25.

776. Навий - името на силата на морския бог, чрез която се успокоява морето и се довежда до най-плодородния му вид. Също така името на бащата на Исус, слугата на Мойсей, чийто дела са описани в книгата Исус Навиев.

777. Надарен - Да бъде предизвикано да стане, да бъде въведен в длъжност, чрез помазване и влагане на сила и способности от страна на по-висшестояща инстанция. Виж Деяния 1:8.

778. Надарен със сила - А) Някой, който е упълномощен от силата на Святия Дух със способности, мощ и власт да действа от името на Бог, тук на земята и в живота на другите. Б) Свръхестественото средство, чрез което Господ се изобразява в хората Си и проявява Своите мощни способности, чрез тях. Виж Лука 24:49.

779. Надарявам (Възлагам) - Исус каза на Своите апостоли и ученици, да изчакат в Ерусалим, докато не бъдат надарени със сила отгоре. Той обясни тази сила в Деяния 1:8. Думата, която Той употреби, за това което щяха да получат е гръцката ендуо. Това означава: - външно облечен с качество или белег, по свръхестествен начин; - надарен със сила и способности, които са необходими за пълноценното изпълняване на длъжността в даден офис; -делегирана власт, която разпределя и постановява лидерска позиция, като вид служение от Бог.

780. Надаряване (Обличане) - Надаряването и обличането на човек със сили и елементи, било то божествени или човешки, които представляват белег на официалното му въвеждане в длъжност. Позицията или офиса, чрез които специалното предаване на сила и власт, надарява и позволява на дадена личност да извършва определена религиозна, политическа или царска активност. Надаряването е вид короноване със сила, което прехвърля способности и мъдрост от страна на въвеждащия в длъжност към този, който встъпва в нея, за да може той да е способен да изпълнява задълженията и функциите си. Това обикновено е встъпване в престижна позиция, сила и власт сред по висок ранг служители или длъжностни лица. Виж 2 Летописи 2:12-13; Яков 3:13.

781. Надписан - Върху когото е написано отвътре или отвън.

782. Назад - Библията използва тази дума, за да опише измяната и вероотстъпничеството и резултата от него. Бог класифицира хората Си като отстъпили назад, когато те се връщат към старите си пътища и избират предишния си начин на живот. Днес категоризираме това като отстъпничество и бунт срещу Бог. Виж Исая 59:14; Еремия 7:24 и 15:6; Плача на Еремия 1:8.

783. Назначение - Работа, проект, задача или длъжност, която първоначално е дадена на един човек, но впоследствие прехвърлена или делегирана на друг, по причина за ускоряване, подобряване или по-добро изпълнение. Виж 1 Летописи 9:23 и 16:4 и 23:11.

784. Наметало - Подобно на плаща и мантията, наметалото е вид облекло. Неговото приложение е да пази, осигурява и крие. В Библията наметалото е споменато като за покриване на греха.

785. Наннеа (Нана) - Персийска богиня. Древно вавилонско божество на луната, чийто произход и най-голяма почит и власт са в Ур Халдейски. Виж Небесна царица, Митологичен пантеон и Шумерия.

786. Наннар - Бог на луната.

787. Напяване (монотонно пеене) - Повтарящи се звуци или песен, чиято цел е да вдъхнови и инициира появяването или действието на духове, които да отговорят на молитвената нужда на напяващия. Напяването може да бъде с песен, химн или мантри (обикновено един или повече удължени гласни или съгласни звуци) Идеята за това, въпреки че е изопачена, е заимствана от Еремия 23:29 "Не е ли словото Ми като огън, казва Господ и като чук, който троши скала?". Това изявление ни дава разбиране, за това как хората могат да се включат към духовните ресурси на Господ и да задействат Неговите свръхестествени сили, бомбардирайки непрекъснато обекта на тяхното желание чрез молитва, хваление и благодарение. Въпреки, че Христос донякъде балансира това разбиране, когато даде модела за молитва, ние не бива и да пропускаме мъдростта от притчата за неправедния съдия и вдовицата в Лука 18:1-7. Подобният на чук ефект от думите на Бог, изговорени от устата на Неговите пророци, постига целта си подобно на естествения чук, т.е. думите продължават да удрят целта си, докато всяка пречка за изпълнението им е унищожена. Молитвата за трудни въпроси, имайки предвид тези, които не се разрешават от една нормална молитва, изисква ищеца да постоянства и да бъде настоятелен, докато не дойде отговор на молитвата му. В контраст на гореописаното, напяването е ритуал, чрез който езичниците призовават своите богове, които пък от своя страна изискват непрекъснатото повторение на един и същ ритуал, по един и същ начин, за да отговорят на молитвата. Инициаторът на този контакт е напяващия и целта му най-общо е да се изпълни неговата собствена воля и желания.

788. Наркотичен - Опиняваща и интоксикираща субстанция, приемана под някаква форма от човек, с цел да предизвика сън или състояние на безсъзнание или транс. Използвано още като обезболяващо средство или упойка.

789. Нарушение - Да излезеш отвъд рамките на позволеното, заповяданото или постановеното.

790. Наследствен - Това, което се отнася до семейното родословие и генеалогия. Пророчески, този термин е от съществено значение за обяснението на свръхестествените ресурси, предоставени от Всемогъщия, но извратени за неправилна употреба от демонични духове, които навлизат и заразяват семейната линия. Виж Фамилиарни духове, Дух на предците и Дух на поколенията. В Стария завет, местата където се споменават домашните богове, са всъщност откровение за поклонение към духовете на предците от страна на цели поколения семейства. Тези духове са боготворени и почитани като източник на сила, късмет, щастие и богатство. Били са изработвани малки фигурки,

обикновено приличащи на починал роднина, които са имали специален олтар в дома на семейството. Човекът, който е бил наследник на починалия и съответно настояща глава на семейството, е имал задачата да предаде на останалите членове как да се покланят, молят и да служат на вече обожествения починал член от семейството. По този начин е бил оформен един набор от традиции, който се предавал на бъдещите поколения. Духовете на предците, което всъщност е по меката дума за демоните, са били призовавани от семействата и родовете, за да ги избавят от кризисни ситуации, предполагаемо предизвикани от други духове. Така също те са учили наследниците на семейната история чрез некромансия (общуване с мъртвите) и се е вярвало, че освобождават просперитет и богатство към тези, които ги призовават. Тези духове получават достъп и се прикрепват към поколенията обикновено чрез главата на семейството или рода, било то мъж или жена, които влизат в завет с духовете да ги благославят и да пазят домовете им. С течение на времето, дълго след смъртта на тези, които са инициирали завета с духовете, тези демони остават в семейството, като се прикачат към наследниците. Тази неосъзната приемственост на децата от техните родители, води до редица от наследствени благословения или трагедии, като духовете вдъхновяват и правят членовете на рода възприемчиви и податливи на поклонение към предците си. Налагайки, серия от обичаи, обикновено свързани с вярата на предците си, главата на семейството е имал задължението да функционира като върховен жрец на божеството за семейството и рода си. С течение на времето тези сили на мрака са се самоиздигнали до позицията на богове и богини на семейството/ рода. Явявайки се на малкото "избрани", е позволявало на тези духове да имат дълготрайна власт над рода. Когато Лаван преследваше Яков за своите домашни богове, които Рахил беше откраднала, желанието му да си ги върне беше базирано на гореописаните вярвания. Да дадеш дъщеря си за жена и да подариш домашните си идоли на нея и на зет си, е било равносилно на това да прехвърлиш богатството на рода към семейната линия на зетя. Нещо, което Лаван не искаше да стане. Той беше по загрижен за възвръщането на откраднатите семейни идоли на предците, отколкото за живота на дъщерите и внуците си. Предполагаемото материално богатство, което той си мислеше, че ще му се изплъзне от ръцете завинаги, означаваше за него много повече. Лаван смяташе, че тези идоли, можеха да заменят и възстановят всичкото материално богатство, което той бе загубил чрез Яков, стига да бъдат негово притежание.

791. Наследствено божество - Демоничен дух, към когото има поклонение и служение, като покровител на семейния род. Поклонението към божеството е било най-често извършвано пред семейния олтар. Вярвало се е, че духът е отговорен за наследствените благословения, снабдяване и победи по време на конфликт, както и тяхното предаване на идните поколения. Библията нарича техните образи домашни идоли или домашни богове. Рахил открадна домашните идоли на баща си, когато напусна дома си с Яков. Виж Битие 31:19-35; Съдии 17:5 и 18:14-20; Осия 3:4. Виж Тотем.

792. Наследствен дух - Това, което бихме нарекли дух на предците днес, като се е вярвало, че това е духът на починал роднина, който остава в семейството след смъртта на важен семеен член. Наследствените духове са били почитани (и

все още са) като носещи късмет и закрила. Много пъти отношението към тези духове е като към починалия член на семейството, който се смята, че след смъртта си е издигнат до ранг на божество. Ръкотворни образи на тези духове са били правени и са били държани на специални места в дома - олтари. Духът е бил винаги свързан към патриарха или матриарха на семейството, който е изпълнявал функция на свещеник. В основата на това вярване стои идеята, че скъпите ни близки, оставят след смъртта някаква част от тях да обитава и живее съвместно с настоящия глава на семейството, като водач или съветник по духовни въпроси. В светлината на тази постановка, на духа се гледа като член на семейството, който е почитан от целия дом. Поклонение се отслужва към духа, от главата на семейството, като наследник на духа и негов преносител към следващото поколение. След смъртта на водача на семейството, неговият наследник е поемал управлението на рода, като това и включвало поклонението към предците чрез древни култови ритуали, предавани през поколенията. Обикновено тези ритуали и обичаи са заимствани от бога покровител на местната област. Имената на духовете, често са били използвани от членовете на семейството/рода като презиме или са били добавяни като окончание към фамилното име, за бъде демонстрирана принадлежност, присъствие и притежание над рода през поколенията. Тези духове са били активно въвлечени в живота на поколенията в рода, като духовни посредници и бдителни ходатаи, между семейството като племенен род и племенните божества. В духовен контекст, тези духове се предават по кръвна линия и са първата допирна точка между естествения и свръхестествения ресурс и привилегии, до които семейството има достъп, използвайки демоничната власт, която ги управлява. Наследствените духове са непрекъснато търсени за услуги, помощ или благословение, чрез молитва и жертвоприношения от страна на родовите членове. По традиция, при вземането на важни решения, първо семейството се е допитвало до тези духове. Съветването е ставало, не само поради тяхната защитна функция над рода, но и поради това, че те като духовни създания, би трябвало да имат информация от първа ръка, за това, което ще се случи на земята. Когато били оскърбявани или оставяни, се е очаквало, че тези същества ще накажат непокорните семейни членове. Според неговите взаимоотношения с демоничния дух, семейството е можело да гладува или да се радва на богатство. Можели са да се разболеят или да се радват на желязно здраве. Бедствия и неприятности са можели да им се случват или да живеят мирен и изобилен живот. Обикновено наследствените духове са били възприемани или идентифицирани като предци, които след смъртта си са обожествявани. За някои от тях се е вярвало, че след като са починали, са били съединени с духа на родовото божество, символ на клана в това време. След тяхната смърт, като възпоминание се е правила фигурка с техен образ, за която се е смятало, че притежава свръхестествени сили. Смятало се е, че тези фигурки задвижват силата на божеството, чрез изпълнение на определени ритуали с тях. Тези фигурки (най-често глинени) са били ценени, като преродени роднини, в случаите когато не се е очаквало духът им да се прероди в следващ член на рода. Даниил 11:38; 4 Царе 17:21, 27; Амос 8:14; 3 Цар 11:33; 4 Царе 1:2; Изход 12:12;

793. Наставническа (учителска) манипулация - Отрицателното поведение, държание и атрибути на ментора, които имат погрешно и вредно влияние върху ученика. Води до загуба на доверие към тези, на които е поверено обучението и развитието на учениците. Манипулацията представлява злоупотреба с наставническата власт за лична изгода на преподавателя, което повреждa и извращава обучението и подготовката на ученика. Екстремни трудности, злоупотреба, небрежност или опресия, приложени от ментора към обучаващия се, замаскирани като част от подготовката и тренировката му. Изисквано от учителя служение, поставено почти на равно с робството, за което по принцип се очаква да екипира ученика за бъдещото му служение. Нереалистични и несравними трудности спрямо потенциала и целта на бъдещата реализация и облаги за учещия се. Виж Манипулация.

794. Настойнически (покровителски) - А) Опекунство от страна на бог или богиня на предците. Б) Дух-пазител. В) Източник на предсказателна информация. Виж Терафим, Съдии 17:5; Осия 3:4.

795. Настойнически дух - Дух на предците, който пази даден семеен род; извършва дело, което се проточва във времето или използва конкретен човешки съд, като се вселява в него.

796. Натан - Пророк, който функционира по време на царуването на Давид. Един от многото пророци, който е допринесъл за записването на историята от Стария завет. Неговото име означава "Бог е дал" или "дарът на Яхве". Натан е бил наби пророк, чиято власт е изявена в словото, чрез влиянието му върху Давид и неговите решения.

797. Наум - Съработник на пророк Йона. Той е един от малките пророци, чието име означава “Бог е утеха” или "Божието утешение". Наум също пророкува падението на Ниневия, което се изпълнява четиридесет години след пророчеството. Неговият призив беше да защити и отстои Божиите дела и отношение към Неговите хора, като даде изговор на причините, поради които Бог реагираше толкова рязко по отношение на тяхната небрежност и нарушение на Неговия завет.

798. Небесен (Божествен) - А) Това, което се отнася до духове, ангели или други небесни същества, за които се е смятало, че управляват, контролират или притежават различни аспекти от човешкия живот и съществуване. Сферите на териториално влияние и притежание са се разпростирали върху различни градове, селища, нации и държави. Тези области са свидетелствали за властта на духовните създания над земните човешки и социални сфери на живот, чрез присъствието на издигнати от жителите на даденото място образи (монументи, статуи, паметници, картини). Тези образи могат да са духове-покровители (или светии), които са издигнали и дали сила на царе, свещеници, управници или духове на известни предци. Най-често за божествени са били смятани астралните божества, чиито сили са влияели на времето, растителността и размножаването и здравето на добитъка. Небесните сили са били смятани за мощни воини, съдии на човешкото поведение и изпълнители на небесни укази и наказания. Терминът небесен е описателно още за природата и подобието на

Бог, Неговия суверенитет или подобни на Него създания. Същество, което не притежава качествата и характеристиките на смъртните създания и техните ограничения. Виж Притчи 16:10; 2 Петрово 1:3-4 Б) Идентифицира начина, чрез който божествата-покровители (виж също Духове на предците) са били запитвани и начина, по който е бил осъществяван контакта. Установяващо и основополагащо за лъжепророците. Виж 1 Царе 28:8; Езекиил 13:9 и 23; Михей 3:11.

799. Небесни ангели - Тези ангели, чиито назначения са в най-високите небеса или в присъствието на Бог. Архангелите, серафимите и херувимите спадат към тази категория. Виж Исая 6:2; Откровение 4:8.

800. Небесната царица - Титлата на богинята, почитана от древните хора, впоследствие възприета и от евреите. В много отношение тази богиня наподобява всички други божества, които са спечелили правото да бъдат почитани. Това обикновено е ставало след някой природен или небесен феномен и/ или бедствие, които са довели до създаването и издигането на конкретните образи и поклонение. Пример за това е Ефеската Диана, която е била почитана като образа, паднал от небето. Религията, създадена около този случаи е изработила нейни образи, както и построяването на храмове, където да се помещават тези идоли. Виж Деяния 19:35. Други подобни божества са Венера, Астарта, Афродита, Ищар, Анати Ащорет, всяка една от които е била носител на титлата небесна царица. Историята показва, че богините наричани с такава титла са били покровителки на плодородието. Поклонението към тях е включвало ястия с афродизиак, опиняващи благоухания и различни пиянски възлияния. Определянето на небесната царица като такава я разграничава от земните и подземните божества, като една която е свързана с небесните тела и съответното астрално поклонение. Нейното възвишено обиталище, откъдето се е смятало, че тя общува и пътува до земята, е базата за предполагаемите й сили. За тях се е смятало, че обхващат елементите и силите на въздуха и земята. Обичаите за плодородие, прикачени към това божество са приемали всякаква форма на отвратителни и неморални обичаи, които са характерна черта на култовете към плодородието. Богинята е почитана, за да бъде получено нейното благоволение и защита върху земята, за изобилни жътви, успешно забременяване и лесно раждане.

801. Небесното царство - А) Владението и влиянието на Божиите заповеди, системи, управление и пътища в човешките дела. Б) Влиянието на Христовата църква върху света. В) Това, което налага властта на Исус Христос на света като Управител на Божието царство и небесата Му.

802. Небо - Вавилонският бог на литературата и учението. Смятан за бог на науката и образованието. Заимстван от Акадианския Набу. Виж още Исая 46:1.

803. Невнимателни (небрежни) пророчества - Пророчески дар, който е свързан или използван за цели, които не са отредени от Бог. Пророческо изпълнение (пеене, слово, насърчение), което не успява да изпълни своите духовно предопределени цели.

804. Некро - Префикс, който означава мъртъв. Винаги когато той се появява в някоя дума, без значение от нейната граматическа основа, значи, че тя се отнася за мъртвите.

805. Некромансия - Поклонение към мъртвите. Обикновено включва почитане на фамилиарни духове, призоваване на духове на предците с цел молба за помощ или информация. Във всяка една от своите за мъртвите, като обикновено е тясно форми, некромансията неизменно се отнася свързана с фамилиарен (семеен или наследствен) дух. Забранена е от Създателя Бог. Виж Сеанс.

806. Неоезичество - Термин, описващ модерните езичници, които отново съживяват древните езически политеистични ритуали и религии на Шумерия, Вавилония, Египет, Палестина и Финикия. Езичниците и неоезичниците са окултисти, магьосници и чародеи, практикуващи бяла и черна магия. Виж Езичник, Магьосничество, Викка, Магия и Чародейство.

807. Нептун - Богът на водата в Гръко-римския пантеон. Наричан още Посейдон.

808. Нергал - Вавилонски бог на войната и отвъдния свят.

809. Нехущан - Бронзовата змия-бог, осъдена и унищожена от цар Езекия. Важно за пророческото разбиране, поради това, че змията е често срещан окултен символ в идолопоклонническите религии. Тя се среща често и заема ключови позиции в мистериозните изкуства, мистичното знание и свръхестествените сили. Виж 4 Царе 18:4.

810. Нефилим - Думата на английски означава "гигант". За тези гиганти, така наречените в Библията нефилими, се смята, че са потомството на нелегалните бракове между Божиите синове и човешките дъщери. За тях се знае, че са били могъщите мъже на слава, които са управлявали света преди потопа, според както е записано в Битие 6:4. Те са смятани за тиранични деспоти, които са управлявали смъртните безмилостно и жестоко. Обширната етимология на думата сочи, че те са били паднали създания, ангелски същества, които са слезли на земята, за да обитават в плът и по този начин да получат правото на възпроизводство, за да завладеят земята. (Виж Юда 6). Те бяха осъдени от Създателя, като бегълци, създания слезли по-долу от своя ангелски клас на творението. Те са били тогавашните архонти, които понастоящем са затворени от Създателя, докато не дойде времето да бъдат пуснати на земята за нейния финален съд.

811. Нефрит - Камък, който символизира божествен мандат. Цветовете му варират от бял до черен със синьо, зелено и червено между двата основни цвята. Нефритените камъни са били слагани като украса в древните религиозни обекти. Също така са били използвани в специални магически ритуали. Понякога камъка е бил раздробяван на прах, за да бъде използван с аптекарски цели. В тази си форма, нефрита е бил виждан като средство за правене на еликсир на младостта и други специални отвари. В някои случаи на извратени практики и ритуали, нефрита е бил почитан като символ на прераждането и понякога и като кръв.

812. Никола - Човешкият победител. Победителя от хората.

813. Нил - Най-голямата Египетска река. Символично, е била свързвана с Млечния Път, от древните астрономи. Името на реката буквално означава "тъмно синьо".

814. Нимбус (Нимб) - Латинската дума за облак. Думата употребявана още, за да опише ореола около божество или светец.

815. Нимрод - Син на Куш и основател на четирите най-стари града в света - Вавилон, Ерех, Акад и Халне. Всички те са описани в Библията в Битие 10:10, като части от Сенаарската земя, другото наименование за Вавилония. В допълнение на това, че беше внук на Хам. Нимрод се падаше и правнук на Ной, което открива, че неговия пределувиален патриарх е бил също вавилонец. Териториите, управлявани от Нимрод се простирали чак до Асирия. Това е бил един друг древен град и цивилизация, която е влияела и притеснявала хората на Бог. Самото му име - Нимрод, го определя като тираничен войн, който е управлявал земите си с жестокост и в бунт към Всемогъщия Бог. Очевидно той е бил решен да установи себе си като бог, основавайки религиозни форми и поклонение, които са изместили Господ Бог от умовете на Неговите творения. Изглежда, че по времето на Нимрод, неговите военни умения и сила са били изключителни и неповторими. Качество, чрез което той е завладял и контролирал всичко около себе си. Военната мощ и умение на Нимрод са били допълнени от изобретателната му сила, политическа проницателност и архитектурен и еклесиален гений. Наистина той е бил човек, подготвен за призива върху неговия живот, който е бил да снабди децата на Адам по линия на Кайн с алтернативни култура и религия на тези, които те бяха наследили от своя баща. Нимрод и неговите потомци са били арогантни насилници, който са живеели в горда независимост от Създателя. Нимрод е използвал своите умения, дарби и таланти по същия начин, както и неговия духовен баща, дявола, който използва своите, за да се обърне срещу Всемогъщия Бог, надявайки се да заеме Неговото място. Името Меродах (Мардук) е синоним на Нимрод, като определя дивия безскрупулен ловец и го издига до божествен статут. Думите, описващи неговата история, по най-кратък и прост начин, така както Библията ги представя, се отнасят за един, който използва насилие, за да похули, омърси и оскверни святото и свещеното. Нимрод извърши това, като постанови поклонение към Мардук и Ищар, както и към още много други божества от Вавилонския пантеон. Нимрод инжектира огромна доза ритуална сексуалност, актове и идолопоклонство в главната артерия на човешката култура. Той оскверни всяко нещо, което се именуваше с името на Бог и потъпка завета на Създателя си чрез греховно омърсяване. Също така той деспотично наруши и оклевети всичко, което стоеше на пътя му, като уби и рани хиляди по пътя на строежа и покоряването на неговото царство и владения. Силната музикална дарба на Нимрод, без съмнение, наследена от Ювал (Виж Битие 4:21), е била от голяма полза в завоеванията му. Чрез музикалния си талант той е манипулирал заблудените, които са се превръщали в негови покорни последователи. Нимрод е отворил място за всичките сили и агенти на греха, мрака, смъртта и техните инструменти, така че те да могат да съществуват, процъфтяват и доминират. Гореописаните са представлявали съществена част от стратегията му за

завладяване, изграждане и доминиране на неговия свят. Отпратките в Библията относно военните му умения, имат за цел да ни покажат нещо повече от неговата смелост, тъй като те са пряко свързани с изграждането му на градове. Поради това неговите превъзходни способности на ловец, са били съществен фактор, влияещ върху всичко, което той е постигал в земята. Разсъждавайки върху времето, през което Нимрод е живял, за него се предполага, че е използвал ловните си умения за облагата на тогавашните хора. Думата, употребена в Библията, за да опише, че той е бил изключителен ловец, включва в себе си смисъла на преследване, дебнене, улавяне и складиране на убитото за храна. Предполага се, че Нимрод е осигурявал огромни обеми от плячка за хората от населените места, чрез които те да се изхранват и преживяват по време на безплодните сезони. Този вид снабдяване, без съмнение го е издигнал лесно в очите на тогавашното общество. Нещо, което той впоследствие е използвал като стратегическа съблазнителна маневра, чрез която да се сдобие с власт и контрол върху земята. Неговият склад най-вероятно е бил мощен инструмент за преговори, помагащ му да събере армия от последователи, която е нараствала от даровете и облагите, които без съмнение той съвсем дипломатично е предоставял. В ролята си на съществен доставчик на храна и брилянтен предприемач, Нимрод бързо се е превърнал във водеща личност и властник над областта, където се е подвизавал. Всеки, който се е осмелявал да му се противопостави, е бил елиминиран от изключителната политическа власт, чрез която Нимрод е покорявал и разрушавал територии. Неговият тираничен дух е изисквал от тези, които са искали да просперират от и чрез него, да се покорят и предадат напълно на всичко, което Нимрод е изисквал от тях. Бедните хора, след като са давали всичките си притежания за храна, са се превръщали в роби и така неговите царства са растяли. Библията разпознава, че способностите на Нимрод не са случайни, а са постановени и поддържани от Господ. По това време Господ все още е бил уважаван, като източника на могъщите и превъзходни неща в света, въпреки че не е бил почитан и не Му се покланяли за тях. Много вероятно е в тази обстановка, хитрият и проницателен Нимрод да е използвал това за своя облага, обявявайки, че той е владетел, защото е богоизбран. На пръв поглед всички обстоятелства и факти са свидетелствали в негова полза, че той е избрания представител на Господ Бог.

816. Нимфа - Митологично, подобно на фея същество, което е било преобраз на младите девици. Въпреки, че нимфите са смятани за по-нисши божества, за тях се е вярвало, че са пазители на определени области от природата, дадени хора и земи. За тези създания се е смятало, че са служители на боговете на предсказанието, изворните води, поетичното вдъхновение и брака. Разправя се, че са преследвани от сатирите, които са ги търсили, за да задоволят сексуалните си нужди с тях. Смята се, че божествата са ги използвали, за да отглеждат децата им.

817. Нингал — Вавилонска богиня-майка.

818. Ниша - Свещеното място, обиталище на храмовото или домашното божество. Предполагаемата обител на пазителите на вярата. Преобраз на пукнатината в скалата, за която в миналото се е смятало, че живеят боговете,

когато преобладаващия стил на живот на хората е бил номадския. Виж Пукнатина в Канарата.

819. Ноадия — Пророчица от времето на Неемия, която е действала заедно с група от други лъжепророци и управници, за да прекрати и развали, това което Господ Бог му беше поверил да извърши. Виж Неемия 6:14.

820. Новак - Такъв, който е нов за определена област или сфера, не е обучен, няма умения и не е въведен в своя призив или професия.

821. Новорождение - Процесът на Бог, чрез който Святият Дух премахва стария човешки дух и сърце, като след това ги замества с нови, които са моделирани според природата и естеството на Христос.

822. Ново творение - Тази част от човешкото население, които чрез новорождението си са станали граждани на Божието царство. Те са буквалното потомство на Бог Отец, чрез Неговия Син Исус Христос.

823. Нож - Ритуален инструмент за освещаване. Използван за заколване на жертви при ритуала на обрязване или мъченичество. В пророчески контекст, ножът може да бъде символ на разрушение или изцеление, който означава отсичане или възстановяване. Пророчески, действието на ножа, в случай, че има такова, е важно да бъде отбелязано. Кой използва или държи ножа също има значение.

824. Ной - Пророк от пределувиалната (допотопна) ера, когото Всемогъщият беше инструктирал да построи ковчег, като същевременно той проповядва срещу нечестието на своите съвременници. Петър го нарича проповедник на праведността. Виж Битие 6:1-9 и 2 Петрово 2:5.

825. Носител на светлината - значението на името на Луцифер, преди промяната му в Сатана, противника и обвинителя. Смяната на името, отбелязва неговото понижение от небесно към земно служение към Всемогъщия. Така Луцифер стана духа на мрака. който да заблуждава и пленява невярващите.

826. Носталгия - Носталгичните сънища и видения, в пророчески контекст говорят за връщане към старото, приятното, безопасното и сигурното. В случай, че не са пророчески, те са инициирани волно или неволно от копнежа на сънуващия. Ако целта име да бъде депозирано пророчество, такива сънища и видения са откровение от Господ за умственото, емоционалното или духовно налагане на сили от друг времеви период. Времето, в което съня или видението се развиват, разкрива преобладаващите духове в живота на човека от същия този период. Също така могат да бъдат разкрити и тези сили, които планират завръщането си, но за момента работят задкулисно. Пророчески, носталгичните сънища, видения и размишления, дават прозрение относно нещата, които се опитват да се промъкнат обратно, с цел да манипулират и контролират отново. Често те са предвестник за стари фамилиарни духове, опитващи се да се наместят отново в центъра на общества или конкретно в живота на субекта на съня. Нещата, които са управлявали страна или свят, преди десет, двадесет години или дори няколко века, е важно да бъдат изследвани, за да бъде разбран

по-добре скрития смисъл на такова послание. Това може да е предупреждение за сили, които подхранват съживлението си, с цел да се опитат да върнат земята, завладяна от Църквата за Божието царство. В повечето случаи, става въпрос точно за такъв тип предупреждение от Господ, като може да се отнася за живота на една личност, дом или нация. Климатът и насоката на духовно влияние, което е описано в съня, също са много важни за идентифицирането на неговия източник и цел. Връщане към по-желателна и стратегическа ера, желание на сънуващия или негова емоционална нужда, това са все неща, които допринасят за разпалването на носталгични сънища и размишления.

827. Нострадамус - Физик от петнадесети век, живял във Франция. Той е практикувал също е така изцеляваща астрология. Неговата дарба е добила особена популярност по време на чумната епидемия. В допълнение към неговите изцелителни дарби, Нострадамус е бил известен с това, че е пророкувал в рима.

828. Нускуа - Огненият бог.

829. Ню Ейдж - Терминът, който описва световния ренесанс и възраждане на древните Източни религии и ритуали, които отново да свържат човека с неговите духовни корени. Светските религии, които са базирани на окултизъм, магьосничество, астрология, некромансия и други подобни, всички те са част от Ню Ейдж движението. Виж Исая 2:6 и 8:19, Второзаконие 18:10 и Езекиил 13. Ню Ейдж е течение, което става популярно през шестдесетте години на двайдесети век и стои като название за широк спектър от вярвания и разнообразни религиозни практики. Те се развиват постепенно под повърхността на Американската култура, още от ранните години на деветнадесети век. Ню Ейдж проповядва духовна зора, която идва, за да трансформира обществото във по-висша и просветена раса, която еднакво добре владее и управлява своята невидима и видима, страна и същност. Като движение, то прокламира лично духовно израстване, себепознание и холистична астрална проекция, астрология и множество медицина. Изцеление чрез кристал, прераждане, други чародейски прийоми и учения са практикувани и възприемани като нецензурирана, нетрадиционна религия. Ню Ейдж последователите възприемат и използват така наречените според тях мистични сили, които всъщност са просто прехвърлени от мистичните религии, чиито корени са в Египет, Вавилон и Шумерия. Това учение набляга на медитацията, като основно средство за достигане на дълбоката същност на човека. Медитацията има още за цел да направи достъпен субекта за невидимите сили на природата, които търсят човешко изражение, за да могат да влязат и да се проявят в него. Обикновено йога играе съществена роля в гореописаната схема. Чрез медитация, тези, които я практикуват, упражняват своите духовни дарби и навлизат в сферите на свръхестественото. Монотонното напяване, йога и духовно съблазняващата музика са основните методи за постигането на това така наречено "духовно извисяване". Ню Ейдж е основан от Мадам Елена Петровна Блаватски, а впоследствие е доразвито и усъвършенствано от Алис Бейли. Последователите на движението виждат себе си като отговор за мъките на човечеството и проводници за духовните сили на творението. Последните са сили, които търсят да установят мястото си в сърцето и душата на човешкото световно общество и управление. Виж Йога.

830. Нют - Египетска богиня на небето.

О - Обелиск до Очи

831. Обелиск - Изправен камък, който е бил използван да маркира граници или като възхвала на боговете. Такива камъни са били използвани и като надгробни плочи, на които да бъдат гравирани подвизите на царете. Тези плочи са били и един вид възпоменание пред боговете, на които приживе са служили хората. Фараоните често са гравирали важни етапи от живота си на такива обелиски, за да документират своето управление за следващите поколения.

832. Обекти в сънищата - В пророческата архитектура, обектите съставляващи декора и материала за съня са важни. Техните значения са емблематични за Бог, а някои от тях са стандартно присъстващи в предаването на сънища. Когато Амос се подготвяше, Господ му разкри какво Той имаше предвид, чрез обектите, които му показваше. Плодове, планини, пейзажи, оръжия и т.н. влизат в Божия инвентар на обекти в сънищата. Еремия също имаше подобна подготовка с обекти в сънищата, чрез своя пояс и други предмети. Предметите от сънищата, често предават не само посланието на съня, но и неговата постановка и изпълнение. За пророците е важно да могат да разбират обектите в сънищата, тъй като тези предмети, които Бог използва постоянно и последователно, стават основния градивен материал и опора за тълкуването на сънища.

833. Обичаи за плодородие - Ритуали, сексуални актове и оргии, фетишистко поклонение към идоли с цел добиване на неговата мистична сила, с която да бъде повлияно на природата за стимулиране на земеделието и животновъдството. Виж Еремия 2:20 и 3:6; Езекиил 6:13; 4 Царе 17:10; Числа 25.

834. Облак - Пророчески символ за небесни духове и ангели. Също и духовно превозно средство, в което или на което небесните граждани яздят. Тази теза се поддържа и от Библията, поради което не е изненадващо, че облаците участваха в транспортирането на Христос, когато Той се завърна на небето. В Исая 19:1 пише, че Бог язди на облак. Виж също Псалм 68:4.

835. Област - Район или поле на контрол, сила или друга концентрация на власт и/или господство. Областта се различава от сферата, поради това, че има по-конкретни измерения. Една държава например е област, докато дадена зона на влияние или власт е сфера. Империите и царствата са области, които най-често са управлявани от суверен (личност или група от хора). Типична характеристика на областите е земята. От друга страна, насоките, емоциите, поведението и отношенията се свързват със сфери. Виж 2 Летописи 20:30; Ездра 7:13 и 23; Даниил 1:20, 9:1 и 11:2; Виж Сфера.

836. Област на праведност - областта на святост е там, където се намира лагера на Божиите светии. Това, което спомага за тази святост освен новорождението, е присъствието на Божиите святи сили. Държавата Израел, съществуваща под Божия авторитет е пример за такава област. В идеалния случай, призивът й да изявява истината и святостта на Святия Бог, е необременен от задължения към безбожни власти, управляващи в други земи. По отношение на Църквата, областта на праведност е навсякъде, където са

установени църкви на Господ Исус Христос. Техните молитви, покорство към Него, към законите на Неговото Царство и присъствието на Святия Дух създават и установяват тези области на земята. Виж Псалм 34:7 и 142:7; 2 Царе 21:5. Дори свещениците имаха своите собствени територии (области), които бяха населени от поне още толкова духовни, колкото и човешки граждани. Виж 2 Летописи 11:13. Преди Вавилонския плен, Ерусалим представляваше такава област. Пророк Езекиил с голяма мъка описва как и кога Господ е напуснал мястото. Виж Езекиил 9.

837. Облекло - А) Дреха. Индикация за ранга на служителя и властта, която той представлява. Б) Могат да бъдат белег за духовната природа или отношение на човека през различните етапи от неговия живот. Примери за това са: царе, царици, благородници или начина на обличане на проститутка. Виж Притчи 7:10; Еремия 2:32; Езекиил 23:15; Захария 3:1-7; Псалм 73:6.

838. Обличам с власт - Да бъде облечен в пряк и преносен смисъл човек като символ на неговия ранг, власт и позиция, като длъжностно лице, което разполага с тази власт, за да управлява.

839. Образ - Картинно представяне на нещо, може да бъде дву- или триизмерно.

840. Обред - Свещени дела и обичаи в служение и поклонение към божество. Виж Ритуал.

841. Обред на опиянение - Приемане на упойващи вещества под различна форма (вдишване, пиене, ядене и т.н.), до постигане на определена степен на опиянение с цел преживяване на свръхестествени срещи с нечисти духове. В древността, пророци, предсказатели, гледачи, свещеници и други духовни служители са използвали тази практика, за да получат откровения от своите духове-покровители. Когато Йехова установяваше пророческото в Своето царство, Той забрани тази практика, за да може Неговият Дух да бъде източника на всички духовни проявления, от които се нуждаеха Неговите хора. Валаам откри тази истина, след като беше направил на два пъти опит да прокълне Израел. Тогава пророкът имаше съвсем близка среща с Всемогъщия. Виж Числа 22.

842. Обръсната глава - А) Знак за духовен срам и унижение. Б) Белег за отклонение и отстъпничество от обекта на поклонение, когото почита човека с обръснатата глава. В) Акт на открит бунт и непокорство.

843. Обсада - А) Военна стратегия, чрез която да се задуши и впоследствие покори враг, който най-често е в по-слаба и малка територия. Б) Обсадната стратегия е била употребявана, за да покоряване на чужда земя или замък. В) В духовен смисъл, Църквата на Новото творение може да бъде подложена на обсада чрез обстоятелства, които са предпоставка за критични ситуации. В такива случаи конкретни нужди и/или снабдяване, могат да се окажат далече и често пъти нарочно забавени от врага. Пример за това може да бъде парична недостатъчност, отрязан достъп до финанси или други ресурси, загуба на взаимоотношения в бедствени времена или каквато и да било друга тактика, която може да накара човек да се почувства изолиран или лишен. В Библейски

смисъл обсада означава да обкръжава с цел изтощаване и лишаване от жизнено необходими ресурси. Обратното значение на думата е в смисъл на замък или крепост, построена с цел да защити и опази това, което е вътре в нея. Виж Второзаконие 20:19; Езекиил 4:7 и Наум 3:14.

844. Обсаден насип - Изкуствено преграда, която хората правят, като част от военна тактика, която представлява барикадиране на врага, чрез което се блокира влизането и излизането на каквото и да е и най-вече провизии. Този метод е бил използван често в миналото, за да изтощи живеещите в град, село или крепост, които впоследствие да се предадат на обсаждащата страна. Виж 2 Царе 20:15; Езекиил 17:17 и Даниил 11:15.

845. Обстановка на съня - фразата обяснява пророческата важност за разпознаване на ерата, обзавеждането, местоположението и декора на сънищата. Те са от съществено значение за детайлното и обстойно тълкуване на сънища и прозрения от тях. Обстановка в съня, взима под внимание и отразява това, което е нормално и ненормално за един сън. Нещо толкова смътно, като вид текстура - набръчкано вместо гладко, пълноцветно към черно-бяло, чиста видимост вместо замъгленост може да бъде важно за правилното тълкуване на съня. Стените, осветлението и местата на осветителните тела говорят много за това, което източника на съня иска да предаде. Гранит вместо мрамор, мотиви и структура на пода, гол под или такъв покрит с килими, всичко това са части от обстановката, които носят специфична информация, която е важна за цялостното разбиране на съня. Виж Сън.

846. Обувка - Обект, който символизира характера и природата на служението и поведението на даден човек. Природата и направата на обувката са от съществено значение, когато става въпрос за пророчески сън или видение. Те показват естеството на работата, която пророчески се открива. Бизнес обувките са показател за начинание в сферата на бизнеса. Сандалите отразяват неочаквана, смиряваща или чужда за субекта на видението работа. Цветът на обувката също е важен и следва да бъде взет под внимание за адекватно тълкуване. Виж Исус Навин 5:15; Исая 20:2; Псалм 60:8 и 108:9;В Йоан 1:27.

847. Общ - Еднаквите, неразличаващи се помежду си качества на един клас, група или род, според които те са дефинирани по общ признак/ци. Тези отличаващи ги качества или свойства, обикновено са придобити по рождение (или създаване) и ги определят като специален, различен от другите вид.

848. Овен - А) Животно, което е символ на сила за война и плодовитост за потомство. Овните са били ползвани като жертвоприношения към боговете на слънцето. Б) В Египет са били свързани с Амон Ра, богът на слънцето. В) Овните са образи, които хората са давали на много божества. Някои от тях са Ваал, Зевс и Аполон. Това животно символизира горещ нрав, упоритост и безмилостна конфронтация. Подобно на повечето от животинските божества в миналото, овенът също е бил свързан с ритуали за плодородие. В Израел, шофара е направен от рог на овен, за който се е вярвало, че символизира божествена закрила. Овните са били жертвани за примирителни приноси, когато са издигани царе и свещеници. Виж Левит 7:28 35 и 8:18-26.

849. Овце - А) Символичен преобраз за хората на Бог и на масите като общо. Б) Овце е нарицателния израз, който е употребяван, за да опише древните селяни. В Новия завет, овцете представляват хората на Бог и по конкретно душите им. В) Черните овце представляват типична жертва за магьосничество, принасяни най-често към боговете на мъртвите и на отвъдния свят. В миналото преобладаващ е бил номадския начин на живот и животните са били често използван преобраз за хора, тяхното поведение и цел на живот. По отношение на покорство, безгласност и възприемчивост, овцете са най-точния и добър пример, който Бог използва. Тяхната естествена склонност към такова поведение, описва най-добре какво се случва или би трябвало да се случи с човека, който е изкупен и отдаден на Господ. В Йоан 10 глава, Господ говори за Своите овце, които познават гласа Му. Още от самото начало на творението царете са изпълнявали функция, подобна на пастиря и поради това и хората, над които те са владеели, често са наричани овце.

850. Овчар (Пастир)- Друга дума за пастор. Означава такъв, който пасе и води овцете. Виж Овце. В Новия завет тази дума е използвана, за да опише прилежащите и функции, по-малко от двадесет пъти. От своя страна, думата пастор е използвана в Новия завет, за да опише грижата за овцете. Седем пъти думата пастир е употребена за Исус, който е Великият Пастир. Виж Пастор.

851. Огледало - Средство за наблюдаване на обект или отражение, синоним на суетата и нарцисизма, в случаите, когато самонаблюдението и самосъзерцанието отиде в крайност.

852. Огън - Огънят е важен елемент в пророческата сфера. Още от най-древно време, това е редовно използван символизъм, които често е преобраз за емоциите на Бог и описва Неговата употреба на елементите му. Огънят обрисува начина на действие и проявление на словото Му, както и предаването на Неговите думи на посланика, определен да ги изговори. От всичките елементи, огънят е този, който може да бъде създаден и до голяма степен контролиран от човека. Поради тази си уникалност, огъня е основна част от инструментариума на пророческия език и изразяване, точно както е горещината на словото на Бог. Пророк Еремия сравни словото на Бог като огън, който изгаря костите му. Също така той описва приемането на Божиите пророчества като огнено преживяване. Пророческите символи и преобрази, също са наситени с огън в различните си проявления, където пратеник след пратеник са призовани, укрепени и направлявани от Божието огнено присъствие. Съвременните пророци трудно биха могли да възприемат и разберат думите на Бог, ако нямат знание за Неговите елементи и особено за огъня.

853. Одид - Пророк от Самария, описан в 2 Летописи 28:9. Той подканваше израелтяните да се отнасят към своите Юдейски пленници, честно и внимателно. Неговата интервенция даде резултат и пленниците получиха хуманно отношение, нещо, което не беше в първоначалния план на израелтяните.

854. Озирис - Египетски бог на подземния свят. Смятан още за покровител на река Нил и земеделието. Също така той е бил и символ на прераждането. Озирис е едно от основните божества на египтяните, почитан като съдия на

мъртвите, на когото е отделяно много внимание. Смъртта е била важен празник за египтяните, тъй като те са смятали, че Фараоните се издигат в по-високо ниво на съществуване в отвъдния свят. Много внимание се е отделяло за обучението на Фараоните, така че те да бъдат способни да служат и да бъдат угодни на Озирис в живота им след смъртта. Част от това обучение е включвало посещаване на училището на неговите пророци. Това е правено с цел те да бъдат научени, така че посмъртно да могат да функционират като посланници на Озирис, които да освобождават словото му в света на живите. Озирис е почитан още и като съпруг на Изис.

855. Ойко Дом - А) Гръцката дума за сграда. Б) Постройка, храм на божество и обиталище на неговите или нейните жреци. В) Думата се свързва пряко със служението на пророка според употребата си в Ефесяни 4:12. Тук става въпрос за поучаващото, назидаващото и изграждащото дело на петкратния кабинет, описан в Ефесяни 4:11.

856. Ойкодомео - Думата, която Христос използва в Матей 16:18, за да опише изграждането на Неговия дом - еклесията на Новото творение. Виж Пророческа икономика.

857. Окулт - А) Скрит, засекретен и таен. Б) Мистериозни изкуства и практики. В) Незаконен достъп и усвояване на силите и ресурсите на свръхестественото за безбожни цели.

858. Олда - Пророчица в Юда, която пророкува на цар Йосия падението на нацията след неговото царуване. За Олда се вярва, че е била настойник на пророческо общество, където е тренирала и обучавала пророци, подобно на Самуил по време на служението му. Виж 4 Царе 22:14 и 2 Летописи 34:22.

859. Олтар - А) Платформа на поклонение, където заколени животни са принасяни на божества. Място, където поклонниците имат възможност да общуват с техните богове. Б) Олтарите са строени като обиталища или места за среща между боговете и техните поклонници. В) Олтарите със седем стъпала са показател за планетарно поклонение. Свещениците, които са служили на тези олтари, било то мъже или жени, са били с подчертано разголени слабини, които са били ясно видими при изкачването по стъпалата на олтара към тяхното служение. Известният Вавилонски зигурат, храм-олтар, посветен на обичаите и ритуалите за плодородие е бил от този тип. Виж Битие 8:20; Изход 27:1. Йешуа забрани на Израел да правят такива олтари.

860. Омнитворческо - Термин, който описва всеобхватността на делото на Божието пророческо слово. Неговите влияния без значение от целта, застигат и действат във всяка сфера на творението, както и всяка област, свързана с живота на този, който е докоснат от словото. В един по-глобален аспект, вечните пророчества на Създателя Бог оказват влияние върху всяка перспектива на обстоятелства, към които са насочени да разрешат или установят.

861. Омри - Шестият цар на Израел, който бива наследен от сина си Ахав. Омри даде начало на Израилевото отстъпничество спрямо Яхве. Неговата религиозна перспектива беше подчертано човешка, нещо, което Яхве осъди поради

езическите й корени. Всред многото мерзости, които този цар извърши, поклонението към природата се отклонява ярко като преобладаващо през времето на неговото управление. Виж Михей 6:16.

862. Опашка - В пророчески контекст опашката винаги символизира тъмна духовност и перверзна, извратена чувственост. Поради това, опашката е символ на връзване. Това е източника на съблазън и заблуда, които водят до робство. В Исая 9:14-15 чрез този символ са описани пророците, които пророкуват лъжливо. Оттук можем да видим, че опашката е символ и на чародейството. Тя е още и символ на религиозните практики и ритуали на древен Египет, чиято култура е пропита с култове към плодородието и ритуална проституция. Поради тези причини, опашката е преобраз на култовата проституция (мъжка и женска), като форма на поклонение към божество на плодородието. В книгата Откровение, опашката е символ на дракона (дявола) и отново е в ролята на съблазън, омайване и отвличане на хората, оплетени от неговия шепот. Тук става въпрос за измамни откровения и лъжепророчества от висш ранг, които водят към духовна проституция и блудство в дома на Бог. Виж Откровение 12:4. Освен това, опашката е специфичен показател за присъствието на змията, която действа от името на своя господар - дракона. Неговата цел е да шпионира, плени и обърне към себе си хората, чрез своите мистериозни, мистични и лукави похвати. Още от началото на времето, змията представлява източник на тайното и тъмното познание и мъдрост. Това е, което тя предложи на Адам и жена му в Едемската градина. Виж също пророчицата Езавел от Тиатирската църква в книгата Откровение. Змията, чрез своята опашка също е преобраз на злонамерен човек, който има за цел да разпали препирня и раздори. Виж още Откровение 9:10, 19.

863. Опит - Знание и опитности, придобити в реални условия, изпитания, срещи и ситуации, както и излагането на различни видове влияния и фактори. Това, което е научено чрез практика и наблюдение. Виж Битие 30:27; Еклесиаст 1:16; Римляни 5:4.

864. Опият - А) Наркотик. Замъгляваща ума и сетивата субстанция с наркотичен ефект. Б) Сънотворно, притъпяващо сетивата средство, използвано още като болкоуспокояващо. Може да се приема чрез инхалиране, пиене или инжектиране. Виж Фармакея, Морфиус и Аметист.

865. Опиянение (Интоксикация) - Древен ритуал на общение с духове, които благоприятства духовното обладаване. Съзнателно да се стигне до състояние и липса на контрол над себе си чрез употреба на различни вещества. Предаването на човешката воля и ресурси на друга сила, която е обикновено агент на мрака.

866. Оранжево - А) Цветът на огъня. Б) Показателно за това, че даден човек или хора са се доказали в изпитания. В) Цвят на жътвата и на есента.

867. Оракул (Предсказание) - Небесно послание, получено от божество в отговор на молба за водителство и инструкции по отношение на поведение, дела, религиозни обреди или нещо от ежедневието на човека. Оракулите обикновено са получавани чрез свещеник, дори и да са изменени, те пак са част от Божието слово към търсещия поклонник. Обикновено пророкът и свещеникът

са тези, които получават словото. За тези предсказания се е смятало, че идват чрез сънища, специални или естествени знаци и знамения или директно слово, изговорено от пророци, авгури или чародеи. Старозаветното допитване на свещениците чрез Урим и Тумим е пример за начин на отговор чрез оракул. Такива отговори са били извличани от закона на Бог или са го поддържали. Чрез тях Той е налагал или осветлявал за служителите Си Своите наредби. Предсказанията от тип оракул се различават от пророчество по това, че те са изискани и идват в отговор на молитва, ходатайство или допитване. Пророчеството идва като директна инициатива на божеството без да се влияе от това дали пророка или този, на когото той служи, са потърсили слово. Храмът на Соломон е имал място за оракули. Виж 3 Царе 6:5. Оракулът най-често е бил получаван чрез допитване. На поклонниците и тези, дошли просто за отговор, е било отговаряно чрез обекти, хора или по други начини. Това че в миналото хората са се допитвали и са търсили отговори от пророците на Бог, прави неуместни съвременните подигравки към тези хора, които търсят пророците за духовна информация и разбиране. Оракулите често са под формата на инструкции или съвет, но също така могат да бъдат изявени и като конкретно и специфично слово от Господ. Гръцката дума за оракул е логион. Тя означава в превод "слово или товара от словото на Господ". В древността оракулите са били мястото, откъдето се е вербализирало посланието на божеството чрез посредничеството на неговите служители. Оракулите също включват заповеди и насоки, които не са непременно откровения или слово от предсказателен характер. Еврейската дума за оракул е дабар, а мястото на оракула е дебир. Тя се отнася за водителството, което човек получава от Бог в отговор на неговото запитване. Сравнимо донякъде със Старозаветната дума масса. Последната е описание на оракули, които могат да бъдат както обикновени насоки и заръки, така и слово с пророчески характер и намерение.

868. Оракулен пророк - Пророк, чийто длъжности включват предимно вербална комуникация, проповядване и пророкуване. За разлика от оракулния, силовия пророк върши чудеса и знамения, влиза в пряка силова конфронтация и духовни битки.

869. Оргиастично - Това, което се отнася за оргиите, организирани като поклонение в чест на божествата на плодородието. Известен термин, който се използва за описание на развратните и перверзни сексуални обичаи за плодородие.

870. Оргии - Церемониално идолопоклонство, което изисква пиянство, гуляй и масови, безразборни и извратени сексуални актове. Бог Дионисий, който е еквивалента на Бакхус - богът на виното и бирата, са божества, които са изисквали поклонение чрез сексуални оргии. Религиозните оргии са включвали странни езически ритуали, чиято цел е била да премахнат всякакви бариери между поклонника и неговия бог чрез безразборните сексуални контакти и пиянството. Вавилон е била една от нациите, които са организирали ежегодно дванадесетдневен фестивал на поклонение, по време на който не са важали нормалните граждански закони. Това е позволявало диви и разюздани оргии и пиянски гуляи, като през този период в държавата е царяла почти пълна анархия.

871. Орел - Небесен символ на духовното всезнание и победа. Пророческа птица, приета в Стария завет като символ на пророците на Йехова. Езекиил 17:3 представя орела като символ на великите и могъщи царе. В Исая 40:31 те са сравнени с духовно съживяване и подновяване на физическата сила и издръжливост. Орел се отличава като могъщ хищник, който обаче е много грижовен към малките си. Орлите са изключителни родители, които полагат много грижи за отглеждането и развитието на техните малки. Това са характеристики, които ние можем да открием в истинските Божии пророци. Орлите са описани в Езекиил 1:10 като вечни създания, а в Йов 39:27 за тях се казва, че са особено чувствителни и изпълнителни към гласа на Създателя. Тези птици са символ на вестителя и оттам идва и сравнението им с пророците на Бог. Гръцката дума за орел е акуила. Виж Псалм 103:5.

872. Ореол - Пръстен, смятан за духовна корона, който стои около главата на светия, божество или някой от неговите посланици или служители. Според Йов 29:3, ореола около главите на Божиите служители е всъщност светлината на Бог, която ги покрива. То е индикатор за Неговата слава, която дава сила на светиите.

873. Орион - Съзвездие, което се споменава в Библията и е почитано от египтяните като духа на техния бог на смъртта - Озирис. Името означава "Силния". В древността се е смятало, че съзвездието е било духа, стоящ зад разглезените, глупавите и арогантните. За Орион също така се твърди, че е главния източник на Египетските пророчества.

874. Орис - Алтернативата на съдбата на Създателя за дадена личност. Случая, в който емоциите и чувствата надделяват във волята на човека, като той избира живот на удобство според собствените си представи и разбирания, вместо да слуша и да следва водителството на вътрешната си духовна същност. Ориста е алтернативата за всички тези, които отхвърлят призива на Създателя за техния живот, който призив всъщност е единствения, имащ предопределена схема и план от Бог за човека. Ориста е резултат от отхвърлена или пренебрегната съдба.

875. Оръжия - Символи на власт и агресия, която налага промени или съобразяване с дадено човешко поведение. Предаване под власт на личност, държава или царе. Виж Исая 13:5; Еремия 21:4 и 51:20.

876. Освобождаване - Библията гледа на това, като аспект от спасението. Освобождаването в пророчески контекст е знак за освобождение и възстановяване, което води към безопасност.

877. Осем - Числото на новото начало, отговаря на началото на новата седмица в Битие 2:2-7 (по специално виж 7-ми стих). В този пасаж, числото се явява първия ден след последния от Божията седмица и Неговата почивка от труда Му. Продължавайки работата си, Господ създаде Адам на осмия ден. Това е деня, в който земния (от пръстта) съд бе изпълнен с духа на живота и Създателя вдъхна душата му. Интересно е да отбележим, че Давид (от чието потомство произлезе и Исус) беше осмия син на Есей, който постави начало на новото управление на монарси в Израел, след смъртта на Саул. Приложението му в Новозаветната

църква е видно от Михей 5:4-5, където са споменати седем пастири и осем човешки князе. Като добавим и Исус, Който е Главния Пастир, числото става осем. Тези седем пастира са още преобраз на седемте ангела, които духовно управляват и пастируват над Новозаветната църква. Осем души бяха спасени от потопа и същите осем бяха избавени от вечна смърт, когато Христос им благовести словото Си в ада. Виж 1 Петрово 3:18-20. Осем е още числото на дните, които трябва да минат преди новороденото дете от мъжки пол да бъде обрязано и посветено на Господ, според Закона на Мойсей. Виж Библейски числа и Святи числа.

878. Осия - Първият от дванадесетте малки пророци в Стария завет. Той е бил съвременник на по-младия от него пророк Михей, който е служил приблизително в периода около 770 до 725 преди Христос. Като пророк на Северното царство, Осия е служил при цар Еровоам. Неговата мантия е била доста специфична, която го води да се ожени за блудница, да се влюби безпомощно в нея и да изстрада много сърцесъкрушителни моменти, за да изпълни своя пророчески призив. Бог избра Осия да бъде съучастен с Неговото собствено преживяване в ролята на онеправдания съпруг на Израел, държавата и народа, който непрекъснато изневеряваше на своя Бог. С цел да отключи разбирането на Осия и да му даде думите, които най-добре описват болката Му, Господ застави пророка да влезе и да живее живот, където да почувства от първа ръка това, което Богът на Израел чувства всеки ден. Когато на Осия се родиха деца, той ги наименува на състоянията и мъката, които Господ преживяваше. Пророкът и неговия Бог, споделиха двамата горчиво-сладката агония от това да бъдеш неизбежно влюбен в съпруга, която никога не може вярно да отвърне на тази любов и която те не биха могли никога да изоставят. Осия действаше в служението си, едновременно с Исая и Михей.

879. Оскверних - А) Да направя нечист или да омърся чрез церемония, религиозно, сексуално или нравствено. Б) Да богохулствам, принизявайки или използвайки нещо свято по грозен, недостоен или светски начин. В) Да бъде събрано святото към грешното или обикновеното Виж Еремия 3:9, Г) Да станеш или да направиш нещо или някой нечист. Е) Да се откажеш или да загубиш освещението си или посвещението и призива си. Отказване и загуба на святост и призив чрез неправилни взаимоотношения, любов към света или друга форма на грях. Заразяване на плътта чрез помисли, нечисти фантазии и поквара, които оскверняват и разрушават храма на Бог.

880. Основно пророческо обучение - Както можем да видим от училищата за пророци, които бяха институция на Самуил, училищата на Илия и Исая, както и тригодишното обучение на апостолите от страна на Месията, обучението е много важно за пророческото служение. Към пророк Даниил, който беше обучен при наби-институцията на Израел, имаше изискване въпреки това да мине обучение и при Вавилоно-Халдейската система. Тя включваше физика, медицина, билкарство, астрономия, математика и други общообразователни учения, които допълниха неговото задълбочено пророческо, мистично и магическо обучение. Новозаветните пророци нямат необходимост от тренировка в тези области, за да пророкуват, но те имат нужда от разбиране на пророческото, както Бог го е отредил и постановил отначало. Това е от съществено значение, защото

пророческата сфера първо е била покварена от мрака, а след това отново осветена и изкупена от Господ Исус за Неговата Църква. Поради това една фундаментна програма на обучение, предназначена да учи за основните принципи на Бог, Неговото слово, Святия Дух и как те взаимодействат с Неговите пророчески хора и върху тях, е много важна. Има академия на творението на духовния свят и проявленията на Бог, за които типичния средностатистически пророк не знае нищо или съвсем повърхностно е запознат. Информационният недостиг за нещата, при които повечето пророци съществуват и функционират, пречи на техните умения и компетентно изпълнение на задълженията им. Пророческата точност и акуратност зависи от това посланиците на Исус да могат правилно да приемат и предават непрекъснатия поток от информация, идващ към техните духовни сетива. Способността да се разпознава доброто и злото, светлината и тъмнината и това, което е от Бог и което е от Сатана, е ключова за пророческата истина. Едно солидно образование в тези дисциплини и концепции дава мощен старт за здраво и жизнено пророческо служение.

881. Остен - Пръчка със заострен връх, използвана за ръчкане и подтикване на работно животно към действие. Символично служи за същата цел на Христос. Остените са били използвани в древните страни от Близкия Изток от учителите за насърчаване на учениците. Поради това те са станали синоним на прилежно учене, експертно обучение и инструктиране на способния учител. Виж Съдии 3:31; 1 Царе 13:21; Деяния 9:5 и 26:14.

882. Отбиване - Свикване с живота, екипиране и освобождаване на човека в самостоятелност.

883. Откровение - Откриване на истина, която бива демонстрирана или ясно и очевидно обяснена. Откритото слово на Бог.

884. Откровенчески - Това, което произлиза от или осветява откровение на Божията истина, според написаното в Неговото слово.

885. Отделен - А) На гръцки клетос призован от Бог, извикан от мнозинството, за да получи или извърши. Б) Призован да стане и да функционира в божествено отредена длъжност или позиция. В) Призован да изпълни свято свещенослужение за или към Господ. Г) Призован да стане нещо друго според божествената направа. Д) Призован и предопределен за апостолско дело.

886. Отделяне - А) Изолация за съд или промяна. Б) Освещаване за служение на Бог. В) Инструмент за обучение и подготовка, които водят към развитие. Г) Позициониране за божествено наказание. В книгите Изход, Левит и Числа се говори много за отделяне, което е вдъхновено от Господ.

887. Офис - Позиция на доверие, където представителната и изпълнителната власт са освободени в действие една към друга. Виж Исая 22:15-25.

888. Очи - Символично за фонтани, лица и повърхности. Духовно или естествено присъствие. Духовна проницателност. Появата на очи в пророчески контекст е показателна за защита и покровителство от невидимите сили на духовния свят. Очите също са виждани като източника, излъчващ страст, съд или други емоции.

Те са органите за безмълвно общуване - разбиране само от един поглед. Исус каза, че очите осветяват тялото. Те са символ и отразяват вътрешната сила и мощ на дадена личност. Още те са виждани като показател за съдържанието на душата. Виж Матей 6:22-23 и 20:15.

П - Павел до Пясък

889. Павел (Апостола)- Четиринадесетият апостол на Исус Христос според Деяния 13-14. Варнава беше петнадесетия, който беше съработник на Павел.

890. Падане - Много хора имат духовни преживявания и пророчески сънища относно падане. Това са както пророци, така и обикновени хора. Дали източника на съня или преживяването е пророчески или не, това усещане означава точно това, което представлява. То показва падане, неволно или принудително, от по-високо към по-ниско място. Понякога усещането за падане е положително преживяване, поради това, че може да символизира нарочно или ценно понижаване в живота, ранга, статуса или позицията на сънуващия. Това обикновено е резултат от съда на Бог. Колкото и болезнено да изглежда това или да бъде при реалното му изпълнение, истината е, че то се случва с цел развитие на човека и характера му. Когато видим или усетим падане в духа, специално внимание трябва да се обърне на това, което се случва, след края на падането и върху какво се пада. Тези две подробности са показателни за причината, естеството и целта на видението. Ако човек пада и това никога не свършва, това е показателно за пропадане в бездънната яма, обреченост и гибел. Ако падането е в мрак. Това е поради невежество и съд. Когато преживяването е в светлина, това е събитие, за което падащия е предизвестен и е наясно с обстоятелствата, причините и изхода. В този случай, това е позитивно като въздействие и последствия, както и положително приземяване и край на падането. В случаи, когато падането завършва върху мека повърхност, означава, че без значение колко страшно е падането или спускането, краят му е мек и положителен или в най-лошия случай е без последствия. Когато имаме падане върху твърда повърхност, това означава стигане до самото дъно и то болезнено. В този случай, жестока болка и последствия очакват падащия в края на преживяването. Целта на това падане е смиряване. В случая, най-вероятната причина за това е божествен съд, особено когато причината за падането е скрита или дело на човешки обстоятелства. Това най-често е резултат от грешка на лично или професионално ниво, може да е поради арогантност и упоритост или нападение от друг човек, обикновено съперник. В тези случаи е без значение, дали съня или видението са продукт на естествена или духовна атака.

891. Падащи звезди - Явлението, което можем да наблюдаваме от земята, когато звезда напуска мястото си и пада към земята. Това е засегнато като тема от Господ Исус в Лука 10:18, където Той каза, че е видял Сатана да пада от небето като светкавица. От тук, можем да видим, че Луцифер беше първата падаща звезда в историята на творението. Неговото изпадане от небесното място и позиция на благоволение е описано в Езекиил 28. Там пророкът подробно разкрива неговото минало като помазания херувим (виж дефиницията), впоследствие превърнал се в противник (неприятел) и настоящия му живот като принц на мрака. Метафората със светкавицата е значима, не само защото

светкавицата е символ на бързината, но и още според Авакум 3 се отнася за духовни битки. Мълниите са символ на летателните оръжия на духовния свят, така както светкавицата е инструмент на Божия съд. За повече подробности виж Матей 24:29 и Откровение 9:1 - и в двата случая откровенията са от нашия Спасител.

892. Падението - Термин, който е нарицателен за прегрешението в Едемската градина на първия човек - Адам. Господ заповяда на Адам да не яде от дървото за познаване на доброто и злото, още преди да му даде жената. По нейно настояване Адам яде, поради измамата на змията, която успя да убеди Ева, че те ще станат богове. Въпреки, че жената яде първа от плода, проклятието дойде върху двамата, едва след като и мъжът яде. Така змията, която беше разузнавач за навлизането на греха в човешката раса, установи контрол над целия свят. Тази глупава постъпка на непокорство отвори врата за дявола, свободно да влиза и въздейства на духа и душата на цялото човечество. Според Библията, мъжът не беше измамен, а съзнателно извърши непокорство. От друга страна, за жената пише, според това, което Павел каза на Тимотей, че беше измамена и поради това съгреши. При Адам, това беше въпрос на решение - той съвсем съзнателно и доброволно яде от ръката на жена си. Тя от своя страна беше измамена, като повярва на информацията по отношение на нейното наследство, според както дявола и каза. Разликата в случая е, че ако Адам не беше ял от плода, а се беше подчинил на заповедта на своя Бог, светът нямаше да изпадне в грях, поради това, че заповедта беше директно и конкретно към него, а не към жена му. Тя я получи от съпруга си, така че, когато тя яде, всъщност беше в неподчинение само към мъжа си и последствията от това бяха минимални. Когато обаче и той яде след нея, очите им се отвориха, и двамата разбраха, че са голи и се уплашиха. Хронологията на събитията около този случай ясно показва, че покорството на Адам или липсата на такова, всъщност беше причината за проблема. Най-вероятно, ако той беше отказал на жена си, всички ние щяхме да имаме различно бъдеще, а той щеше да получи друга жена от Господ.

893. Паднали ангели - Терминът, описващ една трета от небесните звезди, които бяха свалени от мястото си от опашката на змея. Виж Даниил 8:10 и Откровение 12. Това са дяволите, които управляват тъмните сили и началства на Божието творение, начело с техния принц Сатана. Те също са и бащите на демоните, които са фамилиарните духове, тормозещи хората. Юда описа тези създания, като ангелите, които не опазиха първоначалното си положение и жилище. Виж Юда 6. Изследвайки Библията и смисъла на думите, можем да видим, че тези същества са причинителите на човешките болести, зарази и деформации. Виж Фамилиарни духове, Демони и Дяволи.

894. Пазач - Такъв, който наблюдава и внимава за друг и неговата безопасност, пазейки неговия или нейния живот или грижейки се за неговото благосъстояние.

895. Пакс - Римска богиня на мира, съответстваща на гръцката богиня Айрин. Празнувана и почитана на всеки 3-ти януари. Нейният образ е представен, увенчан с маслинова клонка, а богинята държи рог на изобилието и скиптър.

896. Палестина - Филистия

897. Палец - Белег на мощ, символ на боеца, изпълнителната власт, ръчните умения и умствени способности за управление. Изход 29:20; Левит 8:23 и 14:14-28.

898. Палец на крака - А) Палецът на крака е бил помазван от свещениците в Стария завет (също и на техния крак), което е символизирало тяхната лидерска позиция. Това помазване е установявало базата за тяхната управленска позиция и власт. Б) Палецът на крака е водещата част, която направлява посоката при ходене. Като цяло всички пръсти на краката символизират апостолско придвижване и посока. Изход 29.20; Левит 14:14; Също виж определението за Палец и за Пръст.

899. Палма - А) Символ на победа и триумф над смъртта. Б) Означава възкресение, издигане и транзиция в безсмъртието. Палмите са били рутинно използвани в празнуването на военни победи и подвизи по време на триумфиращите процесии на победителите. Палмовите клонки са били стандартна емблема на побеждаващите войни в чест на техните успешни военни действия. В Откровение 7:9 се говори за светиите на Бог, които се появяват пред Неговия трон с палмови клонки в ръцете им. Това е преобраз на техния триумф над дявола и неговите множества от вражески сили. Светиите също така участват в стандартното тържество, което се прави в чест на ликуващите шампиони, които празнуват победата си над силите на врага. За да отбележи завинаги техните победи, Господ показва участието им в триумфална церемония, подобна на тези, в които още от дълбока древност смъртните войни са участвали след победите си на земята. Съвременниците на Йоан са имали пълно разбиране за тази аналогия и нейното значение. Те са осъзнавали каква е наградата, която ги очаква, поради това, че са издържали до края и каква ще бъде цената, която ще платят, за да я получат.

900. Пантофа - А) Мека обувка, която в пророчески контекст е знак за лесен и плавен преход или път. Б) Показател за лесна работа, която е без препятствия. Лекота на движение и сезон на почивка.

901. Параметър - Установена константа или ограничение, което определя граници, условия или установява дадена мярка.

902. Пастор - Такъв, който пастирува над стадо овце, преобразно за Църквата на Господ Исус Христос. Пасторите и пророците обикновенно са служители, които работят в екип в локалната църква, поради естеството на техните назначения. Исторически се е вярвало, че пасторите са били доминиращата сила в стадото, а пророците са били техни подчинени. Едно старателно изследване на Библията показва, че това никога не е била волята на Бог, относно лидерство и управление на Неговото изкупено притежание. Друго подобно твърдение е, че Новия завет слага край на пророците - нещо, за което няма никаква Библейска основа. Редовно е било поучавано, че няма място за служението на пророка в Християнските църкви. Това поучение е защитавано от тезата, че Бог дава на всеки вярващ Святия Дух, за да го води, направлява и да му казва какво да прави директно. Всички тези твърдения обаче по никакъв начин не са подкрепени

от написаното в Новия завет. Думата пастор, употребявана в много езици като такава, е спомената в Новия завет само веднъж. В нейната множествена форма, тя е спомената само в Ефесяни 4:11. Алегоричната форма на пастор - пастир, е използвана в Новия завет около двадесет пъти. От тях на три места става въпрос за пастори на събрание. В болшинството от случаите, когато е употребена тази дума, става въпрос конкретно за Господ Исус Христос. Много малко са случаите, в които става въпрос за пастир на полето, който се занимава с животни, като например пастирите, които отидоха да видят новороденият Господ в яслите. По отношение на Стария завет, думата пастор се използва за тези, които се грижат за стадото на Бог, само в пророчествата на Еремия и Езекиил. В повечето от случаите, двамата пророци смъмрят пастирите на Израел за тяхното неправилно отношение към Божия народ. Другите случаи в този контекст, където става въпрос за пастори, са пророчества относно идването на Христос в качеството си на истинския Пастир на стадото. Господ Исус разшири и наблегна допълнително върху това в Йоан 10 глава. Като обобщение можем да кажем, че в повечето случаи, когато става въпрос за пастири в Стария завет, то е с негативно отношение. Еремия в 17:16, от едноименната глава на Библията, определя себе си като пастор, въпреки очевидния му призив да бъде пророк. Виж Пастируващ пророк и Еремия 2:8, 3:15, 10:21, 12:10, 23:1-4. В Битие, Йосиф е описан като пастор. На пръв поглед противоречи с това, че е установен като пророк сред езически народ, под управлението на египетския Фараон. Сумарно пасторите са споменати или загатнати в Библията по-малко от петдесет пъти. Това контрастира сериозно на фона на Светското мнение и противоречивото владение на пасторите над Църквата на Бог в съвременния свят. За сравнение пророците и тяхното служение са споменати повече от десет пъти от броя на пасторите. Според тази информация, изглежда че повечето пастори в днешно време са апостоли и пророци, които не го осъзнават или не искат да го приемат. Гръцката дума за пастор е поймен. Нейното значение е толкова широко, че е учудващо от къде Църквата е възприела днес своето късогледо виждане относно дела и функцията на пастора. Стриктно земното значение, от което впоследствие е извадено и духовното приложение на термина поймен, означава "пастир, който се грижи и води". Според това определение, пасторът се грижи и напътства стадото, което му е поверено. Пасторът управлява, администрира и храни стадото с поучения, доктрина и диспенсации от Исус Христос. Като позиция, пасторът е президент на стадото и в качеството си на такъв, той направлява различните дела, поведението и активността на събранието. От духовна гледна точка, Божието невидимо творение гледа на Неговите пастори, като царско свещенство и/или принцове над сферичния регион, в който се намира и действа църквата пред Господ Бог. Пасторът трябва да бъде нащрек за врагове, които дебнат и се опитват да нахлуят, ограбят или по друг начин да застрашат стадото. Пасторите трябва да пазят овцете от хищници и заплахи, идващи от природата или други създания. Трябва да изцеряват ранените Христови овце, да се грижат, докато се възвърне здравето им, да издирят и върнат отвлечените и заблудените. Пасторите имат задача да освободят хванатите в капана на плътта, идолопоклонството или незрялостта. В качеството си на ежедневен спътник на стадото, пасторите трябва да обичат стадото си и да споделят живота на отделните членове. Още трябва да спечелят

тяхното доверие и уважение, като ги трансформират. Това трябва да се отрази на перспективата на овцете и да преобрази техните души от тъмнината на този свят в светлината на Господ Исус Христос. Виж Езекиил 34.

903. Пасторско-пророческо сътрудничество - Подобно на апостолско-пророческото сътрудничество, този вид работа в екип се отнася за пророка, назначен към локалната църква. Разликата в случая е базирана на по високия ранг на пророка, дефиниран според 1 Коринтяни 12:28-29 и Ефесяни 4:11. В рутинните пророчески обстановки тази разлика би била пренебрежимо малка. Когато говорим обаче за локалната църква, това може да причини трудности и проблеми, освен ако пророка разбира мястото си на служение в църквата. При пасторско-пророческото сътрудничество в екип, пророкът доброволно подчинява мантията си на пасторската власт, през времето на това му назначение. Подобно на Господ Исус Христос, Който дойде на земята като човек и божествен пратеник на Създателя. Библията казва, че Той остави настрана Своите божествени привилегии и позиция. Виж Филипяни 2:7. Пасторът от своя страна, взаимодейства с пророка от позицията на договорни взаимоотношения в случаите, когато пророка е служител, изпратен от Бог. Когато пророкът е израснал под грижите на пастора си, тогава съществува равнопоставеност, базирана на бащинство и синовство. Идеалната ситуация е тази, в която видението и призива на пастора са подкрепяни и усилвани от служението на пророка. Тогава пророческата власт е упражнявана като допълнение към пасторската, а не узурпиращо. Овцете на стадото трябва да гледат на пастора, като на техен водач, а на пророка като на щатен служител. Пророците, от своя страна, трябва да се стремят да поддържат пастора в умовете на хората от събранието, като глава на църквата. Виж Пастор.

904. Патриарх - Управлението и властта на бащата като глава на семейния род, племе или клан.

905. Патриарси (дванадесетте)- Термин, които се използва като обобщително за дванадесетте сина на Яков, които станаха бащи на цялата нация Израел, заветното име дадено на Яков. Имената им са: Рувим, Симеон, Леви, Юда, Завулон, Асир, Исахар, Дан, Гад, Нефталим, Йосиф и Вениамин.

906. Патриархален - А) Управлението на бащата в дома. Б) Мъжко лидерство. В) Прекалената мъжка доминантност в управленски позиции.

907. Пегас - Крилат кон от гръцката митология, отгледан от Посейдон и Медуза.

908. Пейра - Древен финландски домашен дух, който е можел да има форма на котка, змия, заек или жаба. Това е бил дух на кражба, който е бил изобразяван като натъпкан от всичко, което е изядено или откраднато.

909. Пеле - Хавайска богиня на огъня. Почитана в страхопочитание поради нейните разрушителни сили, като покровителка на вулканите и бушуващата ярост.

910. Перла - Бижу, което е символ на мъдростта.

911. Пентатех - Първите пет глави от Стария завет. Наричани още Закона на Мойсей.

912. Пепел — В пророчески аспект, пепелта може да се появи, за да покаже различни неща. Тъй като това са останките от нещо изгорено в огън, смисъла и източника на пепелта са важни. В религиозните науки и учения, пепелта се използва за маркиране на поклонниците, най-често на челото, за да засвидетелства тяхната връзка с жертвата, която е изгорена и посвещението им към техния бог. Смъртта и изгарянето на жертвата са били символ за това, че поклонника е спрял да живее за себе си. Пепелта на челото е била знак, че той е маркиран от бога, който го е унищожил и е избрал да живее единствено чрез силата на вярата си. Друг пример е пепелта от червеникавата юница, която беше отредена от Яхве да се ползва за очистване на греха от хората Му. Виж Числа 19:6-9. И накрая, появата на пепел в сън или видение, символизира разрушението на нещо, като остатъка от него е безполезен. За нещо да бъде в пепел или пепеливо, означава да е свързано с мъртвите. Означава още и ученик на култ към смъртта или обладан от страх.

913. Песен - Музикално и мелодично освобождаване на послания и комуникация, което афектира душата и духа на слушателя. Песните имат силен ефект, който може да предизвика бърз отговор и реакция към тяхната мелодия или внимателно подбран текст. Песните пронизват и елиминират нормалните човешки бариери за посланието на изпълнителя. В други случаи човешкото разбиране и мироглед биха представлявали пречка за намерението и ефекта на посланието. Често пъти музиката постига своя ефект, като предразполага към отпускане на интелекта в полза на извисяването на човешките емоции и усещания.

914. Пет - Число на действието. То принадлежи на добродетелта и благодатта, изявени и задвижени чрез ръката на Бог в живот или служение. Това е така, защото всичко, което Господ прави, е предоставено безплатно и не може да бъде платено със земна валута, а е дар на благодат. Числото пет се свързва най вече със символизма на ръката и представлява изявения обет за служение към Господ. Това най-често и конкретно се отнася за жертвено служение. Числото пет, също говори за оброк на посвещение, като изразява чрез ръцете, силата на човека, да изпълни обещанието си. Символизмът на ръката датира още от дълбока древност. Апостол Павел го използва, за да представи петкратните служители на Новозаветната църква. Храмът от Стария завет, който имаше пет колони, на които се крепеше зданието, беше сянка на изпълнението на ръката в Новозаветната църква. Оттук и служенията на старейте и лидерите като позиции, са загатнати още от Стария завет. Виж Ефесяни 4:11.

915. Петнадесет - А) Числото на слуга на Левитите, още заплатата на роба. Също така и число на пастора. Б) Половината години до зрялост за служба на Бог, която е тридесет, духовното число на зрял свещеник и пастор. Виж 4 Царе 20:6; Осия 3:2; Галатяни 1:18.

916. Петкратни служители - Всеки заемащ една или повече от петте позиции, описани в Ефесяни 4:11 - апостол, пророк, евангелизатор, пастор и учител.

917. Петър (Апостола) - А) Приетият за основополагащ камък на апостолската църква. Б) Един от първите дванадесет, наричан още Симон и Кифа. В) Автор на две от посланията в Новия завет, носещи съответно неговото име.

918. Печат - А) Инструмент и/или символ на власт, легитимност, закрила и финализиране. Б) Показателно за трансформация и транзиция. В) Печатите представляват още това, което активира или прилага предопределеното, или това, чието съществуване предстои да бъде променено. Когато Господ Исус отвори печатите на последните дни в книгата Откровение, Той стартира изпълнението на всичко, което Бог е предопределил за това време. Отварянето на седемте печата, освободи писаното слово, което те задържаха до момента. На земята това добива реално изражение като серия от внезапни и необясними катастрофи, случващи се на планетата от невидимите сили на природата. Само тези, които са знаели словото на Господ и по-конкретно апокалипсиса, описан от апостол Йоан, ще могат да разберат какво се случва в действителност. Всички други жители на земята по това време, ще бъдат просто жертви на очевидно безмилостната ярост на майката природа.

919. Печат на одобрение - Буквален или символичен печат, който подкрепя и/или разпознава човек като честен и/или попадащ в категорията на одобрените за дадена задача или служение. За пророка, това са специалните демонстрации и проявления на Господ, които подкрепят служението чрез изпълнението на думите на Божия пратеник. Самуил получи такъв печат на одобрение, който е записан в 1 Царе 3:19. В този пасаж от Библията се казва, че Господ изявяваше Себе Си чрез пророка-съдия, като не оставяше нито една от всичките му думи да падне на земята. Това показва, че нито едно от пророчествата не е останало неизпълнено на определеното му от Господ време. Божествено вдъхновената епитафия на Мойсей говори за същото нещо. Второзаконие 34:5-12 отбелязва пророческите му акредитиви, добити през годините на неговото служение. Човекът, който е завършил хрониките на Мойсей в тази книга, пише следното за Божия мъж: Той е умрял здрав и в силите си. Възрастта му не е взела своя данък от физическото му тяло. Делата му са били придружени и потвърдени от мощни чудеса и знамения. От казаното дотук можем да видим, че Господният печат на одобрение, дава свръхестествена и духовна подкрепа от властта, поддържаща служителя.

920. Пещера - Примитивен символ на убежище, символизиращ утробата. В някои култури, пещерите са били синоним на мрака и оттам и на ада. Древните култове често са използвали пещери в техните обичаи на посвещение и въвеждане. В тях новите последователи на религията са били принуждавани да прекарат определено време, с цел да получат зародиш на съответното учение и с надеждата за пророческо слово, което да ги установи в новата вяра. Тъмнината и изолацията в пещерите са карали хората да вярват, че те са обиталища на фамилиарни духове. В древността, преди времето на Йоан Кръстител, пещерите са били свързвани с усамотения живот на пророците. Тяхното уединение и отшелнически начин на живот в пещерите, изглежда ги е вдъхновявал при получаването на предсказания и ги е насочвал към предстоящото им повишение в ранг пред техните богове. Преживяването на Давид в пещерата Одулам е пример за това. Раждането на нашия Спасител в ясли в пещера, като Великият

Пророк, Който трябваше да дойде, според предреченото от Мойсей, векове по-рано, е друг пример за инкубационните сили, преписвани на пещерите по онова време.

921. Пещера на инкубация - Мястото, където пророците са отивали, за да облекат мантията на техния призив. Смятало се е, че пещерите са символ на утробата, като следователно са полезни и необходими като благоприятна обстановка за раждането на пророческото слово в хората. Тъмнината и изолацията са допринасяли за атмосфера, подходяща за появяването на даденото божество и ясното чуване на неговото или нейното слово. Пещерите са били места, където пророците и бъдещите водачи са били затваряни. Там се е очаквало да се родят целите им, да получат помазание за техните висши призвания и евентуално да срещнат божеството, което е покровителя, призовал ги към служение. Виж Утроба.

922. Пещери на предсказание - Специално избрани пещери, тачени и посещавани като сборище на фамилиарни духове. Често хората са отивали там, като в обиталище на духове и невидими сили, които са откривали информация от духовния свят за жителите на земята. Повечето религии са имали, а някои имат и досега, пещера, която е служила като светилище за пророка или гледача, място, където те са отивали, за да получат отговора на дадено запитване. Много предсказания са били получавани по този начин. Йехова, прекрати тази практика, защото други богове бяха търсени, за да отговорят на запитването на посредника. Те са били търсени за отговор чрез сънища или чрез директно явление на гледача. Всеки, които е дръзнел да даде отговор вместо Всемогъщия, е бил осъждан.

923. Пирамида - Древен египетски мавзолей за починали фараони. Думата означава "хълм на светлината". Понякога тези структури са били строени като фигура с тяло на лъв и глава на фараон. В повечето случаи пирамидите са били правилни геометрични постройки, символизиращи мястото на контакта на небесното със земното. Хората са ги строили като своеобразни мостове към духовния свят, чрез които починалите владетели са отивали до престолите, отредени им в отвъдното. Те са били проектирани да бъдат жилище за фараона, семейството му, притежанията му и понякога слугите или домашните му любимци. Пирамидите са били строени с цел да издържат изпитанието на времето, като по този начин се е смятало, че мъртвите царе на Египет се съединяват в смъртта си с боговете на предците си за цялата вечност. Този особен вид гробници е трябвало да осигурят безопасен и лек път от нашия към отвъдния свят на починалите владетели. Така египтяните са вярвали, че ще предпазят фараоните си да не бъдат повредени или унищожени от смъртта, по време на процеса на миграция. В своите пирамиди фараоните са били защитени и продължавали процеса на своето усъвършенстване през вечността.

924. Пито - А) Гръцкият еквивалент на фамилиарен дух. Б) Демонът, от който е обладан магьосник или гадател. В) Връзката на властта на демоничния дух в даден фамилен род. Източникът на силите, който позволява тяхното свръхестествено действие в семейния род. Виж Деяния 16:16 и Фамилиарни духове.

925. Питон - А) Термин, чийто произход е от неговия еквивалент на гръцки - путон. Думата произлиза от Питонския оракул в Делфи. Поради тази причина, питонът е синоним на чародейство. Б) Дракон, змията, която е потомство на Гая, богинята Майка Земя. В) Пазител на оракулите (чародейските пророци) в Делфи. Змията, която се смята, че Аполон е убил, за да получи сила и да стане по-добър в чародейското пророкуване.

926. Пладне - А) Време на откровение. Б) Времето на най-силното слънце и най-голямата жега. В) Пладне представлява славата на деня и е показател за удобно време за конфронтация. Това е обяснението, което показва защо откритите конфронтации или влизането в бой, често пъти са били насрочени за пладне. Това е била ценна практика за безопасност, поради това, че всички сенки са били най-видими по това време. Ето защо, старите престрелки от времето на Дивия запад са били преимуществено правени по пладне. Тогава всеки един от опонентите е можел ясно да забележи по покривите сянката на евентуално спотаилия се помощник на противника си, който да се опита да наклони везните в някоя посока. Виж Амос 8:9. Г) Най удобното време за почивка през деня за работещите навън, поради жегата и силното слънце. В Библията пладне е отбелязано, като време за обяд, следобедна почивка и изпълнението на смъртно наказание. Деяния 26:13 показва, че това е също и удобно време за посещение от небесен характер. Пладне отбелязва, че до полунощ остава още толкова, колкото е изминало от деня, като полунощ е времето, където други свръхестествени събития се случват в привидно спящия свят. Виж Полунощ и Юг.

927. Планина - Пророчески, планините са преобраз на управление. Това вярване обяснява причината, поради която срещите на управниците и хората с власт са наричани срещи на високо равнище. В миналото планините и високите хълмове са били духовен център на общността. Това е било мястото, където са се събирали, за да бъдат близо до своето божество, за да преживеят неговата близост и проявления. Поради тази причина планините бързо били установени като място на безсмъртните, героите, боговете и пророците, в качеството си на техни пратеници. Така планините били превърнати в място на поклонение и служение на хората към техните богове.

928. Планината Кармил - Правилното и име е Ваал Кармела, отнасящо се към ханаанско моавското божество Ваал. Планината Кармил е била център на оракули, чародеи и гадатели. Наричана е още Планината на предсказанието. Яхве и Неговите пророци знаят, че тя е център на лъжепророческото. Буквално преведено името й означава "господарят на Кармил".

929. Планината Мория - Избран. Мястото, където Авраам отиде и щеше да принесе в жертва сина си Исаак, според словото на Господ от Битие 22:2. Вярва се още, че това е мястото, където Соломон построи храма.

930. Планината на предсказанието - Високо планинско или хълмисто място, където Вааловите пророци са правили своите върховни събирания, както и за да призоват своя бог на предсказанието Ваал. Планината Кармил е едно такова място, където Илия, пророка на Яхве, призова четиристотин и петдесет пророка

на Ваал да разрешат спора за истинноста на техния бог. Впоследствие това се оказа и мястото, където те намериха смъртта си. Виж 3 Царе 18.

931. Планината Синай - Планината, която Създателят Бог определи като място за среща с народа Си Израел, след като напуснаха Египет. Тази област е била смятана за подвластна на лунния бог Син, откъдето предполагаемо произлиза и името на планината. Смята се още, че това е Планината на законодателството, поради това, че там Мойсей получи десетте Божи заповеди.

932. Планината Хорив - Другото название за Планината Синай.

933. Плач (Тъгуване) - Пророческа проповед, която изговаря съд от Бог върху изневярата и греховете на Неговия народ. Пророчествата на Еремия завършват с пасаж, посветен на описването на Божието негодувание спрямо заветните Му нация и приближаващото ответно наказание от Негова страна.

934. Плевели - Наричани са още и лъжлива пшеница, която расте заедно с посева на доброто жито. Появяват се впоследствие като черно зърно, което се смята за изродено и негодно. Името лъжлива пшеница произлиза от това, че се събират заедно с истинската през времето на жътвата. Тогава жените и децата, които са пресявали житото, са правели селекция, като плевелите са били давани впоследствие за фураж на животните. Единственият потенциално опасен за хората аспект на черното зърно е, че е било заразено с плесен. В духовен смисъл плевелите, бяха наречени от Исус, децата на дявола. Терминът е използван още и от апостол Йоан в първото му послание, където направи връзка между дявола и Кайн, който също беше наречен злия. В Библията се казва, че той е от баща си - дявола, което маркира началото на небогоугоден човешки род. В Битие се говори за рода на Кайн като потомство на неблагочестие. Поради това, че духовният родител е дявола, а самия Кайн е плът, можем лесно да видим плевелите като демонични духове, които биват посяти в човешки съдове, родени на земята. Това ги прави да бъдат потомство на демони, подобно на дискутираните в Битие 6:2-5. Виж Дяволи, Демони и Фамилиарни духове. Виж още Матей 13:25-40.

935. Племе - Разделение, разделяне.

936. Пленници - Заложници на врага. Хора, отведени и държани в плен при военни действия.

937. Плет (Преграда)- В пророчески смисъл, това е сферична преграда, която има около всеки един човек. Този плет може да бъде разглеждан като стена на защита, отбрана или обсада за разрушение. Целта на тази преграда е да затвори и ограничи, както и да държи навън всички нежелани сили. Всъщност живота на всеки един е обграден с такава преграда, но не всяка преграда е за закрила. Плетовете се изграждат и поддържат от божеството, на което човека е съзнателен или несъзнателен поклонник. Създателят Бог разпределя и определя тези стени. Въпреки това, поддръжката на плета от Негова страна, изисква съобразяване с поведението и законите на Неговото духовно царство. Това е така, защото тези закони и норми са постановленията, който Господ даде, за да поддържат световете Му. От съществено значение за хората е да научат

колкото е възможно повече за управлението, законите и мъдростта на Божието духовно царство. Когато такова знание липсва, защитната ограда около човека може да е слаба или дори полуразрушена, въпреки че той може да живее по-най-праведния според него начин. Притчи 9:10 набляга върху важността на това човек да добива мъдрост в Бог, за да изгради и укрепи стената си. Много фактори оказват влияние върху поддържането, укрепяването и изграждането на защитна преграда. Като за начало, това е покорство към волята на Бог и към словото Му, живот според Неговите стандарти и постановления. Очевидните добродетели като праведност, милост, истина, вярност, морал и святост са най-отгоре в листа на Божия стандарт. Заедно с тях вървят даването на десятък, поклонението към Господ като единствен Бог, служение на жертване и даване (особено във време на нужда) и богоугодно взаимоотношение с Христос и Неговите светии. Вярата прави чудеса по отношение на личната защитна преграда, защото тя е показател за доверието на човека към Бог и как той отговаря на всичките Му духовни изисквания. Друг важен показател за здрава стена около живота на човек е, той да бъде свързан с автентичен и истински пророк. Виж Езекиил 13:5 и 2 Летописи 20:20, където и в двете отпратки се подчертава важността от тази функция на пророка. Виж Йов 1:10; Притчи 15:19; Еклесиаст 10:8; Исая 5:5; Езекиил 22:30; Осия 2:6; Марк 12:1. Виж Пробита стена.

938. Плетени венци - Корона от цветя, носена като знак за освещаване и издигане на по-горна позиция. Символ на почит към бога, на който носещия венеца служи. Божествено постановяване на избор и издигане.

939. Плеяди - Електра. Име на седемте звезди, споменати в Йов 9:9 и 38:31. Плеядите са почитани като бижуто на творението, разпознавани като духовна и небесна украса и присъствие. Те още са и символ на божиите небесни плочи, на които са надписани скритите Божии съкровища. Древен мит за плеядите ги асоциира със седем женски добродетели. Иронично е, че Плеядите често са споменавани заедно с Орион, пророческо съзвездие смятано за символ на Зевс. В Новия завет, Исус ги споменава като седемте звезди, представляващи Неговата църква, която Той държи в ръката си в книгата Откровение. Тези седем звезди съответстват на седемте духа пред престола на Бог, които бяха изпратени по целия свят. Виж Откровение и Седем Духа. В Амос 5:8 се казва да потърсим Този, Който създава Плеядите, а в Откровение Господ Исус е изявен, като притежателя и владетеля на съзвездието. Неговото апокалиптично писмо, предадено ни чрез апостол Йоан, е всъщност адресирано до ангелите (синоним на звезда и дух) на седемте църкви. Виж Откровение 1:16, 20, 2:1 и 3:1. Виж Седем звезди.

940. Пнеума - Гръцката дума за дух.

941. Пнеума интелект - Термин, който описва мъдростта, знанието, разбирането и прозрението на Духа, което Той има върху естествените сфери на Божието творение. Посланието до Ефесяните казва на Христовите хора да бъдат обновявани от обитаващия в техния ум дух. Това обновяване има за цел да ги доведе до място на духовна интелигентност, където ситуациите и мъдростта на Божиите невидими духовни светове са им известни и ясни. По този начин очевидните в естествения свят събития, причини или последствия са

възприемани и разглеждани чрез силата и духовните способности на Човека на Новото творение.

942. Пнеуматики - А) Действията на Божия Дух. Б) Духовни активности, операции и проявления ви чрез Новозаветната църква.

943. Пнеуматикос - Гръцката дума за “духовен"; духовност в съвременния смисъл на думата. Библията има дванадесет приложения за тази дума: закона, дарбите, Божиите неща, църквата и служението, съд(в смисъла на действие), храна, хора (виж Осия 9:7), тяло, песни, злонамереност, разбиране и дом. Думата означава нещо повече от абстрактно или нематериално по естество понятие. Тя се отнася за нещата отвъд нашия физически свят, ефирното, неосезаемото и небесното. Тя е работен термин, който дефинира не само нещата, които не са плътски или човешки, но включва силите и агентите, назначени да управляват невидимата част от творението. На последно място думата говори за функционалността на Божия свръхестествен механизъм, чрез който Святият Дух и Неговите святи ангели действат, напътстват и управляват земните дела. Пнеуматикос е важна за пророческото дума, поради това, че тя идентифицира присъщото за Бог действие на Неговата сила. На пръв поглед тя изглежда като ембрион, латентна или привидно бездейна, но въпреки това винаги динамично активна в Неговия духовен свят. Всичко това означава, че силата на пророците е солидно подкрепена от духовните механизми на Създателя, които се задвижват и функционират чрез Неговото слово, изговорено от устата им. Пнеуматиките не спират да текат, извличайки от творението ресурси, мобилизирайки мъдрост и умения, за да изявят и произведат това, което обновява и насища земята. Виж Проявление на пророчество и Пророческо проявление.

944. Поверена област (Стража) - А) Сферична част или територия. Б) Място за наблюдение, пазене, грижа или държане на затворници. В повечето случаи на пророците са определени духовни територии, подобни на поверяваните области в миналото, над които определени надзиращи личности са имали юрисдикция. Виж Исая 21:8 и Авакум 2:1.

945. Погребален - Първоначално, всичко това, което се отнася до поклонението към мъртвите. Древните религии са разработили сложни погребални обреди, като начин за богато и триумфално погребване на техните мъртви. Те са вярвали, че смъртта не е края, но просто вид преминаване в различен невидим свят на съществувание. Много са вярвали, че починалия ще се върне под формата на дух и ще обитава в тялото на някой от най-близките му живи роднини. Обикновено духът водач на семейството е избирал някой от потомците, който да бъде реципиент за духа и душата на починалия, докато последния получи правото да отиде на небесата. Типичното погребение се е състояло от жертвоприношения и възлияния към бога, на когото роднините са поверили починалия си сродник. Регулярните посещения на мястото на погребение и допълнителни жертви там, са били правени посмъртно, така че мъртвия да бъде в безопасност в новия си свят. Това се е правило, за да държи настрана зли духове, които могат да ги погълнат или да ги отклонят от пътя към тяхното място на покой. Често мъртвите са били изпращани с дълги процесии, с които се е

отпразнувало преминаването им в отвъдното. Смятало се е, че тези, чийто живот е свършил преждевременно, са могли да взаимодействат с живите, които да им помогнат да довършат предполагаемата им оставаща работа в света на живите. Това е още едно обяснение за произхода на древните сложни погребални обичаи и обреди и тяхната цел.

946. Погребение - Обичай за отпразнуване и организиране на безопасен път на починали хора, от земята на живите към отвъдното. Погребенията са били изпълнения на стриктни и старателни мерки, които хората са предприемали, за да подсигурят безпрепятственото пристигане на мъртвите им сродници на тяхното местоназначение в отвъдния свят. Един от основните мотиви за тези церемонии са били жертвоприношенията на духовете на смъртта, които ще бъдат придружители и превозвачи на починалия до неговия бог. Били са извършвани специални подготовки на тялото след смъртта, както поради санитарни и козметични причини, така и за да направят починалия да бъде по-красив и достоен за съответния бог, при който се е вярвало, че той отива. Когато Исус отговори на един от тези, който беше призовал в служение към Себе си, Той му каза да остави мъртвите да погребват своите мъртъвци. Това не беше някаква грубост от Негова страна, но противопоставяне на древни суеверия и произтичащи от тях обичаи и вариации на различни култове към смъртта, дълбоко врязани в обществото по това време. По време на земното служение на Господ, култовете към смъртта са били мощни институции, приемани и поддържани от всички сфери на масите. Те са добили своята популярност, поради това, че правилния ритуал, жреци и погребални агенти са били важни при осигуряването на правилно отношение и подготовка на починалите роднини за тяхното погребение и задгробен живот. По този начин близките се чувствали спокойни и уверени, че техния починал роднина ще завърши успешно пътя си в отвъдното, където го очакват предците му, във вечното му място на покой, според конкретните вярвания на дадения фамилен род. Това е било гарантирано от определената религия, на която хората са вярвали и духовете на предците, на които са се покланяли от поколение на поколение. Било е особено рисковано за главата на семейството или за най големия син на рода да не обърне внимание или да не извърши полагащите му се отговорности в тази област. В такъв случай те биха могли да причинят зло на мъртвите, а най-вероятно проблеми и нещастия и за живите от фамилията, които биха могли дори да се разпространят надолу по родословието. Когато е трябвало да се извършат някакви специални погребални обреди, дори на чужденец, стриктното изпълнение на чужди погребални ритуали е било нещо повече от суеверие за хората. Случвало се е дори тези обреди да надминат и надхвърлят редовия религиозен протокол. Това е било един вид застраховане за това, че никой роден по онова време няма да бъде пренебрегнат. Христовото послание за вечен живот пряко се конфронтира с тези поверия и обичаи. Тогавашните хора не успяха да разберат защо Той не беше изобщо притеснен да отдава такава специална почит на мъртвите, както те правеха. За повече подробности виж дефиницията на Погребален.

947. Подбуждам - Предизвикателен вик, който призовава към надигане, стимулира действие и съживява личност с цел да я подкани към действие.

948. Подвизи (Геройства) - Победи, усилия и стремежи, увенчали се с успех чрез забележителни дела и поведение по време на конфликти, битки или съпротива. Изключителни дела. Героични и приключенски подвизи. Виж Пророчески Подвизи и Даниил 11:28 и 32.

949. Подготвен (Отлежал) - А) Пробван, пречистен, изпитан, надежден и приготвен за употреба. Б) Снабден с изключителна мъдрост, която произлиза от това, че субектът е преминал през определени обстоятелства и трудности, които е преживял и превъзмогнал. В) Този вид подготовка произлиза от преминаването и излизането на човек като победител, през сериозни трудности, конфликти и изпитания на разрушения и провали. Думата, която е използвана в Стария завет, за да опише такъв вид подготовка и съзряване, означава още "стриване на прах" или изтъркване с абразивен материал. През такъв процес преминава и жертвеното животно в подготовката му, преди да бъде принесено на Господ, за да бъде приемливо за Него. Изпитания, трудности, изкушения и много страдания, породени от враговете на Бог и човешките синове на непокорството, попадат към различните инструменти за подготовка, които Бог използва, за да шлифова хората Си. По този начин Той излага слугите Си на истинските елементи на Неговия призив, за да могат да получат необходимата опитност и не просто да оцелеят в демоничните битки, но да победят и да имат успех в служението си към Него. Подготовката и обучението биват насрочени и оркестрирани от Господ. Основната им цел е да направят човека готов за предстоящата му употреба от Бог. Всички важни личности в Словото, историята и в днешния свят са достигнали до тяхното място на бележитост по пътя на суровите изпитания и горчива скръб. Библейски примери за Божията подготовка е времето, през което Давид беше в изгнание, докато бягаше от Саул, рязката промяна в живота на Мойсей, след като избяга от Египет и дълги години живя като номад и на последно място, петнадесетте години, през които Павел живя в пустинята на Дамаск. В Притчи 22:29 можем да прочетем едно славно обещание за наградата на тези, които се покоряват на Божия процес на подготовка. В подкрепа на казаното дотук, 1 Петрово 4:12 ни увещава да не се учудваме на огнените изпитания, които ни сполетяват, защото тяхната цел е да ни пречистят за Божието царство. 1 Петрово 5:10 добавя, че подготовката на Бог е за определено време и след като е преминала, Той ни усъвършенства и установява в Своето слово, дела и истина. Виж Псалм 12:6; 17:3; 18:30 и 104:27; Еклесиаст 3:1; Йов 23:10; 1 Петрово 1:7.

950. Поднос и Чиния - В пророческия символизъм, тези два предмета се явяват най-често като показател за служба. В духовен смисъл те могат да бъдат предмет за пренасяне или за изпълване. Чинията касае ядене и е символ на празнично общение или обект на употреба. Подносът е по-голям съд, който се поставя пред няколко души. Вероятно е в подноса да има по-голяма мярка от храната, която да стигне за повече хора. Подноси бяха дарени от водачите на всяко племе в Числа 7:84, като част от тяхното дарение на посвещение към храма на Господ. Духовният символизъм на този ритуал е сянка на съвременните храмови служители, които посвещават съдове на Господ, чрез които Той да може да работи в Своя храм. Това са съдове, от които хората Му

могат да се хранят или да им бъде сервирано от тях. Осветени да приемат и да пренасят качествена и отбрана храна. Виж Купи и Чаши.

951. Подчинен пророк - А) Такъв, който функционира на регионално ниво и/или с по малка власт. Пророк, който се обучава или е средно екипиран за активно или съществено пророческо служение. Б) Пророк, който е назначен към по-ниско ниво на служение, поради това, че се обучава или няма достатъчно опит. В) Пророк, който е бил назначен от Бог да бъде придружаващ служител на по-старши пророк или такъв, който е назначен към апостол. Г) Пророк, на който Бог доверява грижата и помощта за по висши служители. Пример за това е служението на Елисей към Илия.

952. Покаяние - Изискването за истинско спасение, което призовава грешника или отстъпилия светия, да признае греха си и да се обърне или завърне към законите и благодатта на Спасителя.

953. Поклонение към бика - Друга форма на поклонението към телето, практикувано в древността, особено от културите от Средния Изток. Поклонението към бика е еквивалентно на поклонението към слънцето, защото то е преобраз на обожествяването на слънцето в древен Египет. Виж Ваалово поклонение.

954. Поклонение към предците - Поклонението, извършвано към починали роднини, чиято смърт се вярвало да оставя сила и известност в съответния род. Наследственото поклонение е базирано на непрекъсващата семейна връзка с настойническите духове на предците. Наследникът, който става глава на семейството, било то патриарх или матриарх, е имал задължението да служи на духа в отвъдния свят, чрез специфични погребални ритуали и церемонии. Следвали са и други посмъртни обреди с цел да се угоди на фамилиарните духове, отговарящи за семейството. Целта е била да се осигури починалия, така че да няма втора смърт за него, което му гарантирало вечна власт, ранг и престиж. Наследникът на прародителя-покровител е имал задължение да позволява на тези духове от етера, да се вселяват в тялото му и да го използват при нужда. Това е било необходимо, за да даде възможност на духа на починалия да се наслаждава на живота, които не е могъл да изживее в собствената си плът поради преждевременна смърт. Този завет продължава, докато на починалия роднина не бъде дадена възможност за трайно прераждане. Всеки наследник на починалия, който се противи на този обичай, е можел да причини втора смърт на покойния, като това се е смятало за много по лошо от първата. Ако мъртвеца пострада в отвъдния свят или стигне до предполагаемата втора смърт, човекът отговорен за посмъртните грижи към покойния е бил наказван. Семейни облаги, специални таланти и дарби, социално положение, всичко това е било изложено на риск. Тези обичаи, са били много по-значими за управителите, благородниците и царските особи, защото се е вярвало, че те са получавали силата си от духовете на предците си. По отношение на втората смърт, Господ Исус конфронтира тази заблуда в Откровение 2:11; 20:6,14; 21:8, като обещава на Своите победители, че те няма да видят втора смърт. Сложните човешки погребения и отдаването на повече почит към мъртвите, отколкото на живите, се основават на древното поклонение

към предците, където смъртта се е смятала за окончателна. В Новия завет, Христос отне жилото на смъртта и направи сложните церемонии за мъртвите ненужни.

955. Поклонение към теле - Церемониално поклонение към млад вол, възприеман като бог. Обикновено е бил избиран бивол за мъжко божество, а крава за божество от женски род. Израел възприе поклонението към телето от египтяните, поради неговата жизненост и сила. Вярвало се е, че силата на бика го е окачествявала божествено, придавайки му силата и/или способностите на бог. Биковете са били символи на божествата Син, Ан, Ану и Мардук. Кравите са били символ на Ищар. При всичките тези божества се е смятало, че животните притежават и могат да придадат живото обновяваща сила. Поклонението към бика е било част от това към обожествяването на слънцето в древен Египет. Боговете Ра и Пта са били изобразявани и Фараона, тъй като е било пример за идолизирани с бикове. Аарон окуражи поклонението към телето, след като Израел излезе от Египет. Това стана по време на удължения престой на Мойсей на Синайската планина, когато той получаваше Десетте заповеди. Тогава Аарон, нетърпелив да дискредитира брат си, направи на Израел нов бог, на който да се покланят, вместо Яхве, за Когото бяха убедени, че очевидно ги е изоставил. Телето беше обръщение към тяхното едновремешно идолопоклонничество в Египет. Еровоам постанови и организира поклонение към теле в Дан и Ветил. На тези две места той установи религиозен ред и система от своето собствено сърце. Изход 32:1-6; Второзаконие 9:16; 3 Царе 12:28-30.

956. Поколение - Потомството, което наследява предшествениците си във време, сезон, история или клас, произлизащо от една родословна линия. Исая 41:4 казва, че Всемогъщият Бог извиква поколенията от началото, тоест от първото семе, от което ще произлязат всички следващи поколения.

957. Покривало за глава - Библейски погледнато, шапката е нещо повече от просто покривало за главата, което пази от елементите, въпреки че може и това да е значението на съня или видението. В духовно отношение различните начини на покриване на главата представляват власт или потвърждение от властта, която е ръкоположила някой в длъжност. От незапомнени времена шапките или начина, по който се е покривала главата, са били тясно свързани с културата и бита на хората, с топлината и защитата. Свещениците са ги носили настрана, за да демонстрират тяхната позиция и взаимоотношение с бога, на когото те служат. Царете са ги носили, за да изявят богатството, изобилието и мощта на страната си. Виж Корона. Войните са носили шлемове или специални защитни шапки, които да покажат техния господар, или да уплашат противниците им, или да могат да се различат като ранг и позиция сред войската си. Професионалистите ги носят, поради всичките или която и да било от тези причини. Различните видове шапки включват широкополи, капитански, митри, качулки, тюрбани, корони и перуки.

958. Покровителство - А) Това, което се отнася до поличби като невидими и недоловими сили. Б) Тълкувателите на знамения, получени от боговете чрез авгурство. В) Процесът, чрез който официалните жреци и гадатели са търсили и откривали информация за правата, силите и привилегиите на дадена личност

според божествената воля. Г) Разкривало е предполагаемото предразположение или потенциал на бъдещ управник или жрец като основа за неговия избор. Авгурството е било законен метод, чрез който Римското правителство е предричало потенциала на бъдещите служители, военни или жреци, които са щели да работят за държавата.

959. Поличба - Дума, обясняваща шепнещите гласове, идващи чрез вътрешностите на заколени животни. Авгурството, чародейството и хироскопията са някои от най-често практикуваните методи, чрез които са получавани поличбите. Думата в по-широк смисъл означава благоприятен знак, който привлича вниманието на слушащия, като внезапно отговаря на спонтанни или неизказани въпроси и запитвания. Поличбата представлява знак, който се получава чрез някои от гореописаните методи.

960. Помазан (1) - А) Покрит с мирото на Божието помазание за служение пред Бог. Б) Царе, свещеници, пророци и всички служители на евангелието получават съответното ниво помазание за конкретното служение или за обучение. Виж Крио.

961. Помазан (2) - А) Следствие от помазването, да бъдеш преносител на помазанието Б) Еврейската дума за това състояние е шемен, която е корен на шаман. Шемен означава масло, особено благоуханно, което най-често се е употребявало при помазването. В повечето случаи, то е било приготвяно от маслини - това, което днес наричаме зехтин. Шаман отразява резултата от помазанието - да огряваш, да сияеш, да натлъстееш (да имаш изобилие от блага). Връзката му с духовната власт е базирана на тези показатели, които сочат към подобряването, подсилването и издигането на помазания. Виж 1 Царе 10:1 и 16:1, резултата от натлъстяването, което идва от помазването в словото. Второзаконие 32:15; Неемия 9:25; Исая 6:10.

962. Помазаният херувим - Термин, използван само веднъж в Библията, за да идентифицира миналото на Сатана. По време на неговото пребиваване на Небето, той е служил като херувим с уникално помазание за развитие и растеж. Терминът, използван в случая, за да опише вида помазание от Създателя е мимшах. Думата е използвана само веднъж в Библията за конкретния призив върху живота на Луцифер. Смисълът на това е, описанието на уникалността и мярката на славата, освободена върху него, която е носела със себе си духовна тежест, недостъпна за друг от творението. Били са освободени проявления и разширения, специфично дадени от Бог, които както времето показва, имат цел отвъд служението сред херувимите. Това разширяване, което ние виждаме до днешни дни, включва неговото световно господство и назначение да заблуждава поколението на Адам. Той организира силите на мрака, които подклаждат желанието на хората към греха. Сатана е бил подготвен да бъде свръхестествената сила, стояща зад свободната воля на хората, които отхвърлят Създателя. Теологично той е представен като архангел, но Библията открито нарича Сатана херувим, обърнал се във враг и обвинител. Преди да отпадне от благодатта, той е служил като ангел пазител, закрилящ херувим и транспортно средство за Йехова. Виж Херувим.

963. Помазване - Свят ритуал, чрез който делата и последствията от това да си избран за определена позиция или цел, са отбелязани чрез изливане или втриване на миро върху избрания човек. Това действие символизира приемането на силата, авторитета и делегирането на власт от страна на божество към човек. Пренесено в Новия завет, където е споменато в Марк 14:8; Яков 5:14; Деяния 4:27. Процесът на помазване, записан в Левит 21:12 е равносилен на божествено коронясване на служителя. Вярвало се е, че тази духовна корона удостоява и освобождава свръхестествени сили и авторитет, от страна на божеството. Виж Изход 40:15, където думата използвана за помазване е машак, най-често използваната дума за помазване в Стария завет. Тя означава "да излея, да втрия миро върху някой или нещо, с цел да бъде отделен и осветен за божествено служение". Помазването може да се извърши чрез втриване на главата, ръцете и краката на човека, за да се подсигури ефективното свързване на духовната сила със съответните физически сили на живота. Помазването е нещо повече от прост ритуал в Библията. То придава Божията същност като Ръкополагащ Бог, чрез този извършващ помазването и върху този, който приема помазанието. Древните народи са считали помазания служител или жертва, като абсолютно и тотално променен човек или обект, със свръхестествен статут, цел или употреба. С тази нагласа те са извършвали всичките си сложни ритуални въвеждания в длъжност. Полагало се е всякакво усилие от страна на помазващия да не пропусне да направи нещо върху помазвания и така да даде повод на божеството да отхвърли тяхното служение. Евентуалният резултат от това е бил съд и наказание за новопомазания, поради неизпълнение на заветните задължения. Библейски пример за това е Мойсей, който пропусна да обреже синовете си, след като Бог го помаза, за да освободи народа Му Израел. Този пропуск, почти му коства живота, когато Бог изрично подчерта на Мойсей важността от безрезервно и безкомпромисно спазване на закона, наредбите и завета на Яхве. Виж подробности в Изход 4:20-26.

964. Политеизъм - А) Вярата в много богове. Б) Всички древни религии, без Юдаизма са вярвали и са се покланяли на много богове. Съвременното Ню Ейдж движение е вид възраждане на тази вяра и поклонение.

965. Полунощ - А) Началото на часа на силата в духовния свят. Б) Символ на духовния връх на пълнота и зрялост, който кулминира в събирането на небесните сили, изпратени да променят нещата на земята. Ангелите, които се появиха, за да предизвестят раждането на Христос са пример за това. В) Пророчески преживявания със събития, случващи се в полунощ са сигнал за промяна на световно ниво в творението на Бог. Те са показател за силови промени в Неговия план и обикновено откриват промяна в съществуването за жителите на земята.

966. Понтиф - Владика, архиерей, главен свещеник над колегията на понтифексите. Свързан с папски вид йерархия.

967. Понтифекс - Древен термин за строител на свещени мостове между божество и неговите земи. Всяко божество е имало понтифекс, който от своя страна е бил член на най висшия жречески съвет в Рим. Тази група хора е била надзорник на всички сакрални и религиозни функции, присъствала е на

съветнически и съдебни дела на държавата и взимала участие в решаването на въпроси от най-висш характер, заедно с царя. За човек да бъде избран и ръкоположен за понтифекс е означавало, доживотно служение в тази позиция, като първоначалната идея на този ранг е била свързана с поклонението към боговете на реките. Званието и служението на понтифекса се смята, че датира от приблизително петстотин години преди Христос, а древна Нюма е смятана за родината на този жречески род и служение. Институцията е основана на базата на папска власт, където колегия от епископи е имала абсолютна религиозна и морална власт над останалите граждани. Тази организация е била защитник и поддръжник на мъжкото превъзходство, което се е базирало на наследеното бащинство на духовните водачи от божеството на тяхната религия. Този патриархален мироглед е издигнал духовенството, до позиция на хора от мъжки род, за които се смята, че са въплъщение на бог и управляват заедно с неговия избран патриарх над всички останали. Заедно с много други, тази древна институция е процъфтявала по времето на Исус. Отношението на всички останали към духовенството като към бащи, е това, което Исус имаше предвид, когато Той ни поучаваше. Той каза да не наричаме (религиозно), който и да е човек - баща, защото истинският Баща на всичко и всички е Неговия Баща, Създателя Бог. Тази религиозна система от вярвания беше целта на Неговото опровержение, а не уважението и близостта, която човек показва към своя естествен баща. Виж Матей 23:9.

968. Понтифекс Максимус - Първосвещеникът на колегията от понтифекси. Най-висшата инстанция от тази институция. Виж Понтифекс.

969. Порнография - Писмен или визуален материал, предназначен да предизвика сексуално възбуждане. В Библията думата, използвана за порнография, е свързана с идолопоклонство и прелюбодейство. Освен връзката с храмовите проститутки, порнографията е дефинирана като писмена или визуална помощ на блудница или проститутка. Идеята на порнографията е да привлече четящите или гледащите към подражание на този вид публично изявени сексуални актове. От историческа гледна точка, жреци и жрици са действали като официални представители на боговете, които предполагаемо са имитирали. Тези свещенически двойки са били "осветени" и посветени на храма с конкретната цел да бъдат пример за подражание. Те са водили хората от събранията си в масово поклонение на техните божества на плодородието. Те са действали в качеството си на жив образ, за това, което техните богове правят на небето или в своите неземни обиталища. Пример за това е случая на Израел със златното теле (Изход 32:4), което доведе до тяхното идолопоклонство и развратно веселие (Изход 32:25). Друг такъв момент е кризата при Баал-Пеор (Числа 25:1-3), където те повториха своето престъпление пред Йехова. Тези обичаи и ритуали включваха пиянство чрез алкохол или опияти, които да съдействат и спомогнат на оргията. За да бъде стимулирано масовото разпространение на този вид перверзни ритуали, порнографски образи и актове са били публично издигани и показвани. Това са били похотливи образи и сексуални действия, които да бъдат вдъхновение за похотта и да помогнат за пълното предаване на поклонника на предполагаемата воля на неговия бог или богиня.

970. Порта - В Библейската символика портите имат важно място. Те са разположени на входа на града и също така като защита за входа и на замъци. Най-често портите са били строени заедно с кули от двете им страни, като защитно съоръжение. Предназначението на портите е било да бъдат движима бариера, чрез която хората да бъдат наблюдавани и пресявани, така че да влизат и излизат избирателно. В древността портите са били отваряни сутрин и затваряни привечер. Те са били единствения законен начин за някой да влезе в града. Най-често портите са били конструирани с дебели стени, двойни врати и подсилени стоманени лостове. Обикновено са имали огромни ключове, които е трябвало да бъдат пазени от пазителя на портата, дори и с цената на живота му. Стражите, патрулиращи на портата, обикновено са били смесица от войници и цивилни граждани с такава длъжност. По време на война, нападащите царе са се борили да влязат през портата на града. Това е било равносилно на победа над града и защитниците му, както и свободен достъп до вътрешността му. Също така това официално е означавало, че жителите на града са победени и подчинени. Този символизъм е използван от Исус, когато Той каза да се стараем да влезем през тясната порта - Матей 7:13. Стратегията с портата е била основополагаща в древните военни действия. Употребата на порта като метафора означава, че веднъж когато царят е влязъл в града през портите, той автоматично е придобивал достъп и контрол върху всичките му ресурси, богатства и търговия. Да бъде пробита защитата на портата е било голям военен триумф и в миналото всички воюващи царе са преследвали тази цел. Виж пророчеството на Всемогъщия към цар Кир по отношение на вратите и портите в Исая 45:1. Укрепените градове са имали порти, които са имали много приложения. Те са били използвани за жилище на стражите, като склад за запаси по време на обсада и да бъдат преграда и укрепление срещу вражески сили. При портите е било и най-често мястото от където се е водила търговска дейност, публично заседание на съд или взимане на важни решения, както и срещане на дипломатически пратеници. Портите в пророчески сънища или в молитвено видение, означават въвеждане от Господ в по високо и по-авторитетно ниво и курс на живот. В общия случай издигане в бизнес, в политическо отношение, а понякога това е сянка на предстоящо духовно воюване. Символиката на портата датира още от началото на вечността, за което Йов 38:17 споменава портите на ада и смъртта, а в Битие 28:17 се говори за небесните врати, водещи към Божието обиталище. Също така в Откровение 21:12 и 21 се говори за дванадесетте порти на Божия Нов Ерусалим. Производно на порта е портал, което има подобно значение, но повече в сферичен аспект и измерение. Виж дефиницията на Портал.

971. Посейдон - Бог на моретата. Наричан още Нептун.

972. Посвещение - Ритуали, обреди и обичаи, които съпровождат встъпването в длъжност, общество или конкретни правила на дадена организация или култура.

973. Посвещаване в длъжност - Показни драматични изпълнения, които символизират или пресъздават правото на преминаване, което дава достъп на човек до дадена група или организация. Най-често тези ритуали на посвещаване представляват символичната смърт на старата личност, което да позволи възраждане в новата, напълно уеднаквена персоналност на останалите от

обществото. Преди тези посвещения, от кандидата често се е изисквало да премине през трудни изпитания, които са изисквали сериозна подготовка.

974. Послание - Думата в латинския е епистола. Използва се като наименование на писаното в Новия завет, което е извън четирите евангелия. Най-общото значение на думата е писмо. Също се отнася за написано от или чрез секретар или секретарка. Когато такива са били наемани на официална длъжност или по правителствени въпроси, написаното от тях (епистола) е било наричано императорско писмо, което е постановявало волята на императора/ управника, като е имало силата на издаден указ(закон). Тези писма са били диктувани и разпращани, за да наложат императорската власт, укази и управление върху хората от различните краища на държавата (империята). В нашия случай, няма съмнение, че Царят на царете е поръчителя на всичките новозаветни писма. Неговите апостоли са предали волята и мислите Му, отговорите и законодателството на Новия завет към Неговата еклесия. Виж Деяния 15:30.

975. Послание и Пратеник - А) Комуникация между две или повече личности, обикновено установявана от определени за това лица. Б) Поща или писмо. В) Сигнал, който е изпратен като знак за нещо, което предстои да се случи. Г) Вербално или писмено общуване. В библейско време посланията са били предимно вербални и рядко пъти в писмена форма. Връзката с пророческото е същата - посланието на Бог се предава на пророка обикновено по директен начин. Много преди да са почнали да пишат, хората са чували от духовни създания с физическите си уши, след което са били изпращани да освободят чутото към своето общество. Това обяснява защо словото никъде не описва детайлно служението на пророка, а само неговата личност, характер и атрибути. Факт, който показва колко древна е институцията на пророческото и кое поражда нейната необходимост още от началото на творението. Центровете за послания, агентите и системите, свързани с тях, датират от дълбока древност и са най-добрата основа за пророческо обучение и трениране. Учещите се, разбират по-добре пророческото, когато опознаят неговото земно съответствие, което са комуникациите. Те включват подготовка, доставяне и получаване на послание или съобщение от една страна към друга. Пратениците, посланията и тяхното предаване по начина, по който са осъществявани в ранните цивилизации е прагматичен и показателен пример за пророческото служение. Когато се появила писмеността, посланията са били записвани и изпращани чрез други хора, към далечни места в същия регион или в други отдалечени страни. Впоследствие се развили пощенски центрове, които да получават и разпращат послания към царски особи, аристократи, политически и военни управници, храмови служители и други властнически фигури. Всяка една от по-горе описаните групи е имала собствен център и писачите на послания са използвали свои собствени куриери, поради съображения за безопасност и честност. В миналото често посланията са били изпращани по пътници, които са изпълнявали и функцията на куриери за техните фамилии и съседи. В други случаи, богатите жители на страната са използвали пощенската мрежа на тези, които са имали власт и сила да я развият. Посланието винаги е било запечатано, с което се доказвала неговата автентичност. Преносителят е трябвало да гарантира целостта на печата и истинността на съдържанието на писмото. Печатът на изпращащия е бил от

съществено значение и богатите семейства и високопоставените власти са имали сложни ръчно изработени печати, които винаги са носили със себе си. Да се открадне или подправи печат в онези дни е било много популярно, но и опасно, тъй като всеки вид кореспонденция може потенциално да бъде подправена и изпратена от името на притежателя на печата. Тази честа тактика е направила надеждността на пратеника или преносителя да е от огромна важност. Лъжливите и измамни куриери и пратеници са били жестоко наказвани, при положение, че бъдат разкрити. В миналото, доставянето на послание е била много рискована работа. Поради това, че са били изцяло зависими от човешки преносители, посланията на хората са можели да бъдат прехванати и изопачени по стотици различни начини. Подслушвачи са можели да поставят засади и капани по пътя, така че преносителят да не успее да премине. Хора с упойващи вещества са дебнели по пътя с цел да прехванат военна или правителствена кореспонденция, която да унищожат, преди да е стигнала местоназначението си. Вражески шпиони са можели да пресрещнат куриера, за да научат за плановете на врага си и евентуално да ги подправят и да изпратят мним куриер с друг план и послание. В случаите, когато стоки и ценности са били транспортирани, риска от загуба и кражба е нараствал много. Използвайки силата на числеността, пратениците са пътували в група, но това не е елиминирало напълно опасността. Много от комуникациите са били проваляни, като в повечето случаи никой не се е завръщал обратно, за да докладва, че мисията е изпълнена успешно. Ангелът, който се бореше с Яков, беше мотивиран от това изискване. На зазоряване той вече трябваше да се е завърнал при Господ с доклад за неговата задача. Яков навярно беше разбрал това и използва тази информация, за да получи това, което искаше - нещо, което той беше свикнал да използва като стратегия в живота си. Много често пратеникът и писарят на посланието са били едно и също лице. Обикновено това е бил човекът, който е слушал и записвал посланието директно от първоизточника. В други случаи, това е можело да бъде пощенския администратор, които е получавал и разпращал множество послания към техните предназначения. Тази институция е била от съществено значение за бизнеса, управлението и живота в обществото. Поради това, пратениците и куриерите са били високо ценени служители, които са били уважавани, взискателно избирани и изпитвани, преди да може да им се довери посланието. Тяхната характеристика е трябвало да бъде съвършена и неопетнена, тъй като се е очаквало, че тяхната персона и отношение е възможно да отслабнат през времето на задачата им, като се подадат на чувства, разбирания или други личности, което да доведе до погубване или промяна в посланието им. Професионалистите, вербално изпратени посланици започнали да приличат повече на едни прости оратори, които само повтаряли сложеното в устата им. Злият и неверен пратеник е можел да причини големи щети. Това е и презумпцията, стояща зад Притчи 13:17, 17:11 и 25:13. Въпреки това, не всички посланици са били вербални. Някои са били изпращани, за да извършат това, което е изговорено или да упражнят власт от името на този, който ги изпраща. Куриери от този вид са били дипломати, емисари, агенти, правителствени посланици, наместници или специално изпратени служители. Всеки един от тези е бил особено горд с работата си. Повечето са имали изключителна памет, тъй като някои от изговорените думи не е било позволено да бъдат записвани, но са

били предназначени само за ушите на получателя. Поради разпознаването на опасностите и капаните, на които са могли да попаднат по пътя, куриерите и пратениците са били умели бойци, познаващи добре местността, през която минава пътя им. Използвайки проницателност, хитрина и ловкост, те са избягвали засади и с готовност са защитавали с цената на живота си, това което им е било поверено. Професионалните куриери не са допускали нищо да попречи на тяхната доставка, а когато са били конфронтирани от много по-силни от тях обстоятелства или враг, те унищожавали посланието или пряко, или погубвайки живота си, за да не попадне то във вражески ръце. Много от тях са слагали край на живота си, вместо да се завърнат при този, който ги е изпратил с лошите вести. За тях е било ужасно да докладват, че не са успели да се промъкнат и да предадат повереното им послание. Виж Езекиил 9. (Това отношение може да се види в ангела-пратеник, който дойде при Даниил в десета глава от едноименната книга). Да ти бъде доверено послание е нещо, което е водело след себе си сериозни последствия. Били са необходими много години трениране и доказване, преди някой да може да бъде използван като доверен пратеник. От страна на бъдещия куриер е трябвало да бъде демонстрирана вътрешна честност и неподкупност, неподправена загриженост за правилно запомняне и възпроизвеждане на думите, предназначени за конкретния човек и цел. Всичко това са ключови принципи за библейските пророци. Пратениците не са били някакви клюкари, които не могат да пазят тайна, нито са били такива, които да говорят посланието си пред грешни уши. Повечето по скоро биха отнесли посланието в гроба си, отколкото да не се покорят на инструкциите на своите принципали. Да се промени или перифразира дадено съобщение в онези дни, е било равносилно на това, да бъдеш лъжесвидетел и лъжец. Това е било така, защото пратеникът и този, който го изпраща, са били всъщност като едно цяло за периода на задачата. Изпращащият се е предавал изцяло на милостта на пратеника да запази думите и да изпълни задачата. Виж Притчи 30:6. Това е основен фундамент в пророческото служение. Пророкът, в ролята си на книжник и куриер, (агент изпратен от Бог), има висшето задължение да пазите думите си точни, навременни и акуратни за тези, които ги чуват. Същността на пророческото служение е пророка да чуе от Бог, да изтълкува чутото и да го напише, за да бъде освободено на правилното време. Подобно на своите светски еквиваленти - куриерите, пророците трябва да пазят призива на Бог с живота си и на всяка цена да опазят образа, който те представляват да не бъде Той замъглен или принизен пред тези, към които са пратени. За повече подробности относно пратениците виж Агей 1:13; Малахия 2:7 и 3:1; Матей 11:10; Марк 1:2; Лука 7:27 (които всички се отнасят за пророческия пратеник). Виж още 2 Коринтяни 12:7 и Филипяни 2:25.

976. Посланик - Личност, представляваща чужда страна, изпратена да върши работата на дипломат от името на тези, които са го пратили. Посланиците често са уреждали идеално преговорите по отношение на срокове и условия за мир между две враждуващи или воюващи страни или фракции. В древността те са били придружавани по време на техните задачи от генерал на армия, член от управлението или правителството на държавата или един или повече длъжностни лица. Посланикът е бил подвластен на един или повече от придружителите си. Рядко, при изключителни обстоятелства, посланикът е могъл

да изпълнява допълнително и функция на властващ управител, по-скоро като заместник в областта, към която е изпратен. Единствените две места, в които думата е упомената в Новият Завет, показват, че Христовите посланици са също епископи и Негови апостоли. Исая 33:7 ни показва последствията от това да бъдем без посланици на мира. Притчи 13:17; Авдия 1:1; Еремия 49:14; Ефесяни 6:20; 2 Коринтяни 5:20.

977. Посредник - Такъв, който се намесва между две или повече страни в конфликт, с цел да доведе съгласие, да разреши диспути, да изглади различия, да освободи и съдейства за преноса на стоки, услуги, информация и снабдяване между страните.

978. Потенциал (Сила) - Вътрешната сила, чрез която да упражняваш ефективно влияние и наследствена мощ. В Новия завет, гръцката дума, която най-добре го описва е дунамис.

979. Потоп - съд, било той позитивен или негативен. Наводненията представляват също и мощни сили, използвани от Бог като проводник и изпълнител на Неговата воля. Най-драматичното наводнение в Библията, известно като потопа, е всъщност първото наводнение, причинено от Бог, чрез което да накаже пределувиалните хора за техния грешен и извратен начин на живот. В пророчески контекст потопът символизира неустоимото. Той е показател за помитане от нещо, било то добро или лошо. Виж Еремия 46:7-8; Наум 1:8; Матей 24:38-39; Битие 9:11; 2 Петрово 2:5; Откровение 12:15-16.

980. Поток - А) Пророчески поток, излизащ от духа. Б) Показател за протичане, наподобяващо това на течностите. В) Последователна и непрекъсната поредица, побеждаващо поведение. Г) Доминиращо влияние. Виж Даниил 7:10 и Амос 5:24.

981. Почва - Виж Пясък и Пръст.

982. Почит - Подарък.

983. Почукване - Повикване, на което да се отговори на някой или нещо; някой, който призовават или извикват.

984. Пояс - Колан или препаска, която символизира подготовка, размножаване, готовност за действие или изпълнение, пълнота за действие или дълг. Също се е ползвало като носител на оръжия, провизии или ресурси. В Ефесяни б се говори за Божия пояс на истината.

985. Правене на магии - А) Използване на магьосническото изкуство, чародейство или вълшебство с цел формиране и нанасяне на заклинание. Б) Свързване със силите на злото с цел постигане на демонични резултати в естествения свят.

986. Праг - Думата обозначава граница и това обяснява нейния пророчески смисъл и употреба. Когато Бог каза на Мойсей да инструктира хората Му да намажат страничните греди и горния праг на вратите си с кръвта на агнето, това имаше за цел да установи границите за назначението на ангела на смъртта, невидимия вестител от духовния свят. В Изход 12:22-23 е показана духовната

цел на прага. Друго място в Библията описва това как Соломон украси праговете на светилището, което се намираше в храма на Бог. Това място беше наречено "светая светих", откъдето Бог говореше на хората Си. От този момент нататък, Стария завет нарича святото място, вътрешното светилище на шатрата и храма на Бог - "светая светих". Виж 2 Летописи 5:7 и Светая Светих.

987. Правителство - Организираното тяло от служители, дейности и единици, които представляват държавата, чрез управление и администриране на нейните дела, оперирайки на нейната територия, чрез установено законодателство (легислатура) установяващо норми на поведение, права, задължения и свободи. В Библията, което е полезно за пророческото разбиране, правителството според Матей 2:6 се отнася за империя и изразява идеята за господство на управителя. Тое описано чрез думата кюриотес, което означава абсолютна власт, господство, управничество и доминиране. Думата кариотес е пряко свързана с еврейската дума сарах — преодолявам, власт на принц, управник или началство.

988. Пазач - Такъв, който наблюдава и внимава за друг и неговата безопасност, пазейки неговия или нейния живот или грижейки се за неговото благосъстояние.

989. Празник (Пир) - Празненства с ядене и пиене. В древността най-често такива между божество и поклонниците му, обикновено чествани регулярно, така че да съвпадат с природните сезони и жетва. Много такива празненства са били организирани по време на специфична планетарна активност. Повод за други е било отпразнуването на велико събитие или дело на конкретно божество. Виж Левит 23:2; Наум 1:15 и Юда 12.

990. Праксис - Термин, който дефинира делата и задълженията на специално упълномощен служител на божество или правителство. Също така това е термин, който описва функциите и задълженията на апостолите на Господ Исус Христос. Те са определени и назначени от Него за разпространение на евангелието. раждане и развиване на Неговата църква и като цяло, за да могат те да изпълнят в пълнота своята апостолска мантия. Думата праксис освен обикновенните дела, които сме свикнали да свързваме с апостолското, добавя и съответно бизнес ударение.

991. Пратор - Дума от Новия завет, която описва служител от магистратурата в претория на Римската империя.

992. Превод - А) Да нося или съпровождам някой от едно място на друго. Да преведа от една форма в друга. Б) Обяснение на непознатото, чуждото и неизвестното. В) Това е гръцката дума, използвана в Новия завет, за да опише преселването на християните на небето, когато Господ Исус се върне отново за Своята църква. Виж Евреи 11:15.

993. Превозно средство - Свързано с транспортирането на някой или нещо. В пророчески контекст, образите на превозни средства означават форма на транспорт, като е важно за сънуващия да обърне внимание на обекта на транспорт. Когато Господ изпраща такива сънища или видения, Той иска да ни открие не само средството, но и това, което то транспортира. Когато превозното средство е празно, това означава, че фокусът на посланието е върху самия

начин на транспортиране. В случай, че в него има някой или нещо, това показва връзката между тях и/или причината за превоза. Значението на видението или съня може да бъде до голяма степен разбрано от това как точно се употребява превозното средство. Често пъти може също да показва и природата и духовното естество на мястото, към което са транспортирани пътниците. От значение е идентичността на шофьора в съня, как е облечен и как точно кара превозното средство. Облеклото и действията на пътниците също има своето значение. Тяхното взаимодействие с шофьора и реакцията към пътуването и целта, могат да хвърлят допълнителна светлина върху значението на съня. Старите превозни средства трябва да бъдат разглеждани в контекста на своята ера и духовната сила, стояща зад нея. Модерните такива са показател за нови и оригинални духовни сили. Земните превозни средства са знак за неща, които стават на земята. Това означава пътуване по познат и безопасен път, освен ако пътната настилка и обстоятелства не сочат нещо друго. Водните превозни средства са преобраз на течните неща в живота, което са хората, нациите и човечеството като цяло. В повечето случаи това означава още и нестабилност, безразсъдство и прибързаност. Състоянието на плавателния съд във водата и неговата направа също имат своята значимост за пълното разбиране на посланието. Въздухоплавателните съдове касаят небесните сили. Подобно на водния съд, състоянието на въздуха, през който преминава превозното средство също има своето значение. Важността на въздухоплавателните съдове може да бъде сравнена с тази на облаците, с изключение на това, че едното е направено от човешки ръце и съответно предава такава перспектива. Това важи за всички други превозни средства, където следва да се отбележи дали са направени от човек или не. Разликата между лодки и кораби, влакове и автобуси, хеликоптери и самолети също е важна. Всеки техен детайл и различие, трябва да бъде взет под внимание, когато се търси значението на пророчески сън или видение, в които присъстват дадените образи. Елисей видя Илия, който беше пренесен на небето в огнена колесница. Впоследствие той използва придобитата мъдрост по въпроса, когато поиска от Бог да отвори очите на слугата си, за да види огнените колесници около тях, когато Израел беше в конфликт със Сирия. Всяко превозно средство, което има животински образ, без значение дали е управляван или не, означава транспорт от Създателя, поради това, че не може да бъде направено от човек. Конете, дивите или морските животни имат различни значения, според своята употреба по отношение на разбирането за това какво Господ показва на сънуващия. Въздушните създания имат своите разлики спрямо земните. Теренът или пространството, през което те минават, също представляват част от посланието на Бог.

994. Предаден - Първоначално, това е бил древен морски термин, който се отнася за собствеността и вещите, натоварени на кораб да пътуват за отдалечено място. Хората на Бог могат също да бъдат точно класифицирани чрез този термин, тъй като те са съдове на Христовия Дух, Който им предаде Своите дарове, призвания и съдби. Предаден, също се отнася за предмет или послание, превозвано в скрито, тайно отделение, за по-късна употреба, обикновено на друго, отдалечено от подателя място. Символично, терминът описва нещата, които Бог дава на Своите хора. Това са позиции, дарби и

таланти, които да бъдат активирани и използвани в даден момент в живота им при изпълняването на отредените им съдби. Исая 63:7; 1 Йоан 3:1.

995. Предписан - Заповеди и заръки, записани в началото на събитие или още преди да е започнало, като подготовка за нуждите на начинанието. Най-често това са насоки, направление или правила за действие, които да помогнат в трудни моменти.

996. Презвитерство - Група от стареи, които представляват лидерството над дадено събрание на християни или евреи. Виж 1 Тимотей 4:14. Новозаветното презвитерство най-често е съставено от представители на петкратния кабинет, епископи и стареи. Тяхната роля е да бъдат надзорници и управители на църквата, нейните притежания и диспенсация.

997. Предизговор - Деклариране на откровения и пророчество от устата на Господ, без оглед на предсказателните елементи, които се съдържат в словото. Слово, изговорено от някой, който се намира в състояние на висок духовен заряд, което се смята за слово от Бог. Виж Деяния 26:25.

998. Предсказване - Форма на гадаене, която извлича информация, но не задължително чрез вътрешностите и органите на заколени животни или чрез предчувствие. Исторически, Филистимците са били всеизвестни гадатели. Деяния 16:16.

999. Предсказване на бъдещето - Функция на чародейството, която се занимава главно с икономическата и финансовата страна от бъдещето на човека. Най-често за това се използват карти таро, гадаене по линиите на дланта, чаени листа и утайка от кафе. Някои от по-известните древни и архаични методи са гадаене по вътрешностите на прясно заклано животно, наблюдаване полета на птиците (авгурство) и запитване на мъртви. Предсказването на бъдещето, може да става също и чрез магьосничество, където неговия произход и начин на работа могат да бъдат най-точно описани като хвърляне на жребии и избор на съдби. Магьосничеството е сортиране и разпределяне на жребий за живота на хората, нещо, което ни е познато под названието съдба или орис. Виж Чародейство.

1000. Предсказател (Гадател) - А) Такъв, който казва истината. Б) Смисълът на този термин идва от разбирането, че някои избрани личности са надарени със способности да изследват свръхестественото. Смята се, че те могат да правят това по различни начини, с цел да откриват истината, която боговете и силите на природата им показват. В общия случай са употребявани различни чародейски ритуали и обреди, за да предизвикат боговете или духовете да споделят своето тайно знание и информация. Б) Предсказвачите са били много популярни в древна Филистия, като се е вярвало, че могат да събират облаци и да предизвикват бури. Като форма на чародейство и предсказване на бъдещето и съдбите на хората чрез нечисти духове, предсказвачите са подразделение на лъжепророците. Това са хора, които предсказват бъдещето по облаците, времето и различните природни феномени. Целта на предсказателите е да убедят клиентите си в това, което предполагаемо казват боговете или духовете, вадейки своите доводи от формата и движението на облаците или промяната на

времето. Всемогъщият Създател осъжда техните практики като демонични и духовно измамни. Една от причините за това е, че те разчитат на мистичните писания на езически жреци, служили в миналото на боговете, на които Навин 13:22. Момичето, което имаше предсказателен дух, е демонстрация за това как такива лъжепророци се стремят да изговарят истина, която да отклонява хората от истинския и живия Бог. Този случай е описан в Деяния 16:16, където гадателката се опитва да узурпира служението на Павел, който изпълнява Великото Поръчение. Слугинята разгласяваше навсякъде, че нейните последователи трябва да слушат апостолите и пророците, защото тя знае със сигурност, че те поучават правия път към Бог. предсказателите служат в момента. Виж Исус В случая предсказателката беше получила своята информация от фамилиарен дух, като се опитваше да блокира масовото покаяние, което се случваше навсякъде в резултат на проповядването на евангелието. По този начин тя се опитваше да съблазни хората, чието доверие беше придобила, в лъжата, че тя е на страната на апостолите. За да постигне това, момичето не спираше да прибавя и изговаря своята духовна истина в посланието на Христовите служители. В древността филистимците са били печално известни със своята сложна предсказателна и гадателска институция.

1001. Предсказване - Предсказващо пророчество. 2 Коринтяни 13:2.

1002. Представител - А) Делегат или оторизирана служба на държава, бизнес компания или друга организация. Б) Представителите участват в преговори, извършват транзакции и имат дипломатическа функция от името на техния принципал. Виж Исая 28:2; Неемия 11:4; Римляни 13:4; Галатяни 2:17; Лука 10:22.

1003. Представителна власт - А) Легитимното делегирано право да представляваш или да извършваш дейност от името на друг. Б) В библейски смисъл "в духа на някой/нещо". Виж Изход 23:23 и 32:34; Откровение 22:16. Също Битие 24; Исая 4:4 и 11:2; Ефесяни 1:17.

1004. Представителство - филиал или допълнение на принципал, който обикновено е компания или държава. Някои с делегирани права и власт, оторизиран от принципала да го представлява в негово отсъствие. Представителството има право да извършва дейност от името и за сметка на този, който представлява (принципала). Виж Числа 3:7 и 26:55; 2 Царе 5:1; Матей 10:42; Деяния 15:25.

1005. Прелюбодейство - А) Сексуален контакт извън брака. Б) Полов контакт с някой, който не е твой законен партньор или е съпруг/а на друг. Виж Изход 20:14; Матей 5:27-28. В) Гръцката дума за прелюбодейство е мойчеу, което се отнася за мъж, който има сексуален контакт с жена, омъжена за друг.

1006. Преобразяване - Гръцката дума, използвана в Новия завет е метаморфу, от която произлиза и метаморфоза. Буквално означава да се променя в друга форма.

1007. Прераждане - Идея, поддържана от Ню Ейдж движението. Произлиза от комбинация на древно-източен мистицизъм и некромансия. Концепцията за

прераждането, както самата дума показва (пре: отново или завръщане; и раждане: в плът, физическа форма), поддържа становището, че хората след своята смърт се връщат на земята отново, но в друга форма. Латинският корен на думата означава буквално "да облека нова плът". Това означава, че след смъртта на предишното си тяло, душата приема ново тяло, в което да обитава. Новото тяло може да бъде на по-висша или по-нисша форма на живот. Виж Миграция на душата. Проблемът на Създателя с този мит е неговата био психологична невъзможност. Според това вярване, хората след смъртта си могат да се върнат на земята под формата на животно, неподвижно растение или дори друга личност, за да продължат своя земен живот на друго ниво. Според това учение, душата получава специални права след смъртта на тялото. Това е вярата, с която са живеели египетските фараони. Можем да оставим религията и разбиранията си настрана, но дори и обикновената човешка наука лесно опровергава този мит. Според нея животът трябва да има определени биологични компоненти, за да възникне, да се развие и да просъществува. На тези компоненти е нужен съд (при хората, това е жената), където да бъдат оформени и така да бъде родено друго създание от съответния му вид. Фактът, че хората са родени от техните родители, които са родени от своите си родители и т.н., прави идеята за прераждане невъзможна. Същото важи за животните и за другите форми на живот. Дори растенията и насекомите се подчиняват на същите стандарти и закони на Създателя. Всяко семе произвежда плод според вида си - принцип, заложен в основите на творението. Семето на даден човек може да бъде проследено хиляди поколения назад в миналото, като всяко предходно семе (сперматозоид) е било получено от съответния баща. Въпросът в случая е: в кой точно момент предполагаемата починала или преродена душа, прехваща следващото си тяло, като заема място в гореописания репродуктивен цикъл на живота. Базирано на проста биология, твърдението за прераждането няма никакъв смисъл. Какво точно е това, което дава правото и способността на предполагаемата свободна в пространството душа да се прероди и да узурпира индивид от дадено родословие. Ако това е възможно, би следвало тя да прекъсне рода и да наложи себе си, изместваики следващия редови член на фамилията. Това са само някои от Библейските и научните проблеми с доктрината за прераждането. В допълнение към казаното до тук, можем да добавим, че човек има едно семе и една яйцеклетка, от които произлиза, без значение кога, как и къде е извършено оплождането. Също така, авторът пише в Евреи 9:27 "На човек е отредено веднъж да умре и след това настава съд“. В случай, че се появи живот, който изглежда отново да идва от отвъдното в земята на живите, то това означава, че този живот изобщо не е човешки или смъртен. Това е фамилиарен дух, който представлява свръхестествения спътник на предците на дадения фамилен род. Смъртта на предишния приемник е оставила духа или духовете без възможност за физическа реализация на земята, поради това, че няма вече кого да обладават и контролират. Духовете лишени от тела - истинското значение на думата фамилиарен дух, остават да гравитират около рода, към който са прикачени, опитвайки се да си намерят нов дом. В случаи, когато духът има повече възможности, той ще търси да се прикрепи към личност с най-голямо социално влияние и власт. Процесът на обладаване на жертвата, обикновено преминава през фаза на някакъв вид окултна манипулация. Това

могат да са видения за странни и/или древни събития, внезапни прояви на умствена и психическа сила, както и изненадващото появяване на безвъзмездна помощ от отвъдния свят. Веднъж след като субекта свикне и започне да се чувства удобно с новото необяснимо присъствие в живота си, започва втората част от плана. Сега вече присъствието на духа, започва да става още по-осезаемо. Неговите проявления са по-силни, общението по-ясно, докато волята на жертвата не бъде приведена в едно с желанията на узурпаторския дух. С течение на времето взаимодействието между демоничния дух и човешкия съд формират връзка, която позволява на демона да вземе превес и впоследствие му осигурява абсолютен контрол върху тялото. Отзивчивостта и невежеството са два ключови фактора, които определят времето необходимо за окончателно завладяване на човешкото тяло. Гладните, наранените и опустошените души са най-податливи на такъв вид атаки. Наличието на основни човешки нужди лесно склонява волята към най-бързия и ефективен техен снабдител. Когато нещо изглежда като прераждане, това всъщност е нанасяне на бездомен демоничен дух, предишния приемник, на когото е починал.

1008. Префект - Високопоставен служител, назначен от императора, с цел да надзирава и управлява пари, определена територия и нейните жители, а често и военни, и техните бази. Административен наблюдател.

1009. Пригодност - Естествената склонност и предразположение, които правят даден човек годен или способен да извърши дадена задача или да изпълнява дадена длъжност. 1 Тимотей 3:2 и 2 Тимотей 2:24.

1010. Призовавам (1) - Да омагьосам чрез заклинание и/или магия. Да извикам нещо в съществуване или да въведа в действие. Да повикам чрез вещерство, чародейство или баяние. Серия от молитви, напеви и магически ритуали, които предизвикват материализация или правят дадена магия да успее.

1011. Призовавам (2) - Да извикам или да заповядам за помощ или подкрепа чрез молба или императивно, от позицията на човек с власт, която той употребява в случая.

1012. Принцип - Главно направление или мисъл, която управлява и определя разбирането и законите на дадена доктрина в качеството си на нейна основа.

1013. Принципал - Този, който притежава управителната власт и контрол в качеството си на глава в организация или територия. Принципалите имат упълномощени служители, които надзират и следят за изпълнението на техните дела от позицията си в бизнес или оперативни центрове, наричани често агенции. Работещите в тези места са наричани агенти, представители или длъжностни лица. Принципалът на Новозаветната църква на Господ е Триединния Бог. Църквата представлява Неговите агенти, а служителите са упълномощените лица. Божиите служители имат властта и силата, които са им делегирани от Господ. Той им е дал мантии, наситени с Неговото помазание за целите на съответните служения.

1014. Принципис - Древен гръцки и римски термин за апостолата, който е назначен от понтифексите в ерата преди идването на Христос. Виж Принципал и Княжество.

1015. Приопус - Древен митологичен бог на похотта, неприличието и сладострастието. Този дух е партньор на Ерос, известен още и като Купидон божеството, почитано на Свети Валентин. Празникът приканва към повишена сексуалност и копулация, представени като романтична любов. Това е поредната скрита форма на поклонение, имитация на древни ритуали и "жертване" на тези божества.

1016. Природа - Основната непроменима и с висока степен на влияние същност на дадено нещо (човек или друго създание).

1017. Прислужник - Някой, който служи на друг, като задоволява нуждите му, изпълнява задачите му, управлява делата му и го придружава в професионалните му пътувания и екскурзии. Числа 11:28; 4 Царе 4:43 и 6:15; Лука 4:20; Деяния 13:5; 1 Летописи 17:23; Ездра 7:24; Естир 4:5; Битие 39:4; 3 Царе 19:21; 2 Летописи 34:20.

1018. Прислужващ дух - Подчинен дух или сила, който служи на по-мощен и висшестоящ от него. Прислужващите духове допълват конкретно влияние (или вдъхновение) или нагласят естествени обстоятелства, действайки чрез и от свръхестествения свят. Обикновено тези духове са стражите на началствата, които заемат позиция, за да се противопоставят или да завладеят светия или вярващ. Виж Матей 12:45; Лука 11:26.

1019. Притежателят на Небето и Земята - Името, с което Мелхиседек нарече Създателя Бог, когато поздравяваше Аврам (Авраам), след победата му над петимата царе. Виж детайлно описание на събитието в Битие 14:19-22. Това доведе до иницииране на даването на десятък на Създателя. Това дело беше израз от страна на патриарха, на заветна благодарност за установяването на това взаимоотношение. Авраам даде десятък на Всемогъщия Бог за това, че беше опазил него и семейството му, което той освободи от плена на царете. Той изрази своята благодарност към Бог за това, че снабди със сила воюването му, поради което той победи. Също така Бог му даде добър успех, така че Авраам не само победи, но придоби много плячка от победените, въпреки че не поиска да вземе от нея за себе си. Виж Псалм 24:1 и 89:11, в които освен много други стихове, се казва, че нашия Бог, Отец на Исус Христос е Притежател на небето и земята.

1020. Притча - Земен или естествен пример, които е използван като алегория, за да демонстрира или обясни небесните духовни истини. Притчите обикновено представляват кратки истории, в които са използвани преобрази с цел да бъдат освободени и обяснени техните духовни и вечни еквивалентни принципи. Притчите са изпълнени с аксиоми, морал, метафори и сравнения. Като правило те са много детайлни, като разчитат на обрисуването на ежедневието, което е достъпно и ясно за слушателя. Този подход позволява на аудиторията да схване възвишената мъдрост на посланието, което се освобождава на достъпен език, подходящ за нейното ниво на разбиране. Често притчите са придружавани или

давани под формата на загатки, за да подсилят желанието на слушателя да потърси и разбере истината, която посланието носи. Този процес бива допълнително усилен, когато Бог прибавя енигми към Своите истории, чрез които да предизвика аудиенцията Си да търси значението и практичното им приложение за своя живот. Целта на поучението с притчи е адекватен инструктаж във възвишената мъдрост на Бог. Употребата на този способ се базира на реалността, че в слушателя има области на недостиг от разбиране и поради това и неспособност да възприеме коректно даденото послание. Притчата е моста, чрез който да бъде елиминиран недостига, като се достави на слушателя необходимото разбиране, духовно, емоционално или академично. В допълнение към гореизброените фактори, които обуславят нуждата от употреба на притчи, стои също така и необходимостта Божията свръхмъдрост да бъде мащабирана до човешките способности на разбиране. Алегоричните истории с преобрази в тях са разказвани със специфичен нюанс, така че не просто да бъдат схванати от аудиторията, но и да ужилят сърцата им. Така слушателите могат да получат мъдростта на Бог, преведена на своя собствен език чрез притчата, изобразяваща ситуации от техния ежедневен живот. Думата притча е употребена в Библията почти петдесет пъти. Седемнадесет от тях са в Стария завет. За пръв път думата се среща в случая с Валаам и Валак, описан в Числа 23:7. Еврейската дума за притча е машал, а на гръцки е параболе. И двата термина дефинират образната употреба на сравнения, чрез които да бъде илюстрирана енигматичната небесна истина на Създателя. Думата притча още означава използването на земни подобия и истории, които пленяват и озадачават слушателя. Тяхната цел е да учат на пътищата на Бог, правилата и постановленията на Неговото царство и да разкриват Божия ум относно човешките въпроси. В допълнение към горните, в Притчи е записано, че те са трудни за глупавите, което ще рече непросветените и новаците. Причината за това е, че в повечето случаи притчите са продукт на целенасочено и често дълбоко размишление. Необходими са повече време и концентрация, за да бъде схваната мъдростта от посланието и впоследствие да бъде правилно приложена практически. Нашият Господ Исус често използваше притчи, за да може да освободи Своето небесно поучение към духовно мъртвия народ. Една от целите на този вид поучаване бе да бъдат държани Неговите слушатели в духовен мрак, докато Той не завърши напълно делото Си на земята. Притчите имаха и тази функция, защото времето на чуване и разбиране, водещо към покаяние, беше запазено за изливането на Святия Дух. Отварянето на човешкото разбиране за изкуплението, бе по същия начин запазено за времето на Святия Дух. Въпреки това още преди нашият Спасител да беше дошъл на земята, пророците от древността редовно използваха притчи, за да могат да комуникират дадена истина към слушателите си. От всичко това можем да видим, че поучението чрез притчи е рутинна форма на пророческо инструктиране и подготовка. Езекиил 17:2 и 24:3 продължава в същата посока, като показва, че пророците често са подготвяни за своята служба към Господ с притчи. Откровението, което първо показва това, се намира в ситуацията с Валаам и Валак, която е описана в Числа 23. Седем пъти пророкът-чародей Валаам използва притчи, за да благослови пророчески децата на Израел. В историята на Йов той употреби два пъти притчи по време на диспутите с тримата си приятели. Виж Йов 27:1 и 29:1. Псалмистът

предрича служението на Господ Исус, което ще бъде в притчи, като казва, че Неговата мъдрост ще бъде освободена чрез неясни и трудни за разбиране думи. В допълнение към това, авторът в Псалм 49:4 ни казва, че притчите изобилстват, когато е налично вдъхновението на музикалния инструмент. От останалата част пророчески препратки, касаещи притчите, изглежда че Божият съд върху народа Му е освобождаван под форма на притчи. Също така е видно, че незабавното разбиране на тяхното значение не е било цел на притчите. Изглежда, че Господ нарочно е избрал начина на пророческо служение да бъде чрез притчи, за да може да скрие бъдещето, което Той открива, от тези, на които се дава посланието. Причината за това се открива чрез Неговия Син, Исус Христос в Марк 4:12. Там Той обяснява на учениците Си защо говори на народа с притчи, а на тях внимаваше да обяснява всичките Си думи ясно. Те станаха свидетели на това как Той целенасочено остави останалите от техния народ в мрак. От езика, употребен в този пасаж от Словото, става ясно, че Господ търсеше покаянието и обръщението на масите да става с по-бавна скорост от тази на учениците му. Исус посочи, че думите, които изговори, имаха да извършат доста неща, преди да достигнат крайната си цел в сърцата и живота на слушащите. Причината, поради която Бог използва притчи е проста. Той е дух и направи човека по Свой образ - също дух. Когато нашето време на земята изтече, ние се връщаме обратно, за да съществуваме в духовния свят на Господ завинаги. За жалост някои от способностите, които винаги ще бъдат в дефицит, дори до момента на смъртта ни, въпреки че отчаяно се нуждаем от тях, са духовното знание, разбиране и мъдрост. Това, което прави още по-трагична тази ситуация е, че духовната направа на човечеството съвпада с неговата вечна духовна съдба. Елиу говори на Йов и приятелите му след техните празни словоизлияния относно поражението на Йов от Бог, започвайки по следния начин :"има дух в човека и духа на Всемогъщия му дава разбиране и мъдрост". Виж Йов 32:8. Това е предпоставката, поради която Господ прибягва към използването на притчи, за да предаде мислите си на творението. Той разграничи духа в хората, за да може да го просветлява със Своята истина. Като Създател Бог работи в съответствие с начина, по който сътвори Своите създания - дух, душа и тяло. Следователно, когато Той иска да им предаде важни истини, Бог се цели в духа, за да може той да го възприеме, обработи и предаде към останалите съставни части на човешкото същество. Виж Душа. Всички тези подробности хвърлят светлина върху употребата на притчи, като начин за комуникация от страна на Бог. Първата част от човешкото същество, която дойде в съществуване, беше духа. Това показва, че истинския център на човешката мъдрост и автентично познание, се намира в духа на човека. Виж 1 Коринтяни 2:11. За да подсигури постигането на целта за Своите истини, които да изпълнят Неговите цели, Създателят оживи човека чрез духа. Виж Йоан 4:23-24 и 6:633 Исая 26:9. Всички тези стихове показват доминиращата позиция на духа над душата и тялото, като съставни части на човека.

1021. Причастие (Господна вечеря) - Свещеният ритуал на ядене пред божество. Причастието е мощен обред, който има изключително значение в духовния свят. Яденето с боговете, което е преобраз на семейно общение на маса, датира още от древността. Тази идея е имала няколко значения: да погълнеш духа на божеството, да се свържеш духовно с него (да станете едно

цяло), да бъде установен духовен завет или да бъдат приети власт, сила и привилегии от божеството. Причастието, поради духовното му значение, е било често спазвано и съблюдавано, защото то е било духовния еквивалент на естественото хранене и общение със семейството. Причастието в различните религии от миналото е взимало различни форми. Винаги е имало ядене, което е било предшествано от различни подготвителни дейности. Яденето е било сервирано обикновено, след като са били изпълнени различните приноси и ритуали. Събирането на поклонниците в присъствието на божеството е означавало, че те могат да се нахранят от останалото от приносите и жертвите, които не са част от дела на божеството. Този вид ритуал е бил правен на предварително приготвени маси и най-често е бил отслужван от свещеник. Целта на това церемониално хранене е, че почитаният чрез този обичай бог, се изявява, за да съучаства с поклонниците и да се наслаждава на общението. Причастието някога е трябвало да бъде радостно и тържествено събитие. Най често яденето е съдържало месо, зърнени храни и вино. Добавял се е зехтин, който е трябвало да освети и отдели приносите, за да бъдат приемливи за божеството. Напитките са били наричани възлияния, като винаги първата част от тях е била изливана на бога, който е обект на общението. След възлиянието на божеството, поклонниците отпивали от питието. Церемонията на отпиване, най-често е била наричана причастие. От горните описания можем да видим смисъла и силата на Господната вечеря, поверена на Църквата като свято тайнство, за да бъде възпоменание за делото на Господ Исус Христос, Който ни откупи от мрака и смъртта. Павел беше загрижен и смъмри новите църкви на Бог, че те нямаха разбиране за ритуала на Господната вечеря и неговата цел, която беше да покаже трансформация и преминаване от състояние на езичество към живот в Новото творение. Той ги предупреди да не гледат на този обичай като проста разновидност на езическите ритуали, в които те бяха участвали, преди да се спасят. За тях това би означавало да имат общение с демони вместо с Христос. Виж 1 Коринтяни 10:16 и 11:24-29; 2 Коринтяни 6:14 и 13:14; Матей 26:26; Марк 14:22; Лука 22:19.

1022. Приятели - Безопасност, подкрепа, общение и компания. Взаимоотношения, хора на които може да се разчита.

1023. Пробита стена - Ситуацията, в която стената на защита около живота на човек е срутена или напълно премахната, което позволява на врага да идва, да плячкосва и руши безпрепятствено в този живот. Липсата на молитви, пророческо влияние и придаване, пастирска грижа, лично стопанство и възможност за работа, са някои от главните причини за този пробив. Към тях могат да се прибавят отхвърляне на Бог и Христос, отстъпничество, непокорство и бунт. Идолопоклонството винаги разрушава и разваля Божията стена на закрила около живота на човек. Има случаи, както например с Йов, когато Бог позволява защитната ограда около човека да бъде пробита, за да изпита и затвърди нашата преданост към Него пред цялото творение. Когато на края на тестовия период Той възстановява многократно тази закрила и благословение, това е начин да се яви славата Му. Виж Притчи 15:19; Еклесиаст 10:8; Езекия 13:5; Исая 5:5.

1024. Провинция - Окръг, област, епархия, място с местно самоуправление.

1025. Проводник на пророчество - Начина и средствата, чрез които словото на Господ е преведено в човешки формат и освободено на земята

1026. Прозорец - А) Знак за вертикално предвижване и/или призив за издигане. Б) Отвор или изход, който може да бъде използван още и за вход или достъп. В) Символизира възможност за транзиция или подобрение. В качеството си на стандартен символ за издигане, прозореца изисква покачване и катерене, за да може да бъде преминат. Вратите се различават по това, че единственото необходимо за преминаване е да се прекрачи през тях. В повечето случаи те са показател за хоризонтална транзиция, освен ако във видението не са показани допълнителни подробности като стълби, етажи или други. Виж Врата.

1027. Прокуратор - Имперски служител в Римската империя, които е събирал данъци, плащал е на войниците и е надзиравал делата на императора. Прокураторът също така е можел да бъде и административен управник над дадена провинция, настойник и данъчен агент.

1028. Проклятие - Дума, използвана за ругатни и вулгарни думи, изговорени, за да извършат магия или като цяло да доведат зло върху човек, работа или даден обект. Целта на проклинането е да разруши, оскверни или опетни това, което е свято и чисто. Друга дума използвана заедно с него или вместо него е заклеването. Когато има заклеване, то добавя измерението на оброк и обещание за изпълнението на проклятието. То е използвано, за да попречи и осуети предопределената от Създателя съдба за този, срещу когото е изговорено. Главната идея на проклинането е да пребори целта на Бог за даден живот, като осквернява областта на живота и човешкия храм с вулгарност, което да направи човека покварен и негоден за употреба от Господ. Проклинащият, обикновено е инструмента, чрез който нечистият дух се опитва да вербува и да обърне призива на човека към служение на тъмнината. Разговорната версия на думата "кълна", говори за богохулство, чиято цел е идентична с гореописаното. Злословенето, клеветата, табуто и свещените забрани, всички те са вид формални проводници на проклятието, които да съборят или да извратят духовния потенциал и капацитет на прокълнатия. Виж Числа 22:11; Второзаконие 11:26-29. Ефектът от проклятието е трябвало да се прояви в унижение, обреченост и изсъхване от корен и по този начин да зачене процеса на абсолютно разрушение на обекта на проклятието.

1029. Пролет - А) Този сезон е синоним на зората и началото на новия ден. Б) Сигнализира промяна с наближаването и започването си. В) В Библията пролетта е описана и като времето, когато царете отиват на война. Виж 2 Царе 11:1. Поради това то пророчески се асоциира с духовното воюване в диспенсацията на Новия завет. Г) Пролетта е времето на умирането на Исус на кръста, възкресението и възнасянето Му, главното място, за които е Голгота и поради това се свързва отново с воюване. Пролетта е още и времето на Пасхалното празнуване, за което се казва, че е времето на пролетната смяна на сезоните и времената, в смисъл на преминаване от една област на живота в друга. Пролетта също така е символ и на изтока, тъй като изгряването на слънцето дава начало на новия ден. Поради това пролетта е преобраз на обновяване и нови начала в живота.

1030. Проповядване - Вдъхновена спонтанна реч, която е емоционално заредена с убеждение. Виж Пророческо проповядване. Виж още Лука 4:18. Проповядването се различава от поучението по своя емоционален заряд, който има за цел да прескочи бариерата на интелекта. Този вид освобождаване на словото разчита на чувства, сантименти и емоции, за да убеди човека в нуждата му от покаяние. Поучението от своя страна има най голям ефект в сферата на ума. То бива възприемано едва след като завърши типичното за човека преценяване и осмисляне на чутото. В делото на Евангелието има място, където да бъдат употребени и двата вида предаване на информация. За да може да бъде обърнат невярващия с посланието на кръста, Господ разчита основно на проповядване. То декларира това, което пронизва и ужилва сърцата на аудиторията, мотивирайки я да се покае и да повярва. Веднъж след като делото на обръщение е завършено, Господ според Своята заръка да отидем и да правим ученици, включва служението на поучение в развитието на новоспасените. Тук интелекта, който трябва да бъде обновяван в Духа на Господ, започва своята трансформация, чрез насаждането на Христовата истина. От всичко това можем да обобщим, че проповядването убеждава и обръща човек от грешния му път, докато поучението е вид информиране, което има за цел да трансформира. Служението на Христос започна също както и това на Йоан Кръстител - чрез проповядване. Виж Марк 1:14.

1031. Пророк - Небесен служител, който функционира като говорител на дадено божество. Виж Наби, Хозех и Шозех.

1032. Пророк на дома - Термин, който се отнася за пророка, служещ в локална църква като духовен страж, пазител и покритие. Той или тя може също да бъде назначен към служение, което няма църква, но със същите цели и приложение. Концепцията идва от древните пророци, които са служили в храмовете, палатите и събранията. Те са били длъжностни лица, съветници по религиозните въпроси, царските дела и съдебните решения, вземани от името на боговете на дадената земя или на този, който е избрал управниците. Израел е имал такива институции, функциониращи по подобен начин, с изключение на това, че техния единствен Бог е бил Яхве. Виж Еремия 5:31; в глава 23 и 29:8- 9 има такива примери.

1033. Пророк - свещеник - Най-големите примери за този тип пророци са Еремия, Езекиил и Малахия. Те са известни със своята загриженост по отношение на Божията святост, приноси, жертви и служение. Бог обикновено ги изпраща към служители и към тези, които се занимават със съдовете и администрацията в Божия храм и Неговата земна скиния - Църквата. Те адресират в служението си състоянието на църквата, нейните членове, практики, църковни протоколи и най-вече лидерството. Това са пророци, чиито думи изцеряват тялото, освобождават пленените и задвижват латентните пророчества, касаещи събранието. Тези пророчества са били задържани до момента поради редица причини, в резултат на което и самата църква не се е придвижвала напред. Свещениците-пророци играят съществена роля в Божия инструментариум. Те връщат Църквата към нейната първоначална цел, съживяват хвалението и позиционират нейния фокус върху праведността и святостта на Бог. Като обобщение можем да кажем, че този вид пророк ще предизвика църквата да се завърне към първата си любов. Ако тя откаже да се

покори, ще бъде завинаги махната от мястото си в Божия светилник, който Господ Исус показа на Йоан. Типичното за този пророк е, че той вдъхновява покаяние, обновление и препосвещение на първоначалния призив и дело на Бог в локалната църква.

1034. Пророкуване - Вдъхновението за деклариране, изричане или разкриване на словото на Бог. Делото на предсказване на бъдещето, което е вдъхновено от помазанието на Господ.

1035. Пророкуване чрез притчи - Аспект на пророчество, чрез който Бог предизвиква пророка да обясни притча с цел да разбере пророчеството, което той или тя трябва да освободи. Друг добър пример за това е Амос, който многократното трябваше да тълкува образи от Бог, за да може да схване пророческото слово, което трябваше да изговори. Исая също получаваше пророческо слово от Бог по сходен начин. По-конкретен пример за това можем да намерим в притчата за лозето и господаря му, който е самия Бог. Виж Исая 5:3. Исус даваше пророчества чрез притчи по време на цялото Си земно служение. Един такъв пример е въпроса Ми към Петър относно плащането на храмовата такса, преди още да го беше изпратил да вземе пари от устата на рибата. Виж Матей 17:24-26. Виж Притча.

1036. Пророческа активност (действие)- Серия от духовни действия и дела на служение, извършвани от пророка. Те отразяват разбирането на пророка относно волята и пътищата на Бог, тъй като касаят служението му към Господ. Пророческата активност ръководи делата на Господ, които всъщност представляват целите на Бог за тези, към които пророка е изпратен. Пророческата активност включва пророкуване и различни пророчески диспенсации, които имат отношение към общението и комуникацията между Господ и Неговите хора. Такива действия могат да бъдат разпознати, когато има спешна и интензивна молитва, особено под формата на ходатайство. Също така, когато пророкът заповядва или призовава духовните сили на Бог, той освобождава пророческо послание чрез различни методи като драма, псалми, пророкуване или смесица от тях.

1037. Пророческа акуратност - А) Термин, който определя пророческото умение и способност да се освобождава прецизно и точно, словото на Господ. Значението на термина включва в себе си задължение за неотклонение от словото на Господ. Това е основна предпоставка, за да може пророка да разполага с пълната подкрепа и сила на придружаващата го "ангелска делегация". Това е една от чертите на Самуил, за когото се казва в Библията, че Господ не остави нито една от думите му да падне на земята. Виж още Еремия 23:28. Б) Акуратността е това, което различава истинския от лъжливия пророк. Способността на пророка да освобождава точно, навременно и актуално слово от Господ, което да въздейства върху живота на слушащия. Това е слово, което задвижва кодираните от Бог думи в творението и мобилизира Неговите невидими сили, за да придвижат световните събития към изпълнение. Всяко едно от гореописаните свидетелства за пророческа акуратност.

1038. Пророческа битка - Терминът идентифицира дума. Пророческата битка се разразява, борбата на пророка срещу съпротивляващите се сили на мрака, които се противопоставят на неговата или нейната когато пророкът се моли, участва в пророческо действие или драма, чрез които налага изпълнението на словото върху силите на дявола. Най-голямата битка на пророк е съревнованието между Мойсей и боговете на египетския Фараон. Има и други такива битки, където пророкът влиза в конфронтация и борба на ниво, което в повечето случаи остава невидимо за околните. В допълнение към това, можем да добавим молитвата на Елисей към Господ да отвори очите на слугата му. Последният се страхуваше много от Сирийския цар, който беше във военен конфликт с Израел. Слугата трепереше от гледката на заобикалящото ги множество, тъй като нямаше никакво разбиране по отношение на битката, която Господ водеше чрез Своя пророк. За да успокои страховете му и да спре потока неверие, който идваше чрез слугата му, пророкът се помоли за него да може да види истинската битка. Тогава той видя огнените колесници, стоящи навсякъде около тях, за да защитят Израел в бой. Виж 4 Царе 6:8-18. Последният пример, който ще дадем е с пророк Илия. Той беше пророкувал, че дъжда ще дойде и когато видя, че се бави, изглеждаше като че ли словото му е било невярно. Пророкът застана на земята в клекнало положение, готов да роди изпълнението на словото. После изпрати слугата си да гледа внимателно небето и да търси знак и доказателство за изпълнението на словото. Слугата му многократно отиваше да види дали сушата е свършила, а през това време пророкът притисна демоничните сили, принуждавайки ги да освободят дъжда. Виж 3 Царе 18:40-44. Господ Исус и апостолите бяха пример за такива битки на много места в евангелията. Това, което стои в основата на всички тези битки, е твърдото убеждение на пророка, бил на лична среща и разговор с Господ относно конкретната ситуация. В посветения начин на пророчески живот, този разговор е опорната точка на пророка, която му дава увереността, че каквото изговори, ще бъде изпълнено.

1039. Пророческа група - А) Група или колегия от пророци, които са част от общество служители, взаимодействащи и подкрепящи се помежду си. Хора, които са дали достъп на другите от групата до живота си и се покоряват на техния авторитет и Пророческо училище, което е ръководено и професионална подкрепа или съвет. Б) наставлявано от главен, старши пророк. Виж 1 Царе 10:11 и Исая 8:16.

1040. Пророческа драма - Начин за освобождаване на пророчество, където пророкът изиграва посланието, с цел да подчертае неговата непосредствена близост и/или изпълнение. Виж Езекиил 1-11 за по-точно представяне на тази функция на пророка. Пророческата драма служи като начин за освобождаване на пророческото послание в нашия свят без субекта на пророчеството или самия пророк да са участници или свидетели на реалното изпълнение на словото. Пророческата драма датира още от ранните векове на човечеството. По онези времена беззвучно предаваните думи на боговете на земята, са били изиграванi, за да могат техните поклонници да възприемат посланието на божеството. Често тези драми са били церемониално изиграванi от жречески състав актьори, посветени на разпространението на посланията, получавани от божеството. Театърът, изкуствата и забавленията, на които се наслаждаваме в

днешно време, са получили начален тласък в развитието си от тази древна практика на изиграване на свръхестественото на сцената на света. Словото на Агав към ранната Църква относно съдбата на апостол Павел, която го очаква в Ерусалим, е един от многото библейски примери за пророческа драма. Виж Пророческо уподобяване и Пророческо обрисуване.

1041. Пророческа емоционалност - Емоционалното състояние и предразположение на пророка според вдъхновението от Бог за дадено послание или ситуация, които той трябва да пророкува. Пророческата емоционалност обхваща състояния на служителя, които рядко биват разбирани правилно. Самият пророк често не може да разбере причината за неочаквани и необясними настроения, както и рязката смяна на поведението спрямо пророческо послание, което трябва да изговори. Някои пророци не могат да не бъдат тъжни, на пръв поглед без причина, докато други са развълнувани, меланхолични или гневни, когато групата е весела. Тези емоции са духовната реакция спрямо пророческото ниво на съществуване, на което Бог споделя с тези, натоварени с Неговото бреме. Както всички служители и пророците носят определения им от Господ товар. Често се случва тези емоции да се изявят доста преди пророческото назначение и реалното освобождаване на слово. Поради това и пророкът много пъти няма представа каква е причината за даденото чувство, докато не дойде момента на даване на словото към неговия получател.

1042. Пророческа задача (1) - Мисия или серия от мисии, на които са изпратени или назначени пророци от Бог, поради делегираната им пророческа власт. Виж 4 Царе 9:1-3.

1043. Пророческа задача (2) - Длъжностите и работата на пророците към Господ. Това може да са поръчки за освобождаване на Божието слово към някой, като става въпрос за ситуации, където присъстват само пророка и субекта на пророчеството. В други случаи пророкът може да бъде пратен, за да помаже някой за служение или да се помоли за друг да бъде изцерен. Пророческо воюване, Пророческо ходатайство или Пророчески надзор - всички те могат да бъдат поставени в графата на пророческите задачи. В някои случаи за задача може да бъде сметнато дори и обвързването с обещание, което задължава субекта пред Господ с нещо повече от просто покорство. Тези назначения обаче са инцидентни и в повечето случаи краткосрочни. В Библията можем да видим пример за важни пророчески задачи, когато Самуил помаза Саул и Давид. Служението на пророк Натан към Давид, когато съгреши с Витсавее и втори път, когато нареди да бъде преброен Израел. Изпращането на Амос, Йона и други пророци към управниците на земята, са също примери за пророчески задачи.

1044. Пророческа изпълнителна власт - Терминът, който описва вътрешната способност на пророка да наложи изпълнението на своята дума върху земните сили и елементи. Пример за това е Илия, който притискаше елементите на творението, за да дадат пророкувания от него дъжд, който щеше да сложи край на дългата суша в Израел.

1045. Пророческа икономика - Термин, който описва уникалната икономическа диспенсация, прикрепена към пророческата мантия с цел да бъде

освобождавана от пророка. Този вид икономика не е ограничена само до пари и богатство. Тя обхваща в себе си пълното управление и администрация на свръхестествено снабдяване, отредено от Създателя за земята и ресурсите, които Бог делегира на Своите посланици. Поради тази причина, пророческата мантия неизменно привлича и освобождава богатство. Всичко, което има в Божиите съкровищници за земята, може и ще бъде освободено от зрелите пророци чрез пророкуване, поучение, обучение и духовно воюване. Пророческата икономика и действията и функционирането на пророка, които я дефинират, лежат в основата на Библейската употреба на думата диспенсация.

1046. Пророческа инкубация - Термин, който описва сезона на отделяне, усамотяване и често пъти изолация, чрез което посланиците на боговете са обучавани за служение от своя бог. По време на пророческата инкубация, духът на пророка се събужда за призива си и се изпълва с елементите на служението си. В миналото тази инкубация се е случвала в пещери, подземни обиталища или понякога в пустинята. След като ученикът достигне желаното място на усамотение, единствения живот, който го среща таме на божеството, което го ориентира и учи за пророческото му служение. Видения, сънища, вътрешни конфликти и буйни борби с враговете на тяхната мантия, запълват времето на ученика по време на инкубацията. Тогава от тях се очаква да покорят всеки страх, подтискане или съпротива, които се издигат срещу това кой и какво са призвани да бъдат. Идеята, стояща зад пророческата инкубация е, че ученикът ще научи пътищата на духовния свят и начините, чрез които ще пророкува, дава знамения и разпознава свръхестествени еманации от всякакъв вид. Пророческите ученици биват запознати с невидимите сфери на творението и висшите духовни сили на дадената земя. Те срещат техния заветен бог и добиват необходимата увереност по отношение на получаване, разбиране и освобождаване на духовни послания. Примери за това са Йоан Кръстител, Мойсей, апостолите и пророк Илия, всеки от които премина през пророческа инкубация. Давид прекара доста време в пещерата Одулам, преди да се възкачи на трона на Израел. Тази на пръв поглед незначителна ситуация е била нещо обичайно за всеки, на който предстои издигане в позиция на сила. Това важи за Давид, въпреки че в неговия случай на пещерата се е гледало и като на укритие и убежище от Сауловото преследване.

1047. Пророческа институция - Термин, описващ духовната и свръхестествена сила, формирана от хора с делегирана пророческа власт в локалната църква. Това е контингент от пророците в дома, псалмистите, ходатаите, пророческите хвалители и тези членове, които са особено чувствителни към пророческите потоци и движения на Бог. Виж 2 Летописи 5:12, 29:14 и 35:15.

1048. Пророческа компетентност - Статусът и състоянието на пророческото умение спрямо задачите и изискванията на офиса. Значението на термина включва в себе си вътрешния конфликт на пророка с духовното и плътско съпротивление срещу словото на Господ и неговата или нейната способност да преодолеят тази вътрешна съпротива. Виж ранното служение на Елисей в 4 Царе 2.

1049. Пророческа мантия (1) - Този термин се отнася за специфичното духовно покривало, което определя пророците и им дава сила. Пророческата мантия е нещо различно от пророческото помазание. Мантията има за цел да подкрепя и подбужда духа на пророка в служителя. Това е официално облекло, което повечето хора разпознават, а ангелите го почитат и му съдействат. Чрез мантията си пророка привлича хората, акуратно представя словото на Господ и осъществява личната си икономика, чрез която подкрепя служението. Според описаното в 1 Царе 28:14, можем да видим, че пророческата мантия е не само духовна и вечна, но и в нея се съдържат атрибутите на служението. Тя е това, което посвещава служителя на неговия или нейния бог, от когото е и получена всъщност. Пророческата мантия оказва влияние върху пророка, когато ев служение или се приготвя за такова. Тя се освобождава в духовната утроба, вътрешностите, областта около стомаха и емоциите на служителя. Виж Дарение и Пророческо помазание.

1050. Пророческа мантия (2) - Термин, който описва наметалото (в духовен смисъл), носено от пророците като отличителен белег за тяхната власт всред сферата им на служение и в духовния свят. Йоан Кръстител, Илия и много други пророци бяха познати с уникалния вид мантия, която те носеха. В миналото мантиите основно са били правени от камилски кожи, които са били пристягани на кръста с широк кожен колан. В днешно време пророческата мантия носи в себе си същите сили, без да е необходимо човека реално да се облича по толкова специален начин. За съвременния пророк мантията е по скоро знак за невидимите сили на Божието творение, отколкото за хората на земята. Пророческите мантии показват статуса, властта и ранга на служителя в пророческите области на творението. Когато вещицата от Ендор, призова за Саул образа на Самуил, той беше разпознат от тях по характерната за него пророческа мантия. Често в днешни дни можем да видим склонността на хората с пророческа ориентация и заложби да носят свободно падащи дрехи по време на служение. Основна предпоставка за това е връзката с древния дух на пророка, вдъхновяващ античния начин на обличане на съвременния пророк, като част от наследството на духовните мантии на предците му.

1051. Пророческа молитва - А) Молитва, изговорена от пророка с конкретната цел да принуди изпълнението на дадено В) Молитва, чрез която пророкът елиминира силите на съпротива, които се противопоставят на неговата или нейната молитва. Г) Духовно воюване. пророчество. Б) Ходатайство, с което пророкът се застъпва пред Бог за други хора. В пророческата молитва почти винаги присъства определен елемент на ходатайство, както и демонстрация на мощни властнически заповеди към духовни сили, които обикновено са невидими за другите. Този тип молитви изискват непреклонна вяра и в повечето случаи са от стратегически и/или тактически характер. Това, което остава незабелязано за страничния наблюдател е, че тихият глас на Святия Дух направлява молитвата. Неговата сила всъщност прави думите на молитвата и драматичното й изговаряне да бъдат ефикасни и резултатни.

1052. Пророческа мощ (сила) - Според Еремия 23:10, където пише, че "стремежът им стана лош и силата им- неправедна", това е вътрешната сила на пророците, която подкрепя думите им и прави така, че да се изпълни това, което

кажат. Думата, описваща тяхната мощ или сила, включва смелост, умение, победа и триумф. Силата е това, което резюмира необикновената пророческа власт.

1053. Пророческа мъдрост - А) Приложението на божествена мъдрост в предсказателен, откровенчески и интуитивен контекст. Б) Пророчество, което се използва при съветване, молитва или освобождение. В) Практическо съветване, което дава отговор на човешки ситуации, напътства и направлява действия и произлиза от спонтанния отговор на пророческото. Пророческата мъдрост се отличава с това, че е уместна и точна. Осведомена е за всички области на Божието царство и комуникациите помежду им. Тя е изключителна поради това, че включва и използва миналото, настоящето и бъдещето в своето приложение, предписания и прозрение. Те от своя страна отговарят на същите области от човешкото съществуване, когато бъдат приложени на практика.

1054. Пророческа надареност - Фраза, която често е разбирана като естествените заложби и таланти, дадени на пророците от Бог, за да могат да вършат своята работа. Е Пророческата надареност говори повече за вродените таланти и инстинкти, с които бъдещите пророци се раждат, отколкото за усилването им при издигане в пророческия офис. Веднъж след като това нещо се случи, дарбите приемат по-официални условия за опериране. Тогава те се превръщат в солидни инструменти, оръжия и помагала, докато преди са били просто едва доловими таланти, използвани предпазливо от притежателите им, без реално да се упражнява влиянието на пророческата мантия. Всъщност пророческите дарби в началото си представляват прекъсващи, периодични и несигурни преживявания, на които рядко се разчита. Когато пророкът бъде обучен, трениран, развит и разполага с необходимата за пророческата компетентност практика, тези дарби биват трансформирани в ресурси, от които пророка уверено черпи, за да изпълни целите, назначени към неговата или нейната мантия.

1055. Пророческа направа - в съответствие с пророческия дух, пророческата направа е целенасочения образ и модел, който Бог е определил за пророците Си. Има отличителни белези, които отразяват потенциала на дадена личност да заема поста на пророк и да оперира в този офис. Тези белези също така показват, че човека има способности да бъде използван сега или в бъдещ момент за пророчески цели и назначения от Господ. По долу следва списък на показателите, които определят пророка като такъв: 1) предразположение към сънища и видения; 2) чувствителност към духовни места; 3) разбиране за пророчески въпроси; 4) схващане за ролята и мястото на пророчеството във всекидневния живот; 5) Богоцентрирани; 6) капацитет за откриване на духовни откровения. 7) специфични умения за тълкуване; 8) свръхестествена мъдрост и инстинктивна човешка проницателност; 9) изключително чувство за практическо приложение на знание и информация; 10) изострено духовно разпознаване; 11) нестандартен подход и разбиране върху Словото; 12) дълбок копнеж за познаването и разбирането на Бог; 13) потенциал за изговаряне на Боговдъхновени думи; 14) забележителна акуратност по отношение на комуникацията с Бог; 15) сериозни литературни познания и умения; 16) впечатляваща ерудиция и ораторски възможности; 17) необичайни съдебни

заложби; 18) забележителна способност да организира; 19) изключителни лидерски заложби; 20) способност да оказват влияние в управнически позиции. Всички пророци без значение от това дали служат на Господ Исус или не, демонстрират наличието на голяма част, ако не и всички от тези умения и способности още от детството си. По тях Господ ги познава и се приближава към тях пророчески, като очаква предопределен отклик.

1056. Пророческа област - Областта на служение, в която пророческо служение най-точно може да бъде класифицирано. Областите отговарят по-скоро на физически места, територии, над които пророците имат власт и пълномощия. Църкви, служения и бизнеси разположени в определени стратегически зони по земята, е това, което се има предвид при употребата на този термин.

1057. Пророческа ограда - Това е ограждение, е което предпазва дадена област или територия. В духовен смисъл то говори за предпазната стена, която пророците издигат около поверените им хора или области. Пророческата ограда опасва сферата и повереното на пророка, за да го укрепи и запази (шамар) в Господ. Ограждението има за цел да заздрави тези, които са в него и да подсигури несекващ и безпрепятствен поток от благословения и ресурси, отредени за тях от Господ. Пророците постигат това, като поддържат словото и волята на Бог свежи и актуални в живота на поверените им хора. Чрез пророкуване те строят и заздравяват оградата, поучавайки истинската доктрина на Бог и пазейки църквата в праведността на Христос. Ако искат да бъдат ефективни, пророците не трябва да допускат да се развие духовен пролом. Те трябва да пазят хората от греха и да призовават към покаяние, ако той се изяви. Веднъж след като правилните изисквания за възстановяване са били посрещнати, пророкът трябва да разпали подновеното поклонение към единствения и живия Бог. В случаи, че тези негови задължения не бъдат изпълнени, пророкът е отговорен за уязвимостта и/или атаките на врага, както и за събарянето на тези, които са под негова или нейна опека. Този провал или изоставяне на длъжност от страна на Израилевите пророци, е визиран от Господ в Езекиил 13:5.

1058. Пророческа песен - Пророчество, което се освобождава чрез мелодия и лирични форми, като пророкът пее или римува словото на Господ. Този метод на пророкуване е особено подходящ за критично ранените и победени духом. Успокоителният звук от музикалното освобождаване на Божието слово има двустранен ефект, като изцерява и същевременно окуражава. Хора, които са били смачкани в духа си, поради непрекъснати проблеми и/или отхвърляне, имат много добър отклик към пророческата песен.

1059. Пророческа почтеност - Съзнателното и целенасочено решение на пророка да се придържа и да функционира според библейските етични и морални стандарти. Да изявява славата на Бог и да бъде от полза за тези, които са субекти на пророческото служение.

1060. Пророческа празнота - Разрушено или неефективно пророческо покритие и защита, породени от отсъствието на официален пророк или липсата на

пророческо слово. Друга причина може да бъде евакуацията на демонични сили, чието място не е запълнено от официални пророци или пророчески съдове.

1061. Пророческа прецизност - Термин, сходен с пророческата акуратност, който добавя към определението и измерението на пронизване от пророческите думи. В случая те изрязват плътското, светското и хуманистичното с цел да инжектират светлината на Бог в дадена ситуация. Това е пророческа прецизност в смисъл на изключителна точност, чрез която тъмнината от дадени неща, скрити до момента от слушателя, бива премахната. Поради прецизността си, думите проникват надълбоко в спомените на слушателя и изваждат погребаното в сърцето, за което той не желае да си спомни или има само откъслечни проблясъци. Тази форма на лично служение, функционира поради излагането на пророка на Божието знание по конкретния въпрос. Това е знание, което бива открито с абсолютна прецизност и точност.

1062. Пророческа проницателност - А) Знание и информация, получени от вътрешните способности на пророка. Б) Интуитивно и инстинктивно знание и прозрение, на което се базира последващо пророчество.

1063. Пророческа способност - Умението, дарбите и ресурсите, които съставляват пророческото служение. Фундаментите, които дават сила на пророческата мантия.

1064. Пророческа среда - обстановка и/или атмосфера, която е благоприятна за пророческа активност и насърчава и подпомага свободното движение на откровения в даденото място. Това може да е пророческа група, конференция, форум или събрание. Виж 1 Царе 10:5-6,10-12 и 19:24. Псалмите, пророческата хвала и свръхестествено вдъхновеното поучение са типични катализатори за формиране на пророческа среда.

1065. Пророческа стража - Пророческата стража обхваща сферичната територия, където най често оперира служението на пророка. Това е арената, на която пророческата мантия е най ефективна и неговите или нейните думи се изпълняват оптимално. Пророк Авакум имаше пророческа стража, където търсеше убежище, когато изливаше мъката си пред Господ поради греховете на Израел. Виж Авакум 2:1.

1066. Пророческа сфера - областта от човешкия живот и земни ситуации, към която Бог е назначил пророк в допълнение с неговата половина, установена в областта на църквата. Пророческите сфери могат да бъдат определени от последователния и същевременно ясно доловим успех на рутинната активност, на която най-често се набляга, когато става въпрос за пророческо служение. Тази сфера е мястото, в което оперира контингента от ангели, назначени към пророка. Те тласкат и дават сила на пророческата мантия да побеждава, да третира ситуации или да предизвиква проявления. Демонстрацията на Святия Дух, предизвикана от пророка, най-често и най мощно се проявява в тези сфери на съществуване. Брак, религия, бизнес, детство, забавления, политика и военни са някои примери за сфери, към които пророка може да бъде назначен.

1067. Пророческа тема - Взет от Изход 34, този термин се отнася за концентричното пророчество, обикновено пророческа проповед, която има универсално приложение за цяла общност. Тематично, такъв вид пророческа мъдрост включва конкретни предпоставки за бъдещи действия, поведение и отношение. Съдържанието на тези предпоставки отразява същността на Божието настроение, тенденции и намерения. Виж Изход 34:27.

1068. Пророческа територия - Мястото и пределите от творението, към които Бог е назначил пророк, с цел той да има специфично влияние чрез служението си. Това може да бъде държава, бизнес или служение с далечен обхват на действие. Това, което прави едно такова място да бъде територия е, че маршрута на пророка и неговите пророчески преживявания имат най-голяма концентрация именно там. Тази е територията, където силите на творението и свидетелството на Духа са най-благоприятни и плодотворни. Самуил имаше маршрут, по който минаваше регулярно, въпреки че му бе дадена власт над целия Израел, в качеството му на управляващ съдия.

1069. Пророческа транзакция - Термин, който дефинира пророческото ходатайство и интервенция спрямо хората, стоящи под неговото покритие. По време на тези негови действия се извършва обмен между земята и небето, естественото и свръхестественото. Целта на пророческата транзакция е да бъде променена дадена ситуация или статус, касаещи бенефициента на пророческото посредничество.

1070. Пророческа функция - Активностите и задачите, които пророка извършва по време на официалното му функциониране в неговия офис. Пророческите функции имат за цел да разгласяват словото на Господ с цел да се изпълнят и установят Неговите заповеди, воля и власт на земята. Функциониране е дума, описваща дейност, която се отнася за работата и упражняването на Божията сила в делата и света на човека. Появяването на пророк, изпратен от Бог, за да декларира нещо, да смъмри някой или да подкрепи дело, което Бог иска да успее, са примери за изпълнение на Божиите пророчески функции. Добър конкретен пример за това е назначението на Агей и Захария да пророкуват възстановяването на храма. Виж Ездра 5:1 и 6:14. Също можем да разгледаме задачата на Самуил да открие, помаже и издигне в длъжност монарсите на Бог в определеното за това време. Саул беше пощадил Агаг, царя на амаликчаните, но пророчеството, което Господ даде от неговата уста.

1071. Пророчески - А) Обобщава предсказателната сфера на свръхестествена комуникация, дела и влияние от духовния свят и тези, които го населяват. Б) Служението и делото на пророка. В) Дисциплините и практиките, свързани със служението на откровение.

1072. Пророчески акредитиви - А) Знаменията на мантията, символите и дейностите, които потвърждават човека като достоен да бъде пророк. Б) Дарбите, призива и помазанието, които идентифицират човек като достоен за доверие пророк, според Божия стандарт. В) Акуратно слово, пророческа точност и проницателност, както и предишни пророчески проявления, които свидетелстват заедно със способностите и уменията на личността като негов

акредитив. Заедно с горепосочените е Божието поръчителство, според Неговия пророчески завет да изпълнява това, което пророкът изговаря. Виж служенията от 2 Летописи 18:6 и 1 Царе 9:9.

1073. Пророчески активатори - Това са кодове и сигнали, вградени в земята, в сферата на човешкия живот или някаква специфична област от творението, чрез думите на Господните пророци. Това е пророческо слово, което може да бъде директно или индиректно изговорено към хора. Пример за това са благословенията и проклятията, описани във Второзаконие 11:29 и свидетелството, към което Мойсей призова небето и земята във Второзаконие 4:26. Пророческите активатори са думи, обвързани със специфични бъдещи моменти, които са записани в Божия календар. Когато дойде времето, както например края на Вавилонския плен, думите на пророка биват преоткрити и съживени. Те стартират поредица от събития и обстоятелства, необходими за изпълнението на словото. Други примери за това има в 2 Летописи 36:22; Ездра 1:1; Левит 10:1-3; Матей 1:22 и 5:18.

1074. Пророчески бараж - Незабавната атака от страна на невидими духове при изговаряне на слово или молитва от пророк, които имат разрушителна сила върху слушащия. Пророческият бараж идва чрез неодобрителни думи. Те произлизат от горчивина, гняв или критикарство, които са вътре в пророка. Когато словото бъде освободено при тези предпоставки, то призовава нечистите сили, които атакуват жертвите на тези думи. Субектът на това слово усеща последствията от баража като необичайни демонични посещения, отвратителни привидения, духовни атаки и пречки от всякакъв вид. Потенциалната вреда от гореописаните последствия не може да бъде предвидена. Поради това, наистина посветените пророци стоят в непрекъснато ходатайство за тези, които стоят под тяхното покритие. Това е също и причината, поради която пророците предпочитат да се въздържат от изговаряне на всяко нещо, което им дойде на ум. Зрелите пророци внимават да не реагират негативно или импулсивно на всяко нещо, което се говори за човек или служение. Ако Бог беше разрешил на Валаам да прокълне, той щеше да освободи към Израел безбройно множество от силите на мрака, които само чакаха, за да объркат волята на Бог за живота им. Валаамовите прибързани и необмислени проклятия срещу младата нация, можеха да причинят този бараж от демонични атаки, които щяха да държат и блокират съдбата на Израел за години напред. Впоследствие, Валаам все пак намери заобиколен път, за да спечели наградата, обещана му от Валак. В Откровение 2:14 се казва, че той успя в изпълнението на своя план, описан в Числа 25. Сравни с Исус Навин 24:9; Неемия 13:2 и Михей 6:5. За повече подробности виж в словото всичките ситуации, в които е замесен или се споменава този покварен, но мощен пророк.

1075. Пророчески блокаж - Бариерите, с които много пророци се сблъскват, когато са отишли отвъд ресурсите, дадени им от Бог или се опитват да функционират и влияят извън територията, в която Той ги е назначил. Михей обяснява това, чрез аналогията на слънцето което залязва за пророка. В такъв случай пророците изпитват чувствителен спад или напълно спиране на техните сънища и видения. Също така това се отразява като временно спиране на възможността да упражняват своите пророчески мантии.

1076. Пророчески болки - А) Пророчески товари. Б) Агонизирането, което е типично усещане, съпътстващо зараждането и израстването на узряващо пророческо слово, което е на път да бъде освободено. Пророческото слово, което предстои да бъде изговорено, може да бъде заченато във видение или сън, изчаквайки инкубационния период в духа на посланика, докато Господ не реши, че е време да бъде изговорено в света. Възможно е родилните болки на пророчеството да бъдат инициирани от молитва и ходатайство. Бог може също така да ги разпали чрез молитвен товар, който внезапно да слезе върху избрания му човешки съд. Духовните усещания на пророческото раждане, често наподобяват естествените родилни мъки, като това включва усещане за тежест в коремната област. Понякога могат да бъдат усетени болки в гръдния кош или безпокойство в сърдечната област. В други случаи, както например при Еремия, може да се получи безчувственост или тежест в крайниците. Всички тези духовни случаи са свързани с освобождаването на пророчество. Те не могат да бъдат сравнени с истинските симптоми на една реална болест, което винаги трябва да бъде внимателно проверявано, за да може да бъде потвърдено, че наистина причината е пророческо предаване. Силното хваление, музика или дълбоко поклонение, са също така потенциални катализатори за получаването на подобен род пророчески товар. Подобни физически усещания и реакции, които приличат много на реалната бременност, са нещо нормално при формирането и нарастването на пророческия товар. Състоянието на пророка може да ескалира в доста интензивни "родилни болки", в случаи че той не обръща внимание и е все по спокоен относно словото на Господ. По време на тяхното служение в офиса на пророка, както е видно от много пасажи в словото, ветераните посланици могат да очакват многократни пророчески раждания, които да се появяват с нарастваща интензивност. Най-често те се наблюдават при установените пророци и особено тези, които се борят в молитва, за да получат и освободят словото, положено в тях.

1077. Пророчески вакуум - Ситуация, в която пророческото съществува, но е ограничено по действие в затворена среда, където има минимален контакт и обсег. Терминът много точно обяснява, какво се случва вътрешно със задушено пророческо служение в дадена църква или събрание.

1078. Пророчески групи - Едно от двете разделения на пророческия офис. Например класа на наби пророка, този на пътуващия пророк или такъв, който не е минал през ученичество.

1079. Пророчески дух - Уникалният дух, който е даден на всички пророци, без значение дали са спасени или не, който ги прави да бъдат пророци или потенциални такива. Той прави възможни обичайните за пророческото служение проявления, срещи, поток и дейности. Без пророческия дух, човек може да бъде употребен спорадично като съд за пророчество, но не и в пълнотата на официалния пророк с всичките сили, свобода и задължения, свързани с пророческия кабинет.

1080. Пророчески език - Езиковото тяло от термини и фрази, което може да бъде приложено само в сферата на пророческото. Това са псалмите, откровенията, предсказателните, апокалиптичните и поетичните сфери на власт

и управление от Господ. Това включва Святата Библия, в качеството на Божие откровение за Себе Си, както и свръхестественото и духовното, които биват предизвикани в пророчески контекст и проявление. Виж служението на Даниил.

1081. Пророчески елементи - Това са съвкупност от компоненти на природа, поклонение и религия, които са характерни за пророческото служение, проявление и функциониране. Те се използват като средства за пророческо действие и могат да се простират до поклонение с привичните за него инструменти, тайнство и други обекти на общение с божеството. Пророческите елементи включват още учебни помагала и практически предмети, посочени от Бог в пророчески контекст и среда, като проводници за проявлението на Неговото пророческо слово.

1082. Пророчески емблеми - Направени от хората обекти, естествени образования в природата и други материали, за които се вярва, че притежават пророчески, духовни и предсказателни сили. Дърветата (особено дъба), плодовете, ядките, скъпоценните камъни и т.н. са пример за такива емблематични обекти. Те са регулярно използвани в среда на откровение или предсказание като символи на нещата, които съставляват и обрисуват пророчеството. Понякога пророческите елементи потвърждават автентичността на словото на Господ или представляват стандартен подход, на който може да се разчита да служи за пророчески цели.

1083. Пророчески жанр - Категорията на знание, информация и съдържание, които са уникални за пророческото служение. Този жанр се характеризира с предсказателните, футуристични и духовно свързани последствия, които пророкуването води след себе си.

1084. Пророчески завет (1) - Фразата, която описва пророческата база за власт и уверение за свръхестествена подкрепа и изпълнение. Виж в Библията пророческото иницииране и назначаване на длъжност при Мойсей, Еремия и Езекиил. Пример за това е и завета на Господ със Самуил, където се казва, че Той не остави нито една от думите му да падне на земята. Виж 1 Царе 3:19.

1085. Пророчески завет (2) - Съвпадащ с основната идея, стояща зад значението на наби, това е завет между пророка и неговия бог. Последният е обещал да снабди своя пророчески посланик с духовна информация и когато тя бъде акуратно освободена, той ще снабди и силата, чрез която да се изпълни пророческото слово. Част от дефиницията на наби подкрепя това виждане, тъй като термина буквално означава "един, който призовава боговете". Базиран на това разбиране за работата и силите на пророка, заветът е от жизнено важно значение за успеха на всеки пророк. Първоначално той е представен на младия пророк през фазата на неговото пророческо призоваване за служение. Впоследствие завета е ратифициран и потвърден след преминаването му през пророческо обучение и официално встъпване в офиса. Този завет е свидетелство, което потвърждава призива на новото служение и неговата мантия. Пророческият завет включва божествен лиценз и власт да бъдат призовавани свръхестествените сили на творението, които да изпълнят пророческото слово, изговорено от устата на служителя. Бог сключи такъв вид

завет в словото с всеки официален пророк. Епитафията на Самуил отразява такъв вид завет: "Господ не остави нито една от думите на Самуил да падне на земята" - т.е. нищо от това, което пророка каза, не остана неизпълнено. От друга страна, Езекиил 13:1-9 демонстрира ситуация, при която подобен завет никога не е бил сключван между свръхестествения посланик и бога от чието име пророка твърди, че говори. Словото казва, че те се надяват думите, които говорят, да се изпълнят. На същото място се казва, че лъжепророците ще бъдат отсечени от Божието присъствие и имената им няма да бъдат записани в историята на Неговия народ. Виж Завет на служителя.

1086. Пророчески знамения и сигнали на промяна - Събития и инциденти, които се случват скоро след или едновременно с пророческо слово. Те са потвърждение за пророка и този, на когото пророкува, че словото е автентично и ще се изпълни непременно и в обозримо кратък период. Виж Послания и Пратеници; Знамения и Сигнали. Виж още Матей 24:24; Марк 13:22; Лука 21:11. Словото ги обяснява, като знамения и знаци, които се изпълняват за субекта, подобно на случая, когато Самуил изяви на Саул призива му да бъде цар. Виж 1 Царе 9-10. Когато Саул тръгна от присъствието на Самуил, последният му даде списък с инструкции за изпълнение, за да може Саул да съдейства за своето издигане и царуване, в качеството си на първия цар на Израел. В същите тези пасажи от Библията се казва, че когато Саул се обърна, за да си тръгне от Самуил, той вече беше друг човек. Той видя пророците, които слизаха от хълма, пророкувайки, което беше допълнително потвърждение за това, че словото на Самуил беше истинно и скоро ще бъде изпълнено. Мойсей получи призива си да избави Израел чрез подобни знамения, които му показаха и удостовериха, че наистина Бог на цялото творение е Този, Който го изпраща на тази величествена задача. Виж Изход 4:9. Бог преведе Мойсей през серия от знамения, които да потвърдят, че чутото от горящия храст е било от Бога на Израел. Когато раждането на Христос беше пророкувано в Исая 7, знамения и сигнали бяха дадени относно бебе, което беше субекта на пророчеството. Също така в пророчеството е предсказано разрушение и на земята и нахлуването на вражески сили в нея. Виж Исая 7:14-16 и 8:1-4. Често такива сигнали се случват на пръв поглед независимо от пророчеството и на индивидуална основа. Те говорят по особен и специфичен начин на човека, който е обект на пророческото слово. Духът на Господ, Който е изпратил словото и го прави да се изпълни, напомня на човека за това, което е казал пророка. Това също е показател, че случващото им се в момента, е предвестие за изпълнението на словото. Като пример можем да разгледаме как петелът пропя три пъти, след като Петър се отрече от своя Господ и приятел. Матей 26:34 и 75. Знаменията запечатват и потвърждават изпълнението на пророчествата, като гравират в ума на слушащия събитията, които наближават, колкото и дълго време да отнема тяхното изпълнение.

1087. Пророчески импулс - Външен импулс, който може да бъде духовно разпознат като ускорението, водещо към изпълнение на Господното слово, изговорено от устата на пророка. Усещането на човек, при което той се чувства буквално отнесен от невидимите сили на творението при чуването на думите, изговорени от пророка. Пророческият импулс произлиза от външно задвижване,

което се активира в отговор на Божието слово за живот или ситуация. Импулсите се разпалват при изговора на пророческото слово в дадена ситуация. Тя може да представлява духовна постановка, в която човек се среща лично с хора, вижда обекти или места, които пасват на словото, по пътя към изпълнението му. Импулсът може също така да възникне, когато човек е въвлечен в обстоятелства и събития, които го поставят точно на определеното от Бог място, за което Той е назначил силите си да изпълнят пророчеството. Когато настъпи момента на пророческия импулс и/или ускорение, човек намира себе си въвлечен в последователни събития, от които излиза само след като Божията воля е била извършена за него. Този импулс на ускорение може да бъде както кратък, така и по-продължителен. И в двата случая обаче, субектите и обектите на пророческо задвижване се оказват волни или неволни участници в серия от взаимосвързани събития, които свършват едва когато всичко, което Бог е изговорил и декларирал се изпълни.

1088. Пророчески инстинкти - Специални способности, в някои хора наследствени, чрез които те усещат, долавят и могат да идентифицират това, което става зад завесата на видимия свят. Тези способности също са достъпни за всички, които имат Святия Дух. Тези дарби могат да бъдат употребени по извратен начин, от тези, при които има други духове в живота им. Освен, че усещат събитията, притежаващите такива способности разбират техните пророчески функции, цели и проявления. Такива хора притежават и способността да кажат дали дадено събитие или действие е от Бог и служи за Неговата вечна цел. Те могат да определят по какъв начин даденото действие демонстрира Неговата мощна власт във всички сфери и области на творението. Някои от способностите, които имат хората с пророчески инстинкти, са усещането на присъствието на пророчески дух в даден човек, разпознаване на превключването на Господ от един поток (евангелизиране, пастируване, поучение и др.) към пророчески, апокалиптичен, предупредителен и т.н. поток със съответните им цели.

1089. Пророчески задължения - Задачите, отговорностите и детайлите, които пророците освобождаване словото на Господ, Господ, учредяване и узаконяване на имат да извършат. Това включва назначаване на лидерство за служение пред божествено управление, дисциплина и корекция, професионално деклариране, съветване и инструктиране. Виж Ездра 5:1-3; Захария 3; Неемия 6:14; Амос 3:7-9; Даниил 1:20; Еремия 1:5 и 10; Михей 3:8.

1090. Пророчески задължения и дисциплини - Фраза, която е събирателно за делата, задачите и направляващите ограничения, според които се водят пророците по време на професионалното им управление на този кабинет. Те излизат отвъд практиката на предсказващото пророчество, като включват приложението на балансиращите критерии мъдрост, знание, прозрение, характер и почтеност на пророчествата. Всичко това се отнася до допълващите се вътрешно устройство, преценка и решения на пророка, които имат проверовъчна и балансираща функции, държащи под контрол естествените и плътски склонности на пророка. Те също така вдъхновяват посланика да избира по висшия път на пророческо служение, който прославя Бог. Въпросите за етика и морал, получават своя отговор по време на развитието и обучението в

правилни и стабилни пророчески дисциплини, които осигуряват коректност и защита срещу пророчески съблазни и извращения.

1091. Пророчески клас - Категория на човешкия живот, която свръхестествения аспект на пророческото и неговото обучение привличат, като служат за класификатори на този сегмент. Това са още и пророческия ранг на служение, общата посока и обхват на пророческите назначения в съответствие с целите, поради които пророка е призван в служение. Пророческият клас отразява базовите пророчески дарби и таланти, които най-ефективно определят и описват пророческата мантия и помазание. В общия случай, когато в Библията се говори за "Божия човек", става въпрос за пророк в позиция на власт, покриващ група пророци, което е показател за клас от пророчески старей и надзиращи пророци.

1092. Пророчески книжник - Човек с пророческа природа или такъв, който е особено чувствителен към пророческото и служи под мантията на официален пророк. Това се изразява в записване на неговите послания, дела и чудеса по време на служението му. Варух имаше такова служение при Еремия. Различава се от Книжовен пророк.

1093. Пророчески контекст - Важен термин, който идентифицира сферата на мъдрост, чието приложение се разглежда през призмата на привичните за тази област информация, знание и прозрение. Пророческият контекст е индикативна класификация, която изважда нормалните и рутинни дейности в живота, като ги прехвърля в спектъра на откровението, предсказването и интуицията. Някои сънища, футуристични видения, духовни срещи, духовно разпознаване, думи на откровение и разкритие попадат в класификацията на пророческия контекст. Те могат да бъдат разпознати чрез дадени усещания, впечатления и проницателност, които са активатори на пророческо откровение, съвет или мъдрост.

1094. Пророчески надзор - Този термин се отнася за постоянната и сферична работа на пророческото, чрез която пророкът упражнява властта на мантията си, за да покрива определена група или организация. Той върши това, както рутинно, така и спорадично, в случаите, когато са налице критични ситуации. В такива случаи ролята на пророка е да се моли и ходатайства, за да премахне пречки и да конфронтира вражески пророци и/или сили, които се опитват да осуетят конкретното дело. Пророците трябва да бъдат гъвкави в такива обстоятелства, отворени за допълнително развитие на дарбите и уменията им, както и към обучение от колеги, за да постигнат успех в новото начинание или място. Пример за такава конфронтация можем да видим в Неемия, където той се сблъска с лъже пророци, изпратени, за да попречат на неговата работа. Това е рискована позиция за пророка, в която той стои в пролома, за да опази делото и работещите по него, така че това което е започнато, да бъде успешно завършено. Обикновено пророческата програма се нагажда, за да може да понесе този допълнителен товар. Служителят следва да бъде максимално улеснен и подпомогнат по всякакъв начин, ако за целта му се налага да излезе извън своя рутинен периметър на действие или да напусне временно постоянната си пророческа позиция. Пророческият надзор е полезен в случаи,

когато служение или локална църква преминава през криза, пасторът липсва и се търси заместник или някаква радикална промяна се случва, или има да се случи. Поради очевидни причини, това не е работа, с която могат да се наемат млади пророци. Тези, които биват избрани, трябва да установят, че разполагат с достатъчно духовни, естествени и светски възможности, за да извършат успешно дадената задача. В повечето случаи това са пророци с добри връзки, които разполагат с необходимата екипировка за осъществяване на пророческия надзор. Той трябва да започне само след достатъчно молитва и взаимодействие, защото със сигурност ще има опозиция, която най-напред ще удари в ключови взаимоотношения между пророка и организацията. Друг случай, където може да има нужда от пророчески надзор е, когато нов или притиснат пророк или организация се нуждае от временно внимание, специално пророческо отношение или допълнително покритие и обучение за по продължителен период от време. Човекът или организацията могат да се покорят на тази специфична функция под грижите на чувствителен, надежден и внимателен пророк. Това може да стане, докато се възстановяват от бойни рани, преминават трансформация или биват подготвяни да бъдат издигнати в по-висок статус или служение. При такива обстоятелства, бива изпратен служител, който е временно назначен и остава с хората, докато не бъде разрешена ситуацията, предизвикала необходимостта от надзор. За този тип временно покритие обикновено биват търсени и избирани опитни, старши пророци. Поради своята мъдрост и опитност те могат да спасят наранени пророци, да обуздаят новаци и да повишат ефективността на борещи пратеници или такива в процес на транзиция. Очевидно решението да бъде въвлечен пророк в тази му функция не трябва да бъде прибързано. В Библията примери за това са случаите, в които Бог изпраща пророци за да воюват при критични обстоятелства, чиито изход е от изключителна важност. Понякога пророците се появяват на бойното поле, докато в други случаи идват на съвещания на лидери, които са се събрали, за да дискутират стратегии за разрешаване на трудни ситуации.

1095. Пророчески надзорник - А) Главният пророк, който отговаря за назначаването, контрола и администрирането на пророческата стража в локалната църква. Възможно е това да бъде пророка на дома, в случаи, когато има само един човек, който се занимава с пророческите длъжности в събранието. Б) Когато е налице група от пророци в дома, тогава това е човекът, отговорен за обучението, ориентацията и надзора на качеството на служението и неговите проявления.

1096. Пророчески нишки - Едва доловими знаци и сигнали, които са показател за незабавно активиране или физическо проявление на изпълнено пророчество или пророческо действие. Тези сигнали могат да бъдат ехо или потвърждение на духовна демонстрация от Бог, която демонстрира съгласие с волята Му. Пророческите нишки са допълнително потвърждение на Божиите откровения, знаци отбелязващи автентичността на това, което Той е освободил към църквата, служителите и пророците Му. Тези нишки могат да бъдат под формата на видими събития или едва доловими сигнали, които могат да бъдат възприети само от тези, които свидетелстват за тях или тези, за които конкретно се отнасят. Пример за това е как Симон разпозна Христос, Който беше още невръстно бебе.

Пророчествата в Исая 7:13 и Матей 1:23 са други примери за този вид потвърждение.

1097. Пророчески носител на товар - Термин, който описва ролята на пророците-свещеници. Тяхното главно назначение от Бог е да носят товарите от грях, части от тях или изкуплението на тези, на които служат. Главната причина за изпълнението на тези задачи е вечната милост на Бог. Той иска да доведе хората до покаяние и изкупление, а не да ги унищожи. Пророческата роля на носител на товар включва симбиотични пророчества, пророческо ходатайство и понякога заместително понасяне на чужди наказания и неудобства за сметка на друг. Най-споменаваният пример за това пророческо служение можем да видим в живота на пророк Езекиил. Много от ранните му нагледни уроци чрез обекти включваха налагането на Божия съд за Неговите хора върху плещите на пророка. Нещо, което беше и част от служението на Аароновите свещеници. В днешни дни, когато пророкът получи такава отговорност, тя може да имитира симптомите на болест, зараза, катастрофа, силен емоционален и/или психологически стрес и преумора. Те отминават едва когато дадения сезон на страдание е преминал. Страданието може да бъде облекчено, когато пророкът прекарва време в интензивна духовна молитва и свръхестествено воюване. Цялото земно служение на нашия Спасител се състоеше в това да носи непосилното за човека бреме на греха и така да отвори път за нашето спасение. В Библията се казва :"А Той понесе печалта ни и със скърбите ни се натовари". Виж Исая 53:4-10; Матей 8:17; Евреи 4:15. Обикновено за тази тежка отговорност биват избирани само дълбоко посветени пророци, които прекарват повече време, служейки на Господ в Неговото присъствие, отколкото на хората му. Това е така поради високите изисквания за твърдо покорство, постоянство в молитва и бдителност, които са ключови фактори за постигането на Божиите цели чрез този специфичен вид служение.

1098. Пророчески обсег - Фразата описва уникалното мултисферично влияние и прозрение, дадено на пророците поради разнообразните им задачи и длъжности. Естеството на мантията е такова, че просто самото появяване на пророка на сцената на действие, променя ситуации и надминава нормалния протокол. Пророците разсъждават различно от пасторите, като много от тях преди да се появят на определеното място, старателно са търсили Господ, за да разберат подробностите и изискванията за тяхното назначение. Докато църквите са предразположени да измислят цели и лозунги, които да опишат техните причини за поканването на пророка, реалното му появяване най-вероятно ще насочи целия им проект в друга посока. Пророческото разбиране за духовния климат и текстура на дадено събрание, може да се различава много от това на хората в него. Това зависи от нормалния спектър на влияние и дарби на мантията на поканения пророк, както и от специалната подготовка, получена от Бог за конкретния случай. Понякога това предизвиква сблъсък между гостуващия пророк и пастора, който може да стигне до мястото на опозоряване на служителя, защото очакванията на събранието не са били посрещнати. Това може да бъде доста неразумен отговор от страна на пастора, който впоследствие да открие, че бъдещи цели и стремежи са оплетени от последвалото объркване. Опитните пророци бързо преценяват ситуацията и по-

способните успяват да ограничат своето помазание, очаквания и пророческите изисквания към Святия Дух, чрез които да посрещнат конкретните нужди. В случая е без значение дали са били повикани, за да освободят дадено благословение на служение или само на един човек. Ако неговия пророчески обсег показва, че не бива да се освободи нещо, но да се балансира, за служителя е много трудно да изговори думите и пророчествата, които църквата иска да чуе. В такива случаи Господ взима власт над пророческата мантия и суверенно я насочва в необходимата посока. Пример за това е как Бог подейства при случая с Валаам, който беше нает да прокълне Израел. Валаам имаше пълна свобода да разполага с пророческата си мантия, както пожелае, стига той или желанията на неговите клиенти да не влизат в конфликт с Господ. В случая Бог пожела да употреби услугите на пророка, за да извърши противоположното на това, за което Валаам беше нает. Поради това Той освободи ново откровение и разбиране върху пророка, който разбра, че Бог не желае той да прокълне Израел. Впоследствие той се оказа с нови, неочаквани за него думи в устата си. Тогава очите му се отвориха пророчески и той видя това, което Бог имаше за народа Си. Най-накрая Валаам разбра, че назначението му няма да се изпълни, според както е смятал в началото. Пророкът промени тогава своето служение и обърна наопаки целия смисъл на това, за което беше дошъл с Валак.

1099. Пророчески обстоятелства - А) Събиране на пророци и пророчески хора, сред които се освобождават пророческата мантия, пророчества и пророческо служение на Бог. Б) Обикновено важна ситуация, разговор, молитва, поклонение или среща, инициирана от Създателя. В) Мястото на такива обстоятелства не е от значение за постигането на конкретната пророческа цел. Виж 1 Царе 9-11.

1100. Пророчески операции - Думата, която ги дефинира в Новия завет, е гръцката профетикос. Терминът е събирателно за уменията, техниките и проявленията, които пророците използват и демонстрират по време на тяхното служение. Тези операции излизат отвъд рамките на стандартното пророкуване. Те добавят към него придобиване на мъдрост чрез откровение, упражняване на остра проницателност и разбиране на човешките сърца и помисли по време на служение. Към горните можем да добавим и тълкуването на сънища, видения и други видове енигматични послания от Бог, с цел пророкуването им в разбираем за слушателя вид. Резюмето на Даниил е най-добрия библейски пример за пророчески операции. Той компетентно се движеше във всяка една от гореизброените области, като беше опитен и способен във взаимодействието с Божиите ангели. Той имаше правилен начин на позициониране спрямо потока на Духа, като коректно отсъждаше и записваше думите на Господ към него. Даниил дори можеше да разпознае кога физическия дискомфорт и болести, имаха духовен, а не естествен произход. Виж Даниил 1-4.

1101. Пророчески офис - Позицията на доверие и власт, дадена на пророците, с цел да ги постави и определи като агенти и служители на Всемогъщия Бог.

1102. Пророчески подвизи - Делата, постиженията и ескападите, които демонстрират присъствието, силата, превъзходството и суверенитета на Бог. Те са сигурно свидетелство за действието на Неговото

слово и дело на земята, според както е изговорено от Неговите пророци. Освобождението на Израел от Египетско робство е пример за такива подвизи, извършени чрез Мойсей. Победата на Илия, която се състоя на планината Кармил и два пъти повечето чудеса при Елисей, са други примери за това. Можем да продължим със служението на Даниил пред няколко езически царе и духовните пътувания на Езекиил, за да проповядва на сънародниците си в различни части от страната чрез Духа на Господ. Виж Езекиил 11:1, 5, 24.

1103. Пророчески проект - Изразът описва задачите, назначенията и детайлите, които Господ дава на пророците да изпълнят, за да се извърши волята и словото Му на земята. Това е нещо повече от пророческо проповядване и поучение, защото включва активирането на Божиите свръхестествени сили. Тук също влиза и налагането на Неговите думи и декрети на земята и физическото проявление на това, което Господ е изговорил пророчески. Виж Пророчески проявления и Проявление на пророческото. Всичко това не е просто част от рутинните задачи на пророческото дело, но е стриктно свързано с проекти, които Господ е открил, че иска да извърши на земята. Пророците Агей и Захария бяха свикнали да бъдат използвани от Бог, с цел да подпомагат и съдействат при изпълнението на проекти, предприети в резултат на изговорено от Господ слово. Пророчески проекти биват започвани, когато словото на предишни пророци е дошло до мястото на изпълнението си. За да мобилизира силите и да освободи духовното влияние, необходимо за обръщането на събитията, които задържат изпълнението на словото, Бог събира пророчески гласове, които да започнат работата. Веднъж след като е стартирал проекта, Бог назначава централна пророческа фигура, която да го движи в духовен аспект и да направлява съвсем практично изпълнението му. В Библията пише, че пророците на такива назначения не спират да пророкуват, съветват, водят и пазят делото, докато не бъде завършено. Пророците насърчават, потвърждават и дават библейска основа за успеха на предприетото дело. Такива проекти биват първоначално записвани от пророка, като предсказателно откровение. Следва хроникирането им от момента на получаване до момента на пълно изпълнение. Обикновено пророците, които Бог използва за такива проекти, са учени, решителни, внимателни и обвързани с проекта от самото начало до неговия завършек. Те често са въвлечени в прякото му изпълнение, участвайки рамо до рамо с хората, работещи в него. В този случаи, думата проект в смисъл на "да извърша нещо докрай, участвайки в него" отговаря буквално на своята етимология. Сравни дефиницията с тази на пророчески надзор, който се отличава по това, че набляга на хората, участващи в работата, докато пророческият проект набляга на работата, която трябва да бъде извършена. Когато задачата бъде изпълнена, пророкът, назначен за отговорник на проекта, се връща към своите нормални задължения. Неемия, който беше изпратен от царя, е илюстрация на тази функция.

1104. Пророчески проявления - А) Проявяването на пророчество в неговата видима и физическа форма, изпълнението на дадено слово. Б) Материализиране на Божието слово, изговорено от пророк. В) Пророческа демонстрация и драматизация на словото на Господ, наложено върху едно или повече от Неговите създания.

1105. Пророчески псалми - Термин, които дефинира мелодичния, лиричен и ритмичен начин на изпълнение, чрез който менестрелите освобождават словото на Господ. Това, което прави някои от тях пророчески, е футуристичния и откровенчески уклон, ясно доловим в тях. Псалмистката перспектива възниква поради поетични аспекти в посланието. Виж Псалми, Псалмисти и Менестрел.

1106. Пророчески птици - В пророческия символизъм, това са орела, сокола, гарвана и ястреба. Последните две са птици на окултно видение и начин на предсказване.

1107. Пророчески сигнали - Образи и/или ситуации, които биват получавани или давани от пророци, като признак за наближаването на по-значителни събития. Виж Пророчески сигнали на промяна.

1108. Пророчески символи - А) Образност, която използва обекти от творението, елементи или духовен език и метафори, за да обрисува определени Божии истини. Б) Господният съдържателен език и система за комуникация с неговите пророци. В) пророческите символи не са ограничени само до обекти от творението. Виж Осия 12:10.

1109. Пророчески символизъм - Терминът описва как Господ употребява образи, метафори и подобия, за да предаде на пророците посланието, което те трябва да занесат на света. Пророческият символизъм обикновено разчита на елементи и обекти от творението, за да предаде езика на духовния свят. Вода, земя, хълмове, планини, звезди и други земни и небесни обекти биват представени като емблематични заместители на елементите от пророчеството. Виж подготовката на Езекиил, Мойсей и Амос, която имаше за цел да ги обучи на това как Господ използва метафори и сравнения. Така Бог ги научи да разбират обхвата на посланието, което хората му трябваше да чуят. Виж Език на Духовния свят.

1110. Пророчески спектър - Термин, които идентифицира пълния спектър от пророчески операции, дейности, разклонения и разновидности.

1111. Пророчески спектър от дейности - Знанието за него показва разликата между реалното позициониране на пророка в неговия офис и приемането на Божия призив за него. Терминът дава разбиране за това, с което е свързан офиса на пророка и целия спектър от дейности и задължения, които вървят към него. Както всяка една друга официална длъжност в царството на Бог, пророческото има базов набор от длъжности и дейности, които служителя следва да поеме. Познаването на тяхното естество ще спомогне за по-добра и цялостна подготовка на бъдещия пророк. Пророческата подготовка, която да отговаря напълно на изискванията на офиса, трябва да отиде отвъд научаването на хората да чуват Бог и да пророкуват. Думите на пророка трябва да бъдат наложени върху силите на мрака и да бъде постигнато тяхното изпълнение във физическия свят. За да може това да стане, е необходимо бъдещите служители да бъдат запознати в подробности с пълния спектър от задължения и да разбират съответстващите им способности и умения. По-долу изброяваме най-необходимите: А) Езици и тълкуване (става въпрос не за молитва на език, а за говорене и деклариране); Б) Разпознаване на духове; В) Псалми и поезия;

Свръхестествени стратегии; Е) Духовно Г) Сънуване и тълкуване на сънища; Д) съдействане; ж) Духовно воюване; З) Силови обсади; И) Силови конфронтации; К) Разпознаване и отхвърляне на ереси и разобличаване на еретични пратеници; Л) Пророческа драма и демонстрации.

1112. Пророчески съд - А) Човек, чрез който идва пророчество, въпреки че той или тя нямат пророчески дух. Б) Човек, който е много чувствителен към духовните и пророчески неща.

1113. Пророчески сън - Сън на пророк или друг човек, чието сънуване е показателно за пророчество, поради предсказателните и/или откровенческите си елементи. Пророческите сънища имат дискретната цел да бъдат преносители на божествена и духовна комуникация. Виж Битие 20:3. Пророческите сънища придават видения, депозират словото на Бог и/или установяват духовна истина. Често те са предвестници на Божие движение, като потвърждават нещо, което Той е направил току-що в духовните области и му предстои да се случи във физическото измерение. Пророческите сънища се различават от пророческите видения по това, че сънят бива предаван чрез символизъм и език, който е свързан и съответства на сферата на живот на сънуващия. Метафори и алегории биват освободени чрез използването на образи и термини, които сънуващия може да разбере, след като се събуди и разсъждава върху съня. Пророческият сън е такъв, който след събуждане остава ясен и детайлен отпечатък в съзнанието на сънуващия. Преживяването на пророчески сън означава, че Господ всажда послание в сърцето и ума на сънуващия. Познатите елементи от съня могат да се отнасят до професията на сънуващия, културата и произхода му, семейство, приятели и конкретни преживявания. От своя страна виденията, дори и тези, които биват давани в сън, биват комуникирани чрез език и образи, които са независими от гореописаните познати възприятия. Това е вярно дори и в случаи, когато субектът или мотивът на съня е такъв, който изглежда познат на сънуващия. Виж Йов 33:14 16.

1114. Пророчески таланти и употребата им от Бог - Талантът има за цел да съдейства и спомага за изпълнението на задачите и дейностите. В разговорния език, талантливият човек може да бъде определен като такъв, на който му идва отръки и е сръчен в конкретна област. Причината, поради която Бог дава такива вродени способности е, за да могат талантите, дарбите и възможностите на хората да бъдат достатъчно подкрепени. Така те ще могат да се справят, както с професионалните, така ис неформалните задачи в живота си. Пророческите таланти прибавят към гореописаните инстинктивното усещане за правилно извършване на дадена дейност, без да е имало директно или формално обучение за нея. Пророческите таланти от Духа на Бог включват: а)видения; б) сънища; в) тълкуване на символи; г) разбиране и прилагане на притчи; д) гатанки и загадки; е) получаване и освобождаване на слово на мъдрост и знание; ж) предсказване и откровение; з) божествени декрети; и) ходатайствена молитва; к) духовно наблюдение; л) духовна стража; м) хваление; н) войнствена хвала.

1115. Пророчески тип - Термин, който помага на човек да определи и разпознае природата на служението на пророческата мантия.

1116. Пророчески товар - Тежестта на пророчеството, придадена от Бог на пророка, който трябва да го освободи в определеното време. Товарът произлиза от времето на инкубационния период, който се определя от времето на "забременяването" до времето на освобождаване на словото. Библията го нарича "ръката на Господ", която стои върху съда Му. Усещането на този товар приема много различни форми, повечето от тях приличащи на това при бременността.

1117. Пророчески усещания - Термин, който описва разнообразните физически и психологически преживявания на пророка, през времето на неговата подготовка за служение. Такива усещания имаха Еремия и много други пророци. Те обхващат почти целия спектър от човешки емоции, чувства и дискомфорт. Това включва тежката ръка на Господ, стояща неудобно върху тях, докато не бъде извършена дадена пророческа задача. Товарът на Господ може да бъде изявен по няколко начина. Може да стане чрез изгаряне, стягане или пулсиране различни части на тялото, които не са случайно избрани, въпреки че може човек да ги чувства така.

1118. Пророчески характер и темперамент - Подобно на техните вродени способности и качества, бъдещите пророци се раждат със специален темперамент. Повечето от тях водят битки с характера си през по-голямата част от живота си. Докато не бъдат призвани от Господ и не се свържат с други пророчески личности, пророците изживяват шок след шок в своите личности взаимоотношения. Много хора ги намират за прибързани, нетактични, твърде открити и болезнено честни. Поради тази причина, базовият характер на хората от този офис, започва да се оформя и да взима превес още в ранните им години. Бъдещите пророци стават отнесени, самовглъбени, отбранителни и често дори враждебни. Това е резултат от това, че нямат представа какво да правят със своя необикновен характер и темперамент. Още от детските си години те виждат живота с необяснима яснота и не могат да се сдържат да го описват точно по начина, по който го виждат, било то и с примирение. За да се предпазят от нормалната реакция на хората към тяхната директна прямота, бъдещите пророци често развиват корава и саркастична външност. В резултат на това, болшинството хора се отдръпват от тях и само тези с подобни духове или необходимото знание и визия, могат да развият и да поддържат с тях дълготрайно приятелство. С течение на времето пророците порастват в разбирането си за своя специфичен темперамент и присъщата за него прямота и директност. Веднъж щом пророка разпознае призива над живота си и как точно неговата личност се вписва в изпълнението на съдбата му, той получава вътрешен мир и защитните огради, които е вдигнал около себе си намаляват. Типичният пророк може да бъде характеризиран с някои от следните черти: а) силно и властно присъствие; б) способни да се справят с по деликатни послания от хора с властническа позиция; в) редовно мотивирани от сънища и видения; г) пригодни с пътуващ начин на живот; д) да освобождават точна преценка и съд; е) отвореност към божествена комуникация; ж) често са самотници; з) лесно могат да се откъснат от хора и ситуации; и) дръзки, смели, прями и искрени; й) пронизващи и конфронтиращи личности.

1119. Пророческо - Събирателният термин за целия спектър от Божията духовна и свръхестествена институция. Виж Пророчески.

1120. Пророческо активиране - Процесът, чрез който латентните и в повечето случаи неизявени или слаби към момента пророчески сили на пророка, биват активирани директно от Господ или чрез човешки съд. Тази активация не само освобождава дарбите и мантията на пророка за служение, но тя влага в тях необходимото за ефективно чуване, виждане, разпознаване и комуникиране в Духа. Павел активира Тимотей чрез полагане на ръце и изговаряне на пророческо слово. От своя страна, той беше активиран по същия начин от по-старите апостоли. Исус активира единадесетте, като духна върху тях и декларира получаването им на Святия Дух. Друг пример за това е активирането на Исус Навиев от Мойсей, което стана според словото на Господ чрез полагане на ръце и въвеждането му в длъжността, която той трябваше да заеме. В Съвременния Кинг Джеймс превод на Библията, това е наречено встъпване в длъжност, докато в Кинг Джеймс думата е заповядвам. Други преводи са нарекли това дело изпращане, заръка или поръчение. Обикновено полагането на ръце и пророкуването са придружени от помазване, където маслото е символ на Святия Дух и бива или излято върху субекта или втрито в него. Виж Помазване.

1121. Пророчество в локалната църква - Организираната институция на пророческа активност, представителство и операция, изявени в местно събрание под авторитета на пастора и неговия пророчески суперинтендант.

1122. Пророческо взаимодействие - Дейността на тези, които са заети професионално в пророческото служение. Пророческите дейности включват живота и обстоятелствата на тези, стоящи под покритието на пророка. Това взаимодействие включва молитва и ходатайство, пророкуване, съветване, освобождение и поучение.

1123 Пророческо видение - Явление или разкритие на духовния свят и неговите свръхестествени активности към пророк, пророчески съд или съновидец. Тези видения идват като подготвящо откровение за обучение, разбиране или друга официална цел. Пророческото видение информира получателя си за това, което се случва зад завесата на този свят чрез образи и термини, които не отговарят на нормалните възприятия и разбирания на дадения човек. Дори в повечето случаи, виденията целенасочено конфронтират обичайния модел на мислене, на този, към когото са пратени. Пророческото видение се различава от пророческия сън. Виденията не винаги използват език, терминология или символизъм, които веднага да бъдат възприети от човека. Вместо това, те са базирани върху перспективите, истините и реалностите на духовния свят. Те могат да бъдат разбрани от човека, само когато обитателите на физическия Свят преведат тази висша форма на комуникация и мъдрост чрез адекватно пророческо тълкуване. Пророческото видение би могло да покаже на сънуващия как даден човек живее в къща нямаща нищо общо с тази, в която той реално живее. В пророческия сън, това несъответствие може да определи някаква обща допирателна между човека, за който се отнася и този, който сънува. Това не е в сила, когато говорим за пророческо видение. Общоприетата връзка между сънуващия и духовния източник на съня се променя. Ударението се премества от сънуващия и субекта

на съня към сънуващия и словото на Господ. Целта на пророческото видение произлиза от вечността към настоящето, а не обратно. Йерархията в случая е променена, като става въпрос за комуникация от небето към земята, а не обратно, както в повечето случаи е при пророческите сънища. Когато имаме налице пророческо видение, съвременният символизъм и образност са дотолкова ограничени, колкото да привлекат вниманието на сънуващия към главната тема. Виденията дава бегла представа за своята цел и предназначение, като маркира нещата, който Бог иска да покаже на сънуващия. В повечето случаи, ако виденията има цел от вечността, то включва символизъм, характерен за духовния свят на Божието творение. Това са идеи и концепции, отнасящи се само до Него, словото Му или вписаната в творението Негова воля. В контраст с това, пророческия сън включва в себе си мисловни модели и мнения, характерни за сънуващия. Те също така могат да бъдат пряко свързани с преживяванията му по време на съня. От своя страна, пророческото видение действа по обратен начин, въпреки че е възможно пророческият сън да премине в пророческо видение, използвайки съня за предаването му. Такъв е случая с пророк Даниил и тълкуването му за съня на цар Навухудоносор. Царят се унася, мислейки си за бъдещето и неговото влияние спрямо царството му. Господ се възползва от тези мисли и отговаря на негласно зададения въпрос, като имплантира пророческо видение в неговите мисли в съня. В случая това, което започна като обикновено размишление, премина в сън и после прерасна в пророческо видение. Това показва, как понякога е възможно пророческият сън да бъде проводник за пророческо видение.

1124. Пророческо високо място - Сборното място на пророци и пророчески тип хора, заедно с техните екипи. На това място са били извършвани обучение, служение към Господ и пророческо общение. Това също така е било и мястото, където главните пророци, като Самуил са водили назначените им хора от Господ, на които да послужат или бъдещите лидери, на които е предстояло издигане в царството на Бог. Поради тази причина пророческите високи места са били често използвани като център на помазване, издигане и въвеждане в длъжност и позиция, на царе, свещеници и пророци, според конкретното пророческо слово. Виж 1 Царе 10-11. Високо място е също и термин, който описва сферичното влияние на лидер в небесните места, имащ донякъде подобно земно копие на себе си. Виж 2 Царе 1:19, 25, където смъртта на Йонатан беше уподобена на падане от неговото високо място. В Йов 25:2 се казва, че Господ има Свои високи места, където упражнява властта Си. От това можем да видим, че високите места не са непременно средища на зло или демонично идолопоклонство. Господ назначава високи места на Своите служители, което може да бъде видяно от Псалм 18:33. Също и Мъдростта има своите високи места, от които тя управлява и разпръсква благословенията на мъдростта. Обикновено планините са били центрове на високи места. Амос 7:9 ни казва, че Исаак е имал свои собствени високи места, говорейки за обещаното потомство на Израилевия завет, като ги разграничава от местата, които Израел и Юда издигнаха, за да оскверняват себе си. В Авакум 3:19 пророкът имаше откровение, че пророците са поставени от Създателя Бог на определените им високи места. От всичко дотук можем да обобщим, че високите места, за които става дума в описаните по-горе пасажи от Библията, всъщност представляват

обиталището или небесната щаб-квартира на ангелите. В този смисъл влизат и ангелите като звезди (посланици на Господ) и облаците, тяхното транспортно средство и временните центрове на активност на земята. Когато Божиите служители говорят за високите места, може да се подразбира, че говорят и за вечния храм на Всемогъщия и Неговото светилище. Дяволът, който е лъжец и имитатор, също твърди, че притежава сила и позиция в небесата, където са неговите светилища и храмове. Това е нещо, което Езекиил 28 отхвърля. В негативния смисъл на фразата, най популярното и посещавано високо място в Библията освен планината Синай, беше планината Кармил. Това беше средище на чародейство и лъжепророчества от страна на Ваалovите пророци. Другите имена на това място са Планината на чародейството и Планината на Ваал. Виж дефиницията за Планина.

1125. Пророческо воюване - Термин, който описва влизането в свръхестествена битка на пророка с тъмните сили на творението. Пророческое воюване се извършва от името на Създателя Бог. Някои примери за това са конфронтацията на Илия с пророците на Ваал и Ашера, битката на Мойсей пред фараона с боговете на древен Египет и сблъсъкът на Елисей с войските на Сирия. В Новия завет сблъсъка на Павел с някои хора, които той оприличи на Яний и Ямврий в 2 Тимотей 3:8. Друг пример е Девора, жената която съдеше Израел и преведе страната победоносно през война, според Съдии 5. Тя спечели тази битка като пророк, който воюва. Девора отдаде своя успех на подкрепата от Яхве и Неговите военни ангели, които помагаха на нея и Барак в битката им с враговете на Израел. След победата, тя изпява поетичен псалм, който представлява възпоменание на видимите и невидими събития, състояли се по време на битката. От това можем да видим, че тя разпознаваше присъствието на духовната войска, която Бог беше изпратил да подкрепи народа Си. Девора говори за ангелите като за небесни звезди, които са слезли, за да воюват за Израел.

1126. Пророческо въвеждане в длъжност - Поредица от събития, основно духовни и най вече сънища и видения, чрез които Господ призовава пророците Си в служение. С приближаването на времето за тяхното официално служение, младите пророци откриват, че знаците и символизма имат доста по-очевидна роля в техния живот. Внезапно те започват да виждат подкана за призива си във всичко около тях. През това време, всичко с което се срещнат или занимават, води към служението, към което Господ ги призовава. Пророческото въвеждане може да отнеме дълго време, преди най-накрая пророкът да приеме призива си. Докато трае периода на въвеждане, пророческите сънища се увеличават и задълбочават, духовните комуникации се умножават и бъдещите пророци получават разбиране, че съществува по-високо ниво на познаване и общение с Бог. В допълнение към това, пророкът открива, че е силно конфронтиран с пророческите елементи от своето минало, които кулминират в настоящето. Те си спомнят избледнели с времето сънища, които сега се изясняват. Изплуват духовни срещи от миналото, възможно е дори и от ранно детство, които са ги заинтригували, но преди не са могли да разберат значението им. Сега под помазанието на призива, тези спомени оживяват и добиват смисъл, като части от една по-голяма картина. Всички тези случаи са били като километражни камъни,

маркиращи пътя към тяхната божествено отредена съдба. Когато бъдещите пророци са заставали на кръстопътищата на своето покорство към Бог и са избирали правилната посока, това ги е водило все по напред към техния призив. Господ постепенно е издърпвал на повърхността техния пророчески дух през всичките години на свръхестествени депозити, които Той е правил в тях, за да може в последствие да ги употреби в официално пророческо служение. Виж Еремия 1.

1127. Пророческо въздържане - Вътрешните граници и бариери, които задържат пророците да не влизат и да не вършат дела, които Бог не позволява в дадени ситуации или конкретно време.

1128. Пророческо доминиране - Термин, който дефинира силата, влиянието и сферите на контрол, които пророците автоматично наследяват и упражняват в своето служение. Пророческото доминиране отразява силата на пророческите думи и властта им да активират. То гарантира също така и свръхестествена подкрепа, която идва от мобилизирането на силите на творението и влиянието им върху различните сфери и области от човешкия живот. Еремия 5:31 е негативна демонстрация на пророческа сила, която въпреки това, е пример за това, че религиозните и свръхестествените сфери на творението се влияят от пророкуването на пророка. Думата "властват" използвана в този пасаж, адресира точно това. Всъщност фразата 'пророческо доминиране" дори и от този негативен пример, показва силата, която Създателя Бог е сложил в ръцете на пророците за техните служения. Друг позитивен пример, често използван, за да демонстрира властта на пророците в сферата на парите и просперитета, можем да видим в 2 Летописи 20:20. Непобедимата сила на набиим институцията в една земя е толкова изключителна, че Неемия 6:7 ни показва как враговете на Бог се страхуват от назначаването на Неговите пророци в делото Му. Да има намесени пророци в толкова важно дело като възстановяване и изграждане, е било не само типично, но и благоразумно за онези дни. Виж Ездра 5:1, където Бог назначи двама изключителни пророци, които духовно да подкрепят възстановяването на Неговото царство. В Ездра 6:14 се казва, че те вършеха това, чрез пророкуването си. От горните примери можем да видим, че пророческото доминиране представлява назначена от Господ област или сфера, в която пророкът управлява професионално над свръхестествени ситуации в духа и физическия свят. Такива ситуации и области могат да бъдат разпознати по моменти на най-изявена сила, духовно влияние и мощни конфронтации със специфични агенти на мрака. Конкретно се имат предвид демоничните сили, ситуации или нападения, които пророческата мантия най често конфронтира и побеждава по време на своята активна длъжност. Пророческото доминиране включва всичко това, над което пророкът е призован да владее и триумфира професионално в служението и живота си.

1129. Пророческо лидерство - фразата се отнася за уникалния стил на лидерство, методите и мотивациите на пророка. Това е офис на наследствено лидерство, за който е свойствено да организира и извършва проектите и задачите на Бог чрез Неговите хора. Това също е позиция, която придвижва народа на Господ напред в Неговите цели и съдба. Пророческото лидерство е най-добре илюстрирано чрез Самуил и други пророци в словото, отговарящи за

Божието събрание. То не е толкова гъвкаво и е възможно да бъде с по-голям елемент на вмешателство от други типове лидерство. Пророчества и откровения са един аспект от това служение, но дори ако се абстрахираме от тях, когато са налице пророчески лидери, Божията воля, план и мъдрост управляват събранието. Противно на Сауловото отношение, при което гласовете на хората взимат превес над Божията воля, пророческите лидери имат ума на Бог. Те проповядват страха от Господ, позовавайки се на свежи откровения, нещо, което лидерите без пророчески уклон, са склонни да пренебрегват. Пророческите водачи са загрижени за знание с духовно разбиране и мъдрост. Този тип лидери изграждат хората, като гледат на техния духовен растеж като потенциал за продуктивност в ръцете на Бог. Пророческите лидери се водят от Словото, но имат склонност към прекалено неземно и духовно поучение, което може да звучи твърде закодирано, когато не е основано в Божията мъдрост. Когато са налице пророци в лидерска позиция, от съществена важност са плановете, проектите и божествената насока. Това означава какво Господ иска да направи, кога го иска направено и начина, по който иска да го направи. Съвкупността от тези три фактора е водеща сила в пророческото лидерство, дори до степен, в която е възможно да стане прекалено тесногръдо и ограничено във възгледите си. В такива случаи е вероятно да бъдат взети неправилни решения, без оглед на тези, които ще ги изпълняват и ще носят отговорност за тях. Силното пасторално влияние може да смекчи крайностите в пророческото лидерство. То внася така необходимия баланс между прекалено възвишената духовност на пророка и по практичната ориентация на другите лидери. Важно е да отбележим, че редът, сроковете и структурата при такъв вид лидерство са от също толкова голямо значение, колкото и постиженията.

1130. Пророческо мобилизиране - Терминът за пророческите думи, които се активират чрез самото пророкуване. Това също е и ускорението, което стартира изпълнението на Божиите цели, изговорени от устата на Неговите посланици, за да дадат плод. Терминът обяснява заложената в пророческия дух сила, чрез която да мобилизира елементите на творението, назначени към пророческата мантия, за да извършат необходимото за изпълнението на пророчеството. Мобилизацията стимулира изпълнението на пророчество, декрети и активация.

1131. Пророческо назначение - Призивът и въвеждането на пророка в неговия офис, където да служи в пълнотата на официалната му власт. Тази фраза говори за изпълнението и преминаването на пророка през процедури, трениране, обучение и подкрепа от наставници и по-старши пророци като доказателство за Божието освобождаване в длъжност. Думата, която описва момента на възрастяване и готовност за официално встъпване в позиция е еврейския термин амад. Тя говори за такъв, който е избран и назначен на лидерска позиция с управляваща власт. Виж 1 Царе 19:20.

1132. Пророческо наставничество - Важен термин за сферата на пророческа подготовка и обучение. Фразата обяснява връзката на младия пророк, който по своя воля се покорява на главен пророк или апостол, с цел да бъде трениран, обучен, научен и накрая подготвен за употреба от Бог. Елисей и Илия са библейски примери за този важен пророчески обичай.

1133. Пророческо облекло - Свръхестествената екипировка, която представлява неговата или нейната униформа за служение. Ангелите пазители и демоните, които им се противопоставят, забелязват и се влияят от това. Виж Пророческа Мантия.

1134. Пророческо обрисуване - Подобно на пророческото уподобяване и пророческата драма това действие на пророка позволява на Бог да освободи словото Си към посланика Си, без оглед на това къде по земята има да се изпълни пророчеството. Библейски пример за такъв вид пророчество можем да видим в служението на пророка, описано в Езекиил 4:2. През времето на встъпителното обучение на пророка от Господ, ученикът бива представен на служението, което му предстои. Това показва, че Бог го запозна със субекта на служение на неговата пророческа мантия. Господ каза на Езекиил да нарисува върху глина пророческото слово, което щеше да освободи към Ерусалим. После продължи, като му каза да нарисува града, да изобрази от глина обсада и други образи, които бяха отражение на съда от Яхве, който Той докарваше върху Своята земя. Изпълнявайки тези нареждания, Езекиил щеше да има възможността да погледне после назад във времето и да види, че това, което той е записал пророчески, се е изпълнило. Този вид пророческо обрисуване имаше за цел и да сигнализира на духовните сили и агенти на творението, че Бог е задействал съда Си над Юда. Конкретното обрисуване дефинира предписания метод и продължителност на ефектите от Божиите думи в земята на Ерусалим.

1135. Пророческо обучение - А) Сборът от дейности и събития, през които преминава изпълнение на официалните си функции и длъжности, които включва неговата мантия. Те най-често са изпитания, премеждия, сурови уроци от живота и непрекъснато отхвърляне и отчуждение. Призивът на пророка е такъв, че много от нещата, които той или тя казват, ще предизвикат отрицателна реакция в хората. Тези реакции могат да се проявят като отхвърляне, изоставяне, съпротива и злоупотреба. В някои случаи пророците могат да се окажат жертва на груби, нападателни действия от страна на хората. Това може да доведе до пропускане на възможности и ползи, директно афектиращи личния им доход. Възможно е да има и изолация от приятели и колеги, които са предубедени поради клюки и измислени злословия по отношение на вредите от пророчеството. бъдещия пророк, преди да пристъпи към Хора, засегнати от словото на Господ, което са чули от устата на пророка, се опитват да се предпазят от изпълнението на думите. Често такива личности събират отмъстители, които да осъдят пророка, а тях да оправдаят и защитят. През годините на обучение пророците преживяват реалните събития, които ги очакват при официалното изпълнение на призива им. До момента, когато дойде време за встъпването му в длъжност, пророкът има вече добре оформено разбиране за реалността, която го очаква по време на служение към Бог. Завършването на това обучение може да отнеме много дълго време, като рядко става за по-малко от десет години. Б) Пророческото обучение има най-добър ефект, когато е под егидата на старши пророк или пророческа институция. Според словото тази подготовка е задължителен реквизит за правилното служение на пророка. То включва събирането на екип от пророци, които следва да бъдат адекватно екипирани, за да могат да бъдат употребени от Господ в служение. Целта на

продължителното обучение е да подсигури добре подготвена и тренирана сила от пророчески гласове и стражи, на които Той да може да разчита. Тези хора, впоследствие биват разположени на стратегически места в земята. В древността, пророческата институция е била официална за множество общества. Тогава пророците не са били случайни гласове, викащи в пустинята. Те са били компетентни професионалисти, чиято работа е била да дават актуално, точно, спонтанно и съветническо слово от Бог към хората му. Това също така е било истина и за всички хора с техните измислени божества по другите земи. Пророческото обучение е отбелязано в Исая 8:16; 1 Царе 10:5, 10 и 4 Царе 6:1. Пророческите ученици са по-известни в Библията като група от пророци или синовете на пророците. Според 4 Царе 2, пророческите ученици бяха често срещано явление още от преди началото на служението на Елисей. Самият той обучаваше такава група под свое ръководство, като тя дори нарасна дотолкова, че им трябваше по-голямо място за живеене и обучение. В Библията, пророците рядко са по единици, скитащи се от място на място в търсене на отдушник за служението си. Обичайната практика за бъдещия пророк е била да се прикрепи към старши пророк или наставник и в това взаимоотношение да бъде обучен и да получи добро свидетелство по време на пътуванията с учителя си, докато не настъпи време да бъде изпратен от Господ към своя собствена територия и служение.

1136. Пророческо обучение за напреднали - Отнася се за тази част от пророческото обучение и израстване, която започва след като пророкът е изучил основите на християнската вяра и Библейските доктрини. Когато е натрупано необходимото знание, което да отговаря на Божиите пророчески цели, Господ тренира Своя пратеник в съответствие с Неговите конкретни задачи, функция и цел. Обучава специфично Своя служител в духовните и свръхестествени области на пророческото служение. Това включва практическо знание, комбинирано с мъдрост и разбиране за движещите или забавящи сили, които правят пророческото служение толкова важно и ефективно. Техническото обучение, разгледано в този контекст, е издигнато до нивото на практическо разрешаване на въпроси, действие в ситуации, случки и проблеми в живота. Обучението се отнася за човешките преживявания и състояния, за които Господ е отредил служението на пророка да управлява и възстановява.

1137. Пророческо отклоняване - Съзнателното и волево решение на пророка да се отклони встрани от библейските стандарти за пророческото, божествените пророчески цели и акуратното пророкуване.

1138. Пророческо отсяване - Прекарването на пророческото слово през филтъра на библейско познание, практична мъдрост, репутацията и историята на пророка. Пророческото отсяване е нормална реакция към чуването на пророчество. Дори и слушателя да не го прави съзнателно, ако не веднага, то впоследствие може да разбере, че е изпитвал сърцето и ума си за потвърждение. Обикновено човекът, който е субект на пророчество, търси нещо в себе си, така че да свърже вярата си с него и така да повярва в посланието. В допълнение към личното отсяване, има обсъждане на словото с други, както и изследване на минали пророчества от същия служител, които са се изпълнили. Отвъд тези два вида отсяване, съществува и трети случай. Това е явното

затваряне на ушите на някои хора към дадени пророчески послания. В същото време те търсят тези, за които си мечтаят, възхищават се или завиждат на други за тях. По този начин те отсяват пророчествата, които не желаят да чуват и остават отворени само за тези, за които

1139. Пророческо повторение и реитерация - Фразата описва Божията практика да повтаря и изпраща отново пророчества до хора, за да подсигури чуването и приемането на Неговото слово. По този начин Той потвърждава достоверността на думите Си и помага на хората да разберат техния ефект върху живота им. В Библията можем да видим примери за това как Бог изпраща няколко пророци, в различни ситуации, които да повторят отново пророчество, което вече е изговорено. Понякога същият пророк трябва да повтори неколкократно думите си, поради това че слушателя не възприема словото или безразсъдно отхвърля пратения да го освободи служител. В други случаи това е слово, освободено преди години, на което сега е дошло времето да се изпълни. С цел да напомни на човек, че това, което му предстои да се случи, е резултат от пророчество, Бог изпраща нова вълна от пророчески гласове. Те идват, за да подновят пророчеството и да подготвят субекта за неговото изпълнение. Новите повторения на словото, могат да добавят условия или разкрият копнеят. проблеми, които при първото даване на пророчеството, най-вероятно са щели да изглеждат безсмислени. Пророческата реитерация често стартира с уникални, божествено подредени обстоятелства, които подготвят човека, за да приеме повторението. Бог свръхестествено нагласява срещите между субекта на словото и Своя служител. По този начин Той ги подсигурява, за да не пропуснат времето и мястото, необходими за получаване на облагите от отдавна освободеното пророчество.

1140. Пророческо покритие (1) - Защитата на пророческата мантия, която внимава и пази духовното състояние на тези, на които пророка служи. Да имаш пророческо покритие означава да имаш духовна грижа и внимание от страна на пророческо служение. Виж Езекиил 13:5.

1141. Пророческо покритие (2) - Термин, даден на щита от духовна сила, които пророците излъчват, за да отблъснат атаките и военните хитрости на дяволите срещу хората на Бог. Тази защита е от изключителна важност за локалните църкви в днешни дни. Пророческите стражи се молят, ходатайстват, предизвикват идване на снабдяването и налагат Новозаветно покорство върху силите на мрака.

1142. Пророческо помазание - Термин, който се използва, за да опише движението на Святия Дух в човека, което го подтиква към пророкуване и му дава сила за това. Пророческото помазание е типична екипировка за официалния пророк, псалмиста и ходатая. Когато Святият Дух се изяви в някое от децата на Бог, пророческото помазание и дарбите слово на мъдрост и слово на знание се проявяват. Пророческото помазание осезаемо се чувства в коремната област, сърцето (като огън), стомаха (Исус го спомена в Йоан 7:38) и вътрешностите (това, което хората разпознават, като емоционални реакции в стомашно-чревната област). Всичките Старозаветни пророци говорят за огън във вътрешностите им и изгаряне в костите и ставите им. Други го определят като

вътрешно пулсиране или ритъм, които свидетелстват за активирането на Божието слово. Пророците говорят за движение в областта на червата, както и особен вид вътрешно задвижване, които предшестват пророческия изговор.

1143. Пророческо посещение - Преживяване, в което пророкът среща едно или повече от Божиите свръхестествени създания, с целта да бъде въвлечен в Господните видения. Примери за това изобилстват в книгите Езекиил и Откровение. Пророческите посещения излагат служителя на влиянието на духовния свят, откъдето идва посланието, силата и ресурсите, необходими за точното и смело освобождаване на словото. Пророческите посещения са висш начин на пророческа комуникация и обикновено са плод на неуморен и непоколебим молитвен живот.

1144. Пророческо посредничество - Терминът, който определя работата на пророка като посредник между Господ, Неговото духовно творение, човечеството и техните нужди. Посредничеството има за цел да отмени ефектите от злоупотребата със законите на Бог и творението. Това ги освобождава от вина чрез Божията прошка и позволява на Неговото снабдяване, вградено в творението за земните жители да бъде освободено върху тях. Виж Даниил 10; Изход 34:8-10.

1145. Пророческо посяване - Термин за пророческия депозит на слово, което е предназначено да се изпълни в определен бъдещ момент. Възвестяването на пророк Исая за девицата, която ще роди син, е такъв пример. На пръв поглед обстоятелствата, необходими за изпълнението на словото, изглеждат невъзможни, но неговото пророчеството имаше една основна цел - да засее земята на творението и да запали предопределеното изпълнение векове напред в бъдещето. Делото на пророка беше напоявано през времената, от следващи поколения пророци, които го изговаряха отново. Забележителното в пророческото посяване е, че то насища земята или дадената сфера на живот с това, което Господ е отредил да се случи, дори и за известно време да изглежда, че Той върши точно обратното. Словото на Господ към Еремия преди изселването на неговите сънародници, е друг подобен пример. В Библията пише как Господ говори на Своя пророк да закупи парче земя и после да зарови в нея документа за притежанието й. Това дело, което също е и пример за пророческа драма, имаше за цел да засее земята с изпълнението на Божието слово. Господ искаше по този начин впоследствие да обърне нещо, което Той щеше да извърши в пълна противоположност на действието на Еремия. Ролята на пророка беше да осигури семе, което да остане в земята на Израел, развивайки се с течение на времето, докато не дойде време да се изпълни словото на Господ. Когато това време настана, пророкът, който пострада тежко от ръцете на отхвърлилите неговото слово, имаше право на собственост в земя, иначе притежавана от царя на Вавилон.

1146. Пророческо потвърждение - Няма друг толкова важен аспект в пророческата активност, както пророческото потвърждаване. Това означава да бъдат намерени надеждни и сигурни начини за подсигуряване на посланията, които хората получават от Господ, така че те да са сигурни, че словото е автентично, акуратно и следователно ще се изпълни. Преобладаващо разбиране

относно пророчеството е, че то съществува и автоматично потвърждава това, което вярващият вече е чул от Бог. Колкото и успокоителна да е тази идея, Библията ни казва нещо съвсем различно. Точно поради това, Господ наблегна толкова много на пророческата акуратност и потвърждението, което да идва от други пророци, относно истината на даденото слово. Виж 1 Коринтяни 14:28 и Виж Пророческо повторение. В повечето случаи, пророчеството е ново за слушателя и по-рядко е потвърждение на нещо старо. В противен случай, то не може да бъде определено като "вдъхновен изговор от устата на божество, за нещо, което има да се случи, но още не е станало". По-долу ще дадем някои примери за пророческо потвърждение. Мария не можеше да си представи, че тя ще бъде майка на Месията, която ще бъде бременна с Него, докато е още неомъжена. Израел беше потресен и ядосан, когато научи, че техния възлюбен Яхве им е толкова разгневен, че планира да ги изгони от земята им. Елисей, със сигурност не смяташе, че ще бъде призован от семейния бизнес от известния пророк Илия. Неговият отговор показва, че той беше изненадан от действията на пророка-ветеран към него. Захария демонстрира почти пълно неверие, когато чу думите на ангел Гавриил относно това, че ще има син. Апостол Павел не реагира така, като че ли пророчеството на Агав, относно това, че ще бъде убит, е потвърждение. Павел беше просто решен да следва пътя и съдбата си от Бог до края. Гедеон беше шокиран от това, че почти забравеният Бог на евреите иска от него да избави народа Му. Еровоам, наследникът на Соломон, изобщо не изглежда да е имал предварително очакване и знание за своя призив да замести царя и да бъде владетел на земята. Той нямаше и причина да очаква това, тъй като монархията по онова време се предаваше по род, а той не беше част от царската династия. Давид сигурно също не е разсъждавал върху това, че ще бъде помазан за цар на Израел, докато пасеше стадото на полето. Той първоначално дори не се появи, когато Самуил дойде, за да помаже заместник на Саул. Саул от своя страна, беше тръгнал да търси магарета, а не слово на потвърждение, че той ще бъде първия цар на Израел. До този момент нацията никога не бе имала цар, а ето че Самуил го срещна и му поднесе зашеметяващите новини. Със сигурност има много случаи, в които пророчеството бива потвърждавано, но тези, в които то е било освободено буквално като небесна новина от устата на Бог, са много повече. Въпреки това, потвърждението на пророчеството има своето място и Библията не го пренебрегва. От хората се очаква да изпитат своите пророчески послания и посланици. Първото звено на потвърждение е репутацията на пророка. Следва степента на акуратност, за която въпросната репутация свидетелства. Естеството на думите също трябва да бъде изпитано. Пророчества, които са извън обхвата и контекста на Словото, често могат да бъдат много подозрителни. Когато става въпрос за такъв вид слово, обикновено многократно повторение от различни свидетели и посланици показва, че думите са наистина от Бог и със сигурност ще се изпълнят. Предполагаемият плод (това, което има да се случи) от пророческото слово, може също да бъде оценен предварително. Ако словото ще изведе слушателя от святото към безбожното, от Христос към света, тогава е без значение колко потвърждаващо може да изглежда, тъй като то не е от Бог. Виж Второзаконие 13:1-5. Ако все пак такъв вид слово бъде

изговорено, един от пасажите в Библията, в който се споменава е Езекиил 14:4, където пише, че това е изпитание. Виж Пророческо отсяване.

1147. Пророческо поучение - Поучение от пророк, което фокусира на този аспект от делата на Бог, който обикновено остава невидим за повечето от Неговите хора. Това поучение набляга на Божията работа, скрита от тези, за които се отнася, както и предстоящото да бъде направено в бъдещи поколения. Поучението е поднесено като инструкции и съдържа силен елемент на откровение и увещание. Пророческото поучение намира най-голямо отражение в пророческа среда, която се обуславя от присъствието на други пророци или пророчески съдове. То също е много ефикасно при преподаване на учещи се, бъдещи пророци. Това включва инструктиране в праведност, познание върху природата, характера и проявленията на Създателя Бог. Чрез него може да бъде дадено знание и наблегнато върху това как Господ работи неуловимо чрез Своите протократични агенти на творението. Този вид поучение съдейства за по-лесното разбиране на нематериалната страна от творението и начините, по които тя се проявява в нашия свят. В допълнение към това, пророческото поучение приема спонтанно от духовния свят как Бог е направил и прави делата Си. То отговаря на въпроси, които често са затъмнени от традиционната теология и религиозните умове. Прозрение, практичност и водителство са сред отличителните черти на това съдържателно поучение. Други характерни белези за него са установяването на стандарти и прийоми за изпитване на пророчество и проверяване на тези, които назовават себе си пророци. Чрез старателния анатомичен разбор, който прави, пророческото поучение дава достъп до едно по определено разбиране, както за предсказателните, така и за елементарните приложения на пророческото. Виж Пророческо проповядване.

1148. Пророческо председателстване - Термин, използван за да определи позицията на власт и изпълнение на длъжности в пророческия офис, от името на Създателя.

1149. Пророческо презвитерство - Термин, който описва група от старши пророци, които служат заедно към дадено събрание или общност. Обикновено тази група се формира от пророци, които са се обединили с цел да осигурят мощно пророческо покритие на дадено място и равномерно и постоянно разпространение на словото на Господ. Контингентът от пророци на Ахав е пример за такава група, както и множеството пъти, където в Словото се говори за такъв вид събиране на пророци. В Библията тези групи още са наричани и синовете на пророците.

1150. Пророческо през поколенията - Професионалните набиим (множествено на наби- еврейската дума за пророк) чрез думите си стоят в призива, специализиран в съдбата на бъдещите поколения. Пророкът, който посети цар Еровоам при олтара на Ветил в 3 Царе 13:1-12 е един такъв пример за пророческо слово, афектиращо идващите поколения. Пророческото послание наблегна на Божието неодобрение към фалшиво религиозните измислици на Еровоам и даде обещание, че те ще бъдат изтръгнати от земята от цар на име Йосия. Малко след като изпълни поръчението си, пророкът бе убит на пътя от лъв. Каквото и да е правил преди тази задача от Бог, най-същественото му дело

за Господ бе да изговори в съществуване идването на праведния цар. Той щеше да възстанови поклонението към Бог в цялата земя. Преди да се изпълни това слово, минаха няколко поколения, но то се изпълни точно според думите на пророка. Оттук можем да видим, че този вид пророчества говорят преди всичко директно към потомците на съвременниците на пророка, като неговите духовни сетива и способности да възприема и тълкува са насочени в тази област. Най-съществените пророчества на Яков, от края на Битие 49, спадат към тази категория. Той изговори пророчества над синовете си, които управляваха животите им чак до края на дните. Еремия пророкува идването на цар Кир, който щеше да узакони и подпомогне възстановяването и изграждането отново на Божията земя. Той дори финансира това начинание поради заветната си среща с Всемогъщия Бог. Подробностите по тази среща са описани в началото на книгата Ездра. Исая също изговори в съществуване раждането на Кир и издигането му до трона на Персия в Исая 45:1-5. Във всяка една област от човечеството, пророчествата през поколенията са вградени в словото на Господ за времената, сезоните и потомството на всяко поколение. Пророчествата през поколенията служат с цел да държат човечеството в движение по предопределения му път и да подсигурят това, че вечното слово на Господ се изпълнява на определеното му време. Виж Матей 24:34; Съдии 3:2 и Исая 30:8.

1151. Пророческо присъствие - Осезаемото присъствие на пророческия дух, функциониращо или явно доловимо в даден човек. Присъщият начин на поведение, разговор и духовно отношение, което определя човека като пророк или призван да бъде такъв. Жената, която срещна Исус при кладенеца, беше впечатлена от Неговото пророческо присъствие. Виж Йоан 4:6-43.

1152. Пророческо проповядване - Противно на поучението, което най-често е прицелено към ума на слушателите, а впоследствие пронизва сърцата им, този вид проповядване е насочено към емоциите. Образованието или липсата на такова, не са никакви пречки за това, което Господ иска слушателя да разбере чрез пророческото проповядване. То директно пронизва сърцето и незабавно дава отражение в областта на душата на слушащия. Проповядването има за цел да окаже влияние върху човешката воля бързо, преди човека да има възможността да реши дали информацията е смислена и трябва да бъде запазена или отхвърлена. Пророческото проповядване неизменно набляга на бъдещето и спонтанно открива информация, която се освобождава на кратки и бързи откоси. За този вид проповядване е вероятно да включва поезия, песни, рими и алегории. Често се забелязват ритмични пулсации, докато пророкът е носен от вълните на Духа, по пътя на изригването на словото към слушателя. Когато проповедта свърши, ефектите в душата на слушателя потвърждават чутото слово. При положение, че в проповедта има предсказателни елементи, говорителя най-често използва обекти и ситуации, към които слушателите могат да бъдат съпричастни. По този начин проповедника маркира по уникално точен начин тяхното реално положение и проблеми. Думите му незабавно осигуряват Божия предопределен отговор към тях. Слушалите пророческо проповядване, обикновено си тръгват, хвалейки Бог за Неговото дълбоко разбиране и познаване на техните най-лични драми и ситуации. Те осъзнават Неговия интерес да им помогне и да разреши проблемите, в които са замесени. Разбира

се пророческото е широко застъпено в такъв вид проповеди. Виж Пророческо поучение.

1153. Пророческо разговаряне - Свободното общение и размяна на неспецифична или конкретна информация, която се случва между отделните индивиди или групи, събрани заедно от Бог с цел неофициално разискване помежду си на Негови цели, задачи и движения. Пророческото разговаряне се случва, докато групата очаква да чуе пророчески от Господ, като основната цел е да разпали участниците, които да могат да влязат в Неговия пророчески поток. В такъв вид общуване се обсъждат Бог и Неговите дела, споделят се свидетелства и се обменят опитност и преживявания, които активират пророческото движение. Хваление и повърхностни пророчески действия текат плавно, докато не се навлезе в необходимата дълбочина на поклонение. Това води до място на пророческо осъзнаване, реалност и пълнота на освобождаване на духа на пророчество. Целта на пророческия разговор е да доведе до необходимото духовно ускорение, което да освободи Божиите откровения, касаещи дискутираните въпроси. Това помага много в случаите, когато причината на събиране е неясна, въпреки че очевидно е Неговата воля срещата да се състои. Очакването и подхранването със словото на Господ, се осъществява по този начин. Пример за такъв вид среща и разговор е, когато Самуил заведе Саул на своето пророческо високо място да вечерят, преди да му даде словото на Господ за неговата съдба. Виж 1 Царе 9-11.

1154. Пророческо разпознаване - Способността на пророка да долавя и усеща проявления, влияния, видения или психо-емоционални състояния, които в общия случай остават незабелязани или пренебрегвани от средностатистическия човек. Това също така включва в себе си умението на пророка да разпознава и акуратно да открива пророческо значение в човешки дела и събития. Пророческото разпознаване е дар, който се развива и разчита на опит, излагане на широка гама от пророческото и прозрение и разбиране за множество човешки ситуации. Сборът от всички тези предпоставки съдейства за активното и акуратно упражняване на пророческото служение. Виж Лука 12:56.

1155. Пророческо реконструиране - Делото на Святия Дух, чрез което физическата същност на пророка бива подобрена и усилена, за да може да понесе свръхестествения товар на неговото или нейното назначение и призив. Библията подкрепя това в случаите, когато става въпрос за Духа на Господ, Който слиза върху дадена личност. Начинът, по който това става възможно, е чрез помазанието. Пример за реконструкция са костите на Елисей, които имаха по тях достатъчно сила и помазание, за да могат да върнат към живот тялото на мъртвец.

1156. Пророческо служение - Целият процес, в който пророк служи на друг човек или хора, включващ всичките му процедури, предписания, съвети и възбрани.

1157. Пророческо спрямо пророчество - А) Пророчеството представлява изговорено от Бог слово. Пророчески са действията, които съпътстват думите на откровение, изговорени или изиграни от пророка в подкрепа на предстоящото им

проявление. Думата пророчески говори за начина на изпълнение на пророчески задачи. За разлика от това, пророчеството буквално представлява самите думи, изговорени от устата на пророка. Б) Пророческа драма, специфични призоваващи действия или предписания е възможно да бъдат дадени на пророка от Господ, за да придружат словото Му. Изливането на миро върху дадена личност, след като е изговорено пророческо слово или полагането на ръце върху субекта на пророчество, са примери за пророчески действия.

1158. Пророческо съблазняване - Пророк, които използва мантията си и нейното влияние, за да доведе други към себе си в желанието си за лична изгода и печалба.

1159. Пророческо събуждане - Термин, който описва събуждането на нов пророчески дух и мантия, които биват въвеждани в служение към Бог. Събуждането включва посещение от Господ, Който се представя на пророка като неговия заветен Бог. Обикновено новите пророци биват събуждани чрез видения и сънища, според написаното в Числа 12:6. Други начини за пророческо събуждане могат да бъдат обучение и трениране от страна на ефективно функциониращ и доказал себе си пророк, което да доведе до духовно посещение. Събуждането често е съпроводено с пробна задача, изпитание или специални предметни уроци в подготовка за задачата. Събуждането на Амос протече по подобен начин. Същото може да бъде наблюдавано при младия Самуил, който трябваше да освободи слово към своя наставник Илий. Понякога събуждането става чрез човешки посредник като пример за това са Илия и Елисей. Старият пророк призова младия, като хвърли своята мощна мантия върху него. Събирането сред пророчески форум или приемането на призив от старши пророк е друг начин, чрез който пророческите дарби могат да бъдат събудени от Бог. Събуждане не означава непременно помазване и назначение. Това е просто първата стъпка от един дълъг процес, чрез който пророкът бива подготвян духовно, умствено и практично да влезе в служение към Господ на определеното за това време. Опасността за бъдещето на пророка в стадия на пророческо събуждане, което е само началото на въвеждане към служение, се състои в приемане на събуждането като освобождение за служение. Това може да доведе до трагични последствия, тъй като новакът в пророческото не е по различен, от който и да е новак в някоя друга критична професия. Тренировъчната програма и нейните подготвителни елементи са просто първите стъпки по пътя към влизането в официалното служение.

1160. Пророческо съветване (1) - Термин, който описва пророческата задача за даване на предупреждение, смъмряне, увещание и директиви от Бог към човек, на когото предстои да бъде въведен в служение, издигнат, преназначен или понижен от Господ. Библейски примери за това са думите на Господ към Давид, Соломон, Еремия, Езекиил и други, преди да ги повиши в Своето царство.

1161. Пророческо съветване (2) - Термин за този аспект от пророческото служение, който се концентрира повече върху съвета и напътствието, отколкото върху предсказване и откровения. Когато имаме на лице служение от такъв характер, неговата цел е само да подкрепи или ускори конкретни действия или влияние, произтичащи от служението на посланика. Пророческото съветване

включва слово на знание, слово на мъдрост, чудеса (в областта на освобождение) и дарбата пророкуване. Пророческото съветване е част от задължението за пророческо третиране на служението като цяло. Езиците и тълкуването им също могат да бъдат част от сесията на пророческо съветване, ако това е метода, чрез който пророкът търси слово от Бог. В допълнение към това, пророчески откровения, извлечени от пророчески съвет, касаят в общия случай, съвсем конкретно освобождението и изцерението, необходимо на субекта на съвета. Виж Михей 6:5; Откровение 2:14 и помазанието на Исус за служение в Исая 11:1-6.

1162. Пророческо третиране - Събирателна фраза, която обхваща съветването, изцелението и освобождението в процеса на пророческо служение. За осъществяване на гореописаните дейности, пророкът прилага мъдрост, пророкува и освобождава откровения.

1163. Пророческо тълкуване - Способността на пророка да обяснява ясно символите и притчите на Бог за хората Му, така че да им разкрие какво Бог е казал във видения, сънища, символи или притчи. Всичко, което е описано в Даниил, илюстрира тази стандартна функция на пророческата мантия.

1164. Пророческо убийство - Термин, който описва безразсъдните дела, пророчества и скандално влияние от страна на пророци към хората, на които служат. То включва разрушаване и отменяне на съдби, уважение, успехи, служения и мантии. Пророческото убийство се извършва, когато пророкът изговори негативни думи или проклинаща молитва срещу този, когото е осъдил и обрекъл на провал и поражение. Задачата, която Валак даде на Валаам, беше да извърши пророческо убийство. Той беше нает, за да убие децата на Израел. Валак искаше те да станат слаби, за да може той физически да ги унищожи. Виж подробности за ситуацията в Числа 22,23 и 24 глава. В Числа 22:6 Валак говори за пророческия акредитив на Валаам - когото пророка благослови (имайки предвид да благослови него), е благословен наистина. След това продължи, като каза, че когото Валаам прокълне (целта беше Израел), е прокълнат наистина. От това става видно, че мантията на този пророк беше използвана за користни подбуди и имаше силата да промени ефективно съдбата и пътя на цяла нация. Бог нарече Валаам пророк и се отнасяше с него като към такъв, когато общуваха. Когато Елисей уби с думите си четиридесет и двамата младежи, също става въпрос за пророческо убийство. Друг такъв случай са лъжливите думи на пророка, поради които погина по-младия пророк, който говори на Еровоам в храма.

1165. Пророческо умение и компетентност - Израз, които дефинира силни способности и пророческо знание, инстинкти и умения, шлифовани от Господ, за да увеличат прецизността на Неговия служител.

1166. Пророческо умилостивяване - Винаги на разположение да парира духовните атаки, пророкът има служение да анулира и/или преобръща проклятията, идващи срещу хората. Господ призовава пророка с цел, той да използва своята мантия, за да възстанови здраве, победа и просперитет към личност, организация или служение. Това обикновено се случва, след като някое

от гореизброените е било под обсада на Сатана или Бог е нанесъл Своята небесна корекция и съд върху него. Служението на пророческо умилостивяване е от съществена важност в случаите, когато са налице пророческо убийство или духовна клевета и очерняне. Това е особено важно, когато в тях е замесен мощен пророк. В тези случаи, ефектът на умилостивяването се изразява в премахване на демоничните сили, получили достъп до живота на жертвата чрез клевета, очерняне или пророческо убийство. Това се извършва чрез авторитета на мантия с по-висок духовен ранг, която отменя изговореното от пророка, отговорен за духовната атака. Ходатайствените функции на пророческото служене са показани и изявени при Даниил, Йов, Мойсей и Самуил.

1167. Пророческо уподобяване - Начинът, по който Господ уподобява естествените преживявания на пророка със Своите. Бог прави това, като позволява дадени събития да се случат, които наподобяват това, през което Той е преминал. Примери за това са брака на Йосия с Гомер, Исая и неговия син и Езекиил, който изгуби жена си. Виж Пророческа драма.

1168. Пророческо ученичество (чиракуване)- Термин, който описва състоянието на пророка, докато той се обучава. Това се случва под надзора на пълноправен и опитен пророк, с цел да се развие, тренира, обучи и акредитира (докаже) мантията на ученика. Елисей, Исус Навин и дванадесетте апостола на Исус са примери за хора, които преминаха през пророческо ученичество като чираци на своите учители.

1169. Пророческо ходатайство - Термин, който дефинира специфичните, заредени с мощна сила молитви на пророците, където откровение, опитност и официална власт се обединяват, за да може исканото от пророка да му бъде дадено от Бог. Веднъж чути, думите изговорени от пророците, променят статични ситуации и условия, които други молитви не са могли да променят. Виж Ходатайство. Пророческото ходатайство включва молитва, декларации, заповеди и декрети. То също така може да бъде под формата на свръхестествено изпълнение на различни законови дела, чрез които пророците са овластени от Господ да оказват влияние в света. Тези официални дела, извършени от името на Всемогъщия, принуждават силите на мрака да освободят пленените от тях хора, обекти или ресурси. Този вид ходатайство още включва пророческа намеса, застъпничество, прекъсване и прекратяване на даден процес или дело чрез вмъкване на волята, думите и делата на Бог в човешка ситуации или дадени земни обстоятелства. Накратко, пророческото ходатайство дава право силата, властта и суверенитета на Бог да бъдат освобождавани чрез пророка. В Еремия 15:1, Мойсей и Самуил са споменати от Бог, като най-ранния стандарт за пророческо ходатайство. Други освен тях са Даниил, Ной и Йов, според написаното в Езекиил 14:14. Ходатайственото влияние на тези две групи от хора, се различава по едно нещо. Самуил и Мойсей бяха пророчески ходатаи в буквално изявеното на земята царство на Бог. И двамата служиха, като управители на установената от Бог земя и предели. Втората група, в която влизат Даниил, Ной и Йов, имат различен аспект на ходатайство. И тримата служиха на Всемогъщия Бог в езически земи, стоящи под властта на царе и управници, които се противяха на Създателя и го презираха. Въпреки това, чрез тези примери Господ показва силата на пророческото ходатайство, както в

Неговото установено владение, така и в областите, които на пръв поглед са под управление на врага. В Псалм 99:8 можем да видим, че ходатайството може да доведе прошка от Бог, но не винаги отменя последствията за човека или хората от техните дела на грях. Понякога човешките дела са толкова тясно свързани със закона на творението, според който на всяко действие има адекватно противодействие или ефект, че дори и да бъде простено, много от покаялите се, все пак трябва да преминат и през разрухата и щетите от своя грях. Въпреки казаното дотук, пророческото ходатайство може да извади някои грешници от духовните и физически последствия от греховете им, което всъщност Господ най-много желае. В Даниил 10 е описано едно от най-тежките и продължителни пророчески ходатайства, вършени някога от пророк. Мойсей включва тази важна функция в хрониките на Израел, бъдейки непрекъснато в позиция на ходатайство пред Бог, поради свойствените за народа Му грехове. Понякога ходатайството му е възпирало и предотвратявало национални кризи и епидемии, но в други ситуации не е могло. Виж Ваалфегор.

1170. Пророческо чародейство - А) Термин, който се използва, за да опише пророци, свикнали да пророкуват очевидното. Б) Пророчества, които разчитат на естествено наблюдение или предварителна информация, за да бъдат освободени. В) Интуитивното пророкуване е любимо на такъв вид служители. Интуитивно е това пророчество, което произлиза от умственото мнение на посланика по отношение на конкретния случаи или субект. Могат да бъдат дадени много примери за това - тиха личност, която изглежда срамежлива, двама души в близки взаимоотношения, в които наистина не би трябвало да бъдат и др. Това са ситуации, които могат да спомогнат за интуитивното пророкуване, в което даденото слово е продукт на личните тълкувания на пророка, емпирични дедукции и частни заключения. Пророческото чародейство е получило името си поради разчитането на предмети, осезаемото, физическото и видимото, за да може да се освободи предполагаемото слово от Господ. Рождени дати, лични предмети, разпитване на хора преди срещата на пророческото служение са различни тактики, подкрепящи този вид служение. В допълнение към това, пророческото чародейство е хронично светско и хуманистично по характер. То е плод единствено на това, което ев сърцето на пророка. Предположенията, мненията, теологията и религиозните традиции преобладават в този вид послания. Виж Езекиил 13:9 и Михей 3:11.

1171. Пророчество - А) Вдъхновена комуникация от Бог. Б) Това е Божията свръхестествена медия за комуникация. Същността на пророчеството е това, че Бог използва пророците Си, за да предскаже неща, преди те да са се случили реално на земята. В) Откровение, което говори за бъдещето. Вечният Бог говори на Своето творение и род, които живеят във времето, вън от кривата на времето. В момента, когато словото на Господ напусне вечността и дойде тук на земята, обикновено чрез човешки съд, то предхожда събитието, за което говори. Това е основна характеристика на пророчеството. Спиритистите са различни. Това, което те говорят, вече е преминало от Духа и тайните съкровищници на Създателя Бог, като стои в земната атмосфера, под формата на изкушения, чакащи да пленят човешките души. Освен това, всичко, което тези хора говорят,

е получено от съблазняващи духове като клевета, клюкарство и сплетничество. Поради това, Господ каза, че те са продукт на фамилиарни духове.

1172. Пророчество в локалната църква - Организираната институция на пророческа активност, представителство и операция, изявени в местно събрание под авторитета на пастора и неговия пророчески суперинтендант.

1173. Пророчица - А) Жена-пророк. Б) Съществуването на жени-пророци датира още от самото начало на пророческата институция, като жените са имали същите сили, власт и компетентност както мъжете пророци. В Библията като пророчици на Бог се споменават Мариам, Девора, Олда, Ана и дъщерите на Филип. Езавел и Ноадия са описани като лъже-пророчици. Мариам и Девора имаха също и властнически функции, освен това, че бяха и пророчици. Виж Съдии относно подробности за служението на Девора. В Михей 6:4 можем да получим информация за степента на власт, дадена на Мариам, въпреки че тя е наречена просто "пророчица" в Изход 15:20. Думата "изпратен", която е използвана в Михей 6:4, за да опише пращането на Мойсей и неговите брат и сестра, е използвана често в словото, като определение за "един, който е изпратен като апостол" (шалиах в Стария завет).

1174. Просперитет - Триумф, надделяване, победа и печалба.

1175. Проститутка - Важна за пророческото разбиране дума, както и връзката и с древните форми на идолопоклонство. В миналото проститутките често са служили като жреци и жрици на религиозни ритуали. Те обикновено са включвали, а най-често са и завършвали с групови сексуални оргии. Тези сексуални актове са били от съществено значение за поклонниците и плодоносния им съюз с тяхното божество. Древните идолопоклоннически институции са разчитали на проституцията като на източник за доходи и метод за съблазняване и привличане на нови последователи. Корените на проституцията произлизат от езическите религии и безбожните им форми на поклонение. То най-често изисква сексуална активност в храма на божеството. Такива проститутки са задължени да послужат на всеки поклонник, който дойде да се поклони и плати храмовата такса. Проститутките от култове към женски божества са били обучавани на сексуални актове, които ги съединяват с богинята-майка, земята. Поради това, че духовността предшества сексуалността, а религията и копулацията са били стандартната форма на поклонение преди Яхве да влезе в завет с Израел, проституцията свободно може да се похвали с това, че е най древната професия в света. Това, което се премълчава в това твърдение е факта, че в миналото проститутките са били служители на култове. Техния занаят е бил стриктно подчинен в услуга на храмовото божество, за което те са били родени и отгледани. Сводникът, който представлява съвременния надзорник на проститутките, може да бъде разглеждан като еквивалент на жреците, които са надзиравали работата на техните цивилни и религиозни предшественички.

1176. Протодипломация - Оригиналните корени, първопричина за делата и политиката, отнасящи се до баланса на сила в Божиите сфери на управление.

1177. Протокол - Любезността, реда, йерархичната подредба, правила и спазването им в рамките на взаимодействие между колеги, сродници, приятели или клас от общество или определена група.

1178. Протократични - Основополагащите сили, чрез които е произлязло творението и съставляват управлението на планетата. Те представляват Божията администрация на земята.

1179. Протократични настойници - Фраза, която обхваща свръхестествените създания, управляващи и надзиращи през цялата вечност естествената част от Божието творение. Това са Неговите ангели, служебни духове, наблюдатели, архангели и святи стражи и светии (така са наречени в Даниил 3-8). Захария ги нарича четирите конника, които патрулират земята, като те също са назначени към хора, нации, родове и държави. Всички тези настойници, надзират рутинните събития на света и неговите разнородни сили, елементи и стихии. Добър пример за това са стражите, които съдиха и наказаха Навухудоносор поради неговата гордост и впоследствие го възстановиха.

1180. Протократични сили - Специално създадени от Бог същества, за да управляват, пазят и да се грижат за Неговата земя. Господ е поставил тези създания да отговарят за различни области от творението. Някои имат за цел да следят за изпълнението на конкретни задачи, които Създателят Бог смята за необходими на земята. Той е поставил от създанията Си и над определени територии, които те да патрулират и надзират. Според словото това са ангели, архангели, служебни духове, святи духове, наблюдатели, херувими и серафими. Ангелите, които идват, за да обявят раждането на специални, предопределени деца, владеят над елементите - вода, огън, въздух и земя.

1181. Протокрация - Термин, създаден за да обясни вечното правителство на Създателя и основанието да бъде наричан Всемогъщия Бог. Терминът се състои от две думи - прото (на гръцки основен, начален, даваш произход) и крация (от гръцки управление, властване и суверенитет). Двете събрани заедно определят ясно ролята на Бог в Неговото творение и са основа за Божието превъзходство във всички неща. Поради това, че думата установява основа за Неговия суверенитет, тя помага за правилното описание и разбиране на Божието господство над цялото Му творение. Той съществува и е съществувал от вечността, още преди началото на всичко останало, като в Христос съжителства цялото творение. Думата е важна за пророческото, защото дава информация за множествата от създания, които пророкът среща по време на своето служение. Той знае, че физическото царство е в ръцете на тези създания, които са обвързани чрез направата си да се покоряват и служат безпрекословно на Създателя. В ранния етап на пророческите си преживявания, служителят е представен на Божиите невидими сили, духове, управляващи и съдебни власти. Чрез тези сили функционира всичко на земята, като се изпълнява плана на Всемогъщия, въпреки циклите на живот и смърт, наложени на хората. Виж Евреи 7:23-24. Древният свят е разбирал това, защото хората са развивали духа си повече от интелекта, чрез който също са взаимодействали. Поради това хората в миналото са били свидетели на много по-голям брой движения на такива създания и сили. Виж Съдии 2:1-4, където Господен ангел дойде и смъмри

Израел за отстъпничеството им спрямо Яхве поради други богове. В Изход 32:34 Бог представи Израел на ангела, който щеше да се погрижи за успешното им наследяване на обещаната земя. Бог описва силите и властта, които ангела има над Израел. В словото Си, Той представя тези мощни същества като средство за изпълнение на Неговата воля на земята. В Исая 63:9 се говори за "ангела на Неговото присъствие". Когато Библията говори за Неговото преодоляване и налагане на воля, това включва и средството, чрез което Той постига целите Си. Протокрацията е представлявана от ангелите, отговарящи за различните сили и елементи на природата. Пример за това е ангела в Откровение 16:4, който отговаряше за водите. Съществуват и такива, които са назначени към човешки царства, като например ангела, който донесе отговор от Бог на пророка в Даниил 10 и ангелите на седемте църкви в Откровение. Битие 28:12 е потвърдено от Господ в Исус в Йоан 1:51, където показва как безчет ангели се грижат за Господните дела на земята, като не оставят изпълнението и съдбата им само на човешки фактори. Виж Протократични сили и Ангели на седемте църкви.

1182. Процесия - Древно ритуално действие, участниците в което биват пречистени и осветени, по пътя към мястото за поклонение на техните богове. Процесии са били правени също и като начин за отдаване на почит и празнуване на изключителни подвизи, победи и тримф, както минали, така и предстоящи. Процесиите са били също и начин за отбелязване на повишение в лидерски ранг на дадена личност. Те още са били правени в чест на героични военни лидери, успешни управници и атлети, които са победили в игрите. Често процесиите са започвали от мястото на постижението или на разпознатото постижение и са завършвали в храма. Това е било показно шествие до обиталището на божеството. По време на тази процесия, силата на конкретното божество, дало способността за победа на атлета, лидера или бъдещия владетел, е била изобразявана с обекти или знамена, носени от участниците в шествието. Военните лидери са влачели със себе си пленниците си като белег за своята сила и военно превъзходство. Целта на този вид шествие е била да издигне главния участник в позиция на величие и известност. Такъв вид процесии за загатнати в Новия завет, когато авторите са използвали думата триумфално. Тогавашните читатели са разбирали нейната употреба, като знак за честта, която очаква вярващия в небесната процесия, чрез която Бог ще демонстрира победата на вярващия над този живот. В Стария завет се състоя подобно събитие, с което евреите имаха да извършат друга цел - да всадят страх в сърцата на врага. Те обикаляха стените на града, за да намалят боеспособността на защитниците му чрез демонстрацията на сила. В случая става въпрос за процесията на евреите около град Ерихон, който беше обикалян, за да бъде отслабена самата му структура. Впоследствие накрая на процесията, когато евреите извикаха, стената се срути до земята и града беше превзет от тях. Виж още Псалм 68:24-27, където псалмистът говори за Божията процесия.

1183. Профанай - Гръцка дума, която означава "да изговориш нещо, преди то да се е случило".

1184. Профемай - Друга дума, която описва предварителния изговор, който е същността на пророчеството.

1185. Профетея - Предсказателно пророчество.

1186. Профетис - Гръцката дума за пророк, който се концентрира повече върху изговарянето на слово, отколкото функционирането му във пълната власт на официалния пророк.

1187. Проявявам - Показвам открито, излагам или разкривам скритото, или забуленото в неговата открита форма.

1188. Проявление - А) Делата или процеса, които водят до откриване на някой или нещо, т.е. да се изяви или прояви в неговата истинска или физическа форма, или вид. Б) Пророците са проявяващи.

1189. Проявление на пророческото - Терминът се отнася за цялостното действие на пророческото, което включва маневриране и извикване на Божията воля и нейните различни форми на проявление в света, чрез структурата и посоката на пророческите думи. Пророците имат знанието на Бог относно греха и неговата разрушителна сила върху живота на хората, родени на земята. Оттук произлиза и разбирането им, че работата на тяхната мантия е да принуди упоритите сили на мрака да се откажат или да направят място за Божието снабдяване, складирано в Неговото творение за тези, които са в нужда. Цялата Библия съдържа описания на Божиите заповеди към бунтовните агенти на греха да освободят Неговите снабдявания и диспенсации към тези хора, към които Той ги е изпратил и назначил. Пророците, чрез своите сънища, видения, молитви и дори пътешествия в духа сред присъствието на Бог, подобно на Езекиил и Захария знаят, че това, което изговарят от устата на Бог, се изпълнява, още преди да са го изрекли. Това, което дава убеденост на пророците, че думите, които те изговарят, ще се изпълнят, е разбирането, че заложената в тях сила на Бог вече е извършила в сферата на земята, това, което Той им е заповядал от вечността. Всичко, което остава да се случи, е реалното проявление на тяхното послание в буквално и физическо измерение.

1190. Проявление на пророчество - Терминът описва физическото проявление на пророчество, което е изговорено от пророк. Добре обучените пророци знаят, че те не изговарят просто въздух. Годините на божествено и практическо обучение са ги научили, че те изговарят това, което Създателя е закодирал под повърхността на творението, преди началото на времето. Идеята за това е основана на Евреи 4:3, където се казва, че Божиите дела са свършени още от основаването на света. Еремия 28:9 постановява, че функцията на пророческото слово е то да се изпълни. Пророкът разпознава, че мантията, която носи чрез Духа, съдържа множество скрити свойства, способности, ресурси и продукти, очакващи своето време на проявление във физическа форма. Пророците имат още по дълбоко разбиране за силата си, чрез което могат да поставят формат и да разпалват реални събития на земята, които се активират чрез начина им на пророкуване. Също така в Еремия 7:12 пише, че думите на Бог, излезли от устата на пророка, се материализираха под формата на голямо бедствие. Даниил 9:2 допълнително подчертава това, когато разбира, че времето и събитията, в които живее, са според изречените от Еремия думи, чиято мантия подготви пътя за това, което Даниил имаше да направи. В Захария 1:6 се говори

за силата и присъщата мъдрост на Божиите думи, които активират и мобилизират физиологично нещата в предопределените за тях времена. В 3 Царе 17:1, Илия разбра, че силата заложена в неговите изговорени думи, ще се прояви, като изпълни заповяданото от него. В Еремия 28:7, пророкът демонстрира, че знаеше и разбираше, че словото на Бог, изговорено от устата му, ще се изпълни. Еремия напомни на хората, че настоящите събития и това, което идва да стане, са активирани от словото на по-ранни пророци. Друг пример е Осия 6:5, където Господ каза, че е изсякъл хората Си чрез думите от устата на Своите пророците, които са декларирали Неговия съд. В Лука 24:44 нашият Спасител напомня на последователите Си как пророците са предсказали всичко това, на което те са станали сега свидетели и са преживели с Него. Също така Исус непрекъснато им напомняше, че всичко, което е предречено от пророците, трябваше да се изпълни. Деяния 15:15 добавя, че настоящите и предстоящи събития в Новозаветната църква са в пълно единство и съгласие с думите на пророците - нещата се проявяваха така, както бяха пророкувани. 2 Петрово 1:19-21 добавя, че хората на Бог можеха да очакват изпълнението на Неговото слово, поради думите на святите му пророци. Второзаконие 18:22 предава, че думите на пророците имат реално проявление и това е мерило за тяхната истинност. 3 Царе 18 ни дава мощен пример в подкрепа на казаното дотук, чрез съревнованието на Илия с пророците на Езавел. Без да използва жестоките варварски обичаи на езическите пророци, Илия се отнася и търси Бог, като съвсем реален, присъстващ и достъпен Господ, който чува и вижда, а не някакво далечно, безразлично божество. Илия представя Бог като заветен Партньор, Който му е дал мощни права в творението Си. Това е, което Илия призовава, когато вика към Господ да отговори с огън. Бог е винаги верен да потвърди словото Си и отговаря според думата на Своя слуга Илия в 3 Царе 18:24, В 4 Царе 14:25, Господ възстановява територия в Израел, според думата на Своя пророк Йона, сина на Амитай. Виж 2 Летописи 36:21 и Ездра 1:1, където е подчертано, че събитията от даденото време са резултат от думите на пророк Еремия. Пророците на Бог оперират с предимството на това, че нищо, което те правят или са освободени да извършат, не е чуждо на Господ. В качеството си на Негови служители, те приемат, че това, което притежават, силата, която имат и използват, е резултат от официално делегираната им власт, която просто им служи като инструмент в помощ на тяхното професионално служение. Пророците виждат съвкупността от дарбите и силите си като инструменти, чрез които те изпълняват волята на Бог, управляват Неговите ресурси и разпределят Неговото снабдяване по земята. Това е пулса на тяхното пророкуване и причината, поради която те очакват думите им да имат реално проявление.

1191. Пръст (Почва)- В зависимост от състоянието й, пръстта в пророчески аспект - сънища, видения и слово, може да бъде позитивен символ. Поради нейната положителна употреба като място за сеене, тя може да означава нова земя и нови възможности за конкретния случай или човек. Ако пръстта е твърда и суха, това означава суша, глад или недоимък. В случай, че е показано, местонахождението на пръстта е от съществено значение за разбирането на видението или съня. За горската почва се подразбира, че има гъсталаци и е скрита и засенчена. Почва до магистрала, може да означава строеж, озеленяване или някакъв друг тип човешка дейност. Мократа почва

представлява кал, което може да означава клевета, злословие или скандали. Богата, черноземна почва, говори сама за себе си. Това е земя готова и добра за засяване. По светло оцветената почва е показател за плиткост, земя която няма да произведе добър или траен плод. Виж Пясък.

1192. Пръст - Символ на съдба и посока. Пръстът е важна част от ръката и е смятан за символ на стабилност, сила и маневреност. В миналото бойците често са отрязвали палците на пленените управници. По този начин те са ги правили негодни да държат оръжие и следователно да воюват срещу тях в бъдеще. За военоначалник или цар е било голямо унижение да им бъде отрязан палеца на ръката. Виж Палец.

1193. Пръсти - Духовно протягане и дейност. Индивидуална помощ и подкрепа на ръката. Виж Ръка. Символично за целия петкратен кабинет и неговите позиции. Виж Ефесяни 4:11. Палецът отговаря на апостола, показалеца на пророка, средния на евангелизатора, безименния на пастора и малкия пръст на учителя. Виж Псалм 8:3; Даниил 5:5; Изход 9:18; Второзаконие 9:10; Лука 11:20.

1194. Псалм - А) Духовна песен с пророческо или предсказателно съдържание и влияние. Б) Словото на Бог, емоционални и поетични писания, които биват освобождавани в ритмична, лирична и поетична форма. В) Духовни, да бъдат лесно свързани с музика. Г) Святи оди. Д) Ритмична музика, която се използва за поклонение, церемонии и ритуали. Е) Определен тип музика, използвана при святи събирания. В псалмите не винаги присъства пророческо съдържание, но в случаите, когато то е налице, ефектът е същия като от изговорено пророческо слово. Разликата в случая се състои в това, че текста и музиката усилват пророческото въздействие и също така спомагат и ускоряват за възприемането на словото. Понякога псалмите са дидактични, акростихове, инструктиращи или властнически, като липсва музикален акомпанимент. В други случаи псалмите са с ясно изразена рима, за да могат да предадат пулса и темпото на Божието настроение в конкретния момент. Псалмите могат да бъдат песни за служба, поклонение и хваление. Каквото и да е естеството им, псалмите са определен вид музика, която се използва за поклонение, хваление или друг вид свещенодействие.

1195. Псалмист - Певец на пророчески песни, химни и оди, които съдържат футуристични, съдийски, подбуждащи, събуждащи и креативни елементи. Псалмистите не е задължително да бъдат пророци, но могат и да са такива. Разликата е в това дали тяхната мантия оперира извън музикална или подобна творческа среда. Друга подробност е силовия елемент на всички пророци, което е изискване, за да могат думите на служителя да предизвикат нещо повече от музикален отговор или поклонение и хваление. Псалмистът трябва още да притежава силата, чрез която да призовава невидимите духове на творението, Божиите ангели. Техните проявления трябва да стимулират покорство и покоряване в рутинните пророчески операции. Подобно на ходатаите, много хора бъркат псалмистите с пророци или смятат, че псалмистът по подразбиране е пророк. Въпреки че това са хора с ясно изразен пророчески афинитет, повечето псалмисти не са пророци поради наличието или отсъствието на описаните по-горе фактори. Когато псалмистите поучават или служат без музиката си, често

откриват, че помазанието им е в някаква степен ограничено до послания, които се отнасят за музикалните аспекти от словото на Бог. Те могат да поучават музика, писане на песни, хваление и поклонение. Извън тези обстановки и среда, в повечето случаи те не могат да пророкуват по същия начин, с такава яснота или ефективност.

1196. Психика - А) Областта на душата, която подчертава ума и неговото влияние върху емоциите на човека. Б) Това, което произлиза от човешкия ум.

1197. Псухе - Гръцката дума за психо. Това е и името на богинята, която има сексуална връзка с Ерос. Виж Ерос. Един от факторите за възникване на честването на деня и празника на Свети Валентин.

1198. Пта - Египетски бог на метала и съответния занаят.

1199. Птици - В духовен и символичен контекст, птиците означават послания от небето за земята, пренасяни от духовни вестители. Виж Еклесиаст 10:20.

1200. Пукнатина в канарата - Нишата на боговете в планините, мястото, откъдето те управляват териториите, които населяват. Виж пояснението на Планини. Пукнатините представляват безопасно място посред обиталището на някой или при срещата на човек с неговото божество. По-късно, ниши направени от човешки ръце, заменили естествените пукнатини и цепнатини. Виж Изход 33:22.

1201. Пулс на пророчество - Базирана на Еремия 23:29, тази фраза описва наподобяващия удари с чук, ефект на Божието слово, което започва да действа върху субекта си, докато се изпълни. Много пророци изпитват леки, а понякога и по-интензиви физически усещания, когато Бог има дава словото Си, за да го пророкуват. Пророк Даниил разказва, че се е чувствал зле, понякога уморен и обременен. Други пророци говорят също за нещата, които са усетили по време на пророческата комуникация с Господ. Същите или подобни усещания могат да бъдат почувствани от тези, които приемат пророчеството, когато идва и когато се изпълнява за тях. Тогава Господ свързва усещанията с пророчеството. Той напомня на реципиента момента на пророческата среща и освобождаване на слово към него, когато наближи време то да се изпълни. Виж Еремия и Захария.

1202. Пурпурен (Кървавочервен)-А) Цвят, който символизира царственото; и по-специално царското свещенство. Императори, военни предводители и магистрати също носят облекло с такъв цвят, защото изпълняват и свещеническа функция пред своите божества. Б) Цветът на скъпоценния камък Аметист. Виж Аметист.

1203. Пустиня - В пророческите преживявания, пустинята е преобраз на самотното, печалното, отхвърленото и безплодното. Това е мястото, където животите на тези, изпъдени от Бог, се скитат в очакване на вечните мъки. Животът в изгнаничество е резултат от неверие и бунтарство като това на Израел, когато отказа да завладее обещаната земя. Виж Числа 12:16.

1204. Пчела - Пчелата е символ на божествено вдъхновена и контролирана дейност(промишленост). Тя отразява старание и техническа опитност. Пчелите

са управляващи създания и са показатели за хармония, промишленост, социалност, мъдрост и трезвеност. Те също се свързват с въздържаност и щедрост. Като картинки образи, те изобразяват просвещение и символизират царствеността на силите от древността и тяхната монархическа система. Жриците на божествата от миналото също са били наричани пчели, поради тяхното служение, като източници на приходи, най често чрез проституция или чародействане и гадаене. Качествата, характерни за пчелите, са били свързвани с областта на душата и на тях се е гледало като символи на прераждането. Били са използвани като религиозни образи, често свързани с възкресяването. Девора, беше Старозаветна пророчица, чрез която Господ направлява Израел, както е описано в книгата Съдии. Нейното име означава пчела, като корена на името й идва от "пророчески изговор". Виж еврейската дума дабар (dabar). Исая 7:18.

1205. Пшеница - Зърнена суровина, използвана за направата на тестени изделия от вида на хляба. Поради това, че е била скъпоценна стока в Библейски времена, тя е използвана за символ на нещо, което е скъпоценно за Бог - хората и по-точно човешките души. В Матей 13:25-40 Исус каза притча, чрез която е показател за Божията радост и копнеж за пшеницата на този свят.

1206. Пълнолуние - Знак за завършеност, възрастяване и готовност. Регистрирано в творението, като неговия символ на пълнота и зрялост. Пълнолунието е било обект на поклонение във всяка една древна религия, поради неговата циклична връзка със земното им производство. Жътва, раждаемост при животните и т.н. са били всички свързвани с цикъла на луната. Ефектите на пълнолунието върху планетата също са били включени в поклонението. Имената на месеците и самата дума за луна, са се променяли на база на нейната орбита.

1207. Пълномощие - Библейският смисъл е "цялата сила" или "напълно овластен". Думата се отнася за силата и авторитета, присъщи на една личност или позиция, да бъде прехвърлена към друг. Задължение или заръка към някой, изпратен да изпълни нещо предварително определено или задължения от името на друг, който го упълномощава. Пълномощията се създават с писмена заповед, съдържаща задължения и степента на власт, която делегата може да упражнява в чуждата страна или организация. Това е официален документ, който е сертификат за уменията, силата, способностите и лоялността на преносителя. Апостолите са упълномощени. Виж Деяния 26:12; Числа 27:19; Второзаконие 3:28 и 31:14; Исая 10:6; Агей 1:13; Колосяни 1:25; 1 Коринтяни 9:17; Съдии 11:11; Ездра 7:14.

1208. Пъп - Символично за психични сили в окултния жаргон, както и за възпроизводството на живота. Пъпът е смятан за центъра на всичко, което се възпроизвежда или дава начало на живот. Сърцевината на духовната енергия за плътта, както и центъра на душевната сила. Виж Йов 40:16. Ерусалим е смятан за пъпа на Яхве, който се намира в средата на земята.

1209. Първосвещенник - Най-високата позиция сред храмовите служители, които отговарят за жертвите, приносите и даренията към Господ.

1210. Път - А) Знак за пътуване. Прав път или направление. Б) Насока или посока към дадена цел.

1211. Пътешествие - Когато има такова видение или сън, пътешествието означава, промяна, транзиция или препозициониране. То се отнася за дълъг път, който отвежда човека към неговата цел и предназначение.

1212. Пясък - Символ на нестабилното, поради липсата на основа. Пясъкът също така е преобраз на неизброимото и неизмеримото. В сънища и видения, пясъкът е символ на нещо, което има да се изпълни и не може да бъде преброено. Когато той е показан в контекста на морския бряг, става въпрос за нещо, което ще се случи на земята, в човешката сфера и ще бъде масово и глобално. Други значения за пясък на плажа, могат да бъдат почивка, поклонение към слънцето, идолопоклонство или игривост. В някои от горните случаи, може да става въпрос за ваканция, придружена от мир и спокойствие. Виж Почва.

Р - Ра до Ръката на Господ

1213. Ра(Ре) - Името на египетския бог на слънцето.

1214. Раждане на пророчество - Духовен еквивалент на раждане на живот в естествения свят. Свързано и приложимо за пророческото поради приликата му с живо семе, което е живото слово на Бог. Когато словото на Господ се излее в духа на пророка или на пророческия съд, той/тя могат да изпитат нещо подобно на бременността при жената, през времето, докато словото в тях узрява и се развива, докато не порасне достатъчно, за да излезе. Когато бъде освободено, преживяванията, които го предшестват и всъщност квалифицират пророка като способен и подходящ да освободи това слово, наподобяват (във физическо измерение) родилните мъки на жена. Еремия е един от пророците, който описва възникването на такива физически усещания, които се случват преди или по време на пророкуването. Виж Исая 21:3.

1215. Развлечение - А) Да привличам и задържам вниманието и мислите на някой, да оказвам влияние или контрол чрез външни, привлекателни за него фактори. Б) Да ангажирам, като отвлека вниманието на някой от работа или сериозно занимание към някакъв вид забавление и/или удоволствие.

1216. Развратен - А) Обладаваща съзнанието мисъл за секс. Б) Обхванат и подвластен на ненормално желание за секс. В) Похотлив до степен на крайна поквара, изразяваща се в неприлично поведение. Г) Тласкан да изрази и покаже своите сексуални желания чрез неприличие и похотливо поведение. Д) Склонен към порнографски демонстрации на необуздана похот. Е) Продукт на криминално покварен и зъл план. Ж) Непочтен и покварен път. З) Зла, безбожна цел. И) Това, което е плод на злонамереност, чрез кръвосмешение. Й) Идолопоклонство и безнравственост, прелюбодейство и блудство. К) Отвратителни и гнусни престъпления. Л) Това, което води и редуцира до нула; глупаво, зло и нечестиво. М) Нечистото показване и неправилна употреба на гениталните органи. Н) Публичното извършване на сексуален акт, което Създателят Бог вижда като ритуали за плодородие и форма на поклонение към езически богове.

1217. Разлика - Това, което прави нещо да не е като друго. Проявява се като природа, качество, способност, действие или употреба. Ключова функция на пророците е разграничаването. Виж Левит 10:10; Езекиил 22:26 и 44:23.

1218. Разлики между гадателство и пророчество - Гадателството изисква медиум(спиритист), който да е в контакт с фамилиарен дух. В древността, според записките на еврейски език, тези хора са наричани обу или на вавилонски уби. Вярвало се е, че духът действащ чрез гадателя е извеждал мъртвите, които да отговарят на въпроси относно живота и живите. Починалите са били призовавани чрез смесица от магьосничество и трикове, за да отговорят на зададените въпроси. Пророк Исая осмива тези практики, като пита народа на Бог защо търси информация за живите от мъртвите. Виж Исая 8. Пророчеството се разграничава по това, че пророците търсят отговорите на въпросите си от Живия Бог. Пророците приемат това, което словото учи в Евреи, че на човек е дадено веднъж да умре и след това бива съден от Бог според живота си. Мъртвите не могат да пророкуват, защото тяхната информация представлява пост-фактум на вече определените от Бог за вечността събития.

1219. Разни езици - Термин, който идентифицира различните видове езици, които Святият Дух раздава на тези, получили Неговото кръщение. Въпреки, че фразата звучи, както обичайните други езици от книгата Коринтяни и други пасажи, разни езици в 1 Коринтяни 12:28-30 говори за силата и дарбите за служение. Това не е просто молитва на други езици, като форма на поклонение, но използването на вечната сила на Всемогъщия от страна на служителя, посланика или представителя на Бог. Преди да разгледаме противоречивите възгледи относно публичната или персонална употреба на разните езици, ще установим контекста на приложение и в двете области. Обикновено разните езици са публично проявление, което е свързано с навлизане в областта на духа, където Господ и Неговите невидими създания обитават и оперират. За да може събранието да се възползва от същността на Святия Дух като пророчески посланик, понякога Той ще задвижи служителите Си да изговорят пророчески декларации на език според естеството на присъстващите духовни сили. Силно вероятно е Духът на Бог да вдъхнови някой, който да изговори словото Му, когато има дух, който измъчва или използва даден човек или тези ефекти са причинени по наследствена линия. Вдъхновената употреба на други езици без значение от нейния контекст, е преди всичко доказателство за иначе невидимото кръщение в Святия Дух. Това е мощно засвидетелстване на Бог, чрез Когото е дадена силата и способностите на човека, върху който почива Духа Му. В Деяния 1:8 Исус свърза кръщението в Святия Дух със свръхестествена сила, чрез която щеше да предаде Своята власт на апостолите и учениците Си. Този вид надаряване е описан като разни езици, надминаващ обикновения дар молитва на други езици, който повечето вярващи споделят. Това всъщност е резултата от присъствието на Святия Дух, върху тези, които вярват в Него, според написаното в Марк 16:15-20. В добавка към многото преимущества на Новорождението (не прераждането) е и способността за изговор на други езици. Бог обеща този дар, като знамение за тези, които приемат Неговия Син, способност, която е едновременно инструмент и оръжие. Най голямото преимущество, което дават разните езици е способността да се говори не само на езика на настоящото

поколение, но подпомагайки ефективното духовно воюване и пророчески проявления, да бъдат използвани езици от миналото и такива от вечността. Необходимостта от такова екипиране, идва от духовната и свръхестествена същност на силите на творението, които вярващият конфронтира обикновено в областите и сферата на вечността, където тези създания обитават. Поради това, че тези духове съществуват от сътворението, те не са ограничени в различните диспенсации на силата на Бог, не са зависими от човешките епохи, поколения или насоки. Техните назначения и задачи са независими от това, което е модерно в момента на земята, ограничавани единствено от това, което Всемогъщия е позволил и декларирал. Обобщено, според писаното в Новия завет, другите езици позволяват на хората да се издигнат над съвременните човешки бариери на нашия свят. Това отваря врата към невидимите сфери на творението, снабдяване и собственост от вечността, според обещанията на Господ за хората на земята. Разните езици фокусират гореописаното в областта на духовната сила и свръхестественото упражняване на власт на духа на Новото Творение. Езиците също дават способност на хората да налагат волята и заповедите на Създателя върху земните духове отстъпници, които тормозят този свят. Виж Говорене на други езици.

1220. Рамене - Символ на носенето на товар и бреме. Частта от тялото, на която се поставя хомот или ярем.

1221. Разпоредител - А) Управник на домакинство, храм или палат. Такъв, който надзирава различните задачи и разпределя ресурсите и задачите. Б) Настойник, инструктор, изпълнител на задача или длъжност. В) Данъчен агент, ковчежник, върховен служител, който е отговорен за най-важните длъжности и задачи. Човек, който е нает да управлява и надзирава делата и ресурсите на друг. Комисионер, домашен иконом или пазач.

1222. Разпъвам - Начин за екзекутиране на престъпници в древността. Смятан за особено ефективен метод поради публичното изпълнение и превантивен ефект върху бъдещи граждански неподчинения или срещу престъпници. Нашият Спасител беше разпънат. Виж Кръст.

1223. Разпятие - Смърт на кръст, типичният начин, по който са били убивани римските роби. Виж Кръст.

1224. Разработване на мантията - Това, което е научено, практикувано, снабдено допълнително, както и вървящо към мантията на служители, за да ги екипира и да им даде сила за служение към Господ. Тези неща отиват отвъд нормалното ходене на църква и Библейските уроци и изучаване на словото. Специални програми на настойничество в училища за служение (особено за пророка и апостола) и ученичество в изградени служения, са необходими за ефективното разработване на мантията. Тази подготовка обикновено надминава това, което получава средностатистическият типичен християнин или на което е свидетел по време на регулярните църковни служби. Разликата в тези специализирани места за обучение е, че те помагат на служителите да вършат работата си по-компетентно и уверено.

1225. Разсъмване - Символичното значение на думата е прекъсване на тъмнината, особено когато се отнася за тъмен час на проблеми и мъка, осветен от Бог. В пророчески контекст, думата се отнася за Божията намеса в изпитанията на човек чрез Неговата помощ и сила.

1226. Растения - В сънища, видения и пророчески контекст, растенията са символ на плодородието. Те са показател за растеж, просперитет и са знак, който бележи край на сухия сезон.

1227. Растифарианизъм - Религия, която е разпространена и известна предимно в областта на Карибите. Тя възниква от политическото движение на Маркъс Гарви, което е формирано с цел да освободи и облекчи живота на Ямайските роби в техните расистки борби. Религията. която произлиза от това, е базирана на Старозаветен стих, примесен с извратени месиански тълкувания. Наречена е на името на принц Рас Тафари и неговото превръщане на лъва от племето на Юда в основен идол на поклонение. Създателите и разпространителите на религията издигат лъвския образ на Христос, като емблема за своя култ. Те обявяват принц Рас Тафари за месията - бог и от там за фигурата, на която се дължи поклонение. Други от техните религиозни форми отново включват елементи от Стария завет, но примесени с чисто магьосничество. Марихуаната е основна ритуална съставка, която се пуши, за да издигне поклонника в по-висше духовно състояние, за да може да покани и приеме духовете на култа. Ритуалът на марихуаната се спазва, като част от самото въвеждане в религията. В допълнение към това, в култа са вкарани и примеси на поклонение към предците, като начин за духовен контакт с други светове и с духовете на мъртвите. Оттук можем да видим, че некромансията е сериозно намесена в тази вяра, като представлява странна смесица от древни карибски предания и митове, оцелели през вековете. Е Принадлежността към тази религия, често е демонстрирана чрез специфичните прически, които представляват дълги, подобни на плитки масури, наричани дредлокс. Това е отговора на Старозаветното изискване към косата на служителите. Те са преобърнали Божието постановление за свещениците Левити, които не трябваше да бъдат с дълга коса, когато биват помазвани за служение и са облечени в свещенически дрехи. Решението на последователите на религията да бъдат с такива коси се основава на нещо средно между Назорейският обет и древните митове за това, че дългата мъжка коса представлява гривата на лъва и поради това е източник на сила и власт. Според религията се е смята, че прическата демонстрира силата на човека, като на един, който е свързан с божеството на растифарианизма и черпи от неговите ресурси.

1228. Рас Шамра - Друго название на древен Угарит, родината на много религии, ритуали и пророческо развитие. Там те са възникнали, претърпели развитие и впоследствие разпространени по земята. Приблизителното разположение на този град е югозападно от Антиохия, където за пръв път Христовите ученици са наречени християни. Рас Шамра е бил голям религиозен център, в който е процъфтявало поклонението към Ваал и Дагон. Съвременни археологически разкопки на областта, разкриват разнообразни културни плочи, на които е записана историята на Финикия, родината на царица Езавел, езическата жена на Ахав. Виж Езавел.

1229. Рахав(Раав) - Името на блудницата, която скри съгледвачите на Исус Навин, преди Израел да завладее Ерихон. Жената беше храмова проститутка и ритуална блудница. Нейното име означава "бурен, арогантен, с горд дух". Рахав е символично название за Египет и за "митичното морско чудовище - Египетския дракон". Виж Исус Навин 2:1; Псалм 87:4 и 89:10; Исая 51:9; Евреи 11:31; Яков 2:25. Виж също дефиницията за Ритуална блудница.

1230. Резки (Шарки)- А) Мотивът, който е характерен за дадена тъкан или украса. Показател за организация и периодично повторение. Б) В Библейски смисъл резките са нарицателно за рани от бой и бичуване, с духовен произход или мотивация. Нашият Господ и Спасител получи тридесет и девет удара с камшик и съответно толкова резки. Това беше част от товара, който Той понесе върху Себе Си, като плати за греховете на света. Апостол Павел пише в едно от посланията си, че чрез раните, които представляваха тези резки, ние бяхме възстановени от нашето грехопадение. В пророчески контекст резките представляват нарушен мир, изцерение в действие, чрез словото на Бог или наказание и вреда. Виж Исая 53. Резките могат да бъдат и символ на духовна атака, бруталност, зарази, духовно опустошаване и сферична тежест. Те могат още да означават и грубо отношение, духовна и естествена напаст, особено когато става въпрос за мащабни бедствия и щети. Виж Притчи 17:11, където е описана една от причините за това.

1231. Река - Символ или преобраз за пророчески или доктринален поток. В миналото хората са вярвали, че реките представляват мост от нашия към духовния свят. Тази представа е била формирана поради начина, по който реките са се осветявали през нощта при пълнолуние. В пророчески аспект реките са събирателно за обединена мисъл, източник на откровение и просвещение. Реките могат също да представляват дадено събрание и учението, което то е възприело и носи по пътя си. Виж Йоан 7:38.

1232. Река Йордан - Името Йордан означава "спускащ се, течащ надолу". Реката извира в планините и се влива в Галилейско море. Тя представлява естествена бариера между източната пустиня и западната плодородна земя. Йордан още представлява и граница, освен че е известна като популярно място за чудеса, транзиция и променящи се парадигми (образци, примери). Промяната винаги е следвала Йордан като знак за едни от най благоприятните събития на Бог.

1233. Религии на богини - Поклонение и почитане на женски божества като създателки и по висши от мъжките божества. Религиите на богините са разпространявали и поддържали женски символи на плодородието. Поклонниците са смятали богините за източниците на сила над елементите на творението, отговорни за възпроизводството на добитъка и изобилието в областта на жътвите в земеделието. Виж Богини и Течения на богини.

1234. Ремфан- А) Астрално божество, почитано от Израел в пустинята. Б) Свързано илл често пъти идентифицирано с Чиун, звездният бог на планетата Сатурн. Виж Амос 5:26 и Деяния 7:43.

1235. Рестрикции за офиса на пророка - Фраза, която поставя ударения върху изискванията към пророка като служител - позиция, в която могат да встъпят

само избраните за това. Една от главните квалификации за поста е присъствието на пророческия дух. Неговото пробуждане е знак за призоваване от страна на Господ, Който контактува със служителя Си по специфичен начин. Без пророческия дух, проявления от пророчески характер могат да бъдат класифицирани най-общо в две категории. В първия случай дарбата попада в Римляни 12:6 - като дарби на Духа. Втората категория е определена от 1 Коринтяни 12:10 - проявление на пророчество. Виж дефинициите на двете фрази за допълнителни подробности.

1236. Риба - А) Водно създание, чийто образ в Библията е използван като символ за хората. Б) В теологичен контекст рибите са преобраз на човешките души, които плуват във водите на живота. Еврейската дума за душа - нефеш, включва това значение в себе си. В) В частност рибата може да бъде използвана като символ на зачеване и плодородност. Г) 36 Еврейската дума за риба е дага, от чийто корен произлиза името на древното филистимско божество Дагон, който е с човешко тяло от кръста нагоре, а от кръста надолу е риба. Господ Исус Христос използваше често тази символика, когато говореше в притчи за риба, а всъщност се отнасяше към хора. В Лука 24:42, Исус яде с апостолите Си печена риба, това беше техния принос на служение, който замени бика или овена, които бяха Старозаветното свещеническо ядене при официално въвеждане в длъжност. Е) Рибата символизира Христовата сила и власт над душите на хората, които като бъдат приготвени от Него, ще бъдат под грижата на Неговото апостолство. В Йоан 21:10 се казва, че те уловиха после риби по Неговия пример. Матей 4:19 казва, че Той направи апостолите Си ловци на хора - търсачи на души.

1237. Риммон - Сирийски есенен бог на слънцето.

1238. Ритуал - Термин, който описва комбинацията от церемонии, жертвоприношения и свещенодействия, дарения и служение на поклонниците към техния бог. В допълнение към гореописаните, ритуалите могат да включват възлияния и причастие, както и пиене на специални смеси, най-често вид интоксиканти. Виното и бирата са били най популярните напитки за такива случаи. Ритуалите също са включвали молитви и ходатайство, смесени с пророчески изговор, според както божеството отговори на поклонниците си. Много от тези така наречени "пророчества" са вдъхновени от опиати и отвари, специално приготвени и избрани поради техните халюциногенни ефекти. За получаването на пророческо слово са били използвани авгурство и различни чародейски методи, чрез които да бъде приет отговор от божеството. Официалните и годишни ритуали на празнуване са включвали драматизация на живота и делата на боговете в техния невидим за хората свят. Често това е било представяно под формата на обичаи за плодородие. В тях божеството е било показвано в моментите му на сексуална близост и актове с неговата спътница(съпруга). Други такива драми са представяли воюването на божеството с боговете на съседните държави или раздаващо правосъдие и наказание за непокорство и провали. Също така в тези постановки е било показвано как боговете определят духовните закони и норми, които после предават на своите земни наместници, за да бъдат изпълнени. Драматичните изпълнения са смятани за начин, чрез който поклонниците могат да открият какво техните

мистериозни богове правят. Да бъдат свидетели на това, че божеството се държи по подобен на тях начин, е било важно за хората и за формирането на връзката им с техния бог. Хората обичат да си мислят, че техният бог е точно като тях, въпреки че разпознават своите недостатъци, очаквайки от божеството да ги премахне. Утехата от това да се покланяш на нещо, което потенциално е толкова слабо като теб, е била търсена и желана от хората, за да успокои тяхното собствено чувство за незначителност, неспособност и недостатъчност. В много случаи драмите са произлезли на земята като форма на олтарен ритуал, съблюдаван от жреци и жрици на съответния култ, които демонстрират нагледно силата на техния бог. Някои драматизации, които са представлявали главното божество на пантеона как воюва, съди, постановява и декларира, са имали за цел да всеят страх, вяра и страхопочитание в последователите. Финалът на драматичните постановки е бил представен като посланието на божеството, по въпроси, касаещи човешкото съществуване. От всички гореописани, ритуалите за плодородие са били най-предпочитани, поради очевидни причини и защото грижата за храна е била на първо място сред цивилизациите с номадски и земеделски начин на живот. Видовете и формите на ритуално поклонение са били старателно и подробно измислени от божеството чрез неговите служители на земята. Това, което е било постановено е демонстрирало начините, по които божеството ще отговори на поклонника си. Всяко отклонение или неспазване на тези правила е водило към съд и наказание, съответстващ демонстрирания характер на божеството в конкретния ритуал. Силите на божеството и неговите проявления са били определяни от обичаите и заповедите, които те налагат. Боговете също са били ограничавани или задължавани от ритуала на поклонниците си. В миналото ритуалите са били основа за божия отговор и са служили като изразно средство за божеството, което да обрисува неговия или нейния невидим характер в действие. Те са били един вид напомняне за хората принадлежащи на съответния култ, откъде произлизат, кой ги е създал, съхранил и опазил. Те също са потвърждавали фундаменталните възгледи на хората, които са стояли в основата на техните дела и начин на живот. Ритуалите са имали няколко специфични цели за живота на поклонника. Те са му давали способност и начин, чрез който човека да се приближава към своя бог и са подготвяли поклонника да получи частна или публична аудиенция с него. Ритуалите са давали възможност на сгрешилите вярващи да умилостивят своето божество и така отново да се квалифицират за неговата протекция и благоволение. В това си качество, те са били базис за отговорена молитва и получаване на поисканото. Церемониалните ритуали още са позволявали на поклонниците да представят себе си в качеството си на посветени на своето божество. Нещо повече - чрез тях избраните служители са били отделяни и освещавани за официална длъжност. Оброци, дарове на благодарение, свещенодействия за отделяне и причастие, са били извършвани според предписаното от божеството, основаващо се на заветното взаимоотношение на дадения култ. Ритуалите не са били изисквани единствено от култове и определени общества. Те са били част от живота на много семейства, в единство с фамилиарните духове, на които техния род е служил, под формата на поклонение към предците или кланови тотеми. Най-често това е било правено под покровителството и надзора на главата на семейството. Това са ритуали,

наситени главно с поклонение и почитане на духовете на предците. В допълнение към тях, различни културни празници, обичаи и традиционни семейни чествания, са носели определен нюанс на носталгия към минали времена и сила, демонстрирана от прародителите на рода. Свещеници, царе, пророци и някои благородници, които са били назначавани в държавническо или храмово служение, са били издигани в длъжност чрез определени ритуали. В тези случаи се е смятало, че по този начин те биват превръщани от обикновени хора в издигнати служители, чрез метаморфоза, която техния бог върши вътре в тях. Често това е представяно чрез промяна в начина на обличане, което е било символ на тяхната вътрешна трансформация. Ритуалните повишения в ранг и позиция са били съпътствани от промяна на името, с такова отредено от техния бог. Издигнатият в длъжност приема новото име, като един вид демонстрация на това, че е спрял да съществува под своята стара форма. Новото му име е знак, че тя или той е започнал нов, посветен на божеството и/или позицията живот. Целият ритуален процес е имал за цел да покаже смъртта на избрания и впоследствие неговото новорождение като благородник, пророк, управник или свещеник, помазан от своя бог. Миналите ритуали, които са изисквали жертви заколването на невинни животни, чародейство, предсказание чрез вътрешности, опиняващи пророчества и т.н. са всичките елиминирани в Христос и Неговия Нов завет. Въвеждането в служение към Него има други изисквания като помазване с миро, полагане на ръце от презвитерството и пророкуване на Неговото слово. Клетвите или оброците на нововъведения се извършват под формата на молитва, посвещение и себепредаване. Основно, дарението представлява предаването на човека, неговите материални притежания, десятъци и жертвено даване. Най-големият от даровете, които вярващият може да принесе е плода на устните ни - това са хваление и благодарение към Господ, за това, което е извършил в Исус Христос. Освещаването и святостта са други два важни аспекта на ритуалното поклонение в Новия завет, защото вярващият трябва да живее живот според доктрините и заповедите на Бог. Човек се отрича от греха и започва да служи на Бог с праведност, като расте във вяра и мъдрост за Спасителя. Сбора от гореописаните съставлява културата на вечното Царство на Всемогъщия Бог и Неговия Син Исус Христос.

1239. Ритуален секс - А) Публично изпълнение на ритуал за плодородие, при което хора, в повечето случаи необвързани с брачен партньор, извършват сексуални актове като символично дарение към божество, за което се смята, че извършва същото с неговия или нейния спътник в небесния живот. Б) Сексуални актове, които са организирани с цел да умиротворят, задоволят и угодят на дадено божество или невидима сила. Това може също така да се приеме като форма на жертва или съединяване с божеството. В днешни дни показността на секса като форма на забавление и отмора във филмите, по телевизията и другите медии, е пряка демонстрация на ритуалите за плодородие в съвременен вариант. Древните култове към Ищар, Ваал, Афродита и др. са включвали ритуален секс, като форма на жертва, изисквана от техните жреци и жрици по време на сезоните на честване и празнуване. Храмовите проститутки, било то жени или мъже, са били назначавани поради тези цели в езическите светилища.

1240. Ритуална блудница - Термин за мъж или жена, които извършват сексуални актове поради религиозни причини. Виж Храмова проститутка и Култова проститутка. Пример за това в Библията е Раав. Виж Исус Навин 6:17.

1241. Ритуална голота - Актът на съблечане и показване на гола плът, с цел служение към дадено божество или участие в групово честване и поклонение към него. Публичното показване на голота във всичките му форми е своеобразен ренесанс на древните духове от езическите религии. В миналото обикновено голотата е предхождала ритуалните оргии за плодородие, практикувани още от времето на Адамовото потомство, след изгонването му от Едем. Съзнателно или не, хората (най-често жени), които влизат в категорията на ритуалната голота, особено в името на модата, всъщност дават право на духовете да влияят на земята чрез тяхното своеобразно поклонение и жертви. Това позволява на силите на мрака да продължават своите извратени машинации на злото в нашия свят. Жертвите на голота спадат към категорията на похотта и развратa, което е една от най често срещаните форми на молба към демоничния свят, изпълнявана чрез поклонение към тялото.

1242. Ритуално жертвоприношение - Делото или процесът на заколване на живи същества или пълното предаване на конкретна личност и нейния живот, за да бъде употребена от дадено божество. Това е валидно както при наличието на конкретно обещание, така и при липсата на такова.

1243. Ритуално изискване - Термин, който обяснява комбинацията от религиозни и духовни дела и форми на човешко поведение, изисквани от божество или фамилиарен дух, в замяна на услуги, помощ или закрила. Те се основават на божествените ограничения и принципи на съблазняване, наложени и позволени от Господ на господарите към дяволите и демоничните духове, назначени към тях. В нашия свят тези ритуали очертават границите, които Създателят е наложил на непокорните сили от мрака. В духовния свят на Бог, тези граници дават духовната характеристика на работата им и спектъра от задачи и назначения, които демоните имат да изпълнят като роля във вечния план на Създателя.

1244. Рог - Обект, който е символ на сила, мощ, мъжество и битка. Емблемът на война и управника. Бил е използван като инструмент за призоваване към бойна готовност и боен звук (Исус Навин 6:5). Приложението му за сила може да бъде видяно в 1 Царе 2:1. Като знак за издигащо помазване, рогът е използван в 1 Царе 2:10 и 16:1. Той още е бил използван за сигнализиране на тревога. Друго негово предназначение е било като символ на царски статут и власт. Виж Псалм 132:17-18, където рогът е свързан с короната на Давид. Думата за корона е незер — виж дефиницията, а също и на Миро за помазване и Назорейски обрек.

1245. Розово - А) Женственост. Б) Женски бунт.

1246. Рое пророк - Пророк, чиято мантия притежава силен пасторален елемент. Обикновено той е прикачен към служение, в което има отговорност за обучение и наставление на подчинени или подрастващи пророци.

1247. Рут - Името означава красота, а също и другар. Рут е майката на Овид, дядото на цар Давид. Рут се омъжва за Вооз, след като губи съпруга си. Нейното име демонстрира призива и да бъде другар и съпруга на човека, от чийто род впоследствие произлезе и Христос. Рут е моавка, чието сърце и покорство стават причина тя да бъде вградена във вечните хроники и родословието на Спасителя.

1248. Ръжда - Цвят, който е показателен за гниене и разваляне. Ръждата също така е показателна за корупция, поквара и морална деградация.

1249. Ръка - А) Израз на сила и показно за действие (работа), труд, хвала или декрет. Б) Спуснатите ръце означават решително действие или започването му. В) Вдигнати ръце означават спри или изчакай, в случаите, когато не се отнасят за заклеване с обещание когато не се отнасят за заклеване с обещание Г) Пророчески разглеждани, ръцете са знак за суверенна власт и сила. Изход 15:16; Псалм 10:12 и 89:10; Исая 51:9; Еремия 27:5; Езекиил 20:33-34; Йоан 12:38; Деяния 13:17.

1250. Ръкавица - Ръката на изпълнителя, символ на ръчна сила и умение. Знак за изпълнение на дълг или обет, позитивна реакция или освобождаване на действие. Белите ръкавици символизират чистота. Дясна ръка без ръкавица е символ на превъзходство и суверенитет.

1251. Ръката на Господ - Ръката на Господ върху пророците му е често споменавана в Библията. Това е термин, който пророците са въвели, за да изразят тежкия товар на пророчеството. Той най-често се проявява като натиск върху раменете, горната част на гърба и около врата. Други пророчески усещания, които се чувстват в областта на корема са горчивина, вълнение или огън в гърдите. Тези усещания обаче, биха могли да бъдат категоризирани повече като масса (пророчески товар).

С - Сав до Сянка

1252. Сав - Завет

1253. Садок - Свещеник с пророческо помазание, който е служил по времето на цар Давид. Виж 2 Царе 15:27.

1254. Самария - Думата означава "стражева кула". Това е втория от двата центъра на идолопоклонство, установени от цар Еровоам.

1255. Самуил - Първият официален пророк на Израел, който бива разпознат като такъв след властването на Исус Навин. Самуил е син на Анна, която го предава в храма, за да бъде отгледан и обучен от Илий. Пророческите длъжности на Самуил включват съдене на Израел, като негов шафат, управляване на армията и войните, водени от нея, обучаване на бъдещи пророци и духовно назначаване и помазване на царе. Той също така е бил отговорен за развитието и прилагането на религиозната система и цивилния живот на нацията.

1256. Самхайн - Един от най-святите празници за уиканите и вещиците, който по традиция се празнува на първи ноември. Той е в чест на тяхната богиня Гая, Майката Земя. Обикновенно честването включва повечето от древните обичаи за плодородие. Виж Хелоуин, Уика, Друиди, Магове и Ню Ейдж.

1257. Сандал - Древен предмет, който е символ на залог, честност и съгласие. Използван в миналото, за да ратифицира договорни споразумения.

1258. Сантерия - Думата означава "образът на светия". Религия, която почита северните и западно- африкански божества Йоруба, преобразени като Римо-Католически светци. Разпространена е основно в Куба. Виж Вуду, Магьосничество, Черна магия и Черно изкуство.

1259. Сара - Жената на патриарха Авраам и майка на сина му Исаак. Тя роди своя първи и единствен син в края на живота си, което стана чрез чудо от Бог. Името й, освен "принцеса", означава още и "преодоляваща". Чрез името си Сара е един вид прототип на църквата на Господ Исус Христос, тъй като Той каза че: "портите на ада няма да могат да и надделеят". Виж Матей 16:18.

1260. Саргон - Асирийски цар, баща на Сенахериб. Името му означава "принц на слънцето".

1261. Санхедрин - Оригиналното значение, което може да бъде намерено в академичния речник е "седящи заедно", означава още заседателна сесия и съд. Това е названието на висшия съвет на Израел. Предполага се, че идеята за него произлиза от седемте старей, които Мойсей избра и назначи над народа, след излизането на Израел от Египет. Пълното развитие на съвета става в Гърция, сред еврейската общност, асимилирана там. Гръцката дума за него е героузиа, което означава старейшинство. Санхедринът е представлявал тяло от аристократи, оглавено от първосвещеник, като неговата позиция се е предавала по наследство. Названието Санхедрин е използвано също и за двадесет и четирите стареи на творението, споменати в Откровение 4:4, 10. Санхедринът има административни, съдебни, законодателни и консултативни функции. Подобен съвет е председателствал над ранните християнски събирания. Еврейският Санхедрин е бил управляван от асмонейците, които са били принцовете и първосвещениците. Членове на това събиране са първосвещеника, старейте, главите на отделните фамилни родове и книжници, чиято задача е била да документират събранието и да записват и издават неговите решения.

1262. Сатана - Противникът, обвинителят и прелъстителят. Този, който напада, мами и ограбва. Виж Луцифер.

1263. Сатир - Древно козело-подобно същество с митологичен произход, което е символ на мъжката похот и епикурейския живот. Сатирът е преобраз на развратна личност. Той представлява духовете и силите, стоящи зад древните богове на Рим и Гърция - някои от тях са Пан, Бакхус, Дионисий и Силванус. Тези духове са били почитани като силите, стоящи зад опиянението, похотта, оргиите и изнасилването. Кръвосмешението и злоупотребата с деца са били част от изискванията за поклонението към тези божества. Сатирите са били смятани

още и за насилници на нимфите, чиято предполагаема чистота е била осквернявана от тях. Виж Козел, Дявол и Демони. Виж също Даниил 8:5, 8, 21.

1264. Саул - А) Желан, очакван с копнеж. Б) Първият цар на Израел, който беше заместен от Давид, поради своето непокорство към заповедите на Бог. В) Името на апостол Павел, преди да стане един от служителите на Христос (на български е Савел).

1265. Сафо - Името на древната поетеса, чиито писания и култови практики са спонсорирали и пропагандирали лесбийството, което е наричано още и сафизъм. Тя е била една от малкото жени по онова време, които са имали подобни поетични постижения. Някои от нейните творби са били пропити с хомо еротично съдържание, което е възхвалявало сексуалните актове между жени. Тя е пропагандирала лесбийството сред младите жени, които са идвали да се учат и да бъдат наставлявани от нея. Поетесата също така е споделяла с тях, че черпи своето вдъхновение от срещите и взаимоотношенията си с богинята Афродита. Фрагмент от поезията на Сафо, запазен до наши дни, представлява описание на нейната романтична връзка с богинята, която е била нейна любовница и духовен покровител. Връзката на поетесата с богинята Афродита, дава отговор на това, как и защо съживяването на поклонението към различни богини (женски божества) неизменно следва надигането и популяризацията на лесбийството. Неговата сексуална ориентация и изражение, проследени в исторически мащаб, водят неотклонно към обичаите за плодородие, чрез които хората са се покланяли на древните божества.

1266. Свастика - Змийска емблема, свързана с лунната богиня Изис и древен племенен символ на индуси, индийци, арийци, келти и крити. Поради това, че корените му произлизат от древните поверия на германските предци, този символ има голямо влияние върху западния ум. Виж Вотан. Свастиката е известна още и като стълб на Нацисткото движение. Емблемата има широкоразпространена езическа значимост, произлизаща от примитивните религии, което говори за вдъхновяване и прокламиране на първичното и примитивно поведение. В миналото е използвана от поклонниците си да привлече, отблъсне и впечатли другите, които са подвластни на змийските и ефекти. Свастиката също така е трябвало да плаши враговете и да освобождава подтисканата кръвожадна натура на човешкия дух. В качеството си на Хиндуиски обект за медитация, свастиката е преобраз на Мая, богинята на желанието и илюзиите. Свастиката е символ предимно на богините, използвана като такъв за Астарта (Ашера) и предаван през вековете до времето на Артемида и Атина, покровителката на бойците. Смятало се е, че под въздействието на свастиката, съзнанието на поклонниците се е изпълвало с мистични и бойни сили. С тяхна помощ те са били въвеждани в духовните области на творението, където да бъдат свръхестествено укрепени и екипирани за битка. Поради тази причина свастиката е един от предпочитаните инструменти на шаманите, чрез който те осъществяват пътуването си в духовните места. Те са медитирали върху символа, който е имал хипнотичен ефект върху тях, помагайки им по този начин да изпаднат в транс - основният начин за пътуване в духовните области. В днешни дни употребата му се свързва главно с мъжка сила в най-първичния и вид, но това не променя факта, че свастиката е символ на богините-войни и

поклонението към луната. Възможно е лунния аспект на символа да е причината за воя на върколака при пълнолуние. Виж Шаман и Върколак.

1267. Светкавица - А) Проявление на Божия гняв, сила и духовно воюване. Б) Ръката на Бог. В древността, особено в Рим, светкавицата е била възприемана като авгурство от боговете, особено от Юпитер. Била е също и символ на духовна битка на някое божество като например Ваал. В) Светкавицата представлява ръката и намесата на свръхестественото.

1268. Спалня - А) Място на покой, почивка, потайност и интимност. Б) Основно място за обсъждане и разрешаване на най-секретните и тайни неща. Спалнята се свързва със състоянието на физическото тяло и неговите духовни и емоционални нужди. Светилището на духовно-емоционалната активност, желания и тяхното изпълнение. Виж Стая.

1269. Светилище - Стаята в центъра на храма, която е определена и резервирана за святи събрания и общение с бога на дадената религия. Виж Изход 15:17; Числа 3:31; Псалм 78:54; Евреи 8:2, 9:1-2 и 13:11.

1270. Светилник - А) Светещ уред или съд. Б) В пророчески контекст символизира просвещение, инструкция и водителство. В) Тези качества водят до просперитет. Като пример Исус каза, че светило (лампа) на тялото са очите. Това е друго символично приложение за словото на Бог. Виж Псалм 119:105; Притчи 6:23. Светилниците в миналото са държали свещи, което ги свързва със светлината. Г) Седемте църкви на Господ Исус са държани респективно в седем свещника.

1271. Светилник - Новозаветен символ за Църквата на Новото Творение. Пламъкът му е пряко свързан с източника (Църквата) и целта му - светлина в мрака. Виж Откровение 1:20.

1272. Светлина - А) Бог, Неговата истина и сила на възстановяването, обновяването и трансформацията. Б) По специално словото на Бог. В) Светлината е преобраз на творческите сили на Създателя Бог, приведени в действие, за да произведат, извършат или произрастят (Исус каза:"Аз съм светлината на света"). Г) Светлината сочи пътя, дава видимост за пътуване, работа и общение. Д) Светлината е потребна за растеж, отразяване и закрила. Исая 49:6 говори за Господ Исус, Който е изпратен като светлина на света, много преди Той действително да дойде. Псалм 18:28 казва: "Защото Ти ще запалиш светилника ми, Господ моят Бог ще озари тъмнината ми". Псалм 119:105 добавя: "Твоето слово е светилник за нозете ми и виделина на пътеката ми". Светлината представлява също и очите, правейки я еквивалентна на виждането. В древността, когато електричеството не е било още открито, светлината е била добивана чрез свещи и факли. Поради това, тези два обекта са станали трайни символи на личното, индивидуално и преносимо осветление. Факлите, които са били по-големия от двата предмета, са показвали пътя за тълпи и армии, откъдето и стават символ на силовата, напредваща и прогресираща светлина. Свещите обикновено са били носени от единици или от малки групи хора. Те са преобраз на личното и индивидуално водителство или направление и просвещение в по-малка или ограничена сфера или област. Светлината е

възприемана още като духовен блясък. Поради това, свръхестествените духове, съответстват на светлината в тях. Човешкият дух също е възприеман като светлина. Спасителят Исус, когато разкриваше истинската Личност на Своя Отец, каза че "Бог е светлина". 1 Йоан 1:5 продължава в същия дух, като казва, че в Него няма никаква тъмнина, но Той е източника на всичката светлина. Поради това, Той изпрати Сина си да бъде "Светлина на света". Синът на светлината не е по-различен от Него. Тази линия на разсъждение, въпреки че може да изглежда малко примитивна за съвременния ум, е в съответствие с мирогледа на древния свят, където хората са виждали своите божества като абсолютния източник на техния живот и светлина. Когато те са нарушавали общението или са наскърбявали божеството, са били поглъщани от мрак. Това е предупреждението, което Господ отправяше към пророците по времето на Михей. Оттеглянето на Божията светлина е форма на божествен съд, според Михей 3:5-7. Ето какво пише там: "Така казва Господ за пророците, които заблуждават народа Ми, които докато ги хранят, викат "Мир"; но ако не сложи някой нещо в устата им, обявяват война против него. Затова нощ ще падне върху вас, за да нямате видение и ще ви бъде тъмно, за да не предсказвате, слънцето ще залезе за пророците и денят ще се смрачи над тях. Тогава гледачите ще се засрамят и чародеите ще се смутят. Да! Всички те ще покрият устата си, защото нямат отговор от Бога." Друг важен признак на светлината, който е символ на присъствието й, е мирото за помазване, изливано върху човека. Неговият блясък по техните лица е имал за цел да покаже на тези, на които те са щели да служат, че светлината на Бог е върху съда. Важността на Божията заповед да не бъдат оставени да изгаснат никога свещите в Неговия храм, е свързана с представянето на Неговото присъствие и успокояване на поклонниците, които идват при Него. Техните ежедневни страхове са били успокоявани, когато те са напускали мрака си и са влизали в Неговата светлина. Поради тези причини, мъдростта, наставлението и знанието са символи и знаци за присъствието на светлината. Поради това Бог се отъждествява със светлина. Светлината още символизира просперитет, поради това, че продуктивността, труда, изобретателността и находчивостта са подчертани и изявени от и чрез светлината. Нейното проявление е свързано с идеи, способности и производство на изобилие от блага. Златото, поради блясъка си, прави светлината и богатството синоними.

1273. Световни пророци - Гласовете на предсказание, които декларират бъдещето, отделно от словото на живия Бог и Неговия Син Исус Христос, който бъдейки Логоса е духа на пророчество. Виж Откровение 19:10. Най-известните от тях са Мохамед, основателя на Исляма и Зороастър, основателя на Зороастрианизма. Виж Едгар Кейс и Нострадамус.

1274. Светото Писание - А) Святото Слово на Бог, на което всички пророци и пророчества уповават за акуратност и автентичност. Б) Терминът е широко употребяван за свещените книги на много различни религии. В) В Новозаветната църква, която е святото обиталище на Създателя Бог, това е Библията.

1275. Светски - А) Това, което се отнася към светското, земното и плътското. Б) Космополизма и в сферата на религията, вселенското и общоцърковното. Виж Яков 3:13-18.

1276. Свещ - Библейски символ за духа на човека според Притчи 20:27. В книгата Откровение, свещта символизира събрание посред седемте Христови диспенсации на Църквата. Свещта означава просвещение, откровение, направление и духовен път. Виж Псалм 18:28 и Лука 11:36. В добавка на гореспоменатите подробности, свещта е преобраз на буйните, но краткотрайни пламъци на човешката душа. Свещта още е символ за вътрешното озаряване на човек, особено около главата, от славата на Господа (Йов 29:3), за човешката продуктивност и изобретателност (Притчи 31:18) и Христовото послание, което сияе в тъмнината на този свят (Матей 5:15).

1277. Свещен - Това, което е свято и поради това, посветено на божество. Свещените обекти биват употребявани, като определени от божеството за изпълнение на неговите или нейните религиозни обреди и ритуали. Присъстващите на служението също биват класифицирани като свещени. Състоянието на святост или освещение се придобива чрез серии от молитви, очистване, жертви и дарения, като по този начин предметите или хората се освещават. Виж Евреи 9:18-22. В Новия завет, според един от най разпространените в света преводи на Библията - Кинг Джеймс, думата за свещенодействие според 1 Коринтяни 9:13 означава буквално "правя свят". Гръцката дума за свят е хиерос. Виж значението на Хиерос. Виж 1 Коринтяни 9:13 и 1 Тимотей 3:15.

1278. Свещена проститутка - Култов служител, чието служение се изразява в извършването на сексуални актове с поклонниците на неговото или нейното божество. Това се извършва с цел размножаване сред поклонниците, които са дошли да получат духовно семе и да се съединят с божеството чрез неговия служител. Също така този вид сексуално съвкупяване е имал за цел да стимулира и подпомогне изобилната жътва в определения за нея сезон. Храмът е плащал на свещенната проститутка, като в повечето случаи този вид служители са били установени там, точно за тази цел. Виж Храмова проститутка, Блудница и Куадеш.

1279. Свещеник - А) Скужител от висок ранг, който се ползва от специални права, привилегии и достъп до божеството, на което той или тя служи. Б) Посредник между Бог и Неговите хора. В) Ролята, която изпълнява Новото Творение на Господ Исус Христос. Виж Новозаветната църква в свещенството на Битие 14:18; Изход 18:1; Псалм 110; 1 Петрово 2:4-9.

1280. Свещенослужение - Религиозно и церемониално служение към божество.

1281. Свещеник-пророк - Една от сферите на пророческо служение, която подчертава и набляга на свещеното, святото и почитаемото. Тези пророци са неизменно привлечени към това да наблегнат и да се концентрират върху тези области, повече от всичко друго. Те често се оказват в позиция, където да установят или да реустановят поклонението към Бог, по начина, по който Той го е създал и отредил. Те търсят Неговото удобрение и благоволение към събранията и общението на хората. Често тази задача бива осъществявана чрез пътуващо служение, където свещеникът-пророк обикаля от църква на църква. Старателното дело на този вид служители държи надалеч евентуалните

последствия, свързани с непочтително, нечестиво, светско и легалистично поклонение от страна на Божиите светии. Свещениците-пророци непрекъснато са загрижени за поклонението и неговата правилна форма и изпълнение. Те жадуват да бъде установено чистото изразяване и божествени посвещения. Тяхното помазание се цели в правилното духовно позициониране и осветения характер на човека. Отношението на свята почит и начин на живот са целите на тези служители, които непрекъснато увещават светиите за тях. Езекиил, Исая, Мойсей, Еремия и Самуил са служители от този тип.

1282. Свещени имена - Както свещените предмети в миналото са били нещо обичайно, така и свещените имена също са били често срещано понятие. Обикновено те са били получавани от боговете като символ за промяната на статута на човека от земен към богоизбран. Даването на новото име е било форма на свидетелство за това, че човекът е достигнал определена възраст или е преминал успешно през конкретен ритуал на посвещение. Друга причина за това е избирането от страна на боговете, на даден човек, който да остави своя земен живот, за да стане един от тях. Когато Исус взе Петър, като един от Своите апостоли, Той го преименува. Господ направи същото с двамата братя - апостолите Яков и Йоан. Тяхното предишно фамилно име Заведей, Той замени с Воанергес, което означава синове на гърма. Савел получи ново име, когато стана апостол Павел, когото Господ Исус призова към служение. Когато става въпрос за духовен призив, промяната на името представлява повратна точка в живота на човека. Считало се е, че чрез тази практика се променя природата и съществуването на призваната личност. Някои имена са избирани и запазвани от божеството като начини за придаване на собствените за тях божествени атрибути - нещо, което е било от съществено значение за церемониалния обред. Преименуваните посветени са били удостоявани с определената за тях съдба, съответстваща сила и власт, символ, на които е било новото им име. Промяната на името е означавала нещо повече от повишение в духовен, царски или свещенически ранг, което в повечето от случаите е било причина за тази смяна. Самото преименуване буквално е казвало на другите, че дадения човек спира да бъде един от тях. С тази промяна той вече е посветен или осиновен син или дъщеря на даденото божество за изпълнение на определено служение. В миналото царете и свещениците са били приети като пряко спуснати от божество и са преминавали през промяна на имената им. Често при възкачването си на престол царете са били преименувани изцяло или презимето им е ставало името на техния бог. В Библията можем да видим рода на Ирод, който отговаря на горното описание. Смяната на името е означавала, че само тези, които са от същия род, носещи името на божеството, могат да наследят съответната позиция след смъртта на предшественика си. В днешно време промяната на името на Римския папа при католиците попада в категорията на този принцип.

1283. Свещено питие - Съществена част при повечето форми на поклонение за различните религии е свещената течност, за която се смята, че съдържа божествен живот. Поглъщането на различни субстанции е част от почти всеки вид религиозно поклонение. Твърде малко са ритуалите, в които не е необходимо да се поглъща някакъв вид напитка, поради нейните духовни качества. Дори и в съвременното причастие, свещенодействието на виното,

което върви заедно с присъствения хляб, отговаря на описанието на духовно или свещено питие. То представлява нещо повече от прост утолител на жаждата, а именно начин на контакт, чрез който да бъде приет духа на божеството, който съживява и изцерява, (ако е необходимо). Често този вид питие е свързвано с живота и силата на божеството, като хората са вярвали, че чрез поглъщането на питието те преосъществяват себе си с божеството, чийто дух приемат чрез този ритуал. Ходатайствените молитви и молби, които предшестват приемането на течността включват превръщането на естествената течност в свръхестествена, от страна на божеството, което иска да благослови поклонника си. В повечето случаи всички свещени питиета са били различни интоксиканти, поглъщани поради различни причини. Най-често изпиването им е имало за цел да ги издигне над смъртността и светското, за да може човек поне за кратко време да види божествената перспектива. Опиянението е трябвало да стимулира пророчески видения и откровения. То също е трябвало да улесни комуникацията между божеството и неговия поклонник, така че той да получи предсказателно слово от духовния свят. Интоксикантите са били използвани също така и за да предизвикат транс или духовни пътешествия от нашия към духовния свят. Друга причина за приемането им е била получаването на сила за изпълнение на определена длъжност или водене на битка. Богът е определял на свещеника си приемливите за него питиета, както и инструкциите за тяхното приготвяне според неговите духовни стандарти. Обикновено напитките са били правени от билки и корени, върху които божеството е имало власт. Пример за това е Сома, халюциноген, кръстен на едноименния бог, за който се е смятало, че е източника и причината за съществуването на растението. Презумпцията в случая е, че каквото е съдържанието на духа, отговорен за растежа на дадените билки, това автоматично е било предавано чрез състава на растението. Инструкциите от страна на божеството към служителите му, по отношение на това как да отглеждат и приготвят дадено растение в подходяща форма за поклонение, са смятани за висша мъдрост и мистично познание, достъпни само за избраните жреци на култа. Различните богове са изисквали подобни форми на поклонение чрез опиянение, защото унеса и вцепенението, които се получавали в резултат от поемането на интоксиканти, са позволявали на божеството да завладее поклонниците си и да им покаже себе си или неща, които са невидими за трезвения човек. Популярни свещени питиета са вино, сома, медовина (и двете са съставки в бирата) и не на последно място, кръвта. Други опиати са включвали различни билки, консумирани като халюциногени. Тъжното е, че най-зловещото от всички интоксиканти е било и най-предпочитано. Това е кръвта, която повечето примитивни култури са издигали като най-висшето свято питие. Поради това повечето езически поклонения са били основани и организирани на базата на жертвоприношения. Когато апостол Павел обяснява превъзходството на Господната вечеря (причастието) в 1 Коринтяни 10:20-21, той увещава християните да не участват в пиенето на други свещени питиета и свещенодействия, поради тези причини. Главната цел на Павел е да премахне от тяхната съвест, дълбоко вкорененото желание да се провокира божествена дейност чрез естествени стимуланти. Той търси да убеди изкупените в това, че вечно присъстващият Свят Дух им осигурява непрекъснат поток от духовен живот, радост, мир и сила, повече от достатъчни да посрещнат ежедневните им

нужди и божествено предопределени задачи. Предупреждението на Павел се разпростира дори до аспекта на пиенето в социална среда. За него апостола увещава вярващите да внимават. Причината е, че неспасените не биха могли да направят разлика между пиене за развлечение и такова, придружено с молитва и принесено като жертва на други богове. За повече информация по въпроса виж Псалм 16:4; Исая 57:6 и 65:11; Еремия 7:18 и Ефесяни 5:18.

1284. Свещени числа - Това са определени числа, които се свързват с поклонение, ритуални обреди и божествени календари. Те са били важни за примитивните поклонници, защото се е смятало, че съвпадат с времето, когато техните богове са се появявали и са посещавали земята. Числата са били давани от божествата като святи за определени времена. Само жреците са знаели за тях и е трябвало да бъдат на определените им места в храмовете, за да приветстват идването на божеството и да принесат жертви. Изискванията по отношение на числата са включвали количество, което е давало изражение на бройката приемливи жертви за божеството. Свещените числа в различните култове неизменно са свързани със сезони, месеци (фази на луната) през годината и определени часове на деня. Вследствие на това, числата седем и дванадесет присъстват в почти всяка религиозна система по света. Свещените числа също така са имали и астрономическа важност, защото хората са смятали, че всичко, което се случва на земята, е директен резултат от някакво движение на небесните тела. Принос за формиране на свещена нумерология в различните вероизповедания, религии и култове имат смяната на времето (часове, дни, седмици, месеци, години) и различните периодични природни феномени (слънчевото затъмнение, слънцестоенето, лунното затъмнение, пълнолунието и др.). Времената на жетва и сеене, времето за размножаване при животните, цикличните промени във времето и своя принос в определянето на свещени числа. планетарното движение в небето също са дали Астрономичните фактори са били възприемани на базата на разбирането, че божествата, които не идват от недрата на земята, са дошли от небето. Хората са вярвали, че пътуването на боговете е зависело от позиционирането на небесните тела и техните орбити. Поради това определени числа, времена и месеци от годината са оказвали съответно благоприятно или негативно влияние върху пътуването на боговете. Тези времена са били маркирани с числа и определени постановки, ритуали и обичаи, за да може божеството да бъде посрещнато подобаващо и често пъти с точност до минута. Божиите числа са гравирани във вечността за цялото Му творение и Той е назначил за хората и земните събития определена цикличност. В Битие 1:14 виждаме, че Бог постави звездите за белег, чрез който да се отмерват времена на Неговите и земните сезони. Това показва, че Неговите графици не са основани на земните календари, променящи се поради различните времеви зони или човешки манипулации. Бог е втъкал в творението Свой собствен график и календар, който Неговите невидими сили следват. Зачеването (особено при животните) има своето определено време в годината. Птиците живеят и мигрират според назначените месеци и сезони. Семената биват посявани на определеното за това време, а жътвата се прибира според вградения в земята график на възпроизводство. В Библията числовото определение за Бог е Три Единен, което показва Неговата неделимост и че числата **три** и **едно** са символ на обединена единна сила и действие. Числото

седем преобладава в повечето светски религиозни системи поради факта, че за периода от една седмица има седем дни и толкова нощи. Всеки месец има определените си седмици и нито една година не минава преди да изтекат седмиците й. Числото седем е важно поради своя духовен произход. В Библията пише, че във вечността Бог има седем духа, стоящи пред престола Му. За тях се казва, че са силните управници, назначени над земята, освободени при изливането на Святия Дух в деня на Петдесятница за цялата църква на Новото Творение. Виж Откровение 1:4, 3:1, 4:5 и 5:6. Свещените числа имат своето място и в броенето на годините. Когато числото **десет**, което е символ на десятъка и плода от човешките ръце, бъде умножено по числото седем, полученото **седемдесет** говори за нещо различно. То е показател за земно управление и по-конкретно, от страна на Божиите хора. Презумпцията за това е извлечена от поучението в Библията, че "за Бог един ден е като хиляда години, а хиляда години - като един ден" (Виж Псалм 90:4 и 2 Петрово 3:8). Най-добре това може да бъде разбрано в контекста на това, което Библията нарича "денят на Господ". Виж Исая 2:12 и 13:6, 9; Еремия 46:10; Малахия 4:5; 1 Коринтяни 5:5; 2 Коринтяни 1:14; 2 Петрово 3:10 и Откровение 20:2. Хилядагодишният ден на Господ и приложението му на земята показва, че Бог маркира делата Си на земята, според Неговото определение за ден, а не според човешките разбирания. Това е установено по отношение на Неговите сезони и предопределеното за тях време. Свързвайки гореописаното с управление и предци, можем да проследим тази числова зависимост до Адам в Едемската градина. Той е живял деветстотин и тридесет години в изгнание, след като падна в грях. Логичният въпрос е: какво е правил през първите седемдесет години от живота си? Отговорът на въпроса е, че през тези години той е владеел и царувал суверенно над поверената му от Бог земя. Изглежда на змията е отнело едва седемдесет години, за да успее да детронира Адам, което прави това число представително за божествена власт и управление. Израел имаше седемдесет стареи и в Исая 23:15 се казва, че седемдесет години е числото на един цар. В един пълен цикъл на слънчева обиколка има дванадесет тридесетдневни (лунни) периода. Календарите могат да се променят, часовниците да бъдат нулирани, но ако трябва да съвпадат с пулса на творението, те винаги ще бъдат съобразени с Божиите соларни и лунни орбити, назначени за земята. Числото **дванадесет** умножено по себе си дава сто четиридесет и четири, което е многократно употребявано число в Апокалипсиса на Йоан. То е използвано, за да покаже броя на избраните евреи евангелизатори, които Бог е определил да довършат делото на Църквата, след нейното заминаване. Виж Откровение 7. Добавянето на хиляда към числото означава, че тяхното време е насрочено според деня на Господ. Друго важно число е **две**. Всяко човешко същество е създадено, за да има две ръце и два крака, като има общо по десет пръста на чифт крайници. Осия 2:10 установява, че ръката и служението на Бог са синоними. В Йов 37:7 пише, че делото на човека е запечатано на ръката му от Бог. Други стихове в подкрепа на това са Левит 8:36 и Числа 27:18. Концепцията за това се прилага дори и за ръката (служението) на ангелите. Виж Деяния 7:35 и Галатяни 3:19. Един пръст е показателно за делата на Бог. Виж Изход 8:19 и 31:18; Второзаконие 9:10 и Лука 11:20. Същото е валидно и за краката и техните десет пръста, които пренасят човек навсякъде по време на живота му и труда му.

Всичко това показва и причината, защо десятъка, десетата част от човешкия труд и прираст е свързан с числото **десет**. Числото **две** говори още за завет, партньорство и баланс. Две очи балансират човешкия взор, като могат да бъдат и преобраз на уравновесено духовно зрение. Две уши уеднаквяват чуването и две ноздри филтрират миризмите. Едната уста е преобраз на целенасочена и праволинейна комуникация. От примерите до тук можем да видим, че и човешкото тяло само по себе си е пророческо за божествените числа. Числото **двадесет** отговаря на сумата от пръстите на краката и ръцете, а тридесет съответства на дните в лунния месец. **Тридесет** също така е и числото, което показва годините на зрялост за встъпване в свещеническо служение на Левит. Това е в пряка връзка с регулярното появяване на Божиите благословения при новолуние и други заветни събития в живота на Неговите хора. Господ Исус е бил на около тридесет години, когато започва активното Си земно служение. Виж Числа 4:3 и Лука 3:23. Служението на Исус продължава три години и половина. Цар Давид, от чийто род произлиза Спасителя, се възкачва на престола на тридесет годишна възраст, като суверенно владее над Израел седем години, а над Юда тридесет и три, което прави всичко **четиридесет**. Четиридесет е друго свещено число в Библията, което говори за изпитания, трудности и обучение за Божие служение. Това също е и числото на съда за неверието, който завършва с подготвянето на човек за служение към Създателя. Израел се скиташе в пустинята за четиридесет години, защото отказа да покори Кадис Варни според както Бог беше наредил. Пророк Езекиил трябваше да лежи на една страна за четиридесет дни, поради греха на Божия народ. Исус беше отведен в пустинята за четиридесет дни и толкова нощи. Там Той свали от Себе Си резултата от културните, етнически и религиозни особености, на които е бил подложен, поради това, че е роден и отгледан от хора. Когато Той се завърна оттам, Духът на Баща Му владееше над душата му. Друго важно число в Библията е числото **петдесет**. Това е числото на Библейския юбилей или освобождение, защото е половината на сто, което е пълната мярка на човека. Портала на Божия дом е висок петдесет лакти. Виж Исая 65:23; Марк 4:8, 20; Лука 16:6-7 и Йоан 19:39. Когато числото е съставено от няколко стотици, трябва да се вземе предвид техния брой. **Четири** например е число, което символизира земята и нейните четири полюса или вятъра, придава съответното значение на **четиристотин**. Седем, което е числото на духовно господство, когато се умножи по сто носи смисъл на пълна мярка на духовно господство, освободено в делата на хората. **Шестстотин**, колкото бяха годините на Ной преди потопа, който разруши неговите пределувиални съвременници, е отражение на пълната мярка. Сто процента от Божията милост беше приложена към техния грях. В края на това време, където **шест** е числото на човека, спрямо пълната мярка на Божията милост, показва, че времето на призива на Ной, беше времето, когато Бог не можеше повече да търпи нивото на поквара в хората. Числото **пет**, което е определено като числото на благодатта отговаря на петкратния кабинет, описан в Ефесяни 4:11. По-горе в дефиницията видяхме, че числото пет се свързва със служение и с труд, според броя на пръстите на ръцете и краката. **Шестдесет** е числото на управление на хаоса, според окултистите. Това е четно число, чиято цел е да доведе съвета до задънена улица, без възможност за необходимите бройки на нечетния кворум, който да реши в определена посока. Това е важно

като разбиране, по отношение на това, че в повечето случаи свещените числа, които са свързани с Бог са нечетни, тъй като четните често водят до патови ситуации.

1285. Свещенство - Думата, която дефинира тяло от индивиди, които служат като свещеници. Библията разпознава три вида свещенство: Мелхиседеково, Левитско и това на народа на Новото Творение от царе и свещеници, новородени в Господ Исус Христос. Виж Изход 40:15; Евреи 7:24 и 1 Петрово 2:9.

1286. Свидетел — Виж Мъченик.

1287. Свитък - Древна книга, написана върху дълго непрекъснато парче папирус, която обикновено се съхранява в навит вид и запечатва с восък. Да погълнеш или да изядеш такъв свитък е символ за това, че посланикът е приел словото на Господ в себе си, като то е било асимилирано вътре в него, за да бъде освободено в необходимия бъдещ момент. За пророк да погълне словото на Бог, е акт на подготовка за освобождаване на словото към съответното пророческо поколение. Сладкият вкус на изядения свитък символизира първоначалното удоволствие, което пророка е изпитал, когато е разбрал, че Господ най-накрая ще извърши съда си поради греховете и безбожието на даденото поколение. Горчивината в стомаха, която идва в последствие е показател за тъга и ужас, предизвикани от ръката на Господ, която натежава върху обекта на пророчеството. Разруха, бедствия и катастрофи са били последствията от такива пророчески действия.

1288. Свръхестествен - А) Това, което направлява и контролира нашия свят от духовния свят отвъд границите на видимото. Б) Събития, които излизат извън границите на това, което е нормално и естествено за хората. В) Обиталището на боговете и невидимите сили на творението. Г) Описание на това, което е привилегия и способност на духовния свят и неговите множества. Виж 1 Коринтяни 10:3-4.

1289. Свръхестествен пратеник - А) Създания на Бог, които са упълномощени да извършват свръхестествени и духовни дела от Негово име. Б) Може да бъде както ангел, така и човек. В) Терминът се прилага още и за Святия Дух като Третата личност от Троицата, Която направлява изпълнението на Новия завет на земята. Виж Битие 24:40; Псалм 35:5 б; Деяния 5:19 и 12:11; Откровение 14:15-19.

1290. Свръхестествено придобиване - А) Сдобиване с нещо по неестествен начин или процес. Б) Това, което постигат пророците, когато изговарят словото на Бог. Виж 4 Царе 4:1-7 и Матей 17:27.

1291. Свят - Човек, който е посветен и предаден на Бог, чрез отделянето му от греха.

1292. Святост - А) Състоянието на отделяне и освещаване от греха към Бог. Б) Законът на Божия храм. От перспектива на Бог, святостта е неопетнима и е невъзможно да се омърси от каквото и да е нещо външно за човека, оттук е и притчата на Исус, описана в Матей 15:11, 20 и Марк 7:20. Божията святост

означава освещение, което прави всички части да са добре, здрави и действащи в перфектен синхрон с другите, без прекъсване и проблеми. Това е святост в поведение, която произтича от святи мисли, емоции, желания и решителност. Това е съзнателна святост, плод на волево решение, която решително съществува, за да произвежда и върши това, което е право. Тя разпознава и избягва неправедността и придава силата и превъзходните добродетели на описаната по-горе проницателност, на всички около нея. Тази святост е нещо повече от освещение и отделяне - тя е основата, на която те могат да бъдат постигнати и библейското изкупление да бъде проявено.

1293. Сеанс — А) Некромансия. Б) Предсказване на бъдещето чрез общуване с мъртвите. В) Окултна дейност, която включва истинско или мнимо призоваване на мъртвите, с помощта на фамилиарни духове и вентрилоквизъм (говорене чрез стомаха). Практиката на сеансите датира още от преди създаването на Израел като държава. В онези времена боговете на мъртвите и подземния свят са били търсени за помощ и съвет, чрез техните медиуми. Тогава хората са вярвали, че техните мъртви отиват под земята, където да продължат своето съществуване. Презумпцията за това най вероятно се е кореняла в практиката да се погребват телата на мъртвите под земята. Същността на тази практика се е състояла в това, че както за хората от древността, така и за съвременния човек, идеята за абсолютната и необратима смърт е била трудна за приемане. С цел да бъде вкаран елемент на надежда за роднините на починалия, са били измислени и разработени широк спектър от чародейски и окултни ритуали и практики. Катализатор за това движение е било измислянето и служенето на боговете на смъртта, с надеждата да бъде спечелено тяхното благоволение и по някакъв начин да им бъде даден достъп до изгубените близки. Медиуми и спиритисти са служителите, употребявани от боговете на мрака. Тяхната работа е била да предлагат себе си като един вид проводник за боговете и по този начин да осъществяват връзка с починалите. Името на това събрание или служение, където се е осъществявала срещата с мъртвите е сеанс. Смятало се е, че тогава е ставало възможно появяването на нематериалните и духовни страни на починалия, за които се е вярвало, че съществуват дори и след смъртта на тялото. При призоваването на мъртвите, те дискутират въпроси от отвъдното със своите живи роднини и близки. Често това е хипотетична информация за утрешния ден и съветване по отношение на това, как мога да се възползват от знанието за наближаващите събития. Най-ясният пример за това, може да бъде видян в 1 Царе 28:9-25. Друга информация по този въпрос може да бъде намерена в Петокнижието, където Бог забрани на Израел да участват в такива практики, поради това, че те са еквивалент на служение, общение и поклонение към мъртвите. Това е най-видно от самите ритуали на некромансията, които са съществени за правилното и успешно протичане на сеанса. Виж Некромансия.

1294. Север - Посоката на хладното, студа и сумрака, поради неговите мразовити температури и липсата на слънце. Северът говори за тъмното и скритото. Йов 37:22 разкрива севера, като обиталището на Всемогъщия. В Бог, Синайската планина е на север, както и града на Великия Цар, който е Исус Христос.

1295. Седалище - А) Стол, място за почивка. Б) Седалище на сила и власт обикновено от еклесиален характер като например местата на свещениците в храмовете. Седалищата представляват също така и място за отпускане, обучение или удобство по време на работа. Гръцката дума за седалище е катедра, от нейния корен произлиза думата катедрала. Когато Исус говореше за мястото (седалището) на Мойсей, Той имаше предвид нещо повече от неговото място на масата за ядене или удобния му стол за почивка. Неговата нарочна употреба на тази дума имаше за цел да покаже седалището на официална длъжност, духовната власт, която произтича от него и по-конкретно тази на еклесиално управление.

1296. Седем - А) Числото на божествени революции и цикли. Б) Число, което символизира върховенството на Създателя като световно влияние и контрол. В) Числото на суверенитет и абсолют. Светът от времето на Месопотамия е разделял небето и земята на седем части. Всяка една от тях е била наречена на съответстваща й планета. В днешно време това са континентите на земята. В миналото този начин на разделяне е произлизал от вярването, че земята е свръхестествено управлявана от седем властващи началства. Предполагало се също, че над тях стоят седем архангела, които ги контролират и надзират. Названието на тези началства е архонти, откъдето те са известни и като седемте архонти на творението. В Библията числото седем е споменато над сто и петдесет пъти. Само в книгата Откровение, то се споменава петдесет и четири пъти. Списъкът, който е изброен по-долу съдържа някои от по значимите събития и ритуали свързани с числото седем: 1) Грехове, които са мерзост Притчи 6:16 и 26:25 2) Завършеност на цикъл - Битие 7:10 3) Завети - Битие 46:25 4) Чудеса на възстановяване-4 Царе 4:35 и 5:10 5) Постоянно отдаване на слава и хваление - Псалм 119:164 6) Дни преди потопа - Битие 7:4 7) Дни на седмицата - Битие 2:2 и 1:14 8) Дякони в първата църква - Деяния 6:3 9) Демонични крепости - Матей 12:45 и Лука 8:2 10) Божествени декрети - Даниил 4:16, 23, 25, 32 и 9:25 11) Божествени тайнства - Изход 7:25 12) Очи на Бог Захария 4:10 13) Празници - Числа 29:12 14) Прошка - Матей 18:21-22 15) Пълнота на Божиите благословения - Йов 1:2-3 и 2:13 16) Божии светилници - Числа 8:2 и Захария 4:2 17) Жертви - Битие 21:28-31 18) Определеното служение към Господ, духовно- Битие 29:27 19) Свещеническо освещаване - Левит 4:6 и 8:33 20) Свещеници - Исус Навиев 6:4 21) Пророчество - Битие 41:2-7 22) Пророчески чудеса - Матей 15:34 и 3 Царе 18:43-44 23) Очистване - Левит 12:2 24) Препосвещение - Левит 23:34 25) Косата на Самсон - Съдии 16:19 26) Седем нации Второзаконие 7:1 и Деяния 13:19 27) Седем Пасхални Агнета - споменава се 12 пъти от Левит до Числа 28) Патири в служението на Христос Михей 5:5 29) Завършване на Соломоновия храм - 3 Царе 6:38 30) Духовно освобождаване от дълг - Второзаконие 15:1 31) Звезди (Плеяди) - Амос 5:8 32) Камък, като Христовия със седем очи на него - Захария 3:9 33) Скиния - Числа 19:4 34) Време на завършеност Левит 12:2 35) Тръби - Исус Навиев 6:6 В книгата Откровение се говори за: седем ангела; седем свещника; седем църкви; седем духа; седем глави; седем рога; седем планини; седем чаши; седем язви; седем печата; седем гръмотевици и седем тръби. Това, което апостол Йоан получи на остров Патмос беше едно зашеметяващо откровение. От него става ясно, че Църквата, родена от Месията, ще бъде физическо превъплъщение на седемте вечни духа на Бог. Разширена по този

начин, Църквата на Новото Творение трябва да измести и замени седемте архонти, управляващи от древността, със своите седем ангели, в качеството си на изявеното тяло на Христос на земята. Виж Седем дни и Инкубационно преживяване.

1297. Седем дни - Това е често срещана фраза в Стария завет, както и в голяма част от тогавашната писменост, запазена досега. В повечето случаи е във връзка с религиозно служение, официално освещение или подготвителен период на отделяне и инкубация. Най-значимата връзка между този седемдневен период от време и гореспоменатите му функции е, че числото седем е вечно. За да може в пълнота да бъде обхванат и разбран неговия небесен произход, трябва да бъдат взети под внимание всичките отпратки към числото в Библията. Някои от по-важните са изброени в дефиницията на числото седем. Негова основна характеристика е да бъде стандарт за време на духовна подготовка и свръхестествено влагане. Изискването за седемдневна подготовка или отделяне преди изпълнението на нещо, води своето начало от седемте духа, стоящи пред престола на Бог във вечността. Всъщност всяка духовна отпратка или приложение на числото седем, води началото си от седемте духа пред Божия трон, които представляват сумата на невидимите сили на творението. Те са символ на Господната възвишеност, всеприсъствие и активност във всичките сфери на Неговото творение. Виж Седем духа. Седем дни е още и пълният период на пророческо, свещеническо или управническо освещаване. Това е бил отреден период на инкубация, който да финализира готовността на служителя да поеме дадената длъжност или позиция. По време на този инкубационен период, бъдещият служител е преживявал изолация, отчуждение и отделяне, чиято цел е била да съблече от него старото и да го установи в новото. Поради това седемдневните периоди на освещение са били важни сезони за получаване на откровения, прозрение и възрастяване за служение. Виж в Библията подробности за освещението на Левитското свещенство и коронованието на царете.

1298. Седем духа пред Божия престол - Те са преобраз на седемте църкви, които се раждат от служението на Исус Христос. Това също са и глобалните сили, които покриват и владеят над Божия свят. В Библията те са споменати на няколко пъти в книгата Откровение, като седемте духа, стоящи пред престола на Всемогъщия Господ. На друго място те са наречени седемте очи на Господ, светилниците на Бог, църквите на Господ, Неговите пратеници или посланици. В Откровение 5:6 се казва, че те са изпратени по цялата земя, след триумфа на Агнето. Виж още Откровение 1:4; 3:1; 4:5 и 5:6. От тях стават ясни качествата и целите на тези служители на Създателя, които Той е подготвил и разпратил, за да владеят над цялото творение. Виж Седем, Седем дни, Седем светилника и Седем звезди.

1299. Седем звезди - Седемте църкви, изброени в книгата Откровение Ефес, Сардис, Смирна, Тиатир, Пергам, Филаделфия и Лаодикия. В древността тези звезди са приписвани на Плеядите, заедно със седемте богини, дъщерите на Зевс, на които са наименувани. Реално обаче, те отговарят на седемте духа, които седят пред престола на Всемогъщия Бог. Те съставляват силите на

архонтите на творението и ангелите на седемте църкви на Господ Исус Христос. Виж Амос 5:8; Откровение 1:16, 20; 2:1 и 3:1; Виж още определението за Плеяди.

1300. Седем пасхални агнета - Изискани като жертви от Авраам. Овцете в случая се отнасят към женските агнета и църквата на Новото Творение, която е символ на жената, като невяста и съпруга на Христос. Агнетата е трябвало да бъдат жертвани с хляб или друга храна, което е било символ на словото. Виж Ездра 8:35 и Свещени числа.

1301. Седем печата - Фразата се намира в Апокалипсиса, която е последната книга в Библията. В случая става въпрос за времето, когато Господ Исус Христос разкрива това, което Бог Отец е предопределил и вградил в творението, през времето на неговата история. Апостол Йоан определя отнасянето си от Святия Дух в небесните места, като "намерих се в Господния Дух". Целта, поради която той бе взет на това място, беше да бъде свидетел на отварянето на седемте печата на Божия съд върху земята, човечеството и цялото творение. Там Йоан видя в дясната ръка на Бог свитък, който е изписан и от двете страни. Това само по себе си е нещо необичайно, защото за онова време много малко свитъци са били изписвани двустранно. В общия случай съдържанието на свитъка е било поверително и поради това, както автора, така и изпращащия са взимали мерки то да не бъде прочетено от никой друг, освен от този, за когото е предназначено. Въпреки това, Йоан видя свитъка на Бог, изписан от двете страни и от това разбра, че той има специално значение. Печатите в онези дни са били от съществено значение. Виж Печат. Когато даден печат се отвори на правилното време и от правилния човек, това е означавало да бъде освободено в пълнота всичко, което е написано и запечатано. Такъв е и случая със събитието, на което апостол Йоан стана свидетел. Първоначално той беше натъжен поради това, че не се намира достоен, който да отвори печатите и да прочете това, което е написано в свитъка. Причините за това са няколко. Според древните азиатски практики на онези дни, след написването на свитък е имало много легитимни причини за неговото запечатване. Главната от тях е била неприкосновеността на последната воля или завещанието. Самото написване и запечатване на документ от такъв вид е ставало в присъствието на седем свидетели. След смъртта на завещателя, заветът е можел законно да бъде отворен само в присъствието на седемте свидетели или техни преки наследници. Подробностите, с които апостол Йоан описва закланото Агне, имат за цел да покажат легитимността и правото на Христос да отвори свитъка със седемте печата, който е преобраз на последна воля и завещание. Апостолът обрисува Агнето със седем рога и със седем очи, които са седемте Божии духа, откъдето и аналогията с изискването на гореописания азиатски обичай за седем свидетели. Исус бива заклан като Агнето на Бог, възкръсва от мъртвите, за да отвори печатите, явява се със седем рога на главата си като свидетели и е придружен от седемте Божии духа на Създателя, които седят пред Неговия престол във вечността. Цялото това описание разкрива един изключителен символизъм. Двустранното изписване на свитъка, който Господ Исус отвори, свидетелства за абсолютната пълнота и завършеност на написаното в него. Това означава, че няма място за допълнения и нищо не може да бъде изтрито или променено от него. Всъщност това, което Господ прочита на всеослушание пред този велик

небесен трибунал, представлява алфата и омегата на всичко, което Бог Отец е предопределил за Своето творение. При такива случаи нито този, които открива какво е написано в документа, нито официалния оповестяващ, могат да добавят или да отнемат нещо от написаното. Също така на тях им е забранено да перифразират каквато и да било част от посланието. Задачата по изясняване на посланието за потенциалните му слушатели е принадлежала на лидерите на обществото, учителите, законниците, старейте и оторизираните за това власти. Никой човек, който няма изричното право да тълкува или прилага даденото слово, не би могъл да се наеме с тази задача, под заплаха от затвор или смърт.

1302. Седем светилника - Друга фраза за седемте Божии духа, стоящи пред Неговия престол. Тяхната основна функция е да бъдат съдове на светлина и живот за седемте църкви. Виж Откровение 4:5.

1303. Седем църкви - Глобалното общество от вярващи на Новото Творение и Новия завет, които са описани в книгата Откровение. Това са седемте църкви на Господ Исус Христос, чиито имена са Ефес, Смирна, Тиатир, Пергам, Сардис, Филаделфия и Лаодикия. Това, че броят на църквите е седем, е показателно за цялостното покритие и обхващане на земята от Господната църква, поради това, че континентите на земята също са седем.

1304. Седемглава кобра - Това създание е често срещано в древноизточната мистика и мъдрост. То е еквивалент на седемглавия дракон в книгата Откровение. Присъствието на това животно в ритуалите и вярванията на даден народ е отражение на седемте дни от седмицата, показателни за неговото поклонение, насърчавано и определяно от управниците, за да може да им осигури непрекъснато властване. Символизмът на седмоглавото управление е заимстван от броя на континентите, след тяхното разделяне. Буда е едно от божествата, при които има поклонение към това създание, чрез което да добие допълнително сила и влияние. Седемглавата кобра е измислица за божество, която влиза в рамките на вечността. Още от времето на шумеро вавилонците, до апокалипсиса на края, старата змия, която е дракона и дявола Сатана от Откровение 12, остава в основата си непроменена, за да изпълни докрай целта, с която е създадена.

1305. Седмица - Мярка за време, основана на числото седем и Божиите основни сили на творението. Древните египтяни са спазвали осемдневна седмица, която обаче Бог промени в ума на евреите, като разкри начина на сътворението на Мойсей. Виж Даниил 9:27; Битие 29:27-28. Виж още Свещени числа.

1306. Седмият ден - А) Шабата на Създателя. Б) Краят на наложен цикъл за подготвителни ритуали за освещение и отделяне на нови служители. В) Ден на завършване и пълнота. Г) Краят на времето на празнуване, посвещение и честване.

1307. Седмият ден, значимост - След започването на проекта по създаване на творението, седмият ден е първия Шабат на Господ. След като създаде човека на шестия ден, Господ Бог сподели с него първия ден на почивка. Създателя и Неговото творение - мъжа и жената, заедно отпразнуваха първия Шабат, който впоследствие човечеството щеше да почита. Виж Битие 1:27 и 5:2; Изход 20:11;

Матей 19:4 и Марк 10:6. След Съботната почивка Господ завърши проекта, започнат седмица по-рано. Той оформи човека от пръстта (Битие 2:7) и вдъхна в него дъха на живота. По този начин тялото или плътта на човечеството беше формирана на осмия ден от творението, който всъщност е и първия ден от новата седмица. Разбирането на тази хронология е от съществено значение, защото то обяснява няколко модела, постановени в книгата Битие. Пример за това е рождения ден на Църквата, който съвпада с първата Петдесятница, след като Исус се възнесе от земята. Така както на осмия ден Адам получи своето тяло и дъха на живота, така и на първата Петдесятница, духовното тяло на Христос стана реалност на земята. Подобно на това, което се случи в Едемската градина, Господ отново постави духа в тяло. Смисълът на това действие още веднъже показан в Деяния 20:7. Там отново се казва, че на първия ден от седмицата, учениците се събраха да разчупят хляба и да чуят словото на Господ, проповядвано от апостол Павел. Този обичай води своето начало още от Битие 2:7-8. Постановяването на този стандарт, произлиза от откритието, че Господ е възкръснал, което стана в първия ден от седмицата. Впоследствие, когато апостол Павел инструктира Църквата по отношение на това как да управлява даровете и жертвите, той определи първия ден от седмицата, за да складират и да предават това, което са посветили през изминалата седмица за Господ. По времето, когато апостол Йоан беше заточен на остров Патмос, това постановление е превърнато вече в традиция. Това личи от неговото изказване, че е се е намерил в Духа в Господния ден, което е едно добре пресметнато изказване. Когато Спасителят се появява, Той намира Йоан да почита определения християнски ден на поклонение. Чрез посветеното си поклонение към Него, Йоан можа да влезе в областта на Духа, на този определен ден, за да получи едно от най-тревожните откровения, получавани някога от Всемогъщия. Библията е пълна с едва доловими нишки за наредбите, постановленията и законите за управление на творението, определени от Създателя. Поради това, че често пъти те са представени по един лек и неофициален начин, могат лесно да останат незабелязани. Въпреки това, чрез внимателно изучаване и сравнителен анализ на словото, могат да бъдат разпознати Божиите предпочитания и предпоставките за тях. Старателното проследяване на повтарящи се последователности, които постановяват Неговите вечни традиции в нашия естествен свят, ни дава разбиране за цикличността на вечните обичаи на Господ. За пророците е важно да разбират важността на това, че Господ споменава шестия, седмия и осмия ден от началото на творението. Те трябва да направят връзката със значимостта и влиянието на тези дни върху всичко, което Бог прави в днешно време. Човешкият дух беше създаден на шестия ден. На седмия ден Господ си почина от труда по създаването на творението. На осмия ден беше създадено тялото за човешкия дух и дъха и духа на живота бяха вложени в него от Създателя. Тези три числа маркират всеки важен пророчески цикъл, който Бог започва.

1308. Седмо чувство - интуитивното чувство, което е привилегия изключително за духа на Новото Творение. То се активира и действа под Новия завет в Исус Христос. Седмото чувство на новороденията християнин е връзката с дарбите и способностите на Адам и Христос в новороденото дете на Бог. Причината, поради която това чувство почва да функционира, е че делото на кръста разруши

стената, разделяща духовната област от плътта. Това, което прави седмото чувство да бъде източник на духовна информация, е образността, която се използва в Словото. Многократно в книгата Откровение, както и в други места от Библията, числото седем се свързва с духовните области на Божието творение. Това чувство на духа на Новото Творение надминава и измества нормалните шест чувства и сетивност, на които уповава необновения човек. Изкупените деца на Бог получават достъп до своите заветни права, чрез своя обновен дух, който им позволява да обновят човешкия си ум и възприятия. Чрез Святия Дух те оперират в сферата на свръхестественото по легален начин. Тази трансформация включва и придава Божиите добродетели, Неговата мъдрост и сила на обновения човешки съд. Виж Седем духа пред престола на Бог. Виж още Матей 26:10 и 1 Коринтяни 5:4-5.

1309. Седрах - Царски.

1310. Сезон — В Библейски смисъл, това се отнася за определеното от Бог време. Всеки установен в Господ пророк, разбира важността на Неговите времена и сезони, вградени в календара на творението. Значенията на сезоните варират от изпълнение на отдавна очаквано слово до моментално проявление на чудо или изпълнение на пророчество в относителен кратък за хората период от време. В повечето случаи пророчеството има заложено в себе си определено време според земни или небесни стандарти. Виж Еклесиаст 3:1.

1311. Сеитба - А) Време за сеене, посаждане и вкореняване. Б) Момента на зачеване. В) Специфично време в годината или конкретен цикъл на живот, когато този, който желае да добие жътва, депозира семе и труд в земята. Г) Период на съзнателно извършвана дейност или поведение, насочени към получаване и прибиране на предопределен резултат или плод. Д) Да бъде посято или по даден начин разпределено семе или нещо подобно, което се подчинява на принципа на възпроизводство от семето.

1312. Семе (Потомство) - А) В духовен смисъл, това е словото на Бог. Б) Исус използва аналогията със семето в много от Своите поучения чрез притчи. В) Мъжко дете. Г) Възникването на идея. Д) Семената са символ на зачеване, посяване и разпространение на слово, знание или истина. Виж притчите на Исус за семето, сеяча и Словото. В Галатяни 3:16 се казва, че Исус е Семето. В Римляни 1:3 се казва още, че Той е от потомството на Давид.

1313. Семейон - Гръцката дума, която е употребявана най-често в Новия завет за чудо. Буквално преведен терминът означава "чудо или свръхестествено дело, извършено като знамение или белег, който да потвърди присъствието на Бог". Семейон се отнася още и за това, което церемониално показва присъствието или действието на свръхестественото. Целта му е да разграничи светското и земното от святото и божественото. Това става чрез демонстрацията на свръхестествени подвизи и чудеса, които излизат извън границите на нормалното и земното. По правило, проявлението на семейон има за цел да бъде един вид предсказване за наближаващите към нашия свят събития. Чрез своя божествен характер, тези чудеса са един вид предвестник, който налага Божията воля върху човешките дела. Когато човек стане свидетел на семейон,

той трябва да знае, че това чудо не е някаква крайна цел, но по-скоро начало. 18 Знаменията имат за цел да отключват следващи фази от пророческия календар на Господ. Те ни показват или ни предупреждават за това, което Той ще започне, оркестрира и завърши в нашия свят на определеното време. В повечето случаи става въпрос за нещо, което Той е започнал преди много време. Целта на даденото знамение е да маркира и изяви нещо, което Бог иска да комуникира или подчертае за Своето физическо творение. Знаците на семейон могат да бъдат разпознати в природата, земята, небето и животните. Също така те могат да бъдат наблюдавани и при служители или дейности на служения. Белезите семейон могат да бъдат засечени в човешки и земни събития. Пример за това може да бъде издигането на конкретен управник, преживяването на кризи и бедствия, както и по посоката на обществото и различните масови тенденции. Библията е най-добрия източник на информация, чрез която да разпознаем и разберем проявленията на семейон и тяхното отношение към бъдещето. Христос даде списък от белези, които можем да изучаваме, за да разберем времето на второто Му идване. Той каза, че ще видим промяна в планетите и звездите. Друг знак за това ще бъде променливото и нестабилно време. Господ предупреди хората да бъдат нащрек за обезпокояващи събития по цял свят, както и нарастване на напрежението в различните социални и етнически слоеве на земята. Христос каза, че всяка една от тези области може да бъде следващ белег за приближаването на второто Му идване.

1314. Сенаар - А) Библейското име на древен Вавилон, според първоначалното му представяне в Битие 10:10. Б) Позната е още като древна Шумерия. В) Това е земята на Навухудоносор, като последно се споменава в Захария 5:11.

1315. Сенатори - Старей.

1316. Сенки - А) Сенките са важни в пророчески аспект по отношение на езика на сънищата и виденията. Те представляват присъстващо или наближаващо физическо създание. Сенките са знак, освободен от Духа като потвърждение за това, което наближава или присъства едва доловимо. Сенките са нещо, което ясно се вижда, но детайли и подробности за него е трудно да се разберат. В пророчески контекст, Бог използва сенките, за да накара получаващия съня или видението да търси Него за по-конкретни детайли по отношение на даденото послание. Сенките също така са и показател за краткотрайността на живота и неговите преходни събития. Те помагат на сънуващия да схване колко мимолетен е човешкия живот. Б) В духовния език, сенките представляват нощни фигури, които са изложени на светлина. В сънищата, сенките не показват просто неизвестното, но и това, което е недоловимо и безтелесно в контраст спрямо буквалното и физическото. В Библията сенките още се отнасят за духовно и буквално убежище. Крилете на Всемогъщия са най-използвания и повтарящ се пример за това. Сенките се появяват, когато слънцето се е преместило или светлината е затъмнена от някакви обекти. Поради това процеса, при който деня отстъпва на нощта е едно от значенията на сенките. Те също така са символ на остаряване и смърт. Виж Еремия 6:4 и Песен на Песните 2:17. За пример как сянката може да бъде духовно създание, виж Йов 4:12-20. В Псалм 17:8, сянката е използвана, за да опише защитата и покритието на крилете. В Псалм 102:11 и 109:23 става въпрос за засенчване в смисъл на изолиране и линеене, както

цветята без слънце увяхват. Както е упоменато по-горе, сянката под крилете на Бог е преобраз на защита и опазване, които могат да бъдат тълкувани и като източник на снабдяване. В Колосяни 2:17 сенките са предвестник и символ на бъдещето. Деяния 5:15 показва сянката на Петър, която е до такава степен, изпълнена със славата и силата на Святия Дух, че можеше да изцерява тези, върху които попадне. В Евреи 8:5 и 10:1 сенките са описани като временни символи, на които предстои да бъдат заменени с истинските и по велики бъдещи неща.

1317. Сенчести фигури в сънищата - Това са тези образи, които имат форма на хора, но без плът и кост. Те се разпознават по интуиция или откровение, което идва от разбирането на сънуващия. Наличието на сенчести фигури в сънища от пророчески характер, е изявяване на нематериалната природа на дадена личност или духовното му съответствие от Божия перспектива. Сенките от сънищата служат като показател за определяне на вътрешните чувства и мотиви на дадена личност, които не биха били видими в случай, че обекта или човека е показан чрез физическия си образ и форма. Поради това, че сенчестите фигури представляват неясни образи на реалността, сънуващия трябва да разчита на обяснение по откровение от ангел на Господ или Святия Дух. Когато същества или създания се явяват като сенчести фигури в контекста на пророческо преживяване, това е с цел да бъде разкрита тяхната вътрешна същност и духът им, спрямо това, което се вижда отвън. В такива случаи, Господ открива невидимото и го изважда на показ. Хора, които са под духовно робство, демонично опресирани или обладани, могат да се появят като сенки. Също така, тези които са духовни измамници или се преструват, че са част от вярващите, могат да бъдат показани като сенки.

1318. Сет - Египетски бог с тяло на човек и животинска глава. Това е било мъжко божество, почитано като бог на тъмнината. Сет също е бил представян и като черно прасе.

1319. Серафим(Сераф) - А) Шестокрили небесни създания от висш ранг, чиито облик е като ослепителен блясък. Б) Серафимите кръжат над Яхве и се грижат за светите огньове на небесата и вечността. Виж Исая 6:2, 6. Смята се, че драконът е изглеждал като тях, преди бунта на Луцифер да причини тази мутация. Серафимите са по-висок клас от ангелите. Те по-скоро могат да бъдат причислени към живите същества на земята, отколкото към групата на свръхестествените създания като ангели и херувими. От редиците на последните произлиза и Луцифер, който се разбунтува. Описанието на серафимите с техните шест крила е една от причините, те да бъдат сравнявани или свързвани с дракони. Техният облик и природа са почти изцяло обгърнати в святи огньове, които ги пречистват и им дават сила в тяхното служение към Всемогъщия. По описание те имат вид на безполови създания, които проявяват своя разнороден характер в отношенията един с друг. Те са първия ред служители в светия храм на Бог и основно са ограничени в рамките на Неговото светилище, като част от Неговия вечен свещенически персонал в небето. Смята се, че серафимите са огненочервени на цвят. За разлика от тях, за херувимите не е отбелязано, че са огнени, въпреки че и те също са пропити от славата на

Святия Бог. Украсата на Ковчега на завета и други декорации в древен Израел е направена с херувими.

1320. Серафими - Множественото число за Серафим(Сераф). Виж Числа 21:68 и Исая 6:2, 6. За тях има намек в Исая 14:29, където пророкът говори за крилати змии.

1321. Серес - Богинята на свинете. Вътрешностите на свине са били нейните желани приноси.

1322. Сиа - Събрание.

1323. Сиво - Духовна тъпота. Еврейско прозвище за мъдреците и старейте, защото за тях сивото е било признак на мъдрост, поради това, че косата на по-старите се е променяла в този цвят.

1324. Сигурност - Гаранция, залог за изпълнение.

1325. Сикут - Вавилонско астрално божество, почитано от израел. Идентифицирано е често със Сатурн. Същото като Ремфан. Виж Амос 5:26.

1326. Сила - Пророкът, който придружаваше Павел в пътуванията му, след разделянето му с Варнава. В Деяния 15:27 се казва, че Сила и Юда бяха пратени заедно от апостолите, а в Деяния 15:32 пише, че и двамата са били пророци. Впоследствие той се свързва с Павел в класическия Новозаветен екип за разпространение на словото, който представлява партньорство между апостол и пророк.

1327. Силванус - Гръцки бог на пиянството и особено на пияните мъдреци. В Новия завет, това е името на верен млад брат, който участваше в служението и на Петър, и на Павел. Виж 2 Коринтяни 1:19; 1 Петър 5:12 (в бълг. превод е Сила).

1328. Симбиотични пророчества - Думата симбиотично се отнася за съвместно действие, където има едновременно развитие на два процеса. В някои случаи единия от тях може да остане незабелязан, въпреки че е активен, точно колкото и видимия. Синоними, които пояснявят това, са взаимодействие, съдействие и сътрудничество. Терминът симбиотични пророчества, определя съвместните действия на пророческите думи в комбинация с невидимото сътрудничество на ангелската делегация, отговаряща за изпълнението им. Виж Еремия 28:9; 3 Царе 17:24; 2 Летописи 36:22. В 1 Царе 3:19 се демонстрира този вид пророчество: "Господ беше със Самуил и не остави нито една от всичките му думи да падне на земята". Исус дефинира това в Йоан 14:10, когато каза, че говори думите на Своя Баща, Който от Своя страна, обитавайки в Исус, извършване на дело, изговореното слово. Друго място в Библията, където този процес е описан, е Марк 16:20. Там се казва, че Господ съдействаше на апостолите, докато те проповядваха и потвърждаваше словото със знамения. Още един пример за симбиотичните пророчества е началото на молитвата, която Исус даде като еталон на хората: "да се извърши Твоята воля както на небето, така и на земята". Силата на пророчеството се състои в това, че думите изговорени от Божиите пророци се изпълняват в момента, когато излязат от тяхната уста. Това

заключение се основава на презумпцията, че заложената в тях сила и власт, подобно на думите на Създателя, са необходимите и достатъчни предпоставки за изпълнението им. Към тях се прибавя и пророческата екипировка за служение. Тя включва тяхното божествено одобрение за делото, което вършат, дадената им духовна власт и официалния им статут в сферата на свръхестественото. Всички те се активират едновременно в момента, когато пророческото слово на Господ бъде изговорено. Поради всичко това, пророците говорят нещата, които виждат чрез Духа на Бог, без да се съобразяват с това, как изглежда дадена ситуация в естественото. Един такъв пример е Илия, когато пророкува за дъжд, притискайки настоятелно духовните сили, докато накрая ги принуди да изпълнят казаното от него слово. Известно време след като той го изговори, слугата му видя малък облак, с големината на човешки юмрук, който беше първия показател за това, че се оформя дъждовна буря. Друг подобен случай е пророчеството на Елисей за пируване посред глад, причинен от дълго засушаване. Виж 4 Царе 7. В случая можем да видим как пророчеството, изговорено от пратеника на Яхве, подейства като катализатор за Божията суверенна намеса, която доведе до изпълнението на думите му. Друг такъв случай можем да видим в 4 Царе 6:16-18, където пророческият взор на Елисей видя множеството огнени ангели, които Господ беше изпратил да подкрепят Израел във войната му срещу Сирия.

1329. Символи - Образи, чиято употреба има за цел да покаже нещо различно от тях или да обрисува неуловими или тайни, неясни и трудно разбираеми идеи. Виж 1 Коринтяни 11:10; Захария 3:8; Евреи 9:9; Еремия 6:2; Езекиил 31:8 и 32:2; Осия 12:10.

1330. Сирия - Амрам, Армения, Арамейски. Думата означава възвишен, издигнат, благороден. Синоним на Месопотамия.

1331. Син - Семе, мъжко потомство и наследник.

1332. Син - Древен шумеро-семитски бог на луната. Името му означава "господар на луните". Поклонението към него се е извършвало по време на пълнолуние, а неговия образ е била сребърната луна. Поклонението към това божество впоследствие е било променено, така че да включва и гръцката богиня на лова, Артемида. Друга богиня, свързана с поклонението към луната е Ефеската Диана. Селена, Диана, Артемида и Хеката са всички почитани с подобни ритуали, които най-често са представлявали поклонение към мъртвите. Бог Син е изисквал култови обреди на починалите, както за тях, така и към тях, като форма на поклонение. Символът на това божество е почти същия като на богинята Хеката - полумесец, който сочи надясно и звезда. Важно е да отбележим, че поклонниците на Ищар, са почитали също така и Хеката. Смятало се е, че всяка една от лунните фази, демонстрирани чрез конкретна лунна форма, е изявявала една от богините на Син. Съответно при различните фази на луната са били извършвани различни ритуали, отговарящи на изискванията на дадената богиня. По този начин са определени и символите на богините, чрез конкретните форми на луната. Символът на Хеката е полумесец, чиито върхове сочат надясно. С течение на времето, символът на Син се е превърнал в емблема на Турция и Исляма. Полумесецът с върхове нагоре е показателен за поклонението към кравата и бика, поради паралела с рогата им. Те от своя

страна са били един от символите на оргиите. Бог води Израелтяните в пустинята Син, чрез Мойсей, непосредствено след излизането им от Египет. Виж Изход 16:1 и 17:1; Числа 33:11.

1333. Синьо - Цвят, който пророчески има божествена и небесна сила. Символизира духовно господство и влияние, сила дадена от небето за управление. Означава още, безпрепятстван растеж, неограничен потенциал и възможност. Синьото символизира правителството и управлението на вечността. Поради всички тези причини, плата използван, за да покрива свещените предмети на служителите, е бил син на цвят. Изход 25:4; Езекия 10:1, 23:6 и 27:7; Числа 4:12 и 15:38; Естир 8:15; Откровение 9:17.

1334. Сисак - Княжески. Подобаващ на принц.

1335. Сисера - Готов за война. Командир на армията на цар Явин. Военен пълководец на Ханаан.

1336. Сит - Заплата, възнаграждение. Думата означава още компенсация и заместител, което може да бъде видяно в Битие 4:25-26, когато Ева наименува поредното си дете Сит. Неговото раждане беше знак за плана за изкупление на Бог. Ева разбра това, защото каза, че Господ и даде друго дете, което да замени Авел, който беше убит от брат си. Тя не споменава Кайн, тъй като очевидно знае, че първородния й е всъщност син на лукавия, което се потвърждава векове по-късно в 1 Йоан 3:12. В древността, Сит е било и едно от имената на зъл бог на безредието и хаоса.

1337. Сихон - Корен. Древен аморейски град, който беше завладян от израелтяните. Думата означава още и войн.

1338. Сицилия — Името на бога на вулканите на тази страна.

1339. Скала(Канара) - А) Символично за непроменимост, издръжливост, сила, постоянство и честност. Б) Канарите представляват отражение на непоклатимото и стабилното.

1340. Скакалци - Символ на разрушението и по конкретно на масовото унищожение, като форма на Божия съд.

1341. Скверен - А) Нечист и неморален. Б) Това, което произвежда и насърчава нечистотата. В) Символ на лоша поличба; явен знак за присъствието на нечисти сили и агенти на мрака. Г) Духовно и морално обезобразяване, предизвикано от похот, разврат и извращения. Д) Мръсотия, която вещае лоши последствия, злокобни и понякога пагубни. Е) Това, което мотивира магьосниците и старите вещици. Ж) Оскърбителното, това което наранява и извращава. З) Мръсотията, която извира от омразата и мерзостите. Духовното приложение на думата означава целенасочено действие, което търси да оскърби и накърни, общоприетите стандарти за морал, скромност и честност. Това става чрез разюзданост, която разпалва похотливите желания и страсти. Също така в определението се подразбира използването на отвратителното, противното и отблъскващото, като инструменти за обезчестяване и насилване. Изобразяването и разпространението на сексуално наситени с нечистота

послания, което има за цел да оскверни, деморализира и поощрява порнографията в името на божество или в съответствие с неговите ритуали и обреди на поклонение и служение. Според Стария завет, този термин е произлязъл и вдъхновен поради Ашера, известна още като Ащорет, която е била финикийската богиня на секса, войната и плодородието. И) Мръсотията и нечистотата, която всичко скверно произвежда е равнозначна на урината и фекалийте. Думата скверно е използвана също и за прелюбодейство.

1342. Скиния - А) Названието на земното обиталище на Бог. Значимостта на скинията може да бъде разбрана най-добре от дните на излизането на Израел от Египет. Тогава те срещнаха Господ Бог Йехова в пустинята и започнаха да живеят като Негов народ. В духовен смисъл, скинията е преобраз на човешкото тяло, в което живеят Святия Дух, собствения на човека дух и неговата душа. Б) Друга дума за скиния е шатра, като тя също е синоним на плътта. Виж Изход 25:9; Левит 3:13; Евреи 8:2.

1343. Скиптър - Стълб. Жезълът и пръчката на царствеността. Символ и отличителен белег на царската власт, демонстриран чрез емблемата, която стои на върха му. Показател за творческа сила и продуктивна власт. Орнаментите на върха на скиптъра са символи на божествената сила, пред която носителят на скиптъра се прекланя. Скиптърът е атрибут, които демонстрира духовна власт, орлово превъзходство, а още и безсмъртие. Той също е преобраз на мъдростта и проницателността, която притежава владеещия скиптъра.

1344. Скиптър на лидерство - Скиптър, който е даден на всички лидери, като знак за тяхната управническа власт. В някои случаи той представлява закривен жезъл, подобен на този на църковния епископ.

1345. Скопен - Слаб, женствен.

1346. Скорпион - А) Жило. Подчинен агент на змията, която от своя страна, стои под дракона, като йерархия. Скорпионът е символ на пронизващия, който дебне и изучава жертвите си отдалече, преди да атакува. Б) Потайна атака или нападение, което нанася щети от засада чрез коварство, клопки и капани. Най-често това е признак за действие чрез окулт, спиритизъм и магьосничество. Скорпионът е преобраз на свръхестествен наблюдател, разузнавач на тъмнината, който търси да ужили, съблазни или прелъсти жертвата за каузата на дракона. Подобно на насекомото, това е агент на мрака, който иска да прободе повърхността и да инжектира дълбоко своята отрова. В) Интригант и Клюкар, който причинява разцепление и поставя клопки, за да впримчи жертвите си, като ги подведе към грях и ако се поддадат, да ги поведе към отстъпничество. Виж Откровение 9:10.

1347. Скрито(завоалирано) слово - В смисъл на гатанки и притчи. Псалм 49:4 и 78:2 и Притчи 1:6 отнасят значението на тази фраза отвъд смисъла на притча и гатанка. Разширяването на дефиницията включва аналозите, енигматичното, намеците и загатванията. За пророците, способността да разбират и тълкуват забулено духовно послание и език, е от ключово значение, тъй като Бог използва тази форма на комуникация най-често. В книгата на Даниил, първа и втора глава, се казва за пророка, че Бог му беше дал знание и способности за неговото

служение. Даниил стана най-известен точно с тълкуванията на сънища (главния източник на скритото слово), разрешаването на загадки и обяснението на енигматични видения и тайни на Божието царство. Използването на този дар от страна на вавилонските царе, донесе благословение за царството на Бог, в областта, където Даниил живееше и служеше. Даниил 5:12 ни помага да разберем целта на Бог за тези дарби: "Защото превъзходен дух и знание, разум, тълкуване на сънища, изясняване на гатанки(скрито слово) и разрешаване на трудности (енигми) се намираха в този Даниил." Според този текст, употребата на загадки и завоалирани думи се използва с цел разрешаването на трудности и получаване на откровение и знание. Това е и причината, поради която Бог е включил тези способности като част от пророческата мантия.

1348. Скъпоценен камък (1) - А) Естествен камък, който символизира в пророчески аспект човешкото поклонение. Б) Обект, който е преобраз на основата и мъдростта по откровение. Скъпоценните камъни са били символ на духовни сили, които са били от голяма свещена значимост за хората от древността. Те са използвали такива камъни, за да получават духовна информация от невидимия свят. Били са смятани още като обекти за освещаване, които притежават силите на творението, осветляването и откровението. Притежателите на скъпоценните камъни са вярвали, че те са източник на живот и негов пазител. Олтарите направени с такива камъни са символизирали издръжливост, неизменчивост и единство. Камъните още са били и подарявани като знак за покровителство и/или завет с небесна сила, която е издигала притежателя им до едно по-високо духовно ниво на съществуване. Те също така са били търсени поради предполагаемите им оракулни свойства. Пророци, гледачи и други агенти на свръхестественото са носели непрекъснато някакъв вид скъпоценни камъни. Специфичният им блясък и отразяване на светлината са чертите, поради които получават репутацията си като проводник на пророческа комуникация. Поради изброените дотук причини, хората са вярвали, че скъпоценните камъни са давали на притежателите си специални сили на прозрение, разбиране на чужди мисли и откровение от съдебен и наказателен характер. Думата за камък на Гръцки е псепос. Освен в Новия завет тя е употребена на две места в Библията. В тези случаи, става въпрос за даване на гласност и вот на един, който е в управническа позиция. Употребата на камъка за теглене на жребии и/или преброяване на гласове е предало силата му на предмет за вот, отсъждане и решения. Според различни исторически източници, камъкът също така е бил използван и за проверяване, издирване и разнообразни духовни приложения, в които той се е употребявал в качеството си на обект на поклонение. Виж Деяния 26:10, където апостол Павел употребява думата. Господ Исус Христос използва същата дума в Откровение 2:17, за да опише подаръка, който ще даде на тези от Пергамската църква, които устоят до края. Наградата е камък с име, изписано на него. В случая не става въпрос просто за някаква украса или скъпоценност. Камъкът, за който Христос говори, е служил за откровение, съд и управление. Този камък е идентификатор за характера, ранга и властта на притежателя му. В качеството си на вечен обект, камъкът който Христос подарява на верните Си, е вид удостояване с Неговото знание, прозрение, разбиране и откровение. Той отразява силата на преносителя си да управлява, както и неговите привилегии, свързани с вечния божествен призив,

даден на човека от Спасителя, чрез тази награда. Изписани с живо мастило на този камък са делата, за които отговаря ие годен притежателя на камъка, както и дълбочината на неговата връзка с Господ. Освен гореизброените предимства, които псепос камъкът носи за своя притежател, той също така придава необичайни преимущества в мощната Господна сфера на съществуване. Камъкът представлява заетостта на притежателя си в Божието царство и уникалната ниша, към която дадения човек е назначен в съответствие с неговите способности. Вродената сила на вечните камъни, които ще бъдат раздадени от Спасителя, има за цел да подмлади и обнови притежателите на камъните. Внимателното изучаване на условията, при които Пергамската църква ще получи наградата си, хвърля светлина и обяснява предпоставките за този подарък. Триумфалната победа на светиите, показва защо този камък ще бъде носен като трофей и ще служи като вечно възпоменание за тяхната победа. Написаното на камъка ще свети с неугасващата сила на тяхното съществуване и призива на притежателя си. Наградата на Пергамската църква дава на притежателите си вечното право на глас за съд и пророчество, вечна младост и божествени привилегии поради тяхната възвишена позиция в Царството на Христос. В книгата на пророк Захария 3:9 се казва, че Исус - Камъкът за препъване, на който има седем очи, беше положен чрез делото на първосвещеника Исус. Седемте очи са синоним на седемте Божии духа, стоящи пред Неговия престол.

1349. Скъпоценен камък (2) - Тези камъни са били и продължават да бъдат използвани като асоциация на добродетели и потенциал. Иво миналото, и сега, скъпоценните камъни имат специално място в света на хората. Особено внимание се е обръщало на тях в религиозните церемонии. Според различните цветове на камъните, на тях са били приписвани различни духовни сили. Например кристалът се смята за камък на мъдростта. Диамантите са почитани като богатство и издръжливост. Перлите също са символ на мъдростта. Разликата между перлата и кристала идва оттам, че кристалът представлява окултна или мистична мъдрост, докато перлата е практичната чиста мъдрост, която се е отнасяла пряко към ежедневието на човека. Смарагдът е камък, за който се смята, че говори за просперитет и изобилие в почти всяка област от човешкия живот. Яспис е камъкът на радостта и приятелството. И диамантът, и смарагдът, когато са заедно с нефрит, означават чистота и царско потекло. Сапфирът заедно с перла означава вярност и преданост. Берил е камъкът на младостта. Кристалът и цирконът означават мъдрост. Аметист е камъкът на трезвеността и изцелението, известен също и като камък на сънищата. Библията говори за живи камъни, духовния живот и способности. Книгата получават нови камъчета с техните нови имена на тях. защото те са въплъщение на светлината, Откровение казва, че има група вярващи, които

1350. Скъпоценни камъни - Виж по-горе Скъпоценен камък.

1351. Скъпоценности — Виж Скъпоценни камъни.

1352. Слава - Термин за очевидното присъствие, придружаваща сила и ослепителен блясък, които се проявяват при появата на божество или божествен дух. Присъствието на Господ Бог, Неговият Син или Святия Дух. Славата е нещо много повече от бляскав изглед. Тя също е свидетел и потвърждение за

благоволение и благодат от Бог. Тя е знак за Неговото одобрение и приемане на жертвите, даровете и хваление от събранието на Неговите поклонници. Еврейската дума за слава е катод или кавод. Гръцката дума е докса, откъдето идва и термина доксология. В добавка към ярката светлина, славата включва в себе си чест, престиж, сила и благословение. Според всички дефиниции на слава, нейната цел е да направи и постанови дадена личност, като "тежка категория" в духовно отношение. Присъствието на Божията слава води до автоматично увеличаване и прираст във всяка една област, защото земното богатство и просперитет се коренят в духовния свят. Славата е автоматично депозиране на помазанието. Виж Помазание.

1353. Слово - Вокална комуникация, вербално послание, звуково проявление на божествена сила и присъствие.

1354. Словото на Бог - Святата Библия. Господ Исус Христос.

1355. Слово на знание - Фраза, която описва една от деветте дарби на Святия Дух, споменати в 1 Коринтяни 12:8. В случая става въпрос за информация или знание, което човек получава свръхестествено от Духа на Бог. Този вид проявление обикновено представлява кратко изречение или дори една дума, която дава информация на човека, според която той да действа, когато е употребяван от Бог за някакво служение. Терминът може да бъде разбиран като излагане на факт, който става достояние на даден човек, защото това е начина, по който информацията се появява в сърцето му. Факти по отношение на нечие здраве, състояние, духовно отношение или поведение са някои от типичните начини на проявление на този дар. В повечето случаи словото на знание не изисква някакво явно действие от получателя му, освен да бъде даден изговор на самите думи. Словото на знание не винаги влиза в категорията на откровение или предсказване на бъдещето. Това са два аспекта на проявление, които стандартно са един вид запазена марка на пророческото помазание и проявление.

1356. Слово на мъдрост - Подобно на словото на знание, този вид комуникация от Святия Дух дава допълнителни подробности и информация, които имат по-практическа насоченост. Обикновено словото на мъдрост е свързано със специфични обстоятелства, през които слушащият преминава в момента или му предстоят. Този дава отговори, които водят към мъдро и разумно поведение от страна на човека, който получава съвета. Словото на мъдрост подчертава начина на действие и не се фокусира толкова върху какво става или не става. То също така дава подробности относно ситуации, по отношение кога и как точно да се постъпи. Словото на мъдрост може да допълва или разширява дадено пророчество чрез практически съвет за приложение, но въпреки това не е задължително да има предсказателен характер, освен ако изпълнението му не зависи от конкретно бъдещо действие. В случаите, когато този аспект присъства, това е, защото посланието е свързано с пророчество, което разкрива фокуса на Божия съвет или насока за реципиента на посланието.

1357. Служение - Посветено на Господ служение, в отговор на Неговия Божествен призив.

1358. Служител - Длъжностно лице в земя, правителство, църква, държава или религия.

1359. Служителска дейност - Делата, думите, процесите и духовната активация, снабдявани чрез служителите евангелието на Исус Христос към живота на вярващия, за победоносно християнство.

1360. Служителска манипулация - Термин, използван за да опише тактиката на тежката ръка на властта" на дадено служение, където подвластните му хора се чувстват опресирани, онеправдани и използвани от него. Обвинения от такова естество трябва да бъдат много внимателно и старателно изследвани и проверявани. Хората, от които идват свидетелства или обвинения в манипулация, също така трябва да бъдат внимателно разпитвани, с цел откриването на скрити мотиви. Виж Учителска манипулация и Манипулация.

1361. Служителски - Това, което се отнася и е свързано със служение.

1362. Случайност - Начинът на обяснение и вяра, според която събития и случки се случват от само себе си. Случайността игнорира всеки логически план или съзнателно организиране на творението, нашия свят и неговите жители. Коренът на латинската дума идва от значението на "случвам се, съвпадам с ритъм". Смисълът на това е, че животът има пулс, който ако се остави непрекъснат, ще доведе до случване на неща, определени според някакъв невидим ред или закон. Оттам и фразата "да става, каквото ще". Думата случайност опитва да обясни вярата в това, че нещата от живота се случват от само себе си. Случайността се обявява против всичко това, което бе направено при сътворението, смятайки че съществуването на Създателя като Личност е неуместно и нелогично. Невидими събития са освобождавани чрез силите и принципа на причина - резултат, което е просто вид дърпане на лост, който отваря вратата за изливане на земята на това, което е било подготвено за подходящия момент. Според тази теория, суверенната намеса или подобни вярвания, се смятат за фиктивни, нелогични и без тежест и влияние върху човешкия живот.

1363. Слънце — А) Обект на поклонение от древни времена до сега. Б) В миналото това е бил символа на египетските фараони. В) Слънцето още е било използвано и от други езически култури за символ на боговете им. Г) Синоним на сътворителна енергия и силата на живота. Д) Град Он в Египет и Хелиополис в Гърция са известни като градове, посветени на поклонението към слънцето. Е) Известни божества, които са идентифицирани със слънцето, са Ваал, Син, Тот, Молох, Хорус, Феникс и Хадад. ж) Великият бог на слънцето в Средния изток е Шамаш. Още от миналото слънцето е използвано основно като символ на боговете, а луната е била преобраз главно на богините. Виж Второзаконие 4:19. В пророчески контекст слънцето може да бъде образ на това, което е обществено, очевидно, ярко; това, което бива открито на дневна светлина. Виж 1 Коринтяни 3:13.

1364. Слънчеви и лунни богове и богини - Това са божества, които са често срещани в различните митологии. В миналото се е вярвало, че определени небесни тела отговарят на съответни божества, като древния свят е бил наситен

с поклонение към тях. През определени епохи тези богове са изчезвали, само за да се появят отново под друго име или форма в различни култове и религии. Слънчевите божества са предимно с египетски произход, тъй като водят началото си от този народ. Това са богове на деня, тъй като това е времето, през което се вижда слънцето. Освен в Египет, те са почитани и в някои други религии, които също водят началото си от Египетския пантеон. Лунните божества са свързани с луната и властват над нощта. С малки изключения лунните божества са от женски пол, а слънчевите са от мъжки. Виж Шумерия и Ислям.

1365. Слънчево поклонение - Популяризирано от финикийците и египтяните. То представлява една от формите на астрално поклонение, черпещо вдъхновение от суеверията на древния свят. Води началото си от вярването, че небесните божества и особено тези, които са свързани със слънцето, като Хорус и Феникс, заслужават специална почит в замяна на тяхното благоволение и благословение на земеделието. Виж Езекиил 8:16.

1366. Смарагд(Изумруд) - Зелен скъпоценен камък (англ. емералд), който пророчески символизира царското, вечността ие преобраз на просперитета в почти всяка ера от човешкото съществуване. Виж Изход 28:1 17; Езекиил 28:13; Откровение 21:19.

1367. Смарагдово зелено - Цвят според камъка, на който е наименуван. Символизира християнската вяра и Триединството. Смарагдовото зелено говори още за Божествено откровение. Езическият свят е свързвал зеленото с водата и плодородието. В днешно време, някои виждат този цвят като символично за болести и завист, според оттенъка на цвета, видян във видението или съня. Виж същите пасажи от Библията, описани в Смарагд.

1368. Смачкани гроздове - Божият гняв. Виното е преобраз на духа. Виж Откровение 14:18.

1369. Смърт(Естествена)- Въпросът за смъртта продължава да стои в умовете на болшинството хора в света. Това са обикновените средностатистически хора или такива, които са избегнали смъртта на косъм, озадачени философи и учени, всички тези размишляват за нея още от времето, когато Кайн уби Авел. Защо умират хората и как умират? Векове наред учени и книжници са търсили отговор за тези два въпроса, само за да стигнат до трети - какво се случва след смъртта на човек? За отговора на този въпрос виж Живот след смъртта. Естествената смърт е директно последствие от духовната смърт, дори да отнеме години, за да се предаде физическото тяло на състоянието на смърт в човешкия дух. Умирането тогава е всъщност напълно спиране на физическото тяло, поради напускането или изгубването на своята жива сила - духа. Виж Яков 2:26. Въпреки че Адам не бе сътворен с вечен живот (в смисъла на живота, който Исус Христос донесе на земята и остави Своята църква като форма на новорождението), Адам все пак имаше безсмъртен живот, такъв който продължава да ражда живот и да живее без прекъсване (смърт). Падението в Едемската градина промени всичко това и остави Адам и поколението му да съществуват само в сферата на естествения живот, този на душата и тялото, разделени от духа, който първоначално Бог вложи в човека. Резултатът от това беше, че човечеството в

изглед и поведение заприлича повече на животински вид, отколкото на божествен и изгуби способността си за директен контакт със Създателя си. Самоличността на човечеството се свърза с тази на животните, над които човек първоначално беше господар. В очите на Бог, славния Му вид се превърна в малко по-горен от този на зверовете. Виж Даниил 7-8, където Бог сравнява човешките царе и царства с дивите зверове. Виж също Еклесиаст 3:18 и участта на Навуходоносор в Даниил 4. Всичко това се случи поради смъртта на човешкия дух, когато Сатана, дегизиран като змията, измами Адам и чрез неговото непокорство доби власт над него и зарази спермата му. Това така катастрофално промени славното тяло на Адам, че той изживя остатъка от живота си като една бледа сянка и подобие на първоначалния си образ. Светлината на славния живот на Създателя, за която апостол Йоан писа в евангелието си:" в Него беше живот и животът беше светлината на хората", беше перманентно угасена. Виж Йоан 1:4 и 10. Адам и неговото потомство останаха само с естествения живот и в ноздрите им беше диханието и живота на света, вървящи вече по една мъртва планета, под господството на дявола. След като безсмъртният дух на Създателя беше заменен от естествения живот, хората почнаха да уповават на силата на същите мъртви духове, които Бог захвърли на земята заедно с Луцифер, изгонвайки ги от небето и от вечността. Виж Откровение 12:12 Човешкият дух, вече мъртъв за Създателя си, започна свое собствено отделено съществуване в земния свят. Разликата е в това, че силата, чрез която той живее и получава живот (енергия) за душата и тялото си, е тази на мрака. Това е смисъла на предупреждението на Христос в Матей 6:23, когато предупреди хората да внимават за светлината, която е в тях, че тя може да бъде по естество тъмнина. Според Исая 57:16, Бог създаде духовете, за да захранват и осветяват творенията Му. В Йов 32:8, Елиу говори за това нещо, преди да коригира отрицателните твърдения на Йов по отношение на неговото божествено изпитание. В Йоан 6:63 Исус открива, че дъха на създанието дава и снабдява живота му. 2 Коринтяни 3:6 и 1 Коринтяни 15:44-45 потвърждават това и добавят, че духовното тяло може да бъде дадено само от Христос, а душевното тяло е наследник на Адам. Виж 1 Коринтяни 15:20-22, което категорично обяснява защо всички хора, които искат да се наслаждават на Божия вечен живот, трябва да бъдат новородени. За повече яснота по въпроса виж Йоан 1:12-13. Хората умират от естествена смърт, защото тя живее във физическото им тяло. Смъртта е сила със самостоятелно управление и собствени правила и закони. Виж Йов 21:32 и 30:23; Откровение 6:8 и 20:13-14. В 1 Коринтяни 15:54- 56 пише, че жилото на смъртта е греха, тоест отклоняването от закона на живота на Създателя и от Неговия стандарт за съществуване. Хората умират не само поради мъртвите си духове, но и защото целия им свят е пълен със смърт. Всичко, което е около тях, е заразено, така че това, което не влезе в човека, за да го разруши, ще произлезе от човека като разрушаваща сила. Затова хората остаряват, наранява се, разболяват се и накрая умират. Това е причината, която принуждава хората да се избиват взаимно. От момента на зачеване, смъртта вече работи в хората, изразходвайки техните естествени запаси от живот, за да ги убие (освен ако не и бъде нанесен смъртоносен удар, който да освободи целия ресурс за живот наведнъж). Когато Исус каза, че е дошъл, за да имаме живот и да го имаме в изобилие, Той имаше предвид точно това, защото

беше необходимо да бъде даден нов духовен живот (сила и източник), който да възстанови и зареди, ежедневно изчезващия човешки дух и живот, чийто край беше смъртта.

1370. Смърт (Духовна) - “Далеч от Бог да стори зло и Всемогъщия никак няма да извърши беззаконие. Защото Той въздава на човека според делото му и прави всеки да намери според пътя си. Наистина Бог няма да извърши беззаконие, нито Всемогъщият ще изкриви съда. Кой земята Му е поверил и наредил е цялата вселена? Ако Той обърне сърцето Си само към Себе Си и в Себе Си оттегли Своя Дух и Своето дихание, тогава всички създания заедно ще издъхнат и човекът ще се върне в пръстта" - Иов 33:10-15. Много малко пасажи в Словото дават толкова точна дефиниция за духовната смърт и за смъртта изобщо, както този откъс от Йов. Толкова просто е обяснено, че е изкушаващо за някои да го отхвърлят, като прекалено елементарно и плитко. Всъщност точно това е, което Библията ни учи относно смъртта. Духовете умират поради греха, който е проводник за заразите, болестите, отчаянието, страданието и кулминацията на всички тях - смъртта. Духовната смърт отваря вратата за естествената смърт, единственият начин, по който хората могат да напуснат физическия свят. Всички гореизброени резултати от греха, са изпълнители на Божия съд и гняв. Това, че болшинството от тях са духовни състояния показва, че грехът въздейства на човека в много по-голяма дълбочина, отколкото няколко външно забележими признака. Грехът не само стига до духа на човек и неговия морал, но той влияе на взаимоотношенията му с другите хора и стига чак до небесните духовни области, където Бог и Неговите власти обитават. Грехът е духовна сила, която работи в естествения, физически свят, причина за смъртта, която отвежда хората към тяхната съдба за вечността. В качеството си на Божия регулиращ фактор за човешкото поведение и алтернатива на Божествена заповед, грехът е средството, чрез което смъртта и всички други проклятия в творението добиват сила и се прикачват към хората. Първоначално грехът влияе на човешкия дух, после преминава в душата и накрая се проявява в тялото, което получава своята сила от живота на духа и душата. Ето защо, когато Адам съгреши, греха доби власт над него, влезе и доведе своя първи братовчед - смъртта. Виж Римляни 5:12-14. Това е причината, поради която "В Адам всички умират" (1 Коринтяни 15:22). Човешкият дух е винаги подчинен на смъртта, освен ако това, което е описано в Езекиил 11:19, 18:31 и 36:26-27 не бъде изпълнено. Тези пасажи сумарно представляват новорождението, което Господ Исус проповядва в Йоан 3:3-8. Ако Езекиил 36:27 не се изпълни, новият човешки дух ев опасност да бъде заразен отново, което ще доведе до още по-голямо робство, придружено от по-голяма сила, която да държи човека в заблуда и покорство, Това е, което Исус говореше, използвайки притчата за силния в Евангелията Си. Новият човешки дух променя сигналите на адамовия живот в човека и го трансформира в християнин. В Без новорождението, това не може и няма да се случи, без значение колко много хора казват, че обичат Господ, стремят се да Му служат или изглежда да Му се покланят. Тяхното състояние на духовна смърт продължава безпрепятствено до момента на смъртта им. В това си състояние хората са подвластни на мандата на греха и смъртта, на чиито закони те са служили със животите си. Това е причината, поради която никоя от Христовите сили и власти не може да ги изкупи и спаси на земята, от тяхната пагубна участ,

тъй като те нямат легалното право да го направят. Виж Юда 1:9. Изпадналата човешка воля е взела решението за това кой ще получи душата при смъртта на човека. Това решение е било подпечатано от избора да се задържи стария адамов дух вместо да се приеменовия Божий дух в Исус Христос. Това е най шокиращото относно закона на греха и смъртта, Всички ще бъдат оживени само в Христос Исус (1 Коринтяни 15:22). Въпросът е как да влязат в Христос? Отговорът може да намерите в Римляни 8:9. Виж още Новорождение и Роден отново.

1371. Сова (Кукумявка) - Дух на чародейство, най вече определящ омайваща или окултна жена. Совите представляват чародейски духове на ерес и лъжепророчества. Исая 34:15 пояснява, че совата е свързана със змията, поради змиеподобния ефект от нейните дела и присъствие. В пророчески аспект това означава, че думите на този дух са сродни с мистицизма на мрака. По-конкретно Исая 34:14 отразява това, описвайки поведението на совата (в някои преводи кукумявката), която носи яйца, мъти и събира малките си с писък. Виж Лилит.

1372. Сод - Еврейска дума, взета от Амос 3:7, която описва откровенията на Господ, които Той дава на пророците Си. Терминът се отнася по специално за затворено съвещание, в което един с власт дава нареждания и съветва подчинените си по отношение на важни държавни и политически въпроси. Сод е важен термин за пророческото, защото дава обяснение за това, как пророците по света получават еднакво слово от Господ, когато се отнася за неща от глобален характер. Думата е използвана в Захария 3, където тя показва пророка, като имащ достъп до събрание при затворени врати. Това е мястото, на което духовете на пророците се срещат с Господ, за да получат слово от Него. Присъствието на тези събрания става най-често В духа, чрез сънища или видения, които са изключително реални. Събрания от такъв характер обясняват как пророци могат да освободят едно и също слово, което да е акуратно и навременно, въпреки езиковите и териториалните бариери. Също така този вид аудиенции дава отговор на въпроса как пророците се познават помежду си още на първата си среща. Присъствието им на Божиите събрания, които Той свиква преди глобални промени на земята, дава възможност на пророците да се срещнат и да се опознаят в духа. Сод преживяванията с Бог, надминават сънищата и виденията, които представляват комуникация, предавана към мястото на пророка. В случаите, когато става въпрос за събрание от типа сод, субектът е пренесен в самото присъствие на Бог, като участва в събранието и пряко чува словото на Господ. След завръщането на пророка от такава среща, посланието на Бог е запечатано завинаги в неговото или нейното разбиране. Събранието сод поставя пророка пред Господ, Неговото пряко обкръжение, останалите присъстващи и Неговите решения и действия, което има за цел да укрепи и заздрави служителя за предстоящата му задача. В обкръжението на гореописаните обстоятелства, Бог показва на пророка, че това на което става свидетел, представлява повратна точка за следващите действия и ще бъде съпътствано от голяма опозиция от страна на врага. Тази съпротива обаче представлява само димна завеса, тъй като отреденото от Бог е освободено към земята и силите на мрака предварително са отстранени от пътя. Служението на Исус започна по този начин, като Йоан и самия Исус прокламираха, че

Небесното царство наближава. В случая с пророк Захария, пророкът присъства на небесно събрание, в което участват Господ, Неговия Ангел и Сатана. Духът на Исус, който представляваше Зоровавел е доведен, за да бъде очистен и подготвен да управлява. Дяволът стои от дясната му страна, за да му се възпротиви, но Господ го смъмря, като след това делата Му продължават да се движат в план. Въпреки че същинското короноване се случва по-късно, реално то всъщност е решено, завършено и подпечатано във вечността, според видяното от пророка, който трябваше впоследствие да извърши делото от името на Йехова.

1373. Содом - Поглъщащ, изгарящ. Един от двата града, които бяха унищожени от Бог поради хомосексуалността, перверзиите и разврата, преобладаващи в тях.

1374. Содомит - А) Мъжка проститутка, която използва сексуалната неморалност като форма на поклонение и служение към своя бог. Б) Хомосексуален или бисексуален мъж. Виж Второзаконие 23:17; 3 Царе 14:24, 15:12, 22:46; 4 Царе 23:7.

1375. Сол — А) Символ на трайното, чистото и заветното. Б) В древността, солта е използвана за очистване и запазване, поради това тя се свързва с гостоприемство, приятелство и неизменност. В) Опазващите свойства на солта я правят да бъде добър преобраз за качествените взаимоотношения. В Библията Исус нарече вярващите "солта на земята". Той предупреди Църквата Си да остане солена, за да може да продължи да опазва земята. Спасителят обясни, че сол, която е загубила вкуса си, е безполезна и ще бъде изхвърлена. Солта съществува на земята поради медицински, кулинарни, запазващи, заветни и символични причини. Първите четири от тях говорят сами за себе си. Медицинските и приложения включват дезинфекция, предпазване и прочистване. Кулинарната и стойност включва нейните вкусови качества и отново способността и да предпазва от разваляне. Заветната употреба на солта е свързана с церемонии и обреди на дадени религии. Всички хранителни жертви е трябвало да бъдат натрити със сол за овкусяване и предпазване. Друга символика на солта идва от факта, че в древността в Библейските региони, тя е била рядкост и поради това и високо ценена съставка. Когато са били сключвани важни съюзи и обединения, солта е била използвана като символ на тяхната здравина и трайност. Оттук можем да видим и паралела, който Господ направи, когато употреби сравнението със солта, за да обрисува завета Си с Църквата на Новото Творение. Той искаше да покаже ролята на Църквата като такъв вид подправка за света, която да демонстрира вечния Му завет с хората. Пророк Исая предрича това като роля на Църквата в света, след като Месията завърши Своята мисия. В Исая 49:6 пише: "Наистина, казва Той, малко е да Ми бъдеш Служител, за да издигнеш племената на Яков и да възстановиш опазените от Израел; Защото Аз ще Те дам и за светлина на народите, за да бъдеш Моето спасение до краищата на земята." Изпълнението на това слово е представено в Новозаветната църква от Исус преди Неговото разпъване. В Матей 5:13 се казва : "Вие сте солта на земята. Но ако солта обезсолее, с какво може да се направи солена отново? Тя вече за нищо не става, освен да се изхвърли навън и да се тъпче от хората." Лука 14:34 добавя : "Добро нещо е солта, но ако самата сол

изгуби вкуса си, тогава с какво ще се подправи?" Тези пасажи от Библията подчертават стойността на Църквата за света, когато тя е солена и годна за употреба. Понякога е необходимо да бъдат взети под внимание всичките свойства и ефекти от солта, за да може да бъде обхванат и разбран в пълнота пълния спектър от работа на Църквата като неин паралел. Солта е вкусна, но понякога прегаря. Тя помага, но в някои случаи причинява болка. Солта чисти, но също така е и абразив. Когато се употребява в правилна пропорция, солта е преимущество, но прекалено многото сол е неприятна. Правилното приложение е добро, но сол в очите е вредно. В повечето случаи храната без сол е блудкава, безвкусна или дори с лош вкус.

1376. Соларни божества - Богове, за които се предполага, че получават силата си от слънцето. Обикновенно това са божества от мъжки пол. Египетската култура е основополагаща за поклонението към слънцето и прилежащите му богове. В миналото египтяните са устроили своя начин на живот и ежедневие около поклонението към боговете на слънцето. Най-известните от тях са Хорус и Ра.

1377. Солена вода - А) Символизира сълзи на тъга. Това могат да са сълзи на изпитание, нараняване и скръб. Б) Може да бъде същото като горчиви води. В) Нездравословни или безполезни за пиене води.

1378. Сома - А) Ферментирал сок, който се използва и е известен като опиат, предизвикващ духовни преживявания и срещи с отвъдното чрез предполагаем пророчески посредник. Предпочитан от поклонници на Дионисий и Бакхус. Освен виното и медовината тяхна любима напитка е била и бирата. Техните церемонии на напиване са символизирали съюз на екстаз с боговете им. Сома още е използван като халюциноген от поклонниците на Вотан, които са вярвали, че в опиянението си са поглъщани от своя бог, който ги е дарявал със свръхсила и неуязвимост за война. Б) Сома е името на бога, за който се смята, че е донесъл растението сома на земята. Той също така е обучил последователите си как да извличат от него наркотичната течност, която после да употребяват за поклонение чрез разюздани оргии. Интоксикантите са били още и символ на кръвта. За поклонниците поглъщането на тези вещества е било символ на поемането на живота на техния бог. Често пъти животинска или човешка кръв е била смесвана с опиата, за да осигури поглъщането на живота в нея. В) Гръцката дума за тяло (плът), която е използвана в Новия завет. Виж Матей 5:29.

1379. Состенес - А) Спасител, спасителна сила. Б) Главен свещеник в Коринтската синагога.

1380. Софа - Обект, който е символ на срещи, Q общуване, разговори и почивка. В древността, хората са се облягали на софата, за да се хранят. Самата софа е представлявала ниска мебел, която е служила като стол за почивка или срещи. Подобна на съвременното канапе.

1381. Софим - Друга дума, използвана като название за пророка - съдия.

1382. Софония - Известен като потомък на цар Езекия, Софония е един от малките пророци, който е служил по времето на Юдовия цар Йосия. За този

пророк се казва, че е бил свързан с Олда, пророчицата от Юда, която каза на цар Йосия причините за гнева на Йехова към народа Му. Софония е бил от царски род и служението му е било също фокусирано към царя. Той е функционирал в тази позиция около тридесет и две години през шести век преди Христос. Основни насоки на неговото служение са "денят на Господ" и "Божията закрила за Неговия остатък".

1383. Спасение - Термин, който се прилага за избавлението, възстановяването и изграждането, което Господ Исус извършва, като ни спасява от греха и смъртта. В Изход 14:13, думата употребена за спасение е еврейската Иешувах, което е същото като Йешуа. Друга дума, която е употребена в Библията със същото значение е моша, която акцентира върху самото дело на спасяване и успешното му завършване. Думата моша произлиза от йаша, което означава да бъдеш спасен в битка, чрез която е избегнато робство, поради победата на спасителя. По време на тази битка биват преодолявани препятствия, които са резултат от буквална, образна или морална опасност и съответните им последствия. Друга дума, използвана за спасение е йеша, добавя ново измерение към вече спасеното. Тя говори за победа, просперитет, избавление и добруване. В това число влиза помощта, която идва към бедстващия или пленения субект на спасение. Новозаветните значения на спасението се въртят около гръцката дума сотерия. Тя добавя към вече казаното дотук и смисъла на опазване от врагове, тормоз и измъчване от страна на известни или неизвестни страни и избавление от духовни и естествени сили. В контекста на всичко това, Синът на Бог идва на земята и извършва в пълнота цялото дело на спасението като Господ Исус Христос. Едно от най-трудните за разбиране неща от страна на невярващите е, че спасението представлява избавление от духовното робство и смъртта. Началото на отговора на този проблем може да бъде открито Ефесяни 2:1. Там става въпрос за състоянието на смърт, обусловено от нашите престъпления и грехове, които вдъхновяват извършването на неморални дела, което не може да бъде избегнато, поради това, че сме мъртви в Адам. Тази истина е подкрепена от написаното в 1 Коринтяни 15:22, където пише, че в Адам всички умират и могат да бъдат съживени единствено в Христос. Това, което е трудно за проумяване в случая е, как може човек да бъде мъртъв и въпреки това да живее. Поради тази причина хората се противят на спасението, виждайки в него своеобразна религиозна алтернатива. Те не могат да разберат, че в случая става въпрос не просто за смъртта на тялото, но и за причината, поради която то умира. Създателят казва в словото Си, че Духът е, който дава живот, а плътта нищо не ползва. Виж Йоан 6:63. В подкрепа на това Яков 2:26 добавя, че тялото без Духа е мъртво. Човешкото тяло живее поради духа, който е в него. В Йов 32:8 се казва, че в човека има дух и Духът на Всемогъщия го поддържа и му дава живот и разбиране. В Едемската градина Господ разкрива тройната направа на човешкото същество. На шестия ден Той създаде човешкия дух.

1384. Специален - Това, което прави предметите да са различни и по-специфично разграничава по-доброто от по-лошото по качество. Апостолите и пророците на Бог са призвани да изявят Господ като Специален за хората Му. Всеки път, когато Неговите хора са повлияни от плътското и демоничното, служителите му са изпратени, за да подновят посвещението към Бога, който е

Специален и Единствен. Проникването на плътските и демонични сили в тялото на Христос, означава, че то е изгубило своя капацитет и способност да различава правдата и божественото от злото, демоничното и светското. Виж Левит 11:47 и 20:25.

1385. Спиритист и спиритизъм - А) Медиум на фамилиарни духове. Б) Един, който кани демонични духове и им позволява да използват тялото му, като входна точка и проводник за действията им в нашия свят. Във Второзаконие 18:9-14 е дадено мнението на Бог по отношение на тези практики. Те биват представени и популяризирани в съвременната световна култура от сестрите Фокс през 1848 година. Чрез серия от истински и лъжепроявления, фокуси и машинации, двете жени са съблазнили множество хора, които са идвали да комуникират чрез тях със света на мъртвите. Виж Некромансия. Сестрите Фокс са използвали телепатия, ясновидство, говорене в транс и призрачни посещения. Някои от проявленията по време на техните сеанси са били левитация, полтъргайст и ектоплазма (физически останки от преминаването на духовното същество през нашия свят).

1386. Спонтанен пратеник - А) Говорител на Бог. Б) Такъв, който е изпратен с цел Божествена комуникация, вдъхновена от Господ. В) Пророк. Виж 1 Царе 9:8.

1387. Способност - Наследена или вродена сила, качество или умение. Способността дефинира начина, чрез който тази сила се проявява, според своята специфика и вид. Различава се от други синонимни думи, по това, че означава натрупано богатство, откъдето произлизат ресурсите, снабдяващи проявлението на силата и уменията. Виж Второзаконие 8:18; Даниил 1:17 и 5:11-12.

1388. Способности - Съвкупността от личностни ресурси, вътрешни заложби, таланти и придобити умения, които позволяват на човек да извърши конкретна работа, задача или назначение. За справки виж Пророческа компетентност. Левит 27:8; Ездра 2:69; Неемия 5:8; Даниил 1:4; Матей 25:15; 1 Петрово 4:11.

1389. Сравнение - Библейски термин, използван за да опише неосезаем обект или нещо, което е преобраз на друго. Чрез тази образност следва да бъде предадено духовно послание или идея, която да може да бъде възприета и ясна за човешкото разбиране. Виж Осия 12:10.

1390. Сребро - А) Символично за мъдростта. Среброто също така е преобраз на душата и на духовната сфера. Виж Еклесиаст 12:6. Б) Мъдрост, просперитет и възможности за забогатяване. В) Всеки един от новите лидери на Израел трябваше да принесе седем сребърни подноса, при встъпването си в длъжност. Виж Седем сребърни подноса на лидерство.

1391. Среща - да застана фронтално или лице в лице с някой, да се срещна или да конфронтирам. Непосредствена среща с небесно същество. Виж Битие 32:1; Псалм 85:10; Евреи 7:1.

1392. Стаи - Стаите имат съществено значение като обстановка в пророческите сънища. Обикновено стаите са свързани или са директен преобраз на камерите в

сърцето. Поради това те могат да символизират основите на мисловния живот, вдъхновен от различни емоции. Обръщането на внимание към детайлите на стаите, може да отключи разбиране по отношение на значението на съня или видението и тяхната цел. Мебелировката на стаята, нейното предназначение и други подробности, могат да подскажат много на сънуващия по отношение на тълкуването на посланието от Господ. Детайлите се състоят от различните обекти в съня, които поддържат или хвърлят допълнителна светлина върху посланието и неговото правилно тълкувание и приложение в живота на сънуващия. Нещата, които се случват в стаята, представляват основата, от която сънуващият трябва да извлече посланието на съня или видението.

1393. Старей (Старейшина) - По-възрастен мъж или жена, уважавани поради тяхната мъдрост и тясно свързани с ръководенето и организацията в Новозаветната църква. Този ранг впоследствие е възприет и употребяван като обръщение към пастори или други лидери в християнските църкви. Виж Йов 32:4; 1 Тимотей 5:1; 2 Йоан 1:1 и 3 Йоан 1:1.727.Съд - Декрет или решение. Капацитет и функция на проницателен и прозорлив ум.

1394. Старият човек - Термин, който определя духа и душата на родените в света по линия на Адам.

1395. Стационарен пророк - Един, който рядко или никога не напуска своето местоназначение или пророческа стража. Типичен пример за това е пророка на дома. Виж Авакум 2:1.

1396. Стена на закрила - А) Невидимото, но здраво укритие и защитна стена, която Господ издига около хората Си. Споменава се в Исая 22:8-9. Ангели, просперитет, богатство, молитвени войни и ходатайство, пророчески думи и пророчества, собственост и снабдяване, плодотворни взаимоотношения - всички тези са фактор за наличието на здрава защитна стена. Историята на Йов и отмахването на неговата защитна преграда за да бъде изпитан от Бог, е може би най-подробната информация, описана в Библията по отношение на този въпрос. Виж думите на Сатана към Бог в Йов 1:10. Други важни фактори за защитната стена на вярващия са служителите на църквата на Исус Христос, особено тези от петкратния кабинет и най-вече пастора. Доброто и праведното поведение и постоянството, сеенето и жъненето, както и чистото сърце на простителност са също фактори за здрава стена. Основни нейни бранители са ангелите пазители и тези, които Бог изпраща допълнително в критични моменти от нашия живот. Виж Преграда. Ангелите от 4 Царе 6:17 са отражение на духовния плет на закрила, който обграждаше пророк Елисей. Друг такъв пример е Исус Навин 5:14-15, където Военачалника на Господното Войнство беше дошъл да се бие за Израел. Друг фактор за защитата и укрепяването на стената около живота на човек можем да видим в Битие 18 и 19 глави, където Господ пазеше Авраам и Лот. Също така ангелите, които се грижеха за Яков и по-късно за Исус, като слизаха и се изкачваха над тях в определеното им време и служба на Господ. Това са добри примери за елементи на духовната защитна ограда около човешкия живот. Когато човек се новороди в Христос, ангелите, които го пазят и се грижат за него, се сменят заедно с естеството на преградата, която пази човека. Това е важно, тъй като при немарливост и невнимание новодошлият при

Христос човек, не поддържа и изгражда здрава стена около себе си. В такъв случай защитния плет на новото творение може да е толкова слаб, че човекът да изглежда като духовно банкрутирал. Понякога в началото след преминаването на човека от света към Христос, може да се създаде впечатление на духовен банкрут, защото човекът не е прекарал достатъчно време и ресурси, за да изгради своя духовен живот. Често пъти плътските ни стремежи и амбиции далеч надхвърлят духовните и това обяснява защо изкуплението може да бъде доста тежко за някои хора, скоро след тяхното обръщение. Това е особено вярно и често срещано при тези, които са призвани да извършат велики и славни дела за Бог и Неговото Царство. Виж Псалм 78:49 и 89:38-40; Еремия 5:13 и 11:15; Числа 14:9. Б) Описание за силите и снабдяването в духа, което Бог определя за хората, за да ги предпази от врага и неговото влияние върху живота им и тяхната собственост. В случай на здраво построен и добре поддържан защитен плет, разрушителят не може да направи нищо, без значение колко много се опитва или какви методи използва. Духът на Псалм 91 изразява това най-добре. Също така Езекиил 13:5.

1397. Степени на помазание - Термин, които се използва, за да опише различната мярка на помазание, която различните служители на Бог получават. За пророците е важно да имат разбиране за тези степени, за да могат да разпознават и да внимават за постепенната промяна в етапите и фазите, през които тяхното помазание се появява или увеличава. Освен за тях, това се отнася също и за тези, на които те служат пророчески. Виж Римляни 12:3,6; Йоан 3:34; 1 Коринтяни 12:1,4,9.

1398. Стратагема - А) Генералство и прилежащите му умения и хитрости. Б) Има отношение към апостолата.

1399. Стратегика - А) Генерални начин на действие. Б) Думата е свързана с апостолското.

1400. Стратегос - А) Гръцката дума за генерал, който притежава подобна на апостолската власт, отговорност и управление. Б) Светски апостолос.

1401. Стратегия - А) Военен план от духовен вид, за който в миналото се е смятало, че представлява състезание между боговете, в което хората се бият като техни представители. Б) Военен термин, който включва в себе си делото на апостола. Виж Исая 18:10, 19:3, 36:5; 4 Царе 18:20.

1402. Стратегус — А) Военен лидер, предводител, командир или президент. Б) Думата е приложима към апостолското дело.

1403. Стратея - А) Провинция на губернатора(управителя). Б) Има връзка с апостолското, като област на действие и управление.

1404. Стратос - А) Съставна част на думата стратосфера, която дефинира пространството, намиращо се между земята и най-високите небесни места. Б) Невидимата територия или военния труд, неговите назначения и войници. Първоначално думата е определяла сферите и обиталищата на невидимите сили, пазещи и управляващи земята. Терминът стратос е обхващал териториите

на боговете и техните небесни множества. В земно отношение, освен че е било един вид еквивалент на небесните сфери, стратос е носело в своето значение и духовните области на генералите и други стратегически военни сили. Виж 2 Коринтяни 10:13 и 10:16; Псалм 103:19; Евреи 8:1.

1405. Стрела - А) Примитивно оръжие, пронизващ обект, изстрелван от лък, за да прободе целта. Б) Това, което помага да се стигне до същността на нещата. Символ на енергия, точност и прецизност. В Ефесяни 6, стрелата символизира духовна война, започната и водена от Сатана срещу хората на Бог. Стрелите са използвани още като символ за слънцето и светкавиците. Стрелите в днешни дни са символ за указване на посока. 4 Царе 9:24 и 13:15-19; Псалм 11:2 и 64:7; Притчи 25:18.

1406. Сто - А) Числото за пълната възвращаемост от семето. Б) Пълен прираст на нещо в дадена област.

1407. Стоик - Портален учен, от гръцката дума за портал - портико. Практически насочена философия, основана от Зенон в Цития през края на втори век след Христос. Философията е базирана на морал, който издига човешката гордост, самоувереността и силата на волята. Набляга се основно на човешката съдба, вместо на изкуплението.

1408. Стол - Символ на мощ, власт, отмора и обществена позиция. Столовете могат още да бъдат преобраз на силата на поробването, плена или обвързването със завет за божествено служение.

1409. Страж - А) Небесно създание (ангел или друго), което е назначено като пазител, съдия или трибунал над човек неговата сфера живот. Б) Значението се отнася и за държави също. Виж Даниил 4:13.

1410. Стълб (Колона) - А) Символ на подкрепа, произлизащ от идеята за свещената ос. Б) Врат. В) Колоните и стълбовете са преобраз на подкрепящото присъствие на божествени сили. Г) Стълбовете също са символ на живата сила на тяхната структура, издигането им е символ на подкрепа в сила и стабилност. Д) За колоните се смята, че изпълняват гореописаните функции както в земна, така и в духовна и небесна перспектива. Е) Стълбовете, в качеството си на поддържащи опори, са разпознати като проводници на небесните богове, които снабдяват земята чрез тръбната система на колоните. От древните се е смятало, че сърцевината на колоната не е куха, а се състои от канали, чрез които небесните сили са предавани на земята. Бог използва огнен стълб от планината Сион, който да пази и напътства Израел.

1411. Стълба - А) Инструмент за строене. Б) Част от конструкция. В) Подвижни стълби, които позволяват качването и слизането на работници и доставчици. В духовен смисъл, стълбата е преобраз на ангелите на Бог, които снабдяват хората на земята. Яков видя стълба, по която ангели слизаха и се качваха, от престола на Бог към земята. Това видение означаваше, че неговия заветен Бог му показва как ще бъде снабдяван през живота си. По-късно Исус имаше подобно преживяване. Той каза на Натанаил, че поради вярата му в идващия Месия, той ще види ангелите на Бог, вдигащи се и слизащи на Него, както беше и

при Яков. Така Господ откри какво снабдява служението Му. Видението за ангелите, показва словото на Бог, стоящо зад успеха на служителя Му.

1412. Стълби - А) Показател за вертикален напредък и прогрес от земното към небесното. Б) Символ на процеса на повишение чрез духовна трансформация. Виж Битие 28:13 и Амос 9:6.

1413. Стъпало на крак - Символично за основата на владетеля. Също така говори за тежка и агресивна сила. Виж дефиницията за Крака и Палец на краката. Виж още Левит 8:23; Псалм 38:16, 68:23 и 121:3; Исая 41:2; Лука 4:11; Откровение 10:2-3.

1414. Суверенен - Дума, която описва апостола, като делегат с неограничена сила и власт от Бог.

1415. Суверенитет - Върховните и абсолютни права и действия върху човешките дела, от страна на Всемогъщият Бог в качеството Му на Създател. Виж Даниил 4:17; Изход 9:6, 10:1; Римляни 9:17.

1416. Сутрин -А) Показателно и предвестник за наближаващо време, преминаването и края на мрака. Б) Сутринта е преобраз на надежда за ново начало и нови възможности. В) Изгревът и нахлуването на светлината. Г) Време на духовно търсене и общение. Д) Момента на откровение. Виж Псалм 5:3. Е) Времето на божествени и човешки инициативи. Времето, което въвежда в двустранна промяна на земния живот, т.е. края на нощта, моментът, когато най-силната духовна дейност се активира. Сутринта е момента, когато настъпват човешките и природните дейности под вдъхновението на това, което е било извършено в духовните сфери през нощта. Часовете между полунощ и пет сутринта са най-работните за областта на духа. Най-голямото съсредоточаване на свръхестествено действие е в периода между 2 и 4 часа след полунощ.

1417. Сфера - А) Арена или регион на влияние или действие, чиито граници са по-скоро образни (духовни), отколкото буквални. Б) Дума, която описва нематериалните територии на влияние и контрол, вградени в творението. Виж Стратос. В) Кълбо или периферия, опасваща дадена територия, над която стои управляващ владетел. Думата е използвана в 2 Коринтяни 10:13,15-16 във връзка с делото на апостолите, като описание на мястото, провинцията или границите на тяхната дейност. В Кинг Джеймс превода на Библията, превода е "мярка на управление".

1418. Сценарии на сънищата - Това са свръхестествените продукции от духовната сфера на Божието творение. Те могат да бъдат представени от ангели на сънищата, от Святия Дух или Исус, или от дявола и неговите демони. Историята и ситуациите, предават на спящия духовни послания или му откриват пророчески събития от календара на творението. Сценариите са представени като исторически факти, наближаващи събития, истини или дълбоко заровени обстоятелства, които трябва да бъдат извадени на светло. Сценариите на сънищата са театралните постановки на вечността, които се споделят със сънуващия на подсъзнателно ниво. Те съдържат набор от участници, сюжет и последователни събития, чиято кулминация е история от тип притча, която

невидимите наблюдатели на нашия свят искат да ни покажат. Виж Даниил 4, където на Навуходоносор беше показан сценарий за това, което можеше или предстоеше да се случи в бъдеще, ако той не промени пътищата си и начина си на царуване. Обикновено сценариите на сънищата са показани като опции, които сънуващият или този, за когото е предназначена информацията, трябва да изберат, за да избегнат криза или да си подсигурят благословение. Това са духовните щрихи, които са нахвърляни в разбирането на сънуващия, за това, което се случва зад булото на естествения свят под форма на обещание или заплаха. Това най-често са алегории, метафори или подобни, които сънуващият трябва внимателно да изследва, за да извлече истината, която те откриват. Виж Амос 7:8 и 8:2. Виж Сън, Ера, Време и Език на сънищата.

1419. Съд - А) Контейнер, резервоар, сандък. Б) Предмет, в който се помещава нещо. В) Физическото тяло на човешкото същество. Виж Деяния 9:15; 2 Тимотей 2:21. Виж Превозно средство.

1420. Съдба - Термин, който се използва, за да опише завършека или края на съществуването на човек или държава. Съдбата включва личността, чийто живот и край се има предвид и така също и неговото потомство, като наследници на съдбата му, било тя изпълнена или не. Виж Плачът на Еремия 1:9 и Откровение 2:26. Съдбата е нещо повече от просто това, което човек прави през живота си. Тя включва крайното местоназначение за този живот, като резултат от преследването или отхвърлянето на човешката съдба, отредена му от Създателя. Изпълнението на съдбата зависи от нещо повече от добро изпълнение на призива. Успехът на човек зависи от екипирането му, подготовката му и уменията, които всеки трябва да идентифицира, придобие и усъвършенства, за да може да бъде превъзходен в това, за което е призван в живота си. Съдбата обикновено свидетелства за себе си, чрез това, което човек прави добре, към което се стреми и изпитва удоволствие от работата в тази област. Тя далеч надминава по сила обикновеното хоби, като се превръща в единственото успокоение, удовлетворение или ентусиазъм, които човек получава или има за нещо. Това, за което човек е създаден да прави, е това, което му дава стойност, качество и смисъл на живота му. Съдбата се превръща едновременно в убежище и в отдушник за живота на човек. Библията свързва съдбата без отклонение с пророчество. Словото на Господ е предопределено да извърши докрай и да следи за изпълнението на конкретната постановена съдба. Всички хора, родени на планетата, имат съдба, която техния избор и обстоятелства впоследствие им откриват. Дали хората ще отговорят на призива си, зависи от тяхното решение да изследват и да направят правилния избор. Алтернативата на съдбата е ориста. Това е да живееш живота си, както дойде, оставяйки се на теорията за предопределеността, без значение какво се случва, доброволно или насилствено с живота ти, тласкан от привидно хаотични обстоятелства. Ориста е резултат от нежеланието или мързела на човек да преследва съдбата си и да се стреми да даде най-доброто от себе си във всяка област от живота си. Виж Ефесяни 1:5-11.

1421. Съзвездие - А) Звездно струпване, като примери за това са Млечния път, Орион, Плеядите и Арктурус. Б) Небесната сфера, която покрива звездните групи. Съзвездието на световната сила, за което се е вярвало, че управлява

духовните сили на земята. В) Почитано в миналото, като принцесата на небесните светове. Виж Архонти и Звездно струпване.

1422. Сън - Сънищата са проводници на комуникацията ни с вечността. Те служат като канал за свръзка с духовния свят и работят като честотни вълни, чрез които нечии мисли се изобразяват като картини в ума. Сънищата са визуалното изобразяване на действията или желанията на спящия. Това става чрез умствено прожектиране на подсъзнателни мисли, идеи или намерения, които иначе са латентни в спящия. Когато са пророчески инициирани, сънищата носят послание и информация от Господ или Неговите духовни служители. Те приемат формата на пророчески сънища, в които на спящия се показва нещо, което засяга неговия реален живот и съществуване. Пророческият сън се разграничава от обикновените, по неговия начин на изразяване и конкретен за сънуващия символизъм, който е уместен и приложим за живота и в ежедневието на сънуващия. Въпреки че могат да бъдат отключени от някакви определени ситуации и чувства, най-често тези сънища нямат емоционална връзка със спящия. Това е така, защото тяхното предназначение е да пренасят информация към спящия, която иначе той не би получил или приел лесно, докато е буден. Първоначално закодиран, впоследствие пророческият сън се оказва определено предсказателен и съдържателен откъм откровения. Нещо, което не важи за пророческото видение. То от своя страна представя информацията си като факти, според каквато е реалността и истината в духовния свят, която често е невидима за естественото човешко око, разбирания или прозрение. Виж дефиницията за Видение. За да можем ясно да правим разлика между пророческия сън и видения, ще отбележим следната важна точка. Пророческият сън, въпреки че е свръхестествено вдъхновен, се предава през призмата на светогледа на сънуващия, използвайки неговите чувства, мислене и схващания за заобикалящия го свят. Това са неща, които пророческото видение напълно пренебрегва. Неговото излъчване, дори и когато е включено в сън, има за цел да отключи естествените способности на приемащия, за да може той да го получи, като пренебрегва свойствените за човека разбирания и мироглед. Видението, най-често открива на човека как свръхестествения източник на тази информация вижда действителността за околния свят или това, което има да се случи. Виж Битие 37:19; Второзаконие 13:1-5.

1423. Съновидец - Според Второзаконие 13:1,3,5 духовно надарен човек, при който болшинството свръхестествени преживявания се проявяват по време на сън. В древността това всъщност е била официална длъжност в съвета, дворците, палатите и храмовете на съответната земя. Йосиф беше пророк, но основно получаваше духовната си информация чрез сънища. Неговата способност се отличи и изяви пророческата му дарба, чрез която Йосиф можеше да тълкува както свои, така и чужди сънища. Сънищата са естествено допълнение към пророческата мантия, но често са били отбягвани, тъй като много съновидци са използвали опияняващи средства, за да предизвикат сънищата. Тази практика с право е събудила недоверие в хората по отношение на верността на сънища, получени по този начин. Йехова предупреди Израел за конкретните съновидци и пророци, точно поради тази причина. Лъжепророците са приемали опият, точно преди да легнат да спят, за да получат търсената

мъдрост от боговете на земята, където живеели и посещавали. Така правеше Валаам, при неговото назначение от Валак, преди най-накрая да разбере (според Числа 24:1), че на Господ беше угодно да благославя хората, които той беше нает да прокълне. Поради това се казва, че последния път, когато той търси слово от Всемогъщия Бог, той не използва чародейство, авгурство и заклинания. Сънищата, освен тези с отявлено пророчески характер, са били типично причислявани към откровенията от по-ниско ниво. Това е било така, защото пророческото и духовно общество като цяло, са смятали, че сънищата са били най неблагонадеждния метод на божествена комуникация поради тяхната субективност. Оттам другите методи на духовно приемане са добили по-широка приемственост и приложение.

1424. Сърце - Седалището на човешката емоция, привързаност, желания, любов и всякакви други чувства. Сърцето е източника или центъра на всички истински мисли, идеи, желания и второстепенната човешка воля. Исус поучаваше, че това, което е в сърцето в края на краищата става нашето поведение, отношение и държание. Виж Матей 15:19 и Неговите притчи за семето, сеяча и Словото в евангелията. Според това, което нашият Спасител каза в притчите си, продукта на човешкия живот и неговите преживявания произлиза от сърцето. Сърцето е не просто седалището на емоциите, но то е мястото, където вътрешните преценки, морал и смелост се зачеват и възникват, за да формират морала и поведението на човека. Сърцето е генератора на всички човешки емоции. То е и източника на светлина за цялото тяло. Спасението дава мощно отражение върху сърцето, защото любовта на Бог се излива върху него. И на последно място, по отношение на духовни и религиозни въпроси, сърцето се смята за седалище и храм на бога, в който вярва човека. Поради тази презумпция, авторът на Евреи разбира и описва сърцето като олтар на поклонника. Виж също Еремия 17:1.

1425. Съставни части - А) Вътрешностите на нещо. Б) Духовните съставки, които се съдържат като елементи на знание, поучение и субстанция, която дава като резултат изпълнението на нейната цел. В пророчески смисъл, съставните части говорят за това, от което е направено пророческото помазание. Виж Йов 38:38; Псалм 51:6; Притчи 18:8.

1426. Сътрудничество - Термин, определен като смесено дружество (юридическо понятие), където две или повече страни се обединяват около постигането на обща цел и за взаимна изгода. Това обединение включва съработничество от страна на различни групи или личности, които споделят общо видение и взаимно разбират, че интересите им ще бъдат най-добре защитени чрез обединяване на силите им. Сътрудничеството включва поделени ресурси, подкрепа и взаимопомощ на страните участници. Виж Йоан 7:18; Деяния 2:44.

1427. Сянка - А) Земното представяне на образ с духовен произход и същност. Б) Нематериалният изглед или присъствие на даден обект. В) За сянката на Петър се казва, че е притежавала специална сила да изцерява. Виж Деяния 5:15. Г) Смъртта има своя сянка, която може понякога да бъде почувствана или дори видяна, преди самата смърт да се появи. Виж Лука 1:79 и Евреи 8:5.

Т - Таверна до Тяло

1428. Таверна - Таверните водят своето начало от ранните номадски векове преди Христос. Първоначално те са били посещавани като място за общение и поклонение към боговете на бирата и виното, като Бакхус, Дионисий и предшествениците им. Ироничното е, че по времето на Вавилон, таверните са били държани от жени, които са били реално и надзирателки на проституцията, предлагана на тези места. Поради това, често таверните са изпълнявали и функция на бордеи, които са имали и стаи на горните етажи. Там култовите проститутки са обслужвали опиянените посетители на бара. В повечето случаи таверните са били разполагани близо до пътищата, за да могат да предложат услугите си на максимален брой пътници.

1429. Тайна - А) Секретно или скрито нещо. Не означава митично или несъществуващо. Б) Тайни на религия и нейните ритуали, които се откриват само на посветените. В) Тайната воля и съвет на Бог, които не могат да бъдат разбрани от средностатистическия човек. Управлението на Бог е пример за това, тъй като е скрито в тайната на Новорождението. Г) Това, което може да бъде разбрано само в символичен, пророчески или алегоричен контекст. Виж Марк 4:11; Исая 8:16; Ефесяни 5:32; 1 Коринтяни 2:7; Колосяни 4:3; 1 Тимотей 1:16 и Откровение 10:7.

1430. Талант - Думата произлиза от древна египетска и гръцка мярка за тегло на монети и ценности. Впоследствие думата започва да специален дар, интелект или способност, която може да бъде употребена от художник или занаятчия с цел реализиране на печалба. Виж 2 Царе 12:30; Матей 25:15-28. се прилага и като название за всеки

1431. Талисман — Гравиран обект, носен като украшение или вещ, която е била разтърквана от притежателя си, за да освободи предполагаемите си магически сили и така да го предпази от зло.

1432. Тамуз - А) Съпруг на Ищар, бог на подземното царство в Ханаанския пантеон, който е бил почитан според цикъла на своята ежегодна смърт и прераждане. Те са били преобраз на природата и са съвпадали с цикъла на годишните времена. Б) Същото като египетския Озирис и гръцкия Адонис. В) Лунно божество. Виж Езекиил 8:14.

1433. Тамян - Ухание, използвано при религиозни обреди и ритуали, издигащо се като дим към божеството. Тамянът е бил използван като парфюма на жертвите и приносите. Той е опушвал светилището, мястото, където са били принасяни животните, като е променял мириса на тяхната смърт и кръвта, която е оставала след тях. Издигащият се пушек е бил смятан за свръзка между земята и небето в поклонение, което е създавало връзка между поклонника и неговия бог. Тамянът понякога е бил правен толкова гъст, че е оформял плътен облак, който е бил символ за проявлението на божествено присъствие. То е било известно като славата и съпътстващите я сили, придружаващи проявлението. Облакът от тамяна е бил знака за присъствието на духовни посетители. Външното проявление на присъствието и демонстрацията на свръхестествена сила са били

факторите, успокояващи поклонника, като знак, че жертвите и приносите им са приети. Тамянът е бил правен от ухаещо дърво, което е било изгаряно като миризма угодна и радваща божеството. В допълнение към всичко това, тамянът е служил и като помощно средство за медитация, което е действало на принцип, подобен на днешната арома-терапия. В книгата Откровение 8:4 се открива, че тамянът, който всъщност достига и е приеман в небето, са молитвите на светиите. Виж Лука 1:10.

1434. Таро - А) Наричано още тарок или тарек, това е наименование на метод за чародейство. Той се основава на базата на отдавна зародили се методи за предсказание, които са усъвършенствани с течение на времето. Таротианизмът произлиза от еврейската Кабала. Използван е от египетските религиозни култове, Розенкройцерите, Европейската социология, Теософията, астрологията, нумерологията, неоплатонизма и средновековната християнска теология. Тарото се заражда като обикновен набор от карти, като целта му е да получи от него знание за бъдещето на човешки животи. Това знание трябва впоследствие да бъде приложено спрямо предопределените им и функциониращи в момента съдби. Самото предсказване представлява тълкуване на различните образи на отделните карти, които представляват основно образи от средновековието. Това са царе, царици, войници, скиптри и т.н., чието тълкувание би трябвало да даде достъп до тайни факти и информация относно живота на дадения човек. В повечето случаи, този вид чародейска услуга е била предлагана срещу определена цена. Б) Би могло да бъде приложено с всеки набор от обикновени карти, които се използват за предсказване на бъдещето. Смята се, че идеята за използване на карти за предсказване произлиза от Китай, Индия или Египет. Картите таро са един от многото инструменти, които се използват за чародейство, призоваване на духове на мъртвите с цел получаване информация от отвъдния свят. Предпочитан начин за предсказване на окултистите, които са го получили от фамилиарните духове. За тези духове се е смятало, че са силата, стояща зад магьосници, вълшебници, астролози и предсказатели. В) Предсказването на бъдеще чрез карти е известно още и като хиромантия. Виж Чародейство, Гадаене и Фамилиарни духове.

1435. Тарс - Крило.

1436. Тартак - Принца на тъмнината. Идол на Самария, почитан като магаре, символизиращо мрака. Виж 4 Царе 17:31.

1437. Театър - Гледка. Място на публични представления и спектакъл. Това, което е било показвано и гледано като форма на забавление или спорт.

1438. Тематично изучаване - Назначение за Библейски ученик, където има концентриране върху определена област, с цел разбиране на нейното становище по отношение на специфична област или сфера от човешкия живот. Изучаваните пасажи от Словото имат еднаква тематична насока, която ги обединява в подкрепа, значение и приложимост на дадено учение или доктрина.

1439. Теле - Символ на плодородието и мъжествеността. Считано като важно за поклонението, тъй като е плод на утробата, предназначен за благословение и снабдяване на човек, от страна на неговия бог. Поклонението към телето е

допринасяло за благоволението и просперитета на древните цивилизации, които са се придържали към култовете за плодородието. Това поклонение е било старателно спазвано, с цел да гарантира изобилие в дребния и рогат добитък при обществата с номадски стил на живот. Поради техния начин на живот, единствения източник на богатство е била земята. Поклонението към златното теле е било насочено към снабдяването на хората от животни за прехрана, от кожи и вълна за облекла и продан. Всичко това е допринасяло за семейното и племенното обогатяване. На тази основа, телето е било символично животно, което е било жертвано в знак на благодарност при официални церемонии и ритуали.

1440. Терафим - А) Образи, идоли. Домашен бог, който е считан за покровител, пазач водител на фамилията и нейните дела. Б) Обикновено представлява статуя или малка фигурка. Виж Съдии 17:5 и 18:14, 17-18; Осия 3:4.

1441. Терпентиново дърво - Подобно на дъба, в миналото се е смятало, че то е извор на пророческо откровение, което се излива чрез сока му. Според книгата Съдии, пророчицата Девора е съдила и направлявала Израел, стоейки под терпентиново дърво.

1442. Тетрарх - Четвъртият владетел.

1443. Технически пророчества - Действията и работата на пророка, които предизвикват словото на Господ да се изпълни на времето си. В някои случаи това означава просто да се освободи словото по правилния начин. В други случаи, то трябва да се подкрепи срещу противостоящите му сили на Сатана. Има ситуации, когато думите трябва да бъдат декларирани и да бъдат призовани силите, назначени на земята от Бог да подкрепят и изпълнят Неговото дело. Случаят, когато Илия се молеше за дъжд седем пъти, е показателен за неговата техническа опитност като пророк, който има мъдростта и разбирането за това какво, кога и как да каже. Илия знаеше и точно как да се позиционира, за да се изпълни пророческото слово. Според 3 Царе 18:42-46, това беше нещо като поза за раждане.

1444. Течение на богините - Термин, който описва издигането и разпространяването на вярването в женско божество, като творец и майка на живота. Периодично през цялата светска история има непрекъсната борба между реалността на мъжкия спрямо женския създател. Тези движения неотменно довеждат до паралелно надигане на лесбийство, където богините притежават всички качества и способности на мъжко божество, в опит да представят образ на абсолютна власт. Тези течения или движения, които водят към поклонение на богини, предявяват своето превъзходство на базата на древното разбиране, че жените са богове, защото произвеждат живот. Процесът на раждане на дете, наблюдаван от отминалите непросветени култури, ги е накарал да виждат жените като специални, защото бебетата са идвали от тях. Това е ставало поради това, че умовете им са били напълно непросветени за истината на Създателя Бог, че семената предшестват плода, а не обратно. По този начин древните хора са празнували очевидното спрямо недоловимото и неуловимото - жените над мъжете. Затъмнени от греха, разчитащи единствено

на това, което могат да видят, докоснат, вкусят, помиришат или почувстват, тези хора погрешно са възприели плода на утробата, като единствения източник и произход на живота. Те никога не могли да видят семето, като причина и поради това отдавали почит и признание на майчината утроба и изцяло пренебрегвали невидимата мъжка сперма.

1445. Тиамет - Вавилонска морска богиня на хаоса. Хората са вярвали, че тя е създателката на морския живот. Тиамет най-често е била изобразявана като женски дракон. Друг неин образ е бил седемглавия женски левиатан, причинителя на хаоса в моретата и океаните.

1446. Тигър - А) Знак за женска окултна сила и закрила от женско божество. Б) Азиатски символ на превъзходство над живота и смъртта. В) Емблема на комарджиите. Г) В някои култури тигрите са били преобраз на военната храброст на бойците, които са смятали, че са превъплъщение на починали предци. Д) Преобраз на безсмисления гняв.

1447. Тир - Скала

1448. Тиранин - А) Жесток владетел. Б) Автократ.

1449. Титла - Название, което се дава на човек или нещо, за да засвидетелства неговата позиция, функция, власт или сфера на влияние. Виж Титуляр.

1450. Титуляр - А) Един, който е титулуван. Б) Носител на официална титла, който е упълномощен да изпълнява длъжностите, прилежащи на званието си. В) Приложимо за божества и духове.

1451. Тора - Законът на Мойсей, който представлява Еврейския пътеводител с инструкции за начина на живот. Виж Матей 15:2; Марк 7:9. В днешни дни книгата включва закона на Мойсей, писанията на пророци, свещеници, мъдреци и старейшини.

1452. Тот - Египетски бог на мъдростта, изцелението и възкресението. Лунно божество на познанието.

1453. Тотем - Обект или създание, което идентифицира фамилия или клан в религиозен или духовен смисъл. Тези обекти обикновено са били стълбове с изобразени на тях гарвани, мечки или други чародейски символи, включително и образи на починали предци. Гарваните са пророчески преобраз на мършояди, а мечките символизират животинска бруталност и жестокост. Други митични символи, които са издълбавани на стълба, са били почитани като духове на покровителите и предците. На тотемите е бил гравиран и образ на бога на фамилния род. За него се е смятало, че се грижи за духовното водителство и закрила на рода, подсигурявайки по този начин оцеляване на фамилията и нейните потомци. За повече подробности относно тотемите виж дефинициите на Наследствен дух, Духове на предците и Фамилиарни духове. Пример за това е случаят, когато Рахил откраднa домашните богове на баща си. Виж Битие 31:19, 34-35; Изход 20:4-5; Левит 26:1; 4 Царе 23:24; 1 Царе 19:13; Езекиил 21:21.

1454. Точка - Дума, използвана от Господ Исус Христос като преобраз на най-малкото. Най незначителната част или подробност.

1455. Транс - Мигновено пренасяне от едно място на друго. Това е определението за преживяването на излизане от тялото на човека, който е субект на транс. В древността това е бил един от основните начини, чрез които пророци и гадатели са получавали видения от своите богове. По този начин те са освобождавали по-висша степен на пророчества, които са излизали извън тяхното нормално ниво на духовно общуване. Обикновено откровения, показващи нещо ново за земята, са били получавани чрез изпадане в транс. Пример за това е случая с Валаам в Числа 24:4, 16. В Деяния 10:10, транса на Петър е описан според разбиранията на тогавашните хора, като духовно пренасяне на ума му. Част от него беше отворен за света на Бог, откъдето Господ му даде послание, в пълна противоположност на досегашното разбиране на Петър за неговото служение.

1456. Трансмутация - По-обикновена и не толкова славна форма на преобразяването. Това е вид промяна чрез видоизменяне или смяна на основната същност или природа на нещо. Трансмутацията излиза отвъд рамките на промяна в цвета, стила или формата на субекта, за да измени самата сърцевина на нещо, като в резултат то се превръща в съвсем различно нещо. Библейски пример за това е превръщането на жезъла на Мойсей в змия и обратно. Идеята за такова нещо би била нелепа и немислима, ако Мойсей не беше извършил това от името на Създателя. Когато Господ постанови на Мойсей да извърши това, Той демонстрира, че в Неговото творение трансмутацията е в сферата на възможното. Исус извърши подобно нещо, когато превърна водата във вино на сватбата в Кана.

1457. Трезвеност (Целомъдрие) - Състоянието на контрол над чувства, емоции, страсти, мнения и поведение. Трезвеният човек има бистър и ясен ум, владее се, упражнява себеконтрол и въздържание. Качеството да бъдеш внимателен и дискретен. Взети заедно, гореописаните характеристики определят начин на поведение и разсъждаване, който поставя граници и помага на човека да ст далече от крайности в живота си.

1458. Три - А) Числото на Триединния Бог и невидимата сила и власт. Б) Числото на неуязвимостта и непобедимостта.

1459. Три нечисти жаби - В Откровение 16:14 пише, че те са духовете на демони. Виж Демони и Фамилиарни духове. Тези духове излязоха от устата на несвятата триада - дракона, звяра и лъжепророка. Тъй като те излязоха от устите им, следователно те се проявиха и работят чрез думи. Тяхното послание не е просто ерес, но е войнствено. Тяхната работа е да съблазнят управниците на света и населението на земята, за да бъдат събрани за битка срещу Всемогъщия. Те действат като помазание, чрез учението и реториката си, за да тръгнат на последен поход-атака във война, срещу Бог на небето, техния Създател.

1460. Триада - Термин за демонична група от три божества. В теологичен контекст се разграничава от думата троица по същия начин, както Всемогъщия Господ Бог се разграничава и различава от дявола и неговите ангели.

1461. Триединството (събирателно) - Трите Личности, съставляващи Създателя и суверенитета над цялото творение. Три пъти конкретно споменавано в Библията. Виж Деяния 17:29; Римляни 1:20 и Колосяни 2:9. Петър използва гръцкия термин за Божество, три пъти в своите писания. Виж 2 Петрово 1:3 4. Последно той говори за светията на Новото Творение, като потомък и дете на Божеството чрез спасението си. Термина навсякъде е даден като събирателно и обобщаващо за Създателя като Баща, Неговия Помощник Създател, Синът и Създателя Святия Дух.

1462. Тридесет - Годините, които бележат зрялост за свещеническо служение. Виж Числа 4; 2 Царе 5:4; Левит 27:4; Захария 11:12-13; Лука 3:23.

1463. Тринадесет - Числото на бунта срещу божествения закон и отстъпничество от божествено управление. Намира се между дванадесет, което е числото на висшата власт и четиринадесет, числото на новото Творение.

1464. Троица - Теологичният термин за Триединството. В миналото е било също и име на езическа богиня. Възможно е това да е причината, поради която думата не се среща в Библията. Древният свят е бил пълен с най различни обожествявани триади. Авторите на Новия завет без съм ние са били запознати с повечето от тях. Всякакви усилия са положени от тях, за да разграничат, отделят и осветят единствения, истински и жив Бог и Неговата тристранна персонификация от разбирането, което е имал тогавашния езически ум. Виж Триединство.

1465. Тромпет - А) Инструмент, използван от древните свещеници за събирания и обявяване на новолунието, религиозни фестивали и пирове. Б) Инструмент, използван от военачалниците за обявяване на война. В) В пророчески контекст може да означава и двете. Виж Изход 19:19; Матей 24:31; Откровение 1:10.

1466. Трон (Престол) - Седалището на първосвещеник, военачалник или цар. Престолът на царска сила и власт. Виж Битие 41:40; 2 Царе 7:13; Псалм 45:6 и 89:14; Матей 5:34. В идващото Царство на Господ Исус, управлението на света ще бъде разделено на дванадесет територии. Над всяка една от тях, през вечността ще владее един от дванадесетте апостола, от определения му за това престол. Всяка една територия ще бъде наименувана на едно от племената на Израел, според както са изброени в Откровение 7.

1467. Трън - Библейски и духовен символ на проблеми, грижите на този свят и духовно бедствие. Когато подиграваха Господ Исус, войниците направиха корона от тръни, която сложиха на главата Му. Макари и грубо подобие, тя беше символ, който определи Исус Христос като Спасителя, Носещ греха и грижите на нашия свят.

1468. Трънлив плет - Означава бодли, които са преобраз на кризи, проблеми и светски грижи. Според Господ Исус, такива трънливи плетове означават, че

човекът е заобиколен от проблеми и грабители в живота си. Такъв плет може да бъде създаден от хората, които са мързеливи, безотговорни или като цяло неефективни в живота си. Виж Еклесиаст 10:8 и Притчи 15:19.

1469. Тсава - Еврейският еквивалент на апостолската стратея за воюване. И този термин, подобно на своя гръцки синоним, се отнася конкретно за духовно воюване, актуално за Новозаветната църква. Свързано е пряко с апостолското дело. Виж Воюване.

1470. Тсадик - На еврейски, думата означава праведен, в сферата на Божието владение. Виж Псалм 24:5 и 33:5.

1471. Тунел - А) Показател за някаква тайна или унизително подземно пътуване. Б) Поради усещането за плен или попадане в клопка, обикновено такива сънища се характеризират с объркване и емоционална нестабилност. Често те биват предизвикани поради съпротива към промяна, която е наложена на сънуващия, за което той не вижда алтернатива или изход. Направата на тунела има важно значение. В случай, че той е построен от човешка ръка, това означава, че плътта е причината или целта на това пътуване.

1472. Тълкуване - Обясняване на трудни мисли, учения или предаване на информация по начин, разбираем и лесно достъпен за аудиторията. Да бъде направено ясно, това което е кодирано или загатнато. Да се дефинира точно и разбираемо, това което е имал предвид автора на посланието или каква е била целта му.

1473. Тълкуване на пророчески сънища - Както Данаил, така и Йосиф, притежаваха тази изключителна способност поради духовни и професионални причини. Виж Битие 40:5,12,16,18 и 41:11; Съдии 7:15. Тълкуването на сънища е процеса, чрез който пророк или пророчески съд идентифицира и разграничава нормален сън от такъв с подчертано пророчески качества. Тогава пророкът прилага своето прозрение, откровения получени от Словото и дешифриране на символите, за да разкрие посланието, което Господ дава на света или конкретно за живота на сънуващия или неговото обкръжение.

1474. Тюрбан - А) Древно покривало на главата, носено от хората в управническа позиция, като белег за тяхната вярност при изпълнение на длъжността им. Б) Символ на законното право за встъпване в божествено служение. В) Духовен знак, който в сънища и видения предвещава встъпване в божествено служение. Г) Наричан е още и митра в Стария завет. Виж Езекиил 21:26 и Захария 3:5.

1475. Тяло - В пророчески контекст, тялото представлява обвивката на цялото същество на дадена личност. В тялото обитават духът и душата на човека. Господ прави аналогия с тяло, когато описва Своята църква и нейните различни функции и органи. Това е центъра, съдържащ в себе си човешкото съществуване. Тялото на Исус (вярващите), не са ограничени във физическите рамки на църквата като сграда, но се отнася за всяко събрание или набор хора, заедно с техните прилежащи функции, задачи и цели. Сънищата, които се отнасят за тяло, трябва внимателно да се разглеждат, тъй като често те се

отнасят за голяма маса или организирана група от хора, обекти или институции. В повечето случаи, това е сън, който говори за събирането на нещо. Това, което прави тялото, начина, по който се държи и функционира, са пророчески ключове, които Господ дава на сънуващия. Дали тялото е голо или облечено и по какъв начин е облечено, е също много важно за правилното разбиране на посланието. В Йов 41, тялото на звяра отговаря на това му описание в Откровение. Това, което много не разбират е, че тялото на звяра представлява и описва последователите му. В Библията тялото на Христос (Главата) е представено като съставно, с различните си части (ученици) и по същия начин Апокалиптичния звяр е маса от хора, последователи на послание и манипулирани от глава, която е основателя въз основа на това, че е източник на посланието. Виж Съд.

У - Угарит до Училище на пророците

1476. Угарит - Рас Шамра в древна Сирия, смятан за родното място на поклонението към Ашера. Важността на информацията за този и други подобни древни градове се състои в това, че пророците трябва да знаят и разбират древните териториални крепости и владения. В днешни дни демоничните началници, отговарящи за тях, ще се бият, за да възобновят своите древни практики в съвременните поколения. Виж Шумерия.

1477. Уз - Плодороден.

1478. Уика - А) Организация на вещици. Виж Вещица. Б) Човек, който има знание по отношение на магии и чародейства. В) Магьосница, вълшебница, проницателка. Виж Изход 22:18. Г) Основно женска група, която е посветена на магии, мистицизъм, езическо поклонение и демонология. Уиканите вярват в богинята-майка, която в словото е известна като Ащорет. В митологията тя е известна с различни имена, някои от които са Диана, Ищар, Венера, Гая и Геа. Уиканите се придържат към поклонението към природата, като преобладаващите членове на този култ са жени, подкрепящи силите на мрака. Много от тях твърдят, че практикуват само бяла магия, за която те казват, че е безвредна и само помага на хората и техните съдби. Главните празници на тази модернизирана организация на вещици съвпада с пролетното и зимното слънцестоене. Самхайн (денят на Вси Светии) е най-светия и важния от техните дни за честване и поклонение. Освен типичните форми на поклонение към природата, тържествените им сборове обикновено включват употребата на халюциногени. По този начин те се подготвят за духовните дейности и обичаите за плодородие, които да обединят поклонниците с духа на техните богове.

1479. Уикан — Член на неоезическа група, чиито ритуали и практики са заимствани от древните вещици и чародеи. Виж Уика.

1480. Уличница (Развратница) - А) Сексуално неморална жена, блудница. Б) Млада жена, която извършва предбрачен секс или омъжена, която върши прелюбодейство. И в двата случая, основното значение на думата е поклонение към божество чрез такова поведение. В повечето случаи в древността, предпоставката и мястото за блудство е било някакъв вид светилище или място

за поклонение. Блудницата се различава от проститутката по това, че не е задължително да и се плаща, за да може да се влезе при нея. При проститутката задължително трябва да се заплати за услугата й, тъй като тези пари са съставлявали нейния доход и този на храма, където тя е служила. Блудниците също са били често възнаграждавани с подаръци и ценни неща, но не както при проститутката, където парите са били задължителни. Гръцката дума за уличница е порнея. Тя включва в себе се незаконен и забранен сексуален контакт, прелюбодейство, блудство, лесбийство, хомосексуализъм, кръвосмешение и зоофилия. Накратко, смисълът е събирателно за копулация от какъвто и да било вид, чиято причина е поклонението към някакво божество или образ на плодородието. Този обичай е бил толкова вкоренен в древните общества, че вавилонците са изисквали от всяка жена, поне веднъж да проституира с тялото си в храма на съответна богиня, в нейна чест. Младите момичета от култа на Ищар е трябвало да предадат своята девственост в храма и по този начин да дадат първите си плодове, преди да се омъжат. На мъжете от този култ не е било позволено да се женят за девственици, защото тяхната девственост е принадлежала на храмовото божество и е трябвало да бъде дадена като жертва на жреците. Колкото по малко е било момичето, чиято девственост се отнема, толкова жертвата се е смятала за по добра. Поради това, тази практика е поощрявала педофилията и други форми на злоупотреба с деца. Защитниците на блудството обожествяват репродуктивните органи и участват в оргии като основна форма на тяхното поклонение и ритуали. За тази цел, ханаанските светлища са били направени всъщност като огромни публични домове. Политеистичните общества са легализирали блудството под надслова на религията. Наум 3:4 конкретно свръзва това с национално магьосничество и чародейство.

1481. Умение - Компетентност, професионализъм и експертност в определена област или поле на работа.

1482. Умиване(Отмиване) - А) Процесът, в който човек отмахва старите влияния и техния ефект и се подготвя да навлезе в новото. Б) По банята и изкъпването може да се извадят заключения за извършване на транзиция от една степен или форма на служение към друга.

1483. Умиване - В пророчески контекст, това може да бъде видяно като вид божествено пречистване или кръщение, като форма на подготовка за въвеждане в божествено служение. Виж Ефесяни 5:26.

1484. Умивам - Символично на ритуал за очистване и пречистване, необходимо на човек за да бъде употребен за божии цели. Новозаветните служители се умиват от Словото на Бог, което е водата на изкуплението според Христос. Виж Йоан 13.

1485. Умиращият бог - Като средство за дискредитиране на това, което Исус Христос извърши на кръста, древните политеистични религии също са предсказвали и поддържали идеята за умиращия бог. Почти всяка съществуваща или съществувала някога религия има такъв мит, който неизменно е свързан с поклонение към природата и различни божества. В Библията такова божество

беше Тамуз, древния бог на слънцето, когото оплакваха жените на Израел, на северната порта на Божия дом в Езекиил 8:14. Това старо божество, произлиза от пантеоните на древността, като историята проследява неговото начало чак до времето на Шумеро-Акадиа. Виж Шумери. Тамуз е божество, еквивалентно, ако не и едно и също с Думузи, Адонис и Озирис. Техни богини спътници са Ищар, Астарта и Афродита, съответно според географското и времево разположение на поклонниците им. Тяхното разнообразно поклонение е честван обикновено два пъти в годината, вдъхновено от смяната на сезоните. Смяната зима-пролет и есен-зима е била обект на съвсем низша форма на поклонение към творението и природата. Вярвало се е, че умиращият бог е бил причина за тези сезонни промени, където цялата растителност е увяхвала и умирала през зимата - поради неговата смърт и съответно се е възраждала на следващата пролет отново, поради причина на неговото възкресение. Специални погребални шествия и оплаквачки са били организирани в чест на смъртта му всяка зима. Подобни церемонии, но вече от увеселителен характер са били извършвани в чест на възкресението му на пролет. При всяко следващо предполагаемо възкресение, Тамуз и неговите многобройни разновидности и проявления е бил празнуван с разгулни пиршества и оргии, като обичаи за плодородие. Тези оргии са били вдъхновени от вярването, че всяка година боговете и богините се събират отново и от тези "бракове" земята отново е произвеждала плодовете си. Това, което разграничава Исус от всички вярвания и митове е не просто тяхното напълно игнориране от Библията, но това, което Той извърши на Голгота. Отвъд факта, че Той никога не се ожени, в посланията на апостолите ние четем, че Той умря само веднъж и за всички, както и това, че Той дойде в края на епохата, в пълнотата на определеното Му време. В Библията още пише, че ако неговата жертва не бе съвършена, той трябваше да умира още много пъти. През годините преди Христос да дойде, отговорът на Създателя на всички тези религиозни митове, заробващи Неговото творение, е отеквал пророчески във всяко едно от обещанията за идването на Синът Му. Всемогъщият обяви и декларира, че ще дойде Един, Който ще стане съвършеното жертвоприношение за всички. Много пасажи от Библията, дават конкретни и директни отговори на митовете за умиращите божества и техните безкрайно редуващи се цикли на живот и смърт. От друга страна, вечното изкупление и спасение е единствения мотив, стоящ зад кръста и смъртта на Христос. Без значение колко много интелектуалци виждат Неговата история просто като поредния мит, Словото ясно ни казва, че Исус изпълни и извърши завинаги неефективните и недостатъчни ритуали, които държаха Неговото възлюбено човечество, вън от присъствието Му. Това знание е полезно за пророците, които трябва да отговарят на въпроси относно други религии и вярвания, които също имат в себе си някаква форма на умиращо божество, което после възкръсва. Информацията е полезна и при обяснението на въпроси относно Новорождението и за това как да го преживеем. На последно място, практиката на честване на подобни божества, съществува в леко видоизменена форма дори и в днешно време. Най-често това се изразява в поклонение към слънцето(смятано за бог), което се извършва на плажове или планини при изгрева му. Това е най често срещано сред млади хора, под формата на разюздани и перверзни танци и ритуали. Ежегодното им събиране често добива формата на установена традиция, чиято поквара се отразява най-

сериозно върху жените. Виж дефиницията за Митологичен пантеон на богове и богини.

1486. Управник - Главният финансов, административен или военен служител на щат, територия или провинция. В древността управникът е бил отговорен за императорската и царската собственост и имоти, като е събирал данъци и такси и е отговарял за поддържане и заплащане на военните. Също така е бил координатор на локалните сили на реда или това, което днес бихме нарекли полиция. Синоними на думата управник по време на Гръко-Римската ера са били префект и прокуратор. Най-основното значение на термина е било "един, който управлява територия или подчинена земя, по право на делегирана власт". Управниците са били наричани още и вождове или съдии. Други термини за управник, използвани в словото са машал за владетел (губернатор) и нази за принц, наместник или главен-заместник. Управниците генерали, според това, което термина загатва, са военни управители, което показва, че те често са имали и военни функции. Управниците могат да бъдат намерени във всяка сфера на човечеството, където има нужда от лидерство, защита и администрация. По този начин са се появили и светските, политически, военни и религиозни управници. Евреите са имали длъжност и човек, който е бил "управник или владетел на нацията". В съгласие с тази организация, Господ пророкува чрез Михей (5:2), че Исус ще дойде като "Управника (Владетеля) на Божиите хора". В този смисъл Той е Владетеля-Управник на нацията на Новото Творение, която Петър определи в 1 Петрово 2:9. В Новия завет, думата за управник, за която говорим тук и в отпратката към Михей е хегеомай. Това е съвременното хегемон (виж дефиницията в речника). Старозаветният вариант на тази дума е машал (виж дефиницията в речника). Виж също Матей 2:6. Академичната дефиниция на управник е: "един, който владее, като упражнява власт над област или група". Като избран или назначен служител, управникът е главен изпълнител, администратор или висша инстанция на политическа единица, като например област, град или военно окупирана провинция; административен директор на организация или институция, обичайният главен служител; член на група, която направлява или контролира институция или общество.

1487. Упълномощен - Един, който е изпратен с конкретна задача, длъжност или назначение от принципала. Апостолите на Христос са специално упълномощени служители на Новозаветната църква. Виж Числа 23:20; Второзаконие 23; 1 Царе 18:13; Исая 49:1-б.

1488. Ур - А) Регионът на светлината. Уре древна Месопотамска дума, която означава светлина. Б) Област, в която е почитано лунното божество Син. В миналото това е бил голям център на силна духовна власт и свръхестествени активности. Най-мощните жреци на онова време са живеели в този град. От него е произлизала съществена част от информацията и книжовността с окултна тематика, преобладаващи в тогавашния свят. Виж Ур Халдейски.

1489. Ур Халдейски - А) Роднят град на Авраам. Приблизителното му местоположение е южна Вавилония. Б) Град на поклонение към лунния бог Нанар. Виж Битие 11:28, 31; Неемия 9:7; Езекиил 23:15. В) Целият Халдейски

регион е бил известен с чародейството, магиите и други успешни окултни активности, които са давали на хората достъп до духовните ресурси на творението. Г) Градът е бил пълен с магове, които са практикували и популяризирали своята магия. За някой да бъде наречен халдеец, е означавало, че е експерт в свръхестествените дейности. Важно е да се отбележи, че Господ Бог повика Аврам от този регион, за да стане бащата на Неговата нова нация. Позицията на Аврам като халдейски пророк (Битие 20:7) в земята, беше необходима предпоставка за служението към Всемогъщия Бог. Позицията, която Аврам заемаше в своя роден град, му даде подготовка и разбиране по отношение на това как точно са устроени и работят нещата в сферата на свръхестественото. Той също така знаеше какво е необходимо, за да може човек да се свърже и да влезе в завет със Божиите свръхестествени сили. Жертвоприношението и приносите на Аврам, описани в Битие 15:1-21, са типични за халдейските ритуали и обреди с духовно значение. Те са били общоприети от тогавашните хора, които са търсели начин да се съединят с боговете си. Ритуали от такъв характер са били извършвани с цел да се скрепят взаимоотношения, в които боговете са обещавали да закрилят своите подопечени и вършат чудеса за тях. Подобни свещенически функции изглеждат странни за съвременния ум, но в древността това са били рутинни транзакции между божество и служител. Началото на нацията Израел беше поставено от пророк, а впоследствие Мойсей предсказа идването на Великия Пророк Исус, Който постави началото на Новозаветната църква. Често пренебрегван факт е, че преди да срещне Господ, Авраам беше халдейски пророк. По негово време това е било високоуважавана позиция, която е означавала, че притежателят й се отличава с духовно и свръхестествено превъзходство. Халдейците са били войнствен народ, който е обитавал планините на Кюрдистан. Тяхната главна чародейска дейност е била астрологията. Смята се, че те са основоположници на наименуването на звездите, съзвездията и предсказването на човешки съдби чрез тях. Виж Магове.

1490. Ури - Огън.

1491. Урим и Тумим - Светлина и съвършенство. Инструменти, които Всемогъщият даде на народа Си за търсене и разбиране на волята Му, чрез Неговите свещеници и царе. Виж Изход 28:30; Левит 8:8; Неемия 7:65.

1492. Урук - А) Библейският Ерех, който се споменава само веднъж в Битие 10:10. Б) Име на град, основан от Нимрод в древна Вавилония, известна още и като Сенаар. В) Името на града означава "престолът". Приблизителното му местоположение е било някъде между Ур и Вавилония, което го прави важна пресечка за тези две известни области. Урук (Ерех) е бил разположен на реката Ефрат, която често е посочвана в Библията като важен елемент за Господ. Това може да бъде видяно в Откровение 16:12, от Неговото призоваване на силите, които я управляват от вечността. Областта на Урук е била популяризирана в древността под това име, защото то е било дадено от вавилонците и асирийците. Арабите са наричали този град Варка, а гърците и римляните - Орко. Основателите на града са го смятали за център на велики сили. Областта, заселена в миналото от могъщия войн Нимрод, има дълга и размирна история. Виж Акад. Най-старият зигурат(храм), открит до момента в света, е бил построен

там. В него са намерени символи, които датират приблизително от 3400-3300 година преди Христос. За тях археолозите смятат, че са най-старите признаци за писменост в света. В древния Урук се е намирал още и храма на Инана, известна езическа богиня, почитана като Небесната царица. Това е била основната причина града да е бил възприеман като "престол" за духовни сили. По времето на династията Ур, храмът на Инана, известна още и като Ищар, е процъфтявал поради огромната посещаемост и поклонения. Друго божество, почитано по тези места, е бил бога на войната Нергал. Това е още и родната земя на древния герой-цар Гилгамеш, който е автор на епос, описващ сблъсъка на боговете, което в онези времена е обяснявало произхода на световете. Един от многото митове за сътворението е "Епосът на Гилгамеш". Характерни за всички градове от онова време, намиращи се в близост до Урук, са природни катастрофи, каламитети, престъпност и религиозни конфликти. Смятало се е, че причина за горепосочените са били воюващите един с друг богове, които са искали да завладеят земята и да поставят свой цар, който да управлява от тяхно име и в техен интерес. Поради тези причини изглежда, че земята на Ищар е била една от най-желаните, но и най разграбваните и плячкосвани области. Поради икономическите, търговските и географски предпоставки на земята, последната е представлявала изкушение за много владетели. Както повечето населени места от онова време, Урук е бил в местност от преобладаващо пастирски тип. Тогавашните скотовъдци са били не само пастири, но и отговорници за жертвените животни за храмовете. Множеството религиозни ритуали на тамошните жители са били вдъхновени от дълбоко залегналото в културата поклонение към смъртта. Поради това градът е бил известен и почитан като некрополис град на мъртвите. Някои от най великите владетели, които са управлявали тази област са Хамураби, Навухудоносор, Кир и Дарий.

1493. Усещане (възприяти) - Знание и информация, получени чрез вътрешните способности и ресурси на човека.

1494. Утроба - Орган за узряване на плода. Символ на зачатие, бременност и раждане. В пророчески контекст, утробата е преобраз на човешкия дух, който приема и зачева от Божието слово. В древността хората са преминавали през така наречения период на инкубация, който се характеризира с отделяне в уединени пещери, наподобяващи утроба. Там хората са били подготвяни за новия си начин на живот, новата си позиция или са получавали необходимия поток от информация. Понякога ада е определян като земната утроба. Тя още се идентифицира и с корема, поради мястото й в човешкия организъм. Утробата е смятана от древните за седалище на умствените способности на човека. Кухият център на някакъв вид обект или образование може да бъде смятан за своеобразна утроба. Виж Пещера.

1495. Утринна звезда - А) Първоначално това е било второто име на Луцифер, според Исая 14:12. Б) Синоним на планетата Венера. В допълнение, зорницата в словото се отнася за първата звезда на деня - тя е тази, която въвежда другите. В) Предвестник на промяна в сезоните, основа на графика за земните дела. Г) Зорницата е тази, която възнаграждава светиите. Д) Първият предвестник на транзицията на нощта към деня. Виж Осия 6:4. В Откровение 22:16 в Новия завет вече, нашия Господ Исус Христос е наречен "светлата Утринна Звезда",

изпълвайки вече в съвършенство функцията, която Луцифер така глупаво изостави. С това разбиране Библията определя синовете на Всемогъщия Създател Бог като небесните звезди.

1496. Ученик - обучаващия се чирак, под ръководството на настойника, ментора или учителя си. Наследник и продължител на делото на своя ментор.

1497. Училище на пророците - Термин, който първоначално е бил използван, за да опише групата или колегията от пророци, придружаващи старши пророк, който ги обучава и наставлява. Самуил, Илия, Елисей и Олда са поддържали такива училища, където са тренирали младите пророци. В днешно време фразата се използва, за да опише краткосрочни обучения за пророци или като обобщаващо название за такива, които се учат да бъдат пророци.

Ф - Факел до фурии

1498. Факел - А) Огънят на живота. Б) Преобраз на страсти и желания. В) Символ на женския мистицизъм и силата на древните богини. Г) В пророчески контекст, факелът е обект на духовно просветление и напътствие. Виж Захария 12:6.

1499. Фамилия (Род) - А) Думата първоначално е била използвана за аристократите, които искали да разграничат и отличат, тези родени в техния род, от поколението на селяните или обикновените хора. Целта на фамилното име е била да идентифицира благородниците или така наречената "синя кръв". Б) Други думи за род са: племе, клан или вид. Членовете на домакинство, техните притежания и слуги. Виж Числа 1:5 за по-широко пророческо значение на думата. Терминът фамилия най общо включва идеята за домакинство и всичко, прилежащо към него. В) В един по интимен аспект, фамилията съществува поради утехата, взаимоотношенията и общението между отделните членове, които съставляват тялото на родоначалниците и са негово продължение в настоящето и за в бъдещето. Те също отразяват духовната сила, с която те са в завет по наследствена линия. Първоначалната употреба на думата при нейното въвеждане е била свързана с мястото на родоначалника и позицията на власт и сила, която той е имал в обществото. Най-важно е било да се подчертаят специалния статус на предците, идващ от позицията и взаимоотношенията им с духовните сили на творението. Това всъщност е била и най ключовата част, тъй като от нея е зависело последващото просперииране на фамилния род, социалния му статус и влияние в обществото и света. Фамилното име е било от първостепенна важност за социалното им позициониране, като е носило в себе си историята на произхода на семейството и неговото родословие. Записването на тази история и изучаването на родословието си е било от съществено значение за идващите наследници. По този начин те са можели да проследят правото си на наследство и управление чак до първия от рода, който е влязъл в завет с дадения родов дух. Така те са получавали легалното право на достъп до силите от сферата или земната област на влияние, на която дадения фамилен род е настойник. В миналото идеята за фамилия е включвала в себе си продължаването и удължаването на действието и присъствието на духовните сили, които са били предполагаемия източник на живот и произход на рода.

Фамилните задължения са били да разширят и прибавят към постиженията на предците си, с всеки следващ наследник, който поема юздите на управлението. Настоящите и бъдещите поколения носят отговорността да угодят, служат и величаят духовните сили, подкрепящи фамилния род, както и да предадат знанието си за тях на следващите поколения. В случай на провал в това отношение, заветът сключен от фамилния родоначалник ще бъде прекратен. Неизпълнението на заветните задължения от страна на наследниците, води до лишаването им от заветното снабдяване, което им се полага по обещание. Новородените християни, които са приети във фамилията на Създателя Бог, в семейството на вяра, имат същите задължения, както и хората от древността, които трябваше да спазват условията и наредбите на своя фамилен род. Поради това, списъкът на имена и история на хората в Евреи 11 имат голяма важност за светията на Новото Творение. В допълнение, оттук произлиза и необходимостта от изтъкване и старателно записване от страна на авторите на евангелията на родословието на Христос. По този начин те изпълниха традиционните изисквания на вечния фамилен род. Това записване потвърждава Неговата вечна идентичност и проследява човешкото му родословие като на Един, произхождащ от царски род, Управник и Наследник на цялото човечество. Христос трябваше да установи легитимното Си право да управлява земята, за да може да отговори на обвинителите и тези, които се обявяват против Неговото управление и господство. По същия начин Той бе задължен в качеството си на небесен обитател да проследи Своето Божествено родословие до Създателя Бог, така че да утвърди правото си да управлява и на небето. Царуване и господство върху всяка сфера на творението бе установено чрез Исус и в Него, според книгата на Създателя. Синовство, Свещеничество и Суверенитет на цялото творение и дело на ръцете на Небесния Му Баща, по право принадлежат на Христос, който е Наследникът на всички наследници според Колосяни 1:15-18. Виж Фамилиарен дух и Фамилиарност.

1500. Фамилиарни духове - А) Чародейски демон, който работи чрез магьосник или заклинател. Водач на вещици и окултисти. В древността, терминът произлиза от духа на предците, който за всяко едно семейство е бил източник на свръхестествено знание, светски притежания, успех и духовна мъдрост. За този дух се е смятало, че принадлежи на семейната линия, поради което към него е имало поклонение и е бил търсен поради неговата древна и духовна, божествена светлина и познания. Вярвало се е, че спиритизма, некромансията и езотеричните откровения, са функция на определени "надарени" членове на семейството. Чрез тяхното посредничество рода е получавал достъп до силите от демоните на Сатана, които той е назначил към конкретното родословие. Виж Левит 20:27; 1 Царе 28:8; 1 Летописи 10:13; 2 Летописи 33:6; Исая 29:4. Б) Термин, който е използван шестнадесет пъти в Стария завет за един определен клас духовни създания, за които се е смятало, че са давали и разпределяли силите и мъдростта от мъртвите към техните живи в момента наследници. Фамилиарните духове основно се прикачват и взаимодействат с некромансери, защото техните думи и откровения не идват и няма как да произлязат от Живия Бог. Като потомство на дяволите, тези духове произлизат от унищожените от потопа отстъпнически демонични патриарси. Поради това, каквато и информация да бъде получена от тях, тя произлиза от духовете на мъртвите и е подчертано

свързана със сферата на смъртта. Ето защо всички запитвачи от тази категория са специализирали в призоваване и свързване с мъртвите. Това става чрез специфичен завет с дяволите, откъдето спиритистите получават силата си, подхранваща духовното им познание за мрака. Това се отнася за всички, които са притежание на дяволите според родословие или чрез сключен завет. Това е също и единствения източник, от които некромансерите могат да извлекат духовна информация и откровение за събития от миналото или за бъдещето. Фамилиарните духове обладават съдовете си, най-често хора, надарени с окултни дарби още от утробата на майките си, използвани за целите на Сатана още от най-ранна възраст. Това са способности, обещани и предавани по родословие, като тези хора могат да бъдат обобщени като наследниците на Адам, чрез Каин. Фамилиарните духове имат напълно легален достъп до хората да ги владеят и да им налагат волята си, защото Адам предаде потомството си на Сатана в Едемската градина. Така следващите поколения хора получават своите сили и способности от демони. Виж Демони. Всички хора от този вид са предназначени да бъдат настойници на тъмната и мистериозна страна на творението. Магьосници, вещици, жреци, спиритисти и всички подобни са въведени в длъжност по един от горепосочените два начина. Тези фамилни агенти на окултното получават силата си чрез духовете на предците, като са направлявани и подпомагани от техните домашни демони, наричани още духовни водачи, извънземни, феи и т.н. Чрез тези демони като посредници, хората получават водителство как да призовават силите на мрака и да ги употребяват като техни настойници във физическия свят, за да вършат злите си дела. Друг интересен факт за думата "фамилиарен" представлява нейния латински корен. Той е фамулус, което означава свързан, прислужник, придружител. В духовен контекст, това са духовете-роби, прикрепени към дадено семейство (било то дом или духове на предците), за да снабдява непрекъснатия родословен достъп до силите на свръхестествения свят. Еврейската дума, използвана в Библията за фамилиарни духове е об. Тя определя човек, който е обладан или насочван от духа на предците му. Думата също говори за такъв, който живее и действа с окултни сили като магьосник, спиритист или некромансер. Те са призовавали духове чрез непрекъснато изговаряне, най-често като неясно смутолевяне на имената на предците. Лъжливите духове се преструват на служители на хората, но всъщност тяхната цел е да ги обладаят и да ги манипулират, за да гарантират господството си в този свят, дори и в отсъствието на подходящ патриарх или матриарх, чрез който да управляват населени места и общности. Фамилиарните духове, стоящи зад дадени племена и кланове, често изразяват себе си като обладават животни и се проявяват чрез тяхното поведение. Известни са случаи, когато проявлението в животни е толкова драматично, че животното придобива полубожествени способности. Тези проявления не са ограничени само до животните. При хората също има случаи на освобождаване на свръхестествени способности и сила, които те да упражняват. Котки, кучета и гарвани са любимите животни на вещиците, които ги смятат за въплъщение и жилище на техните домашни демони. Фамилиарните духове, съставляващи контингента от подчинени на Сатана сили, се базират на еврейската етимология, според която това са духовете на поколението на дяволи, споменато в Битие 6:1-4. Еврейският термин, използван за тези паднали

духове е ле. Изследване на всичките препратки, свързани с тази дефиниция сочи, че тяхното потомство, лишено навремето от телата им след потопа, са демоните, които служат като роби на дяволите тук на земята. Те снабдяват земната икономика на целия окултизъм, в качеството си на малки богове и богини, чиито съкровищници включват духовни и естествени съдби, които те активират или отменят по собствено желание. Уменията на духовете, научени или наследени от техните паднали патриарси (предци), подкрепят и дават сила на цялото царство на мрака и неговото управление сред хората. Тези духове оперират като младши дяволи, чиято свръхестествена природа ги причислява към безсмъртните, но не и вечни създания. Това, че Бог ги използва, им позволява да бъдат демоничното средство, работещо в семейните линии - фамилиарни духове, чиито способности са насочени главно към връзка с мъртвите. Исус говори за тях в една от притчите си, като плевелите на този свят, децата на злия, от които Кайн беше първородния по плът. Виж 1 Йоан 3:12 и Юда 11, където авторите на посланията, предупреждават за тези хора и обръщат внимание най-вече за свръхестествените пророчески проявления и поведение, който бяха забранени и осъдени от Бог. Оттук можем да видим, че източника на проблема на Бог с тези хора, има корени в духовния свят, свързан с останките от поколението на падналите духове. Други дефиниции допълват, че живеят и функционират като джинове и са резултата от безбожния съюз между бунтовниците архонти на творението и човешките дъщери. Нещо повече, децата родени от тези "смесени" бракове, които бяха известни като "силните и знаменити старовременни мъже" (Битие 6:4), всъщност станаха древните монарси и деспоти - насилници и тиранични аристократи, безскрупулни войни и зли авторитарни управници. Многото техни велики постижения в развиването на безбожните им светски институции под управлението на Сатана, включваха магьосничество, чародейство, заклинания, мистицизъм и спиритизъм. Първоначалните им високи позиции и привилегии в човешкия свят, бяха прекъснати и ограничени, след като Бог взе плътта им чрез потопа. Подобно на дявола, чийто дух беше жив и достатъчно здрав, за да може да издържи до отстъпничеството на Адам, тези мръсни и порочни демонични създания, изпълняват същата цел и функция в сферата на човешките дела и живот. Въпреки че те са изгубени и обречени, тези хибридни, подобни на герои същества, намират проявление в тотемите и свещените предмети на фамилиите, чрез които определят източника и средството на духовност и поклонение за човешките родове. Други аспекти от техните характеристики, допълнително загатват, че те са истинския източник на деформации и болести, предавани по наследствен път. Авторите на четирите евангелия, подкрепят тази теза, като показват разликите от действието на дяволи и демони. Дяволите са духовни управници, принцове и архонти. От друга страна, демоните са фамилиарни духове, специфично прикрепени към родословието на тези, които те подтискат или владеят напълно като свои роби. При едно детайлно изучаване на Словото на Бог, можем да видим, че физическите увреждания и болести, почти винаги са причинени от демони. Отпратките и пасажите към дявола или дяволите, показват че тяхната роля е доста по значима, стратегическа и стратосферична. Фамилиарните духове са представени повече като силите, които управляват и определят национални и обществени въпроси и дела, а не

толкова индивидуални или племенни. Според учението на Господ, личните човешки сфери остават под локалното, земно влияние на демоните, където е и тяхното обиталище. Новозаветен пример за работата на тези създания можем да видим в Деяния 13:8, където е описан конфликта между Павел и магьосника Елима. Той беше наречен от апостола син на дявола, което показва откъде той беше наследил магьоснические си умения. Виж Дявол, Поклонение към предците, Терафим и Духове на поколенията.

1501. Фамилиарност - Духовен термин, който дефинира първоизточника на презрението. От тази перспектива, то нарочно и съзнателно произвежда неуважение и бунт. Тази фалшива форма на близост произлиза от фамилиарния дух, който е всъщност стария гръцки дух на Питон и древното дело на Сатана, чрез неговата духовна мрежа в човешкото родословие. Фамилиарността е извратеност до крайности в приятелството и взаимоотношенията, която търси начини да издигне незаслужилите и презира и унизява властта и авторитета. Фамилиарниченето най-често е придружавано от клеветата, клюкарстването, злоупотребата, незачитането, пренебрежението, критикуването и осъждането. Придружавам на латински е корена на думата фамилиарност. Това са известни и силни оръжия от арсенала на Сатана. Пророчески това може да бъде видяно, като планираното нападение на Сатана върху служители или светии на Господ. Абсолютното проявление на фамилиарността е предстоящата атака срещу Църквата на Господ Исус Христос и всяка друга установена власт като цяло.

1502. Фантазия - Синоним на илюзорното, привлекателното и съблазнителното. Думата е свързана пряко с въображението, като в миналото често това е означавало халюцинации. А) Неограничени, въобразаеми пътешествия и видения в ума. Б) Ментални размишления, които позволяват неограничени скитания и представи в ума на човек. В) Процесът на зачеване или призоваване предимно на невероятното или нереалистичното. Г) Вярва се, че фантазията е психологическа реакция, породена в отговор на нужда, човек да създаде за себе си, в своя собствен ум, това, което няма, не може и не би трябвало да има или да преживее в реалността. Д) Фантазията е описана в Библията като празни размишления и злите помисли и въображения на човешкото сърце. Виж Битие 6:5 и 8:21.

1503. Фар (Маяк) - Сигнал, светлинен лъч, който да вдигне тревога, да насочи или покаже правилния път.

1504. Фармакея - А) Думата се среща само два пъти в Новия завет (Галатяни 5:20 и Откровение 18:23). Тя е използвана, за да дефинира Новозаветните термини чародейство и магьосничество. Фармакея е точна дума за тези практики, тъй като много от древните предсказателни ритуали и методи са индуцирали духовна активност и откровение чрез употребата на различни видове опияти. Б) Думата определя това, което дава живот на магическо заклинание с цел чародейство. В) Коренът на думата е фармактус, което дефинира наркотично средство, използвано за правене на заклинания и магически отвари. Г) В най безобидното си значение, думата се отнася за аптекар или фармацевт. Д) Терминът също се отнася за магьосници, които приготвят магически лекове, отвари и билки, посредством заклинания върху

специални смеси и съставки, с цел извършване на заклинание или конкретна магическа намеса.

1505. Фараон - А) Титла на египетските царе. Б) Титлата има за цел да определи регента, като бог, чрез свързването на душата му с бога на земята. Фараоните са смятани за прераждане на бог Хорус, който е едно от божествата на съзвездието Орион.

1506. Феникс - А) Митична египетска птица, символ на поклонението към слънцето. Б) Почитана като силата зад отвъдното прераждане или възраждане. Поради тази причина, Феникса е символ на неумиращото. В) Птицата Феникс е била божеството-покровител на египетския град Хелиополис. Г) В миналото е имало съзвездие, наименовано на тази птица. Според някои древни писания съзвездието Феникс е било символ на духовно създание, от което е произлизала огнената мощ на слънцето и подмладяването през вечността.

1507. Фетиш - А) Популярен термин за обект, който се използва поради предполагаемата му магическа сила. Б) Обикновено правен на малко камъче, на което в най-общия случай е изобразено животно -понякога се носи като украшение (бижу). В) За фетиша се вярва, че помага и пази притежателя си във време на нужда, криза или проблем. Отношението към него, е най-често със суеверие, придружено от нерационално доверие и почит. Г) Фетишите често пораждат завладяващо посвещение в притежателите си, които виждат в тях присъствието на боговете си или на скъп починал роднина. Във втория случай, такива хора са свързани към тотемно поклонение към предците. Д) Фетишите също са използвани за истинско или въображаемо сексуално задоволяване. Е) Поради това, че има личностно и емоционално привързване, фетишите могат да бъдат обект на поклонение и сексуално изразяване. Ж) Редица обичаи, съблюдавани от поклонниците на различни култове.

1508. Филактерии - Споменати в Новия завет, думата е название за религиозни амулети, които са били носени по същите причини, поради които са били използвани техните мистични еквиваленти.

1509. Финикия — А) Древна земя, бележита с поклонението си към Тамуз, което впоследствие е прераснало в поклонение към Венера и Адонис. Б) Ваал е бил едно от почитаните божества в страната. Жителите на земята, ханаанците са наричани още Сидонци. В) Дом на Езавел, чийто брак с Ахав(седмия цар на Израел), доведе и установи в Израел поклонението към Ваал и Астарта.

1510. Фобос - Бог на страха и тревогата.

1511. Фокусник - Който прави фокуси или магии чрез тайнствени думи и заклинания. Магьосник, вълшебник, вещер (вещица).

1512. Фрей - Норвежки бог, покровител на семето, земята и растежа. Сестра му Фрея е богиня на мъртвите, която преминава през бойните полета, за да прибере мъртвите войни. Нейните обиталища са близо до тези на Один, главния бог на смъртта.

1513. Фриг - Норвежката богиня-майка, жена на Один. Германската небесна царица и покровителка на домовете и любовта, еквивалент на гръцката Венера.

1514. Фундамент - Основата (на сграда) или основаващия принцип на дадено нещо. Това може да е принцип, идея или дисциплина.

1515. Функция - Официален акт или цел, поради която някой е доведен в служение към друг. Правилното изпълнение на работата и задълженията на длъжностното лице. Изпълнението или изпращането на задълженията на подчинен от шеф, работодател или принципал.

1516. Функции на пророческата мантия - Господ очаква да получи специфични, предопределени резултати от Неговата пророческа мантия. По тази причина Той е изпратил служителите Си към хората. Четиридесетте функции на пророческата мантия са: Пророците да се допитват до Бог за народа Му; Уреждане на трудности и разногласия между хората на Бог; Да бъдат поучавани Божиите закони и наредби; Да се дава съвета на Бог към хората му; Пророците да стоят пред Бог, от името на хората Му; Да бъде изявена на хората, работата от Бог за ТЯХ; За съд между човешките диспути и спорове; За получаване на свежи и актуални откровения за момента; Да освобождава и пренася ремата на Бог към хората Му; Да освобождава откровение от Бог в световен мащаб; Да получава и предава видения от Бог; Да води хората на Бог към покаяние; Да възстановява хората на Бог към Него, след покаянието им; Да циркулира за съд и надзираване на Божия народ; Да пророкува ума на Бог по отношение на съвременни въпроси; Да разкрива мислите на човешките сърца; Да помазва и издига нови лидери; Да съветва и просвещава сърцата на Божиите хора за Него; За насърчение към покорство и посвещение в служение към Бог; Да учи хората да чуват Неговия глас; Да подготвя пророци за встъпване и действие в пророческия офис; За инструктиране на светиите относно Неговите пророчества; Да пази Христовото стадо от ереси и идолопоклонство; Да потвърждава и уверява църквата в Божията любов и посвещение към нея; Да задържа ръката на Божия съд с молитва; Да ходатайства за греховете на Божиите хора; Да отговаря на въпросите на светиите относно Господ; Да декларира Господния открит съд върху бунтарството; Да се грижи за изпълнението на духовните задачи на Господ; Да съди, да открива и изявява греха и последствията му; Да проявява, обяснява и разпространява мъдростта на Бог; Да изговаря пророческата поезия на Господ; Да записва и пуска в обръщение идващите откровения от Бог; Да инструктира хората относно Божията праведност; Да изявява Христос и Неговата истина на хората Му; Да организира и структурира локалната църковна управа; Да поправя опустошенията и проломите, причинени от греха в живота на хората; Да укрепя и поддържа библейската основа за Христос; Да взаимодейства с Христовите апостоли в църковното дело; Да изкоренява, събаря и отстранява разрушителни ереси.

1517. Фурии - Женски демони, от гръко-римския пантеон.

Х - Хазон до Хус

1518. Хазон - Еврейската дума за пророческо видение.

1519. Хадес - Едно от библейските описания на ада освен Тартар, Геена и Бездната. Абсолютното разрушение на всички тези посмъртни места на изгнание е Огненото езеро.

1520. Халев - Способен. Означава също и куче. Халев се присъедини към Исус Навин, за да го подкрепи в Божията инвазия при Кадис Варни, против която останалата част от Израел се беше обявила. Халев беше от племето на Юда и получи наследство заедно с племената на Израел, за неговата вярност и смелост за Йехова.

1521. Халдейци - Най-висшата жреческа каста в древността. Поради тази причина думата халдеец е станала нарицателно за мощни окултни сили и мистериозно езотерично познание. Използването на думата за такива експерти като вид титла или ранг, датира от дните на ранен Вавилон. Халдейците са били прочути с техните сложни системи на предричане и предсказване, където астрологията и астрономията са били основните дисциплини. Посредством тях, древните халдейци станали специалисти в областта на знаменията и авгурството(виж определението за авгурство), тълкуването на сънища, правене и разваляне на магии, хороскопи и чародейство. Техният главен инструмент за предсказване е била магията. Мирогледът на халдейците е бил основан върху поклонението към природата. Промените в околната среда и смяната на времена и сезони са били ключови елементи за успеха на техните магически формули. Според халдейците, естествените природни закони са били резултат от нарочното действие на рационални и интелигентни същества, които могат да бъдат омиротворявани, задоволявани и придумвани да служат на смъртните човеци, при определени обстоятелства. Целта на тяхната манипулация е била да нарушат или заобиколят естествените закони, да намалят ефекта им върху човешкия живот и да забавят или изменят естествения ход на живота. Разумът, а не изменчивото и предполагаемо хаотично духовно движение, е бил използван за изпълняването на магиите и ритуалите, които е трябвало да бъдат извършени. Смесица от магия, билки и сложни ритуали е била използвана, за да идентифицира и изолира присъствието, причините и резултата от демоничната дейност, предполагаемо отговорна за болестите, заразите, епидемиите, глада или просперитета, които даденото заклинание трябвало да адресира. Всичко това е предполагало необходимостта от сериозно обучение, защото тези познания са включвали близост с невидими сили и пълното познаване на техните начини, правила, закони, протоколи и параметри. С помощта на това знание, халдейският жрец е бил подходящо подготвен, за да се справи с работата на подчинените духове, като е извиквал на помощ силите на по-висши духове, които да изпълняват неговата заповед. За да могат да правят това, те са разчитали на сложното знание, което е било конкретно за проявлението на всяка една сила. Медицинските лечения са включвали в себе си смесица от лекарства, магически отвари, религиозни ритуали и тайнствени заклинания.

1522. Халдейска астрология - Древно вавилонско изкуство на предвиждане на бъдещето според звездите. Възприето впоследствие от Гърция, чрез постепенното внедряване на тази практика в гръцката култура. Виж Даниил 2:10-11.

1523. Халдея - Древен град в южния регион на Персийския залив, в древността част от Вавилония, който започнал да се нарича Вавилон след установяването на Вавилония като държава. Древна Вавилония получава името си при управлението на този регион от хаситите, които обхващат част от библейския Сенаар, впоследствие превърнал се във Вавилония. Тяхната култура е особено известна с поклонението си, което често преминава под формата на дълбок екстаз и оргии, пред богат набор от огнени и астрални божества, допълнено от сложни и разнообразни ритуали и обичаи за плодородие. Авраам, бащата на евреите, излезе от Халдея и беше разпознат от Бог, като един от добре обучените тамошни пророци. Първоначално той беше трениран и учен според свръхестествения покров на Вавилон. Халдея, която произлиза от Шумерия и Акадия (Библейския Акад) е била родината на поклонението към слънцето. Един от нейните градове, Нипур е Халне от Библията (Виж Битие 10:10). Подобно на много от тогавашните градове, Халне е бил пълен с храмове на множеството божества, които са били почитани и търсени по онова време. Всички храмове са имали училища за жреци, който са били източници на ерудирани и грамотни служители, които да отговарят за съответните божества и техните олтари и да поучават новоприетите в съответното учение и вяра. Виж Битие 11:31, 15:7 и 20:7; Еремия 50:10 и 51:24.

1524. Хам - Един от синовете на Ной и прародител на ханаанския народ, които са били отговорни за голяма част от окултните практики и ритуали, стигнали до нас в днешни дни. Техните корени произлизат от популяризирането им от Нимрод.

1525. Хамураби - Прочутият вавилонски цар, който след като покорил акадианците и аморейците, ги обединил в една мощна нация. Той е почитан като царя, създал един от най благоразумните закони за неговото време. Често работата му е сравнявана с десетте заповеди на Мойсей. По-обстойно изследване обаче показва, че на Хамураби му липсват елементите на праведност, който са спомогнали за запазването и изкуплението на еврейския народ. Цар Хамураби се е опитвал да установи мир, честност и справедливост по териториите на неговото владение, без оглед на различните религии, ритуали и обреди, които са практикувани в различните области от различните общности. Мойсей от своя страна, беше вдъхновен от Създателя да напише това, което ще освети неговата нация за Всемогъщия Бог и ще ги пази в хармония и мир чрез завета с Него. Всички светски проблеми и справедливостта са от второстепенно значение. Бог познаваше духовните сили, владеещи тази област и техните цели да съблазнят и да разпространят разруха сред хората на земята. Спазването на десетте заповеди от израелтяните, трябваше да ги предпази от влиянието на дяволите и демоните и тяхното законно право да ги наранняват, поробват и разрушават. Това са причините, поради които десетте заповеди бяха окачествени и дадени под формата на завет и обещание. Докато хората на Яхве стояха в правата и задълженията на техния завет, те не можеха да бъдат посещавани и притискани от същите зли духове, на които другите нации бяха подвластни. Нито един от тези фактори не е бил отчетен или засегнат в закона на Хамураби. Единственото, което той се е опитвал да установи, е законов ред по земите си и да минимизира беззаконието, което се опитва да го унищожи.

Проблеми като идолопоклонство и прелюбодейство никога не са били част от неговия код на поведение и не са били предвидени да бъдат.

1526. Ханаан - Син и поколение на Хам, чието племе стана мощно, силно и плодовито в древността. Името Ханаан впоследствие се свързва с езическото поклонение, обичаите за плодородие и разни свирепи и жестоки идолопоклоннически ритуали, които по-късно бяха възприети от Израел. Значението на думата ханаанец търговец, трафикант, още повече разкрива изключителната му уникалност в древния свят. Техните фетиши, ритуали и разнообразен пантеон, впоследствие изместиха поклонението към Яхве, от страна на народа Му. Човешките жертвоприношения, ритуалните оргии, обичаите за плодородие и астрологията, всички те са били ханаанска практика, разпространена и възприета във всяко следващо поколение, по целия знаен за тогава свят.

1527. Ханаанско поклонение - Начинът, по който тази нация се е приближавала към боговете си, е бил привлекателен за израелтяните. Всъщност дори нещо повече, това е било като пристрастяване за тях. Те са били запленени от тези чувствени, плътски и сексуално наситени ритуали. Поклонението към Ваал е било в центъра на ханаанския духовен живот. Животинските жертви, безнравствените голи танци и свещената проституция са основи на това поклонение. Мъжките проститутки и жените - ритуални блудници са обслужвали поклонниците в храмовите спални (религиозни бордеи), които са били строени точно с тази цел. Виж 3 Царе 14:23-24; 4 Царе 23:7.

1528. Ханани - Дворцов гледач, който служи на цар Аса и го смъмри, за неговото обединяване с царя на Сирия. Името му означава: "Щедрия дар на Яхве".

1529. Ханания - Главен певец от Левитите, по време на Давидовото управление. Той е бил умел изпълнител на музика за светилището, особено тази, която е водила или съпътствала останалите хвалители в пророчески песни и псалми. Думата означава “Йах е посадил" или "това, което Яхве установява". Ханания като дума, се свързва с нещо посадено, чиято цел и предназначение е да порасне и да се разпростре надалече. В този случай, садящият е Господ Бог. Виж 1 Летописи 15:22 и 27.

1530. Характерна (отличителна)черта (1)- Разграничаващо качество или характеристика, което е източник на производителност, мисъл, интелект или действия. Виж 1 Тимотей 3:10, 13.

1531. Характерна черта (2) - Специален белег или особеност, която отличава едно нещо от друго от неговия клас или група. Важно за пророците, за да могат да идентифицират това, което ги различава като длъжности (според Ефесяни 4:11) и служители в църквата на Новото Творение.

1532. Хатор - Египетска богиня на пастирите. Изобразявана с глава на жена и тяло на крава.

1533. Харизма - Гръцката дума, която описва даровете на Святия Дух, които бяха дадени на хората. Харизмата е божествено надаряване, резултат от

благодатта на Бог, освободено с цел да помага в живота и за да може човек да изпълни волята Му. Тъй като това е подарък, той е безплатен и за него не може да бъде заплатено или отплатено. Тези дарби дават на хората необходимата квалификация, за да служат на Божиите цели. Така, чрез намеса от Господ, техните способности и дарби са свръхестествено разпределени, което екипира хората, разширява духовния им капацитет и им дава способността да извършат делата Му. Като благословение, харизмата е мярка и част от Божията икономика на Новото Творение. Съвременната светска употреба на думата, се използва в смисъл на надарен, представителен, талантлив и убедителен. Светската семантика на думата, за съжаление е твърде далеч от това, което Духът на Господ иска да предаде на тези, които идват при Него, чрез Неговия Спасител Исус Христос.

1534. Харизматичен - Термин, описващ религиозното движение, където предшестващото Петдесятно движение е смесено с чудеса, изцерения, разни езици и други физически проявления на Святия Дух. Харизмата се основава на действието на това, което по-късно става известно като дарбите на Святия Дух, описани в 1 Коринтяни 12:7-11. Стиха 12:7, където те са представени, разкрива че тези дарби, които ние приемаме като "дарби на Духа", могат да бъдат упражнявани по усмотрение на притежателя им, но в същността си те са проявления на Духа. Оттук вече виждаме, че проявление е съвсем различна дума от дар, която има свой смисъл и приложение.

1535. Хвърляне на жребий - Древен метод за вот, който дава на гласуващите висока степен на обективност при взимането на решения или правенето на избор. Апостолът - заместник на Юда Искариотски, беше избран чрез жребий. Виж 2-ра глава на Деяния. В отрицателен смисъл, жребият е форма на магьосничество, когато е в комплект с магически формули, заклинания и други чародейски практики. Тогава се включват невидими сили, които са викани, за да наложат своите решения върху човешки дела и земни събития.

1536. Хегемон - Гръцкият еквивалент на това, което ние бихме нарекли управляващ началник или властник. Термин, който дефинира управленческа власт и в най-абсолютната си форма се отнася за Христос, според Матей 2:6. Навсякъде в Новия завет, думата хегемон е преведена като управник.

1537. Хегемона - Древно гръцка дума за царица или жена със суверенна власт.

1538. Хегемония - Провинциалната територия на велик цар или управник с военна, съдебна или губернаторска власт. Евреи 13 свързва този термин с управниците на Новозаветната църква и нейните лидери и пастори.

1539. Хеката - Богиня, която е почитана като снабдителката на вещиците. Смятана за дъщеря на Персей и Астерия, която е покровителка на магьоснические отвари, вещерските магии, призоваването на духове и мистичното познание. Често пъти идентифицирана като Дияна, Луна и Прозерпина. Това е символична женска триада: лунната богиня Луна, богинята на плодородието и лова - Дияна и Прозерпина - богинята на огъня и подземния свят. Вещиците, които жертват черно агне или куче, се покланят на тази богиня.

1540. Хелиос - Гръцкият бог на светлината.

1541. Хелоуин (Денят на Вси Светии) - Тридесет и първи октомври е сатанински празник, смесица от окултни агенти и демонични духове. Също така празнува се Самхаин, като всички участници, волно или неволно стават богохулници и поклонници на магьосничеството и чародейството. Това е голям празник и поклонение за вещици, магьосници, спиритисти и окултисти от всякакъв вид. Някои предполагат, а други твърдят, че това е рождения ден на Сатана. Съвпада с края на сезонната жътва.

1542. Хера - Същото като Юно.

1543. Херкулес - Известен герой от Гръцката митология. Син на богиня-прелюбодейка, която ражда двуяйчни близнаци, единия от нейния любовник Зевс, а другия от мъжа си. Природата на Херкулес - наполовина бог и наполовина човек, дала на героя сила и в двата свята. Това го е направило герой за човечеството (или поне за тези от неговата култура) и бодлив трън за духовете и същества, които били негови предшественици.

1544. Хермес - Известен още като Меркурий. Това небесно божество е било смятано за бог на търговията, науката и занаятите. Той също така е вестоносец и глашатай на боговете от гръцкия пантеон. Виж Деяния 14:12.

1545. Херувим - Ангел-пазител на Божията святост и святи притежания. Многокрили ангели, които пазят ковчега на Йехова. Такива бяха живите същества, които бяха поставени от Бог, за да пазят входа към древната Едемска градина. Те трябваше да държат Адам настрана, за да не може той да намери пътя си обратно към дървото на живота. Вярвало се е, че тези мощни създания имат образ на ангели - наполовина човек и наполовина животно. Смятало се е, че те са пазителите на светите съкровища, светилища или притежанията на божествата. Помощници на Бог и транспорт за Него и трона Му. Виж определението за Помазаният херувим. Изход 25:19; Езекиил 28:14.

1546. Хиерос — Гръцки термин, название на свещенослужител или жрец. Терминът подчертава характера на даденото служение и задълженията на поклонника към неговото божество. Хиерос е Новозаветна дума, използвана в евангелията, за да опише служението на Господ.

1547. Хиероскопия - Официалната длъжност на древните езически жреци в Гърция и Рим. Те са търсили и давали знамения чрез изследването на разсечените части на жертвеното животно. Органите с най-голямо значение са били сърцето, бъбреците, дроба и жлъчния мехур. Деформаци, урудливост, вени и тъканни формации са били всичките смятани за белези на знамение.

1548. Хиляда години - А) Милениум. Б) Продължителността на деня на Създателя Бог. Неговата смяна е белег за начало на ново време и сезон. В) Терминът, който е нарицателен за управлението на Христос при второто Му завръщане. Г) Небесният и вечен календар, предопределен за земята, нейните жители и техните дела. Д) Механизъм за отмерване на времето за пророческа

дейност, твърдения и цели. Виж Откровение 20:2-7; Псалм 90:4; 2 Петрово 3:8; Филипяни 1:10; 2 Солунци 2:2.

1549. Хилядолетното Царство - Фразата, с която е известен десетвековния период на царуване на Исус Христос, Божия Син на земята. За този период в Откровение 20:1-3 се казва, че дяволът и всички негови сили и влияния, ще бъдат вързани и поставени под стража.

1550. Хиндуизъм - Азиатско-индийска религия, в която поклонението към природата е заменено с човешко обожествяване. Същата концепция е била използвана от древните египтяни. Попивайки ученията на своите наставници, наследниците на Хиндуизмът се превръщат в човешки копия и въплъщения на боговете на своята вяра. Това е била целта им, нещо което те са смятали за състояние на пълно просвещение. Противно на традиционните религии, хиндуистите са съработници със своите божества в търсенето на духовно развитие. Те имат голям принос за духовното си развитие чрез добрите си дела, което е почти равно на делата на божеството, което те се стремят да наподобяват или да се превърнат в него. По отношение на дефинирането на своята религия, хиндуистите и будистите не смятат себе си непременно като работни роби на боговете си, което е било широко разпространено вярване сред примитивните общества. Вместо това те виждат себе си като свободни агенти и един вид съмишленици в процеса на трансформация и преход от земни към божествени създания. Хиндуиският пантеон не е нищо повече от преправена арианска версия на древните Евро азиатско-индийски религии, които го предшестват. Въпреки твърдението, че не е просто поредната религия, хиндуизмът е съживление на древните култове за плодородие, където богинята-майка (земята) е в центъра на поклонение заедно с пантеон от други второстепенни божества, наричани днес деви или диви. Стари митове се съживяват и поддържат, за да подкрепят вярата в астрални, земни и подземни богове. Както при предшествениците на хиндуизма, останалите подривни елементи на тази религия също възкръсват. Това включва упойващи и опиняващи напитки и вещества, които премахват задръжките и халюциногени, които влияят мощно върху психиката и въображението. Разбира се божествеността се приписва на силите на техните интоксиканти и се нарича Сома. Нещо повече - мотивът на свещените символи и свещените обети продължава с духовно ударение, поставено върху връзката и общението на поклонника с боговете, което също е заимствано от древността. Хиндуиските божества взимат формата на животни, природни феномени и елементи, като са забулени в мистицизъм, което е нещо типично за толкова много архаични поклонения към предците. Жреците и служителите обличат церемониални костюми и маски за поклонение, чрез които да създадат впечатление за трансформиране в образа на божеството. Церемониите са включвали човешки жертвоприношения, огнени жертвени ями и зловещи ритуали с проливане на кръв. Всички те са изпълнявани за умилостивение на божествата. Ритуалите често са наподобявали като сценарий небесни битки, завладявания и отдаване на чест, всичко това пресъздадено от хора, представляващи своите богове. Съобразно с неговите ранни политеистични предшественици са откопирани божествените войни и митове за плодородието, чрез които се обяснява мъжкото

господство и женската позиция на подчинение и слугуване, които са характерни за земите на Азия. Мъжкият бог се е отнасял унизително към богините, било то негови спътници или не. Това му отношение е произлизало от позицията му на създател и глава, докато богините са били смятани за помощниците или краката му. Виж Будизъм.

1551. Хиндуистка троица - Азиатска трияда на хиндуистите, възприета също и от будистите. Триядата се състои от Брахма - създателя, Вишну - пазителя и Шива - разрушителя. Към тях са прикрепени множество от по-малки богове, които владеят над земята, стихиите, природата, небето и подземния свят.

1552. Хипнос - Древен бог на съня, наричан още Сомус.

1553. Хиромансия - А) Гадаене по дланта на ръката. Б) Предсказване на бъдещето по линиите и белезите от дланта на ръката. В) Изкуство на врачуване и чародейство, чрез което се разкриват съдби, минало, бъдеще, как и преценяване на човешкия характер, като недостатъци и преимущества. Хиромансията е известна форма на чародейство, която се опитва да предскаже бъдещето на хората, на базата на линиите на дланта, тяхното разположение и цялостна структура на дланта. Въпреки че повечето такива опити са лъжливи, измислени просто като поредния метод да бъдат взети парите на наивните, опасността в тези случаи се състои в нещо друго. Това всъщност е стратегическа заблуда, която отваря врата за други, много по-разрушителни форми на окултизъм и чародейство. Всемогъщият Бог забрани всякакви форми на чародейство, тъй като те създават платформа за лъжи и съблазни. Чародейството, също така поставя хората в уязвима позиция, където те могат да бъдат лесно повалени впоследствие от по-решителни нечисти духове. В допълнение към гореизброените ефекти, пряката цел на чародейството е да игнорира или отмахне предопределените от Създателя съдби за живота на хората. То се стреми да разпали бунт срещу Господ, чийто край е божествен съд. Конкретната фраза "бунт против Господ" е изговорена от пророк в Библията. Виж Еремия 28:16. Виж Чародейство и Чародейски практики.

1554. Хиун - Наричан още Кайван и Ремфан, звездния бог. Виж Амос 5:26.

1555. Хозех - Друга дума за еврейската шозех, която също означава пророк. Виж Шозех.

1556. Ходатайство - Намесване, застъпване за друг чрез заставане между две страни и техните трудности или кризи. Обикновено става чрез молитва, но също е възможно да бъде под формата на директна помощ, съвет и посредничество.

1557. Хомосексуализъм - Част от древни езически обичаи за плодородие, при която хора от един и същи пол се съвкупяват, като форма на поклонение към духовете на изобилието. Библията нарича мъжката хомосексуалност содомия, поради това, че главно евнуси и мъжки проститутки са били въвлечени в това сношение. Освен форма на поклонение към конкретни божества, това е било и вид специално сексуално удоволствие за някои древни владетели. Липсата на нормален женски полов орган е била заместена с употребата на ануса, като заместител. Създателят Бог осъди това, защото то представлява смесване на

носещото живот мъжко семе с фекални отпадъци, което е един вид оскверняване и умъртвяване на живота. Осъждението е по-силно от Божията съпротива към свободната воля на хората, които търсят алтернативен отдушник за своята сексуалност. Това също е мерзост, поради смесването с човешки екскременти, което е било класически ритуал при поклонението към боговете на смъртта и мъртвите. Отвъд това, че такъв акт е нездравословен, според Бог това е краят на всеки съюз с нечистотата. Повечето религии от Месопотамия са изисквали извършването на сексуални актове в чест на съединяването на боговете и богините с поклонниците си. женският хомосексуализъм не е специално подчертан от Създателя Бог, поради липсата на семеизливане. Сексът между жени е описан като суетен и напразен акт, където те просто оскверняват телата си. Те са осъдени за това, че имитират мъжките си половинки и се предават на сексуална перверзия и извращение под вдъхновението и покровителството на някакво божество. В исторически аспект, ръст и процъфтяване на хомосексуализма се наблюдава винаги, когато са замесени езически духове от древността и поклонението към тях е реустановено. Най-често те се свързват с окултизъм, магьосничество, чародейство и спиритизъм. В допълнение към тях идва и астрологията, при която поклонението към небесните тела, допълнително провокира и подстрекава към такъв вид извращения. Небесните архонти на творението (Виж също Паднали ангели), които са мъжки духове, допълнително обясняват хомосексуализма. Когато прибавим към цялата тази информация и изискването за сексуално съвкупление при поклонението към тези обречени божества, логичното следствие от съюза мъж-мъж е неизбежно. Важният извод, който можете да направите от информацията в тази книга относно сексуалните и хомосексуалните общения е, че сексът е духовно събитие, което е свързано с честването и поклонението към бога на участващите. Виж Богини, Сафо и Лесбос.

1558. Хонорар (Възнаграждение за чародействане) - Парите или ценностите, които се дават на медиума, гадателя или чародея (има се предвид лъжепророка), за да изговори предсказания чрез невидими духове, пренебрегвайки Създателя и Неговите планове и съдба, която е предопределил за дадения живот. Хонорарът е вид заплата за предсказанието или други духовни намеси от подобен характер. Виж Числа 22:5-7. Мотивът на Валаам, пророкът, нает да прокълне Израел от Валак, царят на Моав, беше подбудата за възнаграждението, което царя предлагаше. Господ Бог забрани на пророците Си да взимат други пари за услугите си освен това, което им бе отредено като служители на храм или палат. Въпреки това, по онова време е била установена практика за хората, които идват да се допитват до пророка, да му носят дарове като вид отплата. В древността, преди триумфа на Христос, тези дарове на почит и възнаграждение са свидетелствали за истинската духовна сила, която се знаеше, че и Валаам притежава(Числа 22:6). Там се казва, че за него се е знаело, че има силата да освобождава и преобръща съдби, нещо, което беше източник на уважение и високи доходи за Валаам. Практиката на отплащането е произлязла от разпознаването на способностите на пророка и властта, дадена му от неговия бог. Като вид предплата, според славата и пророческата репутация, даровете са били един вид съвсем легитимен знак на почит и уважение. Това още е било и един вид потвърждение на очакването и

увереността, че пророкът ще получи от свръхестествената област информация относно запитващия. Библейски примери за това са случая с пророк Илия и вдовицата от Сарепта, където тя му приготви жилище и го хранене, защото той беше пророк. Също когато прокажения Нееман дойде да търси изцеление, той носеше със себе си богати дарове от царя си, като отплата за услугите на пророка (4 Царе 5:20). Пророк Даниил беше непрекъснато възнаграждаван от царете за неговото служение към тях. Той тълкуваше точно сънища, пророкуваше бъдещето и беше началник над всички мъдреци, астролози и пророци, които стояха под неговия духовен авторитет. От тези примери, можем да видим, че Господ винаги осигурява заплата за служителите Си. Това, което Господ не одобрява обаче, е пророците да манипулират хората за своя лична облага с лъжливи и душевни пророчества, получени от духовни създания, обикалящи в близост до пророка по време на неговото пророкуване. Валаам беше точно такъв пророк, чието служение се базираше на пророкуване срещу заплащане. Неговият начин на живот, нечестие и неверие към истината и отговорите на Създателя, неправилно позиционираното му сърце и мотиви - всички те заедно, бяха причина за това, той да предлага услугите си срещу отплата. Валаам беше наемник, който първоначално работеше за Господ Бог, на Когото твърдеше, че е служител(Числа 22:18). След известно време обаче, привлекателността на славата и парите станаха неустоима примамка за него и той стана независим служител, който предлага своя призив и дарби, на всеки който би платил хонорар за чародействането му. Доказателство за това, че мантията на Валаам беше ефективно използвана от него, можем да намерим в Числа 22:6, Второзаконие 23:5 и Исус Навиев 24:9-10. Изискването и приемането на хонорар за чародействане (служение) е забранено от Бог, поради това, че по този начин (за нечестно придобиване на облаги) се извращават словото и съдбите Му, които Той има за хората (Михей 3:11; 2 Петрово 2:15). В Михей 3:5 тази теза е най-добре описана Когато имат нещо да захапят със зъбите си, те казват: Мир, но срещу този, който не им даде нищо, те обявяват свята война. 2 Петрово 2:15 показва отношението на Бог спрямо тези, които пророкуват преднамерено лъжи за заплата. Той не е променил Своето становище към тях, както в Стария, така и в Новия завет. Валаам, като бивш служител на Всемогъщия, е често споменаван поради неговото отстъпничество и гнева, който това разпали в Бог. До самия край на книгата Откровение, измяната на Валаам се споменава и се осъжда, защото това стана примка за всички алчни пророци.

1559. Хомот - А) Да свържа, да обвържа. Механична връзка между вратовете на две животни или хора (при робите), която осигурява колективно покорство и работа, заедно със здраво управление. Б) Инструмент за свързване, който е символ на насилствения труд, покорството и опресията, която налага по-висша сила и власт. В) Пророчески символ на задължение към божествено служение и назначение. Г) Пророческият хомот, който лъжепророка Анания строши от врата на истинския пророк на Господ в Еремия 28:12. Хомотите не винаги са дървени, но техния основен символизъм идва от употребата им при животните, когато е необходимо да бъдат групово впрягани за път и управлявани за работа. Поради това предназначение хомотът често е използван като преобраз на божествено бреме и товар върху човешките същества в служението им към техните богове.

Английската дума за хомот произлиза от йога, което описва връзката между поклонник и неговия бог, основаваща се на заветен съюз.

1560. Хорегео - Оригиналната гръцка дума, използвана в 2 Коринтяни 9:10 и 1 Петрово 4:11, смисълът на която е даване и служене, чрез икономически и качествено ценни дарове и дарби, които снабдяват жизнените нужди на други. Още се отнася за даване и по конкретно даване от страна на богат гражданин, отговорен да се грижи за даден специален служител (особено към тези, които служат на доброволни начала и безвъзмездно). Хорегео още са били група от благородници и аристократи в древните общества, които са работили съвместно с Лейтургос (виж дефиницията). Тези две групи са финансирали хорала и всички по специални събития като например събиранията за хваление в обществото от древността. Такива помагащи групи е имало и в Атина, Гърция и Рим. Те произлизали от богатите граждани от съответната област, които се задължавали да изпълняват тези услуги доброволно, като вид отпразнуване и честване на техния просперитет и известност в обществото. В замяна на това те са получавали специална почит, признание и позиция на престиж и влияние в дадената област. Тази група хора води началото си от гръцката еклесия или е работила съвместно с нея. Павел използва този термин, за да дефинира богатото наследство на Новозаветния вярващ и Божиите очаквания за него. Той още искаше да покаже как Господ ще подкрепи, тези които Му служат, чрез изобилието на Неговите светии и как те от своя страна, ще продължават да получават изобилно, точно поради тази причина. Хорегео винаги са осигурявали подкрепа и поддръжка на конкретни растящи услуги или служения. Техните финанси неизменно са били използвани да екипират и снабдяват всичко, от което са се нуждаели конкретните служители, всеки със специфичните си дарби, за да могат да изпълнят призива си. Целта на Хорегео е била да направят така, че работещите да не бъдат разсейвани и фокусът им отместен от светската икономика. По този начин служителите са могли да продължат да преследват целите си, без да бъдат отклонявани поради финансови нужди. Аристократите от своя страна, са били почти винаги обогатявани чрез това, което те са жертвали. Когато думата се използва за Бог, тя показва служението, което се състои от Неговото поверяване на дарове, таланти и призвания. Всички те са ценни, особено за практическото поучение върху духовните сили на божествено мотивираната подкрепа и поддръжка на служители и служения на Господ от страна на църквата Му. Виж 2 Коринтяни 9:10; 1 Петрово 4:11; Колосяни 2:19 и 2 Петрово 1:3-11.

1561. Хороскоп - Термин за писмения продукт на астрологични гадания.

1562. Хорус - Египетски бог, за който се е вярвало, че обитава в телата на Фараоните. Той е бил бог на слънцето, от когото Фараоните са вярвали, че получават мъдростта си. Тяхното вярване е произлизало от това, че боговете на царете са смятани за техни бащи, откъдето и вярването, че самите Фараони ще бъдат превърнати от човеци в божества. Хорус е изобразяван като човек с глава на сокол.

1563. Храм - Земното обиталище на божество и център за неговото или нейното поклонение. Храмовете обикновено са били и жилища за служителите на

божеството - неговите жреци и жрици, олтарни слуги, пазители на портите, ковчежници и т.н. Повечето езически храмове са представлявали също и таверни и бордеи. В древността те са представлявали най богатите институции в обществото, известни с това, че са добри работодатели. Те са имали собствени монетарни системи и ковчежници, които в някои отношения са наподобявали в много първичен вид днешните банки. Върху храмовите земи са били строени жилищата на служителите, помещенията на робите, складовете и хранилищата за жертвите на поклонниците. В миналото храмът е бил източник на ранната изпълнителна власт, който обикновено е бил разположен в центъра на града или на населеното място.

1564. Храмова проститутка - Мъж или жена, наети от храма, за да продават секс или да го разменят за дарове или жертви на поклонниците. В миналото жреци и жрици са били прикрепени към храмовете, за да извършват така наречения "ритуален секс". Този акт е бил възприеман като форма на поклонение и жертване към различните божества на плодородието. Хората се очаквали, че боговете от своя страна, ще накарат земята да даде изобилна жътва. Виж Левит 19:29 и 21:9; Исус Навин 6:17; Михей 1:7; Наум 3:4.

1565. Хълмове - Център на езическо и номадско поклонение. Най-общо хълмовете са били места на поклонение към по-нисши или подчинени божества. Планините са били местата за поклонение към небесните богове.

1566. Хънган — Наименование на вуду жрец от мъжки пол.

1567. Ху - Египетския бог на вкуса.

1568. Хуманист - Модерен термин за властването на плътта и душевното над духовното. Описва издигането на земното и неговите цели над небесното. В ерата на хуманизма, съдбата е първото нещо, което се губи от последователите на това течение (съдбата, която идва от сферата на Създателя Бог). Хуманистките твърдения поддържат мнението, че човек сам си е бог и поради това е създател и господар на собствената си съдба. Това поставя една сериозна основа за развитието на атеизма. Следва добре завоалирано завръщане към древни форми на поклонение и навлизане на духовни сили, които го изискват и вдъхновяват. По времето когато хуманизма процъфтява, това подхранва независимостта на хората от Създателя им, самообожествяването и стриктното автономно съществуване. Липсва присъствието на отговорност и отчетност, за всичко, което не може да се пипне и опита от интелекта или петте човешки сетива.

1569. Хус - А) Означава черен. Б) Най-големият син на Хам (внук на Ной). Баща на етиопците и дядо на Нимрод, основателя на земята Сенаар, древна Вавилония, по-късно позната като Халдея. Основател на градовете Халне, Бабел, Акад и Урук.

Ц - Цар до Църква

1570. Цар - Мъж-управник, установен на трон. В миналото се е смятало, че царете управляват чрез божествена власт и свръхестествена благодат. В най-

общия случай, те са били организирани в династии, чиито предци са доведени в съществуване от бога на тяхната земя. Присъствието на цар в земята е било знаменателно за неговата връзка и достъп до свръхестествени сили, от които той получава силата си, ресурсите си и върховенството си. Силата, за която се предполага, че е поставила царя на неговата позиция, е била смятана за източника на цялото му богатство, здраве, мъдрост и военна стратегия. Древните царе не са ходили никъде без своите духовни съветници. Това са били пророци, гледачи и авгури. Често царете са били установявани точно чрез авгурство, като се е смятало, че така те ще могат да изпълняват успешно своята роля и функция. Оттук и идва думата иногурация (виж дефиницията). Церемонията по коронованието и встъпването на царя в длъжност и позиция е включвала помазване, авгурство и полагане на заветни обреци и клетви. Царските символи включват слънцето, луната при цариците и скиптър или жезъл, символизиращ царството. Друг важен атрибут е трона, който най-често е обграден от нещо като овал или ореол. Мястото около трона е било окрасявано със скъпоценни камъни - рубини, сапфири и смарагди, които да отразяват брилянтния блясък на славата му. В добавка към тях е имало мечове, стрели и други оръжия, които да дадат завършен вид на царската украса, като един вид военен реквизит на царското служение. Всички тези елементи се е смятало, че са дадени от божеството, поставило управника на настоящата му позиция. Думата цар означава "въплащението или главата на племето или клана". В днешни дни за царете не се разсъждава по същия начин, както от времето, когато е написана Библията. Демократичният мироглед трудно може да оцени важността на царете за една нация и нейния божествен произход. Поради страха, че съсредоточаването на твърде много власт и сила в ръцете на един човек е вредно, а често пъти както историята показва е било именно така, модерните умове виждат правителство от раменете надолу, без главата му. Точно обратно на мирогледа на древните цивилизации. Поради това, че Словото е вечно, легитимността на царете е не просто вечна, но и нещо, което е с духовен характер. Царете са били правени от божества, а не от хора, тъй като невидимият свят е съществувал преди физическия. Винаги когато човешко същество е било произвеждано в цар, автоматично се е подразбирало, че той е такъв поради и от името на божеството на земята. Основанието за избора на божеството за цар е било главно определяно от прародителя на племето (впоследствие нацията). Оттук и можем да видим Авраам като първия цар на Израел, за когото словото описва, че е действал и функционирал като такъв. Неговите съвременници са разбирали и възприемали това нещо като факт, което допълнително потвърждава тази истина. Базирано на избора на Яхве и въвеждането на човека в служение към Себе Си, Авраам е бил видян и приет от цялото си обкръжение, като издигнат в тази позиция от Бог. Това е основната идея, която стои зад царуването. Спогодба между духовния управник и неговото земно тяло, откъдето се ражда та връзка на посреднически съюз, чрез който д осигури управлението на божеството над група от хора (общество), които се смятат за негов народ. Царят се издига от конкретно родословие, защото неговият прародител е бил избран от бога на земята, за да служи от негово име, упражнявайки царската власт във физическото измерение. Ето защо Бог толкова старателно описва раждането на Исус, защо Той е Негов Баща и как това Го прави да бъде Цар на царете и

Господ на господарите. От момента на раждането си, избраният монарх е отглеждан и подготвян, за да бъде впоследствие предаден на бога на земята, който да осинови човека и да го направи част от божественото си родословие. Оттук идва и презумпцията, която е станала и нарицателно вече за някой, че е със синя кръв. Така, тези личности вече се смятат за богоизбрани, въпреки че може никой да не го каже гласно, като това е статуса, който им дава правото и силата да управляват от името на техния бог. Древните са вярвали, че нещо повече от просто приписване на титла е ставало, когато някой е бил коронован за цар. Те са чувствали, че буквалната физиологична направа на царя е била трансформирана в тази на божеството. Това съответно му е давало специални сили и привилегии, които са били по принцип недостъпни до широките маси. Тези сили са смятани за необходимата квалификация за божествено служение, където царя да бъде използван за извършването на задълженията си и целите на своето царуване. Имало е придаване на сила, мъдрост, власт и конкретни задължения, които да бъдат извършвани. В умовете на хората, всяка по продължителна среща и приемане от бога на земята е означавала издигане от позицията на човешкото до ранг на управляващ, заедно с духовния прародител на земята, племето и неговите богатства. Цялата тази информация е свързана с пророците, тъй като те винаги са били тези, които са предупреждавани кой ще е следващия цар. В допълнение, помазанието на пророка, често оподобявано с това на самия бог, е било придавано на предстоящия цар от пророците като преносител на силата на бога към новия цар. Според тази презумпция се ражда царското като понятие и Бог, Който е най-първия Цар и Неговия Син Исус Христос (Даниил 7:14), Който беше Първия Син, на Когото бяха предадени божествена сила и право да управлява. Духовният модел за последващи законни царе и царуване беше постановен от този вечен прототип. От перспектива на Създателя, семето на царя е поставено в генеалогията на родовете, избрани за него. Поради тази причина, в умовете на хората от миналото царете са били въплащение на царството, било то новопостроено или наследено. Така титлата е била давана не просто поради физическото доказателство на ефекта от управлението на монарха, но и на базата на генеалогично наследство. На последно място, царете са били приемани като инструмент на божието господство и агенти, които са отредени да съблюдават за неговото непрекъсващо просперииране през поколенията. Причината, поради която даден род е бил избиран, е била първоначално отредена от духа на управника да бъде предавана според природата и вида си на всяко следващо поколение, до края на света или до края на конкретното царство. Според този дух, пратеника от Откровение идентифицира новородените в Христос като царе и свещеници на Бог. Облеклото на царя, короната, скиптъра, робата, трона и т.н. са все атрибути, чиято цел е да свидетелстват на неговите поданици за славата на божественото присъствие и издигнатото положение на царя. Короната е диадема, чиято цел е да обрисува пръстена от слава, който покрива главата на представителя на божеството. Скиптърът е символ на управляващите греди на творението, върху които света и неговите системи са построени. Робата отразява славното покривало от божеството, като цветовете й съответстват на силите и елементите на творението, над които конкретния бог владее. Тронът е преобраз на седалището, от което бога разпределя своя съд, наказание или награди.

Тронната зала е символ на съдилището на божеството, центъра му за управление на силите, ресурсите и богатството на духовното царство, които да бъдат насочени в земното такова, над което земният монарх управлява. Други царски емблеми са пръстена, който символизира завета, подобен на брачен, между управника и неговия или нейния бог и нагръдника - защитата на жизнено важните органи в битки и походи (областта на торса е смятана за обиталище на животите на царските поданици). Всичко това е важно за пророческото осъзнаване и разбиране на церемониалния символизъм, който може да се срещне в пророчески видения, сънища, слово и притчи от Господ. Те се използват, за да предадат жанра на вечността, който Бог иска да разкрие на пророка, а оттам да освободи и към света, който е управляван от Божиите невидими протократични сили.

1571. Царица - Царска особа в женска форма. Женска власт. В древността и в някои съвременни култури, женско божество.

1572. Царството на Бог - А) Владението на Бог във вярващия чрез Святия Дух. Б) Присъствието на Бог в дадена личност, заета като Негово свято обиталище. Това присъствие освобождава към съда въплащаването на Троицата, всичките преимущества, снабдяване и силови характеристики на Създателя Бог и Неговото вечно царство. Това въплащение още освобождава ръката на Бог да се движи и да упражнява Неговата власт, навсякъде, където има присъствие на вярващ.

1573. Цветови символизъм - Напълно естествена е пророческата употреба на цветовете като вид символ или преобраз. Различните цветове обграждат пророческите проявления, за да отбележат духовните сили, които дават материално изражение и изпълняват словото на Господ. Божията активност по отношение на земни или човешки въпроси, често е забелязвана от духовно чувствителните хора чрез цветове, които изявяват Неговото присъствие. Цветовете, също така разкриват присъствието на Божиите ангели. Говорят за тяхното ниво на власт и сфера на действие, като област около (или свързана с) пророческия служител, когато пророкува или този, на когото ангелите са изпратени да послужат. Цветовете разкриват причината и съответните преимущества, произхождащи от посещението на ангелите. Също така отразяват духовната слава и идентифицират сферата на провидението, която даденият ангел е бил изпратен да освободи, обикновено инициирана чрез пророческо слово. Библията ни казва, че Господ прави всичко чрез словото Си, така че когато пророческо слово за даден човек дойде на времето си, то може да се прояви чрез духовни цветове. Когато ангели доближат нечия сфера на живот, за да послужат на човека, най-често като изпълнение на пророчество, те излъчват свръхестествена слава. Цветът на тази слава, било той червен, зелен, розов, жълт, бял и др. показва сферата на благословението, снабдяването и събитията, които имат да станат в резултат от пророчеството. Старозаветните пророци, често говореха за светлини, слава и различни цветове, съпътстващи техните срещи с ангели и свръхестественото. Освен обичайните еманации на Святия Дух, които са видими от време на време, посещението от ангели, за да изпълнят пророческо слово от Господ, често е съпроводено от по-силен, интензивен и осезаем блясък и сияние. Преди благословенията, произхождащи от даденото

слово да се проявят в реалния свят, може да се наблюдава лек нюанс на цвета, който отговаря за него. Например зеленото е свързано с богатство и просперитет, а също и с духовно благоденствие и пророческа дейност. Оранжевото означава огъня на Бог или есента като сезон за жътва. Червеното е знак за грях, воюване и прилежащото му кръвопролитие. Синьото е преобраз за откровение, докато жълтото оповестява началото на небесно прозрение и свръхестествено просветление. Бялото е символ на победата, праведността и чистотата. Пророческият взор може да наблюдава тези признаци около този, когото Бог е приготвил за благословение. Това е свидетелство за това, че нещо изключително ще им се случи или вече е инициирано и работи в духовния свят за дадената личност. Това са само няколко примера за употребата на цветовата символика. Виж Откровение 9:17; Числа 11:7; Езекиил 8:2 и 10:9; Даниил 10:6. Виж още определението за Аура и Нимб.

1574. Цветя - Символ на любов, победа и добра воля. Пророчески, те могат да показват сезон на пролет, където предстои разцъфване или в друг случай, краткостта на човешкия живот. Често цветята са представяни духовно като знак за краткотрайни състояния или ситуация в човешкия живот.

1575. Цел - А) Най-общо думата се отнася за крайната причина, поради която нещо е направено. Б) Дейностите, поради които е създадено нещо. Задачите, които може да извърши в живота си според естествените му заложби, способности, успехи, леснота на приложение или функционалност. Божественото приложение на думата цел, може да бъде сведено до определението на Господния призив и насока за даден човешки живот. Божието значение и намерение за целта е следното: отредените за Неговите създания и народ съдби, в които Той ги призовава да стоят, според Неговите небесни назначения. В прав текст, който обаче често е пренебрегван, целта се отнася до това, което Бог желае и очаква от Своите създания. Това включва ограниченията и недостатъците, настъпили след човешкото падение, защото Той е промислил конкретно решение и за тях. Целта от Господ е това, което крепи целостта на творението и го държи в единство с Него. За Бог, целта отговаря на нужда, която Той лично е почувствал и изпитал по време на сътворението. Господ съответно е създал живо същество, което да посрещне тази нужда, като я е трансформирал в цел, заложена в създанията Си. Създателят, според Своите лични очаквания, убеждава съдовете, подготвени за Неговите цели, като активира заложените в тях вътрешни импулси. Господ е направил така, че желанието и копнежа да изпълнят и следват вътрешния си порив, кара хората да вършат дори и несъзнателно, заложеното в тях според направата им. Поради това, единствения начин, когато хората могат в пълнота да се насладят на своето наследство, е да следват Него. За християните изискването е доброволно посвещение, чрез което да придобият своя дял от Новото Творение в Изкупителя. По този начин тяхната цел като хора бива изпълнена, а съдбата им се движи в правилна посока. От Божия перспектива, целта обхваща работата през земния живот, която носи изгода на хората и снабдява нуждите на тяхната лична икономика, от невидимите сфери на творението. Също така според Създателя, целта изисква хората да използват правилно своите естествени и свръхестествени дарби, уникални таланти и способности в услуга на Него. Виж Ефесяни 3:11. Поради

тези причини, целта означава човек да живее в съответствие с Божиите таланти, призив и направа за себе си. Виж Деяния 1:11 и 27:13; Римляни 8:28; Ефесяни 3:11; 2 Тимотей 1:9 и 3:10. В Стария завет, Господ изискваше от свещениците Си да имат прясно опечен безквасен хляб на масата за приноси по всяко време. Хлябът беше символ на Неговото присъствие и снабдяването, което идваше чрез тях, когато вършат Неговото дело. Изискването да поставят присъствения хляб на живота пред Него, беше Божия начин на разпознаване за тях, че винаги са осведомени и достъпни изключително и само за служение на Него. Бог снабди чистия хляб от небето, за тези, които служеха в Неговия храм. По същия начин, свещениците трябваше да виждат себе си в тази символика, като хора, създадени да снабдяват идващите при Него, чрез тяхното служение. Постоянното присъствие на хлябът върху олтара им напомняше, че те трябва да бъдат свежи, адекватни и неосквернени в служението си. Когато времето на хляба свършваше, с изтичането на седемдневното му стоене пред Господ на Неговата маса, свещениците го изяждаха с молитва. Тази молитва, представлява своеобразен тамян, чрез който те демонстрираха ползата за Бог и снабдяването, което Той дава на служителите Си. Тамянът над хляба е преобраз на молитвите на светиите, които се превръщат в сладко благоухание за Господ. Самата фраза присъствен хляб, демонстрира Божието значение за целта. Тя идва да покаже, че ние в качеството си на предопределени цели, сме поставени пред Бог, за да Му служим, подобно на присъствения хляб. Всичко това показва, как Бог първо е измислил целеви човешки умения за Себе Си и после ги е предоставил на служителите Си. Сравни Марк 2:26 с Римляни 8:28 и 9:11. Остава да разгледаме още един аспект на това двустранно приложение на целта - всичко, от което човечеството се нуждае, идва от Бог чрез словото Му и според Неговото намерение и цел. Думите цел и намерение са употребени повече от тридесет и пет пъти в Библията. Значението им обхваща целия диапазон от човешки постижения и задължение за продуктивното използване на дадените им от Бог способности. Определението на целта включва също така и качеството на използване и степента на усвояване на тези таланти и дарби от страна на хората. Всяка една от способностите има цел в предопределения план на Създателя Бог за функционирането и земния живот на хората. Уменията, които имат за цел да посрещнат нуждите, са резултат от употребата на човешките заложби, дадени им според Божието намерение.

1576. Целувка - Освен, че е очевиден символ на привързаността и чувствата, целувката е служила и някъде все още служи и за други цели. Като религиозен символ целувката потвърждава завет, формиран и свързан чрез духовен съюз. Целуването на хора във властническа позиция, е израз на почит, уважение и зачитане на техния висок статут. При такива случаи, обикновено се целува ръка. Този акт е нещо повече от просто уважение. Този обичай се базира на вярването, че целуването на царска особа, особено по ръката, е начина, по който силите, добродетелите и атрибутите на властта се предават на този, който бива целуван. Виж 1 Царе 10:1 из Царе 19:18.

1577. Цербер - Адското куче, компаньон на Хеката, богинята на мъртвите, която отвежда душите им в ада. Едни от най-честите жертвоприношения за нея са били черни кучета.

1578. Цимент - Белег за единството и стабилното свързване на направени от човека смеси. Духовно, това може да се разглежда като смесване и свързване на човешкото с божественото.

1579. Църква - На гръцки думата означава "призвана". Идва от гръцкия термин еклесия. Виж определението за Еклесия. Виж Матей 16:18; Евреи 12:23.

Ч - Чакал до Чума

1580. Чакал - Зъл, зле миришещ мършояд, който обича тъмнината. Синоним на дявола. Библията оприличава чакала с дракона и го свързва с него и странно защо и със змията. Тези приписани му сравнения показват ролята му в окултните сили. Виж Езекиил 29:3.

1581. Чар, Очаровам, Омагьосвам, Муска - А) Качеството да си привлекателен. Б) Малко украшение, талисман, носено като гривна или друго бижу, поради предполагаемите му магически свойства да прогонва злото. В) Вид Амулет. Г) Действие или система от действия, изпълнявани в качеството си на свръхестествена формула за получаване на свръхестествени резултати. Обикновено е било постигано чрез напяването или изричането на заклинание към друг човек или група. Целта му е да подчини, контролира или призове духовни сили, които дават магически резултати. Използвано също за преодоляване на някакво препятствие, въздействие върху събитие, ситуация или човек, с помощта на мистериозни сили, включително чрез удоволствие и удобства. Едно от значенията е: "да привлека" чрез очароване, посредством магически ритуали и церемонии, чиято цел е да пазят, съблазнят, пленят или да направят обекта или обектите уязвими. Източникът на популярната ласкателна и любезна дума "омайвам", се корени в духовната манипулация, когато става въпрос за употребата на думата от страна на човек, който е запознат с основите и протоколите на духовната сила и демоничните изкуства.

1582. Чародеи - Идва от еврейската дума лахаш, която е описателна за нашепванията, мърморенията и съскащите звуци, които са били произнасяни от укротителите на змии. Автентичната способност на змиеукротителите е била получавана в здрав и близък съюз с духове от отвъдното. Чародеите са били често и магьосници, и заклинатели (виж определенията) - представители на нещата, смятани за религиозно табу, което всъщност е държало хората надалеч от тях в страх и подчинение.

1583. Чародей - А) Думата означава "да наглася", в смисъл на хвърляне на жребий за предсказване на съдби. Б) Човек, който практикува магьосничество. В) Магьосник, вещер, заклинател, факир, шаман. Г) Човек, който определя съдбите на други животи, чрез сили придобити поради професионални заветни връзки със зли духове. Деяния 8 разказва за кариерата на Симон магьосника и странностите на неговото обръщение към Христос. Той беше спечелен за Бог чрез служението на чудеса на Филип евангелизатора (Деяния 8:13). Когато Симон видя апостолската сила за предаване на Святия Дух, той се опита да купи този дар, за да го прибави към своето портфолио от свръхестествени сили и

способности. Когато Симон поиска от Петър да купи неговия дар на придаване, апостолът отговори на магьосника според занаята му. Петър декларира на този чародей, че няма право и дял(англ. жребий) в техния апостолски призив. Апостолът отговори на вълшебника, използвайки собствената му терминология, тъй като той самия разпределяше чрез жребии съдби и бъдеще на хората. След обръщането си обаче, този човек все още разсъждаваше по същия начин и в алчността си искаше да откупи своята съдба и призив в Бог. Апостол Петър обясни съвсем ясно на магьосника, че неговите предишни начини на предсказване и определяне на бъдещето са несъвместими и безполезни за делото на живия Бог. Той контрира предложението на Симон, фокусирайки и изваждайки на показ неговите истински мотиви. Симон искаше да просперира, като използва връзките с фамилиарните духове от езическото си минало, за да предава имитация на Божия дар.

1584. Чародейски атрибути - Обекти (предмети или животни), които спиритистите, магьосниците, некромансерите и врачките използват за предсказанията си, да тълкуват като вид знамение или повод за псевдопророчество. Примери за такива атрибути са птици, чаени листа, кристални кълба, карти таро и вътрешности или органи на заклано животно. В древността за чародейско пророкуване са били използвани още амулети, чармове, възглавници, воали и водни чаши. Всички тези предмети имат за цел да извлекат и получат отговор на въпрос, зададен към което и да било духовно същество, намиращо се в близост, без значение дали този отговор е истина и дали неговия източник е Истинския и Живия Бог. Гореизброените са предмети използвани като точка на контакт с духовното, с цел освобождаване на чародейско пророчество. Виж Езекиил 21:21 22.

1585. Чародейство (чародействане) - Това, което днес е известно като Ню Ейдж спиритизъм. Чародействането всъщност е институция за получаване и размяна на духовна - тяхното щастие или трагедии, чрез информация, която касае бъдещето на хората използването на различни предмети или обекти. Тези способи включват картите таро, вълшебни пръчки, водопади и локви, гледане на кафе или на чаени листа, хвърляне на жребий, авгурство, астрология, гледане на ръка (длан), гледане на черен дроб и вътрешности - известни като хепатоскопия и харуспикопия (ефективни, само когато се използва жива жертва). Тези методи включват в себе си алхимия, нумерология, предсказания, руни, талисмани, метопоскопия (гадаене по чело), френология (гадаене по форма на черепа), онейромансия, хиромансия, геомансия и рабдомансия. В общия случай, окончанието -мансия в края на думата, означава, че това е форма на чародейство. Това означава, че молитвата, духовната манипулация, възлиянията (течни приноси), нерядко и жертвоприношенията са били от съществено значение за успеха на гореспоменатите практики. Чародействането винаги разчита на обекти, било то живи или не, за да получи информацията си. Този тип духовно запитване е свързан с поклонението към природата и се осланя на естествените елементи, за да получи знание от и за духовните. Виж Магия. Често чародейството е свързано с магьосничество и заклинания, използвайки природата и нейните билки, от които се правят отвари и еликсири, често използвани като принос за добиване на благоволението на запитваните

духове. Чародейството е невъзможно вън от завет, който да съдържа някакъв вид предписана формула за привличане и умилостивяване на фамилиарния или открито демоничен дух. Той е трябвало да бъде убеждаван и умоляван, за да даде информация за човек от естествения свят, която не би могла да се получи по друг начин. В Библията практикуването на чародейство е забранено от Яхве. Бог постанови тази забрана, поради това, че хората му търсеха достъп до Него чрез същите манипулативни методи, чрез които езичниците се допитваха до техните богове. Израелтяните жертваха погрешния вид животни, допитваха се до по-нисши духове и влизаха в безбожни общения с нечисти сили или с владетелите си, за да получат свръхестествени облаги. За онова време, в Израел е било допустимо чародействане само чрез жребий или чрез урим и тумим. Бог е толерирал това, защото все още Израел не беше разпознал, че техният Бог е Единственият и Той е Господ на господарите и Царят на царете. Както жребият, така и ползването на урим и тумим, са далече от пълноценното пророчество, тъй като информацията, получена от тях е била винаги в строго определени граници. Типичните въпроси на търсещия духовна информация са били кратки и прости, като възможностите за отговор са били в повечето случаи две (да/не) или няколко по метода на изключване. Най фиксираният от всички Библейски методи за чародейство е жребия, който представлява еднократен и еднозначен отговор. Той е показвал, каквото се получи и резултата е бил смятан за неотменимата и непроменима воля на запитваното божество. Виж Чародейство чрез жребий. Идеята, стояща зад чародействането е била, че може да се получи информация за бъдещето и за човешките съдби, от духовете, обитаващи или преминаващи в близост до човека или запитващия. По този начин, чародеите могат да предупредят, предпазят или накажат тези, стоящи на пътя на събитията. Божията съдба за човешкия живот е още една причина за чародейство. Жената-гадател в книгата Деяния, беше обикалящ чародей, който вървеше от място на място, за да предсказва бъдещето на хората за пари. Както може да се очаква, тя имаше присъщата сила, за да отключва съдбите, за които предсказваше и също функционираше като наемник. В случая на Павел, това надхвърляше нейния източник на информация, който беше духът на лъжепророчество. Павел беше изключително подразнен от досадната жена, която съпътстваше разпространението на евангелието. Този дух се опитваше да урони авторитета на апостолското служение, като извращаваше евангелието чрез устата на младата жена. Демонът провъзгласяваше добрите новини за спасението, по начин, който на пръв поглед потвърждава истинността на Павел и неговите спътници. В Деяния 16:16-17 е описана тази случка: "Тези хора са слуги на Всевишния Бог, които ви проповядват път за спасение". Там пише, че тя правеше това много дни. По какво можем да разберем, че момичето чародействаше? Думите, които тя говореше, всъщност не бяха евангелието и никой, уважаващ себе си евреин или християнин не би разпространявал словото с подобна тактика, тъй като се знае, че всички религии имат някакво знание за Бог(виж Яков 2:19). Исус Христос беше Този, поставен като камък за препъване и съблазняване. Павел знаеше, че хората могат да бъдат спасени само чрез името на Исус и поради това той разпозна коварната атака върху призива му и я пресече. Пророците трябва да знаят, че в чародейството много неща могат да

съдържат истина в себе си, но Словото е истинно само когато е в пълнотата си. Виж Мансия и Чародейски практики.

1586. Чародейско дърво - Терпентиновото дърво, което още е разглеждано като дървото, от което са произлезли децата на боговете.

1587. Чародействане на лъжепророци - Фалшивите пророци чародействат за облага и тяхната нагласа отговаря на: първо парите, после пророчеството. Техните послания се характеризират със спиритистко гадаене, като рядко могат да излязат с духовна информация отвъд сферата на материалното богатство и човешките интереси. Изтънчените лъжепророци (като Валаам), каквито са най често отстъпниците от Господ Исус Христос, насищат посланието си с типично окултни мотиви. Фалшивите пророци преправят древните чародейски практики като вид дегизиране и прикритие. Едно внимателно изучаване ни показва, че това са същите методи, използвани от лъжепророците в Библията. Те включват некромансия, допитване до образи, астрология, германсия, екзорсизъм на лоши чрез предполагаемо добри духове. Още и познаване и тълкуване на сънища, които имат двояко значение в Библията и предсказване на бъдеще, което със сигурност, ако бъде последвано, ще отведе хората далече от Христос и от Църквата. Пророчески преживявания, в които има нужда от знание за рождени дати, предмети или дрехи на човек, са със сигурност от чародейско естество. Виж Лъжепророци.

1588. Чародейски практики - Фраза, най-често използвана като събирателно за всички видове предсказване и гадания, практикувани от вещици, шамани, лъжепророци и спиритисти. Това са правенето на магии, хвърлянето на жребий, картите таро, гадателска пръчка, геомансия (гадаене по земята), авгурство, тълкувания на сънища и знамения, гледане на ръка, карти и др. Виж Чародейство, Мансия, Ню Ейдж и Спиритизъм.

1589. Чародейско пророкуване - Пророчество, вдъхновено от външни сили. За да освободят словото си, такива пророци обикновено изпадат в състояние на транс, най-често постигано чрез помощта на някакъв опиат. Трансът е бил вид доказателство, че божеството е поело контрол и говори чрез слугата си. Окултните и спиритистки предсказания се базират на тази предпоставка. Това води до душевни пророчества, произлизащи от лични впечатления, мнения или теологични условности. Предразсъдъци, предубеденост или тълкувание на познати (фамилиарни) черти и особености на обекта или субекта на пророчество, могат да бъдат вдъхновени от чародейско пророчество. Чародейството функционира стриктно на базата на външни фактори като ритуали, знамения, събития, помощ от предмети или вътрешности на животни. Виж Михей 3:11; Езекиил 12:24, 13:6 и 21:21-24; Деяния 16:16.

1590. Часовник (Часовников механизъм) - В пророческите сънища, часовниците представляват откровение от Господ за Неговите предстоящи времена и сезони. Те говорят за идващите промени в Неговата активност и работа на земята. Времето в пророчески часовник може да бъде изобразено като секунди, минути и часове, но е необходимо пророческо откровение, за да се разбере дали всъщност става въпрос за дни, седмици месеци и години. В някои

случаи откровението може да касае дори десетилетия, векове или хилядолетия. Виж Исая 38:8.

1591. Чаша - Съд за вино, духовен символ за възлияния и жертви. Също преобраз на сърцето, неговия принос и дори в днешно време - постижения. Чашите могат да бъдат и символ на преживяване, призвание, назначение или промяна, донесена от духовния свят в нашата сфера на живот. Обикновено в сънищата, това е изобразявано като ръка, протягаща чашата към сънуващия. Ръка, пиеща от чашата, означава, че духовното същество общува със сънувашия или този, който е свидетел на видението. В миналото специални чаши са били използвани за предсказване и чародейство. Виж Битие 40:11; Псалм 116:13; Исая 51:22; Еремия 16:7; Марк 10:38.

1592. Чемош - Жестоко божество, подобно на Молох, който изискваше детски жертвоприношения. Това е националния моавски бог на войната, който още е и еквивалент на астралния бог на амонците. Същият като вавилонския Хемош. Виж Съдии 11:24; 4 Царе 3:27 и 23:13; Числа 21:29.

1593. Червено - Цвят на царете, който демонстрира длъжността им да влязат във война, за да защитят земята и хората си. Червеното още е цвета на греха и смъртта, както и на войната и нейното кръвопролитие. Поради това, че монархиите в миналото са били установявани чрез воюване, цвета на кръвта се е превърнал в емблема, която демонстрира способността на издигащия се монарх да побеждава.

1594. Червеи - А) Символи на духовете на предците, които представляват сили, работещи в настоящето. Б) Според Исус Христос, това са паразити от ада, които не умират никога, въпреки че са изложени на вечните адски пламъци. В) В пророчески контекст червеите са преобраз на подмолна поквара или размножаването на нещо зловещо под прикритието на мрака. Г) Червеите се хранят от отпадъци, нечистотии, рани и трупове. Виж Марк 9:44.

1595. Черен дроб - Най-тежкият орган в тялото. Еврейската дума носи в значението си тежест, в същия смисъл, който се влага в думата за слава. Черните дробове са били основни инструменти за предсказания. За тях се е смятало, че разкриват бъдещето на даден живот, тъй като са виждани като органи, отразяващи просветлението. Поради това, те са били от съществено значение за откриването божиите мисли и решения относно ситуации на живот и смърт. Цар Навуходоносор се е допитвал по този начин до боговете, преди да влиза в битки или военни походи. Виж Езекиил 21:21.

1596. Черен облак - Присъствието на зли духове, пълчища от демонични сили, смърт и мъка. Откровение 6:12-14. Виж Гъсти облаци в Исая 44:22.

1597. Черна магия - Магия, която е конкретно и целенасочено използвана за преднамерено зли и лоши цели, които се постигат с помощта и подкрепата на зли духове. Смята се, че дължи успеха си поради завета на практикуващия със злите сили, които извършват под команда (заклинание) желанието на магьосника или заклинателя. Виж Магьосничество и Вълшебство.

1598. Черна птица - знак за изкушение, което е вдъхновено от демонична атака или нападение.

1599. Черно - Цвят, който се отнася за бедствие, грях, тъмнина и мъка. Йов 30:30; Еремия 4:28, 8:21, 14:2; Откровение 6:12. Още говори за нещо или някой от света - светски(плътски).

1600. Черно агне - Животинско жертвоприношение, изключително правено при умилостивяването на боговете на смъртта и отвъдното в древността. Изисквани като жертва от Хадес, богът на обиталището на мъртвите. Хеката също е очаквала като жертва черно агне и куче. Жертването на черно агне е също типичен ритуал на вещици и други практикуващи магьосничество.

1601. Черно изкуство - А) Магьоснически заклинания, които впрягат злите духове, стоящи в основата на окултните сили, за да произведат свръхестествени събития в материалния свят. Б) Черна магия. В) Чародейство, магьосничество. Библията осъжда всеки вид магия, като непозволено и неправомерно нахълтване в Божията област и сфера на действие, с цел да се промени хода на историята, съдби и ситуации, които са определени и постановени от Бог. Опитът на магьосниците за намеса и евентуална промяна на отреденото от Създателя, е осъден от Бог като магьосничество. За да изпълнят служенията си, опитните пророци трябва да бъдат образовани, както Даниил и Самуил в техните ответни действия и тактики. Трябва да са способни да отговарят с мъдрост на тези, които идват да ги питат Относно делата на тъмнината. Виж Притчи 22:21; Деяния 19:14-19 и 16:16. Също Пророческо умение и Компетентност.

1602. Четири - Числото на световно влияние, показател за действие от четирите краища на света. Пророчески то представлява нещо със световно въздействие, като посочва основно четирите посоки на компаса - север, юг, изток и запад, като източник или цел за разпространение. Божествена намеса и действие, които духовно намесват четирите вятъра на творението да направляват посоките по четирите краища на света. Божествена заповед, която обгражда човечеството и земята. Докато седем е число на глобално влияние, което е фокусирано върху континентите на земята, числото четири набляга на планетата като цяло. Виж Битие 2:10; Еремия 49:36; Езекиил 1:8; Даниил 7:6; Захария 6:5; Деяния 10:11.

1603. Четиридесет — Числото на духовна подготовка чрез изпитания и пустинни периоди. Когато се отнася за време, числото говори за сезон/и, които са естествено предразположени към проблеми и бедствия. Също така четиридесет години е времето, на което Плеядите - седемзвезден куп се появяват на небето. Четиридесет е древно число, свързано сочистването и пречистването и е използвано в Библията, за да означи по-важните събития в календара на Бог. Навсякъде, където числото е използвано пророчески, то е показател за драматично, нарочно удължено действие от страна на Всемогъщия. Библейски събития, които са свързани с числото 40 са: Потопа; Броденето на Израел през пустинята; Срещата на Мойсей с Бог на Синайската планина; Управлението на Давид и Соломон; Изкушението на Христос в пустинята; Три и половина годишното служение на Христос на земята; Четиридесетдневното служение на Христос, след Неговото възкресение.

1604. Четиринадесет — Числото на поколението на Новото Творение, родено в Исус Христос. Виж Матей 1 за родословието на Месията. Символично, числото е преобраз на седемте Новозаветни църкви, съединени със седемте Духа на Бог, стоящи пред престола Му. През призмата на Творението, те отразяват Новозаветната църква, като власт, постановена от Бог.

1605. Чирак - Човек, подчинен и служещ на друг, с цел обучение и подготовка за дадена работа, позиция или длъжност. Исус Навиев и Мойсей, Елисей и Илия, са добър пример за пророчески чираци и техните учители.

1606. Числов символизъм - Духовното приложение на числата, чрез които да бъдат посочени времевите рамки и план на Създателя, както и определени времена за човешки и земни събития.

1607. Чистилище - Погрешна концепция за отвъдното и съдбата на онези, които са отхвърлили новорождението в Господ Исус Христос. Смята се, че в чистилището отиват хората, които не са били достатъчно лоши в живота си, за да бъдат в ада. На това междинно място те прекарват определено време, докато се пречистят от всеки остатъчен грях, който им пречи да стигнат на небето. Евреи 9:27 развенчава това празно суеверие.

1608. Чудеса и знамения - Комбинацията от демонстрации, които Бог използва, за да изяви Своята сила над народите и техните богове. Също така Бог върши чудеса и знамения в процеса на освобождаване на хората Си. Като обобщение можем да кажем, че чудесата и знаменията служат за потвърждение на това, че ръката на Господ е с Неговите служители. По времето, когато Господ Исус идва на земята, хората на Бог са до такава степен свикнали с чудесата и знаменията, че бяха станали зависими от тях. Исус видя това като голяма пречка за вярата им и ги предизвика да излязат от зависимостта си. Виж Йоан 4:48. Въпреки това апостолите призоваваха Йехова да потвърди делата им чрез чудеса и знамения. Виж молитвата на Петър в Деяния 4:30. Служението на Павел е съпровождано от несекващ поток чудеса, според Римляни 15:18-19. В 2 Коринтяни 12:12 се казва, че чудесата и знаменията са стандартни акредитиви за истинското месианско апостолство. Освен дотук казаното, Господ постанови, че Неговото слово, което винаги има сила, бива потвърждавано чрез чудеса и знамения. Виж Второзаконие 6:22; Неемия 9:10; Еремия 32:20; Матей 24:24; Деяния 4:30, 5:12 и 14:3; Римляни 15:19; 2 Коринтяни 12:12; Евреи 2:4.

1609. Чудо - Дума, която се използва, за да опише и идентифицира събития и постижения, които се случват извън законите и ограниченията на естествения свят. Според 1 Коринтяни 12:28-29, чудесата са съществена и неразделна част от Новозаветната църква. За дълго време без прекъсване, чудесата са били наследство за хората на Бог, които са били отглеждани, поддържани, спасявани и запазвани чрез тях. Библията записва първите нарочни чудеса на Бог, когато Той изпрати Мойсей в Египет да освободи народа Му. Той дори издигна Мойсей до позицията на обожествяване на земята, за да може да освободи Своя пророчески кабинет (виж Осия 12:13). Старозаветните и новозаветни светии на Бог са били родени и навикнали на чудеса. Това, че пророците са предразположени към чудеса, може да бъде видяно от мантиите на Мойсей,

Илия, Елисей и други мощни пророци на Господ, оперирaщи със сила и власт. Като дела на божествена намеса, чудесата са публичната изява на Божията любов и внимание към Неговите хора. Чудесата демонстрират Божия суверенитет и имат още за цел да изявяват силата Му. Виж 1 Коринтяни 4:20 и 1 Солунци 1:5. В допълнение към това има служители проводници за чудеса и проявления на Святия Дух. Виж Деяния 8:13. Обикновено чудесата са съпътстваща характеристика на апостолското и евангелизиращото служение, поради това, че са анонс за присъствието на Бог и Неговото царство сред хората. Господ вършеше специални чудеса чрез Павел според Деяния 19:11. Това не означава обаче, че това са единствените мантии и кабинети, чрез които Господ върши чудеса, защото в Марк 16:14-20 пише друго нещо. Когато Той се появи преди скърбящите апостоли, които се оплакваха в неверие, Исус им каза, че чудеса, знамения и мощни подвизи със сила, ще следват тези, които вярват в името Му. 1 Коринтяни 12:28-29 също ни казва, че чудесата са основна институция в Новозаветната църква и нещо повече, има офис и служителски кабинет за вършене на чудеса. Виж Дунамайт.

1610. Чудодейни занаяти (изкуства)- Споменати в Деяния 19:19. Отнася се за чародейство и магьосничество, което е било много популярно в Ефес. Там то е било известно под името черно изкуство, наричано по този начин от магьосниците, които го използвали, за да контролират духовните области над техните общества. Симон магьосника, беше един от главните хора, практикуващи този вид дейност, до момента, когато срещна апостол Петър.

1611. Чудовище - В Библията, чудовището е свръхестествено създание, което е представено като морски змей, дракон, змия или ужасяващо земно животно. Често кита или динозавъра са били това, което словото е имало предвид, когато са споменавани. Поклонението към чудовища в дадена култура е показател за следните зловещи неща. Първото е това, че според Библейската терминология едно от значенията на чудовището е поличба. Второто е, че има поток на демонични сили и дяволи, нахлуващи в земята. Трето важно нещо е това, че има висока степен на християнско отстъпничество, което влиза в синхрон с бунтовните ангели на творението още от създаването на света. Четвърто - това говори за непостоянно и отклоняващо се от доброто, човешко поведение, чийто корен ес демоничен характер. Петото важно нещо е, че светлината на евангелието на Господ Исус Христос е била заглушена от преливащото човешко желание и пристрастяване към плътски неща. Шест - дълбоко вкоренено окултно движение и крепост. Седем - силна демонична манипулация от страна на вещици и магьосници. Осем - още една стъпка по-близо до апокалипсиса, описан в книгата Откровение. Човешките страсти, които преобладават в една чудовищна ера, формират основата, на която демонизма, магьосничеството и дяволските сили на мрака се издигат. Плътското поклонение жадува за чудовищното. То вдъхновява угаждане, което ражда компромис и накрая резултира в обръщение към демонизма. Това е допълнение към институцията на фамилиарните духове и лъжливото и еретично поклонение. Чудовищата, странното и гротескното се просмукват и завладяват общества и довеждат до създаването на извратени и мерзки фетиши в дадената земя. Популяризирането им е било недвусмислен предшественик на погублението. Виж Плач на Еремия 4:3. В Библията

чудовищата са наричани Левиатан, Рахав, Дракон, Морско чудовище и Бехемот. Всички те са показател за висша форма на окултно движение и мъдростта на змията (знанието на Вйкка), древното влечуго дявола, Сатана. Еремия 51:34 и Езекиил 29:3 са две места в Библията, където се говори за чудовища, като в случая става въпрос за морски такива. Обикновено става въпрос за дракон или някое друго змиеподобно създание. Библейските студенти и теолози разбират, че разпространението на мъдростта на чудовищата и популяризирането й е знак за наближаващ съд и гибел за обществото, което им се покланя и ги празнува.

1612. Чудовище на хаоса - Седемглавото чудовище. Три от главите са на лъва, орела, змията или дракона. Виж Лотан.

1613. Чужд огън - Термин, употребен в книгата Левит (свещеник). Той дефинира неправомерното изгаряне на благоухания (символ на чистите и пламенни молитви) пред Яхве, когато човек не е осветен; т.е. свещеникът не е помазан и облечен според длъжността си. Синовете на Аарон, които не се подчиниха и не повярваха, отхвърлиха стриктните изисквания за свещенство на Бог и решиха да Му принесат чужд огън. По този начин, те извършиха не само неприемливо, но и забранено свещеническо служение. Тази тяхна простъпка отиде отвъд простия опит да послужат на Бог, опитвайки се да подражават на бащиното си служение. Това говори, че те тръгнаха да се приближават към Него, без да са поканени, с нечисти мотиви и според собствените си представи. Отговорът на Бог дойде под формата на Неговия истински огън, който слезе върху Надав и Авиуд. Така двамата паднаха мъртви пред олтара на Бог, поради това, че не отговориха на изискванията и не почетоха Неговата святост. Чрез постъпката си те оскърбиха Господ, демонстрирайки публично своята арогантност. Това можеше да доведе до желание за свещенодействие от всеки свидетел на делото им, което от своя страна допълнително да оскверни святостта на Яхве в очите на народа Му. Виж Тамян, Свещеници и Свещеничество. Виж Левит 10:1; Числа 3:4 и 26:1.

1614. Чужда къща - Поставен в непозната обстановка. Принуждаване за приспособяване към промяна или за местене в нова обстановка.

1615. Чужди богове - Фразата се среща в Библията седем пъти и е алтернативен начин за дефиниране на лъжебоговете. Това е нещо повече от модерната концепция за идолопоклоннически образи. Фразата говори за съвсем конкретни божества и техни реални въплъщения на земята, които имат за цел да пленят човешкото поклонение. Чуждите богове в миналото са били тези, които са пренесени от чужди земи, чрез прекосяването на големи водни пространства. От Божия перспектива обаче, термина включва и всичко, което по принцип е чуждо на земята. Виж Второзаконие 32:12; Исус Навин 24:23; Псалм 43:12, 44:20, 81:9; Еремия 5:19 и Малахия 2:11.

1616. Човешко жертвоприношение - Ритуалното убиване, запалване, заколване или разчленяване на човец същество с цел да се угоди на божество. Останките от човешката жертва се принасят като храна на боговете. Изяждането на мъртвата жертва се е смятало за единствената приемлива божествена храна, от която кръвта, съдържаща живота на цялата плът, е била най-ценната. Друга идея, стояща зад човешките жертви е да бъдат предадени на божеството

останките от жертвата, в замяна на тяхната животворящата сила. В най-общия случай, тези жертвоприношения са били ритуали, които са предшествали свързването и общението с конкретния бог. В ерата на Новия завет, такова жертвоприношение би могло да бъде изпълнено с цел характера, емоциите, благодарението, хвалението или репутацията на жертвата. Виж Левит 18:21; 4 Царе 16:3 и 23:10;В Еремия 32:35; Езекиил 20:26.

1617. Чук - Символ на творческата и разрушителна сила на някой, разполагащ със суверенна власт. Активиращия и създаващ елемент на пророческото слово, според пророк Еремия.

1618. Чума (Мор) - А) Символ на приближаващи или разпространяващи се вече демонични сили, освободени чрез окултни средства като магьосничество, заклинания, чародейство и др. Б) Чумата е знак за Божия съд. Нарицателно за напаст от мухи, скакалци и други подобни каламитети.

Ш — Шабат до Шумерия

1619. Шабат - А) Седмият ден. Б) Денят на Божията почивка. В) Денят за почивка, който Бог даде на човечеството и неговите светски системи. Обяснен детайлно в закона на Мойсей и Десетте Божии заповеди. Виж Изход 20:11; 31:15; 2 Летописи 36:21. Виж също Седем дни.

1620. Шакти - Това е поза, чиито движения разпалват човека, който практикува йога. Шакти е стартова точка в йога, която води началото си от езическо поверие. Според него нещо подобно на навита змия, лежи в основата на гръбнака на всеки човек. Тази змия представлява женската енергия в тялото, която копнее да се свърже с мъжката енергия - божество. По време на медитация, тази енергия се развива като змия, аналогично на издигането на змията при музика на змиеукротител. Чрез монотонните едносричкови напеви на йога, шакти се събужда и започва с всяко движение, жест и звукът на медитиращото напяване - ом, да се изкачва нагоре по гръбнака с цел накрая да се обедини с мъжката сила на хиндуиското и будиско божество Шива. Името на това божество означава разрушител. Виж Йога, Хиндуизъм и Будизъм.

1621. Шалиах - Древен еврейски термин за един, чиито длъжности и власт в миналото, отговарят на тези на Новозаветния апостол. Разликата е в това, че шалиах е представител на хората, който поради очевидни причини не е изпратен от Господ Исус Христос. Виж Апостол.

1622. Шаман - Името на племенния жрец на древни политеистични религии, който може в някои случаи да бъде и знахаря или баяча на дадена група от хора. Шаманът е посредника на племето, чрез който се извършват контактите с духовния свят. Той от своя страна влиза във връзка с духовете, с помощта на неговия духовен водач, който обикновено е някакъв тотемен дух или починал предтеча. Понякога духът-водач е този на предния шаман.

1623. Шаманизъм - Древна религия, фокусирана върху природата, основно възприемана от различни туземни племена. Шаманизмът се основава и разчита на духовното позициониране и състояние на племенния жрец спрямо невидимия

свят. Чрез самоиндуцирани трансове или такива, предизвикани наистина от духове, шаманът пътува между всички светове, пресреща и направлява починали души към тяхното правилно местоназначение. Шаманът също има отговорност да се пребори за изцерението и освобождението на племенните членове. Той упражнява изключителна духовна власт над племето, като също така притежава и сериозни свръхестествени сили. Проблемът при шаманските способности е, че те са базирани на наркотична зависимост. За да може да оперира в невидимите области на духа, шаманът трябва да си помага с халюциногенни вещества. По този начин той се отваря към водачите си и с тяхна помощ пътува през духовните области.

1624. Шаммар - Еврейската дума за пророк, в качеството си на пазач. Шаммар аспектите на пророка се отнасят за неговата роля на надзорник на стадото, над което той или тя е поставен. Това се отнася също така и за функциите на стража, пазител и защитник, които са част от пророческия офис. Това означава за служителя да действа пророчески спрямо човек или група хора, като ги обгради и изгради стена на Божествена защита. Също така да поправи плета и оградата, които дяволът е разрушил или пробил, чрез своите сатанински атаки, съблазни и воюване. Виж Псалм 127:1 и 130:6; Исая 21:11-12 и 62:6; Песен на Песните 3:3 и 5:7.

1625. Шамаш - Бог на небето. Известен още като бог на слънцето в Средния изток.

1626. Шапаш - Ханаанска богиня на слънцето, поклонението към която е било основно чрез проституция.

1627. Шафат - Еврейската дума за пророк-съдия, като пример за това са хората, които управляваха Израел след смъртта на Илий. Шафат е бил магистратор, управник и съдник. Самуил и Девора са представени в словото като пророци-съдии.

1628. Шахматен мотив - Преобраз, който в духовен смисъл е показателен за светло и тъмно минало, като този вид подредба означава налагането на тъмнината върху светлината. Това е чернотата на греха, организирана и разпръсната посред привидната праведност. Шахматният мотив е често срещан в езика на сънищата.

1629. Шеол - Еврейската дума за ада. Виж Ади Хадес.

1630. Шем - име.

1631. Шемая — Пророкът, когото Бог изпраща да отмени войната, която Еровоам планира, за да обедини разединените царства на Израел и да ги подчини на своите интереси. Поради това, че Йехова беше отредил това разделение, Той затвърди решението Си, като заповяда на събралите се войници да се завърнат по домовете си и да не участват в битката. Шемая беше пророкът, който извърши тази работа. Неговото име означава "Бог е чул".

1632. Шериф - Терминът е свързан с пророческото, поради едно от многото приложения на това служение, в което пророкът може да изпълнява следните

функции: а) общ служител; б) пазител на затворници, такъв който изпълнява наказанията, наложени за закононарушения. в) помощник в надзорничество и изпълнител на съдебни декрети. г) една от ролите на пророка е да бъде духовен шериф, което важи с особена сила за пророка в локалната църква.

1633. Шест - Числото на плътта и човека. Виж Битие 1:27-31 и Откровение 13:18.

1634. Шест, Шест, Шест(666) - Числото в книгата Откровение, което описва несвятата троица на Сатанинското царство: Дракона, Звяра и Лъжепророка. Виж Откровение 16:13. В Откровение 13:18 се казва изрично, че това е числото на звяра, което също така отговаря на числото на човека. Образът на този звяр представлява дракон с агнешки рога. Виж Откровение 13:11. Рогата на агнето имат за цел да уподобят безобидността и чистотата на неосквернения Агне на Бог, което представлява Христос. Този звяр произлиза от първия звяр, който от своя страна, излезе от морето от хора по земята, беше ранен и после оздравя. Двамата формират екип, чрез който чудеса и знамения заливат изобилно земята, като по този начин привличат множества от последователи. Вторият звяр издига образ в чест на първия, чрез който да го увековечи До този момент идолопоклонството вече е гравирано перманенто в умовете и културата на обществото. Тогава вторият звяр, оживотворява този образ, като по този начин усилва и подхранва лъжливото и фатално поклонение на хората. Така той укрепява идолопоклонническия начин на мислене на обществото от това време. След като се е превърнал в сила, призната в световен мащаб, звярът, чийто образ оживява, изисква от последователите си да бъдат белязани с неговия подпис, чрез смесица от подкупване и принуда. В случай, че искат да ядат, спят и като цяло да водят "нормален" живот, на хората им е необходимо да имат името на звяра върху себе си. Този белег е нещо повече от прост печат. Той е гравиран върху кожата на човека, като по някакъв начин остава невидим, но все пак възможен за проследяване. Този знак е отбелязан като число, но когато бъде пресметнато, то отговаря на името на звяра. Терминът, който е използван, за да опише процеса на белязване, е еквивалентен на съвременните автоматични маркиращи системи. Словото описва двата звяра като кръстоска между бозайници и влечуги. Това демонстрира бруталността и жестокостта на земен бозайник и отровността на влечуго или морско създание. Това че и двата звяра излизат от водата, говори не само за човешкия им произход, но и за това, че те се издигат от течност, вместо от съвкупността на солидните елементи на творението, човечеството и обществото. Виж Белегът на звяра.

1635. Шесто чувство - Съвременен термин, който е нарицателен за усета на душата. Спиритистите и окултистите черпят от шестото си чувство, за да се докоснат и да взаимодействат с невидимите светове на Божието творение. Шест е числото на човека и на звяра на последното време. Поради това, числото е символ на управлението на плътта, което преобладава в светския живот. Виж Седмо чувство.

1636. Шишах - Богиня от Шах или богинята Шах.

1637. Шлем - Духовни мисли или контрол, нарочно упражняван върху мислите на дадена личност. Силата на невидимото да предпазва в битка. Реален, физически обект, който предпазва главата на войника по време на битка.

1638. Шозех - А) Древна дума за пророк. Б) Еврейската дума за гледач-пророк, такъв, който получава наставления от Господ, най често чрез видения и сънища, а по-рядко или никога чрез директни думи. В) Различава се от гадателите и гледачите по това, че преживяванията и духовните възприятия и комуникация на Шозех, са произтичали само под помазанието на пророка. Г) Пророците, които най-често казват, че са видели словото на Господ, а не чули думите му, са примери за този вид пророк.

1639. Шомер - А) Пазач. Пророкът-страж. Б) Произлиза от думата шаммар. Виж Шаммар.

1640. Шуа - Богатство.

1641. Шумер - Древен месопотамски град и прогресивна цивилизация. За шумерите се смята, че са дали на човечеството писмеността, медицината, математиката, астрономията и астрологията, които впоследствие вавилонците са доразвили и предали през вековете. Стойността на тази цивилизация за пророческото разбиране е нейния примитивен, но силен принос за развитието на духовността. Шумерите са вярвали, че падналите ангели на Бог са богове, които са дошли на земята, за да научат хората на тайните на живота и живеенето. Те са смятали, че имат божествен произход и генеалогия, която е и причината за това, че са се превърнали в толкова напреднала култура за тяхното време. Различни руини и артефакти показват, че много от нещата, които в днешни дни са наричани модерна технология, водят своето начало от шумерите и духовните им посетители. Тези хора са били специалисти по отношение на билките и растенията, които са били използвани от тях за медицина, ритуали, магии и всякакъв подобен вид фармакология, примесена с чародейство. Демонично вдъхновена система от ритуали и обреди на поклонение е поддържала отворена вратата за връзката им с техните божества. Храмовете на шумерите са били уникални постройки, които са служили като центрове на обществото. Тяхната специална стойност е произхождала от това, че те са разбирали важността от това да имат място, посветено на техните богове. Тези храмове са строени с цел да предоставят удобно място за обитаване на боговете между хората, по време на ежегодишните им посещения на земята. Други древни градове и селища, които са споделяли културния бит на шумерите са Нипур, Ериду, Киш, Акад, Угарит и Ерех. Заедно с Шумер, тези градове съставляват седемте древни града, за които се предполага, че са основани от свръхестествени създания. По времето непосредствено след потопа, тези населени места и Салим (впоследствие станал Ерусалим) под управлението на Мелхиседек, са били смятани за божествени градове.

1642. Шумерия - Древен град в региона на Вавилония. За него се смята, че е Библейския Сенаар описан в Битие 10:10. Гражданите му са наричани шумери.

Щ - Щит

1643. Щит - Покритие, защита.

Ю - Юг до Юту

1644. Юг-А) Надясно от изток. Дясната страна на нещо, което е във възход или в апогея си. Б) Юг е също така синоним на пладне. Виж Деяния 8:26. В) Южните ветрове са смятани за хранилищата на дъжда и вихрушките.

1645. Юно - Другото име на митичната Хера, богинята на брака и закрилница на лъжата. Лунната царица и жена на Юпитер. Така наречената богиня на жените, на която всички хора са носили дарове и са принасяли специални жертви. Юно още е известна и като богиня на раждането.

1646. Юпитер - Зевс, царят на всички богове в гръцкия пантеон.

1647. Юту - Шумерски бог на слънцето.

Я - Яазиил до Ям

1648. Яазиил - Пророк, който е служил в Юда при Йосафат, по отношение на спасението от Яхве, когато Израел беше в конфликт с амонците. Според словото Яазиил беше по скоро пророк-псалмист, отколкото наби. Виж 2 Летописи 20:14.

1649. Ягуар - А) Символ на царственост и магьосничество, разглеждан като проводник на духовни сили. Б) Преобраз на чародейството, земното и поклонението към луната. В) Символ на плодородието, управляващ окултни сили. Образите на ягуара включват огън и оръжия или огнени оръжия. Когато това животно има пророческо проявление, това е знак за опасност и отражение на непредсказуемото. Древното ацтекско божество Тецкатлипока е имало отразяващи очи, които били като огледала, отразяващи сърцата на хората. Поради тази причина, те се чувствали покрити с образа на ягуара.

1650. Яков - А) Правнук на Авраам, чието Божествено име Израел, беше дадено на първата и единствена Божия нация. Името на Яков означава "измества чрез хитрост", той е узурпатор, който застава на власт. Б) Пророчествата на Яков бяха лимитирани до повторение и затвърждаване на тези относно неговото потомство и целта му на този свят. Яков също имаше няколко драматични духовни срещи с ангели, който бяха изпратени да снабдят и подкрепят съдбата му. В съня си той ги видя да се спускат и качват по стълба, водеща към небето, носещи снабдяването на завета му с Бог, което беше завещано на него и потомството му. Яков стана баща на дванадесет сина, които му се родиха от две жени и двете им слугини. Те впоследствие станаха патриарсите, от които произлязоха дванадесетте племена на Израел. Жените му бяха Рахил и Лия, за които Библията споменава, че бяха жените, построили нацията Израел. Техните слугини са помагали просто с износването на децата. Имената им са Зелфа и Вала. Виж пророческите съдби на племената в Битие 49.

1651. Янус - Римски бог на светлината. Предполага се, че месец януари е наименуван на него. Името му, произлиза от това, че богът е имал две лица.

1652. Ясновидец (Гледач)-А) Такъв, който вижда в духовния свят и пророкува видяното. Самуил, който беше първия съдия на древен Израел, е бил наричан ясновидец в ранните дни на своето служение. Впоследствие стандартният Библията примери за ясновидци са Гад, Идо и Асаф. В) Функционирането им може донякъде да наподобява и прилича на други духовни активности, които са характерни за официалния пророк. Г) Ясновидски проявления могат да бъдат наблюдавани при някои силни ходатаи. Християни, които старателно се молят в духа, могат плавно да се извисят до ниво на ясновидци, заедно с издигането на своите молитви. След време дисциплината и непрекъснатата практика водят до по-лесно влизане в духовни области, където могат да бъдат видени хора, обекти или събития, касаещи нашия свят. термин за пророк, който е наби, е бил използван, за да го разграничи от класическите ясновидци (Шозех). Б) В Често пъти проявления от такъв характер, демонстрирани от пламенни ходатаи, могат да ги представят като пророци. Това е класическа грешка, която е подвела много хора в заблудата, че особено чувствителни молитвени войни са пророци, когато те всъщност не са. Разлика между двете групи може да се направи, по пълното отсъствие или минимални прояви на други пророчески отличителни белези, които са характерни за официалния пророк. Псалмистите също могат да бъдат объркани с официални пророци. Причината за това се състои в тяхното възвишено хваление и поклонение. Те им позволяват да се издигнат толкова високо в областта на духа, че лесно могат да видят и понякога да получат духовна информация, която нормално е вън от обсега на типичната сфера за менестрела.

1653. Ясновидски проявления - Фраза, която описва появяването на невидимата при нормални обстоятелства дейност на духовното творение на Бог. Примери за това са виденията и наблюдаването на свръхестествени или футуристични сцени. Ударението при ясновидските проявления се поставя повече върху визуалното, отколкото върху слуховото възприятие.

1654. Ястреб - Символично за дебнещ преследвач. Ястребът, подобно на орела, също е птица хищник.

1655. Ям - името на древен бог на моретата.

За автора: Паула Прайс

За автора: Паула Прайс е в активно служение от 1985 година заедно с нейния съпруг Том, от който има три чудесни дъщери и двама внуци. Тя надзирава пасторски три църкви, основава и установява Библейски институт, към който има мисионерска организация, издателска къща и интернационално пътуващо служение. В момента тя е пастор на Ню Криейшън Уърлд Асембли в Тулса, Оклахома. Преди да започне да се занимава изцяло със служение, д-р Прайс е била административен управител по продажби и маркетинг. Тя е писател и християнски преподавател, като е разработила специфична лекторска програма и курс на обучение, чрез които да бъдат подготвяни служители и бизнесмени с мъдростта на Бог. Паула Прайс ефектно смесва християнството и предприемаческите умения в своето служение, за да обогати и подсили църквите на Христос с разнообразни способности и знание. Тя е спонсор на семинари и лагери с християнска и Библейска насоченост. Автор е на повече от 25 книги, ръководства и лекторски курсове относно пророческия, апостолския и петкратния кабинет като цяло. Други теми в нейните книги са християнския бизнес и лидерство и естествено, уникалния "Речник на Пророка" с повече от 1600 дефиниции и определения. Паула Прайс разработва и поучава върху своя курс за локални църкви, който се казва "Пророческа ориентация". Тя е домакин на свое собствено телевизионно предаване, наречено "Нека просто да си поговорим", в което става въпрос за Христос и Неговата абсолютна вечност и смисъл във всяко едно поколение. Опитността и в сферата на медиите включва още регулярното й участие в радио предаване в Ню Джърси с пряко включване и дискусии със слушатели в ефир. Доктор Прайс има и още едно предаване, което се излъчва по локалната кабелна телевизия. Целта на нейното служение е ефективно да стабилизира, укрепи и екипира християнското служение, прилагайки Божията мъдрост и божествен прагматизъм към решенията на проблемите и ситуациите от нашето съвремие. Доктор Прайс желае да види църквата на Христос и Неговото поучение да бъдат адекватно прилагани в днешното общество. Мотото на нейното служение е "Вечността в настоящето". Паула Прайс е фокусирана да води вярващите в зрялост чрез информация, която им е от полза и води до техния успех и просперитет. Прилагайки Божиите

принципи и слово, д-р Прайс осветява пътя към Неговата воля и ум. Те е получава титлата си доктор по Религиозно образование от Семинарията "Слово на Истина" в Алабама. • Мощен инструмент за Пророческа дейност и служение - пророци, пророчески хора, псалмисти, ходатаи, пастори, служители и такива, които имат сънища и видения • Детайлна информация относно повече от 1600 термини и фрази, специфични за пророческата област на християнското служение • Практическа мъдрост и разбиране относно начина на функциониране на духовни принципи и закони в нашия свят • Стандартизирана и уеднаквена терминология, която се базира на Божия небесен речник и е адекватна за съвременното Пророческо движение на Господ. Д-р. Паула А. Прайс е автор на Речникът на Пророка и повече от 25 други заглавия. Тя е в служение на пълно работно време почти две десетилетия, в качеството си на съвременен апостол с мощно пророческо помазание. През времето на нейното служение, д-р Прайс е основала две църкви, Библейски институт, мисионерско служение, наречено Мисия на Световното поръчение и интерактивно телевизионно предаване. В служението си към Господ тя постоянно работи върху пълното проявяване на Божието видение и това да бъдат изявени в настоящето мъдростта на Неговото служение и силата на Христовата ера. Нейната мисия и видение са да работи всеки ден с перспектива вечността, за да може Божията вечност да бъде материализирана в нашето съвремие. В качеството си на пророчески апостол, Паула Прайс поддържа интернационално служение. Тя е известна като лектор, учител, създател на курсове, професионален и бизнес съветник. Д-р. Паула А. Прайс взима активно участие в консултирането на християнски бизнес училища, църкви и организации. Д-р Прайс е спонсор на конференции, семинари и лагери чрез своята уникална програма за възстановяване на живота, наречена Система за оздравяване на Корена на Живота. Паула Прайс е постигнала висока ефективност при работата си в групи, като нейните програми са използвани както в църкви, така и в светски среди от бизнес професионалисти. Д-р Прайс е съпруга, майка на три дъщери и баба на двама внуци. Тя и нейния съпруг, Том, пастируват Ню Криейшън Уоршип Асембли в Тулса, Оклахома.